

كاۋاپچىنىڭ چىرايلىق خوتۇنى

ئەنۋەر ھاجى مۇھەممەد

ئالدىنقى مەزگىللەردە ئەنۋەر ھاجى مۇھەممەد ئەپەندى ئۆزىنىڭ جاپالىق تىرىشىشى ئارقىلىق داخلىق تور ئەسىرى «زىنا ئالدىدا ئولتۇرغان قىز» ناملىق زور ھەجىملىك ئەسىرىنى ھۇزۇرىمىزغا سۇنغان ئىدى، بۇ قېتىم يەنە بىر نادىر ئەسىرى بولغان مەزكۇر ئەسەر «كاۋاپچىنىڭ چىرايلىق خوتۇنى» نى تاماملاپ بىزنىڭ ھۇزۇرىمىزغا سۇندى. بۇ قېتىمقى قۇربان ھېيت مۇناسىۋىتى بىلەن مەزكۇر ئەسەرنى ئېلېكترون ئىشلىپ تورداشلارغا تەمىنلىدۇق.

تورداشلارنىڭ بەھۇرۇر ھۇزۇرلىنىشىنى ئۈمىد قىلىمىز ھەمدە ئەنئەنەۋىي ھاجى مۇھەممەد ئەپەندىنىڭ مۇشۇنداق نادىر ئەسەرلەرنى بىز بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرگىنىگە كۆپتىن كۆپ تەشەككۈر ئېيتىمىز ھەم يازغۇچىمىزنىڭ تىنىنىڭ سالامەت، تۇرمۇشىنىڭ كۆڭۈللۈك، خىزمىتىنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشىغا تىلەكداشمىز.

ماتىرىيال مەنبەسى: ئەنئەنەۋىي ھاجى مۇھەممەد ئەپەندىنىڭ بلوگى «ئەرتۇرك ئەسەرلىرى بلوگى» دىن رەتلەندى.

ماتىرىيال رەتلىگۈچى: ئىلقتۇت بلوگىدىن پەنگىيار

ئېلېكترون قىلىپ ئىشلىگۈچى: ئىلقتۇت بلوگىدىن پەنگىيار

ئېلېكترون تارقىتىۋېتىشچى: ئىلقتۇت بلوگى

1

ئاشخانا ئېچىپ قويغان بىلەن ئۇنىڭ دەردى بەش پاتمان، يەرلىك سودا-سانائەت كادىرلىرى، باجگىرلار، ساقچىلار پات-پات كىرىدۇ، بىكارلىق تاماق يەپ، پىۋا ئىچىپ، رەسمىيەتلەرنى قائىدە بويىچە بېجىرىپ، ئالدىنقىنى ئېلىپ، يەيدىغىنىنى يەپ كېتىدۇ. تاماق جۈزىسىدا مەينەت-قاچا-قۇچا، سەي، ھاراق، كاۋاب زىخلىرى قالىدۇ. ئۇلار ھارامنى يېسىمۇ يېسە ياسىنى مۇشۇ شەھەردىن قوغلىۋەتمەسە، بولسا قوغداپ قالسا بولاتتى.

ئىلگىرى ئۇ بېيجىڭدا كاۋابچىلىق قىلغاندا گەرچە كۆپ پۇل تاپالمىسىمۇ چوڭ شەھەردە ياشىيالىغانلىقىدىن مەنۇن ئىدى، چىرايلىق خوتۇنى بىلەن ئوغلۇمۇ ئوبدان ياشايتتى، ئۇ كۆپ پۇل تېپىپ، ئوغلۇنى ياخشى يەسلىگە بېرىپ، ئۆرلەپ ئوقۇتۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى؛ ئەتىگەندىن كەچكىچە كاۋابقا زىخ ئۆتكۈزۈپ، ئاخشىمى يەنە ھېرىپ قالغىنىغا قارىماي ئۆزىنى رازى قىلىدىغان خوتۇنغا قىممەت باھالىق ئۈزۈك ئېلىپ بېرىشىنى ئويلايتتى.

ئۇنىڭ بىلەن باردى-كەلدى قىلىشىدىغان كاۋابچىلار، بازار ئوينايدىغانلار ئىچىدە توختىماي ئىش چىقىپلار تۇراتتى، بىرلىرى ئاجرىشىپ، باشقا بىرى بىلەن تېپىشاتتى؛ بىرلىرى ساقچىغا تۇتۇلۇپ ئۈن-تىنىسىز يوقاپ كېتەتتى. بىرلىرى ئېتىلىپ، بىرلىرى پىچاق يەپ، يەنە بىرلىرى ئۆيىدە كۆمۈرگاژىدا زەھەرلىنىپ ئۆلۈپ كېتەتتى. ۋاقىتلىق ئەر-خوتۇن بولۇشقانىڭ تويىغا ياكى بالىسىنىڭ سۈننەت تويىغا بېرىپ كەلگەن ياسىن بىرەر ئايدىن كېيىن ئۇلارنىڭ

ۋەيران بولغانلىقىنى، بالىسىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلايتتى. بۇ ئىشلار قولى چاققان يانچۇقچىنىڭ ھەرىكىتىدەك شۇنچىلىك تېز يۈز بېرەتتىكى، بىر ئىشقا ھەيران قېلىپ بولغىچە ئۇنىڭدىنمۇ ئېچىنىشلىق يەنە بىر ئىش يۈز بېرەتتى. كۈلغا چىققاننىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆپكەسى يوق دەپ ئويلايتتى ياسىن، يۇرتىدىكى ناھەقچىلىك ۋە نامراتلىققا چىدىماي، ئالە شەرىڭنى دەپ ئىچكىرىگە ماڭدۇ؛ بارار جايىنى تاپقاندىن كېيىن پۇل تېپىشقا ئالدىرايدۇ، ئالدىرىمسا جان باقالمايدۇ، بۆرىدەك بۆسكەك بولمىسا ئىتتەك خارلىنىدۇ. ئەتىگەندە بىرىمۇ تۈزۈك ناشتا قىلماي، چۈشلۈك تاماق، كەچلىك ھاراق ئۈچۈن باغرى تاش شەھەرنىڭ قوينىغا شۇغۇيدۇ، نېسىۋىسىنى ھالالىدىنمۇ، ھارامدىنمۇ تاپىدۇ. ئازراق پۇل تاپقانلار كەيپ-ساپاغا ئالدىرايدۇ، خوتۇن تېپىشقا، بۇرۇن قاندۇرالمىغان نەپسىنى قاندۇرۇشقا ئاتلىنىدۇ، پۇلنىڭ ھۇزۇرنى سۇرۇپ ئۆگىنىپ قالغانچە جاپالىق ئىشلەش خوشياقمايدۇ، ھالال ئىش-ھۈنەرنى تاشلاپ ھارام سودىغا كىرىشپ قالىدۇ. ياسىن ئويلاپ باقتى: ئاخىرىدا تۈزۈپ كەتكەنلەرنىڭ ھەممىسى جاپالىق ئىشلەشكە تاقىتى يوق شاتراق گۇيا، نەپسىنى يۈگەنلەشنى بىلمەي قالغان ئېشەك گۇيا، ئىكەن! ھەممىسى ھارامغا دۈم چۈشۈپ، پالاكەت بېسىپ تۈگەشتى... ھايۋانمۇ ئۆزىگە خىل كەلمەيدىغان نەرسىنى جىق يەۋالسا قارىنى كۆپۈپ ئۆلىدۇ، ئادەممۇ شۇ... ھايۋان ئۆزىنىڭ نەپسىنى مەيلىگە قويۇۋېتىدۇ، ئەمما ئادەمچۇ؟...

ياسىن ئۆز تۇرمۇشىدىن رازى ئىدى، ئەمما خاتىرجەم بولالمايتتى؛ مەھەللىسىدىكى دېھقانلارغا سېلىشتۇرغاندا ئۇ ئەركىن ئىدى، پۇلىمۇ بولدى، ئەمما پەقەت خاتىرجەم ئەمەس ئىدى، خاتىرجەملىكتىن ئايرىلىپ قالغانلىقىنى ئويلىسا يۈرىكى سىقىلاتتى. ئۆزىدىن كۆرە خوتۇنى ۋە بالىسىدىن بەكرەك ئەنسىرەيتتى، بىر قېتىم ئۆزى يېقىن بىلگەن بىر ئاغىنىسى خوتۇنىغا چاقچاق قىلىپ، ئىشتىن چاتاق چىقارغىلى تاس قالدى، ياسىن ۋاقتىدا ئۈلگۈرۈپ كىرىپ قالمىغان بولسا قانلىق ۋەقە چىقىشى مۇمكىن ئىدى؛ بىر قېتىم بالىسى يېرىم كۈن يوقاپ كېتىپ، قوشنا خەنزۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن تېپىۋېلىندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا كاۋاپچىلىقنىڭ كاشىلىسى جىق ئىدى، شەھەر باشقۇرۇش خادىملىرى نەچچە قېتىم كاۋاپدانلىرىنى ماشىنىغا بېسىپ ئېلىپ كەتتى؛ قانۇنلۇق كاۋاپ ساتاي دېسە، رەسمىيىتىنى بېجىرىپ بەرمەيتتى؛ ساقچىلارمۇ پات-پات تىمسىقلاپ كىرىپ، نوپۇس تەكشۈرۈپ ئاۋارە قىلاتتى، ۋاقىتلىق تۇرۇش كېنىشكىسى بېجىرمىسەڭ بولمايدۇ دەيتتى، ئەمما بارسا بېجىرىپ بەرمەي ئاۋارە قىلاتتى. ئۇ بۇ شەھەردە قانۇنلۇق ۋە خاتىرجەم ياشاشقا شۇنچىلىك ئىنتىلىسىمۇ، كاشال، دوقالارغا تولا ئۆسۈپ ئاخىرى رايى يېنىپ كەتتى، بۇ قىسمەتنىڭ ئۆز

پېشانىسىگە پۈتۈلۈپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. دېمىسىمۇ، ئۆز يۇرتىغا سىغىمىغان ئادەم خەقنىڭ شەھرىگە سىغامتى؟ ئۇنى ئاز كەلدى دەپ يۇرتتۇزلىقتىن شەكىللىنىپ قالغان كىچىك-كىچىك قارا گۇرۇھلار ئۇنىڭغا تەھدىت پەيدا قىلاتتى، ئۇ ھېچقايسىسىغا قېتىلماي مۇستەقىل ياشايمەن دېيەلمەيتتى، چوقۇم ئۇلار بىلەن ئارىلىشىشى، بىرەرخوجا ئاكىسىنىڭ پېشىنى تۇتۇشى كېرەك ئىدى. ئۇ بۇنى قەتئىي خالىمىغاچقا ئۇيغۇرلار كۆپ بارمايدىغان بىر رايونغا غىپىدە كېلىپ، كاۋابچىلىقنى قىلىۋەردى، ئەمما كۆڭلى يەنىلا دەككە-دۈككە ئىدى. ئۇ بېيجىڭغا دەسسەگەندىن باشلاپ، ئۇنىڭ ئىسمىنى، قانداق ئادەملىكىنى، خوتۇن-بالىسى بار-يوقلۇقىنى باشقىلار بىر-بىرىگە يەتكۈزۈپ بولاتتى؛ شۇندىن تارتىپ ئۇنىڭ نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقى، قانچىلىك بىر ئىشلارنى قىلىپ كەتكەنلىكى ۋە قانچىلىك پۇل تاپقانلىقى ھەممىگە تەخمىنەن مەلۇم بولۇپ تۇراتتى؛ ئۇ ياشىسا ئۇنى ھەممىسى بار، پالانى يەردە كۆرگەن دەيتتى؛ ئۆلسە شۇ ھامان خەۋىرى ھەممىگە يەتكۈزۈلۈپ، نامىزى چۈشۈرۈلەتتى.

ياسىن جۈمە كۈنى دەم ئالاتتى، مەسچىتكە بېرىپ يۇيۇنۇۋالسا، جۈمە نامىزى ئوقۇۋالسا جېنى يايىپ كېتەتتى. بۇ كۈندە ياسىندەك ھالال ياشايدىغانلارمۇ، ھارامنى قىلىۋېرىپ جەھەننەمگە كېتىشكە ئاز قالغانلارمۇ بارلىق جىددىي ئىشلىرىنى قايرىپ قويۇپ، جۈمەگە كېلەتتى، نامازدىن تارىغاندا بىر-بىرىگە دىدار غەنىمەتتەك قارايتتى، ئاي-يىلاپ بىر-بىرى بىلەن كۆرۈشەلمىگەنلەر كۆرۈشۈۋالاتتى. نامازدىن چىقىپ ھەر قايسىسى ئۆز يولىغا ماڭاتتى، قىلىدىغىنى قىلىۋېرەتتى، سەل ئىمان-ئىنساپى بارلىرى قولىنى يىغىۋالسىمۇ، كۆپ قىسمى "تىرىكچىلىك"نى قىلىۋېرەتتى. بۇ يەردە بىر كۈن ئۆتسە شۇ ھېساب ئىدى، ھېچكىم قېرىغىچە بەختلىك ياشاشقا كېيىللىك قىلالمايتتى، ئاق چېكىپ ئۆلگەنلەر يۇقۇملۇق كېسەل بىلەن ئۆلگەندەكلا ئۆلەتتى، ھېچكىم ھەيران قالمايتتى. بۇزۇق قىزلار يانچۇقچى، ئاقچىلارنىڭ خوتۇنىغا ئايلىناتتى، بۇنىڭغىمۇ ھېچكىم ئەجەبلەنمەيتتى، مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن ئۇلار ئايرىلىپ كەتسە جاھاندا بۇنىڭدەك تەبىئىي ئىش بولمايتتى، ئەگەر ئىناق ئۆي تۇتۇپ كەتسە بۇ ھەيران قالارلىق ئىش ئىدى.

كۈنلەر ئۆتۈپ، بېيجىڭدا ئولمپىك يىغىنى ئۆتكۈزۈلۈش ئالدىدا بارلىق كاۋابچىلار، ماتاچىلار، تېلېفونچىلار، دوللارچىلار، يانچۇقچىلار، پاهىشلەر، تار كوچىغا كىچىكىنە ئاشخانا ئېچىۋالغان خوجايىنلار قاتتىق تەكشۈرۈلدى، كۆپ قىسمى سالاھىيىتى ئېنىق ئەمەس، قانۇنسىز تىجارەت قىلغان، رەسمىي تولىق ئەمەس دېگەن سەۋەب بىلەن پايتەختتىن، مەركەزدىن ھەيدەلدى. شۇ قاتاردا ياسىنمۇ كۈدە-كۆرپىسىنى يۇدۇپ، ھەتتا تاپقان-تەرگىنىنى بانكا كارتىغا

ئۆتكۈزۈپ، خېيىنىڭ بېيجىڭغا يېقىن بىر ناھىيىسىگە كەلدى، بۇ ناھىيە بازىرىدا ئاشخانا ئاچقان بۇرادىرى ئۇنىڭغا ئاشخانىسىنى ساتماقچى بولۇپ تېلېفون قىلغانىدى، كېلىپ كۆرۈپ باق دېگەندى. ياسىن كېلىپ كۆردى، ئورنى خېلى ئاۋات يەردە ئىدى، ئالدىدا قاتار كەتكەن ساتراچخانلارنىڭ پىقىرىغۇچىلىرى ئايلىنىپ تۇراتتى، ئىشىك ئالدىدا يوتىلىرى ئوچۇق تەتەي قىزلار كۆز قىسىپ قاراپ تۇراتتى. ياسىن باھادا كېلىشىۋالغاندىن كېيىن ئاشخانىنى تەۋەككۈل دەپ ئالدى، ئاشپەزلەر بۇرۇنقىدەك ئىشلەۋېرىدىغان بولدى. بۇرادىرى شىنجاڭغا مېڭىپ بولغىچە ئۇ ئاشخانىنىڭ رەسمىيەتلىرىنى ئۆتەپ، ئىچىنى ئازراقلا بېزەپ، شۇ يەردىكى ئۇيغۇرلارغا ئازراق نەزىر بېرىپ، ئاشخانىسىنى ئېچىۋالدى، ئەر-خوتۇن سەھەر تۇرۇپ كەچ يېتىپ ئىشلەپ، بىر ئايدىن كېيىن ئاشخانىسىنى ئوبدانلا ماغدۇرۇۋالدى.

ياسىن ھەر كۈنى كەچتە خوتۇنى بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ كۈندىلىك ھېساباتنى قىلىپ، تاپقان پايدىسىدىن رازى بولۇپ خۇداغا شۈكرى قىلاتتى، ھاردۇقى چىقىپ قالغاندەك بولاتتى. ئۇلار ئوغلىنى ئۇخلاپ قويۇپ، بىر-بىرىنىڭ ھاجىتىدىن چىقىشقاندىن كېيىن ئەتىدىكى ئىشلار ھەققىدە پاراڭلىشىپ ئۇخلاپ قالاتتى. بىر كۈنلۈك جاپادىن كېيىن كېلىدىغان كېچىلىك راھەت ئۇلارنى بەخت تۇيغۇسىغا چۆمدۈرەتتى. ياسىن خوتۇنى ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ياشلىق باھارى جىلۋىلىنىپ تۇرغان چىرايىغا، پەستىكى گىلەمدە ئۇخلاۋاتقان ئوماق ئوغلىغا قاراپ، " بۇ جىگەر پارىلىرىمگە كۆز تەگمىگەي " دەپ خۇدادىن تىلەيتتى؛ ئوغلى تېپىپ ئېچىۋەتكەن يوتقاننى ئۈستىگە يېپىپ قويىتتى، خوتۇنىنىڭ يېنىغا كىرىپ ياتقاندىن كېيىن ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ، ھىدىنى پۇراپ ئىختىيارسىز سۆيۈپ كېتەتتى.

بىر كۈنى كەچتە ئۇلار بالىسىنى ئۇخلاپ قويۇپ، ئىشلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئىناق سۆھبەتلىرىنى باشلىدى.
 __ بۇ گۇي ئەجەپ تېز يوغىناپ كەتتى، يەسلىگە بېرىدىغان ئىش ئىدى، _دېدى ياسىن پەستە ياتقان ئوغلىغا
 زوقلىنىپ قاراپ قويۇپ.

__ يەسلىگە ئالارمۇ؟ نوپۇسى يوق دەپ تۇرۇۋالامىكەن دەيمەن.

__ جاجىسى پۇل، بۇ گۇيلار پۇلنىلا تونۇيدۇ.

__ جىقراق پۇل كەتسىمۇ مەيلى ئىدى، ئوقۇۋالسا...

___ ئەسلىدە بېيجىڭدا ئوقۇتالغان بولساق ئوبدان بولاتتى، بۇ يەردە نېمە ئوقار دەيمەن... دېدى ياسن كۆڭۈلسىز ھالدا.

___ ئوخشاش ئوقۇيدىغاندۇ، خەت تونۇۋالسا بولدى.

___ خەتنى تونۇيدۇ، مەن ئۇنى ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى ئوقۇتاي دېگەن.

___ بېيجىڭدا تۇرالمايدۇ، بولمىسا...

___ بۇ يەردە بىر نەچچە يىل ئوقەت قىلىپ پۇل تېپىۋالغاندىن كېيىن بېيجىڭغا ھامان بارىمىز، بالىنى ئوقۇتىمىز.

___ بولارمۇ سىزنىڭچە، چوڭ شەھەردە ياشىساقمۇ ياخشى، لېكىن ئادەم پەقەت خاتىرجەم بولالمايدىكەن.

___ بۇ يەرنى تىنچ دەمسەن، نەگىلا بارساق بىزگە خاتىرجەملىك يوق. بىرلا ئامال پۇل تېپىش، پۇللا تاپساق

خاتىرجەم بولىمىز، بالىنى ئوقۇتالايمىز، ___ دېدى ياسن ئاندىن ياستۇققا يۆلىنىپ تاماكىسىنى ئىزدەشكە باشلىدى.

___ بىرەر قېتىم بولسىمۇ چەكەي ئۇخلىمايسىز ___ دېدى خوتۇنى ئۇھ تارتىپ، ___ ماڭغۇ مەيلى، بالغا زىيان

قالمايدىكەن دەيمەن..

___ مۇشۇ بىرنىلا چېكىپ چەكەي... ___

___ ئۇ شۇنچە خۇمارى كۈچلۈك نەرسىمىدۇ دەيمەن، بەزىدە ئويلاپ قالمىمەن، مېنىمۇ شۇ تاماكىدەك دائىم

سېغىنىپ تۇرسىڭىز... مېنىڭ خۇمارىم ئۇنىڭغا يەتمەمدۇ يا!

ياسن خوتۇنىنىڭ چىرايلىق دومىسىشلىرىغا قاراپ كۈلۈپ كەتتى:

___ ئىككىسى ئوخشىمايدۇ، ئاچچىقسۇ بىلەن لازا ئوخشامدۇ؟

___ مۇشۇ تاماكا ئاخىرى بېرىپ ئاق تاماكاغا ئايلىنىپ قالمايدىكەن دەپ ئەنسىرەيمەن...

___ نەچچە دېدىم ساڭا، مېنى ئۇنداق نىجىسقا يېقىن كېلىدۇ دەپ ئويلىما، يېنىمدا خوتۇن-بالاملا بولسا ماڭا

جاھاندا ئۇنىڭدىن ئارتۇق نەرسە يوق.

___ ئەمدى دەيمەن، شۇ نەرسىگە ئۆگىنىپ قالغان ئادەم ھەممىدىن كېچىپ كېتىشى، ھەتتا ئۆزىنىڭ

جېنىدىن...

___ خۇدا ساقلىسۇن، مۇشۇ كەمگىچە پاكىز ياشاپ كەلدۇق. مەن ئىش كۆرمىگەن ئادەم ئەمەس، ئاشۇ

گۇيلارنىڭ قانداق ئۆلگەنلىكىنى جىق كۆرۈپ كەتتىم، ئويلىسام قورقمەن.

___ ئاشۇنداق قورقۇپ تۇرۇڭ، بولمىسا قىزىقىپ كېتىسىز... دېدى خوتۇنى ئۇنىڭغا چىرمىشىپ ___ سىزدىن

ئايرىلىپ قېلىشتىن بەك قورقمەن...

ياسىن خوتۇنىنى باغرىغا بېسىپ:

___ ئەنسىرىمە، جاھاندا سەندىنمۇ ئېسىل نەرسە بار دېسە مەن ھەرگىز ئىشەنمەيمەن، سەندىن ئايرىلغان

كۈنى مەنمۇ بۇ دۇنيادا يوق...-دېدى.

خوتۇنى كۆزلىرىنى يۇمۇپ، ياسىننىڭ تۈكلۈك مەيدىسىگە بېشىنى قويدى، ئەتە نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بىر

كۈن بولسىمۇ ئېرىنىڭ قويندا ياتسا بەخت دېگەن شۇ ئەمەسمۇ.

ياسىن بىر مۇنچە پۇل خەجلەپ بالىسىنى بىر شەخسى يەسلىگە بەردى، كۈندە سائەت 8 گە ئۆلگۈرۈپ

بالىسىنى توكلۇق موتوغا مىندۈرۈپ يەسلىگە ئاپراتتى، ئاندىن تونۇش خۇيزۇ قاسساپتىن گۆش ئېلىپ قايتاتتى،

كېيىنچە تىجارەت ياخشىلانغانچە گۆشلەر يېتىشمەي قالدى؛ خۇيزۇ قاسساپمۇ بېيىغاندىن كېيىن ماشىنا ئېلىپ، بىر

نەچچە قوينىڭ گۆشىنى ئۆزى ئەكىلىپ بېرىدىغان بولدى.

ياسىننىڭ بۇ كىچىكىگە ئاشخانىسىنىڭ سودىسى ئاساسەن كاۋاب بىلەن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى، ياز كىرىشى بىلەن

بۇ يەردىكى خەقلەر قىزىق كاۋاب يەپ، مۇزدەك پىۋا ئىچەتتى؛ بۆرەك كاۋابنىڭ باھاسىنى ياسىن بىر نەچچە كوي

ئۆستۈرۈۋەتكەن بولسىمۇ، ھېچكىم غىڭ قىلماي تىلنى تاماشتىپ يەۋەردى.

بۇ ئاشخانىنىڭ ئالدىدىكى ساتراشخانلارنىڭ بىرىدە ئىشلەيدىغان بىر سەتەڭ كۈندە كەچتە دېگۈدەك بۆرەك

كاۋاب يەپ پىۋا ئىچەتتى، يالغۇ كېلىپ يالغۇز كېتەتتى؛ ئۇ ئىچىپ تەڭشىلىپ قالغاندا بىر نەچچە قېتىم ياسىنغا

سۈركىلىپ "بۆرىكىڭنى ئۆستۈرۈۋاپسەن، مېنى يېمىسۇن دەمسەن، باھاسىنى ماڭلا چۈشۈرۈپ بەر" دەپ غىلجىڭلاپ

تۇرۇۋالدى. ياسىن ئۇنى ئۇدۇل قوشنا ھېسابلاپ ماقۇل دېدى. سەتەڭ ناھايىتى خوش بولۇپ: "لاۋ داڭ، نى تەي

شۈي لا" (ئاكا، سەن قالتىس جۇمۇ) دەپ ئەركىلەپ قويدى.

ياسىن پۇل تاپقانچە ئۆزىنى راستىنلا لاۋبەن بولۇپ قالغاندەك ھېس قىلدى، ئۆيىدە خوتۇنى، ئاشخانىدا بولسا

ئىشلەمچىلەر ئۇنىڭ ئاغزىغا قارايتتى، خوجايىنلىق ھۇزۇرىنى قايسى ئەر ياخشى كۆرمىسۇن؟! ئەمما غوجامنىڭ

غوجاكسى بار دېگەندەك، بىر كۈنى ناھايىتى بەستلىك، ئۇچىسىغا ئاق رەڭلىك كاستۇم بۇرۇلغا، كۆزىگە قارا جەمئىيەتنىڭ كاتىۋېشىدەك كۆزەينەك تاقىغان بىرسى ئاق چېكىدىغاندەك كۆرۈنىدىغان ئىككى ئەرۋاھنى باشلاپ ئۇنىڭ ئاشخانىسىغا كىرىپ كەلدى. ياسىن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشتى. "قارا كۆزەينەك" ئاشخانىنىڭ تۆت تېمىغا بىر قۇر قاراپ چىققاندىن كېيىن دېرىزە تەرەپتىكى بىر جوزىغا كېلىپ ئولتۇردى، ئاندىن كۆزەينىكىنى ئېلىۋېتىپ ياسىنغا قارىدى. ياسىن ئۇنى بىر يەردە كۆرگەندەكمۇ قىلمايتتى. بۇ چەت يەردە بۇنداق ئۇيغۇرنى ئۇچرىتىپ قالارمەن دەپ ئەسلا ئويلىمىغانىدى. ئۇنىڭ نېمە غەزەدە كەلگەنلىكىنى بىلمەي، ئاللىقانداق خىياللارنى سۈرۈپ تۇرۇپ قالدى.

___ بۇ ئاشخانىنى ئويدان ئېچىۋاپسەن، مۇبارەك بولسۇن... دېدى "قارا كۆزەينەك" غاراڭ-غۇرۇڭ ئاۋازدا، ___

نەزىرگە بىزنى چاقىرماپسەن، بولمىسا بۇ يەردىن ئانچە يىراق ئەمەستۇق.

___ ھە ئۇقماي قاپتۇق، ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ ئالدىغا چاي قۇيغۇچ، ___ نەزىر دېگۈدەك چوڭ نەزىرمۇ

قىلمىغان، ئەتراپتىكى ئۇيغۇرلارلا كەلگەن... ئۇ چاغدا يېڭى كەلگەندىكىن جىق ئادەمنى بىلمەيتتۇق، ئۇققان بولساق ئەلۋەتتە چاقىراتتۇق.

___ چاقىرمىساڭمۇ ئۆزىمىز كەلدۇق، چۈپەيلىك قىلماي ياخشى كۈت، سەن بىزنى توخۇ ئۆلتۈرۈپ مېھمان

قىلساڭ، بىز سېنى قوي سويۇپ مېھمان قىلىمىز.

___ ئەلۋەتتە، سەلەردەك مېھمانلارنىڭ خىزمىتىدە بولمىساق بولماس.

"قارا كۆزەينەك" يېنىدىكى ئاۋاققا بۇيرۇق قىلدى:

___ مېنى بۇ ئىنىمىزگە تونۇشۇرۇپ قوي!

___ ھە بۇ ئاڭلىمىز غېنى شاڭجاڭ بولىدۇ، مۇشۇ يەرنىڭ لاۋداسى...

ياسىن "لاۋدا" دېگەن گەپنى ئاڭلاپ ئەرۋاھى ئۇچتى، غېنى شاڭجاڭغا قايتىدىن نەزەر سالدى، بىر قارىسا ئۇ

راستىنلا شۇنداق كۆرۈنەتتى، بىر قارىسا شۇنداق بولۇۋالغان پور كۆتەكتەك قىلاتتى. ياسىن ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلىغان

بىلەن لاۋدالىقنى ئاڭلاپ باقمىغانىدى ھەم بۇ يەردە ئۇنداق بىر ئادەم بولىدۇ دەپ ئويلاپ باقمىغانىدى.

ياسىن ھەر قانچە قىلىسىمۇ چىرايىغا خۇشامەت كۈلكىسى يۈگۈرتەلمەي:

___ غېنىكامنى نەچچە ۋاقىتتىن ئۇقماي يۈرۈپتۇق-دە! ___ دەپ قويدى.

___ بۇ يەردە "ئەي شاڭجاڭ" دېسە بىلمەيدىغان ئادەم يوق، ساقچىلارمۇ ياخشى تونۇيدۇ... ___ دېدى يەنە بىر

ئاۋاق، ___ سېنىڭ بىلمىگىنىڭ قىزىق!

___ ئۆزىنىڭ ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇپ كەتكەن گەپ، توغرا چۈشىنىمىز، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ، ___

ئاڭلاپ تۇردۇق، سوداڭ ياخشىكەن، بالاڭنى يەسلىگە بېرىپسەن، بۇ يەردە ھېچكىم تېخى ئۇنداق قىلىپ باقمىغان.

___ شۇ بالىنى بىر ئوقۇتۇپ قويىلى دەپ قالدۇق، ئۆيدە قويساق بوسۇققا چىچپ ئولتۇرىدىكەن، بىر ئادەم

مەخسۇس قارىمىسا بولمايدىكەن...

بۇ گەپلەر قۇلىقىغا كىرمىگەن ياسىن شاڭجاڭ:

___ ئاشخاناڭدا چىرايلىق تومۇچۇقلار يوقمۇ؟ مۇنەك تازىلارنىڭ ھەممىسىنى ھوشۇقتەك يىغىۋالدىڭمۇ نېمە؟ ___

دېدى خىرىلداپ كۈلۈپ، ئىككى ئاۋاق ئۇنىڭغا ئەگىشىپ قەستەن كۈلۈشتى.

___ بۇ يەر پۇت يۇيىدىغان ساتراشخانا بولمىغاندىكىن ئەكىرىمدۇق.

___ بۇ گېپىڭ بولمىدى، سەن سودا قىلىشنى بىلمەيدىكەن سەن ___ دېدى ياسىن شاڭجاڭ قولىنى سىلكىپ، ___ بۇ

يەرگە تاماق يېگىلى كىرگەنلەر قارنى ئاچ قېلىپلا كىرمەيدۇ، شىنجاڭلىق قىزلارنى كۆرگىلى كىرىدۇ، كۈتكۈچىلىرىڭ

چىرايلىق بولسا خېرىدارىڭمۇ كۆپ بولىدۇ. ئەگەر مۇشۇ سەت تازىلىرىڭنى گۈندىپايدەك قارىتىپ قويساڭ، ئەتە-ئۆگۈن

ئاشخاناڭغا ھېچكىم كىرمەيدۇ، كىرگەن خەقمۇ يېگەن تامىقىنى ياندۇرۇۋېتىپ چىقىپ كېتىدۇ...

يەنە سەت كۈلۈشمەك بولدى، ياسىننىڭ ئاچچىقى كەلدى، ئەمما چاندۇرمىدى. ئالدىراپ كەتسە بولمايتتى،

كۈلىغا چىققان ھولولۇپلار ئۆپكىسى يوقلۇقىدىن زىيان تارتىپلا كېلىۋاتاتتى، ھەممىگە سەۋر-تاقەت، چىدام-غەيرەت

كېرەك ئىدى.

شۇ ئەسنادا ياسىننىڭ خوتۇنى ئاشخانىغا كىرىپ يېغىدىن بىكار بولغان جوزىلاردىكى قاچا-قۇچىلارنى

يىغىشتۇرۇپ، ئىچكىرىكى ئۆيگە ماڭدى.

كۈلكىسى بېسىمىغان غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭغا قاراپ قېتىپ قالدى.

___ پەرىزاتتەك بىرسى بار ئىكەنغۇ ئەنە...

___ كىمى دەيسىز ئاكا؟ ___ دېدى باشقا ياققا قاراپ خىيالى ئولتۇرغان ئاۋاق.

___ بايا كىرىپ كەتكەن قىزچۇ؟ ___ دېدى ياسىن شاڭجاڭ كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ، ___ خوتۇنۇڭ ئەمەستۇ-ھە!

___ ئون يىللىق خوتۇنۇم، ___ دېدى ياسىن قاپقىنى تۇرۇپ.

غېنى شاڭجاڭ جىمىپ قالدى، گۆشى كۆرگەن تەمە خور مۇشۇكەنكە يالتراپ كەتكەن كۆزلىرى خىرەلەشتى.

___ ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ، ئون يىللىق چوكنىڭ 20 ياشلىق قىزدەكلا تۇرىدىغۇ؟! يەسلىدىكى بالاغىنى مۇشۇ

قىز تۇغقانما؟

ياسىن ئۆزىنى تەستە تۇتۇپ ئولتۇردى، جۈزىدىكى پىۋا بوتۇلكىسىغا قاراپ-قاراپ قويدى.

غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭ كەيپىياتىنى پەملەپ بولدى، تۇخۇمنى چېكىپ باقمەن دەپ چېقىپ قويسا بولمايتتى.

___ ئارتۇق ئويلاپ كەتمە ئۇكا، ___ دېدى ئۇ ئاۋازىغا سالماق تۈس بېرىپ، ___ چاقچاقمۇ قىلىشتۇق. سېنى

كۆرمەستىلا خوتۇنۇڭنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بولغان، ھەقىقەتەن چىرايلىقكەن. چىرايلىق بولۇش ئەيب ئەمەسقۇ-ھە؟

پەخىرلىنىش كېرەك. مەن سەندىن پەخىرلىنىمەن ئۇكا. بىزنى دېسەڭ، خوتۇن-قىزلارغا كۆز-قارنىمىز توق، ھازىرمۇ ئۈچ

خوتۇنۇم بار، بىر-بىرىدىن چىرايلىق، بىرى قانۇنلۇق، ئىككىسى مەخپىي. ئاشخانىمىمۇ چىرايلىق قىزلار ئىشلەيدۇ،

ھەممىسىنى مىللىيچە ياساندۇرۇپ قويدۇق، خېرىدارلار ئارىسىدا كېيىنكەنكە ئۇچۇپ يۈرۈيدۇ كاساپەتلەر، سودامۇ

شۇنىڭدىن بېرى ياخشى بولۇپ كەتتى. ياخشى كۆڭلۈم بىلەن دەۋاتىمەن، ئەگەر سەندە قىزلار كەم بولسا، مەن بېرىپ

تۇراي. مېنى ئاكا دەمسەن، لاۋدا دەمسەن، چاتقىم يوق، ئەمما ئارىلىشىپ ئۆتەيلى، قانداق دېدىم؟

ياسىن بۇ گەپلەردىن ئويلىنىپ قالدى، ئاچچىقىدىن ياندى. ئەر خەقنىڭ يات خوتۇنلارغا قىزىقىشى تەبىئىي

ئىش؛ ئۇ نېمىدىن ئەنسىرەيتتى؟ پۈتۈن سۈرۈك بىر ئەر تۇرۇپ خوتۇننى قوغدىيالماتتى؟ ئەڭ يامىنى، ئىچىدىكى

دېمەيدىغان، ئىچ سىرنى ئوققىلى بولمايدىغان ناچار ئوغرىلار. غېنى شاڭجاڭ نەپسى يامان كۆرۈنگەن بىلەن،

ئىچىدە نېمە بولسا شۇنى دەيدىكەن؛ ھەددىدىن بەك ئېشىپمۇ كەتمىدى، ئاقسالىق ياكى زوتالىق قىلمىدى.

ئارىلىشىپ ئۆتۈلۈپ دېگەننىڭ يامىنى يوق. ئۆزىنى چىڭ تۇتسا ئوغرىمۇ ھېچنېمە قىلالمايدۇ، قورغاننى چىڭ ساقلىسا

دۈشمەن بۆسۈپ كىرەلمەيدۇ.

___ بولىدۇ، ئارىلىشىپ ئۆتەيلى، كۈلچىلىقتا يالغۇز ئۆتكىلى بولمايدۇ ___ دېدى ياسىن.

___ ما گېپىڭ جايدا، بىزمۇ ئادەملەرنىڭ ئادىمىنى تېپىپ ئارىلىشىمىز ئۇكا، كەلسە-كەلمەس گۇپىلارنى يېقىن يولاتمايمىز.

جوزىغا ئارقا-ئارقىدىن سەيلەر چىقىشقا باشلىدى، ھاراقلار قۇيۇلدى، ياسىن ئاق ھاراق ئىچمەي، ئازراق پىۋا ئىچىپ ئولتۇرۇشۇپ بەردى.

ئۇلار تاغدىن - باغدىن پاراڭ سېلىشىپ بىر نەچچە سائەتنى ئۆتكۈزدى، غېنى شاڭجاڭ پات-پات جىمىپ قالاتتى، ئاخىرىدا ئۇ ئۇزاق ئولتۇرۇشقا تاقەت قىلالماي گەپنى ئۆزدى:

___ گەپنى ئەمدى توختىتايلى، ۋاقىتمۇ بىر يەرگە بېرىپتۇ، بۇ ئىنىمىزنى ھېلىمۇ كۆپ ئاۋارە قىلىپ كەتتۇق، ئەمدى ماڭايلى...

___ بىر دەم ئولتۇرۇپ ماڭساڭلارمۇ بولاتتى، ___ دېدى ياسىن بىردىنلا يېنىكلەپ قالغاندەك بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ.

___ يەنە كېلەرمىز، ئۇنداق قىلماي ئايالىڭنى ئېلىپ بىز تەرەپكىمۇ ئۆت، ئۆيدە مېھمان قىلمەن؛ ئۇنتۇپ قالما، بىرەر ئىش بولسا تېلېفون قىل، قىزلارنىڭ ئىشىنى ئوبدان ئويلىنىپ باق. سېنىڭ ئىشىم مېنىڭ ئىشىم، ئاكاڭدەك كۆرسەڭ بولىدۇ بىزنى...

ياسىن ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ، ئۇلارنى ئۇزىتىپ قويدى.

2

يەپ-ئىچىش، كەيپ-ساپا، جىنسىي مۇناسىۋەت... مانا بۇلار كۈلىچىلارنىڭ غايىسى. ئۇلار ئارىسىدا يەيدىغان، ئىچىدىغان، چېكىدىغان نەرسىلەر، ئېقىپ كېلىپ قالغان قىز-چوكانلار كەم بولمايدۇ. خارلىنىپ يۈرگەن بىر تاز بىر كېچىدە قىمار ئويناپ ئۇتۇۋالسا ئەتىسى لاۋيەن بولۇپ كېرىلىپ يۈرۈيدۇ، كۆزى چۈشكەن خوتۇننى يۇلۇپ ئالالايدۇ. ئەمما بۇ كۈنلىرى ئۇزاققا بارمايدۇ. ئاسان قولغا كەلگەن نەرسە ئاسان قولدىن كېتىدۇ؛ ئۇنىڭغا جاپا چېكىپ ئېرىشىمگەندىكىن ھېچكىم ئاھ ئۇرۇپ يۈرمەيدۇ. ياسىن بۇنداقلارنى جىق كۆرگەن، چۈمۈلىدەك ياشمايدىغانلار پارازىتتەك ياشايتتى، بىر يىل جاپا چېكىپ ياشىغاندىن، بىر كۈن ئۆلگۈدەك راھەت سۈرۈپ ئۆلۈشنى ئەۋزەل

كۆرىدىغان ھارامتاماقلار، جېنىنى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىدىغان خىروئىنىكەشلەر، توم-توم ھەميانلارنى ئوغرىلاپ بولغۇچە قولغا كويۇپ چۈشۈپ نەچچە يىل تۈرمىدە ياتىدىغان زىيانكەشلەر بۇ يەردىمۇ باردەك قىلاتتى.

تونۇشۇپ بىر ھەپتە ئۆتمەيلا غېنى شاڭجاڭ ياسىغا تېلېفون قىلدى:

___ ئالدىراشمۇ ئۇكا، ھېچ كېلەيمۇ دېمەيسەن؟

___ ئىش تۈگىمەيدىكەن ئاكا، ئوقەت دېگەننى ئۆزىڭىز بىلىسىز.

___ گەپنى سوزماي، بۈگۈن چوڭ خوتۇننىڭ تۇغۇلغان كۈنى، قاتنىشىپ بېرەلمەسەن؟ خوتۇنۇڭمۇ كەلسۇن،

ئاشخاندىن چىقارمايلا قېرىتتۇمە ئۇنى!

ياسىن تۇرۇپ قالدى، بىللە بارسا تېخى، خوتۇننى يالغۇز تاشلاپ قويسا تېخى... ئاشخاننى ئوچىچە تاشلاپ

قويۇپ كەتكىلى تېخى بولمايدۇ.

___ قانداق بولار ئاكا، خوتۇن بالغا قارىمىسا بولمايدۇ.

___ ئۇنداقتا ئۆزەڭلا كەل، سېنى ساقلايمىز. كەچ سائەت ئالتىدە.

___ ئورنىنى تازا بىلمەيتتىم.

___ ئالدىڭغا ماشىنا ئەۋەتمەن.

ياسىن بىر چاغدا ئۆزىنى غېنى شاڭجاڭنىڭ كاتتا رېستوراندا كۆردى، بازارنىڭ نەق ئاۋات يېرىدە ئېچىلغان بۇ

رېستوران ياسىننىڭ ئاشخانىسىدەك ئون ھەسسە چىقاتتى، ئىچى كۆركەم بېزەلگەندى. بوي بەستى تەكشى "كېيىنەك

قىزلار" ھەقىقەتەن ياسىن شاڭجاڭ ماختاپ بەرگەندەك چىرايلىق بولۇپ، رېستورانغا باشقىچە ھۆسن قوشۇپ تۇراتتى.

___ سەل تۇرۇپ سودىنى توختىتىپ، ئولتۇرۇشىمىزنى باشلايمىز، ئاڭغىچە بىر دەم پارىڭمىزنى قىلىۋاللى... ___

دېدى غېنى شاڭجاڭ ياسىننى جوزىغا باشلاپ، ___ بىرەر تەخسە لەغمەن يەۋالامسەن يا باشقا بىر نېمىنى كۆڭلۈڭ

تارتامدۇ؟

___ ياق، قورساق توق...

___ ئاشخانا ئاچقان ئادەم دائىم ئاچ قالىدۇ، تارتىنما...

___ چارەك لەغمەن بولسا بىرنى يەپ قويماي.

___ شۇنى دەيمەن، بىزنىڭ لەغمەننىمۇ تېتىپ باق، ئىچىشنى ھازىر باشلامدۇق يا ھېلى ...

___ ھازىرچە چاي ئىچكەچ تۇرمامدۇق.

___ بۇ گېپىڭ بولمىدى، بىر قۇتا پىۋا ئىچىپ قويىلى.

غېنى شاڭجاڭ ياسىغا ناھايىتى قىزغىن ئىدى، ئۆزىنىڭ لاۋدانلىقىنى بىر دەمدە ئۇنتۇپ قالغاندەك قىلاتتى.

ئىككەيلەن پىۋا ئىچىشكەچ تاماكا چېكىپ، ئەتراپىنى ئىسلاشقا باشلىدى. كۈتكۈچى قىزلار ئىككى خوجايىنىڭ

ئەتراپىدا پەرۋاندىدەك ئايلىنىپ خىزمەت قىلاتتى.

___ رېستورانىڭىزنى كاتتا قىلىپ ئېچىۋاپسىز، ئۇزۇن بولدىمۇ؟

___ مېنى تېخىچە يات كۆرۈۋاتامسەن؟ "سەن" لا دېگەن بولدى، خېنىم مېجەزلىك بىلەن خوشۇم يوق.

___ لاۋدانى ھۆرمەتلىمىسەك بولماس، __ دېدى ياسىن كۈلۈپ.

___ ھۆرمەتنى ھۆرمەت جايدا قىلسەن، ئەمما بۇ يەردە كۆڭۈل دېگەن نەرسە بار-دە، كۆڭۈل دېگەن نەرسە

ئۈستۈن-تۆۋەنلىكىنى كۆتۈرمەيدۇ. سەن مېنىڭ كۆڭلۈمگە يېقىپ قالدىڭ، شۇڭا سېنى بۇنىڭدىن كېيىن ئىنىم ۋە

ئانغىنەمدەك كۆرمىەن.

___ شۇ ياخشى كۆڭلۈڭگە رەھمەت ئاكا، مەنمۇ بۇ مۇساپىرچىلىقتا سېنىڭدەك ئادەم بىلەن تونۇشۇۋالغىنىمغا

خوش.

___ بىز بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالدۇق؟ قانداق تونۇشۇپ قالدۇق؟ قانداق بولۇپ بىر يەرگە كېلىپ ئولتۇرۇپ

قالدۇق؟ ئويلىساڭ بىر تۇرۇپ ئەجەبلىنسىەن، خەق بىزنى ئەسكىلىكىدىن يۇرتىغا پاتماي چىقىپ كەتكەنلەر دەپ

ئويلايدۇ. ئەمەلىيەتتە بىز ئۇنداق ئەمەس. بىز يۇرتقا ئەمەس، ئىچىمىزگە پاتماي چىققانلار. توغرا، بىز ئىچىمىزگە

سېغىمدۇق. نى ئى ئارمانلىرىمىز، پىلانلىرىمىز ئىشقا ئاشمىدى. مەن بىر دادۇيچاڭ ئىدىم، شاڭجاڭ بولغۇم بار ئىدى،

بولالمىدىم، ئەزىمەت بىر ئىش ئۈچۈن دادۇيچاڭلىقتىن قالدۇرۇلدىم. خەقلەر مېنى كۆزىگە ئىلمىدى. ئاددىي دېھقان

بولۇپ ئۆتۈپىرىشكە چىدىمىدىم. كالنى توخۇنىڭ كاتتىكىگە سولاپ قويغىلى بولامدۇ دەيسەن؟ شۇنىڭ بىلەن

تەۋەككۈل دەپ كۈلغا چىقتىم، سۆزلىسەم گەپ تولا، بېيجىڭ، شاڭخەيلەردە نەچچە يىل ئىتتىڭ كۈنىنى كۆردۈم،

ئەمما نىيىتىمدىن يانمىدىم. پۇل ئۈچۈن قىلمىغان ئىشىم قالدى. بېيجىڭدا بىر مەزگىل تاشچىلىق قىلدىم، تاشنىڭ

سودىسى ياخشى كېتىپ باراتتى، پوققا چۈشۈن ئولاشقاندا ھەممىسى ئولاشتى، راست-يالغان ئارىلىشىپ كەتتى. ئىشتىن چاتاق چىققىلى قوپتى. كاللامنى ئىشلىتىپ، ئىسسىقدا بۇ يەرگە كېلىۋالدىم. بۇرۇن بۇ يەرگە بىر ئىش بىلەن بىر قېتىم كەلگەن، ئۆزەمگىمۇ يېقىپ قالغانىدى، دېگەندەك، كېلىپلا ئۇزۇن ئۆتمەي ئايغىم يارىشىپ قالدى. پەملەپ باقسام، ئادەم دېگەن ئەخمەق بولىدىكەن، چوڭ شەھەرگە ئىنتىلىدىكەن، بېرىۋالسا كاداڭ خوتۇنغا چاپلاشقانداك مەھكەم چاپلىشىپ ئۆلە-تىرىلىشىگە قارىماي ئىشلەيدىكەن، نەدە تۇرۇپ، نەدە يېتىشى بىلەن كارى يوق، قارنى ئاچ قالمىسلا ياشاۋېرىدىكەن، تېخى پالانى شەھەردىمەن دەپ ئۆز كۆڭلىنى خوش قىلىدىكەن. ئەمەلىيەتتە چوڭ شەھەردە قىلالىمىغان ئىشنى مۇشۇنداق كىچىك شەھەردە مىليونېردەك قىلغىلى بولىدۇ. كىچىك شەھەرنىڭ ئادەملىرىمۇ يۇۋاش، ساددا؛ باجگىر دەمىسەن، ساقچى دەمىسەن، ئارتۇق گېپى يوق، ئازراقلا مېھمان قىلىپ قويساڭ رازى بولۇپ كېتىدۇ. ھەممە نېمىسى ئەرزىن، ئەڭ ئاددىيسى، بېيجىڭدا بېشىڭنى يۇيۇپ گەدەن پاتىڭىڭنى تۇتۇپ قويسا 40 كوي، بۇ يەردە 40 كوي بەرسەڭ خالىغىنىڭنى قىلالايسەن. بېيجىڭغا بەك بارغىڭ كېلىپ كەتسە ناھايىتى بىر كۈنلۈك يول. بېيجىڭدا قاتناش توسۇلۇپ قالسا بىر يەرگە بېرىش ئۈچۈنمۇ بىر كۈن كېتىدۇ، ئويلاپ باق، قايسىسى ياخشى... مەن شاڭجاڭ بولالمىساممۇ ھازىرقى كۈنۈم شۇ يەردىكى شاڭجاڭ، ھاكىملارنىڭكىدىن ياخشى، يەيدىغىنىم، ئىچىدىغىنىم، ئوينىيدىغىنىم تۇرۇپتۇ، ھۇزۇر-ھالاۋەتنىڭ كۆپلۈكىدىن شۇنىڭغا بەزىدە يېتىشىپ بولغىلىمۇ بولمايدۇ تېخى...
___ كاللاڭ راستىنلا ئىشلەيدىكەن ئاكا، شاڭجاڭ دېگەن لەقىمىڭنى شۇغا قويۇۋاپتىكەن سەن دېگەن...
___ ھەي... ئارقامدا يۈرۈيدىغان مۇشۇ خوشامەتچى گۇيلار بولمامدۇ. بۇرۇنقى ئىشلىرىمنى دەپ بەرسەم شۇ لەقەمنى قويۇۋېلىشتى. مەنمۇ بوپتۇ دېدىم، شاڭجاڭ دېسە خەنزۇلارمۇ ئېسىدە ئاسان تۇتۇۋالىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ لەقەم ئاقچى، كۆكچى، شاپاقچى دېگەن لەقەملەردىن ياخشى، ئۆزەمگىمۇ يارىشىدۇ، شاڭجاڭلارغا ئوخشىمادىمەن يا؟

___ ئوخشايسەن ئاكا، مەنمۇ دەسلەپتە كۆرگەندە بۇ ئادەم ھەرگىز تاڭجاڭ ئەمەس، شاڭجاڭ دەپ ئويلىغان.
غېنى شاڭجاڭ قاقاخلاپ كۈلۈپ كەتتى:

___ كەلدى ما گەپ ھە...

___ ئاكا، بىر گەپنى دېسەم كۆڭلۈڭگە كېلەرمۇ؟

___ نېمە گەپ؟

___ ھېلىقى كۈنى ساڭا ئەگىشىپ كەلگەن ئاقسالار خىرئىن چېكەمدۇ؟

___ قاراپلا بىلىمدىڭمۇ؟

___ بىلىدىم، شۇنداقتىمۇ سوراپ باقتىم.

___ ئەمدى سەن نېمە دېمەكچى؟ مېنى ھاكىچىلىق قىلىدۇ دەپ ئويلاپ قالىدىڭما؟

___ ياق، ئۇنداق دېگىنىم ئەمەس...

___ ئارنى بىر خىل ئوڭايىسىزلىق قاپلىدى.

___ ئىچىڭدىكى يوشۇرماي دەۋەر ئۇكا، ئارىمىزدا يوشۇرغىدەك ھېچ گەپ يوق.

___ شۇ بىر ئاز ئەنسىرەپ قالغانىم.

___ شۇڭا مەندىن ئۆزەڭنى تارتىۋالغان يېرىڭمۇ ئۇ؟

___ بۇرۇن شۇنداقلا بىلەن ئارىلىشىپ جاق تويۇپ كەتكەنمەن دېگەن ئاكا، كۆڭلۈمدىكى گەپنى قىلسام،

سېنىڭمۇ ئۇ قاتاردىن بولۇپ قېلىشىڭنى خالىمايمەن.

___ سېنىڭچە مەن شۇنچىلىك دۆتمۇ؟ شۇنچە چىرايلىق خوتۇنلىرىمنى، ئاشخانىمنى تاشلاپ قويۇپ، ئۆلۈم

جازاسىغا ئۆزەمنى تۇتۇپ بېرەرمەنمۇ؟

ياسىن بۇنىڭغا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي خىجىل بولۇپ كەتتى، غېنى شاڭجاڭ گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

___ جاھاندا ئەڭ دۆت، ياشاشنى ئۇقمايدىغان نېمىلەر شۇ ئىشنى قىلىدۇ. چەككەنگە مەن قارشى ئەمەس، مەن

قارشى تۇرغانغا ئۇ تۈگەپ كەتمەيدۇ. چېكىپ ئۆلۈپ كەتسە تۈكۈرۈپ قويۇپ ئۆتۈپ كېتىۋېرىمەن، نامىزىڭمۇ

بارمايمەن. جاننىڭ راھىتىنى كۆرەي دېسەڭ، نى پەيزى ئىشلار تۇرسا، شۇنى بىلىمگەن ئادەمدىنمۇ دۆت ئادەم بولامدۇ

جاھاندا؟ ئۇلارنىڭ ئېشەكچىلىكىمۇ ئەقلى يوق. ئېشەكلەر جېنىدا ئۆزىگە زىيان قىلىدىغان نەرسىنى پۇراپ بېقىپ

يېمەيدۇ. ئەقلى بولسا پۇل تاپسۇن، پويىزدا ماڭماي ئايروپىلاندا ماڭسۇن، پۇلنى تۈگۈپ قويۇپ تالادا ياتماي بەش

يۇلتۇزلۇق مېھمانخانىدا ياتسۇن، خوتۇننىڭ چىرايلىقىنى ئالسۇن، تاماقنىڭ ياخشىسىنى يەپ، كىيىمنىڭ نوچىسىنى

كەيسۇن...

__ راست دەيسەن ئاكا، پۇل تاپقان بىلەن خەجلەشنى بىلمىسە بىكار-دە!
بىر دەمدىن كېيىن غېنى شاڭجاڭ رېستۇرانىنى دۈم تاقاپ، خوتۇننىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئولتۇرۇشنى باشلىۋەتتى.
ئاشپەز بالىلار ۋە "كېپىنەك قىزلار" بىر دەمدە جۈزىلارنى راستلاپ، يەيدىغان، ئىچىدىغاننىڭ ھەممىنى توشۇپ "ئاغچا خېنىم" نى چۆرىدەپ قاتار ئولتۇرۇشتى، ئەمدى ئوينايدىغان ئىشلا قالغانىدى. شوخ-ناخشا مۇزىكىلار قويۇلدى، قىزلار بەس-بەستە ئۇسسۇلغا چۈشۈپ، خېنىم ئاچىسىنى ئوتتۇرىغا تارتىپ چۈشۈپ، بېقىشىپ ئويناشتى، ئاشپەز بالىلارمۇ ئولتۇرالمىدى، ھازىر ئويناۋالمىسا قاچان ئويناۋالدى، كىم ئۇلارنى ئاشخانىدا ئىس ۋە ماي پۇراپ يۈرۈشتىن باشقىنى بىلمەيدۇ دەيدۇ؟! ئەمما ئۇلار قىزلار بىلەن بېقىشىپ ئۇسسۇل ئوينىغان بىلەن غېنى شاڭجاڭنىڭ رۇخسىتىسىز خالىغانچە تانسا-پانسا ئويناۋالمايتتى. ئۇسسۇللار پەسكويغا چۈشكەندىن كېيىن غېنى شاڭجاڭ خوتۇننى تانسىغا تارتتى، ئىشنىڭ مۇقەددىمىسى مۇشۇنداق باشلىناتتى. ئاندىن غېنى شاڭجاڭ خوتۇننى باشقا خوتۇنلار بىلەن پاراخغا سېلىپ قويۇپ، بېلى نازۇك كۈتكۈچى قىزلارنى بىر-بىرلەپ تارتىپ ئويناشقا باشلىدى، قىزلار ئەتلەس كۆيىنكىنى سېلىۋەتكەن بولۇپ، ھەر خىل مودا كىيىملەرنى ئۆزلىرىگە ياراشتۇرۇپ كىيۋالغانىدى. غېنى شاڭجاڭ ئۆزىنى قىزلاردىن يىراقراق تارتىپ ئويناۋاتقان بولسىمۇ قورسىقى قىزلارنىڭ كىندىكىگە تېگىپ تۇراتتى، ياي شەكلىدە چېپىلىشىپ كەتكەن بۇ ھالەت بىر قارىسا كىشىگە تولىمۇ ھەجۋى تۇيۇلاتتى. ياسىن ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپ قويۇپ ئولتۇردى، غېنى شاڭجاڭ قىزلار بىلەن ئۆزى بىر قاتاردىن ئويناپ چىققاندىن كېيىن باشقا بالىلارنى ئۆز ئارا تانسا ئويناشقا رۇخسەت قىلدى.

__ قىزلىرىمىز بولامدەكەن؟ __ دېدى غېنى شاڭجاڭ خۇش كەيىپ ھالدا كۆزلىرىنى قىسىپ، __ مەن ئاشخانىغا مودېل بولغۇدەك قىزلارنى تاللاپ ئەكەلگەن... كاساپەتلەرگە بەك ئىچىم كۆيدۇ..
__ خام يېگۈدەك قىزلار كەن... __ دەپ قويدى ياسىنمۇ قىزىقچىلىق قىلىپ.
__ كاۋاچىدەك گەپ قىلدىڭ... ئەمەلىيەتتە ئادەم دېگەن گۆشخور ھايۋان، بەزىلەر ئاچ، بەزىلەر تويۇپ كېكىرىپ كېتىدۇ.

__ شۇڭا ئاچمۇ قالماي، كېكىرىپمۇ كەتمەي ياشىغان ياخشى.
__ بۇ ئۆزىڭنىڭ گېپى، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ قايىل بولماي، __ ھاجىتىڭدىن ئېشىپ-تېشىپ تۇرسا زىيان

قىلمايدۇ، بولۇپمۇ قىز-چوكان دېگەننىڭ خۇمارى يامان، بۇ باشقا خۇمارغا ئوخشمايدۇ. باشقا خۇمارلار سېنى ھالاك قىلدۇ، قىمار ئوينىساڭ ھەممە نېمەڭنى ئۇتتۇرىۋېتىسەن؛ خىروئىن چەكسەڭ ئۆلسەن يا ئېتىلسەن. ئەمما قىز-چوكان خۇمارى سېنى ئادەم قىلدۇ، ھەتتا ئەقىللىق قىلدۇ، بۇ خۇمارغا قانچە قانساڭ شۇنچە ياشىرىسەن...
__ لېكىن ئاكا، بۇ گېپىڭنى پاهىشۋازلار ئاڭلاپ قالسا سېنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئاتىدۇ جۇمۇ... __ دېدى ياسن پەسرەك ئاۋازدا.

__ ئەمەلىيەتنى سۆزلەۋاتىمىز، مېنىڭ دېگىنىم بۇزۇقچىلىق ئەمەس، پاسكنا گۇيلار پەملەپ ئوينىماي ئۆزىگە ئەيدىز يۇقتۇرۇۋالىدۇ. تاپقاندىكىن پاكىزراقىنى تېپىپ ئوينىسا شۇ ئىشمۇ چىقمايدۇ. مەن ئەزەلدىن پاهىشە مەينەتلەرگە يېقىن يولاپ باقىمىدىم، ئويلاپ باق، ئاپتوبۇس ياخشىمۇ ياكى مەخسۇس ماشىناڭ ياخشىمۇ؟ پاهىشە دېگىنىڭ دەل ئاشۇ كوچا ئاپتوبۇسىغا ئوخشايدۇ، ئۇنىڭغا ھەممە ئادەم چىقىدۇ، مەرەزنىڭ ھەممىسى يۇقىدۇ...
بىگىنىڭ بولسا پاكىز، چىرايلىقنى تاپ، بولمىسا كۆتۈڭنى قىس دەيمەن-دە... __

__ شۇ خۇمارغا يامان ئۆگىنىۋاپسەن ئاكا، پاكىز خۇمار دېگىنە، ئۆزەڭنى يامان بەلەن ئاقلايدىكەنسىن. يەڭگىمىزمۇ ساڭا يېتىپ ئاشاتتى ئەسلىدە... __

__ يەڭگەم دەپ خوتۇنۇمنى قېرى كۆرسەتمە، سەندىن كىچىك ئۇ! ئۇرۇمچىدىن چېكىپ تاللاپ ئالغانمەن، تېخى داشۆسىڭ دېگىنە. __

ياسن بۇنىڭغا ئانچە ھەيران قالمىدى، ئادەم پاخاللىشىپ، پۇل ئەتۋارلىشىپ كەتكەن بۇ زاماندا بۇرۇن چوڭ بىلىنگەن ھەممە نەرسە ئەرزانلىشىپ كەتتى. غېنى شاڭجاڭ بۇ پۇرسەتلەردىن ياخشى پايدىلىنىۋاتقان گەپ.

غېنى شاڭجاڭنى بىر ئاشپەز بالا چاقىرىپ قالدى.

__ تارتىنماي ئويناپ ئولتۇر ئۇكا، مەن ھازىر كېلىمەن. __

غېنى شاڭجاڭ مېڭىشىغا ياسن ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى، سېمىزلىكىدىن بولسا كېرەك، ئۇ سەل ئالچاڭلاپ ماڭاتتى، "ئىشتىنغا پاتماي قالغان ئوغرى" دەپ ئويلىدى ياسن، "مۇشۇ سېمىزلىكى بىلەن خۇمارنى ھېلىمۇ قاندۇرۇپ يۈرۈيدىكەن، كىم بىلىدۇ،" يىقىلغان چېلىشقا تويماپتۇ" دېگەندەك، شۇ ئىشنى قىلالمىغانسېرى تېخىمۇ ئويلايدىغان، ۋاز كەچمەيدىغان بولۇپ كەتتىمۇ تېخى... "

ياسىن ئۇنىڭ ئۈرۈمچىلىك، داشۆسىڭ خوتۇنىغا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى. ئۇ يېشى كىچىك ھەم چىرايلىق بولغان بىلەن چوڭ چىراي كۆرۈنىدىغان چوكانقىز ئىدى، بەلكىم خوجايىنلىق سۈپىتى ئۇنى شۇنداق چوڭ كۆرسىتىۋەتكەندۇ... ئۇمۇ ياسىنغا نەچچە قېتىم قاراپ قويدى، كۈلۈمسىرىدى، ئەمما يېنىغا كېلىپ ۋاي دەپ كەتمىدى، "ئوينىغاچ ئولتۇرۇڭ" دېگەن گەپنىمۇ قىلمىدى.

بىر دەمدىن كېيىن غېنى شاڭجاڭ قايتىپ كېلىپ، جايدا مىدىرلىماي ئولتۇرغان ياسىنغا كايىپ كەتتى:

__ تېخىچە ئولتۇرغان گەپما، نېمەڭگە نېمەڭ يېتىشمەي قالدى ئەمدى؟

__ ئاۋۋال بىر ئولتۇرە ئاكا، ئۆپكەڭنى بېسىپ ما ھارلىقنى ئىچىۋەت... __ دېدى ياسىن شىر كەيىپ

ھالدا، __ مۇشۇ تانسا دېگەن نېمە بىلەن ئېقىم كېلىشمەيدۇ. مەستلىكتە قالمايمقان دەسسەپ سالمەن.

غېنى شاڭجاڭ قىزلاردىن بىرىنى چاقىرىپ:

__ ما ئاڭىڭىز سىلەرنى تانسىغا تارتىشتىن خىجىل بولىدىكەن، ئاق تانسا ئوينايىمەن دەيدۇ، ئۆگىتىپ قويۇڭ.

قىز ياسىننىڭ ئالدىغا كېلىپ، تارتىنىپ كۈلۈپ تۇرۇپ تانسىغا تارتتى.

__ قىزلىرىمدىن ئەڭ چىرايلىقى ساڭا قاراپ تۇرۇپتۇ، ئەمدىغۇ قوپارسەن... __ دېدى غېنى شاڭجاڭ ھاراقنى

قولغا ئېلىپ.

ياسىن ئىلاجىسىز ئورنىدىن قوپۇپ تانسىغا چۈشتى، تانسا ئوينىمىدى، بەلكى بۇ چىرايلىق قىزغا ئېسىلىپ

ئۇياق-بۇياققا ماڭدى، نەچچە قېتىم قىزنىڭ پۇتىنى دەسسەۋالدى. بەدەنلەر ئاندا-ساندا تېگىشتى، نەپەسلەر

ئۆتۈشتى. كەيىپچىلىكىمۇ ياكى قىزنىڭ بەدىنىدىن كېلىۋاتقان ھارارەتمۇ، ئەيتاۋۇر ياسىننىڭ ئىچى قىزىپ، يوشۇرۇن

ئىستەكلىرى لاۋۇلداپ يېنىشقا باشلىدى، بۇ ئوت ئۆيىدە قالغان خوتۇنىغا كېتىپ بارامدۇ ياكى ئالدىدىكى بۇ قىزغا

كېتىپ بارامدۇ، ئاڭقىرالماي قالدى.

تانسا تۈگەي دېگەندە ياسىننىڭ تېلېفونى جىرىڭلاپ كەتتى.

__ تېلېفونىڭىز بەك توۋلاپ كەتتى، __ دېدى قىز.

__ ھە... ئويناپ نەگە كەلدۇق... __

__ ئويناپ توختىغان يەرگە، __ دېدى قىز ياسىننىڭ كەيىپلىكتە خۇمارلىشىپ كەتكەن كۆزىگە قاراپ كۈلۈپ.

بۇ ئوماق كۈلكە ۋە چىرايلىق جاۋاب ياسىنىڭ ئېسىدە قالدى. ئۇ تېلېفونغا قاراپ خوتۇندىن كەلگەنلىكىنى بىلىپ، قايتۇرۇپ ئۇردى.

___ بىر ئىش چىقىمىغاندۇ خوتۇن؟

___ ئىلشات قىزىپ قالدى، دوختۇرخانىغا ئاپارمىساق بولمىغۇدەك...

___ ھوي قاچان، بايىلا ساپ-ساق تۇراتتىغۇ؟

___ سىز كېتىپلا ئۆزگىرىپ قالدغۇ تاڭ... ئەنسىرەپ قالدىم.

___ ماقۇل، مەن ھازىر باراي.

ياسىن غېنى شاڭجاڭغا ئەھۋالنى ئېيتتى.

___ سورۇن ئەمدى قىزىۋاتقاندا بالاڭنىڭ قىزىپ كەتكىنى چاتاق بوپتۇ...

___ مېنىڭغۇ ئولتۇرغۇم بار ئىدى، كىم ئويلغان دەيسەن ئاكا بۇ ئىشنىڭ چىقىشى...

___ تۈزۈك ئوينايماي كېتىپ قالىدىغان بولدۇڭ-دە، بوپتۇ، كېيىن يەنە پۇرسەتلەر جىققۇ، ھە راست، مەن

دېگەن ئىشنى ئويلەشپ باققىن، ئاشخانىغا زادى بىر قىز لازىم.

___ ھە.. مەن ئويلەشپ ئاندىن ساڭا تېلېفون قىلاي.

ياسىن تاكسىدىن بىرنى توسۇپ ماڭدى، ئېغىرلىشىپ كەتكەن بېشىنى يۆلەنچۈككە تاشلاپ كۆزىنى يۇمدى،

خوتۇن-بالىسىنى ئويلسا كاللىسى شۇنچىلىك ئېغىر، بايقىق قىزنى ئويلسا شۇنچىلىك يەڭگىل. ئۇ ئاشخانىسىغا

بارغىچە مۇگدەپ قالغانىدى، تاكسى توختىغاندا ئىختىيارسىز چۆچۈپ ئويغاندى. پۇلنى بېرىپ تاكسىدىن چۈشۈپ

ئۆيىگە كىردى، ئوغلى بىر تاتلىق ئۇخلاۋاتاتتى، خوتۇنى يوتقاندا ئۇنى ساقلاپ ياتقاندى.

___ بالىنى ئاغرىپ قالدى دەۋاتاتتىڭ، كىيىمىڭنى كىيمەي يوتقانغا كىرىۋاپسەنغۇ...

___ دورا ئىچۈرۈپ قويغاندىم، ياخشى بولۇپ قالدى... دېدى خوتۇنى ناز بىلەن كۈلۈپ.

___ ھەي سېنى، مەندىن ئەنسىرەپ تاپقان ئويۇنىڭمۇ بۇ؟!

___ شۇ... سىز بولمىسىڭىز پەقەت ئۇخلىيالمىدىكەنمەن. مېنى ئۇخلىتىپ قويامدىكىن دەپ چاقىردىم،

بولماپتىما؟

ياسن گەپ قىماي يېشىنىپ كىرىپ ياتتى، ئاندىن خوتۇنىنىڭ تاقەتسىز شەھلا كۆزلىرىگە تىكىلىپ:

___ سەن تۇرساڭ ماڭا ئۇنداق يەردە نېمە بار-هە... __ دېدى ۋە ھاياندا تىپىرىلدى، تانسا ئويىنغاندا ۋۇجۇددا پەيدا بولغان ئوت ئاستا-ئاستا ئۇلغايدى، كۆيۈپ-كۆيۈپ ئۆچتى؛ ئەمما نېمىشقىمىن بۇ قېتىمقى ھېسسىيات بۇرۇنقىغا ئانچە ئوخشىماي قالدى، ئايالىنىڭ ۋۇجۇدغا بايقى قىزنىڭ ۋۇجۇدى ئارىلىشىپ كەتكەندەك بولۇپ قالدى، بۇ نېمە ئىش؟ ئۇ خوتۇنىنىڭ چىرايىغا نەچچە قېتىم ئەندىكىپ-ئەندىكىپ قاراپ كەتتى، بىراق خوتۇنى كۆزىنى يۇمۇۋالغان بولغاچقا بۇنى بايقىيالماي قالدى.

3

ياسن كۈنلىرى ئاشخانىسىنى ماڭدۇرۇش بىلەن ئالدىراش ئۆتەتتى، ئۇ ھەممە ئىشقا چېپىلىۋالغان بىلەن دائىم ھەممە ئىشنىڭ بېشىدا تۇراتتى، يوقنى تېپىپ، ماڭىدىغان يولنى مېڭىپ تۇراتتى. ئاشپەزلەرنىڭ دەردىنى تىگىشىمسا بولمايتتى. بىر يىل ئىشلەپ بەرگەن سوگوزىچى يۇرتقا كېتىۋىدى، ئاشخانا چۆلدەرەپ قالدى. بۇ كىچىك شەھەردە دەرھال ئاشپەز تاپقىلى بولمايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون قىلدى.

___ كاۋابچى دېسەڭ تولا گەپ، ھەتتا خەنزۇلارمۇ قىلالايدىغان بولۇپ كەتتى ئۇ ئىشنى. ئەمما ئاشپەز تاپماق تەس.

___ ئەجەپ ئەتىۋار بولۇپ كەتتى بۇ گۇيلار، __ دېدى ياسن جىلە بولۇپ، __ ئاشپەز بولمىسا ئىش توختاپلا قالدىكەن، يا خوتۇنى سەي قورۇڭلا دېگىلى بولمىغان.

___ ياق-ياق، خوتۇنۇڭنى جىم قوي، بىر چىرايلىق خوتۇنۇڭنى جاپاغا سېلىپ، قېرىتىپ قانداق قىلسەن، مەن بىر ئامالنى قىلىپ ساڭا تېلېفون بېرەي.

___ ئاۋارە قىلدىم ئاكا، ئەمىسە چوقۇم تېلېفون قىل.

ياسن غېنى شاڭجاڭغا دېمەيدىغان گەپلەرنى دەپ سالغاندەك بىئارام بولدى، ئەمما بېشىغا ئىش كەلگەندە نوچىلىق قىلىپ يۈرۈۋە رەڭلى بولمايدۇ، ئاشخانىسىنى ماڭدۇرۇشى، پۇل تېپىشى كېرەك. ئالدىغا ماڭمىسا كەينىگە چېكىنىدىغان گەپ.

ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن غېنى شاڭجاڭ ياسىغا تېلېفون قىلىپ ئۇنىڭ قېشىغا بارىدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە ھايات ئۆتمەيلا دىنقىمىق بىر بالىنى باشلاپ ياسىنىڭ ئاشخانىسىغا كەلدى. ياسىن ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ، ئۇلارنى جوزىغا باشلىدى. ياسىن بىر قاراپلا ئۇ بالىنىڭ چەكمەيدىغانلىقىنى، ساغلام ھەم تېتىكىلىكىنى، بويسۇندۇرۇپ كېتەلەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

— نەچچە كۈندىن بېرى مەنمۇ ساڭا ئوخشاش جىددىيلىشىپ قالدۇم،— دېدى غېنى شاڭجاڭ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ،— ئاخىرى مۇشۇ بالىنى مىڭ تەستە ئۈرۈمچىدىن چاقىرىپ كەلدىم، ئۇ يەردىكى ئىش ھەقىقىي تۆۋەن ئىكەن، سەن جىقراق بېرەرسەن...

— ئۇنىڭدا چاتاق يوق، بىز ئۇنچىلىك چۈپەي ئادەم ئەمەس،— دېدى ياسىن ئۇ بالىغا بىر قاراپ قويۇپ،— قارىسام بولىدىغاندەك قىلدۇ.

— ھازىر ماختىسام بولمايدۇ، كېيىن بىلىپ قالسىەن، ئاشخانىڭنى ئەمدى ئادەم باسدۇ.

— دېگىنىڭ كەلسۇن ئاكا، بۇ بالىنى تونۇشتۇرۇپ قويىمىدىڭ.

— ھاشىم دوغىلاق،— دېدى غېنى شاڭجاڭ چاقچاق قىلىۋاتقاندەك،— شۇنداق دېسەك بولار ھاشىمجان؟ ھاشىم دوغىلاق كۈلۈپ قويۇپ گەپ قىلمىدى.

— بۇ بالا يېڭى كەلگەچكە تارتىنىپ گەپ قىلمايۋاتىدۇ.

ئەمما ياسىن ئۇنىڭ بۇ تەرىپىنى ياقىتۇرماي قالدى، “بۇ ئاداش مۆڭمۈ نېمە، يا گەپ قىلىشنى بىلمەمدۇ” دەپ ئويلىدى.

— بايا قارىسام خېلى ئوچۇق كۆرۈنۈۋاتاتتى، ئادەمنى تېشىدىن بىلمەك تەسكەن جۇمۇ،— دېدى ئۇ ھاشىمغا قاراپ چاندۇرماي كۈلۈپ.

— بەك شوخلىشىپ كەتسە باشقۇرالمىي قالسىەن ئۇكا، يۇۋاشراق بولغىنى ياخشى.

— باشقىسى مەيلى، ھۇنسىرى جايدا بولسىلا بولدى.

— ئۇنىڭدىن ئەنسىرىمە، ئۆزەمگە ئېلىپ قالماي ساڭا ئەكەلدىم بۇنى...

غېنى شاڭجاڭ ئاشخانىنىڭ ئىچكىرىسىگە پات-پات قارايتتى، چىرايلىق جۇۋان ھېچ چىقاي دېمەيتتى،

ياسىندىن «خوتۇنۇڭ كۆرۈنمەيدىغۇ؟» دەپ سورىيالىماي، گەپنى باشقا ياققا يۆتكىدى:

— ھە راست، پەقەت سورىماپتىمەن، ھېلىقى كۈنى بالاڭ قانداق بولدى؟

— ھە، چوڭ ئىش يوقكەن، ساقىيىپ قالدى.

— تۈزۈك ئولتۇرالمى كەتتىڭ، قانداقراق بولدى سېنىڭچە ئۇ ئولتۇرۇش؟

— پەيزى بولدىغۇ، مۇساپىرچىلىقتا ئۆز يۇرتىمىزدا توي ئوينىغاندەك بولدۇق.

— ئەمدى ئالدىمىزدا ئاشقىلار بايرىمى كېلىشىم، ئۇنىڭدىن كېيىن ئاياللار بايرىمى، ياشلار بايرىمى، ئانىلار

بايرىمى.... مېنىڭ بۇ خوتۇنۇم قالتىس دەيمەن، ھېچقانداق بايرامنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ، ئالاھىدە كۈنلەردە ئالاھىدە

سوۋغات ئالمىساڭ كېچىپ كېتىمەنلا دەيدۇ، ئادەتتىكى كۈنلەردە گۈل سوۋغا قىلىپ تۇرمىساڭ قاپقى ئېچىلمايدۇ...

— ساڭمۇ تەسكەن دېگەن ئاكا، مېنىڭ خوتۇنۇمنىڭ ئۇنداق بايرام بىلەن قەتئىي چاتقى يوق.

— ئوبدان خوتۇنكەن، خۇدايىم بېرىپتىكەن سەن گۇيغا، مېنىڭمۇ مۇشۇنداق خوتۇنۇم بولدىغان بولسا، ئۈچ

خوتۇن ئەمەس، بىرەر يۈز خوتۇندىن كېچىپ كېتەتتىم جۇمۇ...

غېنى شاڭجاڭ ياسىنىڭ قاپقىنىڭ تۈرۈلۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ كېيىنى يىغىشتۇرۇۋالدى:

— باشقىچە چۈشەنمە ۋا گۇي، خوتۇنۇڭنى ماختاپ قويغانغا كۈنلە ۋاتامسەن، كۈنلەمچىنىڭ كۆزى يامان دەپ،

ئادەمگە سەت قارىما. ئەر كىشىنىڭ چىرايلىق خوتۇندىن زوقلىنىشى تەبىئىي ئىش، ھەتتا ئاپاڭ بولسىمۇ زوقلىنىسەن،

قانداق دېدىم؟ چۈنكى ھەممىمىز ئايال كىشىنىڭ شۇ يېرىدىن چۈشكەن، مەمقىنى شۇراپ ئەمگەن، يالغانمۇ يا؟ ئەر

كىشى دېگەن خوتۇن خەق ئالدىدا مەڭگۈ بالا، كېچىدە بېشىڭنى خوتۇنۇڭنىڭ مەيدىسىگە چاپلاپ ياتمىساڭ ئۇيقۇڭ

كەلمەيدىغاندۇ؟

ياسىن نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى، دوغلاق ھاشىم ئاغزىنى ئېچىپلا قالغانىدى.

— خوتۇننى كۈنلىمگەن ئەر ئەمەس، مەنمۇ گەپنى ئوچۇق قىلاي، — دېدى ياسىن.

— مانا ئوغۇل بالا، يىگىتتەك گەپ قىلدىڭ.

— لېكىن ئاكا، سەنمۇ بەزى گەپنى بەك ئاشۇرۇۋېتىدىكەن سەن.

— مېنىڭ ئېغىزىم شۇنداق، ئىچىمدە گەپ ياتمايدۇ، بەزى ئىشنى ئاشكارا دېيىش كېرەك، يوشۇرۇپ نېمە

قاتلىتۇق؟

— مەنمۇ مۇشۇ يېرىغىنى دەيمەن-دە، لېكىن بەزىدە ئېغىزىڭدىن كېتىپ قالسىن.

— دەيدىغانى دەۋالمىسام قىيىنلىق كېتىدىكەنمەن،— دېدى غېنى شاڭجاڭ چايدىن بىر ئوتلاپ،— ئەلۋەتتە

گەپنى چاڭلاپ قىلىش كېرەك.

ياسىن دوغلاق ھاشىمنىڭ جىمغۇرلۇقىنى ياراتمىغاچقا، غېنى شاڭجاڭنىڭ ئوچۇقلۇقىنى كۆڭلىدە ماختىدى،

دوغلاق ھاشىم بۇ گەپلەر ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك خىيالىي ئولتۇراتتى.

— بۇ بالا پەقەتلا گەپ قىلمايدۇ نېمە؟— دېدى ياسىن ئۇنىڭغا قاراپ ئىچى سىقىلىپ.

— چوڭلارنىڭ كېيىگە قوشۇق سالماي دېگەندۇ، گەپ قىلسا ئېشىپ كەتتى دەيسەن، گەپ قىلمىسا مۆرىمدى

دەيسەن، ساڭا قانداق ئادەم بولسا بولاتتى؟

— ئادەم دېگەنغۇ بىر قېلىپتىن چىقمايدۇ...— دېدى ياسىن غودۇڭشىپ.

— شۇ ئەمەسمۇ، ئارتۇق گەپنى قويۇپ بۇ بالىنى قولۇڭغا ئال، ئاشخانىنى ماڭدۇرۇۋال.

غېنى شاڭجاڭ ئۇزاق ماڭدى، ياسىن ئۇنىڭ كەينىدىن چىقىپ، بالىنىڭ كىراسىنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— ئا... مېنى نېمە كۆرۈۋاتىسەن ئۇكا، بەك بەرگىڭ كېلىپ كەتسە، شۇ بالىنىڭ ئىش ھەققىگە قېتىپ بەر،

تونۇشۇمنىڭ ئوغلى دېگىنە، قاراپ قويارسەن.

ياسىن ئارتۇق تارتىشىمىدى، خوتۇنىنى كۆرەلمەي ئارماندا كەتكەن غېنى شاڭجاڭنى ئۇزىتىپ قويۇپ،

ئاشخانىغا كىردى. ھاشىم دوغلاق ئاشخانىنىڭ ئۇدۇلىدىكى ساتراچخانىدا يوتىلىرىنى چىقىرىپ ئولتۇرغان تەتەي

قىزلارغا قاراپ كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ ئولتۇراتتى.

— كۆزۈڭ تېشىلىپ كەتمىسۇن ئۇكا، بوشراق قارا، كۆزىنى قىسقانىڭ ھەممىسىگە قاراۋەرمە..

— ياقەي... نېمانداق كۆپ ساتراچخانا بۇ دەپ ھەيران قېلىۋاتىمەن.

ياسىن ئۇنىڭ دەرھال زۇۋان سۈرگىنىدىن خۇرسەن بولدى، دۇتارنىڭ زىل تارىسىدەك چىقۇۋاتقان ئاۋازىغا

قاراپ، ناخشىچى بولسا بولىدىغان گۇيىكەن بۇ دەپ ئويلىدى.

— ئۈرۈمچىدە كۆرمىگەنمۇ بۇنداق يەرلەرنى؟

— كۆرگەن، لېكىن بۇنداق قاتار كەتكەن ساتراچخانلارنى كۆرمىگەن.

— يەنە نېمىنى كۆرمىگەن، ئاق يوتىلىق، سېرىق چاپلىقلارنى كۆرمىگەنمۇ؟

— كۆرگەن، لېكىن بۇلار بەك ئاشكارە...

— توي قىلغانمۇ؟

— ياق، تېخى ئەمدى 20 گە كىردىم.

— ئىش كۆرۈپ باققانمۇ؟

ھاشىم دوغىلاق جاۋاب بەرمىدى.

— ئۈرۈمچىلىكتە كىمۇ قىلمايسەن، بىكار ئولتۇرۇپ قالساڭ چاتاقمۇ نېمە؟ كاللاڭنى يىغىپ، ما ئاشخاننىڭ

ئىشىغا كەل، ھازىرلا كىرىپ چۇفاڭنى بىر تازىلىۋەت، ئەتە سەي چىقىرىپ سودىنى باشلىمىساق بولمايدۇ.

ھاشىم دوغىلاق ئىتائەتكارلىق بىلەن ئورنىدىن قوپتى. ئۇ بىر مۇنچە سەتەڭلەر جايلاشقان، ئورنى ياخشى

مۇشۇنداق بىر ئاشخانغا كەلگىنىدىن خۇشال دەك كۆرۈنەتتى.

بىر مۇنچە سېرىق سەتەڭلەر كۈندۈزى ھاشىم دوغىلاقنىڭ كۆز ئالدىدا، كېچىسى تەسەۋۋۇرىدا ئايان بولاتتى،

ئارام بەرمەيتتى. ئارقا ھويلىدىكى ئاشپەزلەر ياتقىدا 17 سۇڭلۇق كونا تېلىۋىزوردىن بۆلەك ئۇنى جەلپ قىلغۇدەك

ھېچ نېمە يوق ئىدى، ئۇ نەچچە قېتىم بۇ ياتاقنى ئۆزگەرتىپ بېقىشنى، تامغا يالساڭ قىزىلارنىڭ رەسىملىرىنى

چاپلاشنى، ئۆز ئالدىغا ۋىدىيو ئاپپاراتى ئېلىپ سېرىق فىلىملەرنى كۆرۈشنى ئويلىدى، ئەمما مېھنەتچىلىك ئۇنداق

ئىشلار بىلەن خوشى بولمىغاچقا، ئويلىغىنىنى قىلالىدى. تاماكا خۇمارى ئۇنىڭ ئۈچۈن پەقەت بولمىغاندا

سېغىنىدىغان، ئىچ پۇشۇغىنى چىقىرىدىغان ئەڭ رەزگى خۇمار ئىدى، قازان بېشىدا ئىشلەپ چارچىغاندا ياكى خېرىدار

ئۇزۇلگەندە ئۇ جوزىلارنى رەتلەپ بولۇپ، دېرىزە يېنىغا كېلىپ تاماكا چەككەچ ساتراچخانا قىزلىرىغا قارايتتى.

بىر كۈنى ئۇ شۇنداق قاراپ ئولتۇرغاندا ياسىنىڭ شۇ ساتراچخانلاردىن بىرىدىن چىقۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ

تۇرۇپلا قالدى، تاماكىسىنى يەرگە تاشلىۋەتتى؛ ئاندىن ئۇنى دەسسەپ ئېزىۋەتكەندىن كېيىن ئاشخاننى تازىلاشقا

چۈشتى. خوجا ئاكىسى ئۇ يەردە نېمە ئىشلارنى قىلىپ چىققانمۇ؟ چىچىنى ياساتقانمۇ؟ بەدىنىنى تۇتقۇزغانمۇ؟

پۇتىنى يۇغۇزغانمۇ؟ ياكى باشقا ئىشلارنىمۇ قىلدىمۇ؟...

ھاشىم دوغىلاق كۆڭلىدە خۇشال بولدى، ياسىنى ئەزەلدىن ئۇ يەرگە كىرمەيدۇ دەپ ئويلىغانىدى ھەم ئۇنىڭ ئۇ يەرگە كىرگەنلىكىنىمۇ كۆرمىگەنىدى. ئەركىشى ئەمەسمۇ، خوتۇنى چىرايلىق بولغان بىلەن باشقىسىنىمۇ تېتىپ باققۇسى كېلىدىغاندۇ...

ياسىن ئاشخانغا كىرگەندە ئۇ تېخى يەرلەرنى سۇرتۇپ بولالمىغانىدى، بېشىنى كۆتۈرۈپ خوجايىنىغا قارىدى، چېچىنى ياساتقاندا قىلاتتى.

__ جاپا چېكىۋاتسىەن ئۇكا، چىداپ ئىشلەپ تۇرغىن، __ دېدى ياسىن ئىچكىرىكى ئۆيگە ماڭغاچ، __ يېقىندا ھامماچامنىڭ ئوغلى كېلىدۇ، سەن ئەمدى قازان بېشىغىلا مەسئۇل بولىسەن.

ھاشىم دوغىلاق بۇ خەۋەردىن خۇش بولمىدى، قازان بېشىدىلا يۇرسە تالانى كۆرەلمەيدۇ، ھامماچىسىنىڭ ئوغلى كەلسە ياتاقنى تېخىمۇ تارلاشتۇرىدۇ، ئىككى ئادەم ئارىسىدا ھاشىم تېخىمۇ قىسىلىدۇ، شىرىن خىيال سۈرەلمەيدۇ، مەجەزى كېلىشەلمىسە ھەتتا ئۇرۇش-چىدەل چىقىدۇ، لاۋبەن ئاكىسى ئۇنىڭغا يان باسدۇ. بۇ چاغدا بۇ يەردىن كەتمەي ئىلاج يوق، سېرىق سەتەڭلەرنى كۆرەلمەيدۇ، خىيالغا يېتەلمەي ئارماندا كېتىپ قالىدۇ...

ئۇ بېلىنى رۇسلاپ ئۆرە بولدى، توختاپ دېمىنى ئېلىپ تالاغا بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن قالغان يەرلەرنى چالا-پۇچۇق سۇرتۇپ ياتقىغا كىرىپ كەتتى.

كەچتە ئىشتىن چۈشىدىغان ۋاقتلاردا خېرىدار كېلەتتى، شۇنىڭغىچە ئۇ تاماكا چەككەچ كەيپ سۇرۇپ، ئىس-تۈتەكتەك يەڭگىلەپ، بىر-ئىككى سائەت ئارام ئېلىۋالالايتتى.

بۈگۈن ياسىن ئۇنى بالدۇرراق توۋلاپ قالدى، ئۇ ئېرىنچەكلىك بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، خېمىردەك ئېزىلىپ ياتقان مەنجاڭ بالىنى نوقۇشلاپ ئويغىتىپ قويۇپ، ھارغىن قەدەملىرىنى سۆرەپ ئاشخانغا ماڭدى.

يېغى كەلگەن خېرىدار ۋاقت قارىشى يوق بىر جۇپ ئاشىق-مەشۇق ئىدى، بىر-بىرىگە قارىشىپ يۇقىرى ئاۋازدا پاراڭ سېلىپ كۈلۈشۈپلا ئولتۇراتتى. ياسىننىڭ خوتۇنى ئۇلارغا چاي قۇيۇپ تاماق تىزىملىكىنى بەردى. ئىككىسى تەڭلا بۇ چىرايلىق جۇۋانغا قاراپ گەپتىن توختاپ قېلىشتى؛ قىز بالدۇرراق ئېسىگە كېلىپ، ئوغۇل دوستىغا مەسلىھەتمۇ سالماستىن تاماق بۇيرۇتتى.

ھاشىم خان ئاچىسىنىڭ يېقىملىق ئاۋازىنى ئاڭلىدى، بۇ سادا ھەركۈنى تەكرارلىناتتى:

___ بىر داپەنجى، لازا چاۋرۇدىن بىر، گۇڭباۋ جىدىڭدىن بىر...

ھاشىم دوغلاق خان ئاچىسىنى ھەر بىر كۆرسە خوجايىنىغا بىر قېتىم ھەۋەسلىنەتتى. بۇنداق گۈزەل ئايال بەربىر ئۆزىگە تەۋە بولمىغاچقا ئۇنىڭدىن تېزلا ۋاز كېچىپ، ھامان بىر كۈنى پۇل بىلەن بولسىمۇ ئېرىشىشى مۇمكىن بولغان سېرىق چاچ قىزىلارنى خىيال قىلىپ، شۇنىڭ بىلەن كۆڭلىنى ئاۋۇندۇراتتى.

ئۇ بۇ كەچتە 11 گىچە ئىشلەپ قالدى؛ چارچاپ ھالىدىن كېتەي دېگەندە ياتىقىغا كىرىپ، قەدىناس كارىۋىتىغا يانپاشلاپ، مايلىشاغۇ كىيىملىرىنى سىلىپ تاشلاپ، شىرىن خىيال سۈرۈپ ياتتى. چۈشىدە سېرىق سەتەڭلەرنى كۆرۈپ ئەتىسى بىر ھازا چۈشىنى ئەسلىدى.

بۇ ئەتىسى ياسىن خوتۇنىنىڭ قۇچىقىدا ئويغىنىپ، ئويلىمىغان سوئال-سوراققا دۇچ كەلدى:

___ چېچىڭىزنى ياستىپسىزمۇ دەيمەن، نەدە ياساتتىڭىز؟

___ ساتراچخانىدا بولمامدۇ... دېدى ياسىن ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى ئاچالماي.

___ قايسى ساتراچخانىدا؟

___ ئالدىمىزدىكىسىدە بولمامدۇ... يەنە نەگە بېرىپ يۈرەتتىم.

___ ئۆيدە بىر قات كىرنى يۇيۇپ بولغىچە كۆزۈمدىن قېچىپسىز-دە!

___ ھەممە ئىشنى ساڭا دەپ قويۇپ قىلامتىم؟

___ ئەركىشىگە ياساتتىڭىزمۇ يا شۇ مايماقارغا ياساتتىڭىزمۇ؟

___ بۇ يەردە ئەر ساتراچ نېمە ئىش قىلىدۇ دەيسەن، ھەممىسى خوتۇن خەقنىڭ پۇتىنى يۇيۇش بىلەن ئالدىراش

تۇرسا...

___ شۇڭا مەن سوراۋاتىمەن، پەقەت ياستىپلا قويدىڭىزمۇ ياكى باشقا ئىشنىمۇ قىلغۇزدىڭىزمۇ؟

___ چاچنى يۇيىدى، كەينىدىن ياساتتىم، نېمە بولدى ئەمدى سوراپ كەتكۈدەك؟

___ بېشىڭىزنى يۇغاندا ئەنمۇ قىلىپ قويغاندۇ تاينىلىق... دائىم بۆرەك يەيدىغان ھېلىقى بىر نېمىنىڭ ئالدىغا

كىردىڭىزغۇ دەيمەن.

ياسىن خوتۇنىنىڭ بۇ ئىشقا بولغان سەزگۈرلۈكى ۋە نارازىلىقىنى ھېس قىلىپ بىئارام بولدى. دەرۋەقە ئۇ ئاشۇ

سەتەڭنىڭ ئالدىغا كىرىپ چاچلىرىنى يۇيغۇزۇپ، بېشىنى تۇتقۇزغان ھەمدە ئاللىقانداق غىدىقلىنىش ئىچىدە غېنى شاخجاڭنىڭ " بېيجىڭدا بېشىڭدا تۇتقۇزساڭ 40 كوي، بۇ يەردە خالىغىنىڭنى قىلالايسەن " دېگەن گەپلىرىنى ئويلاپ قالغانىدى. سەتەڭ ئۇنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، قۇلاق تۇۋىگە يېقىن كېلىپ شۇ ئىشنىڭ شەپسىنى پۇراتقان چاغدا چۆچۈپ، تېزلا رەت قىلىۋەتكەنىدى. بۇنى خوتۇنى دەپ شۇنداق قىلغانىدى، بىر ھېسابتا نەپسىنى يەڭگەندى. بۇمۇ ياسىن ئۈچۈن ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى. ئەمما خوتۇنى قويۇپ ئۇنىڭغا ئىشەنمەيۋاتقاندا كەپ قىلىۋاتاتتى.

___ ئەتىگەندە ساڭا نېمە بولدى؟ ___ دېدى ياسىن ئۇۋاللىققا ئۇچرىغان ئادەمدەك زارلىنىپ، ___ مېنى شۇنداق پەس چاغلاپ قالدىڭما؟

___ بېشىڭنى تۇتقۇزغىنىڭىز راستمۇ؟

ياسىن گەپ قىلماي تۇرۇپ قالدى، بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ھېچقانچە ئىش ئەمەس ئىدى.

___ گەپ قىلمىغىنىڭىزغا قارىغاندا تۇتقۇزۇپسىز-دە!

___ تۇتقۇزغانغا نېمە بولاتتى؟ ___ دېدى ياسىن جىلە بولۇپ، ___ ئىشلەپ چارچىغاندا چاچ ياستىپ، باشنى

تۇتقۇزۇپ قويسا كاللا ئارام تېپىپ قالىدىكەن. بۇنىڭ نېمىسى يامان؟

___ كەچتە مەن تۇتۇپ قويسام بولمامدۇ؟ چوقۇم شۇ يەرگە بېرىش كېتەمدۇ؟

___ بۇندىن كېيىن تۇتۇپ قويارسەن، بولدىمۇ ئەمدى...

___ كۆڭلۈمنى ئەجەپ يېرىم قىلدىڭىز... ___ دېدى خوتۇنى چىرايلىق كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ.

___ ھوي نېمە بولدۇڭ بىر دەمدە، مانى قارا، توۋا... ___ دېدى ياسىن خوتۇنىغا قاراپ ئەجەبلىنىپ، ___ نېمىگە

يىغلايسەن، مەن ھېچ چۈشەنمىدىمغۇ؟

___ سىز چۈشەنمەيسىز... كۆڭلۈمنى قاچان چۈشىنىپ باققان سىز... ___ دېدى خوتۇنى كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ، ___

بېشىڭنى تۇتقۇزۇشىڭىز سىز ئۈچۈن چوڭ ئىش ئەمەس، ئەمما مەن ئۈچۈن چوڭ ئىش. باش دېگەن مۇھىم نەرسە،

بۈگۈنسى بېشىڭنى تۇتقۇزسىڭىز ئەتسى قويۇپ باشقا بىر نېمىڭىزنى تۇتقۇزغىڭىز كېلىدۇ. ئاخىرى كېلىپ ئىشتىن

چاتاق چىقىدۇ، مەن شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن...

___ مەن سەندەك بەك ئويلاپ كەتمەپتىمەن...

___ سىز ئويلىسىغانى مەن ئويلايمەن، خوتۇن خەق دېگەن نازۇك كېلىدۇ، بۇنى بىلمەمتىڭىز؟ ئېرىمنىڭ بېشىنى

باشقا مەينەت قوللار تۇتۇپ يۈرسە كۆڭلۈم ئېلىشمامدۇ، سىز بىلەن بىر ياستۇققا قانداق باش قويىمەن!؟

___ توغرا دەيسەن، بۇنىڭدىن كېيىن دىققەت قىلاي.

ياسىن بىر دەم خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ياساپ، ئۇنى خاتىرجەم قىلدى. ئەمما ئۆز خىيالىغا قايتقاندا بولسا

خوتۇننىڭ بەك چەكلەپ قويغىنىدىن ئىچى سىقىلغاندەك بولدى. ئۇ كۈندۈزى ئاشخانىسىنى چۆرىلىپ، كېچىسى

خوتۇنغا ھەمراھ بولۇپ ياشاۋاتقان بىلەن ئاشۇ كۈنى غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانىدا ئوينىغان تانىسى، قىزنىڭ

نازۇك بېلىنى، ئوماق كۈلكىسىنى ئۇنتۇپ قالغىنى يوق. خوتۇننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ساتراچخانىدىكى قىلمىشىدىن

سەسكىنگەندەك قىلغان بىلەن، ئاشۇ سەتەڭنىڭ بېشىدىن قاس چىقىرىۋەتكەن راھەتلىك قوللىرىنى، قۇلاق تۇۋىگە

كېلىپ شەيتاندەك شۇبىرلاشلىرىنى ئېسىدىن چىقىرىۋەتكىنى يوق... خوتۇنغا ۋاپادار، ئالىيجاناپ كۆرۈنگەن بىلەن،

بۇنىڭغا ماس كەلمەيدىغان گۇناھلىق ئىشلارنى سېغىنىپ يۈرگىنىدىن ئەنسىرىگىنى يوق... ئۇنچىلىك ئىشلار ئۇنىڭ

ئۈچۈن ئېيتقاندا خوتۇنغا خىيانەت ھېسابلانمايدۇ، ئوقەتچىلەر ئىچىدە ئۇنىڭدەك پاكىز، ياخشى ئەر نەدە؟! مەست

بولغۇدەك ئىچمەيدۇ، ئۆلگۈدەك چەكمەيدۇ، قىمار ئوينىمايدۇ، پاهىشۋازلىق قىلمايدۇ، ئەخمەت شاڭجاڭنىڭ ئۈچ

خوتۇنى بار، تېخى خوتۇننى قارىتىپ قويۇپ بارلىق كېيىنەك قىزلىرى بىلەن تانسا ئوينىيالايدۇ. خوتۇنى ئەمدى يەنە

نېمىدىن رازى بولمايدۇ؟... بۇلارنى ئويلاپ ئۇنىڭ قارىنى سەل كۆپتى. ئەمما ئارزۇلاپ ئالغان خوتۇننىڭ گۈزەللىكى

ۋە جان كۆپەرلىكى ئالدىدا ئۇنى ئەيىلەشكە ھېچ باھانە تاپالماي قالدى. پەستە ياتقان ئوغلىغا قاراپ يۈرىكى

ئاغدى، بالىسىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى پاكلىق، سەبىيلىك ئۇنىڭ كاللىسىغا شۇنچە تەسىر قىلدى.

ئەتىگەندە ئۇ خوتۇننىڭ كۆڭلىنى رەنجىتىپ قويسا بىر كۈن كەچكىچە كۆڭۈلىسىز ئۆتەدىغانلىقىنى بىلەتتى.

شۇڭا ئېزىلىپ ئولتۇرماي خوتۇنغا ناشتىلىق تەييارلىشىپ بەردى، چاقچاق قىلىپ كۆڭلىنى ئالدى، بىر ئوبدان ناشتى

قىلغاندىن كېيىن، ئوغلىنى موتوغا مىندۈرۈپ، يەسلىگە ئېلىپ كەتتى.

4

ياسىننىڭ روھى دۇنياسىغا بىر نەرسىلەر قوشۇلۇپ قالدى. چىرايلىق خوتۇنغا نېمىشىدۇر بۇرۇنقىدەك ساپ

دىللىق بىلەن بېرىلمەيدىغان، مەھلىيا بولمايدىغان بولۇپ قالدى. بىراۋلار قارىسا كۆزلىرى چەكچىيىپ، شۆلگە يىلىرى ئېقىپ كېتىدىغان شۇ گۈزەل رۇخسار ياسىغا كۈندە كۆرۈپ تۇرىدىغان، شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن گۈزەللىكى بىلىنمەيدىغان ئەتىراپتا ئوخشاپ قېلىۋاتاتتى. رەيھان بىكار بولسا ئۆي ئىشىنى قىلىپ، بالغا قاراپ، زىخقا كاۋاب ئۆتكۈزۈپ، جوزا سۈرتۈپ، تاماق تىزىملاپ، چاي توشۇپ، كېچىدە يەنە ئېرىنى كۈتۈپ ھارمايتتى.

رەيھان بېيجىڭدا ياشىغاندا بىر كۆمۈرخانا، بىر ئەدىيال ئىچىدىمۇ ئېرى بىلەن بەختلىك بولالغان؛ نامرات، ۋەھمىلىك كۈنلەردە بىر-بىرىگە ئادەتتىن تاشقىرى كۆيۈنۈپ، مۇشەققەتنى بىرلىكتە يەڭگەن. جاھاندا بۇنداق ئېسىل خوتۇننىڭ يوقلۇقىنى ياسىن ياخشى بىلەتتى، رەيھاننى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسرايتتى، ئۇنى ئۆزىگە نېسىپ بولغان، كەمدىن كەم ئۇچرايدىغان بەخت دەپ ھېسابلايتتى، كۆڭلىدە پەقەت مۇشۇ سۆيۈملۈك خوتۇنلا بار ئىدى؛ بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن ئوقتى خېلى گۈللەندى، پۇل تاپتى، ئۆي سەرەمجانلىرى كۆپەيدى. ئەمما پۇل تاپقاندا ئەلەرنىڭ ئاسان بۇزۇلىدىغانلىقىنى بىلىدىغان، ئۇنىڭدىن ئەنسىرەيدىغان رەيھان نەق شۇ ۋەزىيەتكە دۇچ كېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى، دەرۋەقە ئويلىمىغان ئىشلار چىقىشقا باشلىۋىدى، ئېرىگە ئادەتتىن تاشقىرى كۆز-قۇلاق بولۇشقا باشلىدى.

خوتۇنى ئۇنداق كۆيۈنۈپ ئىشلەۋاتقاندا ياسىن لاۋبەن بولدۇم دەپ لاغايلاپ يۈرەلمەيتتى، خوتۇنى گۆش بىلەن مايىنى ئارىلاشتۇرۇپ مارجاندەك تىزىپ ئۆتكۈزگەن كاۋابنى بارلىق ھۈنرىنى ئىشلىتىپ تەملىك پىشۇرۇپ، خېرىدارنى رازى قىلمىسا ۋە ئۇلارنى ئاشخانىغا كۆپلەپ جەلپ قىلمىسا بولمايتتى. ئەمما ئۇنىڭمۇ پۇل تاپقانچە كاۋابچىلىقتىن قۇتۇلۇپ چوڭ لاۋبەن بولغۇسى، غېنى شاڭجاڭدەك ئىشتاننى قىرلاپ يۈرگۈسى بار ئىدى؛ قاچانغىچە كاۋابدان ئالدىدا ئىس-تۈتەكتىن بوغۇلۇپ، ساقال-بۇرۇتلىرىنى كۈيىگە مىلەپ يۈرۈيدۇ؟ شۇنچە يىل جاپا تارتقاندىن كېيىن ئەمدى ئۇنىڭ راھىتىنى كۆرمەمدۇ؟ ھازىر مانا كىچىك بولسىمۇ نەچچە ئادەمنى باشقۇرۇپ يۈرۈيدىغان لاۋبەن. لاۋبەننىڭ قارا ئىش قىلغىنىنى كىم كۆرگەن؟ ئۇنىڭ ئىس-تۈتەك ئىچىدە چوغلارنى يەلپۈپ يۈرگىنىنى غېنى شاڭجاڭ كۆرۈپ قالىدىغان بولسا نېمە دەپ كېتەر؟!

قېرىشقاندىك، بىر كۈنى نەق شۇ پەيتتە غېنى شاڭجاڭ ئۇنى كۆرۈپ قالدى. ياسىن يولىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان خەلقەرنىڭ ئىشتىھاسىنى غىدىقلاۋاتقان خۇشپۇراق ئىس-تۈتەك ئارىسىدا باش چۆكۈرۈپ ئىشلەۋاتقاچقا غېنى

شاڭجاڭنى كۆرمىدى.

___ باھ، قالىتسۇ ئۇكا، كاۋابلىرىڭنىڭ پۇرىقىدىن ئۆزەڭ مەست بولۇپ كەتتىڭمۇ نېمە؟

ياسىن غېنى شاڭجاڭنى كۆرۈپ سەل جىددىيلىشىپ قالدېيۇ، ئۆزىنى دەرھال ئوڭشاپ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ

سالاملىشىپ كۆرۈشتى.

___ مۇشەققەتچىلىك ئاكا، سېنى كېلىدۇ دەپ بىكار قاراپ ئولتۇرالمىمەن-دە!

___ ئالدىراش ۋاقتىڭدا كېلىپ قاپتىمەن-دە!

___ ياقەي، كىرىپ ئولتۇرۇپ تۇر، قولۇمنى بىكار قىلىپ ھازىرلا كىرىمەن.

غېنى شاڭجاڭ ئالتە جۈزىلىق كىچىك ئاشخانىغا كىرىپ، تامدىكى ھەرەمنىڭ رەسىملىرىگە غەلەتلىك كۆزلىرىدە

بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن دېرىزىنىڭ يېنىدىكى جۈزىغا كېلىپ ئولتۇردى، ئىچكىرىگە قارىدى، قاراپ تۇرۇشىغا

ياسىننىڭ خوتۇنى چەينەك كۆتۈرۈپ چىقىپ كەلدى ۋە گويىا بۇلۇت ئارىسىنى يېرىپ چىققان ئايدەك ئۇنىڭ كۆز

ئالدىنى يورۇتۇۋەتتى. غېنى شاڭجاڭنىڭ پارقىراپ كەتكەن كۆزلىرى سەكراتتا ياتقان ئادەمنىڭ ھاياتقا تويماي

قاراۋاتقان كۆزلىرىگە تولمۇ ئوخشايتتى. رەيھان بۇ ئادەمنى كۆرگەن بولسىمۇ ئۇدۇل تىكىلىپ قاراپ باقمىغانىدى،

ھازىر ئۇنى تۇيۇقسىز بۇ ھالدا كۆرۈپ تەمتىرەپ كەتتى، قاراپ سالغاندىكىن قېتىپ تۇرالمىدى، سۇس كۈلۈمسىرەپ

ئالدىغا كەلدى.

___ قەدەملىرى يېتىپ قاپتۇ، چاي بولسىمۇ ئىچكەچ تۇرسالا.

___ ھە... ماقۇل.. سىڭلىم..

رەيھان چايىنى قۇيۇپ بولۇپ، ئارتۇق گەپ قىلماي كەينىگە ئۆرۈلۈپ ماڭدى. غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭ غۇنچە

بويىغا، يۇمىلاق ساغرىسىغا قاراپ قالدى، ئېغىزىغا يىغلىغان سېرىق سۇلارنى يۇنقاچ چاي ئىچتى. ئۇ شۇنچە

چىرايلىق قىز-چوكانلارنى كۆرگەن، كوچىدىمۇ، ئۆيدىمۇ، كىيىم بىلەنمۇ، يالىڭاچمۇ.. ھەممىنى كۆرۈپ باققان.

شۇنداقتىمۇ يەنە رەيھانغا كۆزى تويىمىدى. نېمىشقا ئەمدى؟ ئۇنىڭ نەرى ئوخشىمايدۇ؟ "بۇ بىر سەۋدالىق، بۇ بىر

خۇمار... - دەپ ئويلىدى ئۇ، - ئىككى كويۇلۇق تاماكا چەككەن ئادەمنىڭ يۈز نەچچە كويۇلۇق تاماكا چەككۈسى

كېلىدۇ، ئېرگوتو ئىچكەن ئادەمنىڭ ماۋتەي ئىچكۈسى كېلىدۇ. ھەممىسى ئوخشاش تاماكا، ئوخشاش ھاراق. ئەمما

ئادەم دېگەن توپمايدۇ..."

بىر دەمدىن كېيىن ياسىن مېھنەتچە كاۋابدانغا قارىتىپ قويۇپ، غېنى شاخجاڭنىڭ يېنىغا كەلدى.

ياسىن بىر نەچچە خىل سەيلەرنى ئەكەلدۈرۈپ، جۈزىغا ھازاق تىكىلدى.

__ كېلىپ قاپسەن ئاكا، لايىقىدا بولمىسىمۇ ئەمدى...

__ نەدىكى گەپنى قىلىدىغانسەن، __ دېدى غېنى شاخجاڭ تاماكىسىنى كۈلدانغا قېقىپ، __ كايىپ

كېتىۋاتسەن، مەن مۇنداقلا بىر كۆرۈشۈپ ئۆتەي دەپ كەلگەن.

__ ئەمدى كەلسەڭ مۇنداقلا كەلمەي، راۋرۇس ئولتۇرغۇدەك بولۇپ كەل.

__ ھە، ئىش ئوقتىڭ قانداقراق؟

__ يامان ئەمەس، سەندەك باي بولالمىدۇق، كۈچىدىمۇ قالمىدۇق.

__ ھاشىم دوغلاق قانداقراق ئىشلەۋاتىدۇ؟

__ ئوبدان ئىشلەيدىكەن، بىراق تەتەي قىزلارغا بەكرەك قاراپ سالىدىكەن.

__ قارىسا مەيلى، لېكىن ئۆزىگە كېسەل تېپىۋالمىسۇن.

__ خۇدايىم ساقلىسۇن دېگىنە ئاكا، مەنمۇ كۆز-قۇلاق بولۇپ تۇرۇۋاتىمەن.

ئۇلار ئىچىشىپ تۇرغاندا رەيھان ئۇلارغا پات-پات قاراپ قوياتتى، چاي تۈگەپ قالسا چاي ئەكىلىپ بەرگەچ،

ياسىنغا جىددىي نەزەردە قاراپ قويۇپ، بۇ ئادەمنى پاتراق يولغا سېلىۋېتىشكە شەرەت قىلاتتى. ئەمما ياسىن "خوتۇن

خەق ئەرلەرنىڭ ئىشىغا ئارىلاشماستىكى كېرەك" پىرىنسىپى بويىچە ئىش كۆرۈپ، خوتۇننىڭ تەلەپ-ئىلتىجالىرىنى

نەزەرگە ئالمىدى.

__ ئەجەپ تىنچ يە-ھە... بۇ __ دېدى خېلى تەڭشىلىپ قالغان غېنى شاخجاڭ تالاغا قاراپ قويۇپ، __

بېيجىڭدەك غەلۋە-غوغا يوق. ئەمما... ئادەمنىڭ يەنە شۇ چوڭ يەردە ياشىغۇسى كېلىدىكەن.

__ بۇ يەرنى ئوبدان دەۋاتاتتىغۇ.

__ ئوبدانلىقى ئوبدان، لېكىن تۇرۇۋەرسەڭ... ئىچىڭ پۇشۇپ قالىدىكەن. ئويلاپ باقسام، مەن يەنىلا چوڭ

شەھەرگە... چەت ئەلگە ئىنتىلىدىكەنمەن، ئوتتۇرا ئاسىياغا بولسىمۇ چىقىپ كىرگۈم بار ئىدى. پاسپورتوم يوق، ئۇنى

بېجىرىش تەس بولۇپ قاپتۇ، ئىچكىرىدە ئاسانمىش، ئەمما بۇ يەردە نوپۇسىمىز يوق-تە! ھەممە ئىش مۇشۇلارغا ئاسانكەن، گاھىدا ئىسمىمنى تايىنلىق ئەي شاڭجاڭ قىلىپ... مىللىتىمنى خەنزۇغا ئۆزگەرتىپ،... جىڭ كۈلىچى بولغۇم كېلىدۇ.

___ ما گەپنى قارا، ___ دېدى ياسىن تاماكىدىن بىر تال تۇتاشتۇرۇپ، ___ تۈزۈك گەپ قىلاۋە ئاكا، مەسلىكتە جۆيلۈۋاتامسەن نېمە؟

___ شۇنداق ئويلاپ قالدىم... دېمەكچىمەن، نېمىشقا دەمسەن؟ بىز ھازىر ھەممە ئىشتا مۇشۇلارغا تايىنىۋاتىمىز. بۇ يەر مۇشۇلارنىڭ، فاڭدۇڭنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇۋاتىمىز، دۇكىنىنى ئېچىپ پۇل تېپىۋاتىمىز؛ يەۋاتقىنىمىز، ئىچىۋاتقىنىمىز، كىيىۋاتقىنىمىز مۇشۇلارنىڭ... بىز مۇشۇ خەققە تايىنىپ پۇل تېپىۋاتىمىز، شۇنداققۇ؟... تىلىمىز خەنزۇچىغا كېتىپ بارىدۇ. ئۆزىمىزنى مۇسۇلمان دەيمىز، ئەمما مۇشۇلاردەك ئولتۇرۇپ ھاراق ئىچىۋاتىمىز، مۇشۇلارنىڭ تاماكىسىنى چىكىۋاتىمىز. قېنى دەپ باقە، قايسى بىر نەرسەڭ بۇلارنىڭ ئەمەس؟

___ قىزىق گەپ قىلدىڭ-دە! ___ دېدى ياسىن كۈلۈپ قويۇپ، ___ بۇلارمۇ بىزنىڭ كاۋاب بىلەن لەغمەن-پولونى يەۋاتمامدۇ؟

___ ئۇنىمۇ مۇشۇلارنىڭ تەمىدە ئاچچىق قىلمىساڭ يېمەيدۇ. بىز شۇنداق قىلدۇق، رېستۇراندكى ناخشا-ئۇسسۇلنىمۇ مۇشۇلارغا ياقىدىغان قىلىپ ئۆزگەرتتۇق.

___ يەكچەشمىنىڭ شەھرىگە بارساڭ بىر كۆزۈڭنى قىسىۋال دېگەن شۇ...

___ ئەمما بىز شۇنداق قىلىۋېرىپ يەكچەشمىنىڭ ئۆزىگە ئايلىندۇق. بىز كىم؟ بىز نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەم؟ بۇلاردىن پەرقىمىز نېمە؟ ھەرقانچە چوڭ لاۋبەن بولۇپ كەتسەڭمۇ سەن شىنجاڭلىق كاۋاپچى... ۋاقتى كەلسە دۇكاننى تارتىۋېلىپ كۆتۈرگە تېپىپ قوغلايدۇ. شۇڭا نوپۇسقا ئۆتۈۋالاي دېگەن... تەتەي ئېلىپ نەچچە بالاڭزىلىق بولغانلارنى ئاڭلاۋاتىمىز، يوشۇرمايمەن، مېنىڭمۇ شۇنداق قىلغۇم بار.

___ سېنىڭ ئويلىمايدىغان ئىشىڭمۇ بارمۇ ئاكا؟! ___ دېدى ياسىن چاقچاق يوسۇندا سۆزلەپ، ___ كەيپىڭنى بۇزماي، ھە قېنى سۆزلەۋەر....

___ ئويلاپ باق، قايسى ئىشنى بىز مۇشۇلاردىن ئۆگەنمىدۇق، ئەمەلدارغا يېلىنىمىساڭ، پارا بەرمىسەڭ ئىش

ئاقمايدۇ، ھاراق ئىچمىسەڭ مۇناسىۋەت ئورنىتالمايسەن. ئاشنا تۇتمىساڭ ئەركەك بولالمايسەن، ماشىناڭ ئېسىل بولمىسا ئىشلەمچىدەك كۆرۈنسىن. يېڭى يىل دېسە يېڭى يىل دېدۇق، چاغان دېسە چاغان ئۆتكۈزدۇق، تۇغۇلغان كۈنىنى ئۆتكۈزسە بىزمۇ ئۆتكۈزدۇق. شۇڭا دەيمەن، ئۆزىمىزنى قىيىنغىچە تايىنلىقلا مۇشۇ خەق بولۇپ كەتسەك بولمامدۇ؟...

__ نېمىشقا ئۇنداق قىلىدىكەن؟ __ دېدى ياسىن ئۇنى گەپكە سېلىپ.

__ ئاسان ئەمەس...

__ شۇ، ئاسان ئەمەس.

__ ياق، ياق، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ قولىنى سىلكىپ، __ بىز ئۇنى قىلىمىز دېسەك بىر دەمدە قىلىۋاتىمىز، قىلمايۋاتىمىز-دە! بۇلار جەمئىيەتنىڭ ئالدىدا ماڭدۇ، بىز كەينىدىن ماڭمىز، بىز دورايدىغان ئىش يەنە چىقىدۇ. تۇغۇلغان كۈنى چىقتى، ساڭا دېدىمغۇ، ئالدىمىزدا ئاشىقلار بايرىمى كېلىدۇ دەپ. بۇنىمۇ مۇشۇلاردىن ئۆگەندۇق. بۇلاردا توي قىلىمىغانلار بىر ئۆيگە كىرىۋالسا بىزمۇ دوراپ كىرىۋالدۇق. ساڭا دېدىمغۇ، مېنىڭ ئۈچ خوتۇنۇم بار، ئىككىسى مەخپىي دەپ، چوڭ خوتۇنغا ئۆتتۈرماي بىللە تۇرۇۋاتىمەن، بىر ھېسابتا ئاشنا دېگەن گەپ. مېنىڭ بىر خەنزۇ تونۇشۇم بار، پۇلى جىق، كاللىسى ئوچۇق نېمە. شۇنىڭ ئاغزىدىن ھەر خىل گەپلەرنى ئاڭلايمەن. ئۇلارمۇ يېڭى ئىشلارنى چەت ئەللىكتىن ئۆگىنىدىكەن. چەت ئەلدە خوتۇن ئالماشتۇرۇش مودا بوپتىكەن، ئەمدى بۇلارمۇ ئۇنى ئۆگىنىشكە باشلاپتۇ... قاراپ تۇر، ئەتە-ئۆگۈن بىز خەقتىمۇ بۇ ئىش پەيدا بولىدۇ...

__ بۇ رەسۋاچىلىقنى بۇ گۇيايلار نەدىن ئويلاپ تاپىدىغاندۇ، __ دېدى ياسىن ھاراقتىن سەسكىنگەندەك چىرايىنى

پۇرۇشتۇرۇپ.

__ شەيتان ئۆگەتمەمدۇ! __ دېدى غېنى شاڭجاڭ مەغرۇر كېرىلىپ، __ بۇرۇن يوق نەرسىلەر ئەمدى پەيدا

بولدى، بىز دورىمىغان نېمە قالدى؟ بىر دەمدىلا دەۋىتىمەن، مانا قارا، تانسا-پانسا، ئۇسسۇل-دېسكو، ھاراق-شاراپ، سېرىق دەي، پاهىشە-بۇزۇق، كۆت-ھەزلەك...

__ بولدى ئاكا، سۆزلىمە، قىزىپ قاپسەن... __ دېدى ياسىن ئەتراپىغا قاراپ.

__ سەن ئۆتمەيسەن دەيمەن... مەن گاھىدا ئۆزەمنىڭ كىملىكىنى ئويلىسام ئاچچىقم كېلىدۇ... قانداق خەق

دەيمەن بىز؟ پۇل تاپتۇق دېگەن بىلەن... كېرىلىپ يۈرەلمەسەن؟ كۆڭلۈڭ ئازادە ئەمەس، نەگە بارساق پۈتلىشىمىز، ئوغرىدەك قارايدۇ ئەمەسمۇ ساڭا...

___ ئۆزەڭنى چۈشۈرمە ۋا ئاكا، سەن كاتتا لاۋبەن تۇرۇپ بۇنداق دەۋاتساڭ بىز قانداق قىلىمىز؟

___ كۆتە... ئۇنداق لاۋبەنلىكىڭنى... ئىچىمدە كۈلمەن... مەن ئەسلىدە شاڭجاڭ بولىدىغان ئادەم ئىدىم.

___ شاڭجاڭدىن ياخشى ياشاۋاتىمەن دېگەنتىڭغۇ؟

___ ياشاشتا گەپ يوق... لېكىن ئۇ بىر ئارزۇيۇم-دە!

___ شاڭجاڭ بولغان بولساڭ قانچىلىك دۆلەت كۆرۈپ كېتەتتىڭ؟

___ دۆلەت دېسەڭ ھازىرمۇ بار، مەن شاڭجاڭلىقنىڭ ماڭاشىنى دېمەيمەن، ماشىنا دېمەيمەن، ھاراق-شاراپ،

سورۇن دېمەيمەن، مەكتەپنىڭ خانىم قىزلىرىنى دېمەيمەن. ماڭا كېرىكى ئابروي-ئىناۋەت... ئۇقتۇڭمۇ؟ مەجلىسلەردە

بىرەر يۈز خەقنى قارىتىپ قويۇپ سۆزلىسەم... دادۇيىگە چىقسام دادۇيىچاڭلار چاپان كۆتۈرۈپ خىزمىتىنى قىلسا...

خەقلەر يولدا ھۆرمەت بىلەن سالام قىلسا... خوتۇنلار ئەيمىنىپ قارىسا... مېنىڭ كۆزلەيدىغىنىم مۇشۇ ئىدى، مەن

مۇشۇنى ئارزۇ قىلاتتىم.

___ يا ھەزرەت، ما ئادەمنى، ئەمما مەن كۆڭلۈڭنى چۈشەندىم. قېنى ماۋۇ ھاراقنى كۆتۈرۈۋەت.

___ ھاراقلا ئىچىۋېرەمدۇق... قېنى چاي، خوتۇنۇڭ چاي ئەكەلمەيدىغۇ؟

___ خوتۇن بالىنى ئۇخلاتمىسا بولمايدۇ، مەن ئەكەلەي.

غېنى شاڭجاڭ گۈزەل جۇۋانى ئەمدى كۆرەلمەيدىغانلىقىنى بىلدى، بۇ يەردە ئولتۇرۇۋېرىشقىمۇ رايى تارتىمىدى.

___ ئۆز يۇرتۇڭدا، ئۆز ئادەملىرىڭگە باشلىق بولساڭ... ئالامەت دەيمەن ئۇكا، مانا مەن دادۇيىچاڭ بولۇپ

باققان، تۆت شۇدۇيىنىڭ ئادەملىرىنى باشقۇرغان. لېكىن يېڭى كەلگەن شاڭجاڭغا ياقماي قالدىم، شۇنىڭ بىلەن مېنى

قالدۇرۇۋەتتى... ئويلىسام ھازىر ئاشۇ ئوغرىنى كۆتلىۋەتكۈم كېلىدۇ.

___ يەنە سەت گەپكە چۈشتۈڭغۇ ئاكاۋا، قارىسام شۇ چاغدىمۇ ئېغىزىڭدىن كېتىپ قالغاندەك قىلسەن،

دېدى ياسىن چاي قۇيغاچ.

___ مەن ئۇ ئوغرىنى تىللىمىغان...

- ___ ئەمىسە خوشامەتنى تازا قاملاشتۇرالمىي قاپسەن دېگەنە...
- ___ نەق تاپتىڭ، مەن ئەزەلدىن خەققە باش ئېگىپ باقمىغان.
- ___ ئەمما خەقنى باش ئەگدۇرىمەن دەيدىكەن سەن ئەمەسمۇ؟!
- ___ ئەركىشى دېگەن شۇنداق بولۇشى كېرەك...
- ___ مۇشۇ كەمگىچە كىمى باش ئەگدۇرۇپ باقتىڭ؟
- ___ ئاكاڭنى سازقىلما ئۇكا... مەن ماڭاي.
- ___ بىر دەم ئولتۇرمامسەن...
- ___ بېرىپ خوتۇننى بولسىمۇ باش ئەگدۇرەي.
- ياسن كۈلۈۋەتتى، غېنى شاڭجاڭنى تاكىسغا سېلىپ قويۇپ ئۆيىگە كىردى. خوتۇنى تېخى ئۇخلىمىغاندى، كۆزلىرىدىن ئۇيقۇ ئەمەس، تاڭ سەھەردىكى جىددىيلىك چىقىپ تۇراتتى.
- ___ ئەجەپ گېپىڭلار تۈگىمەي كەتتى...
- ___ ھېلىمۇ بۇرۇن ماڭدى...
- ___ بولمىسا كېچىچە ئولتۇرمايتىڭلار؟
- ___ بۇ ئادەمنىڭ گېپىنى ئاڭلىساڭ زېرىكمەيسەن، ئەمما بەزىدە ئېغىزىنى بۇزۇپ قويدىغان ئىشى چاتاق.
- ___ ئادەمگە ئوغرىدەك قارايدىغان ئادەمكەن، ئۇنىڭ بىلەن ئازراق ئارىلاشسىڭىز بولاتتى، سىزدەك كۆڭۈلچەكنى تېپىۋالسا قويۇپ بەرمەيدۇ، قىلغىلى ئىشى يوق، كەچكىچە ئاشۇنداق قۇرۇق گەپ ساتىدۇ. سىز ما يەردە خوتۇن-بالا بار دېگەننىمۇ ئويلاپ قويۇڭ،
- ___ مېنى ئەجەپ باشقۇرىدىغان بولۇپ كەتتىڭمۇ مۇشۇ كۈنلەردە، ___ دېدى ياسن سەل نارازى بولۇپ.
- ___ ئەز-خوتۇن بىر-بىرىنىڭ ئىشىغا ئارىلاشمىسا بولامدۇ؟ سىزگە كۆز-قولاق بولۇپ تۇرمىسام بولمايدۇ، سىز دېگەن بۇ ئۆيىنىڭ تۈۋرۈكى، سىز ئۆرۈلۈپ چۈشىڭىز ھەممىمىز ۋەيران بولىمىز.
- ___ ئارتۇق ئويلاپ كېتىدىكەن سەن، خوتۇن خەقنىڭ كاللىسىغا كەلمەيدىغان خىيال يوق-تە...
- ___ مەن سىزدىن ئەنسىرەپ ئۇيقۇم كەلمەي ئولتۇرمام، سىز بولسىڭىز خاتىرجەم گەپ تىڭشاپ، شۇ ئادەم

كەتمىگىچە يېنىمغا كىرمىسىڭىز... كۆڭلۈم يېرىم بولمامدۇ مېنىڭ؟!

___ مەندىن نېمانداق تولا ئەنسىرەيسەن-ھە ___ دېدى ياسىن تۇرۇپلا جىلە بولۇپ، ___ مەن سېنىڭ بالاڭمىدىم؟
ئەر كىشى دېگەننىڭ تونۇشلىرى، ئاغىنە-بۇرادەرلىرى كېلىدۇ. بىر دەم-يېرىم دەم پاراخلىشىپ ئولتۇرغانغا نېمە بولىدۇ؟
بۇ مۇساپىرچىلىقتا بىزگە بۇنىڭدىن باشقا نېمە خۇشاللىق بار؟

___ سىزگە بۇنىڭدىن باشقا خۇشاللىق يوقما؟ ئاشۇ ئۆزىڭىزدىن چوڭ قېرى ئاغىنىڭىز سىزگە شۇنچە ئەتۋارما؟
ياسىن گەپتە كەتكۈزۈپ قويغانلىقىنى سېزىپ بىئارام بولدى. چىن كۆڭلىدىن ئۇنداق دېمەكچى ئەمەس ئىدى،
ئەنسىرەپ تۇرغان خوتۇنى بۇ گەپنى تۇتۇۋېلىپ، ئۆزىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىگە ئىسپات كۆرسىتىۋاتاتتى. ئەمما ياسىن
خوتۇنىنى بۇنچىلىك جاھىللىق قىلىدۇ دەپ ئويلاپ باقمىغانىدى، نەچچە ۋاقىتتىن بۇيانقى قورساق كۆپۈكى بىراقلا
چىقتى:

___ نېمانچە گۇمانخور، ئەنسىز بولۇپ كەتتىڭ ھوي، بۇرۇن ئۇنچە ئەمەستىڭغۇ؟

___ سىز مۇشۇنداق قىلىۋەتتىڭىز...

___ مەن نېمە قىلدىم؟ مۇشلاشتىممۇ؟ ئۆلگۈدەك ئىچىپ چېكىپ ساراڭ بولدۇممۇ؟ يا قېشىڭغا كىرمەي،
ئۇدۇلدىكى ساتراچخانغا كىرىپ كەتتىممۇ؟ زادى نېمە قىلدىم؟ دەپ باقە!
ياسىننىڭ بۇنداق يامان ئەلپازنى كۆرۈپ باقمىغان رەبھان چۆچۈپ تۈگۈلۈپلا قالدى، يۈزى ئەلەمدىن چوغدەك
قىزىپ، كۆزلىرىگە ياش كەلدى.

___ ماڭمۇ بىر ئارامچىلىق بەر، ھېچنەدە خوتۇن كىشى ئېرنى باشقۇرسۇن دېمىگەن، مەن كىچىك بالا
بولمىغاندىكىن، ئېرىڭ ياسىن بىلەن ئوغلۇڭ ئىلشاتنى ئېنىق ئايرىۋال.

رەبھان ئۇنىسىز ياش تۆكۈپ تەتۈر قاراپ ياتتى، نازۇك بەدىنى سۇس تىترەيتتى. ياسىننىڭ ئىچ-قارنى ھاراقىتىن،
ئاچچىقتىن، ئۆكۈنۈشتىن زەرداپ بولۇپ قاينىغىلى تۇردى. خوتۇننىڭ كەينىدىن قۇچاقلاپ ئەپۇ سوراڭنى ئويلىدى،
ئەمما ئەرىك نۆچىلىقى يول قويمىدى، "ئەر كىشى دېگەن بويىسۇندۇرۇشى كېرەك" دېگەندى غېنى شاڭجاڭ. خوتۇن
خەق دېگەن ئاچچىقلاپمۇ، يىغلاپمۇ، كۈلۈپمۇ، سۈركىلىپمۇ ئېرنى بويىسۇندۇرۇشقا ئۇرۇندۇ. بۇنىڭغا ئالدىنمىسلىق
كېرەك، خوتۇندىن ئاسان تەسىرلىنىپ كېتىدىغان ئەرنىڭ بېلى بوش، يۇمشاقباش كېلىدۇ...

ياسن كىيىمنى يېرىم سېلىپ يوتقانغا كىرىپ، خوتۇنغا كەينىنى قىلىپ ياتتى. قولىنى باشقۇرمىسا خوتۇنى تەرەپكە كېتىپ قالىدىغاندەك ھېس قىلىپ، ئۆزىنى قۇچاقلاپ ياتتى. توي قىلىپ بۇنداق يېتىپ باققاندەك قىلىنغان، بىر جۇپ تىرىك جان گويا ئوق تېگىپ ياتقان جەسەتلەردەك ياتاتتى، بىر-بىرىگە تارتىشىپ تۇرىدىغان بىر جۇپ يۈرەك ئەمدى بىر-بىرى بىلەن تېپىشىدىغان ماگېنت تاشلارغا ئايلىنىپ قالغاندى... بۇ ھالەتتە يېتىش نېمىدېگەن ئازاب! ياسن ھارغىنلىقتىن ھەم مەستلىكتىن بولسا كېرەك، بىر دەم زىددىيەتلىك خىيال سۈرۈپ يېتىپ ئۇخلاپ قالدى، خوتۇنى شۇنچە تەلپۈنگەن بولسىمۇ باغرىنى ئۇنىڭغا ئاچمىدى. رەيھان، ھېرىپ چارچاپ كەتكەن رەيھان ئۇيقۇدىن بىدار ھالدا ئۇزۇندىن ئۇزۇن خىيال سۈرۈپ، ئاخىرى چىدىماي ئۇخلاپ قالغان ئېرىنىڭ كەينىدىن قۇچاقلاپ، مىڭ تەستە كۆزىنى يۇمدى.

سەھەر ئويغىنىپ كەتكەن رەيھان خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقان ئېرىگە قاراپ، ئاخشامقى گەپلەرنى ئويلاپ كۆڭلى يېرىم بولدى، ئادەم ئۆتمۈشنىڭ داۋامى، ھېچكىم ئورنىدىن قوپقاندا بۈگۈن مېنىڭ يېڭى ھاياتىم دېيەلمەيدۇ. رەيھان ئېرىنىڭ ئاخشامقى قوپاللىقىنى ئويلىغانچە شۇنچە بىئارام بولدى، مەستلىكتە خۇدنى بىلمەي شۇنداق قىلدى دەپ كۆڭلىنى ياساپ باقتى، بولمىدى. ياسن مەيلى ساق ياكى شىرشىم بولسۇن، خوتۇنغا ئوچۇق مۇئامىلە قىلاتتى، خۇشخۇي يۈرەتتى، چاقچاق قىلىپ تۇراتتى. "سەن مېنىڭ بارلىقىم" دەپ بىر دەم كۆكسىنى، بىر دەم ساغرىسىنى تۇتۇپ، گاھدا كەينىدىن تۇيۇقسىز كېلىپ بويىغا سۆيۈپ، خوتۇننى ئەندىكىش ئىچىدە خۇشاللىققا چۆمدۈرەتتى. تۈزۈك تەربىيە كۆرمىگەن بىر قارا كاۋاپچى، ئەخلاق ياكى مۇھەببەت ھەققىدە ھېچ قانداق كىتاب كۆرۈپ باقمىغان بىر ساياق ئۆزىنىڭ تەبىئىتىدىكى ئېسىللىكى بىلەن خوتۇننى مۇھەببەت پەيزىگە چۆمدۈرۈپ، كۆڭۈل رىشتىنى مەھكەم باغلاپ، ھاياتىنى گۈلدەك ئۆتكۈزۈپ كېلىۋاتاتتى. "خۇدايىم، كۆز تەگمىگەي بۇنىڭغا... دەپ ئويلىدى رەيھان،- ماڭا بېرىپ كەلگەن كۆڭلىنى ھېچكىمگە بەرمىگەي، ماڭا تەئەللۇق جىسمىنى مەندىن باشقا مەينەتلەرگە تۇتقۇزمىغاي، ماڭلا تەئەللۇق خۇشخۇيلىقى، ئېسىللىكى، نوچىلىقىنى باشقا نېمىلەرگە كۆرسەتمىگەي. كۆرسەتسىمۇ ھېچكىم ئۇنى مەندەك چۈشەنمەيدۇ، مەندەك قەدىرلىمەيدۇ. بۇنى بۇ دۆت بىلەمدۇ؟ يېتىشىنى سەت خورەك تارتىپ... "

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ بامدات نامىزى ئوقۇدى، ئادەتتىمۇ ياغلىق چىگىپ يۈرەتتى؛ بۇرۇن بەش ۋاق ئوقۇيتتى، ئىچكىرىگە كېلىپ تاشلىۋەتتى، كېيىن ئاران بىر ۋاق نامىزىنى تېپىۋالدى. مۇشۇ بىر ۋاق ناماز كاپىر

بىلەن مۇسۇلماننىڭ پەرقى دەپ ئانىسى شۇنداق دېگەندى؛ كېچىسى يامان چۈش كۆرۈپ قالغاندا، ئانىسىنى ياد ئەتكەندە، كۆڭلىدىكى ئىستەكلىرىنى تىلەپ دۇئا قىلغۇسى كەلگەندە شۇ بىر ۋاق نامىزىغا كۆڭۈل بۆلەتتى. ئوقۇپ بولۇپ كۆڭلى ئارامغا چۈشەتتى، خۇدانىڭ رەھىمى بىلەن بىر كۈنلۈك ھاياتى تىنچ-ئامان ئۆتەلگەندەك، ئىشلىرى بەرىكەت تاپىدىغاندەك ھېس قىلاتتى.

رەيھان نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ ئېرىگە قارىدى. ئۇنىڭ ئاخشامقى مەستلىكى پەسلىك، گۇناھ بىلەن بىرلىشىپ كەتكەندەك تۇيۇلدى. مەست بولمىسا بىر دەمدە ئۇنداق ئەسكىلىشىپ كېتەلمەيتتى، مەست بولمىسا ئىسسىقدا كىرىپ ئۇخلاپ، ئەتىسى سەھەر تۇرۇپ خۇداغا سەجدە قىلاتتى. ئۇ بېيجىڭدىكى ۋاقتىدا خوتۇنى بىلەن تەڭ نامازغا تۇراتتى، جۇنۇپ بولسا خوتۇنى سۇ ئىسسىتىپ بېرەتتى، جۈمە كۈنى چوڭ مەسچىتلەرگە بېرىپ مۇنچىغا چۈشۈپ، نامىزىنى ئوقۇپ يېنىپ كېلەتتى. بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن ئىمانى سۇسلىشىپ قالدى، ھەتتا رەيھانغىمۇ سەھەردە تۇرۇش ئانچە خوشياقمايدىغان بولۇپ قالدى. ياسىنغۇ بىر ۋاق ناماز تۇرسۇن، جۈمەگىمۇ بارمايدىغان بولۇپ كەتتى. ئىككىسىنىڭ نامرات ۋاقتىدىكى تەقۋالىقلىرى پەقەت خۇدادىن بەرىكەت تىلەش ئۈچۈنلا بولغىمىدى؟ خۇدا بەرىكەت ئاتا قىلىۋىدى، شۇ رىزىقلارنى بەرگۈچىنى ئۇنتۇپ قالدى. رەيھان بىر نەچچە قېتىم ئاپئاق رومال ئارتقان ئانىسىنى چۈشەپ قالدى، ئانىسى چۈشە بۇ يەرگە كېلىپ، كاۋابداننىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، ياللىداپ تۇرغان چوغلارغا قاراپ: مۇشۇ چوغدا كاۋاب قانچىلىك ۋاقتتا پىشىپ بولىدۇ؟" دەپ سورىدى. رەيھان: "بەش مىنۇتتا پىشىپ بولىدۇ" دېدى. ئانىسى: "مۇشۇنچىلىك ئوتتا گۆش بەش مىنۇتتا پىشىپ بولسا، دوزاخ ئوتى قانچە كۈچلۈكتۇ؟" دېدى. رەيھان بۇ چۈشنى پەقەت ئۇنتۇپالمايدى، نامىزىنى باشلىۋالدى، ئەمما ئېرى غەپلەتكە چۆككەنچە چۆكۈپ كېتىۋەردى.

رەيھان نامىزىنىڭ ئاخىرىدا ئېرى بىلەن بالىسىنىڭ بەختى ئۈچۈن دۇئا قىلدى، جاينامازنى يىغىشتۇرۇۋېتىپ بالىسىغا قاراپ مېھرىبانلىق بىلەن كۈلۈمسىرىدى، ئېرىگە قاراپ بىر مىنۇت قېتىپ ئولتۇردى. "كۈن قىزارغاندىمۇ چۈشۈش خورەك تارتىپ يېتىۋاتىدۇ، قاچان ئادەم بولار؟" دەپ ئويلىدى؛ كۆڭلىدە پەرىشانلىق، غەم-قايغۇ، ئۈمىد-ئىستەك ئارىلىشىپ كەتتى؛ بايا قىلغان دۇئاسى ئىجابەت بولۇپ، ئېرىنىڭ كۆڭلىگە خۇدايىم ئىنساپ بەرسە جاھاندا بۇنىڭدىن ياخشى ئىش بولمايتتى. ئەڭ مۇھىمى، خۇدانىڭ رەھىمىدىن ئۈمىدسىزلىنىشكە بولمايتتى.

ئۇ ناشتىلىق تەبىئىي رازى بولۇپ ئېرىنى ئويغاتتى:

___ قوپۇڭ، بالىنى يەسلىگە ئاپىرىدىغان ۋاق بولدى!

ياسىن تەستە كۆزىنى ئېچىپ، ئېرىنچەكلىك بىلەن ئورنىدىن قوپتى. رەيھانغا ئۇنىڭ بۇ ھالىتىمۇ غەلىتە كۆرۈندى، ئادەتتە چەبدەس ھەرىكەت قىلىدىغان ئادەم كەيپىچىلىكتىن بىر ئاخشامدىلا يېلى چىققان توپتەك سولشىپ كەتكەندى.

ياسىن ناشىلىق قىلىۋېتىپمۇ تۈزۈك گەپ قىلمىدى، ئاخشامقى ئىشنى ئەسلەپ پۇشايىمان قىلىۋاتقانلىقىنىمۇ بىلگىلى بولمايتتى.

___ نېمە بولدى؟ مەجەزىڭىز يوقما؟

___ كاللام قاپاقىتەكلا تۇرىدىغۇ تاڭ، بولمىسا جىق ئىچمىگەن.

___ يەنە قانچىلىك ئىچسىڭىز بولاتتى؟

___ ئەتىگەندە دوق قىلما، شۇ تۈزۈك ئىچمىگەننىڭ ئىشى، ئىچمىسە ئىچمەسلىك كېرەككەن، ئىچسە چىلاشقۇدەك ئىچىش كېرەككەن. چالا مەست بولغاندىكىنلا باش ئاغرىپ قوپىدىغان گەپ...

___ ئىچمىگەندە شۇنداق ئوبدانتىڭىز، نامازغا تۇراتتىڭىز، جۈمەگە باراتتىڭىز، ئەمدى بىرىسىمۇ يوق. ناماز ئوقۇمىسىڭىزمۇ، مۇشۇ ھاراق دېگەن نەرسىدىن يانسىڭىز بولاتتى.

___ ناماز ئوقۇسام بولىدۇ، تايىنلىق ئىچمىسەم بولىدۇ؛ ئوقۇمىغاندىكىن ئىچىدىغان گەپ. جۈمەگە باراي دېسەم بۇ يەردە تۈزۈك مەسچىت يوق.

___ كۈلنىڭ ھەممە يېرىدە سىزگە ئېسىل مەسچىت سېلىپ قويمايدۇ غوجام، مۇنچىسى يوق دەپ ياراتماي بارمىدىڭىزغۇ شۇ...

___ مەسچىت بولغان بىلەن ئاخۇنلىرى ئوڭلاپ قىرائەت قىلالمايدىكەن. ئادەم ناماز ئوقۇغاندەك بولمايدىكەن. شۇڭا بارمىدىم.

___ بوپتۇ ئەمەس، لېكىن ھاراق ئىچمەڭ.

___ سەن ماڭا بۇيرۇق قىلما، ئۇنداق دېگىچە مېنىڭ ئىنساۋىمنى تىلەپ يۈر، بىر كۈنلەردە ئىچمەيدىغان بولمەن.

___ ھاراق ئىچىشىڭىز ماڭا قارىمايدىكەنسىز، ئاخشامقىدەك قوپال تېگىدىكەنسىز، كېچىچە يىغلاپ چىقىم،

بىلەمسىز شۇنى...

___ يالغان گەپ قىلما، چىرايىڭغا قارىسام ھېچ يىغلىغاندەك ئەمەس. ئاخشام نېمە دېگەنلىكىم ئېسىمدە يوق.

ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئېسىدە بار ئىدى، ئۆزىنى يەنىلا ھەقىقەت ھېسابلىغاچقا، خوتۇنىغا ئۆزۈر خاھلىق ئېيتىشقا

ھارسىدى. رەيھان ئۇنىڭ يالغاندىن بولسىمۇ ئەپۇ سورىشىنى ئۈمىد قىلغانىدى، ئۇمۇ يوققا چىقتى.

ياسىن ناشتلىقنىمۇ تۈزۈك قىلماي بالىسىنى يەسلىگە ئېلىپ كەتتى، شۇ كۈنى چۈشكەچە ئۇنىڭ كەيپىياتى تۆۋەن

بولدى، خوتۇنىغا ئېچىلىپ گەپ قىلمىدى، ئىشلەۋاتقان بالىلارغا بۇرۇنقىدەك ئاكالارچە ئەمەس، خوجايىنلارچە

بۇيرۇق سوتتى؛ ئۆزىنىڭ ئىشىنى خوشياقماسلىق بىلەن قىلدى؛ كاۋابداندىن چىقىۋاتقان ئىس-تۈتەك ئارىسىدا

تۇمانلىق خىياللارغا پېتىپ، ساتراچ سەتەڭلەرگە قارىدى. رەيھان بۇلارنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ تۇردى؛ ئۇ ياخشى

كۆزەتكۈچى ئىدى، ياسىن بۇنىڭدىن بىئارام بولدى، خوتۇنىنىڭ قېشىدا ئەركىنلىك بولمايدىغاندەك ھېس قىلىپ

كۆڭۈلسىزلىنىدى. شۇنچە ئامراق خوتۇنىدىن ئەزەلدىن بۇنداق بىزار بولۇپ باقمىغانىدى، كۆڭلى غەلىتە بولۇپ قالدى.

رەيھان يەنىلا ئۈمىدلىك ئىدى، ئېرىدىكى كەيپىيات ئۆزگىرىشىنى ۋاقىتلىق دەپ قارىدى، "بۇنىڭدىن كېيىن

كۆزىگە بەك كىرىۋالماي، ئۆزىنى بىلەر... " دەپ ئويلىدى. ئەمما ياسىن ئەزەلدىن غۇرۇر بىلەن ئەركىنلىكنى قايتىدىن

تېپىۋېلىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلىپ، كۆڭلىدە دېگىنىنى قىلالايدىغان، تۇتقىنىنى يۇلۇپ ئالالايدىغان ئادەم بولۇش

خىيالىنى سۇرۇۋاتاتتى.

چۈشتىن كېيىن رەيھاننىڭ قارىم ئاكىسى تېلېفون قىلىپ، ئانىسىنىڭ دوختۇرخانىغا كىرىپ قالغانلىقىنى،

ئەھۋالنىڭ ئېغىرلىقىنى ئېيتتى. "كېلەلسەڭ كېلىپ ئانامنى بىر نەچچە كۈن بېقىۋالغىن" دېدى. رەيھان تىترەپ

كەتتى، كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈلدى. ئەتىگەندە تېخى كۆڭلى بىر ئىشنى تۇيغاندەك ئۇزاق دۇئا قىلىپ كەتكەن؛

ئانىسىغا ئەمەس، ئېرىگە، بالىسىغا بەكرەك دۇئا قىلغان. شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى ئېرىنىلا ئويلاپ، ئېرىنىڭلا غېمىنى

قىلىپ كەپتۇ، ئەمما ئېرى ئۇنى بىلمەكتە يوق، نوچىلىق قىلىپ، قاپقىنى تۇرۇپ يۈرۈۋاتىدۇ. خوتۇن كىشىنىڭ ئەقلى

قىسقا دېگىنى شۇمىكىن، ئېرىنىڭ قوينىغا بىر كىرىپ كەتسە چىقالماي، بالام دەپ تەلمۈرۈپ يۈرگەن مېھرىبان

ئانىسىنى ئويلىماي يۈرۈۋىدىكەن؛ ئېرى ئۈچۈن سەكپارە بولۇپ، جان كۆيدۈرۈپ ئىشلىسىمۇ ۋاقتى كەلگەندە ئېرىنىڭ

سوغۇق مۇئامىلىسىگە ئۇچرايدىكەن. شۇنداق تۇرۇپ، ئېرنى دەپ ئانىسىنى كۆرگىلى بارسا بولامدۇ؟ ئانىسى ئۇ ئالەمگە كېتىش ئالدىدا بىر نەچچە كۈن بېشىدا تۇرۇپ دىدارغا قانمىسا بولامدۇ؟ چۈشىدە كۆرگەن ئانىسىنىڭ يۈرەك سۆزلىرىنى ئاڭلىمىسا بولامدۇ؟

رەيھان تېلېفونغا قاراپ ئېغىر خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ كەتتى، ياسىن ئىس-تۈتەك ئارىسىدا تالاغا قاراپ، خوش ياقماسلىق بىلەن كاۋاب پىشۇرۇۋاتاتتى. رەيھان چۈشلۈك سودا تۈگەپ بولغىچە، ئىچىدە يىغلاپ تاماق، چاي توشىدى. ھاشىم دوغلاق خان ئاچىسىنىڭ چىرايىدىكى قايغۇ ۋە خاپىلىقنى كۆرۈپ ئەجەبلىنىپ قالدى. چۈشتىن كېيىن سودا بېسىققاندا رەيھان ئۆيىگە كىرىپ يىغلىۋالدى، ھېچ ئىش قىلماي كۆزلىرى ياش يۇقى ھالدا ئېرنى كۈتۈپ ئولتۇردى. ياسىن كاۋابنىڭ ئىسىدىن زېرىككەندە تاماكا ئىسى بىلەن ئىچ پۇشۇغىنى چىقىرىپ، ئۆيىگە كىرمەي ئاشخانىدا ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىۋاتاتتى. رەيھان ئولتۇرۇپ چىداپ بولالماي ئاشخانىغا چىقتى، ياسىن ئۇنىڭغا خۇشخۇيلۇق بىلەن ئەمەس، پەرۋاسزلىق بىلەن قاراپ قويدى، چىرايىدىكى ئېغىر كەيپىياتنى كۆرۈپ مەڭدەپ تۇرۇپ قالدى.

___ مېنى بۈگۈن كەچتە يا ئەتىگەندە شىنجاڭغا يولغا سېلىپ قويۇڭ! يۇرتقا بېرىپ ئانامنى كۆرۈپ كېلىمەن، ___ دېدى رەيھان قەتئىي تۈستە.

___ نېمە... توساتتىن بۇ گەپ چىقىپ قالدى؟

___ ئانامنىڭ كېسلى ئېغىر ئىكەن، بېرىپ كۆرۈشۈۋالغىلىمۇ قويماسسىز؟ ___ دېدى رەيھان يىغلىۋەتكۈدەك ھالدا تىترەپ تۇرۇپ.

___ ئۆيىدىن خەۋەر كەلدىمۇ؟ راست گەپمۇ يا ماڭا قېيىداپ ماڭاي دەۋاتامسەن؟

___ كىم سىزگە قېيىداپتۇ؟ ___ دېدى رەيھان تاراملاپ تۆكۈلۈپ، ___ ئانام ئېغىر ئەھۋالدا ياتسا بىرەر ئېغىز ياخشى گېپىڭىز يوق، مەن بىلەن قېرىشۋاتسىزغۇ؟ مەن ماڭاي دەيمەن، ئېشىكىم ياتاي دەيدۇ دەپ... دەۋاتقان گېپىڭىزنى قاراڭ؟ جاھاندا سىزلا مۇھىممۇ؟ مەن سىزگە سېتىلىپ كەتكەن قۇل ئەمەس، مېنىڭمۇ ئەركىنلىكىم بار، ئانامنى كۆرگىلى بارسەن، مېنى يولغا سېلىپ قويۇڭ!

رەيھاننىڭ بۇنداق ئاچچىقنى كۆرۈپ باقمىغان ياسىن خوتۇنىنىڭ تۈنۈگۈنكى خاپىلىق بىلەن بۈگۈنكى

قايغۇ-ئەلەمنى بىراقلا چىقىرىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

___ بوپتۇ ماڭساڭ ماڭ، ئانا دېگەن مۇھىم، ئەتە يولغا سېلىپ قويماي...

___ پويىزدا ئەمەس، ئايروپىلاندا ماڭمەن، بالىنىمۇ ئېلىپ كېتىمەن!

___ مەن سېنى پويىزدا ماڭ دېدىممۇ؟ بىراق بالىنى ئەكەتسەڭ يەسلىدىن قالدۇ.

___ قالسا قالار، يەسلى-يەسلى دەپ ھېلىمۇ جىق قىيىنئەتتۇق بىچارە بالىنى، ئانام بىر كۆرۈۋالسۇن خارلىشىپ

كەتكەن نەۋرىسىنى!

___ ئۇمۇ مەيلى، قاچان يېنىپ كېلسەن؟

___ ئۇقمايمەن، بارغاندا بىر گەپ بولار.

ياسن شۇنچە مۇلايىم خوتۇننىڭ بۇنچە قاتتىقلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى ئويلىمىغانىدى. ئەمما چۈشەندى، ئۆز

خوتۇنغا ئوچىلىق قىلىپ كىبىر كۆرسىتىپ يۈرسە مۇشۇنداق بولىدىغان گەپ. ئېرى نېمە قىلسا لەبىيەي غوجام دەپ

ھىجىيىپ يۈرۈۋىدىغان خوتۇنمۇ ئەرنىڭ كۆزىگە ساراڭقىتىش كۆرۈنىدۇ. رەيھان ئېرىنى ھەر قانچە ياخشى كۆرسىمۇ،

ئەگەر ئېرىدىكى مۇھەببەت سۇسلىشىپ قالىدىكەن، ئۆزىنى مۇھەببەتكە زورلىيالىمايدۇ. ئەگەر ئېرى ۋاپاسزلىق

قىلىدىكەن، مۇھەببىتى نەپرەتكە ئايلىنىپ ئېرىگە تىغدەك قالدۇ.

مۇھەببەت باھاردەك تەبىئىي باشلىنىپ، زېمىستاندەك تەبىئىي ئاياغلىشىدىغان نەرسىمۇ؟ باھار پەسلىدە

كېتىۋاتقان مېھىر-مۇھەببەتكە زېمىستان مۆلدۈرى ياغدۇرۇۋېتىدىغان نائەھلىدە مۇھەببەت دېگەن نەرسە بولامدۇ؟

ياسن ھەر قانچە بولسىمۇ خوتۇنغا نامەرتلىك قىلىشقا يۈزى چىدىمىدى، قېينانسى ياخشى ئايال ئىدى،

ئەسلىدە ھەقىقىي ئەرلىك بۇرچىنى ئادا قىلماي دېسە ئاشخانسىنى تاقاپ، خوتۇن-بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ بىللە بارسا

بولاتتى. ئەمما ئەنسىزلىك ۋە تىرىكچىلىك غېمى تۈپەيلىدىن ئاشخانسىنى بېقىپ يېتىشقا مەجبۇر بولدى، رەيھانمۇ

بۇنى توغرا چۈشەندى.

مېڭىش ئالدىدا رەيھان ئۇنىڭغا قاراپ بىر دەم تۇرۇپ كېتىپ:

___ مەن كەتكەندە ئەركىنلىككە چىقىم دەپ قالايمىقان ئىش قىلىپ سالماستىن-ھە! ___ دېدى .

___ نېمىلەرنى دەيدىغانسەن، سەن ئاناڭنىڭ بېشىدا يىغلاپ يۈرسەڭ مەن بۇ يەردە ساڭا يۈز كېلەلمەيدىغان

ئىش قىلىپ يۈرەمدىمەن؟! بەك ئەنسىرەپ كەتسەڭ كۈندە تېلېفونلىشىپ تۇرساق بولىدىغۇ؟

___ مۇشۇ يېقىندىن ئۆزگىرىپ قالدىڭىز، مەن دېمىسەممۇ بىلىسىز، ھېلىقى قېرى ئاغىنىڭىز بىلەن بوشراق باردى-كەلدى قىلىڭ، ھازىقى ئاز ئىچىڭ. ئىچىپ مەست بولۇپ ئۇدۇلدىكى مەينەتلەرنىڭ قېشىغا كىرىپ كېتىپ قالماڭ.. مەن شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن.

بۇ گەپلەر ياشنىغا خوشياقمىسىمۇ، لېكىن ھازىرقىدەك ئەھۋالدا زېرىكمەي، تېرىكمەي ئاڭلاشقا مەجبۇر ئىدى.

___ خاتىرجەم بولۇپ مېڭىۋەرگەن، مەندىن ئەنسىرىمەي بېرىپ ئانامنىڭ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئالغىن... بېرىپلا تېلېفون قىلىۋەت، كۈندە تېلېفون قىلىپ تۇر، مەنمۇ ئۇرۇپ تۇرىمەن.

رەببەن بالىسىنى يېتىلەپ، ئېرىگە قاراپ-قاراپ قويۇپ ئايروپىلان كۈتۈش زالىغا كىرىپ كەتتى. ياسىن تالاغا چىقىپ بىر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ چەكتى، ئۆزىنى خۇددى ئېغىز-بۇرۇندىن چىقىۋاتقان ئىسلاردەك يەڭگىل ھېس قىلدى.

5

ھاشىم دوغىلاق تۈكۈرۈكلىرىنى يۇتقىنىچە ساتراچخانغا ئەيمىنىپ كىرىپ كەلدى، سوپۇن، ئەتىر، ماي پۇراقلىرى بۇرۇنغا گۈپپىدە ئۇرۇلدى، سەتەڭلەرنىڭ پۇرىقى مۇشۇنداق بولسا كېرەك، ئۇزۇندىن بۇيان تەلپۈنۈپ كېلىۋاتقان بىر نەرسىگە يېقىنلىشىۋاتقاندا ھاياجانلاندى، مەستخۇش بولدى. ئۇنىڭ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن قىرقم چاچ، پىستان كۆز، تەخەي پاچاقلار يەم كۆرگەن توخۇلاردەك پاتپاراق بولۇشۇپ كەتتى.

___ نېمە قىلدۇرسەن؟ _ دېدى بىرسى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

___ چاچ ياستىمەن _ دېدى ھاشىم دوغىلاق ئۆزىنىڭ دۇرۇسلىقىنى ساقلاپ.

___ ئاۋۋال چېچىڭنى يۇي.

بىر سەتەڭ ساغرىسىنى تولغاپ ئۇنى باشلاپ ماڭدى، يۇمشاق ئورۇندۇققا ئوڭدىچە ياتقۇزدى، دىقماق بويىنى گىرۋەككە ئارانلا پاتقان ھاشىم بېشىنى ساڭگىلاتسىلا چۈشۈپ كېتىدىغاندەك ھېس قىلىپ قاتىيىپ تۇرۇپ قالدى، بويىنى ئاغرىشقا باشلىدى.

___ بېشىڭنى قويۇۋەت، جىددىيلەشمە، ___ دېدى سەتەڭ.

هاشم بېشىنى سەتەڭنىڭ قولىغا تاشلاپ بەردى، بېشىغا ئىسسىق سۇ چۈشكەن ھامان كۆزلىرىنى يۇمدى. سەتەڭنىڭ تولا چاچ يۇيۇپ كۆنۈپ كەتكەن قوللىرى گەرچە پاسكىنا بولسىمۇ، ناھايىتى چىۋەر ئىدى، ھاشم چېچىنى يۇيۇرغىنىدىن ئەمەس، تۇتقۇزغىنىدىن ھۇزۇرلىنىۋاتاتتى. گاھدا سەتەڭنىڭ مەيدىسىگە ئوغرىلىقچە كۆز تىكەتتى. چاچنى بىر دەمدە ياساپ بولدى، كەينىدىن ئۇ سەتەڭ ئۇنىڭ چېچىنى يەنە يۇيۇپ قويدى. ھاشمنىڭ چاچ ياسىتىپلا چىقىپ كەتكۈسى يوق ئىدى، سەتەڭمۇ دەل ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى تاپقاندا، ئۇنى ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزۇپ بېشىنى تۇتۇشقا باشلىدى، گەدەن پاتاڭلىرىغا مەيدىسىنى ياققاچ، بارلىق ھۈنلىرىنى چىقىرىپ ئۇنى غىدىقلاشقا باشلىدى. ئۇ بۇ كارامەتلەردىن ھۇزۇرلىنىپ، كۆزىنى يۇمۇپ ئولتۇرغاندا سەتەڭ ئۇنىڭغا پۈتۈن بەدىنىنى تۇتقۇزسا ئەزان ئىكەنلىكىنى، ئازراقلا پۇل قوشسا چاچ ياساشنىڭ پۇلىنى ئالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى.

___ قانچە پۇل؟ ___ دېدى ھاشم قىزىقىپ.

___ سائىتىگە 40 كوي، بەك ئەزان. ئۇنى قىلغۇزمىساڭ چاچ ياسىغان، چاچ يۇغانغىلا 25 كوي تۆلەيسەن. ئۇنىڭدىن كۆرە 15 كوي قوشساڭلا پۈتۈن بەدىنىڭنى ئەنمۇ قىلدۇرالايسەن ئەمەسمۇ، بۇنداق باھا ھېچنەدە يوق... ھاشم بۇنىڭغا قىزىقىپ قالدى، ئەسلىدىمۇ ئۇ مۇشۇنداق ھۇزۇرنى دەپ كىرگەن، ياسىن لاۋبەنمۇ چوقۇم مۇشۇنداق قىلغۇزغان گەپ. بىرەر قېتىم بولسىمۇ لاۋبەننىڭ ھۇزۇرنى سۇرۇپ باقسا يامنى يوق. بۇنىمۇ كۆرۈپ بېقىش كېرەك...

ھاشم تېخىمۇ چوڭ ھۇزۇرغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئورنىدىن قوپتى، سەتەڭ ئۇنى باشقا بىر سېرىق چاچ سەتەڭگە تۇتقۇزدى، ئۇ ھاشمنى ئىچكىرىگە باشلاپ، بىر كارىۋاتلىق تار ئۆيگە ئېلىپ كىردى. كۆزى شەھۋەتتىن تورلىشىپ كەتكەن ھاشم بۇ كارىۋاتتىكى كىرىلگەن رەڭ مەينەتلىكىنى كۆرمىدى، ئايىغىنى سېلىپ تاشلاپ، ھاياجىنىنى بېسىپ ئوڭدا ياتتى، كۆزىنى يۇمدى، چۈش كۆرۈۋاتامدۇ ياكى چۈش سەيلىسى قىلىۋاتامدۇ، ئەيتاۋۇر نەچچە ۋاقىتتىن بېرى خىيال قىلىپ كەلگەن شىرن تەسەۋۋۇرى بىلەن رىئاللىق ئارىسىدا ئۆزىنى تاپتى؛ ئويلىغىنىغا يەتكەندە، ئەمما مۇرادىغا تېخى يېتەلمىگەندەك ھېس قىلدى. " بۇنداق چاغدا باشقا ئىشنى ئويلىماسلىق كېرەك، ___ دەپ ئويلىدى ئۇ، ___ بىزمۇ ئادەم، بىزمۇ ئوغۇل بالا، لاۋبەندە بار ھەۋەس بىزدىمۇ بار، لاۋبەن چىرايلىق خوتۇنغا قانماي، يەنە

مۇشۇ سەتەڭلەرنى ئوينىسا گەپ يوق، قاغىراپ كەتكەن بىز بىچارىلەر ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز قاندۇرۇپلا يۈرەمدۇق؟..." كىندىكى ئوچۇق سېرىق چاچ بىر ياقىن تاماكا چەككەچ، بىر ياقىن ھاشىمنىڭ دىقماق پۇتىنى تۇتۇشقا باشلىدى، ھاشىم ئۆزىنى بېسىۋېلىشقا ھەر قانچە تىرىشىمۇ، ئۆلگۈر ھەۋىسى تۇغانغا پاتىمغان سۇدەك تېشىپ چىقىشقا باشلىدى، قولى ئىختىيارسىز ھەرىكەتكە كېلىپ، سېرىق چاچنىڭ يوتىسىنى سالاشقا باشلىدى.

___ بۇنىڭغىمۇ ھەق تۆلەيسەن، ___ دېدى سېرىق چاچ، ___ بىكارغا سالايدىغان ئىش يوق.

ھاشىمنىڭ كەيپى ئوچتى، مانچە پۇل خەجلەپ بۇ بۇزۇقنىڭ ئىت يېمەيدىغان يوتىسىنىمۇ سىلىيالمىسا...

سېرىق چاچ ئۇنى دۈم ياتتۇرۇپ دولىسىنى تۇتۇشقا باشلىدى، ئاندىن شاپلاقلاپ ئۇرۇشقا باشلىدى. بۇ ئىش

ھاشىمغا ھار كەلدى، پۇل خەجلەپ ئۆزىنى ئۇرغۇزىدىغان ساراڭمۇ بىر كىشى!

___ بۇشنىڭ، بۇشنىڭ... ___ دېدى ئۇ ئورنىدىن چاچراپ قوپۇپ.

سېرىق چاچ ئۇنىڭ تېرىكىپ كەتكىنىنى چۈشەنمەي چۆچۈپ تۇرۇپ قالدى. ھاشىم ئۇنىڭ قورقۇپ تۇرغىنىنى

كۆرۈپ، بىر نېمىلەرنى قىلۋەتكۈسى كەلدى. ئويماقچىلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان كۆكسىگە تىكىلىپ، ئۆزىنى تۇتالماي

قالدى-دە، بېلىدىن قاماللاپ ئاستىغا بېسىۋالدى.

___ بۇنداق قىلساڭ بولمايدۇ، ___ دېدى سېرىق چاچ ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ، ___ بۇنىڭغا پۇل قوشسەن!

___ قانچە پۇل؟

___ 300 كوي.

___ ئون كويلا قوشاي، 50 كوي.

سېرىق چاچ چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، شۇ ھامان رەت قىلىۋەتتى.

___ ماڭە مەينەت، تېخى ھالىنى كۆرۈڭ، ___ دېدى ھاشىم ئۆز زۇۋانىدا غۇدۇرلاپ، ___ 100 كوي دېسەڭمۇ تېخى

نېمە دەيمەنكىن...

ئەمما ئويلىمىغان يەردىن سېرىق چاچ يۈز كويغا چۈشۈپ بەردى. ھاشىم " 50 كوي خەجلىسەممۇ

خەجلەيدىكەنمەن، تايىنلىق قىلىدىغاننى قىلىپ، مەقسىتىمگە يېتەي" دەپ ئويلىدى.

سېرىق چاچ بىر دەمدە يالىڭاچلىنىپ تەييار بولدى، ئەمما ھاشىم ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

___ چاققان بول، ___ دېدى سېرىق چاچ ئۇنى ئالدىرتىپ، ___ ھېلى ۋاقىت توشىدۇ.

___ سەندە كېسەل يوقتۇ؟ ___ دېدى ھاشىم ئۇنىڭ بەدىنىگە قاراپ تىكەنلىشىپ.

___ نېمە؟ ___ دەپ تېرىكىپ كەتتى سېرىق چاچ، ___ مەن تېخى سەندىن ئەنسىرەۋاتىمەن. گاندون ئىشلەت

بولمىسا...

ھاشىم ئۇنىڭ ئاچچىقلاپ كەتكىنىگە قاراپ، كېسەل يوق دەپ ئويلىدى ۋە گاندون ئىشلىتىشىمۇ رەت قىلىپ،

كۈن-كۈنلەپ ئارام بەرمىگەن شۇ ئۆلگۈر نەپسىنى قاندۇردى.

سېرىق چاچ ئۇنىڭدىن 100 كوينى سۇغۇرۇپ ئالدى، نەپسى قانغاندا پۇلغا قارنى ئاغرىپ كەتكەن ھاشىم

ساتراچخاندىن چىقىپ، ئەتراپقا ئالاڭ-بۇلۇڭ قارىۋەتكەندىن كېيىن ئاشخانغا كىرىپ كەتتى. ياسىن لاۋبەن

خوتۇنىنى ئۇزاتقىلى كېتىپ تېخى كەلمىگەندى. ئۇ دېرىزىدە يېنىدىكى جوزىغا كېلىپ بىر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ

چەككەچ ساتراچخانلارغا يەنە قارىدى، ئەمدى قارىغاندا ئۇ سېرىق سەتەڭلەر بۇرۇنقىدەك سىرلىق، سېپىرلىك

تۇيۇلمايتتى. ھاشىم تېخى بۇ ساتراچخانلارنىڭ ئاران بىرسىگە كىرىپ كۆرۈپ باقتى، قالغانلىرى قانداقتۇ؟

قايسىلىرىنىڭ سەتەڭلىرى پەيزىدۇ؟ قايسىلىرىنىڭ تېخىمۇ ئەرزاندۇ؟ تۇنجى قېتىم بولغاچقا 100 كوي قىممەت كەتتى،

ئەمدى ئۇنداق قويۇلمايدۇ، 50 كويغىلا ماقۇل كەلتۈرىدۇ. بىرسىدە ئۈچتىن بەشكىچە سەتەڭ بار دېگەندىمۇ سەككىز

ساتراچخاندا قىرىق-ئەللىك سەتەڭ بار دېگەن گەپ. ھەر بىرىگە 50 كويىدىن 100 كويغىچە خەجلىگىلى تۇرسا، ئىش

ھەقىقى ھەرگىز يەتمەيدۇ...

ھاشىم بۇ خىياللىرىغا مەستانە بولۇپ، ئارقىدىن ئېسىگە كەلدى: ئۇنىڭغا نەدە ۋاقىت، نەدە پۇل؟ پاهىشۋازلىققا

بىر كىرىشىپ قېلىپ چىقالمىسا، بىر كۈنى ئەمەس بىر كۈنى كېسەل يۇقتۇرۇشۇپ يىغلاپ يۈرۈۋىدىغان گەپ... بايىلا

تېخى يۇقتۇرۇپ بولدىمۇ، كىم بىلىدۇ، جىمى پاهىشۋازغا يالغان سۆزلەيدىغان بىر بۇزۇقنىڭ گېپىگىمۇ شۇنداق ئاسان

ئىشەنگەن بارمۇ؟... ئەيدىز دېگەن ئەجەللىك مەرەزنى يۇقتۇرۇۋالسا ئىش چاتاق!

ھاشىم تۇرۇپلا چۆچۈپ، قارا تەرگە چۆمۈلۈپ كەتتى. " ئۇنداق ئەمەس، ئۇنىڭ تېرىكىپ كېتىشى بىكار

ئەمەس... ئۇ ئەيدىز ئەمەس... " دەپ ئويلاپ كۆڭلىگە تەسەللىي بەردى، يەنە تۇرۇپلا " ئەمەس نېمىشقا گاندون

ئىشلەتمىسىمۇ ماقۇل دەيدۇ، نېمىشقا ئەنسىرىمەيدۇ؟ نېمىشقا نامى ئەسكى مەندەك شىنجاڭلىققا ئاشنىسىغا

ئىشەنگەندەك ئىشىنىپ كېتىدۇ؟ ئۇنىڭ قەستەن تېرىكپ كېتىشىلىرى چوقۇم بىر قىلتاق... " دەپ ئويلاپ، قايتا ئەنسىرەشكە باشلىدى. قورققانچە پۇت-قوللىرىدا جان قالمىغىلى تۇردى. 100 كوي خەجلەپ ئەيدىز يۇقتۇرسا، جاھاندا بۇنداقمۇ دۆت ئادەم بولامدۇ؟ بۇ ئىپلاس يەرگە نېمىدەپ كەلدى؟...

ھاشىمنىڭ ئويلىمىغان خىياللىرى قالمىدى، نەچچە تال تاماكنى ئۇلاپ-ئۇلاپ چېكىۋەتتى، بايا چىققان ساتراچخانغا ئەلەم بىلەن قارىدى، سېرىق چاچ ئالۋاستىلار ئۇنى مەسخىرە قىلىۋاتقاندا كۆرۈنۈپ كەتتى، ئىچى ئاچچىققا تولدى. "ياسىن لاۋبەنمۇ پات-پات كىرىپ ئوينىغان، ئەيدىز بولسا شۇمۇ ئەيدىز بولسا بولاتتى... __ دەپ ئويلىدى ئۇ ئۆزىگە تەسەللىي، ئۈمىد ئىزدەپ، __ ئەگەر ئۇ ئەيدىز بولسىدىغان بولسا چىرايلىق خوتۇنمۇ ئەيدىز دېگەن گەپ". " لېكىن... __ دەپ ئويلايتتى ئارقىدىن __ ياسىن لاۋبەن ئۇنداق مەينەتلەرگە پەقەت چېچىنىلا ياساتقان بولسىچۇ؟ شۇنداق چىرايلىق خوتۇنى تۇرغان يەردە نەچچە يۈز ئەرنىڭ ئاستىدىن چىققان مەينەتلەرنى نېمە قىلىدۇ؟ ھاشىمدەك مۇشۇنداق مانتا كۆرمىگەن قەلەندەرلا ئاشۇنداق ئىپلاس قاسقانغا دۈم چۈشىدۇ... بارلىق پالاكەت، شور پىشانىلىك مۇشۇنداق تەلەپسىزلىرىنى ماراپ تۇرىدۇ..."

مۇشۇنداق ئويلىغانچە ھاشىم ئەلەمدىن تولغىناتتى، يۈرەكلىرى ئەندىشىدىن دۈپۈلدەپ سوقاتتى، توساتتىن ئۇنىڭ كۆڭلى ئېلىشىپ، ياتقىنىڭ يېنىدىكى خالاغا كىرىپ غاقىرىتىپ قۇستى، كۆزلىرىدىن ياش چىقىپ كەتتى، ئىچىدىكى بارلىق قورقۇنۇچ ۋە غەم-ئەندىشە مۇشۇ قۇسۇقتەكلا چىقىپ كەتكەن بولسا قانداق ياخشى بولاتتى... ئەمما قورقۇنۇچ، غەم-قايغۇ ئاشقازاندىكى نەرسە ئەمەس، يۈرەكتىكى نەرسە، يۈرەك قاچان سوقۇشتىن توختىغاندا شۇ چاغدا توختايدۇ. ئەمما ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلسە يۈرىكى يەنە شۇ گۇناھتىن تىترەيدۇ، قورقۇنچلۇق پۇلاڭلايدۇ. دېمەك، ھاشىم بۇ گۇناھنىڭ ئازابىدىن ئۇ دۇنيا-بۇ دۇنيا قۇتۇلالمايدۇ...

ئۇ ئاغزىنى چايقاپ، ھالسىز قەدەملىرىنى سۆرەپ، ياتقىغا كىردى، مېھنەتچى بالا بخارامان ئۇيىقىغا كەتكەندى، ھاشىم ئۇنىڭغا قاراپ ھەۋەسلەندى، نىمىدېگەن خاتىرجەم ئۇيىقۇ بۇ! يامان ئىش قىلمىسا مۇشۇنداق خاتىرجەم ئۇخلىغىلى بولىدىكەن. مېھنەتچى بالا ئۆزىنىڭ ھەۋىسىنى شەيتان ئاتلىغان چۈشىدىمۇ قاندۇرالايدۇ، شۇنچە بىخەتەر، شۇنچە شىرىن، تېخى ھەقسىز. ھاشىم بايان باشتىن كەچۈرگەن ئىشىمۇ چۈش كۆرگەندەكلا يۈز بەردى، شىرىن

دەپ سۈرگەن چۈشى ئارقىدىن قاباھەتلىك چۈشكە ئايلاندى. زىيان تارتقۇچى، ئۇنداق-مۇنداق زىيان ئەمەس، ئەجەللىك زىيان تارتقۇچى ئادەم ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزى بولدى.

ھاشىم كارىۋاتقان ئۆزىنى تاشلاپ دەھشەتلىك خىياللارنى سۈرۈپ ئۆلگۈدەك بىئارام بولدى، كۆزىنى يۇمسلا بايقى سېرىق چاچ ئالۋاستى... چېكىت-چېكىت داغ باسقان بەدرەڭ بەدەن... ئۇ بۇلارنى ئويلىماسلىققا ھەر قانچە تىرىشىمۇ، شۇ مەنزىرە، شۇ ھالەت كۆز ئالدىغا كېلىۋالدى؛ سېرىق چاچنىڭ كارىۋاتقانغا چىقىپ ياتقاندىن باشلاپ ئۇ ئۆز ئۆلۈمىنى تىلەيدىغان كېسەلگە ئايلىنىپ قالغان گەپ. ئىپلاس مۇناسىۋەت ئۇنى ئۆتمۈشىدىن كەسكىن ئايرىپ، پىچاق بىلەن كېسىپ ئىككىگە بۆلۈۋەتكەن قوغۇندەك قىلىپ قويدى. ئالدىنقىسى ساپساق، كېيىنكىسى زېدە، بۇ زېدە ھامان سېسىيدۇ.

ئۇ كەلگۈسىنى يامان تەسەۋۋۇر قىلدى، ساتراچخانغا قەدەم باسماستىكى ساغلام ھالىنى سېغىنىش بىلەن ياد ئەتتى.

ئۇ توساتتىن نېمانچە قورقۇپ كەتتى؟ خەقلەر ئەيدىز-ئەيدىز دەۋرىپ ئۇنى شۇنداق قورقۇنچاق قىلۋەتتىمۇ يا؟ خىيالى ئۇنىڭدىن ئوچ ئېلىۋاتقاندا، ئۇنىڭ بىلەن قېرىشىۋەردى. ئۆزى پەيدا قىلغان بۇ خەۋپ ۋە غەم-ئەندىشە ئۇنى خېلى ئۇزاققىچە بوش قويمايدىغاندەك قىلاتتى.

ئۇ ئۆزىنى ئۇيغۇغا زورلاپ باقتى، ئۇخلىيالمىدى، مۇشۇنداق يېتىۋەرسە ئۆزىنى ھېلىلا كېسەل كارىۋاتتىدىن چۈشەلمەي ئۇ دۇنياغا كېتىپ قالدىغان بىماردەك ھېس قىلىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. مېڭىپ يۈرۈشلا تىرىكلىك، ساغلاملىقنىڭ نىشانى ئىدى. ئۇ ئاشخانغا كىرىپ ساتراچخانلارغا يەنە قارىدى. ئىشىك ئالدىدىكى رەڭگارەڭ پىقىرىغۇچىلار ئايلىنىپ، باشنى قايدۇرۇپ تۇراتتى. كۈندۈزى خېرىدارلار (يەمچۈكلەر) ئانچە يوق ئىدى، قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەنلا ئوغرى مۇشۇكلەر قىلتاققا چۈشەتتى. ھاشىم ھەۋەس تۇرۇپ كەتكەندە كاللىنىڭ ھەقىقەتەن ئىشلىمەي قالدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى. جۈزىدا ئولتۇرۇپ تاماكنى چېكىۋېرىپ، ئاچچىق خىيالىنى سۈرۈۋېرىپ، ئىستىن ياكى پۇشايماندىن زەھەرلىنىپ قالغاندەك بىئارام بولۇپ، چىرايى تاتىرىپ كەتتى. "مەن ئۆزۈمگە دۈشمەن بولدۇم، ئادەم دائىم ئۆزىنىڭ دۈشمىنى!... بۈگۈن زادى ئىچمەن" دەپ ئويلىدى، قازان بېشىغا چىقىپ بىر تەخسە سەي قورىدى، قانداق قورىدى، بىلىمەيلا قورىدى، قولغا قىزىق ماي چاچراپ كەتسىمۇ سەزمىدى، ئۆز-ئۆزىگە كايىدى: بۇ

يەردىكى گۇيايلار باھنى قۇۋۋەتلەيدۇ دەپ ئەركەك قوينىڭ پوردىقىنى بۇيرۇتسا قورۇپ بەردىڭ، ئۆزەڭمۇ قانداق بولىدىكەن دەپ تېتىپ باقتىڭ، ھەتتا ئاچكۆزلۈك قىلىپ يېدىڭ، ھەر قېتىمدا شۇ گۇيايلارنىڭ رىسقىنى بىرەر تالدىن سوتقۇڭ. ئۆزەڭنى كۈچلىنىپ كەتكەندەك ھېس قىلدىڭ، جاھاندا شۇ ئىشتىن باشقا پەيزى ئىش يوقتەك توختىماي شۇنى ئويلىدىڭ، ئۇدۇلدىكى مەينەتلەرگە شۆلگىيىڭنى ئېقىتتىڭ، ئارقىدىن شەھۋەت سويۇقلۇقىنى ئېقىتتىڭ، بۇلغاندىڭ، كېسەل يۇقتۇردۇڭ... ھۈنەر قىلغانغا تويە، ئاچكۆزلۈك قىلغانغا تويە..

قازان بېشىدىن باشلانغان ئاچكۆزلۈك شەھۋەت ئاچكۆزلۈكىگە، بۇ ئاچكۆزلۈك يامان ئاقىۋەتكە سەۋەب بولىدىمۇ ئەمدى؟! ھاشىم ئۇنداق ئەمەس دەپ ئۆزىنى ئىشەندۈرەلمىدى، بۇ نەس باسقان جايغا كەلگىنىگە، كۆتىنى قىسىپ ئۇيقۇسىنى ئۇخلاپ، چۈشىدە ئۆزىنى قاندۇرۇپ يۈرمىگىنىگە ئۆكۈندى. يەنە تۇرۇپ: " ئوغۇل بالا دېگەن قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلماسلىقى كېرەك، مەن ئۆزۈمنى بەك قورقتۇتۇپ بارىمەن " دەپ ئويلىدى.

ئۇ ئوخشىمىغان سەينى ئالدىغا قويۇپ، بىر بوتۇلكا ئاق ھاراقنى تىكلەپ سالامەتلىكىنى تىلەپ ئىچىشكە باشلىدى، توختىماي ئىچىپ بىر دەمدە تەڭشىلىپ قالدى، كەيپىياتى ئۆرلەپ، يەڭگىلەپ، ئۆزىنى مۇئەللەقتە لەيلەۋاتقاندا سەزدى. ئۇ غەرق بولۇپ كېتىشىنى ئويلىغانىدى، ئەمما مۇشۇ يەردىلا ئوڭدا چۈشۈپ، ياسىن لاۋبەن ئالدىدا سەتلەشكۈسى كەلمىدى.

ئۇ ياتتىغا مۇشۇنداقلا كىرىپ يېتىپ قېلىشىنى خالىمىدى، ساتراچخانلارغا شىرشىم، ئەلەس كۆزلىرىدە ئەلەم بىلەن قارىدى، "100 كويغا پاكىز بىر بۇزۇق يېتىپ بېرەمدۇ؟ ئەگەر مەن راستىنلا شۇنداق كېسەل چىقىدىغان بولسام، بۇ بۇزۇقلارنىڭ ھەممىسىنى بىر باشتىن ئويىناپ چىقىمەن، ئاۋۋال پۇل بېرىپ، كېيىن ھەقسىز، كېيىن ئۆزلىرى تەلەپ قىلىدىغان قىلىۋېتىمەن. قازان بېشىدا توپىلىغان كۈچۈمنى كۆرسىتىپ، ئۆلگۈچە لەززەت سۈرىمەن..." دەپ ئەسەبىيلەپ خىيال سۈردى.

ئۇ شۇنداق ئولتۇرغاندا دائىم بۇ يەردىن بۆرەك كاۋاب يەيدىغان لاۋبەن سەتەڭ ئاشخانا ئالدىغا كېلىپ قاراپ باقتى. ھاشىم ئىختىيارسىز ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتى.

___ بۈگۈن ئاشخاناڭلارنى ئاچمىدىڭلارما؟

___ ئوچۇقتۇ... دېدى ھاشىم ئۇنىڭغا مەستانلەرچە تەلمۈرۈپ.

___ ئەمەس ئەدەم يوققۇ؟

___ مەن ... ئەدەم ئەمەسما

___ لاۋبەن كۆرۈنمەيدىغۇ، بۈگۈن كاۋاب ساتمىدىما؟

___ خوتۇنى ماڭدى، ئۇزاتقىلى كەتتى...

___ نېمىشقا ماڭدى؟

___ ئۇقمايمەن...

لاۋبەن سەتەڭ ئەدەتتە ئانچە دىققەت قىلمىغان بۇ دىققەتنىڭ كۆزلىرىدىكى ئېچىرقاتتىن ئەجەبلەندى.

___ مەن بۆرەك يەي دېگەن، بۈگۈن بولمىسا ئەتە كېلەي.

___ بۆرەك يېسەڭ... مەندىمۇ بار، دېدى ھاشىم بېزەڭلىك بىلەن ھىجىيپ.

___ سەن كاۋاب ساتمايسەنغۇ؟

___ مەن سوگوزىچى، كاۋاب دېسەڭ.. كاۋاب، قورۇپ بەر دېسەڭ... بۆرەك دېگەننى... بىردەمدە قورۇۋېتىمەن.

سەتەڭنىڭ بۈگۈن راستىنلا بۆرەك يېگۈسى كېلىپ كەتكەن بولسا كېرەك، ئاشخانىغا كىردى.

___ پېۋىدىن بىر قۇتا كەلتۈر!

ھاشىم دوغىلاق پۇشۇلداپ بېرىپ، توڭلاتقۇدىن بىر قۇتا پېۋىنى ئېلىپ سەتەڭنىڭ ئالدىغا قويدى.

___ ئېچىپ بەرمەمسەن؟

ھاشىم شۇ ھامان سەتەڭگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ، قۇتنىڭ ئېغىزىنى چىشلەپ ئاچتى.

ئۇ توڭلاتقۇدىن بۆرەك ئىزدەشكە چۈشتى، تەلىيىگە بىر نەچچە تال بۆرەك چىقتى. سەتەڭنى كۆرسە كۆزلىرى

ئويناپ، يۈرەكلىرى يايىراپ كېتىدىغان بۇ بايقۇشنى ھازىر كىمۇ مەست دەيدۇ، ئۇ شۇنچىلىك سەگەكلىشىپ كەتكەن

ئىدىكى، قازاندىكى ماي قىزىغان ھامان بۆرەكنى پاراسلىتىپ تاشلاپ، تۇز تەمىنى تەڭشەپ بىر دەمدىلا بىر تەخسە

سەي قورۇپ چىقتى. سەتەڭگە بۇ بۆرەكمۇ تېتىپ كەتتى بولغا، ئاغزىنى چاڭلىدىتىپ يەپ كەتتى، پېۋىنى سۇدەك

سۈمۈردى. ھاشىم بىر ياقتا ئۇنىڭ يېگەن-ئىچكەنلىرىگە قاراپ ئولتۇراتتى، كۆزلىرىنى ئۇنىڭ يوتىسى بىلەن

كۆكسىدىن ئالمايتتى، شۆلگەيلىرىنى يۇتاتتى: " ئىچە ئىچ، ئىچىپ مەست بولۇپ كەت، ئاندىن مەن ساڭا

بىگىسىمنى كۆرسىتىپ قويىمەن، كېسەل بولساڭ مەنمۇ كېسەل، كېسەل بولمىساڭ ئۆزۈڭنىڭ شۇرى... ھامان ئۆلىدىغان گەپ، ئۆلگەندىكىن پۇخادىن چىققىچە ياشاپ ئۆل...".

لاۋبەن سەتەڭ بىر قۇتتىنى ئۆرۈپ بولۇپ، ئورنىدىن قوپتى، بېشى سەل قايغان بولسا كېرەك، بىر دەم تۇرۇۋالدى. ھاشىم چېپىپ قوپۇپ ئۇنىڭ بىلىكىنى تۇتتى.

___ توختا... پۇلۇڭنى بېرىمەن... ___ دېدى سەتەڭ سومكىسىنى ئاخشۇرۇپ، ئۇنىڭ ھەرىكىتى ئانچە قولشمايتتى، تۇتۇپ تۇرمىسا يىقىلىپ چۈشىدىغاندەكمۇ قىلاتتى.

___ پۇل بەرمە... ئويىناپ قويايلى... ___ دېدى ھاشىم ئۇنىڭغا ئېسىلىپ.

___ ئىشىڭنى قىل! ___ دېدى لاۋبەن سەتەڭ ئۇنىڭ قولىنى سىلكىپ، ___ مېنى... نېمە كۆرۈۋاتىسەن؟

___ سەن... قىلماسەن؟

___ قىلمەن... مىڭ كوينى ھازىر سانا... چىدامسەن؟

ھاشىم تۇرۇپلا قالدى، مىڭ كويى دېگەنگە ئونى كەلمەمدۇ؟ بۇ بۇزۇقنىڭ ھالى يامانكەن، ئۆزىنى لاۋبەن دەپ

قالتىس چاغلان كەتكەن گەپ. بولمىسا قالغان سېرىق چاچتىن نېمە پەرقى؟ چىرايى بولغاننىڭ نېمە پايدىسى؟

___ ئەزان چۈشۈرۈپ بەرمەمسەن؟... ___ دېدى ھاشىم بىر دەم بولسىمۇ ئۇنى كولدۇرلىتىش ئۈچۈن.

___ شىنجاڭلىق قوشنا دەپ... ھېلىمۇ ئەزان قىلىپ بەردىم.

___ شىنجاڭلىق يامان... كۆرۈپ باقساڭ بىلىسەن... تېتىپ باقساڭ بىلىسەن... بۆرەك يېگۈڭ كەلگەندەك.. كۈندە

كېلىۋالامسەن تېخى... ___ دېدى ھاشىم پىخىلداپ كۈلۈپ. كەيپىلىكتىنمۇ، ياكى دەل مۇشۇنداق سېرىق پاراڭدىمۇ

ئەيتاۋۇر ئۇنىڭ كاللىسى ئاپتوماتتەك ئىشلەپ، ئېغىزى سالىشىپ كېتىۋاتاتتى.

___ ئۆزۈڭنى داڭلاپ كەتتىڭ... كىم ئۆزىنى بەك داڭلىسا... شۇ ئەڭ يارىماس.

ھاشىم مەڭدەپ تۇرۇپ قالدى، شۇ ھامان كاللىسىغا ياسىن لاۋبەن كەلدى، ئەگەر بۇ سەتەڭ ياسىن لاۋبەن

بىلەن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزگەن بولسا، شىنجاڭلىقنىڭ يامانلىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. ئەمما ياسىن لاۋبەن ئۇ ئىشتا

شىنجاڭلىقنىڭ ۋەكىلى بولالامتى؟ ئۇنداقتا ھاشىمچۇ؟

___ سەن شىنجاڭلىق بىلەن... قىلىپ باققانما؟

___ بۇنى سوراڭ... نېمە قىلسەن؟ ___ دېدى سەتەڭ ئۇنىڭغا بىزارلىق بىلەن قاراپ قويۇپ، ___ شەخسى ئىشىمغا

ئارىلاشما، ئالە ما پۇلۇڭنى.. مەن ماڭدىم.

___ پۇلنى كەم بەردىڭ...

___ پارچە پۇل مۇشۇ... قالغىنىنى لاۋىنىڭ كەلسە ئەتە بېرىمەن... قاچان كېلىدۇ ئۇ؟

___ سوراڭلا كەتتىڭ؟ بىر نېمىسىنى سېغىنىپ قالدىڭما؟

___ سېغىنىسام قانداق قىلاتتىڭ؟ سەن بۇ ئىشقا تولا ئارىلاشما، لاۋىەن دېگەن لاۋىەن بىلەن ئارىلىشىدۇ.

___ سەن مېنى... پۇلى يوق دەمسەن، بىرەر قېتىم بولسىمۇ ماقۇل دە...

___ سەن لاۋىەننىڭ دېسۇن؟ بۇ گەپنى لاۋىنىڭ دېسۇن.

___ لاۋىەن بولسا ھەقىقىي بېرىسەن، مەن دېسەم ئۇنىمايسەن...

___ مەن خالىمىغان ئادەم مەن دېگەن پۇلدىن تۆۋەن بەرسە ئۇنىمايمەن...

___ مېنى كۆزۈڭگە ئىلمىدىڭ-ھە... قاراپ تۇر... دېدى ھاشىم زەردە بولۇپ.

___ بەك چىدىماي كەتكەن بولساڭ... دۇكىنىمغا كىر. باشقا قىزلاردىن خالىغىنىڭنى ئوينىساڭ بولىدۇ. لېكىن

بىكارلىق ئىش يوق، تۆۋەننى يۈز كوي، قانداق بارامسەن؟

___ بارمايمەن... بىكارلىق دېسەڭمۇ بارمايمەن... ھەممىسى ئەيدىز... ھەممىسى مەينەت...

___ بارمىساڭ ئەمەس ماڭا ئېسىلما...

لاۋىەن سەتەڭ شۇنداق دەپلا ئاشخانىدىن تاپتاڭلاپ چىقىپ كەتتى، ھاشىم ئۇنىڭ ئاغزىدىن "بىزنىڭ ئويۇنچى

قىزلىرىمىزدا كېسەل يوق" دېگەن گەپنى ئاڭلىيالمىدى، تېخىمۇ تەشۋىشكە چۈشۈپ تۇرۇپ قالدى ۋە سەتەڭنىڭ قانداق

چىقىپ كەتكىنىنىمۇ بىلمەي قالدى.

6

ھاشىم دوغلاق ئەنسىزلىك ئىچىدە ئىشىنىمۇ تۈزۈك قىلالماي، خېرىدارلارنى نەچچە قېتىم قاجۇرۇپ بولدى.

___ نېمە بولدۇڭ سەن زادى؟! ___ دېدى بىر كۈنى ياسىن ئۇنىڭ قاپقىدىن، قاشاڭلىقىدىن بىزار بولۇپ، ___ بىرەر

دەردىڭ بارمۇ؟ ئىشلىگۈڭ كەلمەي قالدىمۇ؟ ئىشلىسەڭ تۈزۈك ئىشلە، بولمىسا گېپىڭنى ئوچۇق قىل ئاداش!

ھاشىم گەپ قىلماي، تاماكىسىنى شوراپ تۇرىۋەردى.

__ كالاڭدا نېمە ئوي بار، بىر دېگىنە ماڭا!

ھاشىم سالىپىپىلا قاراپ تۇراتتى، ھەر كۈنى خەق بۇيرۇتقان سەينى قورۇپ، بۇيرۇققا بىنائەن ئىش قىلىدىغان

تۇرسا، ئۇنىڭ كاللىسىدا نېمە پىلان بولسۇن؟ ئۇنىڭ بۇ يەردە ئىشلىگۈسىمۇ، كەتكۈسىمۇ يوق ئىدى، كەتسە نېمە ئىش

قىلىدۇ؟ ئۇنىڭ كېسەل يۇقتۇرغان ياكى يۇقتۇرمىغانلىقى نا ئېنىق بولغاندەك، كەلگۈسىدىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى

نا ئېنىق تۇرسا، نېمىنى ئويلاپ، نېمىنى دەيدۇ؟ شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى ۋە كەلگۈسىنى ئاللىقانداق ۋەھىمە،

قورقۇنۇچ بېسىپ كەتتى. بۇنى ياسىن لاۋبەنگە قانداق چۈشەندۈرىدۇ؟ " بىر بۇزۇق مېنى مۇشۇنداق تۈگەشتۈرۈۋەتتى "

دەپ دەردىنى تۈگەمدۇ؟ بالاتەگكۈر ئىشنى قىلغاندا نومۇس قىلمىغان ئادەم ياسىن لاۋبەنگە بۇنى دېيىشتىن نومۇس

قىلغىنى قىزىق...

__ مۇشۇنداق مۆرىمەس ئادەمدىن قورقسا بولىدۇ... دېدى ياسىن غۇدۇرلاپ، __ ئىچىدىكىنى يا دېمىگەن،

ئىشنى يا تۈزۈك قىلمىغان. ئوغۇل بالا دېگەن جان چىقىپ كەتسىمۇ جاڭ-جاڭ سۆزلەپ، ئەتىسى بىر پاي ئوقتا ئۆلسىمۇ

تىك تۇرمامدۇ دەيمەن! قويە سەندەك گۈينى...

__ مۇشۇ يېقىندىن تولا چارچايدىغان بولۇپ قالدىم... مەجەزىم يوق، __ دېدى ھاشىم مىڭ تەستە ئېغىز ئېچىپ.

__ كېچىسى نېمە ئىش قىلسەن ئۇخلىماي!؟

__ شۇ كېچىسى ئۇخلىيالمىدىغان بولۇپ قالدىم، ئۇخلىسام تولا يامان چۈش كۆرىمەن...

__ قانداق چۈش كۆرىسەن؟

ھاشىم بۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلمەي تۇرغاندا، بىر ياندا قاراپ تۇرغان بازىمەنچى بالا گەپ

قىستۇردى:

__ بۇنىڭ دېگىنى راست ياسىنكا، نەچچە كۈن بولدى ئۇيقۇسى ياخشى ئەمەس. بەزىدە چۆچۈپ ئويغىنىپ

" سېرىق چاچ ئالۋاستى...! " دەپ ۋاقىراپ كېتىدۇ.

__ ماڭا ۋە... دېدى ھاشىم ئۇنىڭغا گۈلىيىپ، __ ئۆزەڭ ۋاقىرىدىڭغۇ!

ياسىن ئۇ ئىككىسىگە قاراپ، ساۋۇتنىڭ گېپىگە ئىشەندى.

___ سېرىق چاچقا تولا قارىغاندىكىن چۈشۈڭدە كۆرسەڭمۇ كۆرگەنسەن! ___ دېدى ياسىن ئۇنى نەق

كەلتۈرۈپ، ___ ئادەم نېمىنى تولا ئويلىسا شۇنى بەك چۈشەيدۇ.

ھاشىم ئۆزىنىڭ سىرى ئاشكارىلىنىپ قالدىغاندەك تەمتىرەپ كەتتى، ئەمما ياسىن لاۋبەنىمۇ شۇنداق قىلدۇ

دەپ ئويلىغاچقا ئۆزىنى دەررۇ ئوڭشۋالدى، "سەنمۇ ئويلايسەن، سەنمۇ ئويلايسەن، ئۆزەڭمۇ قىلىپ تۇرۇپ مېنى

نېمە ئەيىبلەيسەن" دېدى ئىچىدە. ئاندىن بۇنى چىرايىدىكى مەغرۇرلۇق، پەرۋاسزلىق بىلەن ئىپادىلىدى.

___ سېرىق چاچلىقلار بىلەن بىرەر ئىشىك يوقتۇ؟ ___ دېدى ياسىن لاۋبەن بولدى قىلماي.

___ نېمە ئىش بولسۇن... ___ دېدى ھاشىم جىلە بولۇپ، ___ قازان بېشىدىن بىردەم ئايرىلغىلى بولمىسا...

___ دېمەك، بىكار بولساڭ ئويناپ قويدىكەنسەن-دە؟

___ ئوينىساق ئوينايمىز، خوتۇن بولمىغاندىكىن...

___ مۇنداق گەپ قىلىپ تۇرە-ھە، لېكىن ئوينايمەن دەپ ئۆزەڭگە ئىش تېپىۋالما!

ھاشىم بۇ گەپتىن ئۇچۇقۇپ، ئۆزىگە ئاللىبۇرۇن ئىش تېپىۋالغاندەك قورقۇپ تىترەپ كەتتى، گەپمۇ قىلالىدى.

چۈشتىن كېيىنكى ئارام ئېلىشتا ھاشىمنىڭ كەيپى تېخىمۇ ئوساللاشتى، توختىماي ئۇھ تارتىپ، ئۆزىمەي تاماكا

چەكتى.

___ ئۆزەڭنى دەپ مېنىمۇ ئۇخلاتمايۋاتسەن ئاداش... ___ دېدى ساۋۇت بىزار بولۇپ، ___ دەردىم بار دەپ

چېكىۋېرىدىغان نەرسە ئەمەس تاماكا دېگەن.

___ قانداق قىلىمەن ئەمەس... ئىچىم غەزەپ سىقىلىپ تۇرىدۇ، چەكمىسەم ئوڭشالمايمەن.

___ ياسىنكامغا دېمىگەن گېپىڭنى ماڭا دېسەڭ بولمامدۇ؟

___ نېمىنى دەيمەن، دېگۈدەك گەپ يوق.

___ سېنىڭ بۇ نەچچە كۈندىكى ھالىڭ ماڭىمۇ تەس قىلغان چېغى، مەنمۇ يامان چۈش كۆرۈپ قاپتىمەن قارا.

___ نېمە چۈش كۆرۈپسەن؟

___ دېسەم كۆڭلۈڭگە كېلەرمۇ؟

___ ۋاي دەۋەرگەن، چۈش دېگەنگىمۇ ئىشىنىپ ئولتۇرامدىمەن؟

___ راست، بۇ دېگەن چۈشكۈ، ئەمەس دەۋەردىم، چۈشۈمدە سېنى مۇشۇ كارىۋىتىشىدا كۆرۈپتىمەن، قارىسام ئورۇقلاپ ئىسكىلىت شاھ بولۇپ قاپسەن. بۇ ئاداشقا نېمە كېسەل تەگكەندۇ دەيمىشمەن... قېشىغا كەپتىمەن، كۆزلىرىڭ قارىداپ ئولتۇرۇشۇپ كەتكۈدەك، ماڭا بىر قارىغاندىڭ، قورقۇپ كەتتىم. مەندىن تاماكا سورىدىڭ، تالادىن ئېلىپ كىرەي دەپ مېڭىپتىمەن، يولغا چىقسام ساتراچخاننىڭ مايماقلىرى تالاغا چىقىۋاپتۇ، يۈز-كۆزلىرىنى مايمۇندەك بويىۋاپتۇ، ھەممە يېرى يالىڭاچ، پەقەت شۇ يېرىگە بىر لاتىنى تارتىۋاپتۇ، مەن چىقىشم بىلەنلا ئۇلار مېنى قوغلىدى، قېچىۋاتىمەن، قوغلاۋاتىدۇ، قېچىۋاتىمەن، كەينىمگە قارىسام يەنە قوغلاۋاتىدۇ... قانداق بولدى، بىر چاغدا قورقۇپ ئويغىنىپ كەتتىم.

ھاشىم ئۇنىڭغا چەكچىيىپ قاراپ قالدى، كۆيۈپ بولالمىغان تاماكىسى قولىدىن چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ئەيدىز كېسىلى بولغانلارنىڭ ئاخىرىدا ئورۇقلاپ بىر تېرە، بىر ئۇستىخان بولۇپ قالدىغانلىقىنى ئاڭلىغانىدى، ئىسكىلىت شاھ دېگىنى شۇ ئەمەسمۇ؟ ساۋۇت دېگەن بۇ قوڭالتاق ھېچ نېمىنى ئۇقمايدىغان تۇرسا، نېمە دەپ بۇنداق چۈشنى كۆرىدۇ؟ بۇ بىر يامان بېشارەتنىڭ ئالامىتى ئەمەسمۇ؟!

___ نېمە بولدى؟ ___ دېدى ساۋۇت ئۇنىڭغا قاراپ ھەيران بولۇپ، ___ چۈش دېگەن يالغان نېمىغۇ، قورققىدەك بىر ئىش بولدىمەن؟

___ ھېچقىزدەك چۈش كۆرۈپسەن، ___ دېدى ھاشىم توساتتىن ئاچچىقلاپ، ___ مېنى ئۇنداق چۈشەپ يۈرگىچە، ئۆزەڭنى چۈشسەڭ بولمامدۇ؟

___ كىم ھېچقىزكەن! ___ دېدى ساۋۇت تېرىكىپ، ___ ئۆزى دېگەن گەپكە ئۆزى ئىگە بولالمىدىغان سەندەك گۇي ھېچقىز بولىدۇ.

سەپرايى ئۆرلەپ، بوغۇلۇپ ئاران تۇرغان ھاشىم بۇ گەپنى ئاڭلاش بىلەنلا ساۋۇتنىڭ ئالدىغا دېۋەيلەپ كەلدى: ___ ئەجەپ نوچىغۇ سەن... ___

___ قولۇڭنى شىلتىمەي گەپ قىل، ھېلى بىكا

___ بولمىسا قانداق قىلاتتىڭ؟

__ رەسىمى ساراڭ بوپتۇ ما گۇي... __ دېدى ساۋۇت كۆزىنى ئۇنىڭدىن قاجۇرۇپ.

__ نېمە دېدىڭ؟ يەنە بىر دېگىنە!

__ ۋاي يوقالغىنە جۇڭۇ كۆزۈمدىن...

__ ئاناڭنىڭ قېشىغا يوقلىمەنمۇ؟

__ ئاچاڭنىڭ قېشىغا يوقالساڭمۇ يوقال.

نەچچە كۈندىن بېرى ئۆزىگە قوقاق سېلىپ، دەردى ئىچىگە سىغماي يۈرگەن ھاشىم غالىجر كېسىلى بولۇپ قالغان كالىدەك پۇشۇلداپ، ساۋۇتنىڭ كانىيىغا ئېسىلدى. ئىككى يىلەن بىر دەمدەلا گۈلدۈر-غالاپ قىلىپ مۇشتلىشىپ كەتتى. ساۋۇت يەنىلا يامان چىقتى، بازىمەن سوزۇپ كۈچلىنىپ كەتكەن قوللىرى بىلەن ھاشىمنىڭ گېلىنى سىقىپ تامغا نىقتاپ قويدى. بىچارە بايقۇش ئۆزىنى سېرىق چاچنىڭ ئۈستىدە ئېيىقتەك كۈچلۈك ھېس قىلغاندى، مانا ئەمدى ساۋۇتنىڭ قولىدا مۇشۇكتەك ئېسىلىپ قالدى.

__ سىقە، سىقىپ ئۆلتۈرۈۋەت! __ دېدى ئۇ خۇددى راست دەۋاتقاندا كە چىقىلىپ.

__ ماڭە ۋە ساراڭ گۇي، __ دېدى ساۋۇت ئۇنى قويۇۋېتىپ، __ بەك ئۆلگۈڭ كەلسە خىروئىن چەك، بولمىسا

ساتراشخانغا كىرىپ ئويىناپ چىق...

ھاشىم تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ قالدى، ئاندىن كارىۋىتىنغا چىقىپ ياتتى، يەنە شۇ گەپ، يەنە شۇ قورقۇنچلۇق

خىيال، قاباھەتلىك چۈش...

جېدەل تۈگىگەندە ياسىن كىرىپ كەلدى:

__ نېمە تاراق-تۇرۇق؟ سوقۇشۇڭلارما؟

__ ياق، __ دېدى ساۋۇت ھېچ ئىش بولمىغاندەك، __ يالغاندىن ئېتىشىپ باقتۇق.

__ كۆتۈڭلارنى قىسىڭلار، جېدەلدىن ياخشىلىق چىقمايدۇ. بۈگۈن بىر-بىرىڭلارغا مۇشت كۆتۈرسەڭلار، ئەتە

قولۇڭلارغا پالتا-پىچاق چىقىپ قالدۇ.

ياسىن بېشىنى كۆتۈرمەي ياتقان ھاشىمغا قاراپ ئەنسىردى:

__ نېمە بولدۇڭ دۈگىلەك، بىرەر يېرىڭ ئاغرىمدۇ؟

___ ياق... دېدى ھاشىم ھالىسىز، پەرۋاسىز.

___ دوختۇر تېپىپ بېرەمدۇق يا خوتۇن تېپىپ بېرەمدۇق ...

ياسىغا قاراپ ساۋۇتنىڭ چىرايىغىمۇ كۈلكە ياماشتى:

___ دوختۇر خوتۇندىن بىرنى تاپسالا ئىش پۈتتىدۇ...

___ كۆڭلۈڭدىكى دەۋاتىسەن-ھە، سەن گۈيمۇ بوش ئەمەس.

ياسىن ئۇلارنى قالدۇرۇپ قويۇپ ئاشخانغا چىقتى، كۆڭلىسىز ئىشلارنى ئويلاپ ئىچى پۇشتى. خوتۇنى

كەتكەندىن بېرى ئاشخاننىڭ ئىشى تازا يۈرۈشمەيۋاتاتتى؛ ھاشىمنىڭ ھۈنەردە ناچارلىشىپ كېتىشى سودىنى

چېكىندۈرۈۋەتتى، جوزا-ئورۇندۇقلار كونسىراپ ئاجرىغىلى تۇردى... كۈتكۈچىلىك قىلىدىغان ئادەم يوق، ياسىن

كۈتكۈچىلىك قىلسا كاۋابدانغا قارايدىغان ئادەم يوق.

ياسىن ئولتۇرۇپ-ئولتۇرۇپ يالغۇزلۇقتىن ئىچى سىقىلىپ كەتتى، غېنى شاخچاڭغا تېلېفون قىلدى:

___ بارمۇسەن ئاكا، بۈگۈن بىكارمۇ؟

___ بىزنىڭ نېمە ئىشىمىز بولسۇن ئۇكا، قانداق، بىرەر ئىش بارما؟

___ ئىش بولمىسا تېلېفون قىلمايدىغان گەپما؟

___ شۇ ئەمەسمۇ، ئىش بولمىسا تېلېفون قىلمايتتىڭ، ئادەمگە ئانچە يېپىشمايتتىڭ...

___ يوق گەپ قىلما ئاكاۋا، كۆرۈشمىگەن بىلەن ئويلاپ تۇرىمىز، بۇ يەردە سەندىن باشقا مەن ئارىلىشىدىغان

كىم بار؟

___ بۇنى بىلىمەن، ھە يېقىننىڭىز قانداقراق تۇرۇۋاتىسەن؟ ئاشخاننىڭ ئىشلىرى قانداق كېتىۋاتىدۇ؟

___ شۇ ئاشخاننىڭ ئىشلىرى بولمامدۇ، تۈزۈك سودا يوق دېگەن ھازىر، خوتۇن يۇرتقا كەتكەن، ما ھاشىم

دېگەن گۇيغا نېمە بولىدىكىن، تۈزۈك ئىشلىمەيۋاتىدۇ...

___ ئۇنداقتا كېلە، تۈزۈك پاراڭلىشايلى.

ياسىنمۇ دەل شۇ گەپنى كۈتۈپ تۇرغانىدى، تاكىسى توسۇپ غېنى شاخچاڭنىڭ يېنىغا ماڭدى، كەيپى چاغ ئىدى،

كېتىپ بېرىپ ئۆتكەنكى كۆڭۈللۈك ئولتۇرۇشنى ئەسلىدى، جانغا ئارام گۈزەللىك، شادلىق ئۇ يەردە ئىدى،

ئارامبە خىش رېستوران، چىرايلىق كۈتكۈچى قىزلار ئادەمنى زوقلاندىراتتى. ياسىن تاكىسىدىن چۈشۈپ بىر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ، ئىچىگە تولدۇرۇپ نەپەس ئالدى. رېستورانغا كىرمەي تۇرۇپ بۇ يەرنى تاماشا قىلدى؛ ھاياتلىق، گۈزەللىك، ئاۋاتلىق بۇ يەردە ئىدى، قويۇلۇۋاتقان شوخ، يېقىملىق مۇزىكىلار سىرتقا ئاڭلىنىپ تۇراتتى، رېستوراننىڭ ئىچى ياكى سىرتىدا بولسۇن قاچانلا قارىسا ئادەم ئۈزۈلمەيتتى.

__ رېستورانغا كىرمەي بۇ يەردە تۇرۇپسەنغۇ؟ __ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، __ ئالدىمغا

چىقسۇن دەپسەن-دە!

__ چىقساڭ بولىۋېرىدۇ ئاكا، بىزمۇ زۇڭتوڭدىن قېلىشمايمىز، __ دېدى ياسىن كۈلۈپ.

__ جۈرە، ئىچىگە كىرىپ ئولتۇرايلى.

غېنى شاڭجاڭ ياسىننى رېستورانغا باشلاپ كىردى، بۇ بىر ھۆرمەت ئىدى، ياسىن كۆڭلى سۆيۈنگەن ھالدا رېستوراننىڭ ھەممە يېرىگە قاراپ ماڭدى، كېيىنەك قىزلارمۇ تاتلىق كۈلۈمسىرەپ ئۇنى قارشى ئالدى.

__ بۈگۈن ئادەم جىق، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئۇنى كىچىكرەك بىر ئايرىمخانىغا باشلاپ، __ ئازادە

ئولتۇرايلى.

غېنى شاڭجاڭنىڭ سەي بىلەن ھاراققا سىڭىپ كەتكەن كۆڭلى ياسىننى تەسىرلەندۈرۈشكە باشلىدى.

__ ھەر كەلسەم مېنى چاندۇرۇپلا تۇرىسەن-دە ئاكا!

__ ئۆزەڭ چانسىڭمۇ ماڭا دەمسەن؟ __ دېدى غېنى شاڭجاڭ قىزىقچىلىق قىلىپ، __ مەندىن چوڭراق لاۋبەن

بولغاندا چانمايدىغان بولسەن...

__ دېگىنىڭ كەلسۇن ئاكا، لېكىن ھازىر بۇ لاۋبەنلىكتىنمۇ چاتاق چىقۇۋاتىدۇ.

__ ئۇنداق ئويلىما، ئاشخانا دېگەن ئاسانلىقچە زىيىنىغا ماڭمايدۇ.

__ لېكىن بۇنداق كېتىۋەرسەك، زىيان چىقمايدۇ دېگىلى بولمايدۇ.

__ خوتۇنۇڭ نېمىشقا كەتتى؟

__ ئانىسى ئېغىر يېتىپ قاپتۇ.

__ قاچان كېلىدۇ؟

___ ھازىرچە ئېنىق ئەمەس.

___ خوتۇنۇڭنىڭ ئورنىدا كىم ئىشلەۋاتىدۇ؟

___ كىم بىكار بولسا شۇ، ھازىر خېرىدار كۆپ ئەمەس، ئىشەنچ ئەمەس. تۈزۈك سودا يوق. گەپ ئاساسلىقى

ھاشىمدا، سەينى تۈزۈك قورماي خېرىدارنى قاچۇرۇۋاتىدۇ.

___ نېمە بوپتۇ ئۇ گۇيغا؟

___ نېمە بولدىكىن بىلىدىم، قاچانلا قارىسا خام ياغ ئىچىۋالغاندەك چىرايىنى قورۇپ يۈرۈپتۇ، بۇرۇنقىدەك

چاققان ئەمەس، قورغان سەيلىرىنىڭ بىرىمۇ تەملىك ئەمەس؛ قولغا پاقا سىيۋەتتىمكىن دېسە، كۈلدا پاقا يوق.

___ ئۆزىدىن گەپ سوراپ باقىدىغۇم؟

___ گەپ قىلدىم، ئۇيقۇم ياخشى ئەمەس دەيدۇ. كېچىسى قارا بېسىپ ئۇخلىيالمىدىكىن. ساۋۇتنىڭ دېيىشىچە،

چۈشە ساتراشخانىدىكى سېرىق چاچلارنى كۆرىدىكىن...

___ ما ئىشنى كۆرۈڭ، بۇنىڭدا بىر گەپ بار جۇمۇ، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ قوشۇمىسىنى تۈرۈپ، ___ سەن

كۆرمەستە ئۇ يەرنى ماراپ يۈرمىگەندۇ-ھە؟

___ مەنمۇ شۇنى ئويلاپ قالدىم، لېكىن ئۇنىڭ ئۇنداق قىلغىنىنى ھېچكىم كۆرمىگەن، ئاڭلاپمۇ باقمىغان.

___ بۇنداق ئىشنى ئۇ كۆرسىتىپ قىلمايدۇ-دە، قىلاي دېسە پۇرسەت دېگەن چىقىدۇ. چۆتتىكىدە ئازراق بولسىمۇ

پۇلى بار. لېكىن شۇنداق قىلدى دېگەندىمۇ، مۇشۇنىڭ بىلەنلا ئۇ ئۆزگىرىپ كەتسە قانداق بولىدۇ؟

___ مەنمۇ شۇنى دەۋاتىمەن، ئۇ ئىچىدىكىن پەقەت دېمەيۋاتىدۇ.

___ مېنىڭچە بىر بولسا، ھاشىم شۇ سېرىق چاچلارنىڭ تەمىنى تېتىپ باقتى، ئاندىن ئۇنى ئۇنتۇيالمىدى، ئويناي

دېسە پۇلغا چىدىمايدۇ، ئوينىماي دېسە ئەسلى چىدىمايدۇ. بىر بولسا، ھاشىم شۇ سېرىق چاچنى چۈشىدە كۆرۈپ

قورقۇپ كېتىپ، ھوش-كالىسىنى سەل يوقىتىپ قويدى. قاراپ باقارسەن، ئوڭشىلىپ قالار، ئوڭشالمىسا كۈچىدىكى

پالچىغا كۆرسىتىپ باقارسەن.

___ شۇنداق قىلسام بولغۇدەك، ئۇنىڭغا قاراپ ئەنسىرەپ قالدىم... ___ دېدى ياسىن ئېغىر ئويغا چۆكۈپ، ___

باياتىن ئىككىسى مەن خالادىن كىرىپ بولغىچە سوقۇشۇپتۇ. ساۋۇت ھاشىمغا باققاندا ئېغىر-بېسىق، كىشى بىلەن

ئاسان ئۇرۇشمايدۇ، ئۇرۇشۇپ قالسا بوش قويمايدۇ. ھاشىمنى ئازراق تېپىلدۇرغان چېغىشا، كىرسەم ئۇ بىچارە كېسەل تەگكەن چۆچىدەك ياتىدۇ. بىر ئىش بوپتۇ بۇنىڭغا دەپ ئويلىدىم.

___ ئۇنىڭغا بىر مەزگىل ۋاقىت بېرىپ، ئىپادىسىگە قاراپ باق. مېنىڭچە ئوڭشىلىپ كېتىدۇ. مېنىڭ رېستۇرانىمدا ئىشلىگەن بولسا كۈندە مۇشۇ قىزلارغا قاراپ، كۈلكە- پاراڭ قىلىشپ تۈزىلىپ قالاتتى. ئوغۇل بالا ئەمەسمۇ، ھېسسىياتى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ، قىزلارنى كۆرگىسى كېلىدۇ. قىزلارنى كۆرەلمىسە ساتراچخاننىڭ بۇزۇقلىرىغا كۆز تىكىدۇ؛ كۈنبويى ئاشخانىدىن چىقماي ئىشلەۋەرسە ئىتتەك زېرىكىپ، بىر-بىرى بىلەن مۇشتىلىشىپ ئوينايدۇ! ئۆتكەندە دېگەننىم، بىر قىز بېرەي، ئاپىرىپ ئىشلەت دەپ. نېمە دەپ چۈشەندىڭ، ئۇقىدىم، ياخشى كۆڭلۈمنى رەت قىلدىڭ. ___ ئۇنداق ئەمەستى، خوتۇن بولغاندىكىن، يېتىشىپ كېتەر دېگەن.

___ خوتۇنۇڭنى ئويۇڭدۇم، ئاشخانىدىمۇ ئىشلىتىپ قېرىتىپ قانداق قىلسەن؟ ئۆيدە ئولتۇرۇپ بالغا قارىسا بولمامدۇ؟

___ ئۇنىمايدۇ، بىر دەم بىكار ئولتۇرۇپ قالسا چىدىمايدۇ.

___ ھەي... نېمە قىلىدۇ دەيمەن ئۇنچە قىيىنلىق! ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئېچىنغاندەك، ___ خوتۇن كىشى دېگەن ئۆيىدە ئېرىنى كۈتۈپ، بالىسىنى باقسىلا بولدى. ئېرى تۇر دېگەن يەردە تۇرۇشى كېرەك. گېپىڭگە ئۇنىمىسا، دېمەك ئۇنى سەن تېخى باشتۇرۇپ بولالماپسەن.

___ خوتۇننى باش ئەگدۈرمىز دەپ بولغىچە قېرىپ كېتىمىز ئاكا، شۇڭا ئۆزەمنى زورلىدىم.

___ زورلىمايسەن، قايىل قىلسەن، خوتۇنۇڭ ئەقىللىقكەن، بىر ياقىتىن ئىشلىگەچ، بىر ياقىتىن سېنى كۆزىتىپ تۇرىدىكەن.

___ گەپنىڭ راستىنى دېسەم بارغۇ ئاكا، مەنمۇ مۇشۇ ئىشتىن بىزار بولۇپ كەتتىم.

___ ئەمىسە مەن دېگەندەك قىلساڭ بولمامدۇ؟ بۇنىمۇ يا خوتۇنۇڭنىڭ تەستىقىدىن ئۆتكۈزۈشۈڭ كېرەكمۇ؟

___ سەنمۇ مېنى خوتۇنىدىن قورقىدۇ دەپ ئويلايدىكەن سەن-دە، ئۇنداق ئەمەس، مەن ئۇ خوتۇننى مەڭ تەستە

كۆيۈپ پىشىپ ئالغان، مۇشۇ ۋاقىتچە كۆڭلىنى رەنجىتمەي كەلدىم، كۆڭلىنى رەنجىتمەي دېسەڭ شۇ كۆزىگە قاراپ

قالدىكەن سەن. لېكىن بۇنى خوتۇنىدىن قورقۇش دەپ چۈشەنسەڭ بولمايدۇ.

— بۇنى بىلىمەن، لېكىن خوتۇن خەقنىڭ كۆزىگە بەك قاراپ كەتسەڭ ئۆزەڭ ھېچ ئىش قىلالمايسەن. بەزى خوتۇنلارغۇ ئېرىنىڭ بويىغا مىنىمەنلا دەپ تۇرىدۇ.

— خوتۇنۇم ئۇنداق ئەمەس، مېنىڭ ئاغزىمغا بەكرەك قارايدۇ، بەزىدە مەن ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ قويمەن. بىر يېرى، كۆڭلى بەك نازۇك، مېنى ئۆزىنىڭ قىلىۋالغۇسى بار، بۇنىمۇ مېنىڭچە يامان ئىش دېگىلى بولمايدۇ، خوتۇن كىشى ئەمەسمۇ، ئانچە-مۇنچە خۇيلىنىپ تۇرمىسا مېنىڭمۇ ئىچىم پۇشۇپ قالىدۇ.

— ئۇنداقتا خوتۇنۇڭ ساڭا بەكلا ئامراقكەن، لېكىن بۇ ئامراقلىق بەك ئېشىپ كەتسە كۈنلەمچى بولۇپ قالىدۇ. خوتۇن كىشىدىن كۈنلىسىغۇ مەيلى، قارىسام مەندىنمۇ كۈنلەۋاتقاندا كە قىلىدۇ... بۇنداق دېسەم كۆڭلۈڭگە كەلمسۇن، ئۆتكەندە قېشىغا بارغاندا ماڭا باشقىچىلا قاراپ قالدى، مېنى ياقىتۇرمىدى. سېنى مەندىن قىزغىنىپ قالدى بولغاي، قاپقى زادى ئېچىلمىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن نەچچە قېتىم يېنىڭغا باراي دېدىم، لېكىن شۇنى ئويلاپ بارغۇم كەلمىدى...

— بۇ نېمە گەپ ئەمدى، خوتۇنۇمدىن ئۆتە نازۇك بولۇپ كەتتىڭمۇ نېمە ئاكاۋا...

— ساڭا دەپ قوياي دېدىم، خوتۇن كىشى دېگەن ئېرىنى ياخشى كۆرسە، ئېرىنىڭ دوستلىرىنى ئۇنداق قارشى ئالمايدۇ.

— مەن پەقەت دىققەت قىلماپتىمەن، — دېدى ياسىن كۆڭۈلسىزلىنىپ، — بېيجىڭدىكى چاغدا كەلسە-كەلمەس ئاغىنىلەر تولا بىزار قىلىۋەتكەچكە، خوتۇنۇم شۇنىڭ كاشلىدىن قۇتۇلالمىغان گەپ.

— بىز كەلسە-كەلمەس ئاغىنىلەر ئەمەس ئۇكا، بۇ يەردە ئىككىمىزدىن باشقا ۋاي دېگۈدەك كىم بار؟

— راست دەيسەن ئاكا، خوتۇن خەق بەزىدە ھەممە ئىشنى بىر قىلىپ ئويلىۋالىدۇ. ماڭا دەپ قويغىنىڭ ياخشى بولدى، كېيىن بۇ ئىشنى ئۆزۈم ئوڭشىۋالىمەن.

— ئوڭشىۋالىمەن دەپ بۇزۇپ قوياي، مېنى دېدى دېمەي، ئۆزەڭ چىرايلىق گەپ قىلىپ تەربىيە قىل.

— ئۇنچىلىك ئىشنى بىزمۇ بىلىمىز ۋاي، ئەجەپ زىغىرلاپ كەتتىڭ. خوتۇنۇمدىن مەن ئەمەس، سەن قورقۇپ

كېتىپ بارامسەن نېمە؟

— ياق ئەمدى دەيمىن، خوتۇنۇڭغا ئامراق بولغاندىكىن، ھەممە گەپنى دەۋىتىپ قالسىەن.

ياسىنىڭ خوتۇنىنىڭ گېپى چىققاندىن باشلاپ غېنى شاڭجاڭنىڭ چىرايىدا جىددىلىك، ئەستايىدىلىق پەيدا بولۇپ، بايقى قىزغىنلىقىدىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. بۇنىڭدىن ياسىنىڭ ئىچى سىقىلىپ، گەپنى بالدۇرراق يىغىشتۇرۇشقا ئالدىردى:

— ھەممىنى دېسەممۇ سېنىڭ ئىسمىڭنى چىقارمايمەن، بۇ گەپ ئەمدى تۈگسۇن، ھارنىقىمىزنى ئىچەيلى...

— ئەمدى رەسى گەپكە كېلەيلى، — دېدى غېنى شاڭجاڭ تاماكىدىن بىر تال سۇغۇرۇپ، — مېنى

ئاشخانىنىڭ ئىشىغا مەسلىھەت بېرەمدىكىن دەپ كەلدىڭ، شۇنداقمۇ؟

— راست دەيسەن، سەن كۆپىنى كۆرگەن، تەجرىبەڭ بار، ياخشى مەسلىھەتلىرىڭ بولسا بەرگىن.

— مەن ساڭا مەسلىھەت بېرىپ كېلىۋاتمەنغۇ، دېگەنلىرىمنى خوتۇنىڭدىن قورقۇپ قىلمىساڭ، مەن قانداق

قىلمەن؟

— جېدىللىك خوتۇنۇمدا قالدغۇ ئاكاۋا، مېنى شۇنچە سايماخۇن كۆرۈپ قالدىڭما؟

— ئەمەس گېپىمنى ئاڭلا، بىر قىزنى بېرەي، كۈتكۈچىلىككە سال، خوتۇنۇڭنى ئازاد قىل، ئىشلەمچى

تازىلارنىڭ كۆزىنىڭ پىتىنى ئۆلتۈر، ئاشخانىڭ گەپ يوق مېڭىپ كېتىدۇ.

ياسىن بىر پەس ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

— مەن دېمىدىممۇ، سېنىڭ زادى پېيىزنىڭ گىچ-گىچ، بۇنداق ئولتۇرساڭ ئوقەتتىن زىيان تارتىسەن، ئەر كىشى

دېگەن بولىدىغان-بولمايدىغان ئىشلارنى ئۆزى قارار قىلىپ، ئىشنى غاچ-غاچ قىلمايدۇ؟ مەن ساڭا يامان مەسلىھەت

بەردىممۇ يا؟

— ياقەي، مەنمۇ شۇنداقراق ئويلىغان.

— ئەمەس شۇنداق قىلمايمسەن؟! ئوقەت دېگەن ئادەم بىلەن بولىدۇ. ئاشخانىغا يوغان ۋېبۇسكىنى

قاتۇرۇپ ئېسىپ قويغان بىلەن ئىچىنى بېزىمىسەڭ، تاماقنى ياخشى ئەتمەسەڭ، كۈتكۈچىلىكىنى ياخشى قىلمىساڭ،

سوداڭ ئۆلىدۇ شۇ...

— توغرا دەيسەن، ئاشخانىنىڭ ئىچىمۇ ھازىر سەتلىشىپ كەتتى، ئورۇندۇقلىرىمۇ ئاجرىغىلى تۇردى، بۇنىغۇ

ئالماشتۇرارمەن، لېكىن بېزەيدىغان ئىشنى پۇل تاپقاندا قىلمىسام، ھازىرچە قىيىنلىق قالمىمەن.

— شۇڭا دەۋاتىمەنغۇ، ئاۋۋال قىلالايدىغىنىڭنى قىلىپ پۇل تاپ، ئاندىن قالغىنىنى ئوڭشىمامسەن؟

— شۇنداق قىلمىسام بولمىغۇدەك.

— ئاشخاناغا بىر قىزنى ئەكىرسەڭ، ئا ئىككى تازمۇ ساتراشخاناغا قارىماي، ئاشخاناغا قارايدىغان بولىدۇ؛

قىزنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى كۆرسەتكۈسى كېلىپ، بىر-بىرى بىلەن بەسلىشىپ ئوبدان ئىشلەيدىغان بولىدۇ.

— ئىشتىن چاتاق چىقىرىپ قويماستىن ئۇ گۈيىلار...

— سەن باشلاپ بەرمىسەڭ، چاتاق چىقارمايدۇ، غېنى شاھجاڭ چاقچاق قىلىپ.

— سەنمۇ ئۆزىنى چىڭراق تۇتىدىغان قىزنى تونۇشتۇرارسەن! — دېدى ياسىن قىزغىنلىق بىلەن كۈلۈپ، —

خوتۇنۇم كەلسە ئىككى كۈندىلا ھەيدەپ چىقارمىسۇن.

— شۇ خوتۇننىڭدىن ئەجەپ قورقسەن-ھە... يولدىن چىقما، خاندان قورقما، نېمىدىن ئەنسىرەيسەن؟ بىزنىڭ

قىزلاردا چاتاق يوق، تولىسى ئوقۇغان، تەربىيە كۆرگەن قىزلار. مەن ساڭا ئەڭ ياخشىسىنى تونۇشتۇرىمەن.

— كىمنى بېرىسەن ئاكا، ماڭا نايىناقلاپ يۈرىدىغان ئەمەس، تۈزۈك ئىشلەيدىغان قىز كېرەك.

— دەپ قويسام ئېشىۋالدىغۇ ئەمدى، رېستورانىمنى قىز تاللايدىغان تاللا بازىرى دەپ قالىدىغۇمۇ؟ قارا بۇنى،

خۇددى ماڭا قىز تېپىشىپ بەرگەندەك گەپ قىلىۋاتقىنىنى، مەن بۇ قىزلارنى تەستە ئەكەلگەن جۇمۇ!

— بۇنى بىلمەن، ئىش-ئوقتىم ئېقىپ قالسا سېنى رازى قىلىمەن.

— مېنى ئەمەس، شۇ قىزنى رازى قىلساڭلا بولىدۇ، ئىش ھەققىنى ئازراق يۇقىرى بەرمىسەڭ بولمايدۇ،

شۇنداقتىمۇ ئۇ ئاشخاناغا بېرىشنى كىم خالايدۇ، بۇنى تېخى بىلمەيمەن.

— لاۋبەن سەن، سېنىڭ دېگىنىڭ ھېساب، بولمىسا مەن ھېچكىمنى زورلىيالمىمەن.

— مەن دېسەمغۇ ھېچكىم ياق دېيەلمەيدۇ، لېكىن شۇ كۆڭلىنى ئاياپ قالىدىكەنمىز، كىچىك قىزلار

ئەمەسمۇ...

— ياخشىراق دېمەمسەن، بىزنىڭ ئاشخانا قورققىدەك يەرمىدى يا؟

— ئۇنداق دېگىنىم ئەمەس، قىزلار يالغۇز ئىشلەشتىن قورقىدۇ.

— ئىككىنى بېرىي دېمەيدىغانسەن؟ ئاشۇ بىرسىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ، خوتۇنۇم كەلسە قورقمايدىغان بولىدۇ،—

دېدى ياسىن بۇ گەپكە ئۆزىنىڭ ئانچە ئىشەنچى يوقتەك.

— ئۇنى بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ، گاھدا خوتۇن خەق خوتۇن خەقتىن بەك قورقىدۇ.

— شۇڭا مەن باش ئاغرىقى تېپىۋالماي دېگەن، ئۇ قىز بارسا نەدە تۇرىدۇ؟ ياتىدىغان يەرنىڭمۇ تايىنى يوق

دېگەن ئاكا...

— مەشەددىكى قىزلار بىلەن تۇرسا بولىۋېرىدۇ، ئاپتوبۇستا بېرىپ كەلسۇن. كەچتە بۇرۇنراق ئىشتىن چۈشسە

بولىدۇ.

— ئۇنىڭ پۇلىنىمۇ مەن چىقىرامدىمەن؟

— مەن چىقراي،— دېدى غېنى شاڭجاڭ تەنە قىلىۋاتقاندەك،— شۇنىڭمۇ چۈپەيلىك قىلىپ يۈرسەڭ،

ھېلىمۇ لاۋبەن بولۇپ قالغىنىڭ. قارىغاندا خوتۇنۇڭ ھېساباتىنىمۇ چىڭ تۇتىدىكەن-دە!

ياسىن ئوڭايىسىزلىنىپ كەتتى، غېنى شاڭجاڭ نەق ئۇنىڭ ئاجىزلىقىنى تۇتۇۋېلىپ گەپتە سوقۇۋاتاتتى.

— ئاغزىڭ يەنە ئېچىلدى-دە، بوپتۇ مەن چۈپەي بولغاچ تۇراي، ئەمما خوتۇنىدىن قورقىدۇ دېگەن گەپنى

ئىككىنچى قىلىما ئاكا، مەنمۇ ئۆزۈمگە چۈشلۈك ئادەم.

— خاپا بولما ئۇكا، چىقىشىپ دەپ قويدۇم، مەن ساڭا ئىشىنىپ ئەركەكتەك دوست تۇتۇم دېمىسەم، نېمە

قىلىمەن بۇ يەردە سەن بىلەن ئىچىشىپ.

ياسىننىڭ كۆڭلى سەل ئېچىلىپ، ئالدىدىكى ھاراقنى گۈپپىدە ئىچىۋەتتى.

— گېپىمىزنىڭ داۋامىغا كېلەيلى،— دېدى غېنى شاڭجاڭ ياسىننىڭ ئەكسىگە يانغان چىرايىغا زەن

سالغاچ،— بىزنىڭ قىزلارنىمۇ بىرەر قۇر كۆردۈڭ، كۆڭلۈڭگە ياتقىنى بارمۇ؟

كېيىنەك قىزلار شۇ ھامان ياسىننىڭ كۆز ئالدىدىن ئۇچۇپ ئۆتتى، خىيالىدا ھەممىسىنى بىر باھالاپ چىقتى.

ئېسىدە قالغىنى يەنىلا شۇ قىز، تانسا ئويىنغاندا ئۇنىڭ يۇمشاق پۇتلىرىغا نەچچە قېتىم دەسسەۋالغانىدى.

— مەن قىزلىرىڭغا كۆز سېلىپ باھالاپ يۈرمىدىم ئاكا، ئۆزۈڭ بىلىپلا بىرنى تونۇشتۇرمامسەن؟

ياسىن بۇنداق دېگەن بىلەن، كۆڭلى ئاشۇ قىزغا تارتىپ تۇراتتى. ئەمما ئۇ قىز باشقا قىزلارغا باققاندا چىرايلىق

ئىدى، بېرىشقا ئۇنامدۇ، بۇنىڭغا بىر نېمە دېگىلى بولمايتتى. كۈتۈلمىگەندە غېنى شاخجاڭ نەق ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى تاپتى:

— ھېلىقى ئولتۇرۇشتا سەن بىلەن تانسا ئوينىغان قىز بولامدۇ؟

ياسىنىڭ ئىچى ھاراقىنىمۇ، يا بۇ گەپتىنمۇ ئەيتاۋۇر قىزىپ كەتتى.

— ئاشۇ قىزنى دەمسەن ئاكا، سەن بولىدۇ دېسەڭ بولىدۇ. مەنچىمۇ بولىدىغان قىزدەك كۆرۈنگەن.

غېنى شاخجاڭ ئۇنىڭ كۆزلىرىدىكى سۇس ھاياجان ۋە مەستانىلىقنى بايقاپ ئۆلگۈردى.

— ئەمسە، شۇ قىز بولسۇن، مەن ئەتىلا ئىشنى توغرىلاپ، ئۇنى قېشىڭغا ئېلىپ باراي.

— بۇنىڭغىمۇ سېنى ئاۋارە قىلارمەنمۇ ئاكا، ئاۋۋال ئۇ قىزنى قايىل قىلىمىساڭ بولماس.

— قايىل قىلىمەن، لاۋبەنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىسا كىمىنىڭ گېپىنى ئاڭلايدۇ، — دېدى غېنى شاخجاڭ

ئەسنەپ، — كېتىمەن، ئىشلىمەيمەن دېسە چىرايلىق يولغا سېلىپ قويىمەن.

— سەن دېسەڭ، ئۇ قىزنىڭ كاللىسىدىن ئۆتسە ئاندىن مەن كېلىپ ئەكەتسەم بولاتتى.

— ئۇنداق قىلساقمۇ مەيلى، ئەمما بەك كېچىكىپ كەتمىسۇن. ئاشخاناڭدا بىر كۈن سودا بولسا، بىر كۈن

پايدا دېگەن گەپ.

ئىككەيلەن ئىچىشىپ ئولتۇرۇپ، بىردەم سوقا-سۆھبەت قىلىپلا بىر قىزنىڭ ئەتە-ئۆگۈن ماڭىدىغان يولىنى

ئۆزگەرتىۋەتتى. غېنى شاخجاڭمۇ، ياسىنىمۇ ئېسىل بىر ئىشنى ھەل قىلىۋەتكەندەك خۇشال ئىدى. ياسىن ئوبدانلا

تەڭشىلىپ قالغان بولۇپ، غېنى شاخجاڭنىڭ ھەمراھلىقىدا خوشلىشىپ ماڭدى، رېستوراندىن چىقىپ كېتىۋېتىپ بايا

گېپىنى قىلىشقان قىزنى كۆرۈپ قالارمەن دەپ ئۇياق-بۇياققا قارىدى، كۆرەلمىدى.

7

ئاشخانىغا چىرايلىق، شوخ بىر قىزنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن ھاشىم دوغلاقنىڭ چۈمۈچلىرى ئويناپ، ساۋۇت

بازمەنىنىڭ قوللىرى تېخىمۇ كۈچلىنىپ كەتتى، گۈلشەن بۇ يەرگە كەلگىنىدىن قاقشىمىدى، ئىشچانلىقى،

چىۋەر-چاققانلىقى بىلەن ئىشنى گۈل-گۈلگە كەلتۈرۈۋەتتى، بۇرۇنقىدەكلا كۆڭۈل قويۇپ ياسىنىدىغان ۋە پاكىزلىقنى

سۆيىدىغان ئادىتىنى تاشلىمىدى، تار نىيۇزەي شىم، قىسقا كوپتا كىيىپ، نازۇك بەدىنىنى تولۇق چىقىرىپ، كۆرگەنلا ئەرنىڭ ئىشتىھاسىنى غىدىقلىدى. خېرىدارلار خېلىلا ئاۋۇپ قالدى.

گۈلشەن كەلگەن كۈندىن باشلاپ، ياسىن لاۋبەن ۋە سۈۋەسە ئىچىدە قالدى، بۇنىڭغا ئۆزىنىڭ بۇرۇنلا ئىدىيە تەييارلىقى بولغاچقا كۆڭلىنى توختىتىۋالدى، خوتۇنى بىلەن بۇ قىزنى سېلىشتۇرغاندا خوتۇنى يەنىلا چىرايلىق ئىدى، ئەمما پۇرىغان گۈلدىن پۇرىمىغان گۈل ئۆز كۆرۈنگەندەك، گۈلشەننىڭ ئۆزىگە خاس جىلۋىسى ئۇنى باشقىچە جەلپ قىلىپ تۇراتتى.

ھاشىم دوغلاق بۇ پاكىز، چىرايلىق قىز بىلەن "كېسەل" بولۇشتىن ئىلگىرى تونۇشقان بولسا قانداق ياخشى بولاتتى-ھە! ھازىر ئۇ بۇلغانغان، روھى سۇنغان بالاغزا، ئەتە-ئۆگۈن يۈزىگە ئۇششاق قىزىل بىر نېمىلەر چىقىپ كەتسە كۆرۈڭ، قىزغا تىكىلىپمۇ قارىيالمايدۇ. ئەمما كۈنلەر ئۆتكەنچە ئىش ياخشى تەرەپكە يۈزلەندى، گۈلشەننىڭ بۇ يەردىكى چىرايلىقلىقى ئۇنىڭغا ساتراشخانا مايماقلىرىنى سەت كۆرسىتىۋەتتى. قىزنىڭ ھاياتى خەش ھارارىتى، گۈزەللىكى، ھەرىكەتچانلىقى ئۇنىڭغا شۇنچىلىك تەس قىلدىكى، كۆڭلىدىكى ۋەھىمىلەرمۇ خېلى تۈگىدى، ئارقىدىنلا جىنسىي ئارزۇ-ئارمانى، تەشەببۇس كۈچىيىپ قالدى؛ مۇشۇنىڭغا قاراپ ھەتتا ئۆزىنى ساغلام ھېس قىلدى، كىچىك تەرەت قىلغاندا سۆيىدۈكلىرىگە سىنچىلاپ قاراپ "مەن ئەيدىز ئەمەس، مانا ساپساقلا تۇرۇپتىمەن" دەپ، كۆڭلىگە تەسەللىي بەردى.

گۈلشەن كېلىپ ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ئاشخانا سودىسى جانلىنىپ كەتتى، غەللىسىدىكى پۇلنىڭ كۆپىيىۋاتقىنىدىن سۆيۈنگەن ياسىن غېنى شاڭجاڭغا نەچچە قېتىم تېلېفون ئۇرۇپ ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتتى. ئەمما ئايالىغا بۇ ئىشنى دېيىش-دېمەسلىك ئوتتۇرىسىدا تولا ئىككىلەندى. دېمىسە، كەلگەندە بەربىر بىلەتتى، بەلكى "نېمىشقا ماڭا بۇرۇنراق دېمەيسىز" دەپ ئورۇنسىزلا گۇمانلىنىشى مۇمكىن ئىدى. ئەگەر دېسە، بىر ئىشلاردىن گۇمانلىنىپ، ئارتۇق خىيالىنى جىق قىلىپ، تولا تېلېفون ئۇرۇپ ياسىننى تىنچىتىشقا مۇمكىن ئىدى. ئەمما نېمىلا بولسۇن، خوتۇنغا ھەقىقىي ئەھۋالنى ئۇقتۇرۇپ قويۇشى كېرەك، ئاشخانىنىڭ ئەھۋالىنى دېيىشى كېرەك، ياسىن ئۇ قىزنى باشقا مەقسەتتە ئېلىپ كىرگىنى يوق، ئىش-ئوقەتنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن قىلىۋاتىدۇ. خوتۇنى شۇنچە يىل كۈلدا تۇرۇپ، شۇنچىلىك ئىشىنىمۇ چۈشەنمىسە، قانداق بولىدۇ؟...

ئۇ خوتۇنغا تېلېفون قىلىپ ئەھۋالنى ئېيتتى.

__ بۇنىڭغا باشقا پىكرىم يوق، __ دېدى رەيھان ئېغىر تىنىپ، __ قانداقراق قىزكەن؟ ئىشقا يارامدىكەن؟

__ ئايىغى چاققان قىزكەن، ئىشنى سەندەكلا پاكىز قىلىدىكەن.

ياسىن يەنە " ئالامەت قىزكەن، ئۇ كېلىپلا سودىمىز شۇنداق ياخشى بولۇپ كەتتى " دېمەكچى بولدى، ئېغىزىنى

يىغىۋالدى.

__ ئۇ قىز بۇرۇن قانداق ئىشلەپتەكەن، باشقا نېرى-بېرى ئىشلىرى يوقتۇ؟

__ نېمە ئىشى بولاتتى؟ بىر توپ قىز بىللە ئىشلىگەن تۇرسا...

__ شۇڭا دەيمەن، قىزلار بىر-بىرىنى ئاسان بۇزۇۋېتىدۇ.

__ نېمە دەيدىغانسەن ئەمدى، غېنى شاڭجاڭ بىر ئوبدان باشقۇرغان قىزلار تۇرسا ئۇ؟!

__ ئاشۇ ئادەمگە ئەۋلىيادەك ئىشنىسىز-دە ، بوپتۇ، مەندىن مەسلەھەت سورىمايلا بىر قىزنى ئەكىرىۋاپسىز،

ئۆزىڭىز بەگ، ئۆزىڭىز خان بولۇپ راھەتكە چىقىپ قالغانسىز، بۇندىن كېيىنمۇ شۇنداق قىلىۋېرىڭ.

__ مەن زادى سېنىڭ مۇشۇنداق گەپ قىلىدىغانلىقىڭنى بىلەتتىم، __ دېدى ياسىن جىلە بولۇپ، __ ئادەمدىن

ئەنسىرەپلا تۇرىسەن-دە، مەن كىچىك بالا ئەمەس، سەنمۇ مېنىڭ ئانام ئەمەس، شۇڭا گەپنى چىرايلىق دېيىشىسەك

بولمامدۇ؟ مەن ساڭا بۇ گەپلەرنى ئىشنىپ تۇرۇپ دەۋاتىمەن، چۈشەندۈرۈۋاتىمەن، يەنە نېمىدىن ئاغرىنىسەن؟

__ مەن سىزنى بىلمىسەمكەن كاشكى... __ دېدى رەيھان يەنە بايقى تەلەپپۇزدا، __ يېقىندىن بېرى

تېلېفونىڭىز ئازلاپ قالدى، تېلېفون قىلىشىڭىز گېپىڭىز ئازلاپ قالدى، ئەمدى تويۇقسىز بۇ گەپنى چىقاردىڭىز، سىز

ئەزەلدىن ماڭا مەسلەھەت سالماي بىر ئىش قىلمايتتىڭىز، شۇڭا ھەيران قېلىۋاتىمەن.

__ بىر ئىشنى ئەجەپ زىغىرلاپ ئويلاپ كېتىسەن-دە! خوتۇن كىشى نازۇك بولار، لېكىن سەندەك بولماس.

ماڭمۇ ئازراق ئارامچىلىق بەر، ئىچىمنى تولا سىقىما، مەنمۇ بىر ئەر كىشىغۇ، بىرەر قېتىم ئۆزۈم بىلپ بىر ئىش قىلسام

بۇنىڭ نېمىسى يامان؟

__ بۇنداق قايناپ كەتمەڭ ياسىن، __ دېدى رەيھان ھازىرلا يىغلىۋېتىدىغاندەك تىترەپ، __ سىزنى

جاھاندىكى خوتۇن خەلقىنىڭ ھەممىسىدىن كۈنلەيدىغان شۇنداق يامان مەجەزىم بار، بۇنى بىلىشىڭىزغۇ؟ مەن بۇ يەردە

ئانامنىڭ كېسىلى بىلەن ئاۋارە، ئانامنىڭ تۆت-بەش كۈنلۈكىلا قالدى، ئانامنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرساممۇ خىيالىم سىزدە، بىلەمسىز شۇنى؟!

___ ماڭا يىغلاپ بەرمە جېنىم خوتۇن، سېنىڭ شۇ يىغاڭنى ئاڭلىسام لۈكچەكلەردىن ئۆلگۈدەك تاياق يېگەندىمۇ بەك قىيىنلىق كېتىمەن. يىغلايدىغان ئىشقا يىغلا، ماڭا ئىشەن، بۇ يەردە سەندىن يوشۇرىدىغان ھېچقانداق ئىش يوق، كەلسەڭ كۆرسەن، سىڭلىمدەك كىچىكلا قىز، جەمئىيەتتە ئىش كۆرۈپ قالغان قىزلارغا قەتئىي ئوخشىمايدۇ، قارىسام ئاشخاننىڭ ئىشلىرىغا خېلى پىششىقكەن.

___ چىرايى قانداقكەن؟ چىرايلىقمۇ؟ ___ دېدى رەيھان توساتتىن.

ياسىن تۇرۇپلا قالدى، ئاندىن كۆڭلىدە راست يالغان ئارىلىشىپ كەتكەن گەپتىن بىرنى قىلدى:

___ سەندەك چىرايلىق ئەمەس.

___ مەجەزى قانداق؟ شوخمۇ يا يۇۋاشمۇ؟

___ شوخراق قىزكەن، لېكىن يامان شوخلاردىن ئەمەس. يۈرۈش-تۇرۇشى جايدا، ئەخلاقىدىمۇ مەسلە يوق.

___ سىزگە يارىغان بولسا بوپتۇ، لېكىن بەك ياراپ كەتمىسۇن، خوتۇنۇم قېشىمدا يوق دەپ ئۇنى ئۆيگە ئەكىرىۋالماڭ.

___ توۋا دېگەن، بۇنداق دېگەننىڭ ماڭا ئىشەنمىگەننىڭ، مېنى ئېشەك، ھايۋان ئورنىدا كۆرگەننىڭ ئەمەسمۇ؟ مەن سېنىڭ كۈنلەمچىلىكىڭنى بىلگەچكە، بۇ گېپىڭگىمۇ مەيلى دەپ تۇرۇۋاتىمەن.

___ خۇدايىم كۆڭلىڭىزگە ئىنساپ بەرسۇن، مەن پەقەت شۇنلا تىلەيمەن.

___ مەندىن ئەنسىرىمەي، ئانامغا ياخشى قارىغىن.

___ ئانام بىر خىللا ياتىدۇ، قالغان ئىشلار ئاللاھنىڭ ئۆزىگە ئامانەت.

گەپ شۇنىڭ بىلەن تۈگىدى، ياسىن يەلكىسىدىن ئېغىر بىر يۈك غۇلاپ چۈشكەندەك يەڭگىلەپ، تېلېفوننى

ئەتتى. ئاشخانغا قايتىپ كىرىپ، ئۇ ياقىتىن بۇياققا يۈگۈرۈپ يۈرۈپ ئىشلەۋاتقان گۈلشەنگە قاراپ مەنۇنىيەت بىلەن كۈلۈمسىردى.

چۈشتىن كېيىن ئادەم سېلىككەندە لاۋبەن سەتەڭ تاماق يېگىلى كىردى. گۈلشەننىڭ باش-ئايىغىغا ئوبدان قارىدى، ھەۋەس بىلەن ھەسەد ئارىلىشىپ كەتكەن كۆزلىرىدە ئېسىلزاڭدەلەرچە مەغرۇرلۇق ئەكس ئېتىپ تۇراتتى.

___ نېمە يەيسەن؟ ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

___ لاۋبىنىڭ بۆرەك كاۋاپ قىلىپ بەرسۇن.

___ لاۋبەن بىر ئىش بىلەن سىرتقا چىقىپ كەتكەن، كەچتە كېلىدۇ.

___ ئەمىسە بىر تەخسە بۆرەك قورۇپ بەرسۇن.

___ بۇنداق سەي يوق.

___ نېمىشقا يوق؟ ___ دېدى لاۋبەن سەتەڭ تاماق تىزىملىكىنى جوزىغا تاشلاپ، ___ ئۆتكەندە ئاشپەز بالا قورۇپ

بەردىغۇ؟

گۈلشەن ئۇنىڭ جېدىلىنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن ھاشىم دوغلاقنى ياتىقىدىن چاقىرىپ كەلدى. لاۋبەن سەتەڭ

ھاشىمنى كۆرۈپ چىرايى ئېچىلدى.

ھاشىم ئۆتكەنكىدەك قىلىپ، بىر تەخسە بۆرەك كاۋاپ قورۇپ بەردى، پېۋىنى ئاغزىدا ئەمەس، چوكىدا قىسىپ

ئاجىتى.

___ بىرەر ئىستاكىن ئىچىپ قويايمسەن؟ ___ دېدى سەتەڭ ئۇنىڭغا يېقىنچىلىق نەزەرىدە تىكىلىپ.

___ ئىچمەيمەن، ھازىر ئىچسەم بولمايدۇ.

___ ئەمىسە ماڭا پاراڭ قىلىپ بەر، ئۆتكەندە بىر ئوبدان پاراڭ قىلىۋاتاتتىڭ.

___ ئۇ چاغدا مەست بولۇپ قاپتىكەنمەن، نېمە دېگەنلىكىم ئېسىمدە يوق.

___ قۇرۇق گەپ! مەنمۇ مەستتۇ، ئەجەپ مېنىڭ ئېسىمدە قاپتىغۇ دېگەن گەپلىرىڭ.

___ راست دەيمەن، پەقەت ئېسىمدە يوق.

___ مەن بىلەن ئوينايمەن دېدىڭ، مەن مېڭا كوي بېرىسەن دېدىم، قانداق، ئەمدى ئېسىڭگە كەلدىمۇ؟

ھاشىم ئەتراپىغا بىر قارىۋەتتى، گۈلشەن تالاغا چىقىپ كېتىپ كىرمىگەندى.

___ ھە... ئېسىڭگە كەلدى، ئەمدى ئېسىڭگە كەلدى..

___ 500 كويغا چۈشۈرۈپ بەرسەم ئوينامسەن؟

ھاشىم دوغىلاق شۇ ھامان قىزىپ، ئارقىدىن يەنە سوۋۇپ كەتتى.

___ جىم تۇرسەنغۇ؟ ھالىڭ شۇنچىلىكىمدى!

___ ئۇنداق ئىشى قىلمايتتىم، ئۇ كۈنى مەسلىكتە دەپ ساپتىمەن.

___ قويغىنا سېنى، قارىغاندا مەستلا يۈرسەڭ بولغىدەك. ئويناي مەن دېسەڭ مەن تەييار، لېكىن 500 كويىدىن

تۆۋەن بەرسەڭ بولمايدۇ، ئۇنىڭدىن تۆۋەن بولۇپ قالسا بىكارغا يېتىپ بەرگەن بولمەن.

ھاشىمنىڭ قىزىقىشى سۇسلاپ، بۇ گەپلەرنى پەقەت ئاڭلىغۇسى كەلمىدى، گۈلشەن كىرىپ قالارمۇ دەپ

ئىشكىكە پات-پات قارايتتى.

___ يېڭى كەلگەن كۈتكۈچى ياسىنىڭ نېمىسى؟ ئاشنىسىما؟ ___ دېدى سەتەڭ بىر ئىستاك پېشۇنى

قورۇقىدە تەكەندىن كېيىن ئاغزىنى سۈرۈپ.

ھاشىم ئورنىدىن قوپۇپ كەتتى، بۇ سەتەڭ ياسىن لاۋبەنىڭ بىر نېمىسى بولمىسا نېمىدەپ بۇ گەپنى چىقىرىدۇ؟

___ ياق، سىڭلىسى، ___ دېدى ئۇ قاتتىق تەلەپپۇزدا.

___ "بىياۋ مېي" دېگەن، ___ دېدى سەتەڭ مەسخىرىلىك كۈلۈپ، ___ ئۇنىڭ قانداقلىقىنى كىم بىلمەيدۇ؟

___ ئىشقىلىپ، ئۇنداق ئىش يوق!

___ بولسا نېمە بوپتۇ، مېنىڭ نېمە كارىم، ___ دېدى ساتەڭ ئۆزىگە سۆزلەۋاتقاندا غۇدۇرلاپ، ___ ئەمما

چىرايلىق نېمىكەن، شىنجاڭلىق دېگەنغۇ شۇنداق كېلىدۇ. بۇ ياسىن دېگەنمۇ چىرايلىققا توپمايدىغان نېمىكەن،

خوتۇنى كېتىپلا بۇ قىزنى تېپىۋاپتۇ...

لاۋبەن سەتەڭ، بىر تەخسە بۆرەكنى يەپ، بىر قۇتا پېشۇنى قۇرۇقداپ بولغاندىن كېيىن ئورنىدىن قوپتى. شۇ

ئەسنادا گۈلشەن سىرتتىن كىردى. سەتەڭ دەرھال سومكىسىدىن بىر تال كارتوچكا ئېلىپ ئۇنىڭغا تۇتقۇزدى:

___ سىڭلىم، باياتىن سەل قوپاللىق قىلىپ قويۇپتىمەن، كۆڭلۈڭگە ئالما. بۇ بىزنىڭ باش شىركەتتىن تارقاتقان

ئېتىۋار باھالىق كارتا، ئۇدۇلدىكى تارماق دۇكان بىزنىڭ، قارا، ۋېۋىسكىسىنى ئوبدان كۆرۈۋال. قاچان ۋاقتىڭ يەتسە

كەل، ئەرزان قىلىپ بېرىمىز. ئەگەر سۈرەتلىك ئېلانغا چىقىپ بەرسەڭ تېخىمۇ ياخشى، ھەقىقىتى ئوبدان بېرىمىز.

گۈلشەن كارتىنى قولغا ئېلىپ، "رەھمەت" دەپ قويدى. لاۋبەن سەتەڭ كۈلۈپ قويۇپ، ئاۋايلاپ دەسسەپ دۇكىنىغا ماڭدى.

ھاشىم دوغلاق گۈلشەنگە قاراپ قويۇپ، ياتىقىغا ماڭدى، قىزى بىلەن پاراڭلاشقۇسى بار ئىدى، ئەمما نېمىلەرنى دېيىشىدۇ؟ قىز ئۆزىنىڭ ئەپتىگە يارىشا سەل مەغرۇر ئىدى، ياسىن لاۋبەننى كۆرسە كۈلۈمسىرەپ، گەپ قىلىپ تۇرغان بىلەن، ھاشىم دوغلاققا ئادەتتىكىدەك، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ ناچارراق مۇئامىلە قىلاتتى. ھاشىم بۇ يەردە قولاشمىغان پاراڭ سېلىپ تۇرغاندىن كۆرە ياتىقىغا كىرىپ، بىر تال چېكىۋېلىپ، گۈلشەننىڭ بەدىنىنى خىيال قىلغاچ ئۇخلاشنى ئەۋزەل كۆردى.

گۈلشەن دېرىزە يېنىدىكى جوزىغا كېلىپ، سىرتتىكى ساتراچخانلارغا، بايىقى لاۋبەن سەتەڭ كۆرسەتكەن دۇكانغا قارىغاچ خىيال سۇرۇپ ئولتۇردى، ئۇيغۇسى كەلدى، ئارام ئالدىغان جايى بولمىغاچقا جوزىغا بېشىنى قويۇپ بىر دەم يېتىۋالدى. ئۇزاق ئۆتمەي ياسىن ئاشخانىغا كېلىپ، گۈلشەننىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ قالدى؛ شەپە چىقارماي بېرىپ توڭلاتقۇدىن بىر قۇتا مېنىرال سۇ ئېلىپ ئىچتى، قىزىپ كەتكەن ئىچى بىر ئاز ئارام تاپتى. گۈلشەن دەرسخانىدا ئۇخلاۋاتقان ئوقۇغۇچى قىزدەك پاكىز، ئوماق، يېقىملىق ئىدى، ئويغاقلىقتا بىلىنىمگەن گۈزەللىك ئۇيغۇلۇقتا تېخىمۇ روشەن، تېخىمۇ سېپىرلىك كۆرۈنەتتى. ياسىن ئۇنىڭغا مەستانىلارچە قاراپ قالدى، قىزنىڭ نازۇك بويۇنلىرىغا يۆگىشىپ چۈشكەن چاچلىرىنى تۈزەپ قويغۇسى كەلدى. ئاندىن ئۇنىڭ قولىنى ئاستىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان، قاچانلا قارىسا ئىشتىبا قوزغاپىدىغان ئالىمدەك كۆكسىگە تىكىلىپ قالدى. ئادەتتە كۆڭۈلنىڭ بىر يېرىگە يوشۇرۇنۇپ تۇرىدىغان، پەيتى كەلگەندە تويۇقسىز ئاشكارىلىنىدىغان ۋە سۆھبەتتىن ئېسەنكىرەپ، ئورنىدىن قوپۇپ كەتتى، ئۆيىگە كىرىپ ياتتى، قوش كىشىلىك كارىۋاتتا بىر ياستۇق بىكار تۇرۇپتۇ، بۇنى ئېلىپ چىقىپ گۈلشەننىڭ بېشىغا قويۇپ بەرسۇنمۇ؟ ياكى ئۇنى مەشەگىلا چاقىرسۇنمۇ؟ ياسىن بۇ خىيالدىن چۆچۈپ، خوتۇنىنى ئەسلىدى. رەيھان ئۇنىڭغا جىددىي تىكىلىپ تۇراتتى: مېنىڭ ياستۇقىمدا ئۇ پاسكىنىنىڭ نېمە ھەققى بار؟ ئەگەر ئۇنىڭ بىر تال چېچىنى كۆرۈپ قالدىكەنمەن، شۇ چاچتا گېلىڭىزنى بوغمەن....

ئەمما ياسىن خىيالنى باشقۇرالمىدى، ۋە سۆھبەتلىرىنى تۈگىتەلمىدى، گۈلشەننىڭ جەلىپكار بەدىنىنى، بۇنىڭغا باغلىنىپ كەتكەن شىرنى ئىشلارنى ئويلاشتا باشلىدى؛ ئۇخلىيالمى، ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چەكتى. بۇ

ئىچ پۇشۇغى بۇگۈنلا باشلانغان ئەمەس، ئەمما بۇگۈنكىسى يامانراق بولدى، خوتۇننىڭ يوقلۇقى شۇنچە بىلىنىپ كەتتى، ئەمما گۈلشەن پەيدا بولغاندىن بېرى خوتۇننىڭ بالدۇرراق كېلىشىگە ئانچە تەشنا بولمايدىغان بولۇپ قالدى. خوتۇنى كەلسە نەپسى قاندى، ئەمما باش ئاغرىقى چىقىدۇ. ياسىنى ھەر كۈنى شۇ قىزدىن كۈنلەپ ئارام بەرمەيدۇ، كۈندۈزى ئىككەيلەن بەلكىم سەتلىشىپ قالىدۇ، كېچىسى بىر-بىرىگە تەتۈر قاراپ ياتىدۇ. خوتۇننىڭ مۇشۇ كۈندەشلىكى، گۇمانخورلۇقى بولمىغان بولسا ئاجايىپ گۈزەل خوتۇن بولاتتى-دە، ئۇنىڭ مۇشۇ يەردە كالىسى ئىشلىمەيدۇ، بۇنى تېخى ئېرىنى ياخشى كۆرۈش دەپ تۇرۇۋالىدۇ، ياسىنى تەسىرلەندۈرمەكچى بولىدۇ، ئەمما ياسىن بۇنىڭدىن تەسىرلىنىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، بارغانسېرى بىزار بولۇشى مۇمكىن... شۇنىڭ بىلەن ئە-خوتۇن ئوتتۇرىسىدا سۈركىلىش، جېدەل-ماجرا چىقىشى مۇمكىن...

ياسىن بۇلارنى ئويلاپ غەمگە چۆكتى، ئىككى چىرايلىقنىڭ ئارىسىدا ھامان قىسىلىدىغانلىقىنى، كۆڭۈلسىزلىكتىن ئىچى سىقىلىدىغانلىقىنى پەملەپ، بۇنى ھەل قىلىشنىڭ چارىسىنى ئويلىدى. بىردىنبىر ئامال، گۈلشەننى كەتكۈزۈۋېتىش ئىدى، ئەمما ياسىن نېمىشقا ئۇنداق قىلىدۇ؟ خوتۇندىن قورقۇپلا شۇنداق قىلامدۇ؟ ئائىلىدە راۋرۇس ئەر، ئاشخانىدا خوجايىن تۇرۇپ، خوتۇننىڭ سىزىقىدىن چىقالمايدىغان لامزەللە ئەر بولۇپ قالمادۇ؟ غېنى شاھجاڭنىڭ، ھەتتا گۈلشەننىڭ ئالدىدىمۇ يۈزى تۆكۈلسە بولامدۇ؟

لېكىن گۈلشەن داۋاملىق ئىشلەۋەرسىچۇ؟ خوتۇننىڭ ئۇششاق گېپى تۈگىمەيدۇ، كەيىپات ياخشى بولمايدۇ، ئاچچىقتىن كۈتۈلمىگەن ئىشلار، زىيان-زەخمەتلەر كېلىپ چىقىدۇ. ئىش-ئوقەت ئىلگىرى باسمايدۇ...

ياسىن بۇ غەملەردىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى تېپىپ بولالماي، « مەيلى نېمىلا بولسا باشقا كەلگەننى كۆرەي » دەپ ئويلىدى.

ھاشىمۇ خۇددى ياسىن لاۋبەندەكلا شىرىن خىيال سۇرۇپ، ئارقىدىن كېسىلىدىن غەم قىلىپ، بېچارىلىك ۋە غېرىبلىقنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ ئۇخلاپ قالغانىدى.

گۈلشەن بىر چاغدا چالا ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ، ئەتراپقا زېرىكىشلىك نەزەردە قاراپ قويدى. ئۇنىڭ كۈنلىرى ئەمدى مۇشۇنداق ئۆتەرمۇ؟ ھېچكىمنىڭ ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمىسا، ھېچكىم ئۇنى قەدىرلىمىسە بۇ قانداق تۇرمۇش؟ كۈندە چۈشتىن بۇرۇن كېلىۋاتقان، چۈشتىن كېيىن جۈزىنى ياستۇق قىلىپ ئۇخلاۋاتقان، كېچىدە ھارغىن

قايتىۋاتقان، سەل كەچ قالسا قورقۇپ ياتقىغا ئاران بېرىۋاتقان... ئۇ بۇ يەرنىڭ نېمىسىنى ئارزۇلايدۇ، ئىش ھەققىنىمۇ؟ ئىشقا ئېيى يوق، ئاغزىدا گېپى يوق گومۇش تازىلارنىمۇ؟ شۇنىسى ئېنىقكى، بۇ يەردە ياسىن لاۋبەندەك قاملاشقان، يۈرۈشى بار، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان بىرسى بولمىغان بولسا، گۈلشەن بىر كۈنمۇ تۇرمىغان بولاتتى. ئۇ ياسىن لاۋبەن بىلەن تانسا ئوينىغاندىلا ئۇنى ياقىتۇرۇپ قالغانىدى. نېمىشقا ياقىتۇرۇپ قالغىنىنىڭ سەۋەبىنى قاتارغا تىزىپ باقتى: بويى ئىگىز، غېنى شاخچاڭدەك تاز ئەمەس، مەستلىكتىمۇ نۇرى ئۆچمەيدىغان بىر جۇپ قارا كۆزى بار، ئىچىدىن پاكىز كۆرۈنىدۇ، گەپلىرى تېتىملىق، قوشۇمىسى تۇرۇلسىمۇ يېقىملىق...

گۈلشەن بۇ ئەسنادىمۇ ياسىننىڭ تۇرقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، مەستانىلەرچە خىيال سۇردى. شۇنچىلىك شەخسىيەتچىلىك بىلەن خىيال سۇردىكى، ياسىن لاۋبەننىڭ خوتۇن-بالىسىنىمۇ كالىسىدىن ھەيدەپ چىقاردى. ياخشى كۆرۈش دېگەن شۇنداق غەلتە بولامدىكىن، گۈلشەن ياسىن لاۋبەننى ئۆزىنىڭ تاتلىق ھېسلىرىغا دائىم قېتىۋالاتتى. ياسىنغا ئالدىدىن قارىغاندا ئۇنىڭ قۇچىقىدا ئۆزىنى باردەك سېزەتتى، كەينىدىن قارىغاندا ئۇنى كەينىدىن قۇچاقلاپ تۇرغاندەك ھېس قىلاتتى، ھامان بىر كۈنى شۇنداق بولىدۇ دەپ ئويلايتتى. ياسىننىڭ چىرايىغا يوشۇرۇن كۆز تىكەتتى، ھېچ ئىش يوقتەك كۈلۈمسىرەپ تۇرغان بىلەن بۇنىڭ قېتىدا چوڭقۇر ھېسسىيات جۇش ئۇراتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا قىزلىق غۇرۇرى ئۇنىڭ بىلەن قېرىشىپ تۇراتتى، ئۆزىنى تۇتالماي بەك ئەركىلىپ كەتسە ياسىنغا ئەمەس، قازان بېشىدىكى گومۇشلارغا شاللاق كۆرۈنۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، كۆڭلىدىكىنى يوشۇرۇپ، پەيتى كەلگەندە ئاشكارىلاشقا تەييار تۇراتتى.

گۈلشەن شۇنداق ئۇيقۇچان ئولتۇرغاندا، ھۇجرىسىنى ئىسلاپ بولۇپ چىققان ياسىن ئۇنىڭ ئويغانغانلىقىنى كۆرۈپ يېنىغا باردى.

___ بايا قارىسام ئۇخلاپ قاپتىكەنسىز، كۆڭلۈم بىر قىسما بولۇپ قالدى، سىزنى جاپادا قويغىنىمدىن خىجىلمەن...

___ ھېچقىسى يوق، ___ دېدى گۈلشەن ياسىنغا يېقىملىق باققاچ چېچىنى تۈزەشتۈرۈپ، ___ بۇنچىلىك جاپالارغا كۆنۈپ كېتىمىز.

___ سىزگە ياتاققۇ ھەل قىلىپ بېرەلمىدىم، ۋاقىتلىق ئارام ئالدىغان بىر يەر بولسىمۇ تېپىپ بەرسەم بولاتتى...

___ شۇ تېپىپ بەرسىڭىز بولاتتى، ___ دېدى گۈلشەن ئاكىسىغا غەلۋە قىلىۋاتقاندا ئەركە سىڭىلچاقىدەك.

بۇ گەپتىن ياسىنىڭ كاللىسى ئىختىيارسىز قىزىپ كەتتى:

___ يا بولمىسا بىزنىڭ دالان ئۆيدە ساڧا بار، دەنشى كۆرگەچ شۇ يەردە ئارام ئالسىڭىزمۇ بولاتتى...

___ مەيلى... دېدى گۈلشەن خۇشاللىق بىلەن، ___ بىر چوڭ قىيىنچىلىقنى ھەل قىلدىڭىز-دە.

گۈلشەننىڭ بۇنداق ئاسان قوشۇلۇشى ۋە خوش بولۇپ كېتىشىنى ياسىن ئويلاپ باقمىغانىدى، دېگەن گېپىدىن

يېنىۋالامىدى.

___ بۇنداق قىيىنلىپ يۈرسىڭىز ئادەم بىر خىل بولۇپ قالدىكەن... دېدى ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ قارارىنى ئاقلاپ.

___ ماڭا كۆيۈنگىڭىزگە رەھمەت.

___ ئۇنداق دېمەڭ، سىزمۇ ياخشى ئىشلەۋاتسىز.

___ مېنى مۇشۇنداق ياخشى ئىشلەيدۇ دەپ ئېلىپ كەلگەنسىز؟ ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭغا مەنلىك قاراپ، ___

مېنى غېنىكام تونۇشتۇردىمۇ يا ئۆزىڭىز تەلەپ قىلدىڭىزمۇ؟

قىزنىڭ كۆزلىرى «ئوتتۇرىمىزدا بۇرۇنلا بىر ھېسسىيات پەيدا بولغانمۇ قانداق؟» دەۋاتاتتى. شۇنداقتىمۇ ياسىن

ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكىنى دەرھال دەۋىتىشىنى خالىمىدى، ئەمەلىيەتتە ئۇ غېنى شاڭجاڭدىن بۇنى دەسلەپتە

يوشۇرغانىدى، غېنى شاڭجاڭ گۈلشەننى دېگەندە ئاندىن بۇ ھېسسىياتنى ئېتىراپ قىلغان، خۇشال بولغانىدى.

___ غېنى شاڭجاڭ تونۇشتۇرغان، ___ دېدى ئۇ قىزنى ئۈمىدىسىزلىككە تىرىشىپ، ___ مەنمۇ دەرھال

قوشۇلغان.

___ دېمەك، مېنى ئانچە يامان كۆرمەيدىكەنسىز-دە!

ياسىن كۈلۈپ تۇرغان قىزنىڭ شوخلۇقى، گەپتىكى چاققانلىقىغا مەستلىكى كەلدى.

___ سىز بىلەن تانسا ئوينىغاندا ئېسىمدە بەك قاپتىكەنسىز، ___ دېدى ياسىن خوتۇنىنى بىر دەم ئۇنتۇپ، ئۆزىنى

ئەركىن تۇتۇپ، ___ كۆزۈمگە ئىسسىق كۆرۈنۈپ قالغانتىڭىز. شۇڭا غېنى شاڭجاڭ سىزنى دېگەندىلا مەن ماقۇل دېگەن.

گۈلشەن بۇ گەپتىن قانائەتلىنىدى، چىرايى شادلىقتىن تېخىمۇ روشەن، تېخىمۇ گۈزەل جىلۋىلەندى.

ھاشىم دوغلاقنىڭ ئەيدىز ۋەھىمىسى پەسىيىپ قالدى، بۇنىڭغا ئۆزىمۇ ھەيران ئىدى، ئەركەك قوينىڭ تاشقىنى بۇرۇنقىدەك كۆپ يەۋالمىسىمۇ، ئاندا-ساندا يەپ قويدىغان بولدى، قارىسا ساپمۇ ساق، تېتىك يۇرۇۋاتقان، شىرىن خىياللارنى بولدى دېگۈچە سۇرۇۋاتقان... ئۇنىڭ گۈلشەنگە غايىۋى رەھىمى بار ئىدى، چۈنكى بۇ قىز ئۇنىڭغا تەسىر قىلىپ، جۇشقۇن ھەۋەس شەكىللەندۈرگەن، بۇ ھەۋەستە ھاياتى كۈچ ۋە ئۈمىد بار ئىدى. ئۇ گۈلشەننى ھەر كۆرگەندە بىر رەت كۆز زىناسى قىلاتتى، جىنسى تەسەۋۋۇرلىرى قايتىلىنىپ، يېڭىلىنىپ، ئۆزگىرىپ تۇراتتى، ھېسسىياتى دېڭىز دولقۇنىدەك مەۋج ئۇراتتى، ھەۋەسكە تولغان ۋۇجۇدى شىرىن تۇيغۇلاردا ئۇيۇشۇپ قالاتتى. ئۇنىڭ بۇ تەشەببۇسى، سەزگۈرلۈكى، ھەتتا سەۋدالىقى ئۆزى بىلەنلا قالدى، بۇ ئازاب دېسە ئازاب ئەمەس، ئەمما ئۇنىڭ ئىچىنى سىقىدىغان ئىزتىراپ ئىدى، گۈلشەن "قانداق قارىساڭ قارا، ماڭا ئېرىشەلمەيسەن" دېگەندەك پەرۋاسىز يۈرۈشۈپتە، گەپ قىلىشىمۇ ئىش ئۈستىدىكى گەپتىن باشقا ھېچنەمە دېمەيتتى.

___ بۇ گۈلشەن دېگەن نېمىنى سەل ھاكاۋۇر كۆردۈمەن، ___ دېدى ھاشىم بىر كۈنى ياتاققا ساۋۇتقا دەرت تۆكۈپ، ___ سەنچە قانداق؟

___ چىرايلىقنىڭ ھەممىسى ھاكاۋۇر، بۇنى بىلمەيتىڭ؟

___ لېكىن بۇ يەردە كۈلى تۇرسا... مۇشۇنچىلىكلا ئادەمغۇ بىز؟

___ كۈلى بولسىمۇ ئوخشاش، ئۈرۈمچى بولسىمۇ ئوخشاش، چىرايلىق قىز نەگىلا بارسا قاش-كۆزنى بويلاپ، بويىنى تولغاپ يۈرۈۋىدۇ.

___ قوغنىمۇ تولغايدۇ دېگەن... ___ دېدى ھاشىم ھىجىيىپ، ___ مەن بۇ كاساپەتكە كۆيۈپ قالدىمىكىن

دەيمەن، كۆرمىسەم كۆرگۈم كېلىدۇ، كۆرسەم زۇۋانىم تۇتۇلۇپ قالىدۇ، ئاندىن ئۆزۈمگە ئاچچىقىم كېلىدۇ، نېمانچىۋالا قىلىپ كېتىمەن دەيمەن...

___ شۇ ئەمەسمۇ! ___ دېدى ساۋۇت ئۇنى ساز قىلىۋاتقاندا، ___ نېمانچە قىلىپ كېتسەن ئۇنىڭغا!

___ سەنچۇ؟ سەن ئۇنى ئويلىمامسەن؟

___ مەن تېخى ئويلىمىدىم، ئويلىسام ئۇنى قىلماي قويمايمەن، ___ دېدى ساۋۇت تۈرگۈن قىياپەتتە، ___ سەن

ئوغۇل بالىدەك ئىش قىلمايۋاتىمىن، گۈلشەنگە گېپىڭ بولسا ئوچۇق دە، ئۇنىمىسا كاپاتتىن ئىككىنى قوي. بىلىپ قوي، خوتۇن خەق دېگەن تاياققا ئۆچ ئەمەس، غىلجىڭلىققا ئۆچ. سەندە ئازراق خېنىم مەجەزلىك بار، بۇنى تۈزەتمىسەڭ ئىشىڭ ئاقمايدۇ.

___ بىرسىنى بەك ئويلاپ كەتسەڭ سەنمۇ شۇنداق بولۇپ قالسىن، ___ دېدى ھاشىم سەل تېرىكىپ، ___ سەندىغۇ ھېسسىيات دېگەن نەرسە يوق...

___ ھېسسىياتنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتمە بالاڭزا، كىرسەڭ چىقالماي قالسىن...

___ سەن كۆڭۈل دېگەننى چۈشىنەمسەن؟

___ سەندە كۆڭۈل دېگەن نەرسىمۇ بارمۇ؟ ___ دېدى ساۋۇت مەسخىرىلىك كۈلۈپ، ___ ھەۋىسىڭ تۇتقاندا كۆڭۈل

دەيسەن، نەپىسىڭ قانغاندا ھەممىسى يوقايدۇ. بۈگۈن گۈلشەنگە كۆڭۈل بەرسەڭ، ئەتىسى ئۇدۇلدىكى مايماقلارغا كۆڭۈل بېرىدىغان نېمىسەن!

ھاشىم تۇرۇپلا قالدى، ساۋۇت ئادەتتە جىمىدە يۈرگەن بىلەن، پەيتى كەلگەندە ھەممە گەپنى ئالدىن ئويلاپ قويغاندەك سۆزلەيتتى، مانا ئۇ نەق جاۋاب بېرىپ ھاشىمنى ئوسال قىلدى.

___ راست دەيسەن، ___ دېدى ھاشىم ئۆزىنى ئوڭشاپ، ___ كۆڭۈل دېگەن شۇ ھەۋەس دېگەن گەپ، ھەۋىسىڭ ئۆلسە ھېسسىياتمۇ بولمايدۇ.

___ مەنمۇ شۇنى دەپ قوياي، ھەۋىسىڭنى قاندۇرۇۋالساڭلا ھېسسىياتمۇ تۈگەيدۇ، شۇڭا بۇ ھېسسىياتىڭغا ئىشەنمە. كۆڭۈل دەپ ئۆزەڭنى ئالدىماي، ئوينايمەنلا دېگىن. كۆيۈپ قاپتىمەن دېمەي، ھەۋىسىمنى باسالمايۋاتىمەنلا دېگىن.

___ سەن گۇيغا گەپ قىلىدىم، ___ دېدى ھاشىم كارىۋىتىغا يانپاشلاپ، ___ مىڭ دېسىمۇ چۈشەنمەيدىكەن سەن...

___ سەن ئۇنىڭ نېمىسىگە كۆيۈپ قالدىڭ؟ قىزلىقى بارمىكەن؟ ___ دېدى ساۋۇت ئۇنى قەستەن جىلە قىلىۋاتقاندا.

___ سەنچە بارمىدۇ؟

___ مەن سەندىن سوراۋاتمەن.

___ مەن نەدىن بىلەي، سىناپ باققاندا بىلگىلى بولىدۇ.

___ ما گۇيىنى، سىناپ باققانغا سېنىڭ ئېلىپ قويغان خوتۇنۇڭمىدى؟

___ تېگەي دېسە ئالاتتىم.

___ قىزلىقى بولمىسىمۇ ئالامسەن؟

___ ئالمەن، ___ دېدى ھاشىم قەتئىي ھالدا، ___ ماقۇل دېسالا ئالمەن.

___ ئۆتۈپ كەتكەن ماز نېمىكەنسەن، ___ دېدى ساۋۇت كۆزىنى چەكچەيتىپ، ___ سەندەك ماز نېمىلەرنىڭ

دەستىدىن ساق بىلەن بۇزۇقنىڭ پەرقى قالمىدى ھازىر!

ھاشىم تۇرۇپلا قالدى، ساۋۇتتىن بىر قېتىم دەككىسىنى يېگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا قۇيرۇق تۇتقۇزىدىغان بولۇپ

قالغانىدى. دېمىسىمۇ، ئۇ نېمىشقا بۇنداق ماز گەپ قىلىدۇ؟ ساتراشخانىدا ئەجەللىك مەرزىنى يۇقتۇرۇپ چىقىم دەپ

ئۆزىنى پەس كۆرۈۋېرىپ، ئاشۇنداق پەسلىشىپ كەتتىمۇ يا!

بۇ چاغدا گۈلشەن ئىچى پۇشقان ھالدا ياسىنىڭ دالان ئۆيىدە تېلىۋىزور كۆرۈپ ئولتۇراتتى. ياسىن ئۇنى

ئۆيىگە باشلاپ قويۇپ، سىرتقا چىقىپ كەتكەنچە كىرمىدى. گۈلشەن يالغۇز ئولتۇرۇپ زېرىكتى، تېلىۋىزورنى

ئۆچۈرۈۋېتىپ بىر دەم ياتتى، ئەمما ئۇخلىيالمىدى، يۈرىكى رېتىمىسىز سوقۇپلا تۇراتتى، بىكار ئولتۇرغۇچە بۇ ئۆيىنى

رەتلەپ، تازىلاپ قوياي دەپ ئويلىدى، شۇنداق قىلسا دىققىتىنى يىغالايتتى، ئۆزىمۇ ئارام تېپىپ قالاتتى. ئۇ

ياسىنىڭ خوتۇنى كېتىپ، سەل قالايىمقانلىشىپ، ئەخلەتلىشىپ قالغان ئۆيىنى بىر دەمدە تازىلاپ چىرايلىق قىلىۋەتتى.

ئاندىن ئىچكىرىكى ئۆيىگە ___ ياسىنىڭ ھۇجرىسىغا قاراپ باققۇسى كەلدى، گۈلشەن بۇ ھۇجرىنىمۇ ئاكتىپلىق بىلەن

تازىلىۋەتسە ياسىن باشقىچە چۈشنىپمۇ ئولتۇرمايتتى، تازىلىقچى ياللاپ ئىشلەتسىمۇ ئىشلىتىدۇ، گۈلشەن تازىلاپ بەرسە

تېخىمۇ ياخشى ئەمەسمۇ؟ گۈلشەن بۇ ئۆيىنىڭ ئىشكىنى ئىتتىرىپ باقتى، تاقاق ئىدى. دېمەك، ياسىن گۈلشەنگە

تېخى باغرىنى تولۇق ئاچمىغانىدى، خوتۇنىدىن قورققانىدى، يا بولمىسا ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى مال-دۇنياسىدىن

ئەنسىرىگەندى. گۈلشەن بۇنى توغرا چۈشەندى، ئەمما نېمىشقىدۇر بۇ ھۇجرىنى راستىنلا كۆرگۈسى كېلىپ كەتتى.

ئادەتتىمۇ كۆڭۈللۈك بىر ئىشنى قىلاي دېگەندە قىلالماي قالسا ئۇنىڭ ئىچى تىتىلداپ، بىئارام بولۇپ كېتەتتى. ئۇ

ئۆزىنى ئامالسىز بېسىۋېلىپ، سافاغا كېلىپ ئولتۇرغاندا ياسىن ئۆيىگە كىردى.

___ دەنشى كۆرمىدىڭىزما؟

___ قىزىق ئەمەسكەن، ___ دېدى گۈلشەن ياسىننى كۆرۈپلا ئىچ پۇشۇغىنى ئۇنتۇپ.

___ يا ئۇخلىمايسىز، بۇ يەردىن ئانچە ياخشى ئۇخلىغىلى بولمايدۇ.

___ ئۇيقۇم كەلمىدى، ___ دېدى گۈلشەن تېلىفونى قايتا ئېچىپ.

ياسىن يۈرەك سوقۇشلىرىنىڭ تېزلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى بايقىدى، گۈلشەننىڭ ئورنىدا خوتۇنى رەيھان بولغان

بولسا سافادىن كۆتۈرۈپلا ھۇجرىسىغا ئېلىپ كىرگەن بولاتتى، شەھۋەت قانلىرى ئويناقلانغان ئاققۇنچە ھاياجاندا

بىرلىشىپ، ئەسەبىي ھېسسىياتلار ئەۋجىگە چىقاتتى.

___ سىزدىن سورىمايلا ئۆيىڭىزنى تازىلاپ قويدۇم، ___ دېدى گۈلشەن ياسىننىڭ قېتىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ

ئوماقنى كۈلۈپ قويۇپ، ___ يەڭگەم بولمىغاندىكىن ئۆيىڭىزنى پاكىز تۇتۇپ بولالمايسىز، بۇنداق ئىشقا مېنى

چاقىرىشىڭىزمۇ بولىدۇ.

ياسىن ئۆينىڭ ئىچىگە دىققەت بىلەن نەزەر تاشلاپ، ئارقىدىنلا گۈلشەننىڭ سۆزىنى ئاخلاپ سۆيۈنۈپ كەتتى.

ئىچ-تېشىدىن پاكىزلىق، گۈزەللىك، ئىشچانلىق تۆكۈلۈپ تۇرغان بۇنداق قىز نەدە بار؟

___ ئالامەت قىلىۋېتىشىڭىزغۇ بۇ ئۆينى! ___ دېدى ئۇ ھاياجىنىنى سەل بېسىۋېلىپ، ___ ئارام ئېلىڭ دېسەم يەنە

بىكار تۇرمايسىز-دە!

___ بىكار ئولتۇرغۇچە بىكار ئىشلە دەپتەن، يۇيىدىغان كىرىلىرىڭىز بارمۇ؟ يۇيۇپ بېرىي.

___ ياق، ياق، بۇ ئىشقىمۇ سىزنى ئاۋارە قىلىمەنمۇ؟ ___ دېدى ياسىن سەل ھودۇقۇپ، ئاندىن تۇرۇپلا " بۇ قىز

خوتۇنۇمنىڭ ئورنىنى باسىمەن دەمدۇ نېمە؟" دەپ ئويلاپ قالدى.

___ باشقىچە چۈشىنىپ قالماڭ، ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى تۇيغاندەك، ___ يەڭگەم كەلگىچە ئۆي

خىزمەتچىسىنىڭ ئورنىدا ئىشلەپ تۇراي دېدىم، ئەگەر مېنى يات كۆرۈپ قالسىڭىز بۇنىڭغا ئامال يوق.

___ ياق، ياق، سىزنى ھەرگىز يات كۆرگىنىم ئەمەس، ___ دېدى ياسىن گۈلشەننىڭ ئەستايىدىل قىياپىتىدىن

خىجىل بولۇپ، ___ سىزنى بۇنداق ئىشقا سالسام بولماس دەيمەن...

__ مانا مۇشۇ مېنى يات كۆرگىنىڭىز ئەمەسمۇ، __ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭغا مۇلايىم نەزەردە تىكىلىپ، __ بىز بۇ يەردە قانچىلىك ئادەم؟ بىر-بىرىمىزنىڭ ھالىغا يەتمەسەك كىم يېتىدۇ؟ ئەگەر ياخشى كۆڭلۈمگە ئىشەنمىسىڭىز، جاھاندا بىكارلىق ئىش بولمايدۇ دەپ ئويلىسىڭىز، ئىش ھەققىمگە ئازراق قېتىپ بېرىڭ، بولامدۇ؟ ياسىن گۈلشەننىڭ گېپىدىن ئويلىنىپ قالدى، دېمىسمۇ توغرا، ئىككى تۆت تال ئۇيغۇر بىر-بىرىگە كۆيۈنمىسە، كىم كۆيۈندۇ؟ تالاغا چىقسا خەقلەر ئوغرىدەك قارىسا، ئۆز ئىچىدە بولسا بىر-بىرىدىن گۇمانلىنىپ، خۇدۇكسىرەپ يۈرسە، جاھاندا بۇنداقمۇ بىچارىلىك، ھاماقەتلىك بولامدۇ؟

__ تازا ئوبدان گەپ قىلدىڭىز، __ دېدى ياسىن بىر مۇھىم ئىشنى چۈشەنگەندەك روھلىنىپ، __ ئۆينىڭ تازىلىق ئىشلىرى ئەمەسە سىزگە قالدى، ما ئۆينىمۇ ئېچىپ بېرى، ۋاقتىڭىز چىققاندا تازىلاپ قويۇڭ. كىرنى خوتۇن كەلگەندە ئۆزى يۇيسۇن. ئۆي تازىلىغان ئىش ھەققىڭىزنى چوقۇم بېرىمەن. گۈلشەن رازىمەنلىك بىلەن كۈلۈمسىرىدى.

شۇنداق قىلىپ، ياسىن ئايرىم ھۇجرىسىنى ئۆزىنىڭ ئىچ-باغرىنى ئاچقاندا ئاچىدىغان، ئۆزلىرىگىلا تەۋە دۇنيانىڭ ھاۋاسىدىن بۇ قىزنى نەپەسلەندۈرىدىغان بولدى.

ياسىننىڭ ماقۇللىقىنى ئالغاندىن كېيىن گۈلشەن ئۇنىڭ باۋمۇسەدەك (ئۆي خىزمەتكارىدەك) سالاھىيەتتە ئىچكىرى-تاشقىرى ئۆيلەرگە كىرىپ-چىقىپ يۈردى، بىكار بولسا ھەر كۈنى دېگۈدەك ئۆينى رەتلەپ، تازىلاپ، ياسىنغا پاكىزلىق، گۈزەللىك بەخش ئەتتى. ئۇ ياسىن بولمىغان چاغدا ئىچكىرىكى ھۇجرىغا كىرىپ، ئۆينىڭ ھەممە يېرىگە سىنچىلاپ قارايتتى، ئەڭ ئاۋۋال قوش كىشىلىك كارىۋاتنىڭ ئورۇن-كۆرىپ، پەردە ياپقۇچلىرىنى تۈزەشتۈرەتتى، ئەر-خوتۇننىڭ شىرىن كېچىلىرىگە گۇۋاھ بۇ ئىللىق يەرگە ھەر بىر قارىغىنىدا ۋۇجۇدى سەۋدالارچە تىترەپ كېتەتتى.

بىر كۈنى ئۇ كارىۋاتتا بىر دەم ئولتۇرۇپ پەرىيىستۇقلارغا قارىدى، ئاندىن ئۇنىڭغا بېشىنى قويۇپ ياتتى، "توۋا، ساراڭ بولدۇمۇ نېمە" دەپ ئويلىدى، خىيالىنى يىغىشتۇرۇۋالالامدى. ئۇنى بۇ ھالدا كۆرسە ياسىننىڭ ئۆزىگە يولۋاستەك ئېتىلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئويلاپ، قورقۇپ ھەم ھاياجانلىنىپ قويۇپ كەتتى. ئاندىن ياسىننىڭ خوتۇنى بىلەن چۈشكەن، رامكىغا ئېلىپ قويۇلغان رەسىملىرىگە قايتا قارىدى، نېمانچە چىرايلىق چوكان، نېمانچە بەختىيار،

ئوغلى نېمانچە ئوماق!... ئاندىن ئۇ كىيىم ئىشكاپنى ئېچىپ رەيھاننىڭ كىيىملىرىگە قاراپ باقتى، قارىغاندا رەيھان كىيىمىنىڭ غەلۋىسىنى جىق قىلمايدىغان، ياسانچۇقلۇقنى ياقىتۇرمايدىغان چوكان بولسا كېرەك، كىيىملىرىمۇ ئانچە ئېسىل ئەمەس ئىدى. بۇنداق چوكان ھەرقانچە چىرايلىق بولسىمۇ خۇلقى نازى بىلەن ئېرىنى مايىل قىلالامدۇ؟ ھەر كۈنى ئۇنىڭغا يېڭى-يېڭى تۇيغۇلارنى ئاتا قىلالامدۇ؟ گۈلشەن رەيھان ھەدىسىنىڭ كىيىمى، يۈزىگە سۇۋايدىغان مايلىرىغا قاراپلا ئۇنىڭغا باھا بېرىپ بولدى، ئۇ بەك پەرداز قىلىپ كەتمىسىمۇ ھەقىقەتەن چىرايلىق جۇۋان ئىدى، ئەمما يەنىلا جۇۋان-دە، گۈلشەننىڭ قىزلىق جەزىسىگە، ئەڭ مۇھىمى يېقىملىق خۇلق-نازىغا ئۇ قانداق يېتەلسۇن، ئىككىسى ياسىنىڭ ئالدىدا قاراپ تۇرسا، ياسىن چوقۇم گۈلشەننى تاللايدۇ...

گۈلشەن ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا غىغشىپ ناخشا توۋلىغىنىچە ھۇجرىنى بىر دەمدە تۈزەشتۈرۈپ، تازىلاپ بولدى.

ھاشىم دوغىلاق گۈلشەننىڭ ياسىن لاۋبەنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ-چىقىپ يۈرگەنلىكىنى بايقاپ، نەچچە كېچە چايان چىقىۋالغاندەك تولغىنىپ ياتتى. تەپسە تەۋرىمەس ساۋۇت ئۇنىڭ ئاجىزلىقىنى تۇتۇۋېلىپ، يەنە چىقىشتى :

__ نېمانداق تۈگۈلۈۋالسىن دۈگىلەك، يەنە شۇ گۈلشەننىڭ دەردىمۇ؟

__ ئويلاپ باق، خوتۇنى كېتىپ 15 كۈن بولمايلا سىڭلىسىدەك بىر قىزنى ئەكىرىۋالدى، ئۇدۇلدىكى سەتەڭمۇ

ئۇنى كۈنلەپ يۈرۈيدۇ... چىرايلىقنىڭ ھەممىسىلا ئۇنىڭ بولامدۇ دەيمەن؟ __ دېدى ھاشىم ئەلەمدىن بوغۇلۇپ.

ساۋۇت ئۇنىڭ بۇ ھالىغا كۈلدى :

__ لاۋبەن بولغاندىكىن ئوينىدا، ئۇنىڭ پۇلى بار، سېنىڭ نېمەڭ بار؟ ئۇ نېمەڭنى مۇشۇككە بەرسىمۇ

يېمەيدۇ...

__ لاۋبەن دەپ كەتكىنى، قانچىلىك لاۋبەن ئۇ!! __ دېدى ھاشىم ئاچچىق بىلەن، __ ئىككى تۆت تال پۇل

تاپسا ئۆزىنى بىلمەي قالىدىغان ئۇنداق نېمىنى!

__ ساڭا ئىش بەرگەندىكىن لاۋبەن دېگەن شۇ، مىڭ قاقشساڭ، تىللىساڭ بىكار. ئۇنىڭ ئۈستىگە، گۈلشەن

مەشەگە كەلگەندىن بېرى ياسىنىڭغا ئۆزىنى سۇۋاپ يۈرگەن، ئۇ سېنى، مېنى دەپ ئەمەس، شۇنى دەپ تۇرۇۋاتىدۇ

بۇ يەردە. چىرايلىق نېمىلەر يامان ئىش قىلىسىمۇ ئۆزى خالاپ قىلىدۇ، ياخشى كۆرسە ئوغرى-قاراقچىنىڭ كەينىدىنمۇ

كېتىۋېرىدۇ. پۇلى بارغا خوتۇن بولغۇسى كېلىدۇ، شۇڭا نېمە ئىش بولسا كۆرمەسكە سېلىپ، قۇلىقىڭنى يوپۇرۇپ يۈرۈشە.

___ سەن شۇنداق قىل، ئاسمان بېسىۋالسىمۇ تېڭىدە مانتا يەيدىغان ئاداش سەن!

___ گېپىڭنى جايلاپ قىل دۈڭلەك، مەن سەندەك يوقلاڭ ئىشقا چېپىلىپ يۈرۈيدىغان ساراڭ ئەمەس، ___ دېدى

ساۋۇت ئۇنىڭغا تەھدىت سېلىپ، ___ ياسن لاۋبەن گۈلشەننى ئۆيدە بىر نېمە قىپتىمۇ؟ كۆزۈڭ كۆردىمۇ؟

___ ئويلاپ باقماسەن، بىر قىزنى ئەكىرىۋالسا نېمە بولماقچى؟

___ نېمە بولماقچى؟ نېمىگە نېمە بوپتۇ؟

___ ياسن لاۋبەن خوتۇنسىراپ كەتمەسما؟ ئاشۇ ئىشنى قىلماسما؟

___ قىلسا-قىلمىسا نېمە بوپتۇ؟ گۈلشەننى قىزىمدۇ، قىز ئەمەسىمدۇ دەپ يۈرەتتىڭ، بېرىپ لاۋبەندىن

سورىماسەن ئەمەسە!؟

ھاشىم يەنە ئوسال بولۇپ جىمىپ قالدى.

___ مەن دەيمەن ساڭا، كۆزۈڭ كۆرمىگەن ئىشقا خەقتىن ئالدىراپ گۇمانلانما، ئۇنى قىلسۇن يا قىلمىسۇن، سەن

بىلەن بىزنىڭ نېمە ئىشىمىز دەيمەن؟ خۇدايىم ھەممىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، كىم گۇناھ قىلسا شۇنى جازالاپ تۇرىدۇ، ئەگەر

ھازىر جازالمىسا ئۆلگەندىن كېيىن جازالايدۇ، ___ دېدى ساۋۇت ئۇنىڭ بېچارىلىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئىچى

ئاغرىپ.

___ بىر چىرايلىق خوتۇنى تۇرسا... دېدى ھاشىم ئىچ-ئىچىدىن ئاچچىق ئاھ ئۇرۇپ، ___ يەنە نېمىگە

تويمايدۇ دەيمەن...

___ قارا بۇنىڭ گېپىنى، ئەگەر سەن لاۋبەن بولۇپ قالساڭ، ياسن لاۋبەندىن ئاشۇرۇپ قىلسەن.

___ قۇلىقىمنى كېسىپ بېرىمەن ساۋۇت، ئەگەر مېنىڭ شۇنداق چىرايلىق خوتۇنۇم بولىدىغان بولسا، ھېچقانداق

قىزغا قارىمايمەن، چىرايلىق، پاكىز ئۆي تۇتمەن.

___ ھەي تاڭ جۇمۇ، ئولتۇرساڭ قوپساڭ شۇ ئىشنىلا ئويلايدىغان تۇرساڭ، بىر خوتۇنغا قاراپ ئولتۇرارسەنمۇ؟

بەزىدە سېنى جۇبايغا ئوخشىتىپ قالىمەن.

___ ئوخشاتمىغان شۇ نېمەڭ قالدىمۇ؟ دېدى ھاشىم بىردىنلا سەكرەپ، ___ مەن چوشقا بولسام سەن نېمە؟

مۇشتۇمۇم يوغان دەپ ئادەمنى بوزەك قىلمەن دېمە!

___ نېمانداق چىچاڭلايسەن؟ چاقچاق دەپ قويدۇم، ___ دېدى ساۋۇت كۈلۈپ، ___ جۇباجى ئەسلىدە مىراخور،

قىلىقسىزلىق قىلمىغان بولسا چوشقىغا ئايلىنىپ كەتمەيتتى. مەن دېمەكچى، ئادەمدىن چوشقىغا ئايلىنىش بىر دەملىك.

سەن ھازىر ئادەم، لېكىن نەپسىڭنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتسەڭ بىر دەمدە چوشقىغا ئايلىنىپ قالسىەن، سېنى شۇنداق

قىلمىسكەن دەپ ئاگاھلاندۇرۇش بېرىۋاتمەن...

___ بۇ گېپىڭنى ماڭا ئەمەس، ياسىنىڭغا دەپ بەر. ئۇ ھازىر نەق شۇنىڭغا ئايلىنىپ قالدى.

___ لاۋبەنى چايناپ پۈركۈۋەتكۈڭ كەپتۇ-دە، ۋاي... ئەمدى قانداقمۇ قىلارمىز؟

___ رەيھان ھەدەم كەلسە ھەممىنى دەيمەن، مەن ھەممىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، بۇنداق مۆرىمەس، دۆت كالىدەك

ئىشلەۋەرمەيمەن... دېدى ھاشىم كەسكىن ھالدا.

___ جۇباجىغا ئوخشىتىپ قويسام، مېنى ئەمدى دۆت كالىغا ئوخشاتتىڭمۇ؟ مەيلى، كالا دېگەن ھېچ بولمىسا

ھالال نەرسە... لېكىن ساڭا دەپ قوياي، ئوتتۇرىدا گەپ توشۇش ئوغۇل بالىنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەمەس.

___ ئەھۋالنى دەپ قويۇش كېرەك، بولمىسا ياسىن لاۋبەن ئۆزىنى بىلەلمەي قالدۇ.

___ سەن دېمىسەڭمۇ، بولىدىغان ئىش ھامان بولىدۇ. ئەڭ ياخشى ئۇلار ئۆز ئىشلىرىنى ئۆزلىرى بىر تەرەپ

قىلسۇن، بىز ئارىلىشىپ قالمىلى. ئاقىۋەت ئۆزەڭگە ياخشى ئەمەس، چوقۇم بىرسىگە يامان كۆرۈنۈپ قالسىەن،

شۇنىڭ بىلەن ئىشتىن ھەيدىلسەن.

___ ھەيدەلسەم مەيلى، تاپاي دېسەڭ ئىش دېگەن جىق.

___ كۆرەڭلىمە، ياسىن لاۋبەندەك مەرت ئادەمنى ئاسان تاپالمايسەن. سەن ئۇنى خوتۇنغا چېقىشتۇرۇپ نېمە

پايدا ئالماقچى مەسىلەن؟ رەيھان ھەدەڭ ساڭا پۇل بېرىرمۇ؟ مەندىن بەك ئەتىۋارلاپ ئىشلىتەرمۇ؟ كالاڭنى ئىشلەت،

ئارتۇق ئىشقا ئارىلاشما، بەك چىدىماي كەتسەڭ، ئۇدۇلدىكى سەتەڭدىن بىرەرنى تېپىپ، ئاچچىڭنى چىقارمىسەن؟

ھاشىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ شۇكلا بولۇپ كەتتى، ساۋۇت ئۇنىڭ ئىشلىرىنى بىلىپ قالغانىدۇ؟ بۇ گۈي كۈندە

ياتاقتىن چىقماي ياتقان بىلەن يەر ئاستىدا يىلاننىڭ كۆشىگىنىنىمۇ تويۇپ ياتىدىكەن-دە.

___ ماڭاۋە، ماڭا ئۇنداق ئىش ئۆگەتمە، ___ دېدى ئۇ ساۋۇتتىن كۆزىنى قاپۇرۇپ، ___ سەن شۇنداق قىلامتىڭ

يا؟

___ مەن موللىنىڭ بالىسى، ئۇنداق ئىشنى ئويلاپ بولغىچە قورقمەن، ___ دېدى ساۋۇت تەمكىنلىك بىلەن.

___ شۇخا ھەممە ئىشتا موللام مۇشۇك بولۇپ تۇرۇۋالدىكىنەن-دە!...

___ ھەر قانچە جۇباجى بولۇپ كەتسە ئىش، موللىنى كەمستىمە، ___ دېدى ساۋۇت ئۇنىڭ گېپىنى ئۇزۇپ، ___

باشقا گېپىڭ بولسا قىل.

___ ئادەمنىڭ غۇرۇرىغا تەگسە قانداق بولىدىكەن؟ ___ دېدى ھاشىم بوي بەرمەي، ___ سەن مېنى چۈشتىغا

ئوخشاتتىڭغۇ؟

___ ئۇ بىر چاقچاق، سېنى شۇنداق بولۇپ قالمىسىكەن دەيمەن بالاڭزا، چۈنكى سەن ماڭا ئوخشىمايسەن، مەن

سېنىڭ مېجەزىڭنى، ئىش-مەيلىڭنى ئويدان بىلىمەن.

___ دېمىسە ئىككىمىز ئوخشىمايمىز. لېكىن سەن مېنى باشقۇرىمەن دېمە، كۈلى دېگەن ئەركىن دۇنيا،

قانداق قىلغۇڭ كەلسە شۇنداق قىلىدىغان يەر بۇ!

___ سېنى داداڭمۇ باشقۇرالمىغان يەردە، مەن قانداق باشقۇرىمەن؟ سەندىن ناھايىتى ئازراقلا چوڭ ئىكەنمەن،

شۇخا تەربىيە بېرىپ قويدۇم، ئاڭلىمىساڭ نېمە قىلساڭ قىل، زىيان تارتساڭ ئۆزەڭگە...

بۇ پاراڭلارمۇ بېسىقتى، ھاشىم ئۇخلىماي ئويلاندى، ئۇ ئۆزىگە زىيانكەشلىك قىلىدىغانلاردىن ئەمەس، ئەمما

بىر قېتىم شۇ چاتاق ئىشنى قىلىپ سالدى. كېسەل ئۆزىنى يوشۇرغان بىلەن ھامان بىر كۈنى ئاشكارىلىنىدۇ. گۈلشەن

ئۇنىڭدىن ۋابادىن قاچقاندەك قېچىپ، ياسىن لاۋبەنىڭ قوينىغا كىرىپ كەتتى؛ پاكىزلىق پاكىزلىققا، ئېسىللىك

ئېسىللىككە قوشۇلدى. بۇ روشەن سېلىشتۇرما ھاشىمنىڭ ئۇنتۇلۇپ قالاي دېگەن كونا ۋەھىمىسىنى يەنە پەيدا قىلدى.

ياسىن لاۋبەن ھەر كۈنى ئېسىل زادىلەرچە راھەتتە، ھۇزۇر ئىچىدە، ئىشرەت قوينىدا؛ ھاشىم بولسا ئەبگا لارچە

سىقىلىش، مۇشەققەت، قورقۇنۇچ ۋە ئازابتا... بۇنداقمۇ دەھشەت تەڭسىزلىك بولارمۇ جاھاندا!...

ھاشىم پەقەت ئۇخلىيالماي تالاغا چىقتى، ئارقا ھويلىدىن چىقىپ، تاقاقلىق ئاشخانىنىڭ ئالدىغا كەلدى. يولدا

ئادەم يوق دىيەرلىك بولسىمۇ ساتراشخانلار ئوچۇق بولۇپ، رەڭدار ۋېۋىسكىلىرىدىكى چىراغلار يالغۇز ھاشىمنىلا

چاقىرىۋاتقاندەك كۆز قىسىپ چاقنايتتى.

ئۇ شۇنداق قاراپ تۇراتتى، دەرت-ئەلەم ۋە ئىچ پۇشۇقنىڭ مەنبەسى قانمايۋاتقان جىنسىي ھەۋسى بولغاچقا، بۇ ھەۋەسنى قانداقلا قىلىپ بولسىمۇ بېسىقتۇرسا بارچە ئازابتىن قۇتۇلىدىغاندەك ئويلايتتى، ئاچچىق، سەپرا خىلىتلىرىنى چىقىرىۋەتمەسە كېچىچە ئۇخلىيالمىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇ ئىككىلىنىپ قالدى، ساتراچخانلارنىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغىچە يول چىغداپ مېڭىۋەردى، چېكىپ بولغان تاماكىسىنى پىقىرىتىپ تاشلاپ، كۆڭلىگە بەكرەك ياققان دۇكانغا ئۇسۇپلا كىرىپ، سېرىق چاچتىن بىرنى ھەۋەس ئوتىغا تۇتۇق قىلىشنى ئويلىدى، بۇنداق جۈرئەتلەنگەندە "بىر قېتىم مەرەزگە يولۇقتۇڭ، ئەمدى قورقماي ئويناۋەر" دەيتتى ئۆزىگە. ئەنسىرىگەندە بولسا "ئەگەر سەن كېسەل يۇقتۇرمىغان بولساڭ بۇ قېتىم يۇقتۇرۇشۇڭ مۇمكىن، كۆتۈڭنى قىس، كىرىپ كەت، ئۇخلا، قولۇڭدا ئوينا" دەيتتى.

ئۇ مۇشۇنداق ئىككى خىيالدا ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپ تۇرغاندا يېنىغا بىر تاكىسى كېلىپ توختىدى، ئىچىدىن لاۋبەن سەتەڭ چىقىپ دۇكىنىغا ئۇدۇللا ماڭدى، سېرىق چاچلارغا بىر نېمىلەرنى دەپ قاينىغاندەك قىلدى، ئارقىدىن يەنە يېنىپ چىقىپ ئىشىك ئالدىغا قارىدى، بىر نەرسىنى ئىزدەۋاتقاندا قىلاتتى، ھاشىمنى كۆرۈپ ئۇنى چاقىردى. ھاشىم ئەمدى بىر ئېنىق نىشاننى تاپقاندا، قىلغىلى ئىش چىققاندا روهلىنىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا باردى. ئەمما سەتەڭ بىر ئىشلاردىن خاپا بولغاندەك، كۆڭلى ناھايىتى يېرىمدەك قىلاتتى، كۆزلىرىدىن ياش ئەگىيتتى. ھاشىم بۇنى كۆرۈپ "ياسىن لاۋبەننىڭ دەردىدە شۇنداق بولۇپ كەتتىمۇ نېمە؟ مەندىن نېمە گەپ سورىماقچىدۇ؟ سورىسا ھەممىنى دەيمەن" دەپ ئويلاپ قالدى.

___ مېمى يوقاپ كەتتى، سەن كۆردۈڭمۇ؟ ___ دېدى سەتەڭ ياش يۇقى كۆزىدە ئۇنىڭغا ئىلتىجالىق تىكىلىپ.

ھاشىم ھېچنېمىنى ئاڭقىرالماي دۇدۇقلاپ كەتتى:

___ نېمە.. مېمى

___ مېنىڭ ئامرىقىم مېمىچۇ؟ سەن ئۇنى كۆرمىگەنمۇ؟

___ ياق، كۆرمىگەن... دېدى ھاشىم يەنىلا ھېچنېمىنى چۈشەنمەي.

___ مېنىڭ ھېلىقى ئامراق پىستەم مېمىچۇ، تۈكلىرى ئاپپاق...

ھاشىم شۇ چاغدىلا بۇ سەتەڭنىڭ ئاق پىستىسىنى ئېسىگە ئالدى، سەتەڭ ئۇنى دۇكىنىنىڭ ئالدىدا ئەركىلىتىپ

ئوينىتاتتى، شالاپلىتىپ سۆيەتتى، بەزىدە ئۇنى ئەگەشتۈرۈپ بۆرەك يېگىلى ياسىنىڭ ئالدىغا كېلەتتى.

___ ھە.. ئەمدى ئېسىمگە كەلدى، ھېلىقى كىچىك ئىت...

___ شۇ، بۈگۈن چۈشتىن كېيىن تۇيۇقسىز يوقاپ كەتتى، ئىزدەپ بارمىغان يېرىم قالمىدى، بۇ ئاشخانغا كىرىپ قالمىغاندۇ؟

___ ياق، كىرمىدى، كۆرگەن بولسام دەيتتىم.

___ سەن چۇفاڭدىن چىقىمساڭ نېمىنى كۆرسەن؟ ___ دېدى سەتەڭ ئۇنىڭغا مەنسىتىمگەندەك قاراپ، ___ بۇ

كېچىدە چىقىۋاپسەن، ماڭا تېخى بىرەر خۇشخەۋەر يەتكۈزىدىغان ئوخشايدۇ دېسەم، تىلىڭنى چايناپ تۇرسەن...

ئۆزىنىڭ دەردى يېتىپ ئاشقىچە تۇرغان ھاشىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ بىر ياقىتىن جىلە بولسا، بىر ياقىتىن "تىلىڭنى

كۆيگىنى، قوپال تەڭگىنى مېنى يېقىن كۆرگىنى" دەپ ئويلاپ، تاماكىسىنى چېكىپ ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ ھىجىيىپ تۇراتتى.

___ نېمىگە كالچىيىپ كەتتىڭ، سەن چوقۇم بىلسەن، مەندىن يوشۇرۇۋاتسەن!

___ مەن كۆرمىدىم، كۆرسەم ساڭا دەيتتىم.

___ قايسى ئوغرى ئېلىپ قاچقاندۇ دەيمەن، تېپىۋالسام ساقچىغا مەلۇم قىلىپ سولتىۋېتىمەن.

___ ئېزىپ قېلىپ بىر ياققا كېتىپ قالغاندۇ؟

___ ئۇ ئېزىپ قالمايدۇ. ئېزىپ قالسىمۇ قايتىپ كېلەلەيتتى. ئۇنى چوقۇم بىر كىم ئوغرىلىغان گەپ! مەشەدە بىر

نەچچە شىنجاڭلىق ئوغرىنى كۆرگەن مەن...

ھاشىمنىڭ چىرايىدىكى كۈلكە شۇ ھامان ئۆچتى، لاۋبەن سەتەڭ قەستەن بۇ گەپنى چىقىرىپ، سۇنى لېيتىپ

بېلىق تۇتماقچىدەك قىلاتتى.

___ بۇ يەردە نەدە شىنجاڭلىق ئوغرى بار! بىزدىن باشقا كىم بار؟ سەن بۇنداق گەپ قىلما، ___ دېدى ھاشىم

رەسمىي خاپا بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ___ شىنجاڭلىقنىڭ ھەممىسىلا ئوغرىما؟ بۇ كىچىككىنە يېرىڭدە كىم ئوغرىلىق

قىلىدۇ؟ شىنجاڭلىق ئوغرىلار پۇلۇڭنى ئوغرىلىسا ئوغرىلايدىغاندۇ، لېكىن بۇنداق ئىت دېگەن نېمىگە قارايمۇ قويمايدۇ،

مەنمۇ ئۆچ ئۇنداق بىر نېمىگە!

ھاشىمنىڭ چالا-پۇچۇق گېپىدىكى ئاچچىقنى چۈشەنگەن سەتەڭ قارىسىغا سۆزلەپ قويغىنىدىن سەل خىجىل

بولدى، ئەمما مۇشۇنداق دېمىسە ھاشىمدىن گەپ چىقمايتتى دەپ ئويلىدى، يەنە ئۆزىنىڭ گېپىنى يورغىلىتىۋەردى:

___ ئىتتى نېمە قىلىدۇ دەمسەن؟ ئەچىقپ ساتمامدۇ؟ مېنىڭ ئۇ ئون مىڭ كويلۇق ئىتىمنى يېرىم باھادا ساتسىمۇ

ساتىدۇ ئۇ ئوغرىلار!

___ ئەمسە ساقچىغا مەلۇم قىل، ئوغرىنى تاپسۇن.

___ سەن زادى كۆرمىدىڭ، بىرەرسىنىڭ ئېلىپ قاچقىنىنىمۇ كۆرمىدىڭ، شۇنداقمۇ؟

___ كۆرمىدىم، كۆرسەم ساڭا دېمەي قانداق قىلىمەن!؟

___ بۇ كېچىدە ئەمسە نېمىشقا چىقۇۋالدىڭ؟

___ ئۇيغۇم كەلمىدى، ئىچىم پۇشۇپ چىقتىم.

___ سەتەڭلىرىمنى سېغىنغانسەن تايىنلىق! كىرسەڭ كىرىپ ئويىناپ چىق، نەچچىسىنىڭ ئۇيغۇسى كېلىپ

مۇگدەپ ئولتۇرىدۇ خېرىدار كەلمەي، سەن كىرىپ ئۇيغۇسىنى ئېچىپ قوي، لېكىن پۇلنى ساناپ قويۇپ ئويىنا،

بىكارلىق بېرىدۇ دەپ قالما...

___ نېمىشقا خېرىدار كەلمەيدۇ؟ ___ دېدى ھاشىم ئۇزاقتىن بۇيانقى دەرد-ئەلىمنى تۈكۈۋاتقاندا، ___ كېسەل

يۇقىدۇ، ئەيدىز يۇقىدۇ دەپ كەلمەيدۇ. مەنمۇ كىرمەيمەن بۇنداق يەرگە.

___ ساڭا دەپ قوياي، كىرمىسەڭمۇ كىرمە، دۇكىنىمغا ھاقارەت قىلما، ___ دېدى سەتەڭ ئاچچىقلىنىپ، ___

كىرىدىغانلار قورقماي كىرىۋېرىدۇ، جىڭ ئەلەر كىرىدۇ بۇنداق يەرگە! پۇلى يوقلار، پىخسىقلار، قورقۇنچاقلارلار

كىرەلمەيدۇ، سەن نەق شۇلارنىڭ بىرى!

___ ئوينىسام ئويىناۋېرىمەن، لېكىن كېسەلدىن قورقىمەن، ___ دېدى ھاشىم راست سۆزلەپ.

___ گاندون دېگەن تولا بىزدە.

___ مەن ئۇنداق بىر نېمىگە ئۆچ.

___ بىزنىڭ قىزلاردىن ئەنسىرىمىسەڭمۇ بولىدۇ.

___ ئۇلار ساقمۇ ساق ئەمەسمۇ، كىم بىلىدۇ؟ بولمىسا نېمىشقا گاندون ئىشلىتىلسە؟

___ ئەمسە قانداق قىلىسەن؟ نېمانداق جېدىلىك تولا نېمە سەن؟ يۈز كويۇڭغا قانداق قىلىپ بەرسە بولاتتى.

500 كويىنى چىقار، مانا مەن قان تەكشۈرتكەن، ساپمۇ ساق، قانداق، ئويىنامسەن؟

لاۋبەن سەتەڭنىڭ بۇ گېپىدىن ھاشىم يان دۇكاندىكى يۈز سوملۇق سېرىق سەتەڭنىڭ ھەقىقەتەن كېسەل

ئىكەنلىكىنى، ھاشىمنى ئالداش ئۈچۈن يالغان سۆزلىگەنلىكىنى ئويلاپ، تېنى شۇركىنىپ كەتتى.

___ جىمپ كەتتىغۇ، ھالىڭ شۇنچىلىك! ___ دېدى سەتەڭ ئۇنى مەسخىرە قىلىپ، ___ ئىشك بولمىسا كىرىپ

ئۇخلا.

ھاشىم ئۆزىنى راستىنلا كېسەلدەك ھېس قىلىپ، ئۇلغىيىۋاتقان ۋەھمىلىرىنىڭ دەھشەتلىك ئاسارىتىدە قالدى.

سەتەڭ ئۇنىڭ جىملا تۇرغىنىنى كۆرۈپ، ئويلىنىۋاتىدۇ، ھامان ئويىنايدۇ دەپ ئويلىدى ۋە ئاخىرىدا قوشۇپ قويدى:

___ پىستەمنى تېپىپ بەرگەن بولساڭ بەش يۈز كويىنمۇ ئالمايتتىم.

بۇ گەپتىن ھاشىم دەرھال ئېسىگە كەلدى، قىزىقتى، قىزىپ قالدى. لېكىن بۇ كېچىدە ئۇ ئىتنى نەدىن تاپىدۇ،

كۈندۈزى تېپىپ بەرسىچۇ؟ كۈندۈزى قازان بېشىدا تۇرسا ئىت ئىزدەيدىغانغا نەدە ۋاقت! تېپىپ بەرگەن بىلەنمۇ بۇ

سەتەڭ گېپىدىن يېنىۋالسىچۇ؟

ئەمما ھاشىم يەنىلا ھاياجانلاندى، سەتەڭنى ئاخىر ئىندەككە كەلتۈرىدىغاندەك ھېس قىلدى، "كېسەل،

كېسەل" دەپ ئۆزىنى قورقۇتۇپ يۈرگەندىن كۆرە، بىر دەم بولسىمۇ بۇ سەتەڭنى ئەخمەق قىلىپ ئويناتقۇسى كەلدى،

ئەگەر ئىش ئەپلىشىپ قالسا بارلىق ئازاب، سەپرا، سەۋدالمقلىرىدىن بىر يولى قوتۇلاتتى.

___ ئەگەر تېپىپ بەرسەمچۇ؟ ___ دېدى ئۇ شۇنىڭغا راستىنلا ئىشەنچى باردەك.

___ دېدىمغۇ، سەندە زادى بىر گەپ بار، تېپىپ بەرسەڭ سېنى رازى قىلىمەن.

___ ئەمىسە بۈگۈن، ھازىرنىڭ ئۆزىدە رازى قىلامسەن؟ ___ ھاشىم ئۆزىنى تۇتالماي قېلىۋاتاتتى.

___ ئاۋۋال ئىتىمنى تاپ.

___ تاپمەن، ئاشخانغا كىرىپ قالغان بولسا ئىزدەپ نەدىن بولسىمۇ تاپمەن، بۇ يەردىن چىقىمىسا باشقا يەردە

ئىزدەيمەن. ئىشقىلىپ، تېپىپ بەرسەمغۇ بولار؟

___ تاپقاندا بىر گەپ بولسۇن.

___ مەن ئوينىۋېلىپ بىر يەرگە قېچىپ كەتمەيمەن، ___ دېدى ھاشىم ئۇ سەتەڭنىڭ ھەممە يېرىگە ئاچكۆزلۈك

بىلەن تىكىلىپ، __ تاپالمىسام ئاندىن نېمە دېسەڭ- دە!

__ تاپالمىساڭ بەش يۈز كوي تاپشۇرسەن شۇ.

__ مەيلى، مەن رازى، __ دېدى ھاشىم "نېمە كۆرسەم كۆرەي" دەپ ئويلاپ.

سەتەڭ ئۇنىڭ چىرايىغا بىر قارىۋېتىپ «گىپىڭ گەپ ھە» دەپ دۇكىنىغا باشلاپ كىردى، ھاشىم كۈتۈلمىگەن ئامەتكە ئېرىشكەندەك ھايانلىنىپ، قىن-قىنىغا سىغماي كەتتى، دېدەكلەردەك كۆرۈنۈپ كەتكەن باشقا "ساتراچ قىزلار" ئالدىدىن گويا چوڭ خېنىم بىلەن بىللە بولىدىغان بەگدەك مەغرۇر ھالدا يەڭگىل قەدەم تاشلاپ ئۆتتى، سەتەڭنىڭ كەينىدىن كۆز ئۆزمەي قارايتتى، ساغرىسى گۈلشەننىڭكىدىنمۇ بەك چىقىپ تۇرىدىكەن كاساپەتنىڭ دەپ ئويلايتتى ھەم ياسىن لاۋبەنىڭ بىر ئولجىسىنى قولغا چۈشۈرگەندەك غالىبىيەت تۇيغۇسىدا كۆرەڭلەيتتى.

سەتەڭ ئۇنى ئايرىم، پاكىز بىر ياتاققا باشلىغاندا ھاشىم "بۇ يەرگە ياسىن لاۋبەنمۇ كىرگەن بولغىمىدى؟" دەپ ئويلىدى، بۇ قىزىقىشىغا بەس كېلەلمەي ئۇنى سورىدى.

__ بۇنى سوراپ نېمە قىلسەن؟ خەقنىڭ شەخسى ئىشىغا ئارىلاشما! __ دېدى سەتەڭ كىيىملىرىنى سېلىۋېتىپ.

__ ياسىن لاۋبەن ھازىر ئاشخانىدىكى قىزنى ئۆيىگە كىرىۋالدى، __ دېدى ھاشىم ئۇنىڭغا مۇھىم خەۋەر يەتكۈزۈپ.

__ بۇنى دېمىسەڭمۇ بىلىمەن، ئەر كىشى دېگەن شۇنداق بولىدۇ. بۇ گەپنى قويۇپ ئۆزەڭنىڭ ئىشىنى قىل. ئەتە پىستەمنى تاپ، تېپىپ بەرمەيدىغان بولساڭ، بەش يۈز كوينى تەييارلاپ قوي.

__ بولىدۇ... __ دېدى ھاشىم ئىشتىنىنى يېشىپ، ئۇ ئۆزىنىڭ كېسىلىنى بۇ سەتەڭگە يۇقتۇرۇپ قويۇشى مۇمكىنلىكىنى، پىستىنىڭ بۇ سەتەڭ ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىملىقىنى، بەش يۈز سومنىڭ ئۆزى ئۈچۈن ھەرگىز ئاز پۇل ئەمەسلىكىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كەتكەنىدى.

ئۇ مەقسىتىگە يېتىپ، دۇكاندىن چىققاندا جاھاندا ئۆزىدەك لەززەت سۈرگەن ئادەم يوقتەك ھېس قىلىپ، ھۇزۇرلىنىپ كېرىلدى. ئەمما ئەتىدىن باشلاپ ئىت ئىزدەيدىغانلىقىنى، بولمىسا بەش يۈز كوي تۆلەيدىغانلىقىنى ئويلاپ غەمگە چۆكتى، بۇقەدەك كۈچىنى سەرپ قىلىپ بۇ سەتەڭنى يېرىم بولغان كۆڭلىنى ئالغاننىڭ ئۈستىگە ئەتىدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئىتىنى ئىزدەيدۇ، مۇشۇككە ئوخشايدىغان ئۇ ئۆلگۈر پىستىنى تاپالمىسا بەش يۈز كوي

تۆلەيدۇ. زىياننىڭ ئۈستىگە زىيان-دە! كېسىلىنى سەتەڭگە يۇقتۇردىمۇ ياكى سەتەڭ ئۇنىڭغا يۇقتۇردىمۇ، بىلمەيدۇ. بۇ ئىش بۇنداق يوشۇرۇن قېلىۋەرمەيدۇ، كېسەللىك ھامان بىر كۈنى بىر يەردىن يالماۋۇزدەك تىشىپ چىقىدۇ...

ھاشىم ئېغىر قەدەملىرىنى سۆرەپ ياتقىغا كىردى، ساۋۇت خاتىرجەم ھالدا ئۇيىقىغا كەتكەندى، ھاشىم ئۇنىڭغا يا ھەۋەسلىنىشى، يا ئىچ ئاغرىتىشى بىلمىدى: "موللا مۇشۇك گۈي، غەزەبلەنسە يولۇسقا ئايلىنىدۇ، يا ھۇزۇرلانمايدۇ، يا ئازابلانمايدۇ، شۇنداق بىر خىل، تىپتىنچ ياشايدۇ..."

ھاشىم چارچاپ كەتكەن بولسىمۇ ئۇخلىيالمىدى، ئەتە نېمە ئىشلار بولۇپ كېتەر؟ ئىتتى تاپالماسلىقى ئېنىق، ئۇنداقتا بەش يۈز كوينى... بىر ئايلىق ئىش ھەققىنىڭ ئۈچتىن بىرىنى غىڭ قىلماي سانايدۇ. نامەرتلىك قىلسا سەتەڭ ئۇنى ئاشخانغا ئىزدەپ كىرىپ رەسۋا قىلىدۇ. ئۇ دەرت-ئەلەمدىن قۇتۇلمىەن دەپ تېخىمۇ چوڭ ئىشنى، زىياننى ئۆز ئۈستىگە يۈكلەۋالدى. ياسىن لاۋبەن ئېرىشكەن ھۇزۇرغا مەنمۇ ئېرىشمەن دەپ، بۇنىڭ بەدىلىنى ئېغىر تۆلەپ كېتىدىغان بولدى... ئۇنداق ئادەم باياتىن تالاغا چىقماي، جىمىدە ئۇخلاپ قالسا بولماسمىدى؟ تالادا نېمە بارلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ چىققاندىكىن خوپ بولدى، ئەتە ئەمدى گاراڭ ھالەتتە قوپىدۇ، سەتەڭ ئۇنىڭغا جىندەك چاپلىشىدۇ...

9

غېنى شاڭجاڭ ياسىنى يوقلاپ كەلدى، گۈلشەننى بۇ ئاشخانغا يولغا سېلىۋەتكەندىن تارتىپ ئۇ ياسىندىن گۈلشەننىڭ ئەھۋالىنى سوراپ تۇرغانىدى، ياسىنمۇ ئۆزى نەچچە قېتىم تېلېفون قىلىپ گۈلشەننى ماختاپ بەرگەچ "قاچان كېلىسەن ئاكا، سېنى ئوبدان بىر مېھمان قىلىۋالسام بولاتتى" دەپ يۈرەتتى. غېنى شاڭجاڭ تاز بېشىنى پارقىرتىپ، سۆلىتىنى نامايىش قىلىپ بۇ كىچىك ئاشخانغا قايتا قەدەم تەشرىپ قىلغاندا ياسىن ئۇنى بۇرۇنقىدىنمۇ بەك ئىززەتلەپ قىزغىن كۈتۈۋالدى، گۈلشەن تاغدەك يۆلەنچۈك ئاكىسىنى كۆرگەندەك ئېچىلىپ، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا باشلىدى.

___ ئەجەپ تەستە كەلدىڭاۋا ئاكا، ئالدىڭغا نەچچە باردىم، ئۆزەڭنى بىلىپ كېلىشىڭ مۇشۇ... ___ ياسىن بىر دەمدە جوزىنى توشقۇزۇپ، ھاراقنى تىكلىدى.

___ ئالدىراش بولۇپ كەتتۇق، يېقىندا بېيجىڭغا بىر كىرىپ چىقتىم.

___ قانداقراقكەن ئەھۋال؟ بىرەر ئىش-ئوقەت قىلغىلى بولامدەكەن؟

___ قانداق بولماقچىدى، يەنە شۇ بۇرۇنقىدەك، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ كۆڭۈلسىز قىياپەتتە، ___ قوڭغۇزدەك

قىم-قىم ماشىنا، مىغىلداپ يۈرگەن ئادەم... بېجىرگەن ئىشنىڭ تايىنى يوق يوللا مېڭىپ يۈردۈك... بولدى قوي،

يەنىلا بىزنىڭ مۇشۇ يەر ياخشىكەن، نېمە قىلاي دېسەڭ قىلايىسەن، ھەممە نېمىسى ئەرزىن. شەھەر دېگەن ئۇنداق

كېلەڭسىز بولۇپ كەتسە بولمايدىكەن، نېمە تولا ئاۋارىچىلىق دەيمەن، چوڭ شەھەر دېسە خەقنىڭ ھەممىسى شاپاققا

ئولاشقان چۈشەندەك بېرىۋالدىكەن، بىر-بىرىنىڭ يۈزىگە قونۇپ بىئارام قىلىدىكەن. ئادەم دېگەن بارغۇ، ئابروپپە رەس

بولمىسىلا ياخشى ياشايدىكەن...

___ راست دەيسەن، مەنمۇ بۇ يەرنى ياقىتۇرۇپ قالدىم. خەقلىرى يۇۋاش، ئارتۇق ئىشقا ئارىلاشمايدۇ. بىزمۇ

مۇشۇلاردەك ئاددىي ياشىساق دەيمەن.

___ دېگەنلىرىڭ كەلسۇن، مەن مۇنداق كۆرۈنۈشتە تەكەببۇردەك قىلغان بىلەن كۆڭلۈمدە ئۇنداق ئەمەس.

ئابروپپە رەسلىك بىلەن جاھاندا خوشۇم يوق. پۇل تاپقانلار داچا دەيدىكەن، ماشىنا دەيدىكەن، مانا شۇنىڭ

ھەممىسى ئارتۇق ئىسراپچىلىق-دە! شۇڭا مۇشۇ كەمگىچە ماشىنا ئالمىدىم، تاكىسىغا كۆنۈپ قاپتىمەن، قاچان دېسەڭ

ئالدىڭدا تەييار، غىدىڭ-پىدىڭ يوق ماڭسىەن، بارىمەن دېگەن يېرىڭگە بارىسەن. بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئارتۇق

ئىشلارغا پۇل بۇزمايمەن، ئالدىراپ ماشىنا ئالمايمەن.

___ لېكىن خوتۇن بولسا ئالىمەن دېگەن!

___ ئەمدى ئۇنى ئېلىپ قويىمىز-دە ئۇكا، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ھىڭىدە كۈلۈپ، ___ خوتۇنغا تويمايلا

ئۆتۈپ كېتىدىغان ئوخشايىمىز. خوتۇن دېگەن ياخشى دېگەن، توپلۇق ھەققىنى بېرىپ رازى قىلىسەن، بىر ئۆمۈر

خىزمىتىڭنى قىلىدۇ، ئاخشىمى بىر چىرايلىق ھەمراھ بولىدۇ، ھېرىپ قالساڭ پۇت-قوللىرىڭنى تۇتۇپ قويدۇ، خۇبى

تۇتسا ئاچچىقلاپ، خوشلۇقى كەلسە ئەركىلەپ سېنى زېرىكتۈرمەيدۇ، كۆڭلۈڭنى ئېلىپ ئىچى پۇشۇغۇڭنى باسدۇ،

قېرىپ كەتسەڭ ياشارتىدۇ. شۇڭا خوتۇنغا خەجلىگەن پۇل جاھاندا ئەڭ ئەرزىدىغان پۇل، خوتۇنۇڭغا نېمىلا قىلساڭ

ئەرزىيدۇ جۇمۇ، ئەگەر سەن خوتۇنۇڭنى رازى قىلساڭ، ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ تۇرساڭ، سەن سىرتتا ھەر

قانچە ئويىناپ كەتسەڭمۇ، ئاشناڭ بارلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ سېنى كەچۈرۈۋېتىدۇ...

— بۇ گېپىڭ ئېشىپ كەتتى، — دېدى ياسىن قايىل بولماي، — خوتۇن خەقنىڭ ئىچى تار كېلىدۇ، كۈنلىمىگەن

خوتۇننى خوتۇن دېگىلى بولامدۇ؟

— سەن يەنە چۈشەنمىدىڭ، ماڭا قارا، سەن باشقا بىرى بىلەن كۆڭۈل ئاچقاندا شۇنىڭغا بېرىلىپ كېتىپ،

خوتۇنۇڭنى ئۇنتۇپ قالساڭ، ئەلۋەتتە سېنى كۈنلەيدۇ. بۇنىڭمۇ كالا ئىشلىتىسەن، خوتۇننىڭ ھەر ۋاقىت مۇھىم

ئورۇنغا قويىسەن، ئۇنىڭ ھالىغا يېتىسەن، دېگىنىنى قىلىپ بېرىسەن. ئىشلىرىڭ ئاشكارىلىنىپ قالسىمۇ چاندۇرماي «

جېنىم خوتۇن، سېنىڭ ئالدىڭدا ئۇ نېمىتى؟ سېنىڭ ئورنىڭنى ھېچكىم باسالمايدۇ. مەن پەقەت شەيتاننىڭ كەينىگە

كېرىپ ئۇنىمۇ كۆرۈپ باققۇم كەلدى، ئەركىشى دېگەن شۇنداق بولىدىكەن، باشقا شاخنىڭ ئالمىسىنى تېتىپ باققۇسى

كېلىدىكەن... مېنى چۈشەنگەن» دەيسەن. خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسى ئەر دېگەننىڭ شۇنداقلىقىنى بىلىدۇ، شۇڭا توغرا

چۈشىنىپ كېتىدۇ...

— ئالامەتلا دەۋەتتىڭمۇ، تەجرىبەڭ بار-دە! لېكىن ھەممە خوتۇننى بىر تايماقتا ھەيدىگىلى بولمايدۇ. بەزى

خوتۇنلار بار، ئېرى باشقا خوتۇنغا بەكرەك قاراپ قالسىمۇ كۈنلەيدۇ، ياقىسىغا ئېسىلىپ گۈلەڭگۈچ ئوينايدۇ.

غېنى شاخجاڭ بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۈلۈپ قويدى، ئۆز خوتۇنىدىن باشقا خوتۇنغا قاراپ باقمىغان ياسىن «بەزى

خوتۇنلار» نى قانچىلىك چۈشىنىدۇ؟

— ئېرىنى بەك كۈنلەيدىغان خوتۇنلار ئۆزىگە ئىشەنمەيدۇ، ئېرىنى كىچىك بالىسىدەك باشقۇرۇپ تۇرۇۋالىدۇ.

بۇنداق خوتۇنلار ئەمەلىيەتتە ئەر دېگەننى ئانچە چۈشەنمەيدۇ — دېدى غېنى شاخجاڭ بۇ گەپلەرنى خۇددى

ياسىننىڭ خوتۇنغا قارىتىپ دەۋاتقاندىكەن، — ئۇنداق خوتۇن ئېرىنىڭ كۆڭلى بۆلۈنگەندە سەۋەبىنى چۈشەنمەي ئۇنى

ئەيىبلەۋېرىدۇ، تەھدىت سالدۇ، يىغلاپ-قاقشايدۇ، ئۆزىنى تېخىمۇ بىچارە، سەت كۆرسىتىپ، ئېرىنىڭ كۆڭلىنى پوق

قىلىدۇ. ئويلاپ باق، بۇنداق خوتۇننىڭ نەرى چىرايلىق! خوتۇن خەق ھەر قانچە چىرايلىق بولۇپ كەتسىمۇ كاللىسى

ئىشلىمىسە بىكار، بەربىر سەت كۆرۈنىدۇ. بۇنداق خوتۇن ئېرىنىڭ كۆڭلىنى ئۆزىگە قارىتالمايدۇ، ئىشنى بۇزۇپلا

تۇرىدۇ، ئوڭشىيالمايدۇ. بەزى خوتۇنلار بار، كۈلۈپ تۇرۇپ جېنىڭنى ئالىدۇ، سېنى قايىل قىلىدۇ، ئۇنىڭ نەرى ئەڭ

ئوبدان دېسەڭ، كەڭ قورساقلىقى، خۇلقى نازى...

ياسىن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئولتۇرۇپ، خوتۇننى باشقىدىن چۈشەنگەندەك بولدى، چىرايلىق خوتۇنغا

نېمىشقىدۇر بۇرۇنقىدەك ئامراق بولالمايۋاتقىنىنىڭ سەۋەبىنى بىلدى. غېنى شاڭجاڭغا دەردىنى تۆكۈپ، بەزى گەپلىرىنى دەۋالغۇسى كەلدى. ئەمما نېمىشقا دەيدۇ؟ خوتۇنىنىڭ غەيۋىتىنى نېمىشقا قىلىدۇ؟ غېنى شاڭجاڭ نېمە قىلىپ بېرەلەيتتى؟

— گۈلشەن خېلى كۆنۈپ قالغاندەك قىلىدۇ،— دېدى غېنى شاڭجاڭ توختىماي خېرىدار كۈتۈپ، چاي توشۇپ يۈرگەن گۈلشەنگە قاراپ قويۇپ،— ئەقىللىق، ئىشچان قىز.

— راست دەيسەن ئاكا، ساڭا قانچىلىك رەھمەت ئېيتسام ئەرزىيدۇ جۇمۇ، زور بىر ئىشمنى ھەل قىلدىڭ.

غېنى شاڭجاڭ بۇ گەپنى باشقا مەنىدەمۇ چۈشەندى، كۈلۈپ قويۇپ گەپ قىلمىدى.

— ھاشىم دوغلاقچۇ؟ ئوبدان ئىشلەۋاتقاندۇ؟

— بىر مەزگىل تۈزۈك ئىشلىمىگەن، گۈلشەن كەلگەندىن بېرى ئوڭشىلىپ قالدى.

— ئەمما ما سەيلەرنى تازا ياخشى قورىماپتۇ، بۇنىڭغا دىققەت قىل، تاماق ئېگىز-پەس چىقىپ قالسا، خېرىدار قاچىدۇ.

ياسىن خىجىل بولۇپ قالدى، ھاشىمدىن ئاغرىندى، ھاشىمنىڭ بۈگۈن كالىسىنىڭ جايىدا ئەمەسلىكىنى، كېچىدىن بېرى تۈزۈك ئۇخلىيالمىغانلىقىنى، ئەتىگەن قوپۇپ ئىشقا چىققىچە ئىت ئىزدەپ يۈرگەنلىكىنى، لاۋبەن سەتەڭنى قاچان كىرىپ قالدىكىن دەپ دەككە-دۈككە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كىم بىلسۇن؟

غېنى شاڭجاڭ خالاغا ماڭغاندا، ياسىن قازان بېشىغا كىرىپ ھاشىمغا خاپا بولدى:

— بۈگۈن نېمە قورىدىڭ سەن؟

ھاشىم ئەسلىدە باشقا ئىشتىن ئەنسىرىگەندى، بۇنى ئاڭلاپ كۆڭلى جايىغا چۈشتى، نېمە گەپ ئاڭلىسا رازى ئىدى.

— غېنىكاڭ بولغاندىكىن، ئوبدانراق قورۇپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟ نېمە ئۇ قورۇغان نېمىلىرىڭ، مەنمۇ يەپ بېقىپ قۇسۇۋەتكىلى تاس قالىدىم.

— ئوبدان قورىغاندەك قىلغان...

— كالىڭدىن كېتىپ قالمىغانسەن؟— دېدى ياسىن ئۇنىڭ گومۇشلارچە سالىپىپ تۇرغىنىدىن بىزار بولۇپ،

— پات-پات مۇشۇنداق بۇزۇلىدىغان بولۇۋالدىڭ، نېمە دەردىڭ باركىن، ھېچ ئۇقىمىدىم.

ياسىن بۇ يەردە ئۇنىڭ ھۇنىرىگە قارىتىپ دەۋاتقان بولسىمۇ، ھاشىم ئۇنى ئۆزىنىڭ قىلمىشلىرىغا باغلاپ چۈشىنىپ، خۇدۇكىسىرەپ كەتتى. دېمىسىمۇ، كېچىدىن ئىشتاننى سالغاندا ئويلىمىغان زىيان تاڭ ئاتقاندا ئۇنى بىئارام قىلىپ ھالىنى قويمىدى؛ قولى ساپلىقتا بولغان بىلەن كاللىسى ئاشۇ نىجىس پىستە بىلەن بەش يۈز كوي پۇلدا ئىدى، پۇلنى بېرىپلا قۇتۇلماي دېسە زىيانغا چىدىمايتتى.

ياسىن شۇنداق كايىپ تۇرغاندا يانفونى جىرىڭلاپ كەتتى، خوتۇنىدىن كەلگەن تېلېفون ئىدى، ئۇ بۇ نومۇرغا تەشئالىق بىلەن ئەمەس، خوشياقماسلىق بىلەن قاراپ قويدى.

— قانداق ئەھۋالغىز؟

— ياخشى، ئۆزەڭچۇ؟

— بۈگۈن نېمە ئىش قىلدىڭىز؟ سودا قانداقراق؟

ياسىن خوتۇنىنىڭ يېقىملىق ئاۋازىنى ئاڭلاپ تۇرسىمۇ قەلبىدە ھاياجان، خۇشاللىقتىن ئەسەر يوق ئىدى، پەقەت بۇ تېلېفوننى ئېلىشقا مەجبۇر بولغىنىدىن، گەپلىرىنى ئاڭلاپ بەرمىسە، سوئاللىرىغا جاۋاب بەرمىسە ئۇنىڭ گۇمانلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكتىن تېلېفوننى تۇتۇپ تۇراتتى، خوشياقماس گەپلەرنى قىلاتتى.

— سودا يامان ئەمەس، ئانام قانداقراق؟

— يەنە شۇ بىر خىللا ياتىدۇ.

ياسىن بۇ خۇشخەۋەرنى ئاڭلاپ، قىيىنلىقىغا ئۇزۇن ئۆمۈر تىلىدى.

— ئىلىشات قانداقراق؟

— ۋاي ئۇنى سورىماڭ، بۇ يەرگە كېلىپلا ئاداشلىرىنى تېپىۋالدى، كۈندە ئويناپلا يۈرىدۇ، بېيجىڭغا ئەمدى

بارمايمەن دەيدۇ، قارىغاندا ئۇ يەردىن بەك زېرىكىپ كەتكەن ئوخشايدۇ.

— ئەلۋەتتە زېرىكىدۇ-دە، يەسلىدە ئۇنى ئوغرى دەپ ھېچكىم ئارىغا ئالمىسا...

— ئۆزىڭىز قانداق تۇرۇۋاتىسىز؟

— ياخشىغۇ، شۇ كۈندە ئاشخاننىڭ ئىشلىرى بىلەن...

- ھېلىقى قىز يەنە ئىشلەۋاتامدۇ؟
- ئىشلەۋاتىدۇ، قانداق ئۇنى يەنە سوراپ قالدىڭىز، يەنە مەندىن گۇمانلىنىپ يۈرەمسەن؟
- ياقەي، سوراپ قويدۇم. تېلېفون ئۇرماس بولۇپ كەتتىڭىز، ئادەم ئەنسىرەپ قالىدىكەن...
- سېنىڭ مۇشۇ ئەنسىرەشلىرىڭ قاچانمۇ تۈگەر! — دېدى ياسىن بىزار بولۇپ، — ساڭا يۈز كېلەلمەيدىغان ئىش بولمايدۇ، خاتىرجەم بول.
- قالغىنى خۇداغا ئامانەت، خۇدايىم كۆڭلىڭىزنى ماڭلا بەرگەي!
- ھەممەيلەنگە سالام ئېيت.
- ماقۇل، سىزمۇ ئۆزىڭىزنى ئاسراڭ، پات-پات تېلېفون قىلىپ تۇرۇڭ.
- ياسىن تېلېفوننى ئېتىپ، جۈزىلارنى سۈرتكەچ گەپ تىڭشاۋاتقان گۈلشەنگە قاراپ قويدى. گۈلشەن ئۇ پاراڭ بىلەن ئۆزىنىڭ قىلچە ئالاقىسى يوقتەك، ياكى ياسىننى ھامان ئۆزىگە قارىتا لايدىغاندەك ئىشەنچ بىلەن كۈلۈمسىرەيتتى، تەمكىنلىك بىلەن باش چۆكۈرۈپ ئىشلەيتتى.
- غېنى شاڭجاڭ جۈزىغا قايتىپ كېلىپ مېڭىشقا تەمشەلدى.
- يەنە بىر دەم ئولتۇرمامدۇق؟ ھاراق تېخى تۈگىمىدى... — ئىچى قىزىپ تۇرغان ياسىننىڭ يەنە ئىچكىۋىسى بار ئىدى.
- بولدى ئۇكا، يەنە كېلىپ تۇرمىز.
- بۇ قېتىمقىسى ھېساب ئەمەس، ھاشىم دېگەن گۈي ھەممىنى لاۋزا قىلىۋەتتى. كېلەر قېتىم چوقۇم ياخشى ئولتۇرمىز، چوقۇم كەل ئاكا، كەلمىسەڭ خاپا بولىمەن...
- بولىدۇ، مەن يەنە كېلىمەن، — دېدى غېنى شاڭجاڭ ئىشىككە مېڭىپ، ئاندىن ئۆزىنى بىللە ئۇزىتىپ چىقىۋاتقان گۈلشەنگە دېدى، — ئالغاچ كېتەيمۇ قىزىم...
- مەن جۈزىلارنى سۈرتىۋېتىپ قايتسام بولامدەك...
- بولمىسا بىللە قايتىڭ، قالغىنىنى ئەتە تازىلىۋەتسىڭىزمۇ بولىدۇ، — دېدى ياسىن.
- گۈلشەننىڭ دېگىنى توغرا، — دېدى غېنى شاڭجاڭ سىرتقا چىقىپ، — ئىشنى تۈگىتىپ قايتسۇن، قارا،

نېمىدېگەن مەسئۇلىيەتچان قىز بۇ... ساڭا مەن ئۇنداق-مۇنداق قىزنى تونۇشتۇرمىغان ئۇكا...

ياسىن غېنى شاڭجاڭنى تاكسىغا سېلىپ قويۇپ، ئاشخانىغا كىرىپ كېتىۋاتقان گۈلشەنگە قايىللىق، ئىنتىزارلىق بىلەن قاراپ قالدى.

گۈلشەن بايان غېنى شاڭجاڭ بىلەن ياسىن ئولتۇرغان جۈزىنى يىغىشتۇرۇپ، ئوخشىمىغان سەيلەرنى تۈكۈپ، قاچا-قۇچلارنى يۇيۇپ بىر دەمدە بىكار بولدى. ياسىن ئاشخانىدىكى ۋىدىيولۇق تېلېۋىزورغا قاراپ ئولتۇرغان بىلەن ئەمەلىيەتتە كۆزى گۈلشەندە ئىدى. گۈلشەن جۈزىلارنىڭ ھەممىنى سۈرتۈپ، پولىنى تازىلاشقا باشلىغاندا ياسىن توسۇپ قويدى:

— بولدى، قالغىنىنى ئەتە قىلىڭ.

— ئەتە ماڭا خوشياقمايدۇ، ئىشنى چالا قىلغۇم يوق.

ياسىن بۇنىڭغا ھېچنېمە دېيەلمىدى، ئىشنى تېز قىلىدىغان بۇ قىز ئاشخانىنى بىر دەمدە سۇپۇرۇپ، پولىنى سۈرتۈشكە باشلىدى، ھەر بىر ئېگىشكەندە چېچىنى كەينىگە تاشلاپ قوياتتى، ھاراق تەسىر قىلىۋاتامدۇ، يا ئەسلىدىن شۇنداق قاراپ كۆنۈپ كەتتىمۇ ئەيتاۋۇر ياسىن ئۇنىڭ ساغرىسىغا، قىسقا كۆپتىسى بىلەن ئىشتىننىڭ ئارىسىدىكى ئېچىلىپ قالغان بېلىگە ئوغرىلىقچە قاراپ قوياتتى. گۈلشەن ئاخىر ئىشنى تۈگەتتى، بېلىنى ئۈستۈن قىلىپ كۆپتىسىنى تۈزەشتۈردى، ياسىننىڭ كىرىپ كەتمەي ئولتۇرغانلىقىنى، كۆزىنىڭ بۆلەكچە خۇمارلىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئويلىمىغان بىر كۆڭۈللۈك مەنزىرىنى كۆرگەندەك زوقلاندى.

— بەك كەچ قالدىڭىز، ئاپتوبۇس توختاپ كەتتىمىكىن بۇ چاغقا... — دېدى ياسىن گۈلشەننىڭ مېڭىشقا

تەمشەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، — تاكسىدا ئاپىرىپ قوياي بولمىسا، يالغۇز قورقسىز، مەنمۇ ئەنسىرەپ قالمەن.

گۈلشەن دەل مۇشۇ گەپنى كۈتۈپ تۇرغاندەك شادلاندى، ناز قىلدى:

— سىزنى بۇ كېچىدە ئاۋارە قىلارمەنمۇ...

— نېمە دەيدىغانسىز، سىزمۇ بىز ئۈچۈن جاپا چېكىۋاتىسىز ئەمەسمۇ...

— مەيلى ئەمەسە.

ياسىن گۈلشەننى ئەگەشتۈرۈپ يولغا چىقتى، تاكسىدىن بىرنى توسۇپ ماڭدى، ياسىن ئالدىدا ئولتۇرۇپ بېشىنى

يۆلەنچۈككە تاشلىدى، كەيپىلىكتىن بوشاپ كېتىۋاتاتتى، ئەمما كەينىدە گۈلشەن بولغاچقا كالىسى شۇنچىلىك سەگەك ئىدى. بىر چاغدا گۈلشەن «كەلدۇق» دېدى. ياسىن ماشىنىدىن چۈشمىسىمۇ بولاتتى، چۈشتى. گۈلشەن ئۆزى كىرىپ كېتىۋەرسىمۇ بولاتتى، ئۇنداق قىلمىدى. شوپۇر كەتتى، ئىككىسى بىر-بىرىگە قارىشىپ تۇرۇپ قالدى.

— ياتقىڭىز نەدە؟

— رېستوراننىڭ يېنىدىكى تار كوچىدىن ئازراق ماڭساقلا بارىمىز.

— جۇرۇڭ، ئاپىرىپ قوياي...

— بولدى، سىزنى ئاۋارە قىلماي...

— ھېچقىسى يوق، مەن مۇشۇنداق يول مېڭىشقا ئامراق.

گۈلشەن ئۇنى بىر تار كوچىغا باشلاپ ماڭدى.

— نېمانچە قاراغۇ بۇ يەر! — دېدى ياسىن گۈلشەنگە يېقىن مېڭىپ، — مۇشۇنداق يەردە ھېلىمۇ قورقماي

ماڭدىكەنسىز...

— تاڭغەي، مەن بۇ يەردىن قورقمايدىكەنمەن.

گۈلشەن شۇنداق دەۋاتقاندا ئالدىغا شىپىرلاپ بىر نەرسە كەلدى-دە، قورقۇپ ياسىنغا ئېسىلدى:

— ئاپەي، نېمە ئۇ!

ياسىن شۇنى زارىقىپ كۈتۈپ تۇرغاندەك گۈلشەننى قوينغا تارتتى:

— ھازىر قورقمايمەن دەۋاتاتتىڭىزغۇ...

گۈلشەن بىر دەمدە ياسىننىڭ قۇچىقىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ ئىختىيارسىز ياكى قەستەن شۇنداق

قىلغانلىقىنى بىلمەي قالدى. ياسىن ئۇنى قويۇپ بەرمەي چىڭ قۇچاقلۇۋالدى:

— يەنە كېلىۋاتىدۇ ئۇ نېمە... قارىماڭ.

— نېمىكەن، كۆردىڭىزمۇ؟

— خەق تاشلىۋەتكەن پىستە كۈچۈكتەك قىلدۇ.

— كەتتىمۇ؟

— ياق، كۆزنى پارقىرىتىپ تۇرىدۇ...

گۈلشەن قورققانداك بولۇپ، ياسنىغا تېخىمۇ چىڭ ئېسىلدى.

ياسنىڭ ۋۇجۇدىغا ھەۋەس ئوتى تۇتۇشۇپ كەتتى.

گۈلشەن ئەندىكىش ۋە ھاياجاندىن تىترەپ كەتتى، ياسنىڭ ساقال باسقان يۈزىگە تىكىلىپ قارىدى: خوتۇنى

ئۇنتۇپ كەتكەن ئەر، ئاغزىدىن ھاراق، تاماكنىڭ پۇرىقى گۈپۈلدەپ كېلىۋاتقان ئەر ئۇنىڭغا ئاچكۆزلۈك بىلەن

تەلمۈرۈپ تۇراتتى. ئۇ ياسنىغا قىزىقىپ قالغاندىن بېرى مۇشۇنى تەقەززالىق بىلەن كۈتكەن، بۇ ئەرنىڭ قانچىلىك

كارامىتى بارلىقىنى كۆرۈپ باققۇسى كەلگەن، ئاشۇ چىرايلىق خوتۇنىنى ئۇنتۇلدۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭدىنمۇ جەلىپكار

ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىغۇسى كەلگەن. مانا بۇنىڭ ھەممىسى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە رېئاللىققا ئايلاندى. ياسنى ئۇنى

قالمالاپ سۆيدى، ئەرلەرنىڭ ھەممىسى شۇنى چىن كۆڭلىدىن ئېتىراپ قىلىدۇ: پۇرسەت دېگەن چىرايلىق قىزغا

ئوخشايدۇ، ئۇنى ۋاقتىدا قولغا كەلتۈرمىسەڭ، ئاسان قولدىن بېرىپ قويسەن.

ئەمما ياسنىڭ سۆيۈشلىرى غەلتە ئىدى، قولى جىم تۇرمايتتى. ئاغزىدىن كېلىۋاتقان ھاراق، تاماكنىڭ پۇرىقى

ئاندىن سېسىق ئىدى. گۈلشەن تولىمۇ بىئارام بولدى، « ياسنى لاۋبەن ھازىر ساق ئەمەس، كەيپىلىكتە ھەر قانداق

ئەرنىڭ قىز-چوكانلارغا ئېسىلغۇسى كېلىدۇ، بۇنىڭ تەسىرلىنىپ كەتكۈدەك نېمىسى بار؟ بۇنداقتۇمۇ سۆيۈش بولامدۇ؟ بۇ

سۆيۈشمۇ ياكى ئەخمەق ئېتىشىمۇ؟» دەپ ئويلاپ يۈزىنى ئەپچاچتى، ئاندىن ياسنىڭ قوينىدىن توشقانداك

سۇغۇرۇلۇپ چىقتى.

قايناۋاتقان قازانغا سوغۇق سۇ قۇيۇۋەتكەندەك ئىش بولدى، ياسنى بۇنىڭدىن ھوشنى تاپالماي، جۆيلۈپ

سالىدى:

— نېمە قىلغىنىڭىز بۇ...

— خاپا بولماڭ ياسنىكا، مەن كىرىپ كېتەي.

— مېنى ئوتقا تاشلاپ قويۇپ كېتەمسىز؟...

— كۆڭلۈڭىزنى چۈشىنىمەن، لېكىن سىز ھازىر قىزىپ قالىدىغىز.

— مېنى مەست دەپ قالماڭ، كاللام شۇنداق ئوچۇق...

— ئەمەس دەپ بېقىڭا، مېنى نېمىشقا سۆيىسىز؟

ياسىن نېمە دېيىشىنى دەرھال بىلەلمىدى، «سىزنى ياخشى كۆرىمەن» دېسە خوتۇنىنى قانداق قىلىدۇ؟ ياخشى كۆرۈشنىڭ ھەممىسىنى خوتۇنغا بېغىشلىۋەتكەن تۇرسا بۇ گەپ ئېغىزىدىن شۇنداق ئاسان چىقامدۇ؟ ئەمما ھازىر ئۇ بۇنىڭغا بىر نېمە دېمىسە بايا سۆيگەنلىرىنىڭ ھېسابىنى بېرەلمەي قالدۇ، بەلكىم بۇنىڭدىن كېيىنمۇ گۈلشەنى خالىغانچە سۆيەلمەيدۇ، ئۇنىڭ قەلبى ۋە جەزىدار تېنىگە ئىچكىرىلەپ كىرەلمەيدۇ.

— سىزگە... كۆڭلۈم چۈشۈپ قاپتۇ.

— مۇشۇنداقمۇ گەپ بولامدۇ ياسىنكا، باشقىسىغا ۋاكالىتەن گەپ قىلىۋاتامسىز نېمە؟

— مەن بۇنداق گەپكە ئانچە ئۇستا ئەمەس...

— ئوغۇل بالىدەك گەنجىڭ گەپ قىلالامسىز؟

ياسىن بۇ گەپتىن شاشلىشىپ، قەتئىي ئىپادە بىلدۈردى:

— سىزگە رەسمى كۆڭلۈم بار.

— مەستنىڭ گېپى گەپ ئەمەس، ئەتە يەنە بىر قېتىم دەيسىز.

— دېسەم دېدىم، نېمە قورقۇش...

— ئايالىڭىزدىن قورقمامسىز؟

ياسىن ئېسەنكەرەپ تۇرۇپ قالدى، رەيھان، ئاشۇ چىرايلىق رەيھان، ئانىسىنى بېقىۋاتقان ۋاپادار رەيھان، بالىسىنى بېقىۋاتقان مېھرىبان رەيھان، ئەتە-ئۆگۈن مۇسبەتلىك بولۇپ زار-زار يىغلايدىغان رەيھان... كۆز ئالدىغا كەلدى. ئەمما ئەرلىك غۇرۇرى، خوتۇنىدىن قورقمايدىغانلىق ئىشەنچى قىستاپ كەلدى، ھېچ بولمىسا ھازىر، مۇشۇ پەيتتە بۇ ئۆتكەلدىن ئۆتۈۋالامسا بولمايتتى.

— خوتۇنىدىن قورقمايمەن، ئەمما ئۇنى ھۆرمەتلەيمەن، — دېدى ئۇ چوڭقۇر تىنىپ، — نېمىلا دېگەن بىلەن

بالامنىڭ ئانىسى...

— راست گەپ قىلىدىڭىز، ئانىلارنى ھۆرمەتلەش كېرەك.

— سىز چىقىشىۋاتامسىز يا راست دەۋاتامسىز...

— راست دەۋاتىمەن، چۈنكى مەنمۇ خوتۇن كىشى.

— ئەجەپ ئوماق گەپ قىلدىڭىز... دېدى ياسىن كۈلۈپ.

— ئوماقلىقىمنى بىلىمىگە نىمىدىڭىز؟

— بىلگەن، بىلمەي قالامدىم، شۇنىڭغا ئىچىم كۆيىدۇ ئەمەسمۇ... دېدى ياسىن ئۇنى يەنە قۇچاقلاپ.

گۈلشەن بۇ گەپكە ئىشەندى، قاچىدى، ياسىننىڭ يۈزىنىڭ چىن ئىشى-مۇھەببەت ياكى يالغان ھېسسىياتتا سوقۇۋاتقانلىقىنى بىلمەكچى بولغاندەك، ئۇنىڭ مەيدىسىگە يۈزىنى ياقىتى.

— ماڭا قاچاندىن بېرى كۆڭلۈڭىز چۈشۈپ قالغان؟ دېدى گۈلشەن بېشىنى كۆتۈرۈپ ياسىنغا قاراپ.

— سىز بۇ ئاشخانغا كەلگەندىن بېرى...

— راست گەپ قىلغى، تانسا ئوينىغاندىلا ماڭا باشقىچە قاراپ كەتكەنتىڭىز...

— بىلىپ قاپسىز-دە، يامان قىز جۇمۇ سىز.

— راست دەپتىمەنمۇ، مەن بىر كىمىنىڭ كۆزىگە قاراپلا نېمە ئويلايدىغانلىقىنى ئاسان بىلىۋالمايمەن.

— سىزنى كىچىك زېرەك دېسەم بولغۇدەك ئەمەسمۇ...

گۈلشەن كۈلۈپ كەتتى:

— گېپىڭىز ئەجەپ قاملاشتى، مەنمۇ سىزنى دىلپەر ئاچامنىڭ تۇغۇلغان كۈنىدە بىر قاراپلا ياخشى كۆرۈپ

قالغان. مېنى تانىسغا تارتىسكەن دەپ قاراپ ئولتۇرسام تارتىدىڭىز، بىر تۇرۇپ سىزنى ھاكاۋۇرمىكىن دېدىم، بىر

تۇرۇپ گومۇشمىكىن دېدىم. لېكىن سىز بىلەن تانسا ئوينىغاندا ئۇنداق ئەمەسلىكىڭىزنى بىلدىم.

— كېيىن مېنى نېمە دەپ قالىدىڭىز؟

— ئەركەكلىكى باركەن، شوخكەن، مېجەزى ئېسىلكەن دېدىم شۇ...

ياسىن بۇ ماختاشلاردىن يايىراپ، گۈلشەننى تېخىمۇ چىڭ قۇچاقلدى، سۆيۈشكە ئىنتىلدى.

— خوش بولاي ياسىنكا، ھازىرچە سۆيمەڭ، دېدى گۈلشەن ناز بىلەن ئۆزىنى قاچۇرۇپ.

— نېمە بولدى... مېنى سۆيۈشنى ئوقمايدىغان توم تۇۋاق كۆرۈۋاتامسىز يا؟

— ياق، ئۇنداق ئەمەس، سۆيىشىڭىز ئۆزەمنى تۇتۇۋالالماي قالدىكەنمەن.

ياسىنىڭ ھەۋەس ئوتى تېخىمۇ ئۇلغايىدى، يوشۇرۇن ئېغىدىكى ھاياسزلىق ئىستەكلىرى جۇش ئۇرۇپ قاينىدى، مەن بىر ئەركەك، مۇشۇنداق قىلىشىم كېرەك دەپ ئويلىدى، ھەرگىز ئۆزىنى توختىتىپ «ھەزەر ئەيلە ياسىن، خوتۇنىڭغا خىيانەت قىلما، ھاۋايى ھەۋەس ئوتى سېنى دوزاخ ئوتىغا باشلاپ بارىدۇ... دوزاخقا ئىشەنمىسەڭ كاپىر بولسەن» دەپ ئويلىدى. ھاراق بارچە ھاياسزلىق، ساراڭلىقنىڭ باشلىنىشى دېگەندىمۇ، ئۇ ئىشتانغا چىقىرىۋەتسە تۇيمىغۇدەك مەست ئەمەس ئىدى، ھاراقىن ئۆتە گۈلشەن مەست قىلدى، شەھۋەت مەست قىلدى، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى كۆرۈنمەس بىر يەردە، تىرناق ئاستىدا، مەينەت چاچ ۋە ئەۋرەت تۈكلىرى ئارىسىدا يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن شەيتان دەك قىتغۇر جىنسى ھەۋەس مەست قىلدى؛ شۇ ھەۋەس، شۇ نەپسانىيەت ئۇنىڭ تايىنى يوق ئىماننى بىر دەمدە يوقىتىپ، قەلبىنى بىر پارچە سېسىق گۆشكە ئايلاندۇرۇۋەتتى. ھاياسىزدا ئىمان بولامدۇ؟

— ئەمەس... بىزنىڭ ئۆيىگە كېتىلى، — دېدى ياسىن ئۇنى قويۇپ بەرمەي.

— ۋاي ياسىنكا... بۇ قانداق بولىدۇ؟ — دېدى گۈلشەن تىترەپ.

— ھېچقانداق بولمايدۇ.

— ئايالىڭىز نېمە دەپ قالدۇ؟

— نېمە دېسە دېمەمدۇ...

— لېكىن مەن نېمىشقا سىزنىڭ ئۆيىڭىزگە بارىمەن، مەن سىزنىڭ نېمىڭىز؟

— مېنىڭ كۆيگىنىم، سۆيگىنىم...

— لېكىن مەن قورقۇۋاتىمەن...

— نېمىدىن قورقسىز، ئۆزىڭىزنى ئەركىن قويۇۋېتىڭ.

— ئايالىڭىز ئىشىمىزنى ھامان ئۇقۇپ قالدۇ.

— ۋاي، ئۇ چوڭ مەسىلە ئەمەس، خاتىرجەم بولۇڭ.

— لېكىن مەن سىزدىن ئەنسىرەيمەن...

— نېمىدىن ئەنسىرەيسىز، مېنى خوتۇنىدىن قورقىدۇ دەمسىز؟

— خوتۇنىڭىز كەلسە ماڭا قارىماي قويسىڭىزچۇ؟

— ئۇنداق بولمايدۇ، سىزگە خوتۇنۇمدىنمۇ ئامراق ئىكەنلىكىمنى كۆرسىتىپ قويىمەن.

— مۇشۇ گېپىڭىزگە ئىشەنسەم بولامدۇ؟

— مېنى مەست دەپ قالماڭ، مەن راست دەۋاتىمەن.

— لېكىن ياسىنكا، مەن ئەرلەرنىڭ ۋاپاسزلىقى ھەققىدە بەك جىق ئاڭلاپ كەتتىم دەڭ، باشتا ۋاي كۆيدۈم

پىشىم دەپ كەلتۈرۈۋالدىكەن، ئېرىشىۋالغاندىن كېيىن قارىمايدىكەن. مۇشۇنداقلارنىڭ يۈزى ئېشەكتىنمۇ قېلىن

بولامدىكىن دەيمەن. سىزنى ئۇنداق قىلدۇ دېمەكچى ئەمەسمەن، لېكىن راستىنى دېسەم، سىزنى تېخى ئانچە

چۈشەنمەيمەن...

گۈلشەن «ئەر خەق ئاسان ئېرىشكەن نەرسىنىڭ قەدرىنى قىلمايدۇ» دەپ ئويلىغاچقا، گەپنى ئەپقېچىپ تۇتۇق

بەرمەيۋاتاتتى. خوتۇنى رەيھانغا تەستە ئېرىشكەن ياسىن بولسا بۇرۇنقى مۇشەققەتلىرىنى ئۇنتۇپ، گۈلشەنگە ئېرىشىش

ئۈچۈن ئىت، ئېشەك بولۇشتىنمۇ يانمايۋاتاتتى.

— ماڭا ئىشىنىڭ، مەن سىزگە ئۇنداق خۇمىسلىق قىلمايمەن... — دەيتتى ئۇ گۈلشەننىڭ بېلىنى چىڭ قورۇپ.

گۈلشەن ئارتۇق ئويلىمىدى، بەلكى «ئەر خەق دېگەن يېڭىسىغا ئامراق، مەن ئۇنىڭ خوتۇنىدىن ياش،

چىرايلىق، ئوماق...» دەپ ئۆزىگە ئىشەندى. ياسىننىڭ قۇچىقىدا تۇرىۋېرىپ بەدىنى شامدەك ئېرىشكە باشلىدى،

بۈگۈن بولسۇن، ئەتە بولسۇن، ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇشنىڭ ئەمدى مۇقەررەرلىشىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ،

ھاياجانغا چۆمدى.

— ماقۇل دەڭ، مەن بىلەن كېتىڭ... — دېدى ياسىن ئۇنىڭ كۆزىگە تەشئالىق بىلەن تىكىلىپ.

گۈلشەننىڭ ئالدىدىكى بۇ ئادەم ياسىن ئاكىسىمۇ ئەمەس، لاۋبەنمۇ ئەمەس، بەلكى «ئىشق-مۇھەببەت»كە

تولغان چەبەس، قاۋۇل يىگىت ئىدى.

— مەيلى... — دېدى گۈلشەن بېشىنى تۆۋەن سېلىپ.

ياسىن ئۇنى مېجىۋەتكۈدەك چىڭ قۇچاقتى، يۈرىكى ھاياجاندىن ئاغرىدى. تۈنۈگۈن ئاخشام ھاشىم

دوغلاقمۇ لاۋبەن سەتەڭنى ماقۇل كەلتۈرۈپ ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭغاندا مۇشۇنداق ھاياجانلىنىپ، خۇدىنى

يوقاتقاندى. ئۇزاقتىن بۇيان قىيىن كەلگەن پەس ئارزۇ-ھەۋەسلىرى ئاجايىپ بىر پۇرسەتتە قېنىش ئىمكانىيىتىگە

ئېرىشكەندە ئادەمزاتى مۇشۇنداق پەسلىشىپ، رەزىللىشىپ كېتەمدىغاندۇ؟ بۇ دېگەن ئىنسان تەبىئىتى دەپ ئۇنى ئاقلايدىغانلار ھايۋان بىلەن ئىنساننىڭ پەرقى نېمە دېگەن سوئالغا قانداق جاۋاب بېرىدىغاندۇ؟

ياسىن گۈلشەننى ھۇجرىسىغا — ئايالى بىلەن تالاي شىرىن كېچىلەرنى ئۆتكۈزگەن قەدىناس ئارامگاھىغا ئېلىپ كىردى. ياسىن كىرىپلا ئوغلى ياتقان گىلەمگە دەسسەپ بېرىپ، كارىۋات بېشىدىكى رامكىلىق سۈرەتنى تارتىمغا تىقىۋەتتى. ئائىلە بويىچە چۈشكەن، بەختلىك مەنۇتلارنىڭ شاھىدى بولغان ئەتىۋارلىق سۈرەت قاراڭغۇلۇق ئىچىدە قالدى. ئامېرىكىنىڭ كىنولىرىدا چىقىدىغۇ، سۆيۈشۈپ، يالىشىپ بولالماي كەتكەن بىر جۇپ ئەر، ئايال بىر ئۆيگە كىرىپلا كىيىملىرىنى سېلىپ تاشلاپ، كارىۋاتتا پومداقلىشىپ كېتىدۇ. ياسىن چەت ئەللىك بولمىسىمۇ، بەربىر شۇلاردەك قېنى قىزىق ئەر ئىدى؛ گۈلشەن ھەۋسى كۈچلۈك پەرەڭ قىزلاردىن بولمىسىمۇ ئەمما كىنولاردا تولا كۆرگەن شۇ سەتەڭلەرگە ھەۋەس قىلاتتى، شۇلاردەك رومانلىك، ھەتتا ۋەھشى بولغۇسى كېلەتتى. بۇ ئەسنادا ياسىن بارلىق سالاھىيىتىنى ئۇنتۇپ قىيالىغاچ ئادەملىكى، ھايۋان تەبىئىتى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقتى، گۈلشەنمۇ گويانا چىچە ۋاقتىن بېرى زارىقپ كۈتكەن، كۆڭلىدە ئويلىسىمۇ ئېغىزىدىن چىقىرىلمىغان شۇ مەنۇتلارغا يەتكەندەك ئۆزىنى بىردىنلا قويۇۋەتتى. ياسىن ئاكىسىنىڭ ھۇجرىسىنى ھەر قېتىم تازىلىغاندا ئۇ مۇشۇ ھالەتنى نەچچە رەت تەسەۋۋۇر قىلغانىدى، دەل شۇنىڭدەك بولدى. ئويلاۋېرىپ، ئويلاۋېرىپ ئاخىر كۈتۈلمىگەندە راستىنلا شۇنداق بولغاندا ئۆزىنى يوقاتتى.

قىتىغۇرلىشىپ، ئەسەبىيلىشىپ، ھەممە نېمىسى يالغاچلىنىپ پەقەت جىنسى ئىستىكىلا قالغان ئىككى تەن ھەۋەس قاينىمىدا قوشۇلۇپ كەتتى...

شۇ چاغدا ياسىنغا تېلېفون كەلدى، بىمەھەل ۋاقتتا كەلگەن بۇ تېلېفون ئۇنىڭ ئەۋاھىنى ئۇچۇردى، قولىنى سوزۇپلا تېلېفوننى ئېلىپ نومۇرغا قاراپ غاچچىدە بېسىۋەتتى.

— كىمدىن كەپتۇ؟ — دېدى گۈلشەن جىم ياتماي.

— بولدى سورىماڭ.

— دەپ بېرىڭە ئۇنداق قىلماي...

گۈلشەننىڭ نازىدىن، شوخلۇقىدىن ئېرىپ كەتكەن ياسىن ئۇنى دەۋەتتى:

— خوتۇن ئۇرۇپتۇ...

— نېمىشقا بېسىۋېتىسىز.

— ئېتىۋەتمىسەم يەنە نۇرۇدۇ.

— خوتۇنىڭىزدىن شۇنداق قورقاسىز؟

— يەنە شۇ گەپمە، ئۇنىڭدىن قورقاسم سىزنى بۇ يەرگە ئەكەرىپ ياتامدىمەن...

— خوتۇنىڭىزنىڭ كۆڭلى تۇيغان گەپ، بولمىسا بۇنداق چاغدا تېلېفون ئۇرمايتتى..

— شۇنى دەڭە، ئادەمنىڭ كەيپىنى ئۇچۇرۇپ.

— تېلېفوننى ئېلىۋەرسىڭىز بولمامدۇ...

— بۇنداق چاغدا قانداق گەپ قىلغىلى بولىدۇ؟— دېدى ياسىن سۇسلاپ كېتىۋاتقان ھېسسىياتىدىن

ئەنسىرەپ، ئۇ بۇ گەپنىڭ تېزەك تۈگىشىنى ئۈمىد قىلاتتى.

— مېنىڭ بەك ئاڭلىغۇم بار ئىدى..

— مۇشۇنداق چاغدىمە؟ نېمىنى ئاڭلايتتىڭىز— دېدى ياسىن جىلە بولۇپ،— بولدى قىلىڭ، بۇ گەپنى باشقا

چاغدا قىلىشايلى...

گۈلشەن جىم بولۇپ، ئۆزىنى ياسىننىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇردى، كېچىچە ئۇنىڭ ھەۋەس ئوتىنى

ياندۇرۇپ چىقتى.

10

ياسىن ئەتىگەندە ئويغىنىپ قۇچقىدا بخارامان ئۇخلاۋاتقان گۈلشەنگە قاراپ كېچىدىكى ئىشلىرىنى ئويلىدى، يۈز بەرگەن گۇناھلارنى ھاراقىلا ئارتىپ قويايمايتتى، نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى بىلىپ قىلدى. ئۆلگۈدەك ئىنتىلگەن بۇ قىزغىمۇ ئېرىشتى، قىز چىقىمۇ؟ كۇلغا ساق قىز چىقاتتىمۇ؟ قانچىلىك لەززەت سۇردى؟ خوتۇنىدىن ئالالمىغان لەززەتنى ئالالىدىمۇ؟ بىلمەيتتى، بۇ قىزدىن ئالغان ھۇزۇرنى ئەسلەپ تىلىنى تامشىپ بولغىچە بېشىغا كېلىدىغان دىشۋارچىلىقلار، كۆڭۈلسىزلىكلەر يادىغا يەتتى، ئەقلىگە ئەمدى كەلدى، پۇشايمان قىلدى، مەقسەتكە يېتىۋالغىنىدىن، نەپسىنى قاندۇرۇۋالغىنىدىن كۆرەڭلىسە بولاتتى، لېكىن ئىچى سىقىلدى. كۆڭلىنى خوش قىلىش ئۈچۈن يوتقاننى ئېچىۋېتىپ گۈلشەننىڭ يالىڭاچ بەدىنىنى بىر دەم تاماشا قىلدى، ئوخشىمىغان بەدەن بولغاچقىمۇ كۆزىگە باشقىچە

جەزىبىلىك كۆرۈندى، ئەمما بۇمۇ ۋاقىتلىق ئىدى، بۇ ئېزىنتۇ بەدەندىكى ھەممە گۈزەللىك ئەتە-ئۆگۈن مودىدىن قالىدىغان كىيىمدەك كونىرايتتى.

ياسىن كارىۋات بېشىدىكى رەسىمنىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ ئاخشام ئۇنى تىقىۋەتكەنلىكىنى يادىغا ئالدى، بۇ رەسىم بولمىسا ئۆيدە بىر نەرسە كەمدەكلا كۆرۈنەتتى. بۇ ئۆي ئەسلىدە خوتۇننىڭ خۇش تەبەسسۇمى، ئوغلىنىڭ ئوماق كۈلكىسى بىلەن گۈزەل ئىدى. ھازىر بولسا بۇلۇڭ-پۇشقاڭ ھەممىسىنى خۇنۇك مەنزىرە، دىمىق كەيپىيات بېسىپ كەتكەن ئىدى. ياسىن ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىشكە باشلىدى، ئىسنى ئاچچىق-ئاچچىق شورايىتى، ھالقىسىمان ئىسلار گۈلشەننىڭ بۇرنىدىن كىرىپ قۇلىقىدىن چىقىۋاتقاندا كىلىسىمۇ، ئۇ ئېزىلىپ، ھېچنېمىنى تۇيماي ياتاتتى. ياسىن ئەمدى ئوتى تۇڭگەن بۇ «قىز» نىڭ ئىشىقىدا داۋاملىق كۆيۈشكە مەجبۇر؛ ئىشقى، شەھۋەت ئوچىقىغا داۋاملىق ئوت قالاپ، ئوچۇپ قالاي دېسە ئۇلغايتىپ، كۆزىگە ئىس كىرىپ كەتسىمۇ چىداپ پۇۋدەپ تۇرمىسا بولمايدۇ. خوتۇنى «نېمە بولىدىڭىز، كۆزىڭىز ياش يۇقىغۇ؟» دېسە، «سىزگە قىلغان ۋاپاسىزلىقىم ئۈچۈن ياش تۆكتۈم» دېيىشى مۇمكىن. ھەي خام قاپاق بەڭگى، سېنىڭ قىسمىڭ بۇنداق بىچارە بولماسلىقى كېرەك ئىدىغۇ...

ھەۋىسى قاندۇرۇپ، ئويۇنىنى ئويناپ بولغان ياسىن ئېسىگە كەلگەندە ئۆزىنى تونۇيالماي قالدى، ئۇ ھازىر خۇددى مەكتەپتىن كەچ قېلىپ ئانىسىنىڭ «ھۇي ئويۇنقىپى تاز» دەپ تىللىشىدىن قورققان بالدەك ئەندىشە ئىچىدە ئىدى.

خوتۇنى ئۇنىڭ ئانىسىمىدى؟ ياق، ئەمما ئانىسىدەك قەدىرلىك ئىدى.

«خوتۇن، ساڭا يۈز كېلەلمەيمەن...» دەيتتى، ئۇنى يادىغا ئالسا كۆڭلى تېخىمۇ يېرىم بولىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، يادىغا كەلتۈرمەي قۇتۇلالمايتتى:

رەيھان، سەھەردە تاپتازا گۈلدەك ئېچىلىپ، جايىنامازدا تاڭ نۇرى بىلەن تەڭ ئاقىرىپ، دىلى قارىداپ كەتكەن ئېرى ئۈچۈن ئىنساپ تىلەيدىغان، ھەممە نېمىسىنى قۇربان قىلىدىغان سۆيۈملۈك رەيھان. نىكاھ بىلەن تەڭ ئېرىگە تۈزدەك تەم كىرگۈزگەن، ئېرىنىڭ ئىشتىھاسىغا ئوخشىغان تائامدەك سىڭىپ كەتكەن قەدىرلىك رەيھان. مانا شۇ تاپتا ئېرى ئۈچۈن سەكپارە بولۇپ كېچىدىن ئۇخلىيالماي چىققان دەردەن رەيھان...

كېچىدىن ئۇ نېمە دەپ تېلېفون قىلغان بولغىدى؟ ئانىسى تۈگەپ كەتكەنمىدۇ؟

ياسىن بۇ ئەنسىز خىيالدىن ئۇجۇقۇپلا كەتتى، تېلېفوننى ئېلىپ رەيھانغا تېلېفون قىلدى، ئەمما گۈلشەننىڭ يېنىدا گەپ قىلىشقا جۈرئەت قىلالىدى، بۇ شەپشەك قىز « ئەتىگەندە خوتۇنىڭىزدىن قورقۇپ ئاخشامقى ئىشىڭىزنى دوكلات قىلدى دەمسىز نېمە » دەپ قالسا، غۇرۇرى تۆكۈلەتتى.

ياسىن ئۇنى ئويغاتتى:

— قويۇڭ، ۋاق بولۇپ كەتتى...

گۈلشەن ئىككىنچى ئەركىلەپ ياسىننىڭ بويىغا ئېسىلدى:

— بىر دەم ياتقىلى قويۇڭچۇ قويىڭىزدا...

— بىز كېچىدىن نېمە ئىش قىلدۇقوي؟ مەن سىزگە نېمە قىلىپ قويدۇم؟ — دېدى ياسىن چۆچىگەن ھالدا.

— نېمە دەۋاتىسىز؟ كېچىدىن نېمە ئىش قىلغىنىڭىز ئېسىڭىزدە يوقما؟ — دېدى گۈلشەن جىددىيلىك بىلەن

بېشىنى كۆتۈرۈپ.

— ياق، — دېدى ياسىن ئەستايىدىل قىياپەتتە، — مەستلىكتە سىزگە ئېسىلىپ چاتاق ساپتىمەن-دە... ئەستا

ما ئىشنى، خوتۇن كەلسە نېمە دەرمەن؟

گۈلشەننىڭ چىرايى بىر دەمدە ئۆڭۈپ، ياسىنغا ئەلەم بىلەن تىكىلدى:

— ئاخشام قىلغان گەپلىرىڭىز پۈتۈنلەي يالغانما؟

— مەن نېمە دېدىم؟

— ماڭا ئېسىلىپ سۆيىمەن، كۆيىمەن... جېنىم دەپ كەتمىدىڭىزمۇ؟

— مەن شۇنداق دېدىمما؟

— مەن مەست دەپ تېنىۋالماقچىمىدىڭىز؟ سىز ئاخشام مەست ئەمەس، ماڭا تولا يالغان سۆزلىمەڭ.

— ھە، ئەمدىگۇ ئۇيقۇڭىز ئېچىلغاندۇ... — دېدى ياسىن ئۇنى ئاستىغا بېسىپ.

گۈلشەن بىر دەمدەلا ئەكسىگە يېنىپ ۋىلىدە ئېچىلدى:

— ۋوي ئەسكى، ئادەمگە شۇنداق مۇسەت چاقچاق قىلمايسىز؟ قورقۇپ جېنىم چىققىلى تاس قالدى.

— مېنى شۇنچىلىك ياخشى كۆرەمسەن؟

— سەنلەپ كەتكىنى كۆرەي... مەيلى، سەن دەڭ، سىز دېسىڭىز مېجە زىڭىزگە ياراشمايدىكەن.

— لېكىن مېنى چوقۇم سىز دېيىشىڭ كېرەك، مەن سەندىن ئاكاڭدەك چوڭ.

— مەيلى، نېمە دېسىڭىز ماقۇل دەيمەن.

— نېمە قىل دېسەم قىلامسەن؟

— قىلىمەن، — دېدى گۈلشەن ئۇنىڭغا تېخىمۇ چاپلىشىپ.

— كەل دېسەم كېلىپ، كەت دېسەم كېتەمسەن؟

— بۇ نېمە دېگىنىڭىز، مېنى ئىتقا ئوخشاتتىڭىزغۇ ئەتىگەندە...

— ھەي، سەن ئۆزەڭنى نېمانداق ئەسكى نېمىگە ئوخشىتسەن؟ ئەقىللىق قىز دېگەن ئۇنداق بولمايدۇ.

— ماقۇل، سىزلا خوش بولسىڭىز ھەممىنى قىلىشقا رازىمەن.

— قانداق يات دېسەم شۇنداق يېتىپ بېرەمسەن؟

— ئەسكى... دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ دۈمبىسىنى مۇشلاپ.

كۆڭۈل دېگەن سوپۇندەك غىلتاڭ، مازغاپ كۆپۈكلىرىدەك رەڭدار، ئەمما بىر دەمدە يوقايدىغان نېمىمدۇ؟ ياسىن

ئەسەبىيلىككە تۇتۇلۇپ، گۈلشەنگە كىرىشىپ قالغانچە يىراقتىكى خوتۇننى يەنە ئۇنتۇپ كەتتى.

— ئاخشام ياتاققا قايتىدىكەن، باشقا قىزلار بىر نېمە دەپ يۈرمەس؟

— نېمە دەيتتى، ئاپىلىرىم بولمىسا ئۇلار. بۇ يەردە كىم بىلەن كىمىنىڭ كارى. ئۇلارمۇ كېچىدە يوقاپ كېتىپ

ئەتسى پەيدا بولۇپ قالىدۇ. بەزىلىرى ۋاڭبادا تۇنەيدۇ.

— سەنمۇ ۋاڭباغا كىرەمسەن؟

— بەزىدە كىرىپ قويمەن، كېچىلەپ ئولتۇرۇپ قالىمىدىم.

— كىرىپ نېمە ئىش قىلىسەن؟

— ئويۇن ئوينايەن، پاراڭلىشىمەن، كىنو كۆرىمەن.

— سېرىق كىنو كۆرمەيدىغانسەن-ھە...

— ۋاي توۋا دەڭغا، ۋاڭبادا قانداق كۆرگىلى بولىدۇ؟

— ئايرىم بولساڭ كۆرەمتىڭ؟

— راستىنى دېسەم كۆرۈپ باققۇم بار.

— قانچىگىچە ئوقۇغان سەن؟

— تولۇقسىزنى تۈگەتكەن.

— تولۇقسىزنى تۈگىتىپلا كۈلغا قېچىپ كەلگەنما؟

— قېچىپ كەلگىلى بېشىم ئونمىدى، ئىچكىرىگە بېرىپ ئىشلەيسىلەر دەپ ئەكەلدى، بىر يىل قاتتىق ئىشلەپ

كۆرمىگەن كۈننى كۆردۈق، لېكىن خەنزۇچە ئۆگىنىۋالدۇق، يۇرتقا بېرىپ تۇرغۇم كەلمىدى، ئۈرۈمچىگە كەلدىم،

قارىسام قىز بالا دېگەن مەغلداپ كېتىپتۇ. ئاڭلىسام، ئىچكىرىگە قىزلىرىنى ئەۋەتتىنى خالىمىغانلارنىڭ ھەممىسى

قىزلىرىنى ئۈرۈمچىگە يولغا ساپتۇ. بۇ يەردىمۇ تۇرغۇم كەلمىدى، ئارىلىقتا تونۇشىمىزنىڭ تونۇشى، دوستىمىزنىڭ

ئاغىنلىرى چىقىپ، شۇ ئاكىلىرىمىزنىڭ چىرايلىق ۋەدىلىرى بىلەن ئاخىر مەشەگە كېلىپ ئىشلەپ قالدۇم...

— مۇنداق دېگەن، كىچىك تۇرۇپ جىق ئىش كۆرگەن دېگەن...

— ئەمدى ئاكا، بۇ گېپىڭىزنى قانداق چۈشەنسەم بولىدۇ؟ قىز بالىنىڭ كۈنى دەھشەت تەسلىشىپ كەتتى

ھازىر، پىگورىمىزنى چىقىرىپ، كىندىكىمىزنى ئوچۇق قويۇپ مەغرۇر يۈرگەن بىلەن يۈرىكىمىز قان يىغلايدۇ...مېنى

ئۇنداق قىزلارغا ئوخشىتىپ قالماڭ، كۈلغا چىققانلارنىڭ ھەممىسى شۇنداقمىكەن؟ دەردىمىزنى ئۆزىمىز بىلىمىز، بىزمۇ

مۇھەببەتكە، كۆيۈنۈشكە مۇھتاج... — دېدى گۈلشەن كۆزىگە ياش ئېلىپ.

— مەن سېنى بىر نېمە دېدىممۇ؟ نېمىگە يىغلايسەن — دېدى ياسىن گۈلشەننى قۇچاقلاپ، بېشىنى

سالاپ، — بىز كۈلدا تۇرغان ئادەم بۇنچىلىك ئىشلارنى چۈشىنىمىز...

گۈلشەن ياسىننىڭ تۈكلۈك مەيدىسىگە يۈزىنى يېقىپ يەنە يىغلىدى، كۆڭلى بۇزۇلۇپمۇ يىغلىدى، خۇشال بولۇپمۇ

يىغلىدى.

— كىچىك بالىدەك يىغلاۋەرمەي ماڭا قارا، — دېدى ياسىن ئۇنىڭ ئېشىكىنى كۆتۈرۈپ، — مەيدەمدىن

ھېچنېمە چىقمايدۇ، ئەمچەك سالاي دېسەم خوتۇن كىشى ئەمەسكەنمەن...

گۈلشەن بۇ گەپتىن تېلىقىپ كۆلدى، ياسىنىڭ مەيدىسىگە بوشقىنە مۇشتاپ يەنە يۈزىنى ياقىتى.

— سىزنى قۇچاقلاپ مۇشۇنداق يېتىۋالسام ئەجەپ راھەت... مەن ھازىر ئۆزۈمنى شۇنچىلىك بەختلىك ھېسى

قىلىۋاتىمەن... لەيلەۋاتىمەن، ئۇچۇۋاتىمەن، بىلەمسىز..

— مەيدەمنى ئەمدى قونداق قىلىۋالماي، ئورنۇڭدىن قوپ. گەپكە ئۇنىمىغان خوتۇنغا مەن ئۆچ...

— نېمە دېدىڭىز؟ — دېدى گۈلشەن بېشىنى كۆتۈرۈپ، — مېنى خوتۇن دەۋاتامسىز؟

— سەن خوتۇن خەق بولماي ئەركىشىمىدىڭ؟

— مۇشۇ گەپنى بىر سورايدېگەن، مەن بۇنىڭدىن كېيىن سىزنىڭ نېمىڭىز؟

— بۇنى ئېنىقلاپ قانداق قىلسەن؟

— ئوبدان ئاڭلاڭ، بۇ ئوينىشىدىغان گەپ ئەمەس. مۇھەببەتتىم دېسىڭىز، سىز توي قىلىپ بولغان، ئايالىڭىز

بار. تېخى بالىڭىز بار. ئاشنام دېسىڭىز ماڭا بۇ بەك سەت ئاڭلىنىدۇ، مەن بۇنداق ھاقارەتنى كۆتۈرۈپ يۈرەلمەيمەن.

— ئەمدى سەن نېمە دېمەكچى؟ مېنى قانداق قىل دېمەكچى؟ — دېدى ياسىن چىرايىنى ئۆزگەرتىپ،

مۇلايىم تەلەپپۇزدا.

— سىز مېنى كىچىك خوتۇن قىلىڭ.

ياسىن چۆچۈپ كەتتى:

— بۇ قانداق گەپ؟

— ئوقىماس بولۇۋالماڭ، ھازىرقى لاۋبەنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ كىچىك خوتۇنى بارغۇ؟

— مېنى غېنى شاڭجاڭدەك بولسۇن دېمەكچىمە؟

— بولسىڭىز نېمە بوپتۇ، غېنىكامدىن ياشقۇ سىز تېخى! غېنىكام ئۈچ خوتۇننى خوتۇن قىلغان يەردە، سىز

قىلالامتىڭىز؟

— غېنىكامنىڭ خوتۇنى بىلەمدۇ؟

— قايسى خوتۇنى، دىلبەر ئاچامما؟ بىلىدۇ، بىلمەي قالامدۇ، ئۆزى رازى بولغان تۇرسا.

— قىزىق گەپ بولدى-دە... بۇ... دېدى ياسىن غۇدۇڭشىپ.

— نېمىسى بولمايدۇ، دەپ بېقىڭە، مەن سىزگە ئۆزۈم رازى بولۇپ دەۋاتىمەن. مەن سىزنى ئايالىڭىزدىن

ئاجرىشىپ كېتىڭ دېمىدىم، ھەم بۇنداق دېيەلمەيمەن. چۈنكى مەن بىر ئاجىز قىز، ئالدىڭىزدىكى خىزمەتكار. سىز دېگەن لاۋىيەن، نەچچە خوتۇننى بېقىپ كەتكۈچىلىكىڭىز بار.

— سېنى خېلى ئەقىللىق دېسەم، يەنىلا ساددىلىق بار ئىكەن، — دېدى ياسىن ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتقاندەك

قاراپ، — بۇ ئىشلار سەن دېگەندەك ئۇنداق ئاددىي ئەمەس. مېنىڭمۇ سېنى كىچىك خوتۇن قىلىپ تازا ياشغۇم بار.

لېكىن خوتۇنۇم بۇنىڭغا ئۇنىمايدۇ، سەن بۇنى ئويلاپ باقتىڭمۇ؟

— سىز ئەر كىشى بولغاندىكىن خوتۇنىڭىز گېپىڭىزنى ئاڭلىشى كېرەك. پۇل تاپقانلارنىڭ ھەممىسى كۆپ

خوتۇن ئېلىۋاتىمىدۇ، غېنى شاڭجاڭمۇ چاندۇرماي نوچى ياشاۋاتىمىدۇ؟ سىزنىڭ ئۇنىڭدىن نەرىڭىز كەم؟

— مېنى ئۇنىڭغا سېلىشتۇرما، — دېدى ياسىن بۇ گەپلەردىن بېشى ئاغرىپ، — ھازىرچە مۇشۇنداق ياشىغاچ

تۇرايلى، كېيىن بىر گەپ بولسۇن.

— جاھاندا قىلاي دېسە، قىلغىلى بولمايدىغان ئىش يوق، پەقەت شۇنىڭغا يۈرەك بولسالا... — دېدى گۈلشەن

بىگىز قولىنى ياسىننىڭ كۆكرىكىگە بوش سانچىپ.

— مېنى يۈرىكى يوق دەمسەن، لېكىن يۈرىكىم بار دەپ ئەسكى ئىشنىڭ ھەممىسىنى قىلغىلى بولامدۇ؟ سەن

يەنىلا كىچىك-دە!

— سىز بۇنى ئەسكى ئىش دەپ قارامسىز؟ ئەمەس ئاخشامدىن بېرى قىلغان ئىشلىرىڭىزنىڭ ھەممىسى ئەسكى

ئىش ئىكەن-دە!

— سېنىڭچە ياخشى ئىشىمدى؟ سەن توي قىلمىغاندىكىن چۈشەنمەيسەن، مەن ئاخشام خوتۇنۇمغا يۈز

كېلەلمەيدىغان ئىش قىلدىم.

— پۇشايمان قىلىۋاتامسىز؟ ئەمەس ماڭا كۆيۈپ قېلىشىڭىزمۇ خاتا ئىشما؟ — دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ كۆزىگە

كىرىۋېلىپ.

— مەن پۇشايمان قىلمەن دېدىمۇ ساڭا، لېكىن ئويلاپ باق، خوتۇنۇمغا بۇ ئىشنى قانداق چۈشەندۈرىمەن؟

قانداق خوتۇن ئېرىنى كۈنلىمەيدۇ، ئېرى نېمە ئىش قىلسا كەچۈردىغان خوتۇن نەدە بار؟ دەپ باقە، سەن مېنىڭ

خوتۇنۇم بولۇپ قالغان بولساڭ، مەن باشقا بىرسى بىلەن بىللە ياتسام، سەن توغرا چۈشەنمەسەن؟ مېنى كەچۈرەمسەن؟

— ئەگەر ياخشى كۆرگىنىڭىز بىلەن بىللە بولسىڭىز مەن نېمە دېيەلەيتتىم، ھەرگىز توسمايتتىم، سىزنى

چەكلەۋالمايتتىم، پەقەت مېنى ياخشى كۆرسىڭىزلا، مېنى تاشلىۋەتمەيسىڭىزلا نېمە ئىش قىلىسىڭىز مەيلى دەيتتىم...

— بۇ گېپىڭگە مەن قانداق ئىشىنىمەن؟ ئۇنداق خوتۇن بار دېسە مەن ھەرگىز ئىشەنمەيمەن، سەن توي

قىلماي تۇرۇپ بۇ ئىشلارنى چۈشەنمەيسەن.

— ماڭا قاراڭ، مەن باشقا خانىم قىزلارغا ئوخشىمايمەن، ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن ئادەمنى ئەركىن قويۇپ

بېرىمەن، تويىدىن ئاۋۋال قانداق بولسام تويىدىن كېيىنمۇ شۇنداق بولىمەن، توي دېگەن بىر رەسمىيەت، كۆڭۈل

بىرىنچى. ماڭا كۆڭلىڭىز بولسا مەن قېچىپ كەتسەممۇ قوغلاپ تۇتۇۋېلىپ مېنى خوتۇن قىلىسىز، ئەگەر ماڭا كۆڭلىڭىز

بولمىسا، مەن سىزنى ھەرگىز زورلىمايمەن. مېنىڭ ئۇنداق قىلغۇم يوق، زورلىغان ئىشتا پايدا يوق. ماڭا راستىنلا

كۆيۈپ قالغان بولسىڭىز مېنى خوتۇن قىلىڭ، ئاشكارا خوتۇن قىلامسىز، مەخپىي خوتۇن قىلامسىز ئىختىيارىڭىز، نىكاھ

قىلىڭمۇ دېمەيمەن، ئۆي ئېلىپ بېرىڭمۇ دېمەيمەن، پەقەت مەن بىلەن كۆرۈشكەندە، مەن بىلەن بىللە بولغاندا مېنى

«خوتۇنۇم، ئامرىقىم» دەپ چاقىرىپ بەرسىڭىزلا بولىدۇ. مېنىڭ تەلۋىم مۇشۇنچىلىك ئاددىي، چۈنكى مەن سىزنى

ياخشى كۆرىمەن، نېمە قىلىۋەتسىڭىز رازىمەن...

گۈلشەن ياسىغا چىڭ چىرمىشىپ، ئۇنىڭ بويۇنلىرىغا سۆيەتتى، كۆزىگە ئىلتىجا، مەستانلىق بىلەن تىكىلىپ

قارايتتى. ياسىن بوششىپ كەتتى، چىرايلىق بىر قىز نېمىلا قىلىۋەتسىڭىز رازىمەن دەپ قاراپ تۇرسا، نىيىتى يامان ئەر

كشى ئۈچۈن بۇنىڭدىنمۇ زور ئامەت، خۇشاللىق بولامدۇ؟ شۇنداقتىمۇ ئۇ گۈلشەننى مۇنداق گەپ قىلىدۇ، تەلىۋى

بۇنچىلىك ئاددىي دەپ ئەسلا ئويلىمىغانىدى. بۇ قىزلار نېمە بولۇپ كېتىۋاتقاندۇ؟ كالىسىدا نېمە ئويلايدىغاندۇ؟

كۈلدا تۇرىۋېرىپ ئۆزىنى شۇنچىلىك قەدىرسىز ھېس قىلىپ كەتكەنمىدۇ؟ تۇرمۇشنى شۇنچىلىك ئاددىي

چاغلادىغاندۇ؟ ئەر-ئاياللىق مۇناسىۋەتنى كۆڭۈل سورۇنىدىكى ئويۇن دەپ بىلەمدىغاندۇ؟ «ئويۇننى باشلاپ بەرگەن

ئۆزەڭ، ئەمدى ئۆزەڭ يىغىشتۇر» دەيتتى قىز، ياسىن ئەمدى ئۇنىڭغا ئويىنىشىپ بەرمىسە ئۇ خاپا بولۇپ قالىدۇ،

«كۆڭلىڭىز بولمىسا سىزنى زورلىمايمەن» دېگەنبىلەن، كۆڭلى بەرىبىر ئازار يەپ قالىدۇ. بولغۇلۇق بەرىبىر بولدى،

ياسىنغا نېمە زىيان، نېمە قورقۇش؟ ئارتۇق دەردى يوق بۇنداق قىز ئۇنىڭ ئۈچۈن تەييار ئولجا، كۆڭۈللۈك

ئويۇنچۇق. خالىغاندا كىرىپ ئويىناپ كۆڭۈل ئاچىدۇ. ئويىناۋاتقان بالا ئەڭ بەختىيار، ياسىنىمۇ ھازىر شۇ بەختىيارلىققا ئېرىشمەكتە. بىر بالا يېڭى ئويۇنچۇقنى كۆرگەندە كۆزلىرى پارقىراپ، تۇتۇپ باققۇسى ئويىناپ باققۇسى كېلىدۇ، ئالدىغا ئېلىپ تىزىپ قويۇپ تاماشا قىلىدۇ، چۇۋۇپ باقىدۇ، قوراشتۇرۇپ باقىدۇ، تاكى ئويىناپ زېرىكىچە شۇنداق قىلىدۇ. ئەمما گۈلشەن ئۆزىنىڭ مەخلۇقاتلىق خۇسۇسىيىتى، جەزىسى، خۇلقى، مۇھەببىتى، ئەسەبىيلىكى بىلەن كونسىرمايدىغان ئويۇنچۇق، ياسىغا ھەر قېتىم ئوخشىمىغان خۇلق-ناز ۋە پەيزىنى كۆرسىتىشى مۇمكىن؛ خوتۇنى بولمىغاندا خوتۇن، خوتۇنىدىن زېرىكىپ قالغاندا ئاشنا بولىدۇ، بۇنداق قىزنى ئاغزىدا «خوتۇن» دەپ كىچىك خوتۇن قىلىپ يۈرۈۋەرمەمدۇ؟

— كۆڭلۈڭنى چۈشەندىم، بوپتۇ، خوتۇنۇم بولساڭمۇ بولغىن... دەپدى ياسىن ئۇنىڭ بەدىنىنى سالاپ.

گۈلشەن مۇرادىغا يەتكەندەك ھايانغا چۆمۈپ، ياسىنىڭ بوپىغا چىڭ گىرە سالدى:

— ئەمدى ئېرىم دەپسەم بولار...

— بولىدۇ، لېكىن خوتۇنۇم بار يەردە ئېغىزىڭدىن چىقىرىپ سالما.

— بىلىمەن، ئۇنچىلىك دۆت چاغلىماڭ مېنى...

ئۇلار بىر دەم ياتقاندىن كېيىن كىيىملىرىنى كىيىپ ئاشخانغا چىقتى. گۈلشەن ئاۋۋالقىدەك ئىشقا كىرىشىپ

كەتتى، چېپىرىدىن تەمكىنلىك، خۇشاللىق ئۈزۈلمەيتتى.

ياسىن ئۇيۇقۇسىز، ھارغىن، خىيالچان ئىدى. تۈنۈگۈن ئاشخامنى تېلېفون ئاۋازى قۇلاق تۇۋىدىن كەتمەيتتى،

كۆڭلىدىن خىلمۇ خىل ئويىلار كېچەتتى. ئۇ ئاخىر ئاشخانىدىن چىقىپ خوتۇنغا تېلېفون ئالدى.

— قانداقراق ئەھۋالدا؟

— تۈنۈگۈن گەپ قىلسام بۈگۈن ھە دەمسىز؟ — رەبھاننىڭ ئاۋازى خېلى قاتتىق ئىدى، — تېلېفوننى

نېمىشقا بېسىۋېتىسىز؟

— تۈنۈگۈن تېلېفونۇمنىڭ توكى قالماپتىكەن... ئاشخام چېتىپ قويۇپ بۈگۈن ئۇردۇم.

— يالغان گەپنى ئاز قىلىڭ، ئاللاھ ھەممىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ.

— راست دەۋاتمەن...

— بولدى قىلىڭ، مېنىڭ ھازىر سىزگە گەپ قىلغۇدەك ھالىم يوق، قالغىنىنى بارغاندا دېيىشەيلى...

ياسىن ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى سېزىپ، گەپنى يۆتكىدى:

— قانداق، بىرەر ئىش بولدىما؟

— ئىش بولمىسا تېلېفون قىلسام بولمامدەكەن؟

— ئانام قانداقراق؟

— ئانىڭىز ناھايىتى خاتىرجەم.

— بۇ نېمە دېگىنىڭ؟ راست گەپ قىلە ماڭا؟

رەيھان بىر دەم تۇرۇپ كېتىپ، ئۆكسۈپ-ئۆكسۈپ يىغلاپ كەتتى:

— ئانام ئاخشام قازا قىلدى.

ياسىن داڭقىتىپ تۇرۇپلا قالدى، ئاغزى تەستە زۇۋانغا كەلدى:

— ...كۆڭلۈڭنى بۇزما... بۇ ئىشقا سەۋر قىلمىساق بولمايدۇ. ئاللاھ ياتقان يېرىنى جەننەت قىلغاي.

رەيھان ئۇنىڭ گېپى تۈگىشىگە تېلېفوننى بېسىۋەتتى، ياسىن قايتۇرۇپ ئۇرغاندا ئېتىك چىقتى. قوشلاپ كەلگەن دەرت-ئەلەمدىن يۈرىكى خۇن بولۇپ كەتكەن بۇ خوتۇننى ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ ياسىن تېلېفوننى ئېتىشىنىمۇ ئۇنتۇپ، نېمە قىلىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى، يۈرىكى ئەنسىز سوقۇپ، كۆزى ھەسرەتتىن، پۇشايماندىن قېتىپ قالدى. ئەتىگەندىن بېرى كۆڭلى خاتىرجەم ئەمەس ئىدى، گۈلشەننى قۇچاقلاپ، ئۇنىڭ بەدىنىدىن شەھۋەت لەززىتى سۈرۈۋاتقان چاغدىمۇ كاللىسىغا خوتۇنى ۋە سەكراتتا ياتقان قېينانىسى كېلىۋالغانىدى، قۇلاق تۈۋىدە ئاخشامقى تېلېفوننىڭ جاننى سىقىرىتىدىغان ئاۋازى جىرىڭلايتتى.

ئۇ ئاچچىق تاماكنى تازا شوراپ، ئاشخانىغا كىرىپ ئاخشام غېنى شاڭجاڭدىن ئېشىپ قالغان ھاراقنى كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتتى. ئۇندىن ھۇجرىسىغا كىرىپ كارىۋاتتىن چۈشمەي ئېزىلىپ ياتتى، كاللىسىدىن خوتۇنى نېرى بولمىدى. ئىچى سىقىلىپ چىدىمىغاندا: ئادەمنى نېمانداق قىينايدىغاندۇ بۇ خوتۇن، خوتۇن دېگەن جانغا ئارام بېرىشى كېرەكقۇ؟.. دەپ ئويلىدى. ھەتتا شۇنداق بولدىكى، خوتۇندىن ئەيىمىگەنچە، ئەنسىرىگەنچە، ھەتتا قورققانچە ئۇنىڭغا ئۆچ بولۇشقا باشلىدى. «كىچىك خوتۇنى» نى سېغىندى، گۈلشەن ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى تاپقاندىكەنلا،

ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ ئەھۋال سورىدى، «ئەتىگەندەلا قونداققا چىقىۋاپسىزغۇ» دەپ پىشانىسىنى سىلدى. ئۇ گۈلشەننى تارتىپ يېنىدا ياتقۇزدى، يالىڭاچلىدى، رەسۋالىق يەنە باشلاندى.

ئۇ ھېچقاچان بۇنداق ئەتىگەندەلا ئىچىۋېلىپ كەيپ سۈرمەيتتى، ئەتىگەندەلا يېتىۋالمايتتى، ھەم ئۇنداق ئىشىنىمۇ قىلمايتتى. ھازىر نېمىنى خالىسا شۇنى قىلىدىغان بولدى، ئەسەبىيلەشتى، تۇنۇگۈندىن بېرى ئۆزىگە ئوخشىماي قالغانچە، تاپتىن چىقىپ كەتكەنچە ئۆزىگە ھاماقەتلەرچە ھەيران قالدى، ھەتتا شادلاندى. بۇنداقمۇ ياشاپ باقسام بولىدىكەنغۇ دەپ ئويلىۋالدى، بۇزۇلدى، بۇزۇلغانچە ئۆزىنى ئوڭشۇۋېلىش قىيىنلاشتى، مانا ئەمدى لەززەتكە، راھەتكە ئۆلگۈدەك تەشنا پارازىتقا ئايلاندى. ئۇنىڭ ئەسلى تەبىئىتى زادى شۇنداقمىكىن، شۇنچىلىك تېز ئۆزگەردىكى، بۇرۇنقى ئەخلاق-پەزىلىتىنى روھنىڭ خاتىرە سارىيىدىكى جانسىز بۇيۇمغا ئايلاندۇرۇپ قويدى.

— نېمە بولىدىغىز؟ — دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ دۈمبىسىنى سالاپ، — ئەتىگەندەلا ھاراق ئىچىپسىزغۇ؟

— ئىچىم زەرداپ بولۇپ كەتتى، ماڭا گەپ قىلما...

— ئىچىڭىزدىكى ماڭا دېسىڭىز، كۆڭلىڭىز ئارام تېپىپ قالدۇ.

— گەپ قىلماي جىم يات دېگەندىكىن جىم يات.

— ماقۇل...

ياسىن توختىماي ئاھ چېكەتتى، گۈلشەننىڭ چىرايىغا پات-پات قارايتتى، ئەمەس گەپلەرنى قىلىپ تىلىنى

چاينايتتى:

— سېنىڭ بەدىنىڭ نېماندەك يۇمشاق...

— مەن تېخى كىچىك تۇرسام.

— مەن قانداقكەنمەن، ھۇزۇرلاندىڭمۇ؟

— بۇنىمۇ دېيىش كېتەمدۇ، سىز دېگەن قالىتىس يىگىت.

— بۇندىن كېيىن قاچان دېسەم شۇ چاغدا مېنى بېسىقتۇرسەن.

— مەن دېدىمغۇ، سىز نېمە دېسىڭىز شۇ.

— لېكىن خوتۇنۇم كەلسە چاندۇرۇپ قويمايسەن.

— ئۇقتۇم، نەچچە دەپ بولدىڭىز بۇ گەپنى.

— مېنىڭ خوتۇنۇم ئۇنداق-مۇنداق خوتۇن ئەمەس، سەللا چاندۇرۇپ قويساڭ ئىككىلىمىز تۇڭشىمىز.

— خوتۇنۇڭىز شۇنداق قورقۇنچلۇقما؟

— كەلگەندە بىلىپ قالسىەن.

— مەن بۇنىڭغا ئاللىقاچان تەييارلىق كۆرۈپ قويدۇم، قورقمايمەن، سىز تۇرسىڭىز نېمىدىن قورقاتتىم.

— ئەگەر خوتۇنۇم كېلىپلا سېنى قوغلىۋەتسە مەيلىمۇ؟

— ھەر قانچە بولسىمۇ ئۇنداق قىلماس، سىز ئۇنى توسالمامسىز؟

— خوتۇننىڭ ئاچچىقى كەلسە چىشى يولۇسقا ئايلىنىدۇ. مەن بۇ خوتۇنۇمدىنلا ئەمەس، ئاچچىقى يامان ھەر

قانداق خوتۇندىن قورقىمەن.

— دېمىسىمۇ بەزى خوتۇنلار يامانلىقتا ئەر خەقتىن ئېشىپ چۈشدۇ.

— شۇڭا مەن ھازىر ئۆزۈمدىن ئەمەس، سەندىن ئەنسىرەپ قالدىم،— ياسىن گەپ قىلغاچ توختىماي

گۈلشەننىڭ بېشىنى سالايتتى.

— بەك بولمىسا غېنىكامنىڭ رېستۇرانغا كېتەرەن، لېكىن سىزنى كۆرمەي قانداق چىدايمەن، ئۇنىڭ

ئۈستىگە ئوپچە قىزلار بىلەن تۇرغۇم يوق، ماڭا ئازراق پۇل بەرسىڭىز، ئۆزۈم پۇل قېتىپ بولسىمۇ سىرتتىن ئۆي

ئىجارىگە ئالسام ئەپلىك بولاتتى، خالىغان چاغدا بارسىڭىز، بۇرۇنقىدەك پەيزى ياشاۋېرەتتۇق.

— ئۆزۈڭ كىچىك بولغان بىلەن كالاڭ ئىشلەپ قويدىكەن،— دېدى ياسىن بۇ پىكىرنى توغرا

تاپقاندەك،— لېكىن يالغۇز تۇرساڭ قورقمامسەن؟

— نېمىدىن قورقاتتىم، كۇلغا چىققان ئادەم قورقسا جان باقالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە خىيالىمدا سىز ماڭا

دائىم ھەمراھ..

ياسىننىڭ كاللىسى ئېچىلىپ كەتتى، بۇمۇ بولىدىغان چارە، كۆڭۈلگە مەنسۇپ نازۇك ئىشلارنى بەزىدە پۇل بىلەن

جۆندىۋەتكىلى بولىدۇ. گۈلشەن «مەن سىزگە كىچىك خوتۇن بولاي» دەپ ئاغزىنى تاتلىق قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە

ياسىننىڭ ئاشنىسى بولۇپ قالىۋېرىدۇ. ياسىن ئۇنى قولدىن بەرمەيدۇ، خوتۇنى كەلسىمۇ چاندۇرمايدۇ،

ئۇنداق-مۇنداق قىلىپ كۆڭلىنى ئېلىۋالدى، ئۇنىڭ بىلەن بۇرۇنقىدەك ئۆي تۇتۇپ، بالىسىنى يەسلىگە ئاپىرىپ، ئادەتتىكىدەك ياشاۋېرىدۇ. بالىسىنى يەسلىگە ئاپىرىپ قايتاشدا تېخى ئىشقا چىقماي ياتقان گۈلشەننىڭ ئۆيىگە بېرىپ كۆڭۈل ئاچىدۇ...

ياسىن بۇ خىيالدىن خېلى ئارام تاپتى، تۇرمۇشىغا يېڭى مەزمۇن، يېڭى لەززەت قوشۇلىدىغانلىقىدىن شادلاندى. بۇ ھالەت قاچانغىچە داۋاملىشىپ، رەيھان ھامان بىلىپ قالماستۇ؟... دېگەنلەرنى ئويلىسىمۇ، تەۋەككۈل دەرياسىغا بىر كىرىپ كەتكەنچە چىققۇسى كەلمىگەن سەيياھتەك «نېمە بولسا شۇ چاغدا كۆرەي» دەپ ئويلىدى. تۇرمۇش ئەسلىدە شۇنچىلىك ئاددىي ئىدى، بىر ئۆمۈر قەدىرلىسە ئەرزىيدىغان ئەخلاقلىق، چىرايلىق خوتۇنى بىلەن بۇرۇنقى پەدىدە ياشاۋەرسىمۇ بولاتتى، شۇ بىر خوتۇن بىلەن قانائەتلىنىپ ئۆتسىمۇ بولاتتى. ئىلگىرىمۇ شۇنداق ياشىغان، شۇ تۇرمۇشنى خاتىرجەم، بەختلىك ھېس قىلغان، ئەمما ھازىر گۈلشەن بولمىسا تۇرمۇشى مەنسىز بولۇپ قالىدىغاندەك ھېس قىلدى، «ھەممە ئەركەكنىڭ ئاشنا تۇتقۇسى بار، ئۆزىنىڭ خوتۇنىدىن باشقا خوتۇنلارنى تېتىپ باققۇسى بار، بەزىسى ئويلىغىنىنى قىلالايدۇ، بەزىسى قىلالمايدۇ، ئەمما ھەممىسىنىڭ شۇنداق قىلغۇسى بار، مەنمۇ شۇلارنىڭ بىرى. خوتۇنۇمدىن چانمىدىم، ئەمما نىيىتىمىدىنمۇ يانمىدىم» دەپ ئويلىدى، گۈلشەننى تۇتۇپ باقمىغان بىر ئېسىل نەرسىنى تۇتقاندەك تۇتۇپ سىلدى، پۇراپ باقمىغان بىر گۈلنى پۇرىغاندەك پۇرىدى، يېمىگەن بىر مېۋىنى يېگەندەك، قايتا-قايتا يېدى. كۆڭلى ئاينىمىدى. دېمەك، ئۇ نىيىتىنى بۇزغاندىن باشلاپ، ھەممە ھۈجەيرىسى بۇزۇلۇشقا باشلىغانىدى.

ياسىن بىلەن گۈلشەن كۈپكۈندۈزدە كارىۋاتتا ئەيش-ئىشەرەت، توقۇنۇق پاراخىلار بىلەن ياتقاندا ھاشىم دوغلاق بىلەن ساۋۇت ئىشقا چىقتى. ھاشىم يەنىلا ئۇيۇقسىز، ھارغىن كۆرۈنەتتى. تۇنۇگۈن ئاخشام، يەنى ياسىن بىلەن گۈلشەن تار كوچىدا سۆيۈشۈپ، يالىشىپ تۇرغان ۋاقىتتا ئۇ كوچىغا ئىت ئىزدەپ چىققان بولسىمۇ، تاپالماي يېنىپ كىرگەنىدى، ئۇزۇن تۈكلەرنىڭ دەستىدىن يۈز-كۆزىنى كۆرگىلى بولمايدىغان ئۇ قوتۇر پىستىنى ھاشىم تونۇسا كاشكى؟ شۇڭا ئاۋارە بولماي، بەش يۈز سومغا چىداپ، بىراقلا ئارام تاپقىنى ياخشى. لاۋبەن سەتەڭ ئازراق مۆھلەت بېرىي

دەپ ئويلىغان بولسا كېرەك، ئاخشام كىرمىدى، ئەمما بۈگۈن بولمىسا، ئەتە چوقۇم ھېساب ئېلىش ئۈچۈن كىرەتتى. ناشتىلىقتىن باشلاپ غەم يېگىلى تۇرغان ھاشىم تاكى زاۋال چۈشكۈچە غەمدىن قۇتۇلالمايدىغانلىقىنى پەملىدى، سەتەڭ كىرسىلا ئۇنى ئايرىم يەرگە تارتىپ قولغا پۇلنى بېرىپ يولغا سېلىشنى ئويلىدى، ئەمما ئۇ كىرمەيۋاتاتتى.

كەچمۇ بولدى، خېرىدارلارنىڭ كېلىدىغىنى كېلىپ ۋاراڭ-چۇرۇڭ، تاراق-تۇرۇقلار بېسىققاندا ھاشىم ئاشخانغا چىقىپ، ساتراشخانغا قارىدى، لاۋبەن سەتەڭ كۆرۈنمىدى، پىستىسى قايتىپ كەلگەنمىدۇ يا باشقا بىر ئىشى چىقىپ بىر يەرلەرگە كېتىپ قالدۇمۇ، ئۇققىلى بولمايتتى.

ئاشخاننى تاقايدىغانغا ئاز قالغاندا ھاشىم بەش يۈز كوينى مەيدە يانچۇقۇغا ئاۋايلاپ سېلىپ، ئىت ئىزدەش ئۈچۈن تالاغا چىقتى، بىكار ئولتۇرغۇچە ئىزدەپ باقاي دېدى، زىياننىڭ ئالدىنى ئالمىسا بولمايتتى. يىراققا بېرىشتىن ئاۋۋال ساتراشخانغا قاراپ باقتى.

— لاۋبەن بارمۇ؟ — دېدى ئۇ ئىشكىنىڭ ئىچىدىلا يوتىسىنى چىقىرىپ ئولتۇرغان سەتەڭگە قاراپ.

— بايا چىقىپ كەتكەن، نېمە ئىشىڭ بار؟ — سەتەڭ پارسىلىدىن سېغىز چايناپ، ئۇنىڭغا مەنسىتمە سىلىك بىلەن قارايتتى. ھاشىمنىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى، مۇشۇنداق ھاكاۋۇر مایماقلارنىڭ ۋەتەنلىكىنى چىقىرىۋەتسەم... دەپ ئويلىدى. ھېلىمۇ ئوينىدى، بۇرنى-قۇلقى تويغۇچە ئوينىدى، ھېلىمۇ شۇ ئوينىغاننىڭ كاشىلىسى... ئىتتى تاپمىسا بولمايدۇ.

— لاۋبەننىڭ ئىتى قايتىپ كەلدىمۇ؟

— نېمە؟

سەتەڭ ھېچنېمىنى چۈشەنمەي، چىرايىنى يەنە سەت قىلدى. ھاشىم ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىگە بىر نەچچىنى سېلىۋەتكىسى كەلدى، ئۆزىنى تۇتۇۋالدى.

— ھېلىقى مى..مى نى دەيمەن، قايتىپ كەلدىمۇ؟

— مەن ئۇقمايمەن.

ھاشىم ئۇنى ئىچىدە تىلاپ، يولغا راۋان بولدى، ئىچى بارغانچە سىقىلىپ، ئاچچىق بولۇپ كېتىۋاتاتتى. قانچىلىك ئۇزۇن ماڭدى، بىلىمىدى، يولدا ئادەم ناھايىتى ئاز ئىدى، كوچا چىراغلىرى غۇۋا يورۇپ تۇراتتى. كۈندۈزى

ئىت يېتىلەپ كۆچا، مەيدان ۋە باغچىلارنى ئايلىنىدىغان زەببىيانە ئەر، ئەركەكزەدەك خېنىملار كۆپ بولغان بىلەن، ئاخشىمى ئۇچراتقىلى بولمايتتى، ھەممە ئىتلارنىڭ بويىنى باغلاقلق بولغاچقا، قاجالمايتتى، ياۋا ئىتلاردەك ئەركىن يۈرەلمەيتتى، بەلكى ئۇلار باغلاققا باغلىنىپ، خوجايىنىنىڭ ھىمايىسى ۋە غەمخورلۇقىدا ياشاشقا كۆنۈپ كەتكەندى. ھاشىم ئۆمىدىنى ئۈزۈپ يېنىپ كېلىۋاتقاندا بىر يەردىن قانچۇقنىڭ غىغشىغىنىدەك ئاۋاز ئاڭلىنىپ قالدى، بېرىپ قارىدى، بىر نەرسە ئەخلەتخانىدا پوق تېرىپ يەۋاتقاندا قىلاتتى، ھاشىم قاراڭغۇدا ئۇنىڭ مۇشۇك ياكى كۈچۈك ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلمىدى، نېمىلا بولسۇن بىر ئۆمىدىنى كۆرگەندەك بولۇپ، ئۇنىڭغا يېقىنلاپ كەلدى، قارىسا ھەقىقەتەن مۇشۇكتەك كېلىدىغان پىستە، ھاشىم ئولجىنى كۆرگەن ئوۋچىدەك يايىراپ كەتتى، پىستە ھاشىمنى كۆرۈپ غىغشىپ قاچتى، ئەمما ئىنجىمارۇقلۇقىدىن بولسا كېرەك، تېز يۈگۈرەلمەيتتى، ھاشىم ئۇنى قوغلاپ يۈرۈپ، يولغا چىقىپ بولغىچە تۇتۇۋالدى. پىستە ئۇنىڭ قولىنى چىشىلىگىلى قەستلىدى، ھاشىم ئۇنىڭ تۇمشۇقىغا ئۇرۇپ ئەيۋەشكە كەلتۈردى، پىستە ئاخىر ھاشىمغا بويسۇندى، خوجايىنلىقنى ئېتىراپ قىلدى، ئىلگىرى خەقلەرگە قانداق ئەرمەك بولۇپ، قۇچىقىغا چىقىپ كۆنۈپ كەتكەن بولسا، ھاشىمنىڭ قۇچىقىدا تۇرۇپمۇ بىر دەمدىلا ئۇنىڭغا ئىچەكپ كەتتى. ھاشىم پوق-سۈيدۈك پۇراپ تۇرغان بۇ مەينەت كۈچۈكتىن يىرگىنىپ تۇرسىمۇ، چىشىنى چىشلەپ ياتىقىغا ئېلىپ كەلدى. ئەمما بۇ پىستىنىڭ نەق شۇ لاۋبەن سەتەڭنىڭ ئىكەنلىكىگە ئىشەنچ قىلالمىغاچقا ئاۋۋال بۇنى يۇيۇپ تاراپ، چىرايلىق قىلىپ ئاندىن بېرىشىنى ئويلىدى. شۇنداق قىلسا، گەرچە ئۇنىڭ ئەمەس بولسىمۇ، ھەممىسى ئوخشاش پىستە بولغاچقا، بۇنى ياخشى كۆرۈپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. ئۇ پىستىنى خالاغا ئېلىپ كىرىپ، داسقا چىلاپ سوغۇق سۇدا يۇيۇشقا باشلىدى، ئەمما سۇ بەك سوغۇق بولغاچقا پىستە لاغىلداپ تىترەپ كەتتى، غىغشىپ قويدى، كېيىن بۇ ئاۋازمۇ چىقمايلا قويدى، بەش داس سۇ قاپقارا بولۇپ كەتتى، پىستىنىڭ تۈكلىرى سەل ئاقارغاندەك قىلدى، قانچە ئاقارغانچە لاۋبەن سەتەڭنىڭ پىستىسىگە شۇنچە ئوخشاپ كېتىۋاتاتتى. ھاشىم خۇرسەن بولۇپ، ئۇنى بىر قەغەز يەشكەك سېلىپ، ئاغزىنى ئېتىپ قويدى.

ئىت قوغلاپ ھېرىپ كەتكەن ھاشىم ئەتىسى سائەت ئونغىچە قوپماي ياتتى، كېيىن ئىشقا چىقتى، چۈشتە ئاشخانىنىڭ سودىسى بىر دەم قىزىدى، چۈشتىن كېيىن ئادەم ئۈزۈلگەندە ھاشىم بېلىنى رۇسلاپ ئاشخانىغا چىقىپ، لاۋبەن سەتەڭنىڭ دۈكىنىغا خاتىرجەملىك بىلەن نەزەر سالدى، ئاندىن سەتەڭنىڭ ئۆزىنى كۆردى، ئۇ توپتوغرا

ئاشخانا تەرەپكە كېلىۋاتاتتى، ھاشىم دەرھال ئاشخانىدىن چىقىپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى:

— ئىنتى تاپتىم.

— نەدىن تاپتىڭ؟— دېدى سەتەڭ ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەندەك قاراپ.

— ئۇنى سورىما.

— سەن ئۇنى تاپالمايسەن، ئۇنى چوقۇم بىر زىۋازى ئوغرىلاپ كەتتى.

— ھازىر ئە چىقىپ كۆرسىتىمەن، سەن دۇكىنىڭغا كىرگەچ تۇرغىن...— ھاشىم بىر ياقىدىن سۆزلىگەچ ئاشخانىغا

كىرىپ كېتىپ، بىر دەمدە قەغەز يەشكىنى كۆتۈرۈپ چىقتى. دۇكىنىڭ ئىچىدە قاراپ ئولتۇرغان سەتەڭ قاپنى كۆرۈپ، دۇكىنىدىن ئالدىراپ چىقتى.

ھاشىم قاپنى ئاچتى، پىستە تۈگۈلۈپ جىمىدە ياتاتتى. لاۋبەن سەتەڭ قاپنىڭ ئىچىگە قاراپلا «ئەمەس» دېدى

ۋە سىنچىلاپ قارىماقچى بولۇپ، پىستىنى قولغا ئېلىپ يەنە قايقا تاشلىۋەتتى:

— ۋاي ئانامەي، ئۆلۈككە نىغۇ بۇ! كۆزۈمدىن يوقات، ماڭ، نېرى ئاپار، ۋۇي ئالدامچى گۇي... ئادەمنى

مۇشۇنداقمۇ ئەخمەق قىلامسەن؟

ھاشىمنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى، كېچىدىن بېرى تارتقان جاپالىرى نەدە قالدى؟ شۇ ئەخلەتخانىدىلا

ئۆلسە بولماسمىدى بۇ نىجىسى، بۇ سەتەڭ ئەمدى شۇ پىستىنى تاپمىغىچە بولدى قىلمايدۇ، بەش يۈز كوينىڭ كۆزى ئوچۇق كېتىدىغان بولدى-دە!...

ئۆلۈك پىستىگە قاراپ ئۇنىڭ ئىچى ئاچچىققا تولدى، ئۇ ئىت بېقىشىنى نەدىن بىلسۇن؟ جېنى ئاران قالغان بىر

پىستىنى يۈيمەن دەپ توڭلىتىپ قويغان گەپ، قارىغا بىر نېمە بەرمىگەن گەپ، ئۇنى ئاز كەلدى دەپ قايقا سولاپ

تۇنجۇقتۇرۇپ قويغان گەپ. ئەمما بۇ ئىت بەربىر لاۋبەن سەتەڭنىڭ ئىتى ئەمەس ئىدى، شۇڭا قىلچە ئېچىنمىدى،

پەقەت كېچىدە تارتقان جاپالىرىغا ئىچى ئاغرىدى. ئويلا-ئويلا زەردە بولۇپ، قاپنى كۆتۈرگىنىچە يول بويىدىكى

ئەخلەت ساندۇقىغا ئاپىرىپ تاشلىۋەتتى.

— سەن ئۆلۈك ئىنتى كۆتۈرۈپ كېلىپ، مېنى ئالدىماقچىمىدىڭ؟— دېدى لاۋبەن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ.

— تۈنۈگۈن ساق ئىدى، كېچىدىن ئۆلۈپتۇ...— دېدى ھاشىم سالىيىپ.

— سەن بەك قىزىق نېمىگە نەن... — دېدى سەتەڭ ئۇنىڭ ئەپتىگە قاراپ قاقاخلاپ كۈلۈپ، — لېكىن بەك

جاپا چېكىپسەن، مەن بۇ ساداقىتىڭدىن تەسەرلەندىم.

ھاشىم ئۇنىڭ مۇشۇ گەپ بىلەن پۇلدىن كېچىپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلغانىدى، ئەمما سەتەڭ يەنىلا ئۇنى قويۇپ

بەرمىدى:

— پۇل تۆلىمەك تەس كېلىپ شۇنداق قىلىدىغۇ دەيمەن، ساڭا ئۇ پۇل ئېغىر كېلىدۇ، بۇنى بىلىمەن. لېكىن ئۇ

پۇلنى ئالمىسام بولمايدۇ.

— ئالساڭمۇ ئالغىنە، سەندىن بىر قۇتۇلاي — دېدى ياسىن يانچۇقغا قول ئۇزىتىپ.

— توختا، ساڭا دەيدىغان گەپ بار، دۇكانغا كىرىلى، — دېدى سەتەڭ.

ھاشىم ھەيران قېلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كىردى، لاۋبەن سەتەڭنىڭ بىر ئىشى باردەكلا قىلاتتى. سەتەڭ ئۇنى

ئۇدۇللا ھېلىقى كۈنى بىللە بولغان ياتاققا باشلاپ ماڭغاندا ھاشىمنىڭ پۇت-قوللىرى كالۋالىشىپ كەتتى. سەتەڭ

ياتاققا كىرىپلا ئىشكىنى تاقاپ كىيىملىرىنى سېلىشقا باشلىدى. ھاشىم چۈش كۆرۈۋاتقاندا ھاڭۋېقىپ تۇراتتى. سەتەڭ

ھەش-پەش دېگۈچە تولۇق يېشىنىپ، كارىۋاتقا چىقتى.

— مەن پۇلۇڭنى ئالمايمەن، لېكىن مېنىڭ دېگىنىمدەك قىلسەن، — دېدى ئۇ سىرلىق كۈلۈپ.

ھاشىم ئۇنىڭ مەقسىتىنى بىلەلمىدى، بۇ ئىش بەك تۇيۇقسىز بولغاچقا گاڭگىراپ، ھەۋىسى تورمۇزلىنىپ قالدى؛

سەتەڭنىڭ يالىڭاچ بەدىنىمۇ شام ھەيكەلدەك جانسىز، سوغۇق كۆرۈنۈپ كەتتى.

— ماڭا قارا، — دېدى سەتەڭ يانچە بولۇپ، ياستۇققا يۆلىنىپ، — ئامرىقىم مى مى يوقاپ كەتكەندىن

كېيىن ئۇنى بەك سېغىنىدىم. ئۇ مېنىڭ قۇچقىمىدىن چۈشمەيتتى، يۈز-كۆزۈمگە سۆيۈپ خوش قىلاتتى. مەن نەچچە

كۈندىن بېرى ئۇنى تولا ئويلاپ، سېغىنىپ ساراڭ بولۇپ كەتتىم. سەن مى مى نى تېپىپ بېرەلمىدىڭ، سەندىن پۇل

ئالاي دېسەم ئۆزەڭ ئىشلەمچى، ساڭا ئېغىر كېلىدۇ. شۇڭا سەن بۇنىڭدىن كېيىن مېنى خوش قىلسەن،

يۈز-كۆزلىرىمگە، بويۇنلىرىمغا سۆيۈپ ھۇزۇرلاندىرەن، ئاندىن پۈتۈن بەدىنىمنى، ھەممە يېرىمنى سۆيسەن،

يالىساڭ تېخىمۇ خوش بولىمەن، گەپ قىلغاندا قارىسام تىلىڭ خېلى ئۇچلۇقكەن... ئەگەر مېنى رازى قىلساڭ،

سەندىن پۇل ئالمايمەن، دۇكانغا خالىغان چاغدا كىرىپ ئويىناپ چىقىپ كەتسەڭ بولىدۇ...

ھاشىم بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ھاڭقىتىپ قالدى. كالىسى ھەرە كىرىۋالغان قاپاق تەك غوغۇلداپ كەتتى.

— نېمانداق قېتىپ تۇرسەن؟ پۇل تۆلەمسەن يا مەن دېگەندەك قىلامسەن؟

ھاشىم تېخىچە ئېسىگە كېلەلمەيۋاتاتتى، ئەمما پۇل بەرمەي ئوينا دەۋاتسا، نېمىگە ئىككىلىنىپ تۇرىدۇ؟ ئەمما سەتەڭ ئۇ خالىمىغان ئىشقا زورلىسىچۇ؟ پۇتۇمغا سۆي دېسىچۇ؟ يەنە باشقا يېرىگە بېشىنى ئاپىرىشقا مەجبۇرلىسىچۇ؟ ھاشىم بۇرۇن سېرىق دەيلەردە كۆرگەن، ئۆزى ئانچە ياقۇرمايدىغان، بەلكى يىرگىنىدىغان شۇ كۆرۈنۈشلەرنى يادىغا ئېلىپ شۇركىنىپ كەتتى. مانا ئەمدى ئېشىپ-تېشىپ سەتەڭنى خوش قىلىدىغان پىستە كۈچۈككە ئايلىنىپ، تىللىرىنى چىقىرىپ پەسلىشىپ يۈرەمدۇ؟ گەپ ئېنىق بولىدىغۇ، «ئەمدى مى مى يوق، سەن مى مى بول» دەپ ئاشكارە دەۋاتمامدۇ، بۇنداق خورلۇقنى تارتقىچە، نەپسىدىن كېچىپ پۇلنى بېرىپلا قۇتۇلسا بولىدىمۇ؟

ئەمما ھاشىم يەنىلا نەپسىدىن كېچەلمىدى، زىيانغا چىدىمىدى. سەتەڭنىڭ يېنىغا كېلىپ ھايجاندا تىترەپ تۇرۇپ قالدى. شۇ ھامان كالىسىدا «ھەممە ئىش ئۇنىڭ دېگىنىدەك بولامدۇ، سۆيىدىغان يېرىگە سۆيۈپلا ئىشنى باشلاپ كەتسەم، بىر دەمدە ھەممىنى ئۇنتۇپ قالىدۇ» دەپ ئويلىدى، ئەمما شۇنداق قىلاي دېگەندە سەتەڭ يول قويمىدى، ئۇنىڭ شەھۋەتكە بوينىغىچە پاتقان كالىسىنى مەھكەم قاماللاپ، ئۆزىنىڭ دېگەن يېرىگە ئاپاردى. ھاشىم بۇ خورلۇققا پەقەت چىدىمىدى، پۇلنى بېرىپلا قۇتۇلاي دېدى، لېكىن ئىش بۇ يەرگە كەلگەندە ئارقىسىغا يانالمىدى. ئۆزىمۇ ئاللىقاچان ئەقلىنى يوقاتقان ھايۋانغا — ئەرمەك كۈچۈككە ئايلىنىپ، سەتەڭنىڭ كۆڭلىنى خوش قىلدى.

ئۇ ساتراشخانىدىن چىقۇۋاتقاندا ئىشك تۇۋىدىكى سەتەڭ ئۇنىڭغا يەنە مەنسىتمەسلىك بىلەن قارىدى، شۇ جېنىدا ھاشىمنى «سەن بىر ئىت، لاۋبەنىڭ ئەرمەك ئىتى، ئادىمى ھايۋان...» دەۋاتقاندا قىلاتتى. ھاشىمۇ ئۇنىڭغا قاپقىنى تۇرۇپ ئالىيپ قويدى، ھۇزۇرى تۈگىگەندە پەيدا بولغان مەنسىزلىك، يىرگىنىش، كەمسىنىش ئىچىدە بۇرۇقتۇرما بولۇپ، تالاغا چىقىپ يەرگە توختىماي تۈكۈرۈپ ماڭدى. ئاشخانغا كىرىپ ئالاڭ-بۇلۇڭ قارىدى، ساۋۇت قازان بېشىدا بىر نېمىلەرنى تاراقشىتىپ تۇراتتى، بۇنداق ۋاقىتتا ۋىدىيولۇق تېلىۋىزورغا قاراپ ئولتۇرىدىغان گۈلشەن كۆرۈنمەيتتى. قاچانلار قارىسا ئاشخاندىن كەم بولمايدىغان ياسىن لاۋبەنمۇ ئاشخاننى ئوڭچە تاشلاپ، ھۇجرىسىدا پەيزى سۇرۇۋاتقاندا قىلاتتى. ھاشىم ساۋۇتنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ قالسا چىنىپ قالىدىغاندا ئەنسىرەپ، ياتىقىغا كىرىپ كەتتى. كارىۋاتقا چىقىپ قىلمىشلىرىنى خىيال قىلدى، كالىسىدا ئىتتىن باشقا نەرسە يوق ئىدى؛

كېچىدىن قوغلاپ يۈرگەن پىستە، بۈگۈنسى ئۆلگەن رەزگى پىستە، لاۋبەن سەتەڭنىڭ ئۇنى مەسخىرە قىلىشى، ئاندىن سەن مى مى بول دەپ ئۇنى ئىتقا ئوخشىتىپ ئۆزىگە چاپلىۋېلىشى... خىيالغا كىرىۋېلىپ، ئىچىنى سىقىۋەتتى. ھەۋىسى قۇتۇرغاندا ھايۋانغا، ھەۋىسى بېسىققاندا ئادەمگە ئايلىنىش ئۇنىڭ ئۈچۈن شۇنچە ئاسان بولۇپ كەتتىمۇ؟ قاراپ تۇرۇپ ئىت بولدى، كۈچۈك بولدى، پىستە بولدى، ئەمدى بىر دوملاپلا ئادەم بولدى، كارىۋاتتا يېتىپ ئادەمدەك خىيال سۇردى، ئانىسىنىڭ ئاق سۈتىنى ئېمىپ چوڭ بولغانلىقىنى ئەسلىدى. لېكىن ئۇ بايا شۇ ئاغزىدا نېمىلەرنى قىلدى، تىلىنى نېمىشقا ئىتتەك چىقاردى؟ مى مى شۇنداق قىلسا، ئۇ دېگەن ئىت، خۇدا ئۇنى شۇنداق تەبىئىتى بىلەن ياراتقان، ھاشىمى بولسا ئادەم دەپ ياراتقان، ياكى ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا ئىتنىڭ مەجەزىنى قوشۇۋەتكەن بولغىمىدى؟ ئاشكارا مەسخىرە قىلىپ ئىت بول دېسە ئىتقا ئايلىنىپ، كۈچۈكلىنىپ، قىلمىغان رەزگىلىك، رەسۋالىقنىڭ ھەممىنى قىلدى. بۇ ئىش مۇشۇنداقلا تۈگىمەيدۇ تېخى، سۆيۈشلىرى، يالاشلىرى لاۋبەنگە يېقىپ قالسا ئۇنىڭ ئالدىغا يەنە بارىدۇ، ئىت بولۇشتىن قۇتۇلالمايدۇ. ئەيدىز ۋەھمىسىدىن قۇتۇلالمايدىغانى ئاز دەپ ئەمدى ئاغزىغا چاقا، تىلىغا كۆيدۈرگە چىقىپ كەتسە كۆرۈڭ!!!

ھاشىم ھەر قېتىملىق يىرگىنىشتىن كېيىن ئۇنىڭ ئاقسۇتىدىن قورقۇپ تۇراتتى، ئەمما ئۆلگۈر ھەۋىسى قېرىشقاندا ئۇنىڭغا ئۈمىد بېغىشلايتتى، ۋەسۋەسە پەيدا قىلاتتى، ئىتتىلدۈرەتتى، ئادەم بولۇش ئىرادىسىنى سۈپۈرۈپ تاشلاپ، ھايۋانلىق قەدىمگە يول ئاچاتتى. ئۇنىڭ مەجەزىدىكى يەڭگىلەكلىك، قىتغۇرلۇق جىنسىي ھەۋەس بىلەن شۇنداق ماسلىشىپ كەتكەن ئىدىكى، ھەر دائىم ئۆزىنى تۇتۇۋالمايتتى، ھەتتا ئۆزىنى جاھانغا شۇ ئىش ئۈچۈنلا تۇغۇلغاندەك ئويلايتتى، كۆڭلىدە باشقا ئالاھىدە ئارزۇلىرى يوق ئىدى. گېلىغا ئامراق ئىدى، قازان بېشىدا تۇرۇپ ياخشى پىشقان گۆشلەرنى، ئەيتاۋۇر ئەڭ لەزىز تېتىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىنى يەۋالاتتى، بۇنىمۇ قورساق تويغۇزۇشتىن كۆرە، ئۆزىنىڭ جىنسىي ئىقتىدارىنى، شەھۋانىي لەزىتىنى دەپ قىلاتتى. تەپتەكشى سەمرىگەن بەدىنى قارىماققا قۇۋۋىتى پاتماي قالغاندەك كۆرۈنەتتى، ئۆزىمۇ شۇنىڭغا ئىشىنەتتى، ئۆزىنى پىلدەك مەزمۇت، قاپلاندىك كۈچلۈك ھېس قىلاتتى، ئىشەنگەنچە سەتەڭلەرگە كارامىتىنى كۆرسىتىپ قويغۇسى كېلەتتى، شۇلارنىڭ چىرايىغا قارىسام، زۇۋانىنى ئاڭلىسام يايىراپ كېتىمەن دەپ ئويلايتتى. شۇنداق بولدى، ئۈنىمۇ كۆردى، يايىردى، ئىش تۈگىگەندە كېسەلدىن ئەنسىرىدى، «ئەيدىز چىقىپ قالسام تۈگىشىمەن، ياش ھەم كۈچلۈك تۇرۇپ، خوتۇن لەزىتى سۈرمەي تۇرۇپ ئۆلۈپ كېتىمەنمۇ؟...»

دەپ قاتتىق قورقتى. بۇ ۋەھىمىمۇ ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئۇزاقراق ياشاپ، شەھۋەت پەيزىنى قېرىغىچە سۈرۈشۈپلەش ئىستىكىدىن پەيدا بولغانىدى.

ھاياتلىققا ئۆلگۈدەك تەشنا ئادەم ئۆلۈمدىنمۇ ئۆلگۈدەك قورقۇدۇ، يورۇق دۇنيادىن، ھاياتلىقتىكى نۇرغۇن ھۇزۇر-ھالاۋەتلەردىن كېچەلمەيدۇ؛ ھاشىمنىڭ كاللىسىدا يورۇق دۇنيامۇ، ئاللىقانداق ھۇزۇر-ھالاۋەتلەرمۇ غۇۋا، ئائىلىنىڭ پەقەت شۇ شەھۋانىي لەززەتلا ئەڭ ئېنىق، ئەڭ تارتىملىق ئىدى. ئۇ بۇنىڭدىن ئايرىلىپ ياشىيالمىتتى، ئۇ يۈز كويۇق شۇ مەينەتنى تېخىچە ئۇنتۇپ قالمايدى، ئۇنى ھەر قېتىم ئويلىسا بەدىنى بىر قېتىم تىكەنلىشىدۇ، يۈرىكى ئېغىر-ئېغىر سوقۇپ كېتىدۇ، شۇ مەينەتنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ كېتىپ، كېسەل يۇقتۇرۇپ، بىر دەملىك ھۇزۇرنى دەپ كېيىنكى نۇرغۇن لەززەتلەردىن مەھرۇم قالسا، جاھاندا بۇنىڭدىنمۇ دەھشەتلىك، ئېچىنچىلىق ئىش بولامدۇ؟ ئەيدىز بولدى دېگەن گەپ، ئۇزاققا قالماي خارلىنىپ ئۆلدۈ دېگەن گەپ. ھاشىمنىڭ يۈرەك قېتىدا مۇشۇ ۋەھىمە پات-پات پەيدا بولۇپ، ئۇنى ئازابلاپ تۇراتتى. ئەمدى بۇ لاۋبەن سەتەڭنىڭ ئەرمەك ئىتىغا ئايلىنىپ قالدى، ئۆزىنى ئەيدىز دەپ گۇمان قىلمىغان بولسا غۇرۇرىدىن شۇنداق ئاسان ۋاز كېچىپ، ئىتقا ئايلىنىپ كېتەرمىدى؟ ئۆزىگە ئۆزى ئىش تاپتى، ئۆزىنى ئۆزى كەمسىتى، ئەمدى داۋاملىق ئىت بولۇپ ياشاۋەرسۇنمۇ ياكى ئۆزىنى ساغلام دەپ ئويلاپ، ئادەملىكىنى تېپىۋالسۇنمۇ؟ ...

ئۇ ئويلىنىدى، ئۆزىنىڭ كاللىسىغا چۈشلۈك تەپەككۈر قىلدى، ئىمانىم بىلەن ياشاي دېسە ئىمانى بار بىلەن يوقنىڭ ئارىسىدا ئىدى، يوق دېسەمۇ بولاتتى؛ غۇرۇرۇم بىلەن ياشاي دېسە، غۇرۇرنى ئۆزىنىڭ ئىچىدىكى ئاچچىق، نەپرەت دەپلا چۈشەنەتتى؛ ۋىجدانىم بىلەن ياشاي دېسە، ۋىجدانىنى پەقەت «ئۆزەڭ نېمە قىلساڭ قىل، ئەمما خەققە زىيانكەشلىك قىلما» دېگەن مەنتىقە بويىچە ئويلايتتى. كۆپ ھاللاردا ئۇ بۇنداق چوڭقۇر مەسىلىلەرنى ئويلاشتىن قاچاتتى، يەڭگىل نەرسىلەرنى ئويلايتتى، خام خىيالغا، تەسەۋۋۇرغا ئامراق ئىدى، بۇنىڭ كۆپ قىسمى يەنىلا جىنسىيەتكە تەئەللۇق ئىدى.

ئۇنىڭ كاللىسى يەنە ساتراشخانغا كەتتى، خىيالى سەتەڭلەر ئۈستىدە لەيلەپ يۈرەتتى، «جاھاندا بەدەلسىز ئىش بولمايدۇ، ئىت بولساممۇ، ئېشەك بولساممۇ مەقسىتىمگە يەتتىم، بەش يۈز كويۇنى ساقلاپ قالدۇم...» دەپ ئويلاپ كۆڭلىنى خوش قىلدى. ئەمما تۇرۇپلا بۇ خىيالىدىن ياندى: « لېكىن بەدەل تۆلىدىم دەپ ئۆزەم خالىمىغان ئىشنى

قىلىدىم، پۇل ئۈچۈن بۇزۇقلارمۇ شۇنداق قىلىدۇ، مېنىڭ ئۇلار بىلەن نېمە پەرقىم، بەش يۈز كوپىنى مەندىن ئالمىغىنى

ئەمەلىيەتتە ماڭا بەرگىنى، مەن پۇل ئۈچۈن نومۇسۇمنى ساتقاندا بولدىمغۇ...»

ئۇ ئۆزىنى ئاقلىيالمىدى، ئۆزىگە تەسەللىي بېرەلمىدى، نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇنىڭدا ئازراق بولسىمۇ ئۆزىنى

قەدىرلەش ئېغى ۋە غۇرۇرى بار ئىدى. بۇنى مىللىي غۇرۇر دەپ ئاتاپ قويسىڭىزمۇ بولىدۇ.

ئۇ شۇنداق زىددىيەت، ئىزتىراپ ئىچىدە پارچىلىنىپ ياتقاندا ساۋۇت كىرىپ كەلدى، ساۋۇتنىڭ مەۋجۇتلۇقى

ئۇنىڭ كۆڭلىدە ئىمان، ئىنساپ، ۋىجدان، پاكلىق تۇيغۇلىرى پەيدا قىلاتتى. بۇ ۋاز كېچىلمەس تۇيغۇلار ئىدى.

بۇلارنى ئۇ ساۋۇتنىڭ ۋۇجۇدىدىن كۆرۈشنى، ھەتتا ئويلاشنىمۇ خالىمايتتى، شۇڭا يانغا ئۆرۈلۈپلا تۇرغان بولۇپ

يېتىۋالدى.

— بىرىسى سېنى قىچىرىدۇ، — دېدى ساۋۇت كىرىپلا.

ھاشىم ئۇندە رەپ ئورنىدىن قوپۇپ كەتتى:

— كىمكەن؟

— كىم بولاتتى، سېرىق چاچتىن بىرىسى، ئۆزەڭ چىقىپ قاراپ باق.

— نېمە ئىشى باركەن، خېرىدار ئەمەستۇ؟

— قايسى خېرىدارىڭكىن؟ ئۆزەڭ چىقىپ تونۇۋال.

ھاشىم لاۋبەن سەتەڭنى ئېسىگە ئېلىپ، خوشياقماسلىق بىلەن ئورنىدىن قوپۇپ ئاشخانغا چىقتى، ئىشىك

تۈۋىدىكى جوزىدا پۇتنى ئالماپ ئولتۇرۇپ، بىر كىمەلەرگە تېلېفون ئۇرۇۋاتقان سەتەڭنى كۆرۈپ ئىچى سىقىلدى.

سەتەڭ ئۇنى كۆرۈپ گېپىنى تۈگىتىپلا بۇيرۇق سوقتى:

— ماڭا ئوخشىتىپ بىر تەخسە گۆش قورۇپ بەر.

ھاشىم گەپ قىلماي بېرىپ، بىر تەخسە گۆش قورۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا قويدى.

— بۈگۈن پىۋا ئىچمەيمەن، ئاق ھاراقتىن كىچىكى بولسا ئەكەل.

ھاشىم ئۇنىمۇ ئېلىپ كەلدى. سەتەڭ ئۇنىڭغا باشقىچە بېقىملىق نەزەردە قارايتتى.

— مەن بىلەن ئولتۇرۇپ ئىچىشىپ بەرمەمسەن؟

ھاشىم ئۇنى رەت قىلدى، كۆڭلى تولىمۇ پاراكەندە ئىدى، بۇ چاغدا گۈلشەن توساتتىن ئاشخانىدا پەيدا بولۇپ، ئۇنى قورۇندۇرۇپ قويدى. ئەمما ئۇ كۆڭلىدە «سەن ياسىن لاۋبەن بىلەن كېچە-كۈندۈز ئوينىساڭ گەپ يوق، مەن ئوينىسام نېمە بوپتۇ» دەپ ئويلاپ، تاماكىسىنى مەغرۇر چېكىپ ئولتۇرۇۋەردى. گۈلشەن قاراپ بېقىپ، يەنە كىرىپ كەتتى.

— ياسىن لاۋبەن بۇنى خوتۇن قىلىۋاپتۇ-ھە... — دېدى سەتەڭ گۆش چاينىغاچ، — بۇرۇنقى لاۋبەننىڭ بۇنىڭدىن چىرايلىق ئىدى، نېمىشقا كەلمەيدىغاندۇ؟

— كېلىدىغانغا ئاز قالدى... — دېدى ھاشىم باشقا ياققا قاراپ.

— قورۇغان گۆشۈڭ ئوخشاپتۇ، بىڭسىڭ بار جۇمۇ... بۇنىڭدىن كېيىن نېمە يېگۈم كەلسە سېنى ئىزدەيمەن... — دەيتتى سەتەڭ توختىماي ماكاشلاپ، — بۈگۈن سەندىن بەكلا رازى بولدۇم.

ھاشىم ئۇنىڭ گۆش يېيىشلىرىگە قاراپ، بۇنىڭدىن كېيىن بۇ «ئاچ پاقا» نى قاندۇرغىمەن دەپلا تۈگىشىپ كېتەرەنمۇ دەپ ئەنسىرەپ قالدى، بايا گۆش قورغاندا تۈكۈرۈپ، مىشقىرىپ قويمىغىنىغا ئەپسۇسلاندى.

— مى مى نى تېپىپ بېرەلمىگەن بولساڭمۇ، لېكىن كۆڭلۈمنى بەك خوش قىلدىڭ... — دەيتتى سەتەڭ بىر ياقىن گۆشنى يالماپ يۇتۇپ، بىر ياقىن ئىچىپ، — ئىت دېگەن بەربىر ئىت، ھايۋان دېگەن، يەنىلا ئادەم بىلەن ھۇرۇرلانغانغا يەتمەيدىكەن، لېكىن تازا ئۆزەڭنى قويۇپ بېرەلمىدىڭ. تۇنجى قېتىم شۇنداق قىلىشىڭمۇ؟

ھاشىم جىلە بولغىنىدىن گەپ قىلىشنىمۇ خالىمىدى، ئىچىدىكى ئاچچىقنى بېسىقۇرماقچى بولغاندەك تاماكىسىنى قاتتىق-قاتتىق شورايىتتى، سەتەڭنىڭ ئۇنى ئادەم دەپ ئېتىراپ قىلىشىغا خوش بولسۇنمۇ ئەمدى؟

— ئازراق ئىچىۋالغان بولساڭ پەيزى بولاتتى، بۇنىڭدىن كېيىن شۇنداق قىل، ھەر ئىككىمىز ئۆزىمىزنى قويۇۋەتسەك يەڭگىلەپ قالىمىز. ما ياسىن دېگەن لاۋبەننىڭ تازىمۇ قاملاشمىغان بىر نېمىكەن، نەچچە قېتىم پۇراتسام ماڭا يېقىن كەلمىگەن. تېخى خوتۇنغا بەك سادىق ئوخشايدۇ دەپتىكەنمەن، ئەسلىدە پاهىشۋاز نېمىكەن ئەمەسمۇ؟ بۇنداق ساختا ئالىيجاناپلاردىن نەپرەتلىنىمەن، ئۇنىڭغا قارىغاندا سەن ياخشىكەنمەن، مەن ھازىر ساڭا ئامراق بولۇپ قالدىم، مى مى ئاجايىپ ئوماق ئىدى، لېكىن سەن ئۇنىڭدىنمۇ ئوماق كۆرۈنۈپ كېتىۋاتسەن... ھى ھى..

سەتەڭ كەيپىچىلىكتە بۇرۇن دېگىلى ئۇنىمىغان مەخپىيەتلىكىنى دەپ تاشلىدى، ھاشىم ئاجايىپ چوڭ خەۋەرگە

ئېرىشكەندەك ھەيران قالدى. بۇ مۇمكىنمۇ؟ ياسىن لاۋبەن قانداق بولۇپ بۇنداق پاك چىقىپ قالدى؟ مەرەزنىڭ ھەممىسى ھاشىمغىلا چېپىلامدۇ؟ بۇ ھالدا ئۇ «ياسىن لاۋبەن ئوينىيالمىغان سەتەڭنى مەن ئوينىدىم، ئۇ تېتىمىغان لەزەتنى مەن تېتىدىم» دەپ كۆرەڭلىيە لەمدۇ؟

سەتەڭ ئاشۇ ئىتنى ئۇنتۇيالمىغانلىقىدىن ھاشىمغا ئامراق بولۇپ كېتىۋاتقان گەپ، ھاشىم بۇنىڭدىن خوش بولسا ئۆزىنى ئىت بىلەن باراۋەر كۆرگەندەك بولىدۇ. شۇ يېرى ئاجايىپكى، ئۇ ئۆزىنى ئىتقا ئوخشىتىپ ھەر قانچە كەستىسىمۇ، ئىتتەك خارلىنىۋاتىمەن دەپ ئويلىسىمۇ، ئۆزىگە چىن دىلىدىن نەپرەتلەنمەيتتى، قىلمىشلىرىدىن پۇشايىمان قىلمايتتى، ئۆلۈمدىن قورقۇپ تۇرسىمۇ تۆۋە قىلمايتتى. شۇڭا ئۆزىنى يەنىلا ئۆزىدەك كۆرۈپ، مەن دېگەن مۇشۇنداق، باشقىچە بولۇشۇم مۇمكىن ئەمەس دەپ ئويلاپ يۈرۈۋېرەتتى، پېشكەللىكلەر يادىغا يەتسە قورقۇپ، ھاماقەتلىكى، ئەسەبىيلىكى تۇتقاندا ئۇنى ئۇنتۇپ، قايتا ئىنتىلىش، قاندۇرۇش، ئەنسىرەش، يەنە ئۇنتۇش، قاندۇرۇش، قورقۇش بىلەن ئۆتۈۋېرەتتى.

سەتەڭ گۆشىنى پاك-پاكىز يەپ، ھاراقنى بىر تېمىم قالدۇرماي ئىچىۋەتكەندىن كېيىن دەلدەڭشىپ ئورنىدىن قوپتى:

— مېنى يۆلە... دۇكىنىمغا ئەكىرىپ قوي...

ھاشىم ئۇنى يۆلەپ ئاشخانىدىن چىققاچ دېدى:

— سەي بىلەن ھاراقنىڭ پۇلىنى بەرمىدىڭ..

— مەن... سەندىن بەش يۈز كوينى ئالمىسام... يەنە نېمە پۇل...

ھاشىمنىڭ بېشىغا بىردىنلا غەم چۈشتى، بۇ «ئاچ پاقا» ئەمدى كۈندىلا كىرىۋېلىپ، بىكارلىق يەپ-ئىچەرمۇ؟

بۇنداق قىلىۋەرسە ھاشىمنى رەسۋا قىلمايدۇ؟

— پۇلنى بېرىۋەت، بۇ ئاشخانا مېنىڭ ئەمەس.

— بەرمەيمەن... قانداق قىلسەن... دېدى سەتەڭ ئۇنىڭ بوينىغا ئېسىلىپ ئەركىلەپ.

ھاشىم ئەتراپىغا چەكچىيىپ قاراپ كەتتى. سەتەڭنىڭ بېلىدىن مەھكەم قاماللاپ، تارتىپ سۆرەپ دېگۈدەك

دۇكىنىغا ئېلىپ كىردى.

— مەن... ياتقان ئۆيگە ئەكىرىپ قوي... — دېدى سەتەڭ ئۆزىنىڭ ئەتراپىغا ئولاشقان باشقا قىزلىرىنى يېقىن

كەلتۈرمەي، ھاشىمغا مەھكەم ئېسىلىپ، — ئۇسساپ كەتتىم... ماڭا سۇ بېرىڭلار.

ھاشىم ئۇنى ھېلىقى ئۆيگە ئەكىرىپ كارىۋاتقىلا تاشلىدى، سەتەڭ قولىنى كېرىپ، كۆزلىرىنى يۇمۇپ ياتاتتى،

كالىپۇكىنى كۈچۈكتەك يالايتتى. ھاشىم ئۇنىڭغا قاراپ بىر دەم تۇرۇپ كېتىپ، ساتراشخانىدىن چىقىپ كەتتى.

12

ياسىن گۈلشەننى چۈشتىمۇ، كەچتىمۇ قوينىغا سولاپ ياتقان بىلەن خوتۇنىنى بىر دەمۇ ئېسىدىن چىقىرالمىيىتى،

ھەتتا ئۇنىمۇ سېغىناتتى، خوتۇنىنىڭ مېھرى ۋە پەيزىمۇ باشقىچە دەپ ئويلايتتى، ئەمما ئۇنىڭ كېلىشى بىلەن

ئەركىنلىكىنىڭ بوغۇلدىغانلىقىنى ئويلىسا ئىچى سىقىلاتتى. گۈلشەن بىلەن بىللە بولۇش ئالدىدا ئۇنىڭغا شۇنچىلىك

ئىنتىلىپ، ھاياجانلىنىپ قىلمىغانلىرى قالمايتتى، ئەمما ئىش تۈگىگەندىن كېيىن ھېسسىياتى پەسكويغا چۈشۈپ،

كالىسى قوپقۇرۇق بولۇپ قالاتتى، خوتۇنىغا قىلىۋاتقان خىيانىتىگە ئۆكۈنۈپمۇ قالاتتى. زەھەرگە خۇمار بولغان ئادەم

ئۆزىنى ھالاكەتكە ئىتتىرىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ ئەجەللىك خۇمارىدىن قۇتۇلالمىغاندەك، ياسىنمۇ بۇنداق

كېتىۋەرسە كۈنلەرنىڭ بىرىدە تۇرمۇشنىڭ ۋەيران بولىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، گۈلشەندىن ۋاز

كېچەلمەيدىغاندەكلا قالاتتى؛ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا خۇمار بولۇپ كىرىشىپ قالغانىدى، شەھۋەتلىرى بېسىققاندا بىر دەم

ئىچى پۇشۇپ، مەنسىزلىككە، پۇشايماقچىلىققا پاتقاندا قىلغان بىلەن بىر دەمدىن كېيىن ھېسسىياتى ئۆزلىگەندە يەنە

قىلىقىنى داۋاملاشتۇراتتى. گۈلشەنمۇ ئۇنىڭ كەيپىياتىغا سەزگۈر بولۇپ، نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى پەملەپ تۇراتتى. ئۇ

قايمىقىنى سەل-پەل تۇرۇپ، خوتۇنىنى ئويلاپ ئېغىر خىياللارغا چۆكۈپ بولغىچە ئۇنى بۇنىڭدىن تارتىپ چىقىرىپ،

ناز-خۇلقى، تەننازلىقى بىلەن بىر دەمدە كۆڭلىنى ئېچىپ، ئەسەبىيلىكىنى قوزغاپ بولاتتى.

گۈلشەننىڭ پۈتۈن خوشلۇقى ياسىننى ئۆز مەيلىگە قارىتىشلا بولۇپ، نېمىلا قىلسا رايىشلىق بىلەن بويسۇنۇپ،

بەزىدە ناز بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ قويۇپ ئۇنى ئۆزىگە ئەل قالاتتى، ئۇنىڭ بىلەن توختىماي ئوينىشاتتى، شۇخۇلۇق

قىلىپ ئەركىلەيتتى.

ياسىن بىر نەچچە كۈندىلا گۈلشەنگە شۇنچىلىك كۆنۈپ كەتتىكى، يېنىدا بىر دەم بولمىسا تاماكا خۇمارى

تۇتقاندەك تىتىلدايتتى، قولى ئىشقا بارمايتتى، ئارام ئالدىغان سائەتلەرنىڭ تېزىرىك كېلىشىنى كۈتەتتى. خوتۇنىنىڭ يەنە بىر مەزگىل كەلمەي تۇرۇشىنى تىلەيتتى. ئەمما خوتۇنى ماڭىدىغان بولۇپ تېلېفون قىلدى، گەپلىرى ياسىنى چۆچۈتكىلى تۇردى:

___ ئەتە ماڭمەن، مەن بارغىچە ئاقىزنى كۆزدىن يوقىتىڭ.

___ نېمىشقا؟ ___ دېدى ياسىن بىرسى كۆتكە تەپكەندەك كەينىگە قاراپ قويۇپ، ___ ھازىر بازار يامان

ئىتتىك، تاماق توشۇيدىغان، چاي ئەكىلىدىغان، قاچا يۇيىدىغان ئىشلارغا بىر ئادەم يېتىشىپ بولالمايدۇ، تاخجاڭدىن ئىككىسى بولسىمۇ ئازلىق قىلىدۇ. بۇ قىز يالغۇز جېنىغا ئىككى ئادەمنىڭ ئىشىنى قىلىۋاتىدۇ. سەن كەلسەڭ، قوشۇمچە قارىشىپ بەرسەڭ بولىدۇ، ئۆيىنىڭ ئىشىمۇ ساخا قاراشلىق، بالغا قارىمىساڭ بولمايدۇ. مەن سېنى ئارام ئالسۇن دەۋاتسام، ئۆزەڭگە جاپا سېلىپ نېمە قىلسەن؟ سەنمۇ باشقا لاۋبەن خوتۇنلاردەك راھەتتە ياشىساڭ بولمامدۇ دەيمەن...

___ بىز تېخى ياستۇقنى قىرلاپ ئوڭدا ياتقۇدەك بېيىپ كەتمىدۇق، كىچىكىنە ئاشخانىدا يېتىشىپ

بولالمىغۇدەك نېمە ئىش بار، مەقسىتىڭىزنى ھېچ چۈشەنمىدىم.

قاينغۇ-مۇسبەتتە تۇرۇۋاتقان رەيھاننىڭ كۆڭلى شۇ قەدەر پەرىشان، گەپلىرى توڭ، كەيپىياتى شۇنچە غەپتەك

سوغۇق ئىدى.

___ پۇل تېپىشتىن باشقا مېنىڭ نېمە مەقسىتىم بار، دەپ باقە! ___ دېدى ياسىن قىپقىزىل كۆپۈپ، ___ سېنى

جاپا چېكىپ قالمىسۇن، سېنى دەپ بالا جاپا تارتىپ قالمىسۇن دەۋاتمەن. سەن نېمە كويىدا، مەن نېمە كويىدا؟

___ ئۆمەرنى بىللە بارمەن، ئۆتكەندە ئۆزىڭىز دېگەن، ئورنىڭىزدا كاۋاپچىلىق قىلىدىغان بىر ئادەم كېرەك،

ئۆمەر بارسا ئۇمۇ ماڭا قارىشىپ بېرىدۇ، ئاشخانىغا ئەمدى ئارتۇق ئادەمنىڭ لازىمى يوق. ئەڭ ياخشىسى، مەن

بارغىچە ئۇ قىزنى كەتكۈزۈۋېتىش، كۆزۈم كۆرمىسۇن...

ياسىن ئۆتكەندە ئاچىسىنىڭ تولۇقسىزنى تۈگەتكەن ئوغلى ئۆمەرنى يېنىغا ئەكىلىۋېلىشىنى ئويلاپ، خوتۇنى

بىلەن مەسلىھەت قىلىشقان، ئاچىسىغا تېلېفون قىلغان بولسىمۇ، كېيىن بۇنى ئۇنتۇپ قالغانىدى. ئاچىسىمۇ ئوغلىنى

يالغۇز يولغا سېلىپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ ئەۋەتمەي تۇرغانىدى.

___ مەن ساڭا ئۇنى ئېلىپ كەل دېدىممۇ؟ ___ دېدى ياسىن چېچىلىپ، ___ نېمانداق ئۆز بېشىمچى بولۇپ

كەتتىڭ؟

___ ئۆتكەندە دېيىشتۇقۇ؟ نېمىگە ئاچچىقلايسىز؟ ئۆزىڭىزنىڭ ئىنىسىغۇ؟ ئۆيدە بىكار ئولتۇرغۇچە ئىشلەپ پۇل

تاپمامدۇ؟ ئاچاممۇ ئوغۇل بالا بولغاندىكىن مەيلى دېدى، قوينۇڭدىن تۆكۈلسە قونچۇڭغا دەپتىكەن، نېمىلا دېگەن

بىلەن ئۆز تۇغقان، باشقا ئادەمگە باققاندا ئىشەنچلىك، شۇڭا ئۆزۈم قارار چىقاردىم، ئەمدى مۇشۇنچىلىكمۇ ھوقۇقۇم

يوقما؟

___ لېكىن ماڭا بىر ئېغىز دەپ قويۇشۇڭ كېرەك-تە! ئۆمەر كېلىدىغان ئىش بولسىمۇ ئاچامغا ئۆزۈم تېلېفون

ئۇرۇشۇم كېرەك، سەن نېمىگە ئالدىراپ كەتتىڭ؟

___ ئادەم ئەكىلىشكە ئالدىراپ كەتكەن ئادەم سىزمۇ مەنمۇ؟ مەن ئەكىلىدىغان ئادەم ئۆزىڭىزنىڭ ئىنىسى،

ئىنىڭىزغا ئىش تېپىپ بەرسەك نېمە يامىنى؟ ئۆتكەندە ماقۇل دېگەن ئادەم ئەمدى نېمىشقا گېپىڭىزدىن يېنىۋالسىز،

شۇ قىزنى كەتكۈزۈۋېتىش شۇنچە تەس كېلىۋاتامدۇ؟ توۋا قىلىدىم خۇدايىم، سىزگە ھەيران قېلىۋاتىمەن جۇمۇ!

___ ماڭا قارا، سەن بۇ ئىشنى قەستەن قىلىۋاتىسەن، مەندىن گۇمانلىنىۋاتىسەن. لېكىن بۇ ئاشخانىدا

ئىش-ئوقەتتىن باشقا ھېچقانداق ئىش يوق. ئۇ قىزمۇ كۈندۈزى ئىشلەپ ئاخشىمى كېتىدۇ. ئۆزىڭنىڭ سىڭلىسىدەك

كېچىكىنە قىز، ئىشلەشتىن باشقىنى بىلمەيدۇ، ئىشەنمىسەڭ كېلىپ ساۋۇت بىلەن ھاشىمدىن سوراپ باق. بۇ يەردە

نېمە ئىشلارنى قىلىپ يۈرگىنىمنى شۇلار بىلمەي قالامدۇ؟ مەن نېمە قىلالايتتىم، مېنىڭ ئۇ قىز بىلەن نېمە ئىشىم

بولماقچىدى؟ مەن سېنىڭ نەزىرىڭدە خوتۇنىدىن ئون كۈن ئايرىلسا چىدىيالىمايدىغان شۇنچىلىك سويۇق، شۇنچىلىك

پەس ئادەمىدىم؟ مەنمۇ سېنىڭ بۇ گۇمانخورلۇقۇڭغا، بۇ ئاچچىقۇڭغا ھەيران! ___ ياسىن سۆزلىگەنچە ئۇۋاللىققا

ئۇچرىغاندەك زارلىنىپ كەتتى.

___ لېكىن سىز شۇ تېلېفوننى بېسىۋەتكەندىن باشلاپ كۆڭلۈمگە شەك چۈشكەن، بىر كېچە ئۇخلىماي يىغلاپ

چىقتىم، ئويلىمىغان ئىشلارنى ئويلىدىم. سىزگە شۇنچىلىك ئىشىنىي دېسەممۇ كۆڭلۈم قويىمىدى. شۇ كۈنلەردە تېلېفون

ئۇرۇپ تۇرغان بولسىڭىز ئۇنداق ئويلىمايتتىم، شۇ كەچتە تېلېفونىڭىزنىڭ توكى تۈگەپ كەتكەن بولسىمۇ، بەش

مىنۇتلۇق توك قاچىلىسىڭىز تېلېفونى جىرىڭلىتىپ قويۇشقا بولسىمۇ يېتەتتى، مەن يەنە قايتۇرۇپ ئۇراتتىم. دېمەك، سىز شۇنچىلىك ئىشقىمۇ يارىمىدىڭىز، قېيىنلىقىڭىزنىڭ ھالىدىن قىلچە ئەنسىرىمىدىڭىز، مۇسبەت خەۋىرى كېلىپ قالار دەپمۇ ئويلىمىدىڭىز، شۇ ۋاقىتتا سىز ئويغاق، ھەممىنى بىلىپ تۇرۇۋاتقىنىڭىزنى كۆڭلۈم تۇيدى. نەچچە ئۇردۇم، تېلېفونىڭىز ئېتىك. قاقشىدىم، زارلىدىم، ئېرىمنىڭ مەيدىسىگە بىرسى مەيدىسىنى چاپلاپ يېتىپتۇ، بىر مەينەت مۇشۇك ئېرىمنىڭ يۈرىكىنى تارتقۇشلاپ يېڭىلى تۇرۇپتۇ دەپ ئويلىدىم. شۇ سېرىق مۇشۇك ئېسىمدىن پەقەت چىقىدى، مەن ئانچە گۇمانخور ئەمەستىم، ئەمما نەچچە يىللىق ئۆي تۇتۇش جەريانىدا سىزنىڭ تۇرقىڭىزدىن تارتىپ مەجەزىڭىزگىچە ھەممىنى بىلىپ كەتكەنلىكىم ئۈچۈن گۇمانلاندىم، ياق، كۆڭلۈم تۇيغىنىغا ئىشەندىم.

ياسىن خوتۇننىڭ بۇ سەزگۈرلىكىگە، كۆڭلىگە ئاللىقاچان دەز كەتكەنلىكىگە ئامال قىلالمايدىغانلىقىنى چۈشەندى. "خوتۇن كىشى دېگەن دۆت، قاشاڭراق بولسا ياخشى بولىدىكەن" دەپ ئويلىدى. خوتۇنى مەيلى نېمىلا دېسۇن، توغرا دەۋاتتاتتى، ئەمما ياسىننىڭ ئۇنى دەرھال ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمىدى، گۈلشەننى پۈككىنىغا بېسىپ ياتقاندا كالىسىدىن ساقىپ كەتكەن نومۇس تۇيغۇسى خوتۇننىڭ ۋىجدان سورىقى ئالدىدا قايتا پەيدا بولدى.

___ سەن بەك ئارتۇق ئويلاپ كېتىپسەن، ھەرگىز ئۇنداق ئىش يوق! ___ دېدى ئۇ كەسكىن ھالدا، ئەگەر غىلجىڭلىق قىلىپ گەپ ئويناتسا خوتۇنى تېخىمۇ گۇمانلىناتتى، ___ ئۇ كۈنى غېنى شاڭجاڭ كەپتىكەن، ئېغىر ئولتۇرۇپ قويۇپتۇق، غەرق مەست كىرىپ ياتقىنىمنى بىلمەن، بىر چاغدا تېلېفون توۋلىدى، غېنى شاڭجاڭ يەنە بىر يەرگە بارىلى دەمدىكىن دەپ تېلېفوننى ئېتىپ قويۇپ يەنە يېتىپتەمەن. ئەتسى ۋاق قويۇپ تېلېفوننى ئاچتىم، ئېچىپلا ساڭا تېلېفون قىلدىم. بولغان ئىش مۇشۇ، ئەگەر يېنىمدا سەن گۇمان قىلغاندەك ئۇ قىز بولسا، مەن نېمىشقا تېلېفوننى ئالمايتتىم، چوقۇم ئالاتتىم، ساڭا چاندۇرماي گەپ قىلاتتىم، كۆزۈڭ كۆرمىگەندىكىن مەندىن قىلچە گۇمانلانمايتتىڭ، شۇنداق ئەمەسمۇ يا؟ مەن سېنىڭ گۇمانىڭنى قوزغىغۇدەك شۇنچە دۆتمىدىم؟ سەن شۇنچە چىرايلىق تۇرساڭ، باشقا قىزلارغا قاراپ غىلجىڭلاپ يۈرۈيدىغان ساراڭمىدىم؟ مېنى شۇنداق تۇتامى يوق، ۋىجدانى يوق كۆرەمسەن؟ ھەممە ئە-خوتۇن سەندەك كۆڭلۈم تۇيدى دەپلا گۇمان قىلىۋەرسە، بىر-بىرىگە ئىشەنمىسە بۇ ئۆيىنى قانداق تۇتقىلى بولىدۇ؟...___

ياسىن ئۆز گېپىدىن ئۆزى تەسلىنىپ سۆزلەپ كەتتى، ۋە سۆزلىگەنچە ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىنى، خوتۇننىڭ كۆڭلىدىكى داغنى گەپ بىلەن يۇيۇۋەتكەندەك يېنىكلەپ قالدى.

___ ئۆزىنى ئاقلاش گەپ بىلەن بولمايدۇ، ئەمەلىيەت بىلەن بولىدۇ، ___ دېدى رەيھان ئېغىر تىنىپ قويۇپ، ___ ئەگەر ئۆزىڭىزنى مېنىڭ ئالدىمدا پاك كۆرسىتىمەن دېسىڭىز، مەن بارغىچە ئۇ قىزنى ئاشخانىدىن نېرى قىلىڭ. ياسىن شۇنچە گەپلىرىنىڭ خوتۇنىغا كۆڭۈلدىكىدەك تەسىر قىلمىغانلىقىنى كۆرۈپ ئەزاھى ئۇچتى. خوتۇننىڭ بۇيرۇق تەلەپپۇزىدا گەپ قىلىشىمۇ كۆڭلىگە پەقەت ياقىدى. ئەمما خوتۇنىغا دەرھال ئاچچىقلاپ، بۆرە تېرىسىنى كىيىپ چىقسا ئۇ تېخىمۇ گۇمانلىنىپ، ئاران ئوڭشىغان ۋەزىيەت يەنە يامانلىشىپ كېتەتتى.

___ مەن شۇنچە دېسەم يەنە شۇ گەپمۇ، ساڭا زادى نېمە بولدى؟ ___ دېدى ياسىن ئۆزىنى شۇنچە بېسىۋېلىشقا تىرىشىمۇ سەپرايغا بەس كېلەلمەي، ___ جېدىللىك شۇ قىز بىلەن قالدغۇ، بىر ئوبدان ئىشلەپ بېرىۋاتقان قىزنى نېمىشقا بىكاردىن بىكار كەتكۈزۈۋېتىمىز دەيمەن، ئۆمەر كەلسە مېنىڭ ئورنۇمدا كاۋابچىلىق قىلىدۇ، سەن ئۆيىنىڭ ئىشىنى قىلسەن، ئۇ قىز تاڭجاڭلىق قىلىدۇ. پۇل تاپقانچە ئۇنىڭ راھىتىنى كۆرمىسەك بولامدۇ؟ قايسى ئاشخانىدا لاۋبەنلەرنىڭ پالاقلاپ يۈرگىنىنى كۆرگەن سەن؟ بىزمۇ بىر راھەت كۆرۈپ باقايلى، شۇنچە يىل جاپا تارتىپتۇق، يەنە قېرىغىچە ئېشەكتەك ئىشلەپ يۈرمىزمۇ؟

___ بىر نان تاپساق داپ چېلىپ، لاۋبەن بولۇق دەپ كېرىلىپ يۈرۈۋىمىزما؟ غېنى شاڭجاڭنى بوشراق دوراڭ، ھالىمىزغا بېقىپ ئىش قىلىلى، ئىشلىمىسەك پۇل نەدە، ئىشلىمىسەك نېمە ئىش قىلىمىز؟ كىچىككەنە ئاشخانىدا ئارتۇق ئادەمنى پۇتلاشتۇرۇپ نېمە قىلىمىز؟ شۇ قىزنىڭ پۇلىنى ئۆمەرگىلا بېرىڭ، مەنمۇ ئۆي ئىشىدىن بىكار بولسام ئاشخانىغا قارىشىپ تۇرىمەن. يانچۇقتىكى پۇل ئۆزىمىزگە قالىدۇ.

ياسىن تەڭقىسلىقتا قالدى، ئۇ خوتۇننىڭ ئالدىدا بىرەر لاۋدانىڭ بېسىمىغا ئۇچرىغان شوركىدەك بۇنداق تەمتىرەپ، تۈگۈلۈپ تۇرۇشنى خالىمايتتى، ئىچ-ئىچىدىن بىر ئەزەلەك غۇرۇر، ئەسەبىيلىك تېپىچەكلەيتتى. يىراقتىن گۈلشەن ئۇنىڭ ئەركەكلىكىنى سىناۋاتقاندەك تەلمۈرۈپ قاراپ تۇراتتى، غېنى شاڭجاڭ بولسا تاماكىسىنى قىغىغىر چېشلەپ "خوتۇننىڭ سىزىڭدىن چىقالمايدىغان ئەرنى ئەزەپكىلى بولامدۇ" دەپ ئۇنىڭ ئىچىنى قاينىتاتتى.

___ ماڭا قارا خوتۇن، ئۇ قىز كەلگەندىن بېرى ئاشخانىنىڭ سودىسى شۇنداق ياخشى بولۇپ كەتتى، خېرىدارلار تاماققلا ئەمەس، كۈتكۈچلەرگىمۇ بەك دىققەت قىلىدۇ. بەك سەتنى ئەكىلىپ قويساڭ، يېگەن تامىقىنى ياندۇرۇۋېتىدىغانلار چىقىدۇ. ئەمدى بۇ قىزنى دېسەڭ ھەقىقەتەن چىرايلىق، نۇرغۇن خېرىدار مۇشۇ قىزنى دەپمۇ

ئاشخانغا كىرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ قىزنىڭ ئايىغى بەك چاققان. سېنىڭ گېپىڭ بىلەن، ئۇنى بىكاردىن بىكار كەتكۈزۈۋەتسەم ئاشخاندىن چوقۇم زىيان چىقىدۇ. شۇڭا ئۇنى كەتكۈزۈۋېتىشكە مەن قوشۇلمايمەن.

___ ما گەپنى كۆرۈڭ، ئۇ چىرايلىق بولسا مەن سەتمىكەنمەن؟ مەن بار چاغدىمۇ خېرىدار ئۈزۈلمەيتتىغۇ؟

___ مەنزە خوتۇنۇم چىرايلىق، خوتۇنۇم سەتەڭ دەپ سېنى خەققە كۆرگەزمە قىلىدىكەنمەن-دە! ھېلىمۇ يېتەر،

ئۆيدە نامىزىڭنى ئوقۇپ، بالىنى بېقىپ، باتەيدە پۇل ساناپ ئولتۇرۇپ بەر.

___ ئۇ قىزنىڭ مەندىن ئېشىپ چۈشكۈدەك نېمە ئالاھىدىلىكى باركەن؟ سىزنىڭ ئۇ قىزنى قويۇپ

بەرمەسلىكىڭىزدىكى مەقسىتىڭىز زادى نېمە؟

___ مەن ساڭا نەچچە قېتىم دەپ بولدۇم، بۇنداق تەتۈرلۈك قىلما، مېنىڭ مەقسىتىم پەقەت پۇل تېپىش، ساڭا

يۈز قېتىم دېسەممۇ دەي، مەقسەت پۇل تېپىش! بۇ قىز بەك ئالسا ئالتە يۈز كوي ئالدى، ئەمما ئېلىپ كېلىدىغان

پايدىسى ئۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە كۆپ.

___ مەن بار چاغدىمۇ ئاشخانا ئوبدان مېڭىۋاتقان، پايدىمۇ كىرىۋاتقان. بۇنىڭدىن كېيىنمۇ شۇنداق بولىدۇ.

شۇڭا ئۇ قىزنىڭ ئەمدى لازىمى يوق.

___ سەن مەن بىلەن بۇنداق قېرىشما، كۆڭلۈڭگە كەلسىمۇ دەي، سەن ئەمدى بۇ ئاشخانغا كىرىپ قالدىڭ،

خېرىدارلار يېڭى كۈتكۈچى، يېڭى چىرايغا ئامراق. سەن يەنە شۇ خەققە جىلمىيىپ، چاي توشۇپ يۈرەمسەن؟ مەن

بۇنىڭدىن نومۇس قىلىمەن. شۇڭا سەن ئەمدى تاڭجاڭلىق قىلىمەن دېمە، سېنىڭ ئورنىڭ ئاشخانىدا ئەمەس، ئۆيدە،

ئىشىڭ بولمىسا ئۆيدىن چىقماي ئۇخلا، يا بولمىسا ئاشخانغا چىقىپ مېنى كۆزىتىپ ئولتۇرۇپ بەر. نېمە ئىش قىلساڭ

قىل، لېكىن ئۇ بىگۇناھ قىزنى بىكاردىن بىكار ھەيدىۋەتە. قانداق ئويلساڭ ئويلا، مەن بۇنىڭغا قوشۇلمايمەن.

___ مانا ئەمدى گەپلەر چىقىۋاتىدۇ! ___ دېدى رەيھان توساتتىن بىر نېمىنى بايقىغاندەك ئۇنلۇك

ئاۋازدا، ___ ئاشخانغا كىرىپ قالدىمۇ يا سىزگە كىرىپ قالدىمۇ؟ يېڭىسىنى كۆرگەندە كونسىنى تاشلايدىغان

گەپمۇ؟ ئەر خەق دېگەننىڭ زادى يېڭىسىغا كۆزى توپمايدۇ.

___ سېنى بۇنچىلىك گۇمانخور، بۇنچىلىك ئۇششاق سۆز دەپ ئويلىماپتىكەنمەن، ___ دېدى ياسىن خوتۇنغا

قاتتىق ئېچىنىۋاتقاندا تەلەپپۇزدا، ___ نېمە دېسەڭ دە، سېنىڭ كۈندەشلىكىڭنى دەپلا مەن ئۇ قىزنى

كەتكۈزۈپ، ئاشخاننىڭ سودىسىنى بۇزمايمەن.

___ مەنلا بولىدىكەنمەن، قۇقىزنى تۇرغۇزمايمەن، ___ دېدى رەيھان گۇمانغا قەتئىي ئىشەنگەندەك.

___ سەن مېنى باشقۇرامسەن يا مەن سېنى باشقۇرىمەنمۇ، شۇ ۋاقىتتا كۆرەرمىز، ___ دېدى ياسىن رەقىبىگە جەڭ

ئېلان قىلىۋاتقان نوچىدەك جار سېلىپ، ___ ئاشخاننىڭ ئىشىغا ئۆزەم ئىگە، كىچىك بولساممۇ لاۋبەنمەن، خەقنىڭ

ئالدىدا ماڭمۇ يۈز-ئابروى كېرەك، خوتۇنۇم بولغاندىكىن مېنىڭ دېگىنىمگە بويسۇنۇشۇڭ كېرەك.

___ قالغىنىنى مەن بارغاندا دېيىشەرمىز...

رەيھان شۇ گەپنى دەپلا تېلېفوننى ئەتتى، دېمەك ئۇنىڭ گۇمانى قانچە كۈچلۈك بولسا، قارارىمۇ شۇنچە

مۇستەھكەم ئىدى. ياسىن شۇنچە مۇلايىم خوتۇننىڭ نېمىشقا توساتتىن بۇنچە يامانلىشىپ كەتكەنلىكىنى

چۈشەنمەي قالدى. ھەيز ۋاقتىدا شۇنداق سەپرايى ئۆرلەپ قالدىمىكەن؟ ياكى ئانىسىدىن ئايرىلىشنىڭ دەردىدە

كالىسىدىن سەل كېتىپ قالدىمۇ؟ ياكى ئېرىنى بەك سېغىنىپ كېتىپ، قاتتىق جىلە بولۇۋاتامدۇ؟...

ياسىن مەيلى قانداقلا ئويلىسۇن، ئەمدى كېيىنكى كۈنلىرىدە خوتۇننىڭ گۇمانىنى تۈگىتىش، قاپقىنى

ئېچىلدۇرۇش، كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن تىرىشىمىسا بولمايدىغانلىقى چۈشەندى. مەيلىنى گۈلشەنگە بېرىۋەتتى، رەيھانغا

قانچىلىك كۆڭلى قالدى؟ رەقىبىدەك ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان بۇ خوتۇنغا ئەمدى قانداق كۆڭۈل بەرمەكچى؟ كۆڭۈلنى

ئويلاشتىن ئاۋۋال شۇ كۆڭۈلدە ئىشەنچ تىكلەش لازىم. بۇ ئىشەنچ بولمىسا ئە-خوتۇنلۇق مۇناسىۋەت يەنە

بۇرۇنقىدەك كۆڭۈللۈك بولارمۇ؟ رەيھان بۇرۇنقىدەك مەھلىيالىق ھالىتىگە قايتارمۇ ياكى ھەر ۋاقىت كۈندەشلىك ئوتىدا

كۆيۈپ، ئېرىنىڭ ئاستىدا ياتسىمۇ ھەسرەتلىنىپ، بارلىق ھېسسىياتىنى كۈل قىلىۋېتەرەمۇ؟

خوتۇنى تېلېفوننى ئېتىۋەتكەندىن باشلاپ ئۇ ئىختىيارسىز جىددىيلىشىشكە باشلىدى، خاتىرجەملىكى بۇزۇلدى،

ئەركىنلىكى خىرىسقا دۇچ كەلدى، بۇنىڭغا قانداق تاقابىل تۇرۇش كېرەك؟ خوتۇننى قانداق ئالداپ، قانداق

يۇۋاشلىتىپ، قانداق ئەل قىلىش كېرەك؟ ئەگەر ئۇ پەيلىنى بۇزسا بۇنى قانداق بېسىقۇرۇش كېرەك؟ ئەگەر راستىنلا

جېدەللىشىپ، ئۆي بۇزۇلغۇدەك بولسا ئۇنىڭ بىلەن قانداق كېلىشىم تۈزۈش كېرەك؟ "غەنەمەت"نى قانداق ئايرىش

كېرەك؟ شۇنداقمۇ بولارمۇ؟... ياسىن قاتتىق ئويلىنىپ كەتتى، ئىتتىپاقداشلار ئەمدى رەقىبلەرگە ئايلىنىۋاتقان بۇ پەيتتە

ئۇ گويا رەقىبىگە قارشى ئۇرۇش تەييارلىقىغا كىرىشىپ كەتكەن ھەربىي قوماندانغا ئوخشايتتى، ئۆزىگە ئۆزى مەسلەھەت بېرەتتى، نەپسانىيەت ئەسكەرلىرىنى قانداق تەرتىپكە سېلىش، قانداق يوشۇرۇش، قانداق ھۇجۇمغا ئاتالاندۇرۇش، قانداق غەلبىگە ئېرىشىش تەكتىكىلىرىنى مۇھاكىمە قىلاتتى...

نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر "ئۇرۇش" ھەر ئىككى تەرەپكە پايدىسىز ئىدى، "ئىللىق ماكان" ___ ئائىلە خانىۋەيران بولاتتى، بىگۇناھ بالا زىيانكەشلىككە ئۇچرايتتى.

شۇنداقمۇ بولارمۇ؟ نېمىشقا شۇنداق بولىدۇ؟... دەپ ئويلايتتى ياسىن تاماكىسىنىڭ ئىس-تۈتەكلىرىگە قاراپ.

ئۇ سولشىپ ئاشخانغا كىردى، ئالدىراش ئىشلەۋاتقان گۈلشەنگە ئامراقلىق، قىياماسلىق، ئەنسىزلىك بىلەن قاراپ قويدى. گۈلشەنمۇ ئۇنىڭغا لەپىدە قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى، غوجاكىسىنىڭ دەرت-ئەللىمىنى سەزدى. ئەقىللىق قىز سەزگۈرلۈكتە رەيھاندىن كەم ئەمەس ئىدى، ياسىن بۇ سەزگۈر قىز-چوكانلارنىڭ ئارىسىدا قېلىپ، نېمە قىلارنى بىلەلمەي ئوڭايىسىزلىنىپ، تىتىلداپ يۈرمىسۇ، خوجايىنلىق ئىمتىيازى ۋە ھەممە ئىشىمغا ئۆزۈم ئىگە دەيدىغان ئەركەكلىك غۇرۇرغا ئىشىنىپ " ۋاقتى كەلگەندە ھەممە ئىشنى ئۆزۈم ئوڭشايمەن " دەپ ئۆزىگە مەدەت بەرمەكتە ئىدى.

ئۇ ھۇجرىسىغا كىرىپ قوش كىشىلىك كارىۋاتتا ئوڭدا يېتىپ، نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتنى تەھلىل قىلىشقا، قىيىن ئۆتكەلدىن ئۆتۈۋېلىشنىڭ چارىلىرىنى ئويلاشقا باشلىدى. ئەڭ مۇھىم مەسىلە يەنىلا خوتۇننىڭ جاھىللىقىنى تۈگىتىش ئىدى، ئۇ ئەتە-ئۆگۈن كەلسە ياسىن ئۇنىڭ بۇرۇنقى سۆيۈملۈك چىرايىنى ئەمەس، كۈندەشلىكتىن، غەزەپتىن ئۆزگىرىپ كەتكەن چىرايىنى كۆرىدۇ، شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ دىلىنى رەنجىتمەي، ئۇنى-بۇنى دەپ كۆڭلىنى ئېلىپ، ئاخشىمى ئۇنىڭ تەلپىنى قاندۇرۇپ، نېرۋىسىنى تىنچلاندۇرۇپ، كۆڭلىنى خوش قىلىپ، بارلىق دەرد-ھەسرەتنى كەتكۈزۈۋېتەلمەدۇ؟ بۇمۇ ئۇنۇم بەرمىسىچۇ؟ تاڭ ئاتقاندا رەيھان قاپقىنى تۇرۇپ، جىن چاپلىشىپ قالغاندەك ئەلەڭ-سەلەڭ قوپسىچۇ؟ ياسىن ئەگەر جىنكەش، داخان بولسىدى، خوتۇنغا دەم سېلىپ، ئۇنىڭغا چاپلىشىۋالغان كۈندەشلىك شاياتۇنلىرىنى قوغلاپ، كاللىسىنى ساقايتقان بولاتتى...

ياسىننى غەم-غۇسسە چىرمىۋالدى، خوتۇننىڭ كاللىسىنى ساقايتىشتىن ئاۋۋال ئۆزى كاللىسىدىن كېتىپ

قالدىغاندەك قىلاتتى. شۇ ئەسنادا گۈلشەن كىرىپ، ئۇنىڭ روھسىز، پەرىشان ياتقانلىقىنى كۆرۈپ بايا كۆڭلىگە كەچكەنلىرىنىڭ توغرىلىقىنى ھېس قىلدى.

___ ئاشخانىدا ئىش تۈگىدىمۇ؟ ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ كىرگىنىگە ئانچە خوش بولمىغاندەك.

___ تۈگىدى، سىزدىن ئەنسىرەپ كىردىم.

___ ماڭا نېمە بوپتۇ، ئۆزەڭنىڭ ئىشىنى بىل.

___ ئۇنداق سەت قارىماڭ، قورقىدىكەنمەن... ___ دېدى گۈلشەن تۇمشۇقنى ئۇچلاپ ناز قىلىپ، ___

مۇشۇنداق چاغدا سىزنى يالغۇز قويۇشقا تېخىمۇ چىدىمايمەن...

ياسىن ئۆزىنىڭ يېنىغا چىقىپ ياتقان گۈلشەنگە قاراپ ئېغىر تىنىشقا باشلىدى، كۆزلىرىدىن شەھۋەتنىڭ ئەسەبىي

ئۇچقۇنلىرى ئەمەس، غەمكىنلىكنىڭ غۇۋا نۇرلىرى چاقنايتتى.

___ رەيھان ھەدەم كېلەمدىكەن؟ ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ.

___ ھەدەم دەپ كەتتىڭمۇ ئەمدى، شۇ ھەدەڭنىڭ ئىشى بولمامدۇ؟ گېپىدىن قارىغاندا ئۇ كەلسە سەن

كېتىدىغان ئوخشايسەن.

___ سىز نېمە دېدىڭىز؟

___ مەنما، كەتسۇن دېدىم، بۇنداق دېمىسەم خوتۇن مەندىن ئاجرىشىدىغان ئوخشايدۇ.

گۈلشەن ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەندەك قارىدى، قولى توختاپ قالدى، كۆزلىرى ئەجەبلىنىش، ئەنسىزلىك ئىلكىدە

قىتىپ قالدى:

___ راست دەۋاتامسىز؟

___ مېنى چاقچاق قىلدۇ دەۋاتامسەن؟ ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ ياش ئېتىلىپ چىقاي دەۋاتقان كۆزىگە

تىكىلىپ، ___ ئىككى خوتۇننى بىر يەردە بېقىش تەس ئوخشايدۇ. ئىككىڭلار ئاچا-سىڭىلدەك ئۆتكەن بولساڭلارغۇ،

ماڭا نېمە غەم؟! بۇ خوتۇن ئويلىمىغان يەردىن بەك كۈنلەمچى چىقىپ قالدى، مېنى زادى ھېچكىمگە بەرگۈسى يوق،

ئۆزىنىڭلا قۇچاقلاپ ياتقۇسى بار. ئۇنىڭ نەزەرىدە سەن ھازىر بەك يامان قىز، ئۇنىڭ رىزىقىنى تارتىۋالغان دەيۈز

ئالۋاستى. شۇڭا ئۇ كەلسە چىچىڭنى يۈلمەن دەپ تۇرىدۇ. ئوتتۇرىغا چۈشۈپ ئاجرىتىپ قويماي دېسەم خوتۇن مېنىمۇ

ئۇرىدۇ. دەپ باقە، مەن قانداق قىلىمەن؟

گۈلشەننىڭ كۆزىدىن ئاچچىق ياشلار تۆكۈلگىلى تۇردى، ئورنىدىن قوپۇپ باشقا ياققا قاراپ ئولتۇردى.

___ بۇرۇنقى بايلارنىڭمۇ چوڭ خوتۇن، كىچىك خوتۇنلىرى بويىتىكەن، شۇ خوتۇنلارمۇ سوقۇشماي

ئۆتۈپتىكەنتۇق... ___ دېدى ياسن خۇددى گۈلشەنگە تەسەللى بولسۇن ئۈچۈن ھېكايە سۆزلەۋاتقاندا، ___ نۆۋەت

بىزگە كەلگەندە جاھان تارلىشىپ قالدى، ياق، خوتۇن خەقنىڭ كۆڭلى تارلىشىپ كەتتى. بۇرۇنقى بايلار نوچى

ياشايتىكەن، خوتۇنلىرى ھەددىدىن ئاشسا تاناۋنى تارتىپ تۇرغاچقا، خوتۇنلىرى ئۇلاردىن چۆچۈيدىكەنتۇق. مانا

ھازىر ئەرلەر خوتۇنىدىن قورقىدىغان بولۇپ كەتتى، خوتۇن خەق ئەرلەرنى يىغلاپمۇ، كۈلۈپمۇ قورقىتىدۇ، ئاچچىقلاپمۇ،

قېيىداپمۇ قورقىتىدۇ؛ خوتۇن خەقنىڭ ھىيلە-مىكرى تولا، شۇڭا خوتۇن كىشىنى شەيتان دەيمىز. بۇنداق دېسەم،

ئۆزەڭگە ئېلىۋالما، ھەممە خوتۇن شۇنداق. خوتۇن خەق يامان بولمەن دېسە بىر دەمدىلا ئەر خەقنى بېسىپ

چۈشىدۇ، بۇنىڭغا ئىشەنمەن؟ كالىمدا ھازىر خوتۇنلىرىمنى قانداق بويسۇندۇرۇشنىڭ چارىسىنى ئويلاۋاتمەن، چوڭ

خوتۇنۇم كىچىك خوتۇنۇمنى كۆرمەي تۇرۇپلا دۈشمەن بولۇپ كەتتى. بۇ نېمىنى چۈشەندۈرىدۇ؟ خوتۇن خەقنىڭ

دەھشەت يامانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. شۇڭا خوتۇنۇم نېمە دېسە ھە دەپ ئولتۇرمىسام، ئەتە-ئۆگۈن بېشىمغا بىر بالا

كېلەمدىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن...

گۈلشەن گەپ قىلماي، ياسنىڭمۇ قارىماي ئۇنىسىز ياش تۆكۈپ ئولتۇراتتى.

___ يىغلاۋاتامسەن؟... ___ دېدى ياسن ئۇنىڭ دۈمبىسىنى سالاپ، ___ سېرىق تۈكۈڭمۇ چۈشمىگەن بىر

قىزكەنسەن، كىچىكىنە تۇرۇپ دەرتتە قالدىم دەۋاتامسەن؟

___ مەن سىزنىڭ ئالدىڭىزدا نېمىتىم؟ ___ دېدى گۈلشەن ئاۋازى قىسىلىپ قالغاندا تەستە گەپ قىلىپ، ___

كەل دېسىڭىز كېلىپ، كەت دېسىڭىز كېتىمەن شۇ...

___ كەتسەڭ ئىككىنچى كۆرۈشەلمەيمىز، خوتۇنۇم بۇنىڭغا يول قويمايدۇ.

___ مەيلى، سىزنىڭ كۆڭلىڭىز شۇنىڭدىن ئارام تاپسا، مەن نېمە بولسام رازى.

___ كەتكەندىن كېيىن مېنى ئۇنتۇپ كەتمىسەڭ بولمايدۇ، خوتۇنىدىن قورقىدىغان مەندەك ئەرنى ئەسلەپ

قانداق قىلىسەن!

___ ئۇنىڭغا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن، كۆڭۈل دېگەننى باشقۇرغىلى بولمايدۇ.

ياسىن بۇ گەپلەردىن سۆيۈنگەنچە گۈلشەنگە تېخىمۇ ئىچى كۆيۈپ، خوتۇننى قەلبىنىڭ مۇرخانىسىغا بەنت قىلىۋەتتى. ئىلگىرى رەيھاننىڭمۇ گۈلشەندەك شۇنداق ناز-خۇلقى ۋە تاتلىق گەپلىرى بولغان، ئەمما گۈلشەن بۇ ئەسلىمىلەرنى ياسىننىڭ مېڭىسىدىن پاك پاكىز يۇيۇۋېتىپ بولغانىدى. ياسىننىڭ كۆز ئالدىدا، ھەتتا كۆڭلىدە ھازىر پەقەت مۇشۇ كىچىك خوتۇنلا بار ئىدى. ئۇ گۈلشەننى قولدىن تارتىپلا قويىنغا ئېلىپ، ئەسەبىيلەرچە سۆيۈپ، شەھۋەت پىلتىسىگە ئوت ياقىتى؛ بارلىق جىددىي ئوي-خىياللىرى، خوتۇنغا تاقابىل تۇرۇشنىڭ چارە-تەدبىرلىرى كالىسىدىن بىراقلا يوقالدى. ئىش تۈگىگەندە نېرۋىسى تىنچلاندى، گۈلشەنمۇ يىغىسىنى توختاتتى. ئىككىسى ئازادە پاراڭلىشىشقا باشلىدى.

___ گەپنى چىقىرىپ بولغۇچە يېشىڭنى ئېقىتىڭ بولدۇڭ، قارىغاندا مەندىن پەقەت ئايرىلالمايدىغان ئوخشايسەن..

___ شۇ ئەمەسمۇ، سىزدىن ئايرىلسام بېلىق سۇدىن ئايرىلغاندەك ئىش بولدۇ.

___ ئۆلۈپ قالمەن دېمەكچىمە؟

___ ئۆلمىسەممۇ ئۇنىڭ بېرىسى بولدۇ.

___ مېنى خوتۇنىدىن قورقۇدۇ دەپ ئويلىغانىدىڭ؟

___ خوتۇنىڭىزدىن قورقۇشىڭىز چوڭ مەسىلە ئەمەس، مېنىڭ ئەڭ قورقىدىغىنىم مۇھەببەت. ئۇنى مېنىڭدىنمۇ

بەك ياخشى كۆرۈشىڭىزدىن قورقىمەن.

___ ئەگەر راستىنلا خوتۇنىدىن قورقۇپ سېنى كەتكۈزۈۋەتسەم سەن نېمە دەيسەن، مېنى نېمە دەپ

ئويلايسەن؟

___ پەقەت مېنى ياخشى كۆرسىڭىزلا، سىزدىن ھېچقانداق ئاغرىنمايمەن؛ نەدە بولسام ئوخشاش، لېكىن شۇ

سىزنى كۆرۈپ تۇرسام دەيمەن.

___ خوتۇنىمنىڭ پەيلى يامان تۇرىدۇ، لېكىن مەنمۇ بوش كەلمەيمەن. ئەگەر ئۇ مەن بىلەن قېرىشىپلا سېنى

ھەيدىۋېتىمەن دېسە، ئۇنىڭغا يول قويمايمەن. ئاشخانىدا بىر ئوبدان ئىشلەۋاتساڭ، نېمىشقا كەتكۈزۈۋەتكۈدەك؟

خوتۇنۇم تۇرۇپ مېنى باشقۇرىمەن دېسە قاملاشمايدۇ، بەك بولمىسا مەن ئوبدان باشقۇرۇپ قويىمەن...

___ لېكىن قەتئىي ئۇرۇشۇپ قالماڭ، شۇنداق قىلىشىڭىز ھەممىنى مەندىن كۆرىدۇ. چاندۇرماي كۆڭلىنى ئېلىڭ،

مەندىن خاتىرجەم بولۇڭ، مەن ھەرگىز خوتۇنىڭىزغا كۈندەشلىك قىلىپ يۈرمەيمەن، سىزنى توغرا چۈشىنىمەن، سىز ماڭا قانداق مۇئامىلە قىلىشىڭىز مەن كۆتۈرەيمەن.

___ ھەممە خوتۇن خەق سەندەك بولسا بولمامدۇ دەيمەن، ئەمچىكىڭ يوغان بولمىغان بىلەن يۈرىكىڭ چوڭ،

كۆڭۈل-كۆكسۈڭ ئاجايىپ كەڭ - دە...

___ سەتلىكىنى... ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ بىلىكىنى چىمداپ، ___ ھېسسىياتىڭىزنى قاندۇرۇپ بولغاندا

كۆكسۈم كىچىك كۆرۈنۈپ قالدۇمۇ ئەمدى، يېشىم تېخى كىچىك، بىرنى تۇغقاندا چوڭىدىدۇ...

ياسن گەپنىڭ چوڭ مەسىلىگە كېتىپ قېلىشىنى خالىماي، پاراخنى يۆتكىدى:

___ چېقىشىپ دەپ قويدۇم، سېنى تېرىكتۈرسەم، قورقۇتسام كۆڭلۈم ئېچىلىپ قالىدۇ.

___ نېمە قىلىشىڭىز قىلىڭ، ئەركىنلىكى بەردەم سىزگە، مېنى راست ياخشى كۆرەمسىز ياكى ئويۇنچۇق قىلىپ

كۆڭۈل ئاچامسىز، ھەممىگە رازىمەن. دېدىمغۇ، مەن بىرسىنى ياخشى كۆرسەم غۇرۇرۇمنى قايرىپ قويىمەن، ھېچنەرسەمنى ئايىمايمەن.

___ مۇشۇ گېپىڭنى ئاڭلىسام-ئاڭلىسام زېرىكمەيمەن، ___ دېدى ياسن ئۇنىڭغا مەستانىلارچە تىكىلىپ، ___

رەيھانمۇ مۇشۇنداق بولغان بولسا، مەن نېمە دېسەم ماقۇل دېگەن بولسا، مەن بۇنچە غەم قىلىپ، ساراڭ بولۇپ كەتمەيتتىم. مۇشۇنداق جىلە بولغانچە ئۇنىڭغا ئوچ بولۇپ كېتىۋاتىمەن.

___ بەزى خوتۇنلار مۇھەببەتنى چۈشەنمەيدۇ، ئەگەر رەيھان ھەدەم سىزنى ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان بولسا

نېمىشقا سىزنى بۇنچە بىئارام قىلىدۇ؟ ئەگەر ئۇنىڭ ئورنىدا مەن بولىدىغان بولسام سىزنى پادىشاھتەك چوڭ بىلىپ،

سىزغان سىزنىڭىزدىن چىقماي، سىزنى تولۇق رازى قىلاتتىم. ئېرى بىلەن ئېتىشىپ پايدا ئالغىلى بولامدۇ؟ مەن مۇشۇ

يېشىمدا بۇنى چۈشىنىپ يەتتىم، رەيھان ھەدەم نېمىشقا بۇنى تېخىچە بىلىپ بولالمايدىغاندۇ؟

___ شۇنى دېگەن ___ دېدى ياسن ھەسرەتلىنىپ، ___ مەنمۇ ھەيران، شۇنچە يىل ئۆي تۇتقان خوتۇندىن

نېمىشقا بۇنچە ئاسان سوۋۇپ كېتىمەن؟ سەن بىلمەيسەن، مەن ئۇنىڭغا ئامراقتىم، لېكىن ئۇ ھازىر بۇرۇنقىغا

ئوخشىمايۋاتىدۇ. ئانىسىنىڭ دەردىدە شۇنداق بولۇپ قالدىمىكىنىمۇ دەيمەن. لېكىن ھەر قانچە بولسىمۇ، بۇنچىلىك ئۆزگىرىپ كەتسە بولمايتتى. ئۇ مېنى ئۆزگىرىپ كەتتى دەپ ئويلىدى، ماڭا ئىشەنمىدى، ئىشەنمىسە ئىشەنمىسۇن، ئۇنى ھازىر چوڭ بىلمەيدىغان بولۇپ قالدىم. ئۇنىڭ كۆزىگە قاراپلا ياشاشتىن تويدۇم، ئادەمگە ئازراقمۇ ئارامچىلىق بەرمەيدىغان ئۇنداق خوتۇنى... بولدىلا، باشقا كەلگىنىنى كۆرەرمەن، يا خېتىنى بېرىپلا قۇتۇلارمەن...

___ ئۇنداق قىلماڭ، خوتۇن كىشى شەخسىيەتچى كېلىدۇ، ئۇنى توغرا چۈشىنىش، بولمىسا ھەممىنى مەندىنلا كۆرىدۇ، مېنى ئۆلگىچە تىللايدۇ. سىزمۇ خوتۇنىڭىزدىن ئايرىلغاندىن كېيىن ئۇنى سېغىنىپ قالسىڭىز مېنى تىللايسىز، ھەر ئىككىڭلارغا دۈشمەن بولۇپ قالغۇم يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بالىڭىز بار، ئۇنى قانداق قىلىسىز؟

___ ئىشنى ئەجەپ ئەتراپلىق ئويلايدىكەنسىن سەن، ___ دەپدى ياسىن ئۇنىڭغا زوقلىنىپ قاراپ، ___ ئۆزەڭنى قەستەن ئەقىللىق كۆرسىتىۋاتامسەن يا كىچىك زېرەك!

___ ئەقىل ياشتا ئەمەس، باشتا دېگەننى ئاڭلىمىغانمۇ، ___ دەپدى گۈلشەن ئۇنىڭ بويىغا گىرە سېلىپ، كۆزىگە مەھكەم قادىلىپ ___ مېنىڭ يېنىڭىزدىن ئايرىمىسىڭىز يەنە نۇرغۇن چىرايلىق مەسلىھەتلەرنى بېرەلەيمەن. ___ ئەمەس سېنى يېنىمدىن تېلېفونىدەك ئايرىمىسام بولىدىكەن-دە...

ئىككىسى ئۇزۇندىن ئۇزۇن پاراڭلىشىپ ياتتى، ياسىن ھەر قېتىم خوتۇندىن ئەنسىرىگەندە گۈلشەن ئۇنى خاتىرجەم قىلدى. ياسىن ھەر قېتىم كەلگۈسى ھەققىدە بىر نېمىلەرنى دېگەندە گۈلشەن ئۇنىڭغا قېتىلىپ، كۆڭۈللۈك مەسلىھەتلەرنى بەردى. ياسىن ئەڭ بولمىغاندا يۈز بېرىدىغان ئېھتىماللىقلارنى، يامان ئاقشۈەتلەرنى تىلغا ئالغاندا گۈلشەن ئۇنىڭمۇ ئۆزىنىڭ تەبىئىيلىق كۆرۈپ قويغانلىقىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن ياسىن گۈلشەن بولسىلا، كەلگۈسىدىكى ھەممە ئىشقا دادىل يۈزلىنىپ، تۇرمۇشنىڭ مۇشەققەتلىك داۋانلىرىدىن ھالقىپ ئۆتەلەيدىغانلىقىغا ئىشەندى، گۈلشەننى تېخىمۇ ئەتىۋارلاپ، قويندىن چىقارماي ياتتى.

13

رەيھان 16 ياشلىق ئۆمەرنى ئوغلى بىلەن بىللە ئېلىپ كەلدى، تاغدەك دەرت-ھەسرەتنى يۈدۈپ كەلدى، ئېرىنىڭ يۈرىكىنى ئوغرىلىقچە يەۋاتقان مۇشۇكىنىڭ كۆزلىرىنى كۆرگىلى كەلدى، ھۇجرىسىغا كىرىۋالغان چۈشنى

قوغلىغىلى كەلدى...

ياسىن ئۇنىڭ ئالدىغا چىققاندىن باشلاپ ئاشخانغا كەلگىچە دەككە-دۇككىدىن خالى بولالمىدى، ئەركەكمەن دەپ مەيدىسىگە مۇشتىلغانچە كەينىگە داچىپ كېتىۋاتاتتى؛ رەيھان ھەرگىز ئۇ چانغىدەك خوتۇن ئەمەس ئىدى، بەلكى بىر ئۆمۈر قەدرىنى قىلىپ، قوينىغا سولاپ راھىتىنى كۆرگىدەك گۈزەل خوتۇن ئىدى، ئەينى چاغدا ياسىن شۇ شەھلا كۆزنىڭ نۇرىدىن ئېرىپ كەتكەن، شۇ قىزنىڭ ئىسالىغا يېتىپ گۈل غۇنچىسىنى ئېچىلدۇرغان، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا كىرىپ، يىلتىز تارتىپ، ئەۋلاد قالدۇرغان، ئۇنىڭ دىلىغا ئۆز مېھرىنى سالغان... يەنە تالاي مۇشەققەتلەرنى بىللە تارتىپ، ھاياتنىڭ ئاچچىق-چۈچۈك، شىرىن-تاتلىق تەمىنى تېتىپ، ئۇنتۇلمىغىدەك ئەسلىمىلەرنى قالدۇرغان؛ ئەمدى ئۇلار قېنى؟ بىللە ياشىغان يىل، ئاي، كۈنلەرنىڭ، بىر-بىرىگە قۇربان بېرىش ۋە بەدەل تۆلەشلەرنىڭ ھېسابى قېنى؟ دۇنيادا پەقەت قان قەرزىلا ئۇنتۇلماي، ھېسسىيات قەرزى ئۇنتۇلۇپ كېتەمدۇ؟

بەزى ئەزلەرنىڭ يۈزى ئېشەك تېرىسىدىنمۇ قېلىن، چۈنكى ئۇلار ئۆزلىرىمۇ سەزمەستىن ئېشەككە ئايلىنىپ بولغان. ئۇ پويىز ئىستانسىسىدا خوتۇننى كۆرۈپ سۇس كۈلۈمسىرىگەندە يۈزىنىڭ ھەقىقەتەن تارتىشىپ كەتكەنلىكىنى سەزدى، رەيھان ئۇنىڭغا بىر قاراپلا كۆڭۈلسىزلەندى. ئېرىنىڭ ھەممە يېرىنى پىششىق بىلىپ كەتكەن، ۋۇجۇدىدا نېمىنىڭ ئارتۇق، نېمىنىڭ كەم بولۇپ قالغانلىقىنى سېزىپ تۇرىدىغان خوتۇن ئۇنچىلىك ئالامەتلەرنى بىلمەي قالارمىدى، ئەمما شۇ سەزگۈرلۈكى ئۇنىڭغا ئازاب ئېلىپ كېلىۋاتاتتى، ئۇنىڭ ھالىغا ئەمەس، ئېرىنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ ھەسرەت چېكىۋاتاتتى... مانا ھەقىقىي ئايال دېگەن، مانا ھەقىقىي مۇھەببەت دېگەن! ئەمما ياسىن بۇنى سەزمەكتە يوق، خوتۇندىن ۋەھىمە يەپ، ئۇنى تۈگىتىشنىڭ چارىسىنى ئويلاپ، جىددىيلىشىپ تۇراتتى.

ئەر-خوتۇن ئادەتتىكىدەك ئەھۋال سورىشىپلا ماكانغا قايتىپ مېخىشتى، ئاشخانغا قاراڭغۇ چۈشكەندە كەلدى. گۈلشەن ئۇلارنى ساقلاپ، تالاغا پات-پات قاراپ ئولتۇرغانىدى، ماشىنا توختىشى ھامان قولدىكى ئىشنى تاشلاپ، رەيھان ھەدىسىنىڭ ئالدىغا چىقتى، "تىنچ ئامان كەپسىز ھەدە... دەپ يۈزىنى يېقىپ كۆرۈشمەكچى بولدى، ئەمما خان ئاچىسىنىڭ سوغۇق نەزەرىدىن تەمتىرەپ يېقىن بارالمىدى. گۈلشەن ئۆزىنى ھەر قانچە چاندۇرمايمەن دېگەن بىلەنمۇ ۋاقتى كەلسە چاندىغانلىقىنى ھېس قىلدى، ئوغايسىز كۈلۈمسىرەپ قويدى. بۇنداق مۇئامىلىگە ئۇچرىغىنىدىن ئۆكۈنۈپمۇ كەتمىدى، بەلكى خۇشال بولدى، ئۆزىگە تەمەننا قويدى، شۇنچە چىرايلىق خوتۇننى تۇرغان بىر ئەرنىڭ

كۆڭلىنى ئۇتۇۋالسا يەنە نېمىدىن شادلانمىسۇن؟

رەيھان گەپ قىلمايلا ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى، كىرىپلا دېمى سىقىلغاندەك بولدى؛ ئۆيىنىڭ ھاۋاسىنى كىم بۇلغىغاندۇ؟ قايسى پاسكنا ئەتىر چېچىپ كىرگەندۇ؟ چېچىغا قانداق خىنە ياققاندى؟ شۇ بەدەندىن چىققان تەرنىڭ پۇراقلىرىغا ئېرى دېگەن گالۋاڭ قانداق چىدىغاندۇ؟... كارىۋاتتا نېمە ئىشلار يۈز بەرگەندۇ؟ شۇ يوتقانلار نېمە بولۇپ كەتكەندۇ؟ بىر نەرسىلەر جايدىمۇ؟ نەرسىلەر جايدا بولغان بىلەن بۇ ئۆيدە تۇرغان ئىنساننىڭ كاللىسى جايدىمۇ؟... ئۇ سومكىسىنى قويۇپ، چاپىنىنى سېلىپ كىيىم ئىشكاپىغا ئېسىۋاتقاندىمۇ ئۇياق-بۇياققا قاراپ قوياتتى؛ ھەر بىر قارىغىندا ياسىن ساقچىنىڭ كەينىدە تۇرغان ئوغرىدەك دەككە-دۈككەدە شۇ ياققا قارايتتى. ئۇ پاكىز، رەتلىك تۇرغان ھۇجرىنى ئەتىگەندىلا ئۆزى قالايمىقان قىلىۋەتكەن بولۇپ، گۈلشەنگىمۇ بۈگۈن ئۆي تازىلىماسلىقى، خوتۇننىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويىدىغان ھەر قانداق نەرسىنى قالدۇرماسلىقىنى تاپلىغانىدى. شۇنداقتىمۇ ئويلىمىغان يەردىن بىر نەرسىلەر چىقىپ، سىرى پاش بولۇپ قالىدىغاندەك ئەنسىرەيتتى.

___ كارىۋاتنىڭ بېشىدىكى رەسىم يوققۇ؟ ___ دېدى رەيھان ئۇنىڭغا شۈبھىلىك نەزەردە تىكىلىپ.

ياسىن تەمتىرەپ كەتتى، ئۇ گۇمانلىق نەرسىلەرنى ئېلىۋېتىشنىلا ئويلاپ، قويۇپ قويىدىغان نەرسىلەرنى ئۇنتۇپ قالغانىدى؛ بېرىپ تارتىمىدىكى رەسىمنى ئېلىپ جايىغا قويۇپ قويدى.

___ بىز كېتىپلا تىقىۋېتىپسىز-دە، كۆزۈمۈ كۆرمىسۇن دېگەنسىز تاينىلىق، ئە چىقىپ تاشلىۋەتسىڭىز بولمامدۇ؟...

___ نېمە دەيدىغانسەن، توپا بېسىپ قالمىسۇن دەپ تارتىمغا سېلىپ قويغان.

___ بۇ ئۆي غەلتىلا كۆرۈنۈۋاتىدىيا كۆزۈمگە، دېرىزىنى سەل ئېچىپ قويۇڭمۇ ئادەمنى تىنغىلى قويۇپ.

ياسىن دېرىزىنى ئېچىپ قويدى، خوتۇنغا ئەنسىزلىك بىلەن قارىدى، ئۇنىڭغا بولغان سېغىنىش، تەشۋالىقىمۇ يوقاپ كەتتى، بۇ كېچىنى قانداق ئۆتكۈزۈشۈم ئېغىر بىر مەسىلىگە ئايلىنىپ قېلىۋاتاتتى.

خوتۇنى كەلدىمۇ، ئەمدى ئۇنى چەكلەيدۇ، ئۇ يا خوتۇندىن، يا گۈلشەندىن ھەۋىسىنى قاندۇرالمىدۇ. بۇ ئۆيگە ئەمدى گۈلشەن كىرەلمەيدۇ، ياسىن ئۆز مەيلىچە، ئەسەبىيلەرچە ئىش قىلالمايدۇ. شۇ مەيلىخۇشلۇققا، شۇ ئەركىنلىككە ئىنتىلگەنچە گۈلشەننى سېغىنىدۇ؛ بۇرۇنقى قىزغىنلىقىدىن ئەسەرمۇ قالمىغان خوتۇنغا يېقىنلىشىشتىن ۋاز كېچىپ، ئاچچىق تىنىپ ياتىدۇ، بۇ ھالەت قاچانغىچە داۋاملىشىدۇ، ئۇققىلى بولمايدۇ... پەقەت چىدىمىغاندا يا

خوتۇنى پارتىلايدۇ، يا ئۆزى...

___ بىر دەم چىقىپ تۇرسىڭىز بوپتىكەن، بەش مىنۇت جىمجىت يېتىۋالسام... دېدى رەيھان ئۆزىگە قاراپلا

تۇرغان ياسنىغا ھارغىنلىق بىلەن تىكىلىپ.

ياسن چىقىپ كەتتى، رەيھان كارىۋاتتا ئولتۇرۇپ ئىككى يېنىغا قارىدى، يوتقانى ، ياستۇقلارنى ئۆرۈپ

چۆرىدى، كۆرىنىنى قايرىدى. كارىۋاتنىڭ ھەممە يېرىنى ئاخشۇرۇپ تىتۋەتتى، ئاندىن زوڭزىيىپ گىلەمگە سىنچىلاپ

قارىدى، ئاتنىڭ قىلىدەك بىر نەچچە تال قوڭۇر چاچ گىلەمگە چاپلىشىپ تۇراتتى. رەيھان ئۇنى چىمدىپ ئېلىپ

سىنچىلاپ قاراپ كەتتى، گىلەمنىڭ ھەممە يېرىگە شۇ پاسكىنىنىڭ چېچى تېرىلىپ كەتكەندەك بىئارام بولۇپ يەنە

قارىدى، ئۆيىنىڭ كۆزىگە چېلىقمايدىغان يەرلىرىنىڭ ھەممىسىگە قاراپ بىر تال چاچ بوغۇقچى تېپىۋالدى. بۇ نەرسە

خۇددى قەستەن تاشلاپ قويۇلغاندەك، ئۇنى تېرىكتۈرمەكتە ئىدى. ئۇ چاچ بىلەن چاچ بوغۇقچى كارىۋاتقا تاشلاپ

ئۇنىڭغا نەپرەت، يىرگىنىش بىلەن بىر دەم قاراپ تۇردى، ئېرى بىلەن شۇ پاسكىنىنىڭ رەسۋا كۆرۈنۈشلىرىنى خىيال

قىلدى، ئاندىن ئۇنى سەسكىنگەن ھالدا قولغا ئېلىپ تازىلىق قەغىزىگە يۆگەپ قويدى.

ھۇجرىدىكى ھەممە نەرسە ئۇنىڭ كۆزىگە شۇنداق سەت كۆرۈنۈپ كەتتىكى، بىر-بىرلەپ ئېتىپ، چىقىپ،

ھەممىنى ۋەيران قىلىۋەتكۈسى كەلدى. يوتقان-كۆرپە، ياستۇقلارنى يەرگە تاشلاپ، كىرىلىكلەرنى سۆكۈشكە باشلىدى.

بىر چاغدا قولى ھەرىكەتتىن توختاپ، كۆزلىرى بىر نۇقتىغا تىكىلىپ قالدى...

شۇ ئەسنادا ئوغلى كىرىپ، بىر نېمىلەرنى دېدى، ئۇ ئاڭلىمىدى...ياسن ماراپ قويدى، چىرايى تاتىرىپ كەتتى.

___ مېنىڭ كۆڭلۈم زادى تۇيغان... ___ دەيتتى رەيھان مۆل-مۆل ياش تۈكۈپ.

ياسن ئىشىك تۈۋىدە قاراپ قېتىپ تۇراتتى، يۈز تېرىلىرى قورۇلۇپ، تام سۇۋاقلرىدەك تۈكۈلۈپ چۈشۈشكە

باشلىدى، ئەپتى-بەشىرىسى ئاشكارىلانغان، ئەمما نومۇس تۇيغۇسى يوقالمىغان ئادەمنىڭ ئازابى نەقەدەر

دەھشەت-ھە! ئوغلى ئاپسىغا ھەيران بولۇپ، ئەتراپىنى چۆڭلەپ، يوتقانى دەسسەپ ئويىناپ يۈرەتتى.

رەيھان چىداپ ئولتۇرمىدى، يەنە ئازراق ئولتۇرسلا دەرد-ئەلەمدىن قېرىپ كېتىدىغاندەك، شۇ ئولتۇرغانچە

مۈكچىيىپ تۈگىشىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى.

___ بۇ نېمە؟...؟ ___ دېدى ئۇ قولىدىكى "نجاسەت"نى كۆرسىتىپ، ___ كۆزىڭىزنى يوغان ئېچىپ بىر قاراڭ،

بۇ زادى نېمە؟

ياسىنىڭ كۆزلىرى چەكچە يىدى، ئاغزىنى ئۆمەللىدى:

___ نېمە ئۇ... نېمە بولدى...

___ نېمىلىكىنى ھېلى كۆرسىز، بېرىپ ئاقىزنى چاقىرىڭ. شۇ دەپ بېرىدۇ.

___ دېگەن زادى نېمە بولدى؟ نېمىگە گۇمانلىنىپ كەتتىڭ... ___ دېدى ياسىن مەغلۇبىيىتىگە تەن بەرمىگەن

نۆچىدەك تىرىشىپ، ___ ناھايىتى بىر نەچچە تال چاچكە نىغۇ، سېنىڭ چېچىڭمۇ بۇ تېخى كىم بىلىدۇ؟

___ ئۆزۈمنىڭ چېچىنى ئۆزۈم بىلمەي قالامدۇم؟ ئەمەس ما نېمىچۇ؟

___ سېنىڭ بولمىسا گۈلشەننىڭ ئوخشايدۇ، گۈلشەن بۇ ھۇجرىنى بىر نەچچە قېتىم تازىلاپ بەرگەن، شۇڭا

چۈشۈرۈپ قويغاندۇ. مەن تېخى سېنىڭ بىر نېمە ئوخشايدۇ دەپتىكەنمەن... بىلىسەنغۇ مېنى، خوتۇن خەقنىڭ

ئۇششاق نېمىلىرىگە تەگمەيمەن، شۇڭا تاشلىنىپ قالغان گەپ. گۈلشەنمۇ بۇ كىچىككەنە بىر نېمىسىنى سوراشتىن

خىجىل بولۇپ ماڭا دېيەلمىگەن گەپ، ھۇجرىغا قايتا كىرەلمىگەن گەپ... قارا، بىر دەمدە ئادەمنى شۇنچە ساراڭ

قىلىۋەتتىڭ!

___ شۇ مەينەتنىڭ كۇسىرىنى تېپىۋالغان بولسام ھېساب بولاتمى؟ ___ دېدى رەيھان قولىدىكى قەغەزنى بىر

بۇلۇڭغا تاشلاپ، ___ ئىشقىلىپ شۇ قىزنى بۇ ھۇجرىغا ئېلىپ كىرگىنىڭىز راستمۇ؟

___ راست، لېكىن ئۇ ئۆي تازىلىغان، ھۇجرىغا كىرسىلا شۇ ئىش بولىدۇ دەپ ئويلايمەن؟ نەدە ئۇنداق ئاسان

ئىش بار؟ بىر قىزنى توخۇدەك كۆرگەنلا يەردە جايلىۋېتىدىغان خورازمىدىم؟ ___ ياسىن ناھەقچىلىككە

ئۇچراۋاتقاندا چىچىلىپ قايناشقا باشلىدى...

___ ھۇجرىنى تازىلايدىغان ئىشنى سىز چىقارغانمۇ ياكى ئۇ قىز ئۆزى دېدىمۇ؟

___ مەن دېدىم.

___ سىز ئەزەلدىن ئۆيىنىڭ تازىلىقىغا كۆڭۈل بۆلمەيتتىڭىز، بىر نەرسىلەرنى قالايمىقان تاشلايتتىڭىز، نېمە بولۇپ

شۇنداق رەتلىك، پاكىز بولۇپ قالىدىڭىز؟ ئەمەس بۈگۈن بۇ ئۆي نېمىشقا شۇنچە قالايمىقان، دالان ئۆي نېمىشقا شۇنچە

پاكىز؟

ياسىنى سوغۇق تەر بېسىشقا باشلىدى، كۈندەشلىككە كەلگەندە خوتۇن كىشى نەقەدەر سەزگۈر، ھوشيار-ھە! يىپ ئۇچى ئىزدەپ ئوغرىنى پاش قىلىدىغان ساقچىلارمۇ ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمىگۈدەك! ئەمما خوتۇنى ھەر قانچە ئەقىللىق بولسىمۇ ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇپ ئۆزىنى قوغدىمىسا بولمايتتى، خوتۇنىنىڭ ئالدىدا دۆتلىشىپ تىرماق تاتىلاپ تۇرىۋەرسە، بىر دەمدىلا رەسۋايى چۇۋۇلاتتى.

___ تېخى ئۆلۈشكۈن تازىلىغان، سېنى كېلىپ قالسا ئۆيىنىڭ ئىچى سەت تۇرمىسۇن دەپ تازىلاپ قويغان، ئىككى كۈن بولدى، ھۇجرا يەنە قالايمىقانلىشىپ كەتتى، دالان ئۆيدە تۇرمىغاندىكىن پاكىز تۇرىدۇ-دە...
___ ئاقىزنى چاقىرىڭ، ئۆزىدىن گەپ سورايەن...

ياسىن ئامالسىز ئاشخانغا چىقىپ گۈلشەننى چاقىرىپ كەلدى.

___ بۇ ئۆيى ئۆلۈشكۈن سىز تازىلىغانمۇ؟

___ ھەئە، مەن تازىلىغان.

___ ما چېچىڭىز بىلەن بۇقۇچىڭىز بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟

گۈلشەن سەل تەتىرەپ قالدى، ياسىننىڭ ئويلىغىنىدەكلا جاۋاب بەردى:

___ ئۆي تازىلىغاندا چۈشۈپ قاپتۇ...

___ ئۆي تازىلىغاندا چاچ تارامتىڭىز؟

___ ھەئە، بەزىدە تاراپ قويايتتىم.

___ مېنىڭ پەرداز ئەينىكىم ئوبدان يارىشىپتۇ-دە، يەنە نېمە ئىشلارنى قىلىدىڭىز؟

___ شۇ... ئۆي رەتلىدىم، كىيىملىرىڭىزنى جايى-جايغا ئېسىپ قويدۇم، چىرايلىق كىيىملەرنى تاللاپ

ئاپتىكىكە ئىسىز. رەسىمىڭىزنى كۆرۈپ سىزنى قانداق مايىلارنى ئىشلىتىدىكىن دەپ قاراپ باقتىم. راستىنى دېسەم، سىزگە بەك ھەۋەسلىنىمەن ھەدە...

___ ھەۋەسلىنىمەن دەپ ھەممە نېمەنى تۇتۇپ بېقىپسىز-دە!

___ ئۇنداق دېمەڭ ھەدە، مېنى ئۇنداق يامان قىزدەپ ئويلاپ قالماڭ.

گۈلشەن ھېچ ئىش بولمىغاندەك تەبىئىي ھالدا، ئوقۇتقۇچىسىنىڭ سوئاللىرىغا توغرا جاۋاب بېرىۋاتقاندا زېرەك

ئوقۇغۇچىدەك جاڭىلداپ سۆزلەپ تۇراتتى. ياسىن ئۇنىڭغا قاراپ كۆڭلى بىر ئاز تىنجىدى.

___ بۇ ئۆيىنى قاچان تازىلىغان؟ ___ دېدى يەنىلا گۇمان ئىچىدە قالغان رەبھان.

___ ئۇلۇشكۇنغۇ دەيمەن، ياسىنكام سىزنى كېلىدۇ دەپ تازىلاپ قويۇشۇمنى بۇيرۇغان...

ياسىننىڭ پوكۇلداپ تۇرغان يۈرىكى جايىغا چۈشتى، گۈلشەنگە ئىچىدە ئاپىرىن دەۋەتتى.

___ ئېرىم بىلەن ھېچقانداق چاتىقىڭىز يوق، شۇنداقمۇ؟

___ قەسەم قىلاي ھەدە، مەن سىزگە يۈز كېلەلمەيدىغان ھېچقانداق ئىش قىلمىدىم. مەنمۇ سىزدەك چىرايلىق،

پاك ئايال بولۇشنى ئارزۇ قىلىمەن، ئاناممۇ مېنى كىچىكىمدىن شۇنداق پاكىز چوڭ قىلغان. جان باقماق تەس كېلىپ

كۇلغا چىقىپ قالدىم، بولمىسا خەقنىڭ ئالدىدا خارلىشىپ ئىشلەپ يۈرىمەنمۇ؟ بىكاردىن بىكار سىزنى بۇنداق

گۇمانغا سېلىپ يۈرىمەنمۇ... ___ گۈلشەن چىرايىنى ئۈمچەيتىپ، كۆزىگە ياش ئالدى.

___ ئانىڭىز بارمۇ؟ نېمە ئىش قىلىدۇ؟ يەر تېرامدۇ؟

___ ئانام تۈگەپ كەتكەن، ئۆگەي ئانام بار. ئۆيىمىزدىكىنىڭ ھەممىسى دېھقان، كۈنىمىز بەك تەس.

___ قانچە ياشقا كىردىڭىز؟

___ ئىككى ئايدىن كېيىن 18 گە كىرىمەن.

___ دېمەك، سىز تېخى توي قىلمىغان، ئەر-خوتۇنچىلىقنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيسىز، شۇنداقمۇ؟

___ شۇنداق ھەدە، مەن ئۇنداق ئىشنى ئويلىساممۇ قورقمەن، يىگىرمە بەش ياشقا كىرگىچە توي قىلمايمەن

دەۋاتىمەن.

___ كۇلغا چىققىلى قانچىلىك بولدى؟

___ ئۇزاق بولمىدى، غېنى شاڭجاڭ ئۆيىمىزگە ئۆزى بېرىپتىكەن، دادامغا تىلخەت يېزىپ، قىزىڭىزنى ساق

قوللىغىزغا تۇتقۇزۇپ بېرىمەن دەپ ئەكەلگەن. ئىشلەپ ئازراق پۇل تېپىۋالسام بۇ يەردىن كېتىمەن. شۇخا ھەدە،

سىزدىن خوش بولاي، مەندىن ئۇنداق گۇمانلىنىپ يۈرمەڭ، نېمە قىل دېسىڭىز قىلاي، مېنى ھاقارەتلىمەڭ.

ئاچا-سىڭىلدەك چىرايلىق ئۆتۈپ كېتىلى، بۇ يەردە ئىككىمىزدىن باشقا ھال-مۇڭ بولۇشقىدەك كىم بار؟ رەسىمىڭىزنى

كۆرگەندىلا كۆزۈمگە شۇنداق ئىسسىق كۆرۈنگەندىڭىز، ئوغلىڭىزمۇ شۇنداق ئوماق چوڭ بوپتۇ، سىز ئالدىراش چاغدا

بالغا قاراپ تۇر دېسىڭىز قاراپ بېرىمەن. كىرلىرىمنى يۇي دېسىڭىزمۇ يۇيۇپ بېرىمەن، لېكىن تەلۋىم شۇ، مېنى ھەرگىز يامان كۆرۈپ قالماڭ؛ مەن ئانامدىن كىچىكلا ئايرىلغان بىر يېتىم قىز، ئازار يەپ قېلىشنى خالىمايمەن. بىر كىم بوزەك قىلمەن دېسە ھەرگىز يول قويمايمەن. ئۇنداق ئادەمنى خۇدايىمۇ كەچۈرمەيدۇ. ياسنىكامنى ئاكامدەك كۆرىمەن، ئۇمۇ مېنى سىڭلىسىدەك كۆرۈپ ياخشى قاراۋاتىدۇ، شۇڭا مەنمۇ كۆيۈنۈپ ئىشلەۋاتىمەن. ئەگەر ئۇ ماڭا باشقىچە قاراپ، نىيىتىنى بۇزغۇدەك بولسا بۇ يەردە بىر مەنۇتمۇ تۇرمايتتىم. بۇ ئاكامۇ سىزنىڭ ئىززىتىڭىزنى بەك قىلىدىكەن، سىز يوق چاغدىمۇ ھۆرمىتىڭىزنى ساقلايدىكەن، شۇڭا سىز ئۇنىڭدىن گۇمانلانسىڭىز بولمايدۇ. چاچ دېگەن چاچ تارىغاندا چۈشۈپ قالىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن سىزدەك داڭلىق سوپۇنلارنى ئىشلىتەلمەيمەن؛ چاچ بوغۇقچى دېسىڭىز، چېچىمنى سىزنى دوراپ تۇگۇپ باقاي دېگىنىم ئېسىمدە، نەدە چۈشۈپ قالغىنى يادىمدا يوق، ئەگەر بۇ نەرسىنىڭ ئىش تېرىيدىغانلىقىنى بىلگەن بولسام نەدىن بولمىسۇن ئىزدەپ تاپاتتىمكەن...

گۈلشەن سۆزلىگەنچە رەيھاننىڭ تۇمانلىق چېھرى بارا-بارا ئېچىلدى. ياسىن تەسىرلىك بىر كىنو كۆرگەندەك ھاياجانلاندى، گۈلشەندىن شۇنچىلىك مىننەتدار بولىدىكى، قۇچاقلاپ سۆيۈپ كەتكۈسى كەلدى. دەرھەقىقەت، خوتۇن كىشىنى خوتۇن كىشى چۈشىنىدۇ، خوتۇن كىشىنى پەقەت خوتۇن كىشىلا بابىلايدۇ. ئاچىسى سىڭلىسىنى، سىڭلىسى بەزىدە ئاچىسىنى ئالدىلايدۇ. ئەپسۇسلىنارلىق يېرى شۇكى، ھېسسىيات بىلەن ئىش قىلىدىغان بۇ خوتۇن خەق بىر-بىرى بىلەن مەڭگۈلۈك دوست بولالمايدۇ. گۈلشەن ھازىر ئۆزىنى بۇنداق پەردازلىغان بىلەن ھامان بىر كۈنى بوياقلىرى تۆكۈلۈپ، ئەسلى قىياپىتى نامايەن بولىدۇ. ئەمما شۇنىڭغىچە ياسىن خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ، ئىشلىرىنى ئوڭشاپ بولىدۇ. بۈگۈن بولمىسا ئەتە سۆيۈملۈك خوتۇننىڭ ۋىسال شەرىپىنى ئىچەلەيدۇ.

رەيھان گۇمانىدىن ئازراق يانغان بولسىمۇ، ھوشيارلىق ۋە نازارەتنى بوشاشۇرۇپ قويماسلىقىنى كۆڭلىگە پۈكتى. گۈلشەن ئۆزىنى يامان دېمىگەن بىلەن، ئۇنچە يۈزى تۆۋەن، يۇۋاش قىز ئەمەستەكمۇ قىلاتتى. رەيھان ئۇنىڭ تۇمۇچۇقتەك سايىراپ كېتىشلىرىدىن بىر تۇرۇپ تەسىرلەنسە، بىر تۇرۇپ ئۆزىنى ئالدىنىۋاتقانداك ھېس قىلىپ ئىچى پۇشتى؛ گۈلشەن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ياسىنغا دىققەت بىلەن نەزەر سالدى، ياسىن ئۇنىڭ كۆزىگە يەنلا ئۇدۇل قارىيالمىتتى، بۇ ئەرنىڭ بىچارە ئەپتىدىن رەيھاننىڭ يىغلىۋەتكۈسى كەلدى.

ئۆيىنىڭ ئىچى شۇنچىلىك قالايمىقان ئىدى، بالىسى بۇ قالايمىقانچىلىق ئىچىدە ئۇنى تارتىپ، بۇنى تاشلاپ،

كەڭ-كۈشادە ئويناۋاتاتتى. رەيھان ئورنىدىن قوپماي ياش تۆكۈپ ئولتۇراتتى، ئىچ-ئىچىدىن بىر قايغۇ-ھەسرەت، دەرت-پىغان ئۆرلەيتتى.

___ يەنە نېمىگە يىغلايسەن؟ ___ دېدى ياسن ئاغزىغا سېلىۋاتقان تاماكنى قولغا ئېلىپ، چىرايىنى

پۇرۇشتۇرۇپ ___ مەندىن يەنە گۇمان قىلىۋاتامسەن؟ زادى قاچان تۈگەيدۇ بۇ گۇمانىڭ؟

___ نېمىگە يىغلايتتىم، ئۆزەمنىڭ دۆتلۈكىگە يىغلايمەن؛ ماڭا ئەقىدە قىلمىغان بىر ئادەمنى دەپ بىچارە

ئانامنى رازى قىلالمىغىنىمغا يىغلايمەن... ___ رەيھان ئېسە دەپ يىغلىغاچ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، ___ سىز مېنىڭ

كۆڭلۈمنى خاتىرجەم قىلمىغاندىكىن سىزدىن تولا ئەنسىرىدىم. نەچچە كۈنلۈكى قالغان ئانامنىمۇ سىزنى

ئويلىغانچىلىك ئويلىمىدىم. ئۆزەمچە ساراڭدەك تىتىلداپ، كېتىشكە ئالدىراپتىمەن. ھەتتا بىر قېتىم سىزگە تېلېفون

ئۇرغاندىمۇ ياكى كىمگە دېگەندىمەن، ئېسىمدە يوق "پاتراق كەتسەم بولاتتى" دېگەن گەپ ئېغىزىمدىن چىقىپ

كېتىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ قالغان كىچىك سىڭلىم بۇ گەپنى ئايرىپ ئانامغا دەپتۇ، ئانام شۇنىڭدىن كېيىن ماڭا بىر ئېغىز

گەپمۇ قىلمىدى. "مەن بالدۇراق كېتەي" دېگەندەك، ئەتسى ئاخشىمى جان ئۇزدى... مېنىڭ شۇ گېپىم ئېغىز

كەلدىمكىن دېدىم، يىغلاپ قاقشىدىم، چاچلىرىمنى يۇلدۇم، سىڭلىمنى ئايرىم ئېلىپ چىقىپ تەستەكلىرىگە نەچچىنى

سېلىۋەتتىم. ھەر قېتىم شۇ گېپىمنى ئويلىسام ئاغزىمنى چىشلەپ، زۇۋانمىنى بوغۇۋەتكۈم كېلىدۇ. قاقشىغان بىلەن

بىكاركەن، ئانام شۇ كەتكەنچە كېتىپ قالدى، ئېرىدىن باشقىنى ئويلىمايدىغان دۆت، ۋاپاسىز قىزىنى ئارماندا

قويۇپ كېتىپ قالدى. ئانام كېتىپ زار يىغلاپ تۇرغاندا ئېرىمدىن بولسىمۇ تەسەللىي تاپاي دەپ تېلېفون ئۇرسام،

تېلېفوننى بېسىۋەتتىڭىز، بىر ئېغىز تەسەللىي بېرىشىكمۇ يارىماي، يۈرىكىمنى قان قىلدىڭىز. شۇ چاغدا خۇدا مېنى

جازالاۋاتىدۇ دەپ ئويلىدىم، ئانامنىڭ قارغىشىغا كەتتىم دەپ ئويلىدىم... بىچارە ئانامنى تۈزۈك رازى قىلالمىدىم،

جاھاندا مەندەكمۇ دۆت، مەندەكمۇ ئەخمەق خوتۇن بولامدۇ... دەپ ئۆزەمنى ئۆزەم كاپاتلىدىم، نەچچە كېچە

ئۇخلىماي يىغلاپ چىقتىم، ئويلاپ-ئويلاپ ئەمدى چۈشەندىم، ئانىسىغا ۋاپاسىز چىققان خوتۇنغا مۇشۇنداق تۈزۈك

ئەر لايىقكەن... جاھاننىڭ ئىشلىرىنى خۇدايىم تەڭشەيدىكەن، خۇدايىم ھەممىنى كۆرۈپ تۇرىدىكەن...

ياسن بۇلارنى ئاڭلاپ خوتۇنغا راستىنلا ئۇۋال قىلىپ قويغاندەك ئازابلاندى، ئۆزىنىڭ تۈزۈكلۈكىنى ئېتىراپ

قىلغاندەك جىمىدە ئولتۇرۇپ كەتتى، چەكەي، ياق چەكەلمەي تۇتۇپ ئولتۇرغان تاماكىسىنى مېچىۋەتتى.

رەيھاننىڭ يىغا ئارىلاش دەرتلىرى يەنە تۆكۈلمەكتە ئىدى:

___ ئانامنىڭ سەكراتتىكى شۇ چىرايى پەقەت ئېسىمدىن چىقمايدۇ... " مەندىن رازى بولۇڭ ئانا، رازى بولۇپ قېلىڭ، رەنجىتكەن يېرىم بولسا كەچۈرۈۋېتىڭ، خىزمىتىڭىزنى قىلالىدىم... " دەپ شۇنچە يىغلاپ يېلىندىم، بەلكىم كەچۈرۈۋەتكەندۇ، ئانىنىڭ كۆڭلى دەريادەك كەڭ، قالغىنىنى ئاللاھ ئىگەمدىن تىلىدىم. ئانامنىڭ ئېڭىكى چۈشۈپ كەتكەندە مېنىڭ يۈرىكىمۇ چىقىپ كەتكىلى تاس قالدى. ئانام كۆزىنى يۇمدى، شۇنىڭغا قاراپ خاتىرجەم كېتىپ قالدى دەپ ئويلىدىم... لېكىن مەن خاتىرجەم بولالمايدىم، يۈرىكىمدە بىر داغ قالدى. بالا بېقىشنىڭ جاپاسىنى ئۆزۈم بىلگەن تۇرۇقلۇق ئانامنىڭ قەدرىنى قىلالىدىم، بالام بىلەن بولۇپ كېتىپ ئانامنى ئۇنتۇپ قالدۇم، توي قىلغاندىن بېرى ئانامغا نېمە قىلىپ بەرگىنىمنى ئۇقمايمەن، ئېرىم، بالام دەپلا ئۇتۇپتەيمەن. ئاكام كەل دېمىگەن بولسا ئېرىمنىڭ قوينىدىن چىقماي يۈرەر بولغىمىدىم؟ ئانام شۇنداق ياتسا نېمە ئويلاپ يۈرگەن بولغىدىم؟ ئانامنىڭ بىر نەچچە كۈنلۈكى قالغىنىنى بىلىپ تۇرۇپ، يېنىدا ئۇزاقراق ھەمراھ بولۇشنىڭ ئورنىغا، ساراڭدەك گەپ قىلىپ يۈرگىنىم نېمىسى... مېنى ئالدىغان بىر ئەرنى سېغىنىپ، ئەسلەپ يۈرگىنىم نېمىسى؟ ئۆزۈمگىمۇ ئاز... مەن زادى مۇشۇ كۈننى تىلەپ تاپتىم، نېمە كۆرسەم ئەمدى ھەق دەيمەن...

ياسىن كۆڭلىدە نەچچە قېتىم " مەندىن ئەنسىرەپ كەتكۈڭ كەلگەن بولسىمۇ ئۇنداق گەپنى قىلامسەن؟! بۇنىڭ ھەممىسىنى ئۆزۈڭنىڭ گۇمانخورلۇقىدىن، كۈندەشلىكىدىن كۆر" دەپ خوتۇننىڭ ئېچىشقان يارىسىغا تۇز سەپمەكچى بولدى، ئەمما يەنىلا ئۆزىنى تۇتۇپلا خوتۇننىڭ دەردىنى تىڭشاپ، ئۇنىڭ ئىچى-قارنى بوشىغاندا تەسەللىي بەرمەكچى بولدى.

___ ماڭا راست گېپىڭىزنى بىر قىلىڭ، ___ دېدى رەيھان توساتتىن ئۇنىڭ چىرايىغا غەمكىن تىكىلىپ، ___ سىز بۇ قىز بىلەن بىللە ياتتىڭىزمۇ؟

ياسىننىڭ يۈرىكى يەنە سىقىلدى، تۈگىمەس بالايى-ئاپەتنى تېرىۋالغاندەك بىئارام بولدى، ھەسرەت چەكتى. نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر خوتۇننىڭ ئالدىدا ئىززەت-ئابرويىنى ساقلاپ قالماقچى بولدى.

___ دېدىمغۇ، بىللە ياتتىم دەپ.

___ ماڭا قاراپ راست بىر گەپ قىلىپ بېقىڭ...

ياسىن خوتۇننىڭ ياش ئەگىپ تۇرغان، گۈزەللىك پارلاپ تۇرغان، كىملا قارىسا ئەيمىنىدىغان نۇرلۇق كۆزلىرىگە تىكىلىپ قاراشتىن قورقتى، ئەمما قارىمىسا تېخىمۇ چېنىپ قېلىشتىن بەكرەك قورقتى.

___ راست، قىلمىدىم، ___ دېدى ئۇ خوتۇننىڭ كۆزىگە قارىمىغاندەكلا قاراپ.

___ خۇدانىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ قەسەم قىلالامسىز؟ سىزگە دەپ قويماي، بۇ ئوينىشىدىغان ئىش ئەمەس، ئەگەر يالغاندىن قەسەم قىلىدىغان بولسىڭىز قاتتىق گۇناھ ئۆتكۈگەن بولىسىز، خۇدايىم ھامان بىر كۈنى سىزنى شەرمەندە قىلىدۇ.

ياسىن جىددىيلىشىپ قالدى، ئۇ ھازىر ناماز ئوقۇمىغان بىلەن ئىلگىرى جۈمەگە باراتتى، بۇنىڭدىنمۇ ئىلگىرى دىندىن خېلى مەلۇماتلىق بولغاچقا بۇنچىلىك ساۋاتنى بىلەتتى. يالغانچىلىق قىلغاندىكىن ئاخىرىغىچە يالغانچىلىق قىلىپ، ئىماننىمۇ قايرىپ قويۇپ يۈز-ئابرويىنى قوغداپ قالسا، ئۇزاقچە تەشۋىشتە ياشايتتى. خوتۇننىڭ ئالدىدىمۇ " يالغاندىن قەسەم قىلغان ئىمانسىز" ھېسابلىنىپ، تېخىمۇ رەسۋا بولاتتى.

ياسىن بۇنىڭغا جاۋاب بېرىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، جىم بولۇۋالدى.

___ گەپ قىلمايسىزغۇ، قەسەم قىلىش ئېغىر كېلىۋاتامدۇ؟

___ چوقۇم قەسەم قىلىشىم كېرەكمۇ؟ ___ دېدى ئۇ جىلە بولۇپ، ___ ئادەمنى يامان يەردىن قىستىغىلى ئۈستىگە نەسەن-ھە. شۇ گۇمانخورلۇقۇڭغا، شۇ كۈندە شىلكىگىگە ئىمانىمنى سۆرەپ كىرىپ قانداق قىلماقچى؟ گەپ باياتىن تۈگىدى، بۇنىڭغا جاۋاب بەرمەيمەن، قەسەممۇ قىلمايمەن، يالغاندىن تولا قەسەم قىلىدىغان ھىچقىز ئەمەسمەن.

___ يالغاندىن قەسەم قىلماي، راست قەسەم قىلىڭ، ئاندىن گېپىڭىزگە ئىشىنىپ خاتىرجەم ئۇخلاي.

___ مېنى تەتۈر قىيىنما، مەن قەسەم قىلىشقا ئۆچ، يالغاندىن بولسىمۇ، راستىن بولسىمۇ، ھەر قانداق قەسەم قىلىشقا ئۆچ، قەسەمخور بىلەن ئەزەلدىن خوشۇم يوق. مېنى ئۇنداق ئىشقا قىستىما، مەن سېنى بىلىمەن، مەن ھەر قانچە قەسەم قىلساممۇ سېنىڭ گۇمانىڭ تۈگىمەيدۇ. مەن ساڭا ئىشەنمەيمەن... ___ ياسىن سۆزىگە چىچىقلاپ سىرتقا ماڭدى.

___ مەن تاز دېگىچە سەن تاز دە دەپ... نېمىگە يامانلايسىز؟ قورساق ئاغرىقنىڭ بولمىسا تاۋۇز يېيىشتىن قورقما

دەپتىكەن، مەن زادى بىلگەن، ئىشتىنىڭىزنىڭ ئېغى پوق سىزنىڭ. تومۇچىڭىز ئالدىمغا كېلىپ سايىراپ بەرسە قۇلاق سېلىپ ئاڭلاپ بېرىدۇ دېگەنمىدىڭىز؟ مېنى ئۇنداق ئەخمەق چاڭلاپ قالماڭ...

ياسىن كەينىگە قارىدى، پۇتلىرى تىترەشكە باشلىدى، رەيھاننىڭ شەھلا كۆزلىرىدىكى نەپرەت، ھەسرەت نۇرلىرى ئوقىدەك ئېتىلىپ، يۈرىكىگە سانچىلدى. ئۇ بۇ ئاغرىققا چىدىمىدى، ئۆلۈم ئالدىدا ئىغراۋاتقان مەھبۇستەك ئىغراپ توۋلىدى:

___ نېمە دېسەڭ دە، سېنىڭ بۇ گۇمانخورلۇقۇڭ، سېنىڭ بۇ ئۇششاق گەپلىرىڭدىن جاق تويدۇم!!!

___ قىلىسام قىلىدىم دەپ ئەركىشىدەك مەيدىڭىزگە مۇشتىلىمامسىز قېنى!

___ قىلىدىم، قانداق گەپ بارما! بىر قېتىم ئەمەس، يۈز قېتىم قىلىدىم، بولدىمۇ ئەمدى!!! ___ ياسىن بۇقۇدەك

بىر ھۆكۈرەپ ئۆيىنى تېرە-پېرەن قىلىۋەتتى.

رەيھاننىڭ كۆز چاناقلىرىغا پاتماي قالغان يېشى يەنە ئېتىلىپ چىقتى، قورقۇپ كەتكەن ئوغلىنى قۇچاقلاپ بۇقۇلداپ يىغلاشقا باشلىدى.

ياسىن بۇ گەپنى دەپ بولۇپ پۇشايمان قىلدى، خۇددىنى يوقىتىپ بىر دەم تۇرۇپ كەتتى، كۆزىنى يۇمۇپلا خۇدانى تىلغا ئېلىپ قەسەم قىلمىغىنىغا پۇشايمان قىلىپمۇ قالدى؛ ھاراق ئىچكەندە، زىنا قىلغاندا يوقاتقان ئىمانى ئەجەپ بۇنچىلىك ئىشقا كەلگەندە توساتتىن پەيدا بولۇپ قالدىكەن؟ ياكى مۇسبەتلىك خوتۇننىڭ قەسەمخورنىڭ جازاسى ھەققىدىكى سۆزلىرى ئەۋلىيانىڭ گېپىدەك تۇيۇلۇپ كەتتىمۇ؟ گۈلشەن جېنىدا ۋاتىلداپ يۈرۈپ خوتۇننىڭ گۇمانىنى خېلىلا تۈگىتىپ ھېچ ئىش بولمىغاندەك چىقىپ كەتتى، چىقىپ كېتىۋېتىپ ياسىنغا چاندۇرماي قاراپ قويدى. ئەمما ياسىن چوپچوڭ تۇرۇپ، نۇرغۇن ئىش كۆرگەن ئەركەك تۇرۇپ خوتۇننىڭ ئالدىدا تۇتۇلۇپ قالدى، مازلاشتى، سەۋر قاپچىسى چىقىلىپ ئومىچى تۆكۈلدى، ئاغزى كۆيدى، ئاچچىقىدا توۋلاپ ھەممىنى دەۋەتتى. رەيھان ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى ئاچچىقىدا قىلغان گەپ دەپ چۈشەنمەيدۇ، ئۇنى شۇنداق قىلغان دەپ ئويلايدۇ، گۇمانىدىن يانمايدۇ....

ئۆزى تېرىغان پالاكەتتىن قۇتۇلالماي ئېلىشىپ قالاي دەۋاتقان ياسىن يەنىلا خوتۇننىڭ ئۆزىگە ئىشىنىشىنى، بۇ گەپنى ئاچچىق تەنە دەپ چۈشىنىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، ئۆتكۈزگەن خاتالىقى بەدىلىگە خوتۇننى قولدىن بېرىپ، ئائىلىسىنى ۋەيران قىلىشنى قەتئىي خالىمايتتى. خوتۇنىدىن ئايرىلىش خەۋپى تۇغۇلغاندىلا ئۇ ئائىلىسىنىڭ

مۇھىملىقىنى، خوتۇننىڭ چىرايلىقلىقىنى، ئوغلىنىڭ ئوماقلىقىنى ئەستايىدىل ئويلاشقا باشلىدى. ئۈچ تۆت يىللىق ئىناق ئائىلە، كۈلىدىكى مىڭبىر بوران-چاپقۇندىن ئامان كەلگەن قوۋناق ئائىلە شۇنداق ئاسان توزۇپ كېتىشى كېرەكمۇ؟ شۇنچە ئۇز خوتۇنى خەقنىڭ خوتۇنىغا ئايلىنىپ، بالىسى خەقنىڭ ئالدىدا تېنەپ، ساغرىپ يۈرۈشى كېرەكمۇ؟

___ سەن... ماڭا ئىشەن، مېنى ئۇنداق تار يەردە قىستىما... ___ دېدى ياسىن ئېسىنى يىغىپ، ئۆپكەسىنى بېسىپ، ___ ئاۋۋال ئازماس خۇدا... دەپتەن، ئادەم دېگەن ئېزىپمۇ قالدۇ. لېكىن مېنى ئۇنداق قىلدى دەپ ئويلىۋالما، بايا ئاچچىقىدا توۋلاپ سالىدىم. ئەمەلىيەتتە... ئۇنداق ئىش يوق. گۈلشەننىڭ كىرگىنى راست، ئۆزىمۇ دېدى، ئۆي تازىلىغىلى كىرگەن. بىر قېتىم كۈندۈزى ھاراق ئىچىپ ھۇجرىدا ئۇنىڭغا ئېسىلغىنىم راست... بۇنىڭدىن تېنىۋالمايمەن. لېكىن گۈلشەن... يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالدى. ئۆزەڭمۇ كۆردۈڭ، بۇ قىز ئۇنداق بۇزۇلۇپ كەتكەن قىز ئەمەس، شۇ ۋاقىتتا ئۇ ماڭا " ئاكا ئۇنداق قىلماڭ، مەن كۈلگەن ساق كەلگەن، ساق كەتكىلى قويۇڭ، مەن قايتىپ بارسام ئاتامغا نېمە دەيمەن، توي قىلىپ قالسام توي كېچىسى ئېرىمنىڭ يۈزىگە قانداق قارايمەن" دەپ يالۋۇرۇپ يىغلاپ تۇرۇۋالدى. مەست بولساممۇ كاللام خېلى ساق ئىدى، ئىچىم ئاغرىدى، پەيلىمىدىن ياندىم، نىيىتىمنى بۇزسام قىلشەتكۈم بار، لېكىن ئۆزەمنى تۇتۇۋالدىم، ئويلاپ باق، خوتۇن سېغىنىپ ئاران تۇرغاندا شۇنداق قىلىشىم ئاسانمۇ؟ بىز توي قىلىپ بالىلىق بولۇپ شۇنچە يىلدىن بېرى مېنىڭ سىرتتا ئويناپ باققىنىمنى بىلەمسەن؟ شۇڭا دەيمەن، ماڭا ئىشەن، ئەگەر ماڭا يەنە ئىشەنمەي زادى سەن بىلەن ئادا-جودا بولمەن دېسەڭ، ماڭا قاتتىق ئۇۋال قىلغان بولسەن... ما بالىنى يېتىم قىلىمىز. كاللاڭنى ئىشلەت، تولا گۇمانخورلۇق قىلىدىغان ئىشىڭنى تۈزەت، مېنىمۇ بىر ئادەم، بىر ئەركەك دەپ ئويلا، خوتۇن خەق ئېرىنىڭ كۆزىگە تولا كىرىۋېلىپ، كىچىك ئىشنى يوغانتىپ چاتاق تېرىيدىغان بولسا ئېرىنىڭ كۆزىگە ئالۋاستىدەك سەت كۆرۈنىدۇ. سەن ئۇنداق قىلما، ساڭا بۇ تۇرمۇش كېرەك بولسا كۆڭلۈڭنى كەڭ تۇتۇپ ياشا، نى خوتۇنلار بارغۇ، ئېرى ئېزىپ كەتسىمۇ كەچۈرۈپ ئېرىنى ئۆزىنىڭ ئارقىسىدا سوكۇلدىتىدۇ. سەنمۇ شۇنداق قىلساڭ، جان دەپ خىزمىتىڭنى قىلىمەن، سەندىن باشقا ھېچكىمگە قارىمايمەن...

رەيھاننىڭ يىغىسى سەل پەسكويغا چۈشتى. ئەمما ياسىننىڭ بىر ئېغىزمۇ گېپىنى ئاڭلىمىغاندەك بېپەرۋا تۇراتتى،

ئوغلىنى پەپىلىگە چ ئۇنىسىز ياش تۈكۈپ ، ئېغىر-ئېغىر ئۇھ تاراتتى.

ياسىن خوتۇننىڭ بۇ يىغىسىنى پەقەت شۇ خىيانەت ئۈچۈنلا ئەمەس، ئانىسىنى ئويلاپ كۆڭلى بۇزۇلۇۋاتىدۇ

دەپ ئويلاپ يۈرىكى سەل جايغا چۈشۈپ، يەنە گەپ باشلىدى:

___ ئانامنىڭ تۈگەپ كەتكىنىدىن مېنىڭمۇ كۆڭلۈم بەك يېرىم... سەۋر قىلمىساق بولمايدۇ. ئېغىزىڭدىن كېتىپ قالغان گەپكە ئۈنچە پۇشايمان قىلىپمۇ كەتمە، ئانام ئۇنىڭدىن خاپا بولۇپلا ئۇنداق تۈگەپ كەتمىگەندۇ... رىسقى تۈگىگەندە ھەممە ئادەم شۇنداق كېتىپ قالىدىغان گەپ. ئانام ئاخىرقى كۈنلىرىدە خۇدايىمغا تۆۋە قىلىپ، ئۇ دۇنياغا بارغاندا قانداق قىلارمەن دەپ غەم قىلىپ ياتسا سېنىڭ ئۇ گېپىڭنى ئويلاپ يۈرەمتى؟ ئەگەر ساق بولسىمۇ سېنىڭ ئۇ گېپىڭدىن رەنجىپ يۈرەمتى؟ بەك ئارتۇق ئويلاپ كېتىپسەن. تېز تۈگەپ كەتسىمۇ، ئاستا تۈگەپ كەتسىمۇ بەربىر، ئانامنى كېسەل ئېلىپ كەتتى، ئەجەل ئېلىپ كەتتى، مۇشۇنداق ئويلا... سەن ئۆزەڭچە شۇنچىلىك كىچىك ئىشىنىمۇ يوغان ئويلاپ يۈرسەڭ ئۆزەڭنى قىيناپ قويسەن، شۇڭا سېنى مەن گۇمانخورلۇق قىلما دەۋاتىمەن ئەمەسمۇ! قارا ما بوپ كەتكەن ھالىڭغا!...

رەيھان بۇنىڭغىمۇ ھېچنېمە دېمىدى، ئەمما كۆز يېشىدىن توختىدى، بالىسىنى قۇچاقلاپ بىر نۇقتىغا تىكىلىپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇردى، چېھرىدىكى بۇلۇت تارىمىدى. ئۇنىڭ ھەر دەققە سۈكۈتمۇ ياسىغا ئېغىر تۇيۇلدى، خوتۇنى "سەن يالغانچى" دەپ مەسخىرىلىك كۈلۈۋاتقاندا، پىچىرلاۋاتقاندا قىلاتتى. ياسىن بۇ ئۆلۈكتەك جىمجىتلىققا چىدىمىدى:

___ سەن مەن سەن كېتىپلا شۇ قىزنى ئەكىرىۋېلىپ بۇزۇقچىلىق قىلىپتىمەن-دە... سېنىڭچە مەن شۇنداق قىلارمەنمۇ؟ مەن بىر ئاخشاممۇ يالغۇز ياتالمايدىغان، خوتۇن خەقنى كۆرسە ھاڭگا ئېشەكتەك تۇرالمايدىغان شۇنچىلىك بۇرۇق، سويۇق نېمىمۇ؟ ئون نەچچە كۈندە مەن ئۆزۈم تونۇمايدىغان بىر قىزنى ھۇجرىغا ئەكىرىپ كۈندە ئوينىغۇدەك نوچىلىشىپ كېتىپتىمەنمۇ؟! قېينانام تۈگەپ كەتسىمۇ شۇنداق ئىشنى قىلىپ يۈرۈيدىغان ھايۋانمىدىم؟! كالاڭنى سىلىكىۋېتىپ ئويلاپ باق، مەن زادى شۇنداق ئادەمىدىم؟ شۇنچە يىل بىللە چىرايلىق ئۆي تۇتۇپ كېلىۋاتىمىز، بۇنىڭ بىرسى سېنىڭ چىرايلىقلىقىڭدىن، ئەخلاقىڭنىڭ ياخشىلىقىدىن بولسا، بىرسى مېنىڭ ئەزەللىك غۇرۇرۇمدىن، ساڭا بولغان سادىقلىقىمدىن ئەمەسمۇ... ئۆزەڭ ئوبدان ئويلاپ باق، بىز شۇنداق ئۆي تۇتۇپ كەلمدۇقمۇ؟ ئەمدى مۇشۇ تايىنى يوق ئىشقا مېنى مۇشۇنچە قىينامسەن؟ مەستلىكتە بىر قىزغا چاقچاق قىلىپ قويغانغا ئۆلگىچە تويغۇزامسەن؟ سېنىڭ ئالدىڭدا مەن ھازىر نېمىگە ئايلىنىپ قالدىم؟! مەن بىر خوتۇننىمۇ ئوڭلاپ خوتۇن

قىلالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدۇمۇ ئەمدى؟! توۋا، مۇشۇ غېنى شاخجاڭغا ھەيرانمەن، ئۈچ خوتۇنى تۇرۇپ ساپساق ياشايدىكەن... توۋا...

____ شۇ ئوغرىنى دوراپ قىلغان ئىشتۇ شۇ! ____ دېدى رەيھان ئەمدى سۆزگە كىرىپ، ____ سىزگە ئۆزىنىڭ ھەممە ئىشىنى ئۆگەتكۈسى بار ئۇ تازىنىڭ، ئۆزىنىڭ سېسىق تاۋۇزلىرىدىن بىرنى بەرسە ئۇسساپ كەتكەندە يېگەنسز تايىنلىق! سىز كۆزىڭىزنى يۇمۇپ ھاراقنى ئىچىۋەرگەندە ئۇ ئوغرىنىڭ ماڭا قانداق قاراپ كەتكىنىنى بىلەمسىز؟! سىز ھېچنېمىنى ئوقمايسىز، شۇ قېرى ئاغىنىڭىز سىزگە مەندىن مۇھىم، ئۇنىڭ يامان گېپىنى قىلسام ياخشى بولماس دەپ گەپ قىلمىغانىم، ئەمدى دەۋىرىمەن، ئاچچىقىم كەلسە تىللايمەن، ھىجىيىپ تۇرۇپ ئادەمگە قەست قىلىدىغان شۇنداق ئوغرىنى ئاغىنەم دەپ يۈرگەندىكىن مۇشۇنداق بولىدۇ مانا! ئۆزىڭىزنى ئاقلايمەن دەپ ئاۋارە بولماڭ، مېنىڭ كۆزۈمدىن ھېچقانداق يېرىڭىز قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ...

خوتۇننىڭ زۇۋان سۈرگىنىدىن يۈرىكى تىنغان ياسىن ئۇنىڭ يەنە باشقا گەپنى كۆتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ گۇمانىنى راستقا چىقىرىشقا ئۇرۇنۇۋاتقىنىدىن ئەرۋاھى ئۇچتى:

____ سەن گۇمان قىلمىغان ئەمدى شۇ غېنى شاخجاڭ قالدۇمۇ؟ ئۇنىڭ بىزنىڭ ئاشخانىغا كۆيۈنۈپ قىلغان ئىشى خاتامۇ؟ ئۇ ماڭا قىز بېرىمەن دېمىگەن، ئۆزۈم دېگەن، شۇڭا مۇشۇ قىزنى ئوبدان ئىشلەيدۇ دەپ بۇيرۇپ بەرگەن، دېمىسىمۇ ئوبدان ئىشلەيدىكەن، ئۇ كېلىپلا سودا شۇنداق ئاۋات بولۇپ كەتتى. غېنى شاخجاڭ ئۆزىمۇ بىر قېتىم ئەھۋال سوراپ كەلدى. ئۇنى دېسەڭ، ھاشىم دوغلاقمۇ شۇ غېنى شاخجاڭ تېپىپ بەرگەن. بىر ئوبدان ئىشلەۋاتىدىغۇ ئەنە... ساڭا قارىسا قارىغاندۇ، باشقا خەنزۇلارمۇ قارايدىغۇ چىرايلىق دەپ، ئۆزۈڭچە نېمىنى ئويلاپ كەتتىڭ!!؟ ئۇنىڭ يا بىر ئەسكى ئىشى يوق، بىزگە ياخشىلىق قىلسا قىلدىكى، ھېچقانداق يامانلىق قىلمىدى. كۈلدا مۇشۇنداق بىر ئادەمنىڭ چىقىشى ئاسانمۇ؟ سەن تۈكى يوق گەپنى ئاز قىلىپ، خوش ياقىدىغان گەپنى قىل. بۇنچىلىك گۇمانخور، ئۇششاق سۆز ئەمەستىڭ، ئانام تۈگەپ كېتىپ نېرۋاڭ سەل چېچىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ...

____ سىز مۇشۇنداق قىلىۋەتتىڭىز، تېلېفوننى بېسىۋەتكەندە مۇشۇ سىڭلىڭىزغا چاقچاق قىلىۋاتقاندىڭىز؟ ئۆزىڭە چىڭ قىز ھەرگىز خوتۇنى يوق ئەرنىڭ ھۇجرىسىنى تازىلاپ، يېنىغا كىرىپ يۈرمەيدۇ. سىزمۇ مەستلىكتە ھەممە ئىشىنى قىلىسىز. مەن سىزنى شۇنچىلىكمۇ ئوقمامدىمەن؟ تىلىڭىز مىدىرلاپ تۇرغان بىلەن كۆزىڭىز ھەممىنى ماڭا دەپ

قويۇۋاتىدۇ. مېنى ئالغىلى چىققاندا تۇرقىڭىزدىنلا بىلگەنمەن...

___ يا ھەزرەت، مەھەللىمىزدىكى تۇنىسا باخشىدىنمۇ ئېشىپ چۈشكۈدەكسەن! ئەۋلىيا دېسە بولغۇدەك، ئەۋلىيا...

___ بولدى قىلىڭ، كۆزۈمگە بەك بىچارە كۆرۈنۈپ كەتتىڭىز، ___ دېدى رەيھان ئورنىدىن قوپۇپ، ___ سىزمۇ مۇشۇنداق قىلىپ يۈرگەندىكىن، جاھاندىكى ھەممە ئەر خەققە ئىشەنگىلى بولمىغۇدەك... ئىشقىلىپ، كۆڭلۈم بۇ تۇرمۇشتىن بەك سوۋۇپ كەتتى، ئويلايمەن، ئويلاپ ساراڭ بولۇپ كېتىمەن، ئېرىمگە شۇنچە قىلسام ئۇنىڭ ماڭا قايتۇرغان جاۋابى مۇشۇ بولىدۇ دەپ ئىچ-ئىچىمدىن قاينايمەن، ئۇنىڭ ئورنىغا ئاتا-ئانىم، ئۇرۇغ-تۇغقان، قېرىنداشلىرىمنى رازى قىلسام بولماسمىدى دەپ كېتىمەن. لېكىن خۇدايىم مۇشۇنداق يارىتىپتىكەن، ئەرنىڭ خىزمىتىنى قىلىش پېشانىمىزگە پۈتۈلۈپ كېتىپتىكەن، ئايال خەققە مۇشۇنچە چاپانى بەرگەن خۇدايىم ئۇنىڭ ئەجرىنىمۇ بېرە... ئەر خەق ئويىناپ كۈلۈپ يالغان سۆزلەپلا ئۆتۈۋەرمەس، ئايال خەقمۇ يىغلاپ قاقشاپ يۈرۈۋەرمەس، بۇ جاھاننىڭ ھامان سورىقى بار...

ياسىن بۇ گەپتىن بىر ئاز ئۈمىد شولسى كۆرگەندەك بولدى، ئەمما بۇ ئۈمىد قانداق تېز پەيدا بولغان شۇنداق تېز يوقالدى، "بۇ خوتۇننىڭ كۆڭلى ئەمدى ئەر-خوتۇنچىلىق مۇناسىۋەتنى كۆتۈرەرمۇ؟" دېگەن مەسىلە كاللىسىغا كىرىۋالدى.

رەيھان خالا-خالىماس ھالدا ئۆيىنى يىغىشتۇرۇشقا باشلىدى، ئايالنىڭ ئىشىنى قىلىۋاتاتتى، ئەمما ئىش قىلىۋاتىدۇ دېگەندىن كۆرە بۇ ھۇجرىدا ياشاشقا مەجبۇر بولغىنى ئۈچۈن چىشىنى چىشلەپ ھەرىكەت قىلىۋاتىدۇ، تىرىكچىلىك ئۈچۈن مىدىرلاۋاتىدۇ دېگەن تۈزۈك ئىدى. ئۇ ئورۇن-كۆرىپىلەرنىڭ تېشىنى بىر-بىرلەپ سۈكۈپ، يېڭى كىرىلەلەرگە ئالماشتۇردى؛ ئۆيىنى قايتىدىن تازىلاپ، گىلەمگە ئوغلى بىلەن ئۆزىنىڭ ئورۇنىنى سالىدى. كارىۋاتقا ياسىننىڭ كۈدە-كۆرپىسىنى پوملاپ تاشلاپ قويدى.

___ سەن بالا بىلەن كارىۋاتتا ياتقىن، مەن پەستە ياتاي، ___ دېدى ياسىن مۇشۇنداق قىلسا كۆڭلى تىنىدىغاندەك ئىلتىجا بىلەن، ___ سېنىڭ نەزەرىڭدە مەن ھازىر ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان جىنايەتچىدەك بولۇپ قالدىم. شۇڭا ئۈستىدە ياتسام ئۇخلىيالمىمەن.

___ مەيلى ئەمسە، تۆر ياراشمىغان ئادەمنىڭ پەگادا ياتقىنى ياخشى، ئىززىتىنى بىلمىگەن ئادەمنىڭ خارلىشىپ ئۆمىلەپ يۈرگىنى ياخشى...

___ شۇنداق دەيدىغانلىقىمنى بىلىپ دەۋالدىڭ-ھە...___ دەپدى ياسىن كۈلۈمسىرەپ، ئۇ مۇشۇ ئارقىلىق كەيپىياتنى ئوڭشاپ خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ئېلىشىنى ئويلىغانىدى، ئەمما بۈگۈنچە ئۇنىڭ ھەرگىز مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدى، رەيھاننىڭ ئازابى يۈرىكىنىڭ قات-قېتىغا ئورناپ كەتكەندەك قىلاتتى، ئۇنىڭ قايغۇلۇق چېبىرىگە قارىسىمۇ ياسىننىڭ يۈرىكى سالاتتى.

ياسىن ئاشخانىنى تاقاپ، توكنى ئۆچۈرۈپ ھۇجرىسىغا كىرگەندە رەيھان ئوغلىنى قۇچاقلاپ ئۇيىقىغا كەتكەنىدى، بۈگۈن مۇشۇنداق ئۇخلار، ئەتىچۇ، ئۆگۈنچۇ؟ ياسىن ئوغلى ياتىدىغان گىلەمگە يانپاشلاپ ياستۇققا بېشىنى قويدى. ھۇجرىغا پاشا كىرىۋالغاندەك بىر نەرسە غىغىلايتتى، گىلەمنىڭ بىر يەرلىرىدىن بۈرگىلەر تاقلاپ يۈرگەندەك، سۇۋەرەك مېڭىۋاتقانداك شەپە كېلەتتى. ئۇ ئۇزاقچە تولىغىنىپ، تۆشىنى قاشلاپ ياتتى. گۈلشەن بىلەن ئۆتكۈزگەن كېچىلىرىنى، كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ سۈرگەن ئىشەرت لەززىتىنى خىيال قىلدى؛ ئەمما كارىۋاتتىكى گۈزەل خوتۇنى ئۇنىڭ خىيالىدىكى بۇ ئىشلارنى ناھايىتى پاسىق، مەينەت، پالاكەت بىر ئىشلاردەك ھېس قىلدۇراتتى. ياسىن ئوغرىلىقچە يېگەن مېۋىلىرىدىن پەخىرلىنىپ، ئاغزىنى تاتلىق ئېتىپ ياتسىمۇ، كارىۋاتتىكى ھالال جۇپتى ئۇنى مەسخىرە قىلىپ، "ئاغزىڭدىكى شالتاقنى سۈرتىۋەت" دەپ مەغرۇر كۈلۈپ تۇراتتى... ياسىن ئۇخلىيالمىدى، كارىۋاتتىكى كۈندەشچى خوتۇنغا، سەزگۈر ئايال باخشىغا، 15 كۈن ئاۋۋالقى سۆيۈملۈك مەھبۇبىغا، بارغانچە جەزىبىلىك كۆرۈنۈۋاتقان "ئۇيغۇدىكى ساھىپىچال"غا پات-پات قاراپ قويايتتى، ئۆتكۈزگەن شىرىن ئاشاملىرىنى ئويلىماي قۇتۇلالمايتتى، ئويلىسا ۋۇجۇدىغا كونا، ئۆچمەيدىغان بىر ئوت تۇتاشتاتتى، ئۇنىڭغا تاقەت قىلىشىمۇ مۇشكۈل ئىدى... نەچچە رەت ئورنىدىن قوپۇپ خوتۇننى كۆتۈرۈپ ئېلىپ قوينىغا سولىۋېلىشىنى، چىدىغۇسىز تەشۋالىقنى قاندۇرۇشىنى ئويلىدى، ئەمما قورقتى، خوتۇننىڭ قايغۇ-ئەلىمى، ئاچچىقىدىن قورقتى؛ ئۆزىنىڭ ھەقىقەتەن گۇناھ ئۆتكۈزۈپ قويغىنىدىن قورقتى؛ خوتۇننىڭ ئالدىدا ئۆزىنى تېخىمۇ چاندۇرۇپ، سەۋر-تاقىتى كەم، شەھۋەتتىن باشقىنى ئويلىمايدىغان، ئۆزىنى تۇتالمايدىغان ئادەمدەك كۆرۈنۈپ قېلىشتىن قورقتى؛ خېلىغىچە ئاشۇنداق ھاياجان ۋە ئىككىلىنىشتە تىترەپ يېتىپ بىر چاغلاردا قانداق ئۇخلاپ قالغىنىنىمۇ بىلمەي قالدى...

ئەتىسىدىن باشلاپ ياسىن سىقىلىش ئىچىدە ئۆتۈشكە باشلىدى، چوڭ خوتۇننىڭ قاپقى ئېچىلمايتتى، «كىچىك خوتۇنى» ئاشخانىدا ھېچ ئىش بولمىغاندەك يۈگۈرۈپ يۈرگەن بىلەن دەردىنى ئۆزى بىلەتتى. ياسىن ئاشخانىنىڭ كەم نەرسىلىرىنى تولۇقلاش، كاۋابداننىڭ يېنىدا ئۆمەرگە ئىش ئۆگىتىش بىلەن ئالدىراش بولسىمۇ كالىسىدا بۇ ئىككى چىرايلىقنىڭ ئىشىنى قانداق جۈندەش ھەققىدە تولا ئويلىناتتى. غېنى شاڭجاڭ بىلەن كۆرۈشۈپ ئىچىدىكى دەرتلەرنى تازا تۈكۈۋالغۇسى كەلدى، ئەمما بۇ ياقىن ئىش چىقىپ بولغىچە ئۇ ياقىن ئىزدەپ بېرىشقا ياكى بۇ ئاشخانىغا تەكلىپ قىلىشقا رايى تارتىمىدى، خوتۇنى بۇنى ئۇقۇپ قالسا تېرىكىپ ساراڭ بولۇپ كېتەتتى، مۇناسىۋەت تېخىمۇ يامانلىشاتتى. ئۇ ئەمدى نېمىلا قىلسا خوتۇننىڭ نەزىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىغاچقا، خىيالغا كەلگەنچە ئىش قىلالمايتتى، «نەچچە كېچە بولدى خوتۇن ماڭا پەقەت يېقىن كەلمىدى، ئۆزىنى قەتئىي تۇتقۇزمىدى» دەپ گۈلشەنگە دەردىنى تېخىمۇ تۆكەلمەيتتى، بىر قېتىم ئۇ گۈلشەن بىلەن پەقەت بەش مىنۇتلا پاراڭلىشىش پۇرسىتى يارىتالدى، «خوتۇنۇم ماڭا كىرىشىۋالدى، سەندىن بەك كۈنلەپ كېتىۋاتىدۇ، سېنى يامان سېغىنىپ كەتتىم، قانداق قىلىمىز...» دەپ ئەتراپىغا ئالاق-جالاق قارىدى، گۈلشەن كۈلۈپ قويۇپ خاتىرجەملىك بىلەن «چىداڭ ئەمدى، مەن پەقەت سىزنى ھەر كۈنى كۆرۈپ تۇرساملا شۇنىڭغا شۇكىرى دەيمەن...» دېدى. رەيھان ھەدىسى ئۇنىڭغا قاچانغىچە شۇنداق ھوقۇقى بېرەر؟ رەيھان ئۆزىنىڭ رىسىقىغا چاڭ سالغان بۇ جىننى قوغلاپ چىقىرىۋالدى، ئېھتىمال ئېرىنىڭ غۇرۇرىنى ساقلىدى، ئەگەر بۇ غۇرۇرغا تېگىپ قويسا ياخشى ئاقىۋەت كۆرمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ قالدى، ئېھتىمال ئاشخانا سودىسىنى ئويلاپ شۇنداق قىلدى، ئېھتىمال ئۆزىنىڭ كەيپىياتى ئەسلىگە كېلىپ بولغىچە بىر مەزگىل ئارام ئالماقچى بولدى، ئېھتىمال بۇ جىنتەكنىڭ راستىنلا پاك ياكى بۇزۇقلۇقىنى، يۈزىنىڭ نېپىز ياكى قېلىنلىقىنى، ھورۇن ياكى ئىشچانلىقى، تېتىك ياكى گالۋاڭلىقىنى ھەقىقىي كۆرۈپ باقماقچى بولدى، يا بولمىسا ئېرىنىڭ يەنە قانداق ئويۇن ئوينىيدىغانلىقىنى تاماشا قىلماقچى بولدى....

ياسىن ئىككى چىرايلىقنىڭ ھېچقايسىسىدىن نەپسانىي تەلەپلىرىنى قاندۇرالمىغىنىغا جىلە بولۇپ، تاماكىنى ئارتۇق چېكىشىۋېتىدىغان بولۇپ قالدى. گاھدا غېنى شاڭجاڭ بولمىسىمۇ ئۆزى ئوغرىلىقچە بىر-ئىككى رومكا

قىقشۇلاتتى. كەيىپى كۆتۈرۈلگەندە خوتۇننىڭ بېسىمىدىن پىغانى ئۆرلەپ، گۈلشەننى سېغىناتتى، خوتۇنى كۆرمىگەن يەردە، ھەتتا ھاجەتخانىدا بولسىمۇ بىر ئىشلارنى قىلىۋەتكۈسى كېلىپلا تۇراتتى، ئۆزىگە ھاي بېرەتتى، ئەمما بۇ ھالەت ئۇزاقچە داۋاملىشىدىغان بولسا بۇ سىقىلىشقا ھامان بىر كۈنى چىدىماي سەتلىشىدىغاندەك، روھىي جەھەتتىن تۈگىشىدىغاندەك قىلاتتى...

ئاخشىمى ئۇ يەنىلا پەستە ياتاتتى، خوتۇنى ئۇنى قەستەن قىيناۋاتقاندەك، ئۆتكۈزگەن جىنايىتىنىڭ جازاسىنى مۇشۇنداق بېرىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ بىر نەچچە قېتىم خوتۇنغا سۇۋۇنۇپ باقتى، ئېسىلىپ باقتى، ئەمما رەيھان ئۇنى يېقىن كەلتۈرمىدى، «مېنى زورلىماڭ، مەن تېخى سىزنىڭ گۇناھىڭىزدىن ئۆتۈپ بولالمىدىم» دېدى، سىز لەپ تۇرۇپ كەپ قىلغىنى ئېرىنى بۇرۇنقىدەك ھۆرمەتلىگىنى ئەمەس، چاندۇرماي تۇرۇپ تاناۋىنى تارتقىنى ئىدى. ياسىن بۇ گەپتىن لاسسىدە بولۇپ، ئىچى تىتىلداپ كەتتى؛ غۇرۇرى قاتتىق ئازار يېدى، شۇ بىر گۇناھى تۈپەيلىدىن ھالال خوتۇندىن تەلەپلىرىنى يا قاندۇرالمىسا، يا تايىنلىقلا بۇزۇلۇپ گۈلشەن بىلەن بىرگە بولالمىسا، بۇ نىمىدېگەن ئازاب... ئۇ ئېغىر تىنىپ، ھەسرەتلىنىپ، ئىچى پۇشۇپ ياتتى؛ ئىلگىرى ھەممە ئىشنى ئاددىي چاغلانغان، خوتۇن خەق دېگەننى ئويىنىتىپ، ئەركىلىتىپ، ئۆزەمگە باش ئەگدۈرمىگەن دەپلا ئويلايتتى، چوڭ خوتۇن، «كېچىك خوتۇن»... دەپ ئۆزىچە كېرىلىپ، ھاياجانلىنىپ، پاقاقلرى تىترەپ كېتەتتى، مانا ئەمدى ھېچنېمە يوق، ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا قىستىلىپ، تولغىنىپ ياتىدۇ، يۈرىكى تاشتەك ئېغىر، قوينى مۇزدەك سوغۇق. ئۇنى ئىسسىتىدىغانلار، يۈرىكىنى ھاياجاندا قىسىدىغانلار قېنى؟ ئۇنى ماكنېتتەك تارتىپ تۇرىدىغان شىردىن لەززەت قېنى؟...

ياسىن بىر ھەپتىنى شۇنداق سېغىنىش، ئەسلەش، تەشلىق، ئازاب بىلەن ئۆتكۈزدى؛ شەنبە ئاخشىمى بۇ ھالەت يەنە تەكرارلاندى. خىيالىغا، تەقەززالىقلىرىغا چىداپ بولالمىغاندا كارىۋاتتىكى خوتۇنغا ئەلەم بىلەن قارىدى، ئورنىدىن قوپۇپ نېمىلەرنى قىلىۋەتكۈسى كەلدى، تالاغا ھاجەتكە چىققاندا گويىا گۈلشەن ئۇچراپ قالىدىغاندەك خام خىيالدا ماڭدى، خوتۇندىن لەززەت ئالالمىغانچە ئۇنى شۇنچىلىك سېغىنىدىكى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە نەدىن بولمىسۇن تېپىپ، يىغىلىپ قالغان ھەۋەسلىرىنى بىراقلا قاندۇرۇپ، دەردىنى بىراقلا تۈگىتىپ، ئارام تاپقۇسى كەلدى. ھۇجرىسىغا قايتىپ كىرگەندە دىققىتىنى يىغىۋالدى، قارام ئىستەكلىرىدىن ئېغىپ كەتكەن يۈرىكىنى تەستە جايىغا چۈشۈردى. ئوغلىنى باغرىغا بېسىپ تاتلىق ئۇخلاۋاتقان خوتۇنغا سەپسالدى، مەڭزىگە سۆيۈپ، يوتىسىنى سىلاپ باققۇسى كەلدى.

ئۇخلىغاندا بولسىمۇ ئۇنىڭ تاتلىق كۈلۈمسىرەپ يېتىشىنى كۆرمەكچى بولدى، كۆرەلمىدى، چىرايىدا يەنىلا شۇ كونا ھەسرەت، كونا قايغۇ... گۈلشەن بۇ يەردىن يوقالمىغىچە بۇ چىراي ھەرگىز ئېچىلمايدىغاندەك قىلاتتى. ياسىن خۇرسىنىپ قويدى، تىترەپ تۇرغان قولىنى يىغىۋالدى، شۇنچە يىل ئۆي تۇتۇپ بۇ خوتۇننى تېخى چۈشەنمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدى، ئىلگىرى بۇنداق ئىش چىقمىغان تۇرسا خوتۇننىڭ بۇنداق ئۆزگىرىۋېلىشىنى كىم بىلەتتى؟ ئېرىنى ئوتقا تاشلاپ قويۇپ ئۆزى خاتىرجەم ئۇخلايدىغان بۇ خېنىمنىڭ بۇرۇنقى خۇش پېسىللىقى، كۆيۈمچانلىقى، ئېرىدىن ئايىمايدىغان ناز-خۇلقى قېنى؟... ئۇ قايتىپ كەلگەندىن بېرى ياسىنغا بىر قېتىم يالسىچا كۆرۈنۈپ باقمىدى، ئۇخلاش كىيىمىنى قەتئىي سالىمىدى. «ئانامغا قارىلىق تۇتىمەن» دېدىمۇ، «جىجىنى مۇشۇنداق بېرىمەن» دېدىمۇ ئىشقىلىپ، ئۆزىنى كۆرسىتىپ سالىمىدى؛ ئۆي شۇنچە ئىسسىق بولسىمۇ يوتقاننى ئېچىۋەتمەي، خۇددى يات ئەردىن قورۇنغاندەك ئۆزىنى يوشۇرۇپ ياتتى. ياسىن ئۇنىڭغا ناتونۇش بىر چىرايلىق قىزغا ياكى جۇۋانغا قارىغاندەك ئۇزۇن قاراپ كەتتى، ناتونۇش تۇيۇلغانچە يېڭىياچە بىلىنىپ، ھەۋسى كۈچىيىپ كەتتى. ئۆزىنى تۇتالماستىن يوتقانغا قولىنى تىقىپ، «نېپىسۇنسى» نى ئىزدەشكە باشلىدى. رەيھان مۇشۇنداق بىر ئىشنىڭ ھامان چىقىدىغانلىقىنى پەملەپ تۇرغاندەك، ئۇيۇقلۇقتىمۇ سەگەك ياتقاندى، ئېسەنكەرەپ ئويغىنىپ كەتتى، ئوغرى مۇشۇكتەك تىمىسىقلاپ يۈرگەن ئېرىگە چۆچۈپ قارىدى ۋە ئۇنىڭ تۈكلۈك قولىنى خۇددى ئاپتوبۇستا بىر يانچۇقچىنىڭ قولىنى تۇتۇۋالغاندەك تۇتۇۋالدى:

—— نېمە قىلىۋاتسىز؟

ياسىن ئامالسىز، چارىسىز، ئىلتىجا، گاڭگىراش، تەلەمۈرۈش ئىچىدە خوتۇنغا قاراپ تۇراتتى.

—— ساڭا قاراپ پەقەت ئۇخلىيالمىدىم، پەسكە چۈشسەڭ...

—— نېمىشقا؟

—— نېمىشقا دەيسەنغۇ؟ خوتۇنۇم ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالدىڭما؟

—— خوتۇننىڭ بولغاندىكىن باشقا خوتۇنغا نېمىشقا ئېسىلسىز؟

—— پەقەت ئېسىلىپلا قويغان شۇ، باشقا ئىش بولمىغان، ساڭا نەچچە قېتىم دەيمەن بۇنى!

— ئېسىلغاندىكىن باشقا ئىش بولماي قالامدا؟ تولا مېنى زەردە قىلماي، جىم يېتىپ ئۇخلاڭ.

— ماڭا قاچانغىچە ئىشەنمەيسەن دەيمەن، قىلدىم دېسەملا كۆڭلۈڭ جايغا چۈشەمدۇيا!

— قىلغاندىكىن قىلدىم دەڭ، شۇنى سىزدىن سوراپ باققۇم بار، ئۇنىڭ نەرى ماڭا ئوخشىمايدىكەن، قانداق

ئالاھىدە يېرى باركەن؟ مەندىن چىرايلىقمىكەن؟ مەندىن پەيزىمىكەن؟ مەندىن بەك شوخمىكەن؟ سىزنى مەندىن بەك رازى قىلامدىكەن؟...

— بولدى قىل، بەك ئېشىپ كەتتىڭ!

— توۋا ماگەپنى، قىلغۇلۇقنى قىلىپ بولۇپ، ماڭا دەيسىزغۇ بۇ گەپنى!

— خېلى يۈزۈڭ تۆۋەن ئىدى، ھازىر خوتۇنلاردەك سۆزلەيدىغان بولۇپ كېتىۋاتىسەن!

— ھازىر دېگەن قانداق بولىدۇ، سىزگە كۆرسىتىپ قويمەن تېخى... گېپىمگە جاۋاب بېرىڭ، ئۇنىڭ قانداق

يېرى ماڭا ئوخشىمايدىكەن... — رەيھان سۆزلەۋېتىپ ئۇخلاش كىيىمىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋەتتى، — كۆرۈڭمەن، كۆرىدىغان خوتۇن مانا ئالدىڭىزدا، كۆزىڭىزنى يوغان ئېچىپ قاراڭ.

ياسىن خوتۇننىڭ گويا يامان بىر چۈش كۆرۈپ قوپقاندىكە سۆزلەپ، ئەمدى بۇ قىلىقنى چىقىرىۋاتقىنىدىن ھەيران قالدى. ئالدىدا سۈرەتتەك چىرايلىق بەدەن، ئەمما بۇ بەدەنگە دىققەت قىلغۇدەك كالا، ھېسسىيات ئۇنىڭدا يوق ئىدى. رەيھان ئۇنىڭ ھاڭۋېقىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ ئۇچىسىنى ياپتى.

— كۆردىڭىزمۇ؟ قانداقكەن؟ ئۇنىڭ كۆكسى مېنىڭكىدىن چوڭمىكەن؟ پاقىقى مېنىڭكىدىن ئۇزۇنمىكەن؟

ماڭا نەرى ئوخشىمايدىكەن، دەپ بېقىڭە زادى بىر ئاڭلاپ باقاي!!!

ياسىن نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي گاچىلىشىپ تۇرۇپ قالدى، بۇ گەپكە قانداق جاۋاب بېرەلەيدۇ؟ كىمنى ماختاپ كىمنى چۈشۈرىدۇ؟ ھەر ئىككىڭلارنىڭ ئوخشىمايدىغان پەيزى بار دەپ مازلىشىپ يۈرەمدۇ؟ خوتۇنى ئۇنىڭ ئالدىدا نېمە؟ ئاشنىمۇ، كۈتكۈچىمۇ، بالا باققۇچىمۇ؟ ئۇ ھېچنېمىدىن بىخەۋەر ئۇخلاۋاتقان شۇ بالىنىڭ ئانىسى ئەمەسمۇ؟ ئانىسىنى ئۇ دۇنياغا ئۇزىتىپ قويۇپ، ئۆزى مۇستەقىل ئانا بولۇشقا قەدەم قويغان ئايال ئەمەسمۇ؟

رەيھان زەردىسى قاينىغانچە ئۆزىنى تۇتالماي، بالا ئويغىنىپ كەتمىسۇن دەپ پەس ئاۋازدا، ئەمما ئاچچىق

بىلەن سۆزلەيتتى:

— مېنى قانچىلىك ساراڭ قىلىۋەتكىنىڭىزنى كۆردىڭىز مۇ مانا! مەن مۇشۇنداق ھازىر، مۇشۇنداق بېشەم، مۇشۇنداق قېلىن خوتۇنىمىم؟ مەن ئالدىڭىزدا بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغۇدەك زادى نېمە گۇناھ قىلغان؟ ئەگەر خۇددىكىڭىز بولمىسا نېمىدىن قورقسىز؟ نېمىشقا بۇنچە تىترەپ ماڭا يېقىن كەلمەيسىز؟ مەنمۇ سىز ئويلىغان ئىشنى ئويلىماي قالسىمەنمۇ؟! مەنمۇ بىر ئەرنىڭ كۆيۈنۈشىگە مۇھتاج ئەمەسمۇ؟! ماڭا نېمانچە دۈشمەنلىك قىلىسىز دەيمەن؟! ھېلىغىچە شۇ بىر نېمىنى ئىشلىتىپ يۈرۈيسىز مېنى مازاق قىلغاندەك، بوپتۇ ئىشلىسۇن، لېكىن مېنىمۇ ئويلاپ قويۇڭ، كەلگەندىن بېرى ئۇيىقا يوق، كۆزۈمنى يۇمغان بىلەن كاللامدا سىز، بوپتۇلا دەيمەن، لېكىن مۇشۇ كارىۋاتتىكى رەسۋاچىلىقنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرسەم غەزۋىم قايناپ، چىشىلىرىم غۇچۇرلاپ كېتىدۇ. كارىۋاتتى تالاغا ئەچىقىپ تاشلىۋەتكۈم كېلىدۇ. ئەمما بۇنىڭدا نېمە گۇناھ، ھەممە ئىشنى قىلغان سىز، تېخىچە بوينۇڭىزغا ئالغىڭىز يوق. ماڭا قاراڭ، مەن مانچە يىل ئۆي تۇتۇپ سىزنى بۇنچىلىك چۈشەنمىسەم، بۇنچە گۇمانخورلۇق قىلىپ ساراڭمىدىم؟ سۆزلىسەممۇ سىز ئۈچۈن سۆزلىدىم، قاينىساممۇ سىز ئۈچۈن قاينىدىم، ھەممىسى سىز ئۈچۈن، سىزنىڭ ئىشىڭىز ماڭا ئۆزۈمنىڭ ئىشىدىنمۇ مۇھىم، سىزنىڭ كۈندە قىلىۋاتقان ئىشىڭىز، گەپ-سۆزىڭىز، مۇئامىلىڭىز بۇرۇنقىغا ئوخشىماي قالغۇچقا ئەنسىرەۋاتىمەن، بولمىسا مەن سىزدىن بەك خاتىرجەم ئىدىم، ئارتۇق گۇمانلانمايتتىم، ھازىر بەك سەزگۈرلىشىپ كەتتىم، ئۇقمايمەن، شۇنچىلىك نازۇكلىشىپ كەتتىمكى، نېرۋام چىڭقىلىپ، بېشىم ئېتىلىپ كەتكۈدەك ئاغرىيدۇ. كېچىسى ياتالمايمەن، ئەتە نېمە بولار دەپ غەم قىلىمەن، مۇشۇ ئۆيىنى، بالىنى ئويلاپ ھالىم قالمايدۇ، لېكىن سىز ھېچنېمە بىلەن كارىڭىز يوق يۈرۈۋاتسىز، ماڭا خوتۇن كىشىدەك قىيىداۋاتسىز، كۆزىڭىزگە ھېچ سىغمايۋاتىمەن، مۇشۇ گۈلشەن دېگەن بىر نېمە ئاشخانىدىلا بولسا مەن زادى كۆزىڭىزگە سىغمايمەن، سىزگە سەت كۆرۈنمەن. شۇڭا ئۇنى ئاشخانىدىن كەتكۈزۈۋېتىڭ، شۇنداق قىلىمىسىڭىز مەن ئەسلىمگە كېلەلمەيمەن، سىز بىلەنمۇ ھەرگىز بىللە بولالمايمەن؛ دەيدىغان گېپىم شۇ، ئەگەر ئۇنى ئارىمىزدىن يىراق قىلىمىسىڭىز، بۇندىن كېيىن مەن بىلەن بىللە ياتىمەن دېمەڭ!..

— گەپلىرىڭنى يىغىپ يۈگەپ كەلسە، يەنە شۇ گەپ. سېنىڭ مەقسىتىڭ زادى گۈلشەننى ھەيدىۋېتىشىمۇ؟—

دېدى ياسىن ئۆز ھوقۇقىنىڭ يەنىلا مەۋجۇتلۇقىنى ھېس قىلىپ،— ئۇ كەتسە ئاشخانىنىڭ ئىشىنى قانداق قىلىمىز؟

— باشقا بىر قىزنى تاپسىڭىزمۇ مەيلى، بۇنى كۆزۈم كۆرمىسۇن. خەنزۇ قىزىدىن بىرنى ئەكىرسەك تېخى

ياخشى، ئىشقىلىپ، ئاشخانىنىڭ ئىشىنى بۇنىڭغا باھانە قىلىۋالماڭ، ئىزىنىڭ ئادەم دېگەن جىق.

___ لېكىن باشقا قىزنى نەدىن تاپسەن، تاپقان ئادىمىڭ گۈلشەندەك ئىشلىيەلەمدۇ؟ قىز بالىلا بولسا ھېساپمۇ؟ خېرىدارنى ياخشى كۈتەلمىسە، خەقنى جەلپ قىلالمىسا بىكار. چىرايلىقنى تاپساڭ ھورۇنلىرى كۆپ، ئىشلەيدىغىنى ئاز. ئىش قىلىدىغانلىرىنى تاپساڭ چىرايى سەت، مەجەزى تەرسا. بۇنداق قىز بالىنى ئەكىلىپ قويساڭ خېرىدارنى قاقۇرىدۇ. خەنزۇ قىزنى تاپايلى دەيسەن تېخى، ئۇدۇلدىكى ساتراشخانا بىلەن ما ئاشخانىنىڭ پەرقى بولسۇن. خەق بۇ يەرگە شىنجاڭلىقنىڭ تامىقىنى يىگىلىلا ئەمەس، ئادەملىرىنى كۆرگىلى كىرىدۇ.

___ ئاشخانىغىمۇ ئەمدى چىرايلىقنى تۇرغۇزىمىز دەپ تۇرۇۋالامسىز؟ بۇ دېگەن ئاشخانا، شوپاخانا ئەمەس...
___ قارا ما گېپىڭى، ئۆزەڭنىڭ ئاشخانىسىنى نېمىگە ئوخشەتتەن، سەن ئىشلىگەندە ئەمەس بۇ ئاشخانا نېمىدى؟ گەپنى نېماندەك ئويلاپ قىلمايسەن؟ سەن بۇ تىجارەت، سودا دېگەننى چۈشەنمىگەندىكىن بۇ ئىشقا ئارىلاشما، ھازىر قاپاق پۇل ئەمەس، باراڭ پۇل. ئاشخاناڭ پاكىز، كۈتكۈچىلىرى چىرايلىق، جوزا-ئورۇندۇق ئازادە، قاچا-قۇچاڭ پارقىراپ تۇرسا خەق ئۈزۈلمەي كېلىدۇ، سەي-پەيلىرىڭنىڭ ئانچە تەمى بولمىسىمۇ رەڭگىنى چىرايلىق قىلىپ ئەچىقىپ بەرمىسەڭ خەق يېمەيدۇ. بىز بۇ ئاشخانىنى يېڭى ئاچتۇق، ئىش-ئوقەت دېگەننى مۇشۇنداق ئاستا-ئاستا ئۆگىنىمىز، قىسقىسى، پۇل تاپمىساق بولمايدۇ. سەن بار چاغدىمۇ دېگەندەك سودا بولمايتتى، سەن كېتىپ بۇ ئاشخانا چۆلدە رەپ قالدى. مانا ئەمدى ئۆزەڭمۇ كۆردۈڭ، سودا بۇرۇنقىدىن نەچچە ھەسسە ياخشى. گۈلشەن خېرىدار كۈتۈشكە سەندىن ئۇستا، خەنزۇچىسى سەندىن ياخشى، ئۆزى كىچىك بولغاچقا ئايىغى چاققان. ھەممىنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتسەن، ئەمدى سەن ئاشۇ تايىنى يوق بىر ئىشنى دەپ گۈلشەننى ھەيدىۋەتسەڭ ئاشخانىدىن چوقۇم زىيان چىقىدۇ. سەن ئەمدى بۇنىڭدەك ئوبدان سودا قىلىپ بېرىۋاتقان قىز بالىنى ھېچنەدىن تاپالمايسەن.

___ مەن سىزنىڭ مۇشۇنداق دەيدىغانلىقىڭىزنى بىلەتتىم، ھەممە ئىشنى ئاشخانىغا تاقاپ، مەقسىتىڭىزنى يوشۇرۇۋاتىسىز. مەن بار چاغدىمۇ مۇشۇنچىلىك سودا بولاتتى، كۆزىڭىزگە كۆرۈنمەي قالغان گەپ. مېنى گۈلشەننى ماختىغاندەك بىر ئېغىز ماختاپ باققان يېرىڭىز يوق، ئەمدى ئۇ كېلىپ بىر ئاي بولا-بولمايلا سىزگە شۇنچىلىك ياراپ كېتىپتۇكى، ماختاپ ئۇچۇرۇپ، بولالماي قېلىۋاتىسىز...قارىغاندا ئۇ ھازىر سىزنىڭ گۆھەر تۇغۇپ بېرىدىغان ئەتىۋارلىق مېكىنىڭىزغا ئايلىنىپ قاپتۇ.

___ قارا، ما گېپىڭنىڭ سېسىقلىقىنى... ___ دېدى ياسىن ئىچ-ئىچىدىن جىلە بولۇپ، قاقشاپ، ___ مەن نەق گەپ قىلىۋاتسام، سەن يەنە تەتۈرگە تولغاۋاتسەن، ئۇنى ماختىغىنىم سېنى چۈشۈرگىنىم ئەمەس. خوتۇن خەقنىڭ ئىچى تارلىقىنى، گۇمانخورلۇقنى بىلىمەن، شۇخا سېنى توغرا چۈشىنىمەن، ئەمما بەك ئېشىپ كەتتىڭ، بۇنداق قىلىۋەرسەڭ ئادەمنى بىزار قىلىسەن، بۇ راست گەپ!

___ تېخى مەن بىزار بولماي تۇرۇپ سىز بىزار بولۇپ كەتتىڭىزما؟ نېمانداق ئىتتىك كېلىدىغان ئاچچىق ئۇ! ___ دېدى رەيھان كارىۋاتتا پۈتتىكى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ، ___ ئۇنداق دېگىچە، مەن ئۇنىڭدىن ئايرىلالمايمەن، كۆرۈپ تۇرمىسام چىدىمايمەنلا دېسىڭىز بولمامدۇ؟

___ سەن نېمانداق جاھىل دەيمەن، ئۆزەڭ كۈندە پايلاپ كۆزىتىپ تۇرۇۋاتسەن، يەنە نېمىدىن گۇمانلىنىسەن؟ كۆزۈڭ كۆرمىگەن چاغدىغۇ گۇمانلانساڭ، بوپتۇ دېسەم، ئەمدى ئۆزەڭ كۈندە كۆرۈپ تۇرۇپمۇ گۇمانلىنىمەن؟ مېنى راستىنلا تويغۇزۇۋەتتىڭ جۇمۇ سەن! ___ ياسىنىڭ ئەلپىزى يامان ئىدى، خوتۇنغا ئەمدى يۈز-خاتىرە قىلمايدىغاندەك، ئەگەر ئاچچىقىغا چىدىمسا مانا ئەمىسە دەپ ئۇرىدىغاندەكلا قىلاتتى؛ يەنە بىر جەھەتتىن، خوتۇنىدىن لەززەت ئالالمىغاننىڭ ئۈستىگە، قوشلاپ بېسىم، دەرت-ئەلەمگە ئۇچرىغىنىغا قورسىقى كۆپتى بولغاي، پەيلىدىن ئاسان ياندىغاندەك قىلمايتتى.

___ بوشراق سۆزلەڭ، ما بالا ئويغىنىپ كېتىدۇ، ___ دېدى رەيھان ئۇنىڭ چىشىغا تېگىشتىن ئۆزىنى تارتىپ، ___ ئاچچىقلىغان بىلەن ئىش پۈتمەيدۇ. قانداق قىلىشىڭىز قىلىڭ، لېكىن مېنى رازى قىلغۇدەك ئىش قىلىڭ. ئۆيىڭىز، ئاشخانىڭىز، خوتۇن-بالىڭىز سىزگە قاراشلىقلا قالدى. قايسى مۇھىم بولسا شۇنى تاللاڭ. مەن ھېلىمۇ سىزگە شۇنچە كەڭچىلىك قىلدىم، شۇنى بىلىشىڭىز مەن دېگەندەك قىلىشىڭىز، خوتۇنىڭىزنى رازى قىلىشىڭىز مەنمۇ سىزنى پۈتۈن كۈچۈم بىلەن رازى قىلىمەن. قېنى قايسىنىڭىزغا تۇرىسىز، ئۆزىڭىز بىلىڭ.

___ گۈلشەن كەتمەسە زادى بولمامدا؟

___ ئىختىيارىڭىز، ئۇ كەتمەسە ئۆيىمىز مۇشۇنداق ئاستىن-ئۈستۈن بولۇپ كېتىدۇ، قالغىنى ئۆزىڭىزگە باغلىق.

___ سەن ئىشنى يامان مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتتىڭ، بۇ ئۇنداق سەن مۇھىمىمۇ، مەن مۇھىمىمۇ دەيدىغان گەپ

ئەمەس، ئىش-ئوقەتنىڭ گېپى؛ مەن ئاشخانىنىڭ غېمىنى قىلىپ "كەتمىسۇن" دەۋاتسام، "كەتسۇن" دەۋاتسەن،

گېپىمنى باشقىچە ئويلاۋاتسىەن. ئۇنىڭ بىلەن ھېچقانداق ئىشىم يوق دەپ مىڭ قېتىم دېسەممۇ ئىشەنمەيۋاتسىەن، ئەگەر مۇشۇ گېپىڭ بىلەن گۈلشەننى كەتكۈزۈۋەتسەم ئۇنىڭغا ئۇۋال قىلغان بولمامدىمەن؟ مېنىڭمۇ باشقىلار ئالدىدا يۈزۈم تۈكۈلمەمدۇ؟ بۇنى ئويلىمىدىڭما؟

___ كىمنىڭ ئالدىدا يۈزىڭىز تۈكۈلمەكچىدى؟ قارىغاندا غېنى تاز ھاراق بىلەن سىزگە قالتىس ئىش ئۆگىتىۋېتىپتۇ، بۇ نېمىمۇ ئۆزىنىڭ يامانلىقى بىلەن بېشىڭىزنى خېلى ئايلىندۇرۇپتۇ، شۇ خەقنىڭ ئالدىدا يۈزىڭىز تۈكۈلۈشتىن شۇنچىلىك قورقسىزكەن، مېنىڭ ئالدىدا قورقماسىز؟ ھېلىمۇ سىزنىڭ يۈزىڭىزنى ئاياپ بىر ھەپتە چىدىدىم، ئەمدى بولار، مېنىڭ بۇنداق ئۆتۈۋەرگۈم يوق. سىز ئۇنىڭ ئاكىسىدەك تۇرغان بىلەن ئۇنىڭ يامانلىقى ئالدىدا ئۇكىسىدەكلا تۇرىسىز. ئىچىدىن پىشىپ كەتكەن بۇنداق قىز سىزدەك ئادەمنىڭ بۇرئىدىن يېتىلەپ ئۆستەڭگە ئاپىرىپ سۇغارماي كېلىدۇ. ئۇ زادى نېمىشقا كەتمەيدۇ دەپ سورايمەن سىزدىن، يا مانچە يىللىق دەپ توختاملىشىۋالغانمۇ؟ ماڭا زادى جىڭغا توختىغۇدەك جاۋاب بەرمىسىڭىز بولمايدۇ، بۇ ئاشخانا سىزگە مەندىنمۇ مۇھىم بولسا گۈلشەننى تۇتۇپ قېلىپ ئىشلىتىۋېرىڭ، لېكىن ماڭا يېقىن كېلىمەن دېمەڭ.

ياسىنىڭ كاللىسى قېيىپ كەتتى، رەيھان كۈندە مۇشۇ مەسىلىنى ئويلاپ يۈرگەندەك، ھەممە ئىشنى ئەتراپلىق پىلانلاپ ئەمدى دەۋاتقاندا كەسكىن گەپ قىلماقتا ئىدى، خوتۇن خەقنىڭ نازۇكىلىشىپ كەتسە قىلنى قىرىققا يارىدىغانلىقىنى، ئەر كىشى ئويلىمىغاننى ئويلاپ بېشىنى ساراڭ قىلىدىغانلىقىنى ياسىن تېخىمۇ چۈشەندى؛ ئېنىق بىر قارارغا كېلەلمەي، گويا بىرسى بىلەن مۇھىم بىر سودا ئۈستىدە تۇرۇۋاتقاندا كە جىددىيەشتى: "كىچىك خوتۇنى"نى ھەيدىۋەتسە "چوڭ خوتۇنى" نىڭ ئىسالىغا يېتىدۇ، ھەيدىۋەتسە ئۇششاق گەپ، زىددىيەت تۈگىمەيدۇ، ياسىن ھەر ئىككىسىدىن قۇرۇق قالدۇ. گۈلشەن كەتمىسغۇ ياخشى، ئەمما ياسىن ئۇنىڭ ساغرىسىنىمۇ تۇتالمىسا كۈندە كۆرۈپ تۇرغىنىنىڭ نېمە پايدىسى؟ ئۇنداق خىيالىي ئىشلارغا نەدە چولسى، ئۇنىڭ تەلەپ قىلىدىغىنى نەق ھۇزۇر، بەدەنگە تېگىپ تۇرىدىغان لەززەت...

لېكىن خوتۇنىغا بويسۇنۇپ، گۈلشەننى مۇنداقلا ھەيدىۋەتسە ئەرلىك ھوقۇقى نەدە قالدۇ؟ گۈلشەنغۇ ئۆتكەندە ئۆزى "خوتۇنىڭ كەلسە مېنى ھەيدىۋەتسىڭىزمۇ مەيلى، ئەمما مېنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەڭ، ئىزدەپ تۇرۇڭ" دېگەن، ئۇنىڭغا گەپ يېگۈزمەك ئاسان. بىراق غېنى شاڭجاڭغا بۇنى چۈشەندۈرمەك تەس، ئۇ ياسىننى چوقۇم مەسخىرە

قىلدۇ. ئەمما ياسىن بۇنى دەپ خوتۇننىڭ قوينىغا كىرەلمەي، يا گۈلشەننى بىر نېمە قىلالماي ساراڭدەك يۈرسۈنمۇ؟... ياسىن جىددىي ئويلىدى، كەلگۈسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپمۇ ئويلىدى، تەۋەككۈل دەپمۇ ئويلىدى. ئاخىرىدا گۈلشەن بىر ۋاقىتلاردا ئۆزى دېگەن بويىچە بۇ ئىشنى جۈندەش قارارىغا كەلدى. ياسىن نېمە قىلسا گۈلشەن كۈتۈرەيتتى، خەق كۆرمەيدىغان يەردە ياسىننىڭ ھەر قانداق تەلپىنى شەرتسىز ئورۇندايتتى، ياسىنمۇ ئۇنىڭ مۇشۇ يېرىگە خۇمار بولۇپ قالغانىدى، كۆڭلىدە ھەر دائىم "ماڭا خاتىرجەملىك، ئەركىنلىك، خۇشاللىق بېرىدىغان بۇ چىرايلىقنى گەرچە رەسمىي خوتۇن قىلالمىساممۇ، قولۇمدىن ھەرگىز چىقارمايمەن" دەپ ئويلايتتى؛ گۈلشەننى بۇ ئاشخانىدىن ئازاد قىلسا ئۆزىمۇ ئازادلىققا چىقىپ، قۇشتەك ئۇچۇپ بېرىپ، خالىغان چاغدا، دېپىشىپ قويغان يەردە ئۇنىڭدىن ئالدىنقى لەززىتىنى ئالالايتتى. ئاشخانىغا قايتىپ كەلسە خوتۇنى ئوچۇق چىراي ئاچاتتى، ھۇجرىسىغا كىرسە قوينى ئاچاتتى... بۇنداق بەخت نەدە بار؟

ياسىن بىردىنلا روھلىنىپ كەتتى، ئەمما چاندۇرۇپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ، رەيھانغا يەنە بايقىدەك تۈرگۈن، چارىسىز ئالپازدا قارىدى:

___ ئەگەر گۈلشەن كەتمەسە كالاڭ ساقايمىدىغان ئىش بولسا مەن ئويلىنىپ باقاي، ئەمما ئۇ كەتسە ئاشخانىغا كېلىدىغان ئادەم ئازلاپ قالدۇ، مەيلىمۇ؟

___ ئازلاپمۇ كەتمەس، مەن بار چاغدىمۇ ئوبدان سودا بولغان.

___ ئۇ كەتسە ھېچكىمنى ئالمايمىز، ئۆزەڭ ئىشلەيسەن، كۈندە پالاقشىپ، قاچا يۇيۇپ، يۇندا تۆكۈپ يۈرۈيسەن. مۇشۇنداق ئىشلەۋەرسەڭ تۆت كۈندە قېرىپ كېرەكتىن چىقسەن، بۇ چىرايىڭمۇ قالمايدۇ. مەن شۇنچە كۆيۈنسەم بىلىدىڭ، ئۆزەڭگە ئۆزەڭ جاپا سالدىغان بولدۇڭ.

___ ئۇ كەتمەسە ئىشلىمەي تۇرۇپ قېرىپ كېتىمەن، بۇنچىلىك جاپا ماڭا ئېغىر كەلمەيدۇ، ماڭا ئەڭ ئېغىر كېلىدىغىنى ئەرنىڭ ۋاپاسىزلىقى. بۇنىڭغا چىدىماق تەس، ئادەمنى قىيناپ ئۆلتۈرمىسىمۇ ئۇنىڭ بېرىسىنى قىلدۇ.

___ مۇشۇ گەپ ئېغىزىڭدىن چۈشمەسلا بولدىغۇ سېنىڭ، مۇشۇ گەپتىن قۇتۇلىدىغانلا ئىش بولسا بولدى، مەن ئەتىلا سېنىڭ دېگىنىڭدەك قىلاي، ___ دېدى ياسىن قاپاقنى تۈرۈپ.

___ گېپىڭىز راستمۇ؟ ئەتە يەنە ئۇ چىرايلىقىڭىزنى كۆرگەندە يۇمشاپ كېتەرسىز؟! ئەركەكلىكىڭىز تۇتۇپ كېتەر؟

___ قارا سېنى، يەنە ئىشەنمەيۋاتسەن ھە ماڭا، ساڭا قانداق قىلىپ بەرسەم بولىدۇ ئەمدى؟!...

___ قالغىنىنى ئەتە كۆرەرمىز، ___ رەيھان شۇنداق دەپ يوتقانغا كىرىپ، بېشىنى ئۇرۇپ يېتىۋالدى. كۆڭلى تىنىدىمۇ؟ تىنىدى، ياسىنىڭ شۇنچە ئاسان گەپكە ئۇنىغانلىقىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدى. دېمىسىمۇ ئۇ غەلتە بولۇپ قالغانىدى، گۈلشەننىڭ گېپى چىقسا تىك تۇراتتى، كۆز قارىچۇقلىرى چوڭىيىپ، نەپەسلىرى، گەپ قىلىشلىرى ئىتتىكلەپ كېتەتتى، ئاسان ئاچچىقلىناتتى، سەكرەپ بېقىپ توختاپ قالاتتى. خوتۇننىڭ رايىغا باققاندا كۆرۈنسىمۇ چىن كۆڭلىدىن ئۇنداق قىلمايۋاتقاندا، قانداقتۇر بىر شۇم غەزەپنى كۆڭلىگە كەلتۈرۈۋاتقاندا قالاتتى...

رەيھان قايتىپ كەلگەندىن بېرى ياسىن بىلەن كۆرۈشكەندىكى ھەر بىر ئىشنى، ئۇنىڭ چىرايىدا كۆرۈلگەن ھەر بىر غەپىرى ئالامەتنى ئەسلىپ چىقتى، ئەڭ گۇمانلىق نۇقتىلارنى ئىنچىكە تەھلىل قىلدى، بۇلغانغان ھېسسىيات قېتىدىكى غەللە-غەشلەرنى كۆڭۈل ئەينىكىدە بىر مۇبىر سۈزدى، ئەڭ ئاخىرىدا يەنىلا ئۆزىنىڭ گۇمانىدا چىڭ تۇردى ۋە ئەڭ قورقۇنچلۇق بىر ئەھۋالنى بايقاپ قالدى: بۇ ئەر راستىنلا بۇزۇلغانىدى! بۇزۇلمىسا خوتۇننى نېمىشقا تاشلاپ قويدۇ، رەيھان قايتىپ كەلگەندىن بېرى نېمىشقا ئۇنىڭغا قارىمايدۇ! ھەر قانچە ئىش بولسىمۇ نېمىشقا خوتۇننى مەجبۇرلاپ سۆيۈپ، ئاچچىقىنى چىقارمايدۇ؟ نېمىشقا يولۋاستەك ئېتىلىپ كەلمەي گىلەمدە مۇشۇكتەك تۈگۈلۈپ يېتىۋالدى؟ خوتۇننى شۇنداق زورلاپ بويسۇندۇرسا ئىش تۈگىگەندىن كېيىن رەيھان ئۇنىڭ گۇناھىدىن كېچىپ كېتىشىمۇ مۇمكىن ئىدىغۇ؟ ئېرىنىڭ مەيدىسىگە مۇشتلاپ ئارقىدىن ئەركىلەپ ھەممىنى ئۇنتۇپ كېتەتتى ئەمەسمۇ؟...

رەيھان ئۆزىنىڭ كاللىسىدا ھەقىقەتتەك چاقناپ كەتكەن بۇ پىكىرلەردىن سىلكىنىپ ئويغىنىپ پەستە ياتقان ئېرىگە ھەسرەت، ئېچىنىش ۋە ئەلەم بىلەن تىكىلدى: ئىست، ئۆزى بىلەن بىللە خوتۇننىڭ كۆڭلىنى يەردە قويغان لامزەللە! ئىست، ئوتتەك خوتۇنى ئوتقاشتەك تولغىنىپ ياتسا مەيدىسىنى مۇزدەك گىلەمگە يېقىپ ياتقان تىرىك مۇردا! ئىست، تېشىدىن قاتتىق كۆرۈنگەن بىلەن ئىچى كاۋاكلىشىپ، يۇمشاپ كەتكەن پوكاللا! ئىست، قورقىدىغان ئىشنى قىلىپ قويۇپ، ئەمدى قورقمايدىغان ئىشقا يېقىن كېلەلمىگەن قاپاق نوچى! ئىست، سېسىق مېۋىنى يەپ قارنى كۆيۈپ قېلىپ، ساق مېۋىگە قول سوزالماي تىترەپ يۈرگەن بەزگەك! ئىست، شۇنچە چىرايلىق خوتۇنغا ياماشماي، خىيالى باشقىسىدا ئۆملەپ يۈرگەن سۈلۈك قۇرت!...

رەيھان نەچچە كۈن ئاۋاللا پەستە ياتقان بۇ مەخلۇقنى ھەقىقەتەن سېغىنغانىدى، سېغىنغانچە ئىچ-ئىچىدىن

ۋايىساپ، ئەر دېگەنمۇ مۇشۇنداق بولىدىغان بولسا ئىگەكم... دەپ ئىچىدە ئۇنى تىللاپ يۈردى. ياسىنىمۇ ئۇنى گۇمانخورلۇقتا ئەيىلەۋېرىپ، ئۇنىڭ ھەقىقىي كۆڭلىنى چۈشەنمەي، ياخشى پۇرسەتلەرنى ئۆتكۈزۈۋەتتى. ياسىن يېقىن كېلەلمىگەنچە رەيھان ئۇنىڭغا راستىنلا گۈلشەننىڭ جىنى چاپلاشقانلىقىنى ھېس قىلدى؛ ئاشخانىدا گۈلشەن ئۇنىڭغا "ۋاي ھەدە..." دەپ تۇرسىمۇ، گېپىگە جاۋاب بەرمىدى، چىرايىنى ئاچمىدى، گۈلشەننىڭ كۈلۈپ تۇرغىنىنى كۆرسىمۇ جادۇگەرنىڭ كۈلكىسىنى كۆرگەندەك قورقىدىغان بولۇپ قالدى؛ ياسىننىڭ بۇرۇنقىغا ئوخشىماي قالغان كۆزلىرىنى، سۆزلىرىنى، قىلىقلىرىنى بايقىغانچە ئۇنىڭدىن تېخىمۇ كۆڭۈلسىزلىنىدىغان، ئاھ ئۇرىدىغان بولۇپ قالدى. ئەمدى ئويلاپ باقسا، ياسىننىڭ بېپەرۋالىقى ئۇنىڭ گۇناھىغا يېتىپ ئاشقۇدەك دەلىل-ئىسپات بولالايدىكەن... خوتۇنغا قارىمىغان ئەر چوقۇم باشقىسىنى ئويلىماي قالامدۇ؟! نېمىشقا ئۇنىڭ كۆزى رەيھاننى كۆرۈپ تۇرسىمۇ كۆرمىگەندەك پىلىدرايدۇ؟ نېمىشقا رەيھانغا ئاچچىقلاپ تۇرسىمۇ بۇ ئاچچىق بىر دەمدە يېنىپ، بىچارىلىككە ئايلىنىپ كېتىدۇ؟ يالغان سۆزلىسىمۇ نېمىشقا ئەر كىشىدەك راۋرۇس گەپ قىلمايدۇ، نېمىشقا ئەر كىشىدەك تىك تۇرۇپ خوتۇننى باش ئەگدۈرمەيدۇ؟ نېمىشقا خوتۇنغا ئىتتىلىپ تۇرۇپ ئۇنى قاندۇرمايدۇ... زاي نېمىشقا؟...

رەيھان ئىچ-ئىچىگە پاتماي قالدى، پەسكە چۈشۈپ بۇ لايىپوق ئەرنى دەسسەپ يېتىقلىدۇ ۋە تىكۈسى كەلدى. بۇ دەھشەتلىك خىياللار ئۇنىڭ كاللىسىغا بۇنداق ئاسان كەلمەيتتى، بۇ زادى نېمە ئۇچۇن؟ بەزىدە شۇنچە مۇلايىم، يۇۋاش ئاياللار نېمىشقا تۇرۇپلا ساراڭدەك ئەسكىلىشىپ كېتىدۇ؟ نېمىشقا بەزى ئاياللار كوچىغا چىقىپ راستىنلا ساراڭ بولۇپ كېتىدۇ؟ بۇنىڭ ھەممىسى ئەسلىدە مۇشۇنداق دەھشەتلىك خىياللار ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلالمىغانلىقىنىڭ ئاقىۋىتى ئەمەسمۇ؟...

رەيھان كارىۋاتتىن چۈشۈپ، ئېرىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ خالاغا كىرىپ ئۆزىنى بىر دەم بېسىۋالدى. قايتىپ كارىۋاتتىغا چىقىپ تىترەپ ياتتى، بىر كۈن قالدغۇ، ئەتە گۈلشەننى ھەيدىۋەتسە ئېرى ئۆزىگە قالدۇ، ئەمما يۈرەكنى يەنچىۋەتكەن بۇ قايغۇ-ئەلەملەر بىر-ئىككى كۈندە پاك-پاكىز ئۇنتۇلۇپ كېتەرمۇ؟ مىجىلغان يۈرەكنى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولارمۇ؟ ئوغلى خېمىردەك بىر ئويۇنچۇقنى كۈندە مىجىپ ئوينايىتى، خالىغان شەكىلگە كىرگۈزۈپ باقاتتى، ئاپىسىغا قاراپ بوپتىمۇ دەپ كۆرسىتەتتى... رەيھاننىڭ يۈرىكىنى ھازىر ياسىن ئاشۇنداق ئوينىماقتا، خالىغانچە مىجىپ ئەيلىمەكتە، غۇرۇرىنى چەيلىمەكتە... گۈلشەنغۇ كېتەر، ئەمما ياسىننىڭ يۈرىكىنى بىللە ئېلىپ كەتسچۇ، ھېچ

بولمىسا بۇ يۈرەكنى جىجىۋېتىپ، ئويۇۋېتىپ كەتكەن بولسىچۇ؟ كۆڭلىنى ئىككىگە بۆلۈۋەتكەن بۇ ئەر كېچىسى خوتۇنىنى قۇچاقلاپ ياتقان بىلەن " قۇچاقتا بىر يار، كۆڭۈلدە بىر يار" دەپ شۇ نېمىنى ئويلاپ ياتسىچۇ؟ خوتۇنىنىڭ يۈرىكىنى خالىغانچە مەجبۇ ئويىناشقا پېتىنغان بۇ ئەرنىڭ يۈرىكىنى يېرىپ كۆرگىلى تېخى بولمىسا، ئۇنىڭ يۈرىكىنى ھەم شۇ شەكىلدە مەجبۇ ئويىغىلى تېخى بولمىسا... ئايال كىشى بولماق نېمانچە تەس! بۇنىڭ كۆڭلى خالىغان ئىشى مەن نېمىشقا خالىيالىمەن، بۇ ئويىنغان ئويۇنى مەن نېمىشقا ئويىيالىمەن؟! بۇ ھەددىدىن ئاشسا گۇناھنى خۇددى مەن قىلغاندەك نېمىشقا ئۆزەمنى ئازابلان يۈرۈيمەن؟...

رەببىھان ئۇزاققىچە ۋەيرانە خىيال سۈرۈپ ياتتى، ئوغلغا قاراپ ياش تۆكتى، بىچارە بالا ئاتا-ئانىسى بىر-بىرىنىڭ ئىللىق چىرايىنى كۆرۈپ تۇرىدىغان، ئەمما ھازىر دەز كەتكەن ئەينەكنى چۈشۈدە كۆرۈۋاتقانمىدۇ؟ چۈشۈدە بۇ ئەينەككە قاراپ چىرايىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەنمىدۇ؟ بالدا نېمە گۇناھ، بالغا نېمە ئۇۋال... بالا دېگەن بىر جۈپلەرنىڭ مۇھەببىتىنىڭ جەۋھىرى دېيىشىدىكەن، ئەمما ھازىر نېمىسى؟...

تۇرمۇشنىڭ مەسخىرىلىك بىر يېرى بار، ئەر-خوتۇن گاھدا بىر-بىرىنى راستىنلا تونۇيالىماي قالىدۇ. بىر كارىۋاتتا قۇچاقلىشىپ يېتىپمۇ خىياللىرىنى جەم قىلىشالمايدۇ. ياسىن ئىشىك تەرەپكە قاراپ جىمجىت ياتاتتى، ئۇمۇ ئۇخلىمىغان بولۇپ، ئەتە گۈلشەننى قانداق ھەيدىۋېتىش، ئۇنىڭغا قانداق تەسەللىي بېرىش، ئايرىم چاغدا نېمىلەرنى دەپ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىشنى ئويلاۋاتاتتى.

ياسىندا خوتۇنغا قارىتا بېپەرۋالىق، كۆڭۈلسىزلىنىش، ھەتتا بىزارلىق قاچان پەيدا بولغان؟ ئۆزىمۇ دەپ بېرەلمەيدۇ، كۆڭلىنىڭ بۆلۈنگىنى راست، بۇ كۆڭۈل، بۇ پەس كۆڭۈل گۈلشەنگە ئېسىلغاندىن، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا كىرگەندىن باشلاپ بۆلۈنۈشكە باشلىغان. ئىنسان بەدىنى ئېنىرگىيە بىلەن تولۇپ تاشقان. ئەر-ئايال بىر-بىرىنى جەلپ قىلىۋاتقاندا بۇ ئېنىرگىيە كۈچىشكە باشلايدۇ، قۇچاقلىشىش، سۆيۈشۈش ئەسناسىدا ئۇلغىيىپ، بىللە بولغاندا ئەۋجىگە چىقىدۇ. ياسىن ئۆزىنىڭ مۇسبەت ئېنىرگىيىسى بىلەن گۈلشەننىڭ مەنئى ئېنىرگىيىسىنى بىرلەشتۈرۈپ چوڭ خاتالىققا يول قويغىنى، نەتىجىدە گۈلشەننىڭ مەنئى ئېنىرگىيىسى تەرىپىدىن تارتىلىپ كېتىپ، مۇسبەت ئېنىرگىيىسىدىن ئايرىلىپ، تۈگىشىپ كەتكىنىنى سەزمەي قالدى، مەسىلىنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلالمىدى...

ئۇ ھازىرمۇ گۈلشەننى سېغىنىۋاتاتتى، ئۇنىڭ غېمىنى يەۋاتاتتى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇشنىڭ بارلىق

ئىمكانلىرىنى ئويلاپ، ئەتراپلىق پىلان تۈزۈۋاتاتتى. شۇنچىلىك ئەستايىدىل ئىدىكى، خوتۇن-بالىسىنى رازى قىلىش، ئاشخانا سودىسىنى راۋاجلاندۇرۇش ھەققىدىمۇ بۇنچىلىك كالا ئىشلىتىپ ئويلىنىپ باقمىغانىدى.

ئە-خوتۇن بىر ھۇجرىدا بولغان بىلەن خىياللىرى ئىككى دۇنيا ئىدى. خوتۇنى ئېرىگە قارايتتى، ئېرى ئىشىكىگە، تالاغا قارايتتى... شۇنچە مۇستەھكەم تۇرمۇشنى بىر جىنتەك كېلىپلا ۋەيران قىلىۋېتەلەمدۇ؟ ئۆيىنىڭ بىر يېرى تۈشۈك بولمىسا سوغۇق قانداق كىرىدۇ؟ بۇ يوقۇقنى ئاچقان تامتەشتى كىم؟ ... ياسىن بۇنى ئويلاپ باقمىدى، نېمە دېسە ماقۇل دەيدىغان "كىچىك خوتۇنى"نى قانداق قوغداش، قانداق ئاسراش ھەققىدە ئويلىنىدى، ئاندىن ئۇنى ئايرىم ماكانغا ئېرىشتۈرگەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن يېڭىچە ئۇسۇلدا ھۇزۇرلىنىشنى خىيال قىلىپ، ھاياجانلىنىپ ياتتى، نومۇسسىزلا چەك كۈلدى، ئاچچىقتا تولىغىنىپ ياتقان خوتۇننى ئۇنتۇپ، ئۇنىڭدىن بالدۇر ئۇخلاپ قالدى.

15

ياسىن ئەتىگەندە بالىسىنى يەسلىگە ئاپىرىپ قويغاچ غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانغا كەلدى. رېستوراننى تېخى ئاچمىغان، كۈتكۈچى قىزلارمۇ ئىشقا چۈشمىگەنىدى. ئۇ گۈلشەنگە تېلېفون قىلدى. گۈلشەن تېخى ئورنىدىن قوپمىغانىدى، ياسىننىڭ ئەتىگەندە ئۆزىنى ئىزدەپ كېلىشىدىن كۆڭلى بىر ئىشنى تۇيۇپ ھايال ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ياسىن ئۇنى خالتا كۆچىنىڭ دالدا بىر يېرىگە باشلاپ بېرىپ، ئاچ قالغان قەلەندەر گۆشىنى كۆرۈپ خۇددى يوقاتقاندەك ئۇنى قاماللاپ شاپاشلاپ سۆيۈپ كەتتى. نەپىسى بىر ئاز بېسىققاندىن كېيىن گۈلشەن تەقەززا بولۇۋاتقان گەپنى ئېيتتى:

— سېنىڭ دېگىنىڭدەك بولدى، خوتۇن سېنى سىغدۇرمايدىغان ئوخشايدۇ. سېنى يولغا سالمىسام مەندىن كېچىپ كەتكۈدەك...

— شۇنداق دېسە ماقۇل دەپ ئەتىگەندىلا ئالدىمغا كەلدىڭىزما؟— دېدى گۈلشەن كۆزلىرىنى جامدەك ئېچىپ.

ياسىن ئۇنىڭ ئاشۇ گەپنى دېگىنىگە پۇشايىمان قىلغاندەك مەيۈسلىنىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ، خوتۇن خەقنىڭ چوڭىدىن كىچىكىگىچە نېماندەك تولا ئۆزگىرىدىغاندۇ دەپ ئويلاپ جىلە بولۇشقا باشلىدى.

— ئۆزەڭ ئۆتكەندە مەيلى دېگەنغۇ، سەن كەتكەن بىلەن بىر ياققا كېتىپ قالمايسەن، ئىككىمىز كۆرۈشۈپ تۇرىدىغاننىڭ ئامالنى قىلىمەن.

— كېتىپ قالسامچۇ؟ سىز ھازىر ئېغىزىڭىزدا دېگەن بىلەن كېيىن مەن بىلەن كارىڭىز بولماي قالسىچۇ؟ كۆزدىن يىراق كۆڭۈلدىن يىراق دېگەن گەپنى ئاڭلىمىغانىدىڭىز، بىلىسىز، مېنىڭ ئارتۇق تەلپىم يوق، سىزنى كۈندە كۆرۈپ تۇرسام دەيمەن، ئەمدى بۇنىڭدىنمۇ مېنى ئايرىۋەتسىڭىز مەن قانداق قىلىمەن؟ سىزنى كۆرىمەن دەپ ئاشخانىڭىزغا كۈندە بارالمىسام، باشقا يەردە ئىچىم سىقىلىپ تۈگىشىپ كېتىمەن... بۇنى ئويلاپ باقتىڭىزمۇ؟ — گۈلشەن ئاشىقنىڭ ئايرىلىش تەلپىگە قوشۇلماي، يىغلىۋېتىشكە ئاران تۇرغان قىزدەك تىترەپ تۇراتتى.

ياسىن ئۆمرىدە مۇھەببەتلىشىپ باقمىغان بولسىمۇ، قىز-ئوغۇلنىڭ نازۇك مۇناسىۋەتلىرىنى، رومانىكىلىق ئىشلارنى بىلمەي قالمايتتى، ئەمما ئىش كۆرۈپ قاغداپ بولۇپ كەتكەندە ئۇنداق ئېچىشتۇرمايدىغان ھەم قېچىشتۇرمايدىغان، ھېچ ئىشنىڭ تايىنى يوق سوقۇشىدىغان، نەتىجىسىنىڭ تايىنى يوق قۇرۇق سۆزىنى يۈرۈيدىغان ئىشلارنى خالىمايتتى، ئۆزىنى ئۇ دەۋردىن ئاللىقاچان ھالقىپ كەتكەن، ئۇ دېگەن ئۇششاق شوركىلارنىڭ چىرايلىق ئويۇنى... دەپ قارايتتى؛ چىرايىنىلا كۆرىۋېلىش، ئاۋازىنىلا ئاڭلىۋېلىش دېگەندەك ئاقمايدىغان ئىشلارغا ئەمەس، نەق ھۇزۇر، نەق لەززەتكە ئىنتىلەتتى. ئەمما گۈلشەن بەربىر خوتۇن خەق تاشپىسىدىن بولغاچقا گۈزەل، غايىۋى، خىيالىي نەرسىلەرنى كۆپرەك ئويلاپ تۇرۇۋالاتتى. ياسىن بۇنى چۈشەنگەن بىلەن ئۇنى قوبۇل قىلالمايتتى. رەيھان كەلگەندىن بېرى گۈلشەن شۇنچە دۈشكەللىككە، شۇنچە ئېغىر بېسىملارغا دۇچ كەلگەن بولسىمۇ، بۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئاشۇ گۈزەل خىيالى، سەۋرچانلىقى بىلەن تاقابىل تۇرۇپ كەلگەندى. ئەمما ياسىن بۇنى بىلگەن بىلەن قەدىرلىمەيتتى، «گۈلشەن مېنى قاتتىق ياخشى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن ھەممىگە چىداۋاتىدۇ» دەپ كۆڭلىنى خوش قىلالمايتتى، ئۇنى ھەقىقىي خوش قىلىدىغىنى گۈلشەننىڭ بەدىنى، رايىشلىقى، شىرىن خۇلقى ئىدى. ئەمما گۈلشەننىڭ بۇنى قانداق چۈشەندۈرىدۇ؟ «مېنى قانداق ياخشى كۆرۈشۈڭ بىلەن چاتقىم يوق، مېنى قاندۇرۇپ تۇرساڭلا بولىدۇ» دېيەلمەيدۇ؟ بۇنداق دېسە گۈلشەن «مېنى پەقەت خالىغاندا كېلىپ كۆڭۈل ئاچىدىغان بۇزۇق كۆرۈپ قالىدىڭىزمۇ؟ سىزنىڭ نەزەرىڭىزدە مەن زادى نېمە؟ سىزنىڭ كۆڭلىڭىزدە مەن بارمۇ يوق؟» دېيىشى تۇرغان گەپ. ئۆزىنى ئويۇنچۇق دەپ ھېسابلىمىغان، مۇھەببەت، كۆڭۈل دېگەن نەرسە بىلەن ئۆزىنىڭ گۇناھلىرىنى نىقاپلاۋاتقان گۈلشەن ياسىندىن

ئايىرىلىش ئالدىدا شۇ گۈزەل ھېسسىياتىنى قۇربان قىلغۇسى يوقتەك، ياسىنىدىن بىر كۈن ئايىرىلىپ قالسا، ئۇنىڭ قوشۇما قاتلىرىنى بىر كۈن كۆرمەي قالسا چىدىيالمىدىغاندەك ئازابلىنىپ تۇرماقتا ئىدى.

— كۆڭلۈڭنى چۈشىنىمەن، لېكىن سەنمۇ مېنى چۈشەنگەن، — دېدى ياسىن گۈلشەنگە قەددىنى ئېگىپ تۇرۇپ، — سەن كۈندە ئۇنداق ھېچ ئىش بولمىغاندەك يۈرگەن بىلەن مەن چىدىيالمىدىكەنمەن، مەنمۇ سېنى كۈندە كۆرۈپ تۇرسام دەيمەن، لېكىن ئۆزەڭ بىلىسەن، ئەر كىشىنىڭ تەلەپ قىلىدىغىنى پەقەت كۆرۈپ تۇرۇشلا ئەمەس، يەيدىغان نەرسە ئالدىڭدا تۇرسا يېيەلمىسەڭ، ئېچىرقاپ ساراڭ بولۇپ كەتمەمسەن؟ سېنى ھەر كۈنى قانچىلىك سېغىنىشىمنى بىلمەيسەن، خوتۇنۇم كۆزۈمدىن بىر دەم نېراق تۇرۇپ تۇرسا، بىردەم بولسىمۇ ساڭا قېنىۋالسام دەپ كەتتىم، ھەتتا خالاغۇم كەينىڭدىن يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتكۈم كەلدى. مېنى شۇنچىلىك ساراڭ قىلىۋەتتىڭ. مەن ئەمدى بۇنداق قىيىنچىلىققا چىدىمايمەن. سەنغۇ چىدايسەنكەن، تاڭ بىلىمدىم، ئېھتىمال ئىككىمىزنىڭ بىر-بىرىنى سېغىنىشى ئوخشىمايدىغاندۇ، لېكىن ساڭا شۇنى دەپ قوياي، سەن ئەمدى بۇنداق ئىشلەۋەرسەڭ بولمايدۇ، سەن رەيھان ھەدەمنىڭ قاپقى ئېچىلار دەپ مەڭ كۈچسەڭمۇ بىكار، ئۇنىڭ قاپقى ئېچىلمايدۇ، بۇنىڭدىن قەتئىي ئۈمىد كۈتمە! بۇنداق ئىشلەۋەرسەڭ ئۆزەڭنىمۇ، مېنىمۇ قىيناپ قويسەن. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى، ھەر ئىككىمىزگە ياخشى بولىدىغان بىر ئىش قىلايلى...

گۈلشەن چۈشەندى، بۇنىڭدىن باشقىچە چۈشەنسە، ئۆز خىيالىنى مۇھىم بىلىپ جاھىللىق قىلسا كۈتكىنىگە ئېرىشەلمەيتتى. شۇڭا بۇ گەپلەرگە ئۆكتە قويمىدى، بۇ ئەرنىڭ مەيلىنى قارىتىش، بەختكە ئېرىشىشنىڭ بىردىنبىر يولى يەنىلا رايىشلىق، مۇلايىملىق، ئوماق كۈلۈمسىرەش، بۇ ئەرنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قاراپ ھەۋىسىنى قوزغاش... ئىدى.

— نېمە ئىش قىلىمىز؟

— سەن دېگەندەك بولىدۇ.

— ماڭا ئايرىم ئۆي كىرالاپ بېرەمسىز؟

— ھازىرچە بۇ تەس، ساڭا راست گەپ قىلىمىسام بولمايدۇ. لېكىن خاتىرجەم بول، مەن بۇ ئىشنى چوقۇم

چۆندەيمەن.

— قاچان؟ بۇ گەپنى دەپ قويۇپ يوقاپ كەتسىڭىزچۇ؟

— ماڭا ئىشەن ساقام، تۇرمىڭغا كىرىپ قالمىساملا چوقۇم بىر ئۆيگە كىرىمىز، — دېدى ياسىن ئىشەنچ بىلەن كۈلۈمسىرىگە چىقىپ گۈلشەننىڭ ئېڭىكىنى ئويىتىپ.

گۈلشەن ئۇنىڭ قۇچىقىغا كىرىپ كەتتى:

— چاققانراق بولارسىز، ئادەم سىزگە چىدىماي قالىدىكەن.

— مېنى ئالدىرىمايدۇ دەمسەن، كېچە-كۈندۈز سېنى ئويلاپ، سېنىڭ غېمىڭنى قىلىۋاتىمەن...

— غېنىكامغا نېمە دەيسىز؟

— ئۇنىڭدىن غەم قىلما، مەن ھېلى ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەن. ھازىر مەن ئۇنىڭ بىلەن ئاكا-ئىندەك يېقىن،

ھەممە گېپىمىزنى دېيىشىمىز.

— ئىككىمىزنىڭ ئىشىنى بىلىپ قالسىچۇ؟

— نېمىدىن ئەنسىرەيسەن، ئۈچ خوتۇنى بار ئادەم بۇنى توغرا چۈشىنىدۇ.

— ئۇغۇ شۇ، سىزمۇ ئۇنى دوراي دەپسىز-دە! بوپتۇ، سىزنىڭ ئۇنىڭدىن نەرسىڭىز كەم ئىدى، سىزمۇ بولمىسا

يەنە بىرنى تېپىپ ئۈچ قىلىۋېلىڭ!

— ئىككى خوتۇننىڭ ئىشىنى جۈندەپ بولالماي بېشىم قېتىپ تۇرسا، ئۈچنى دەيسەنغۇ تېخى... — دېدى

ياسىن ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ.

ھەممە خوتۇن ئېرنى مۇشۇ گۈلشەندەك توغرا چۈشەنسە، ياخشى كۆرگەن ئادىمىنى بىراۋدىن قىزغىنىمىسا، نېمە

ئىش قىلسا كەڭ قويۇۋەتسە-ھە...

— رەيھان ھەدەم شۇنچىلىك ئەسكىما؟ — دېدى گۈلشەن بېشىنى كۆتۈرۈپ، ياسىنغا ئىچ ئاغرىتقاندەك

قاراپ.

— ئەسكى دېگىلىمۇ بولمايدۇ، ئەمما جاھىل، گۇمانخور، بۇرۇن ئۇنچە ئەمەستى، سەن كەلگەندىن كېيىن

شۇنداق ئەسكىلىشىۋالدى.

— چىرايلىق خوتۇنلارنىڭ ھەممىسى ھاكاۋۇر دەڭغا، چىرايغا بەك ئىشىنىپ كەتسە شۇنداق بولىدىغان گەپ،

ئېرى ئۇنىڭغا قارىماي قويسا خۇددى بىرسى «سەن سەت» دېگەندەك ئېغىر كېلىدۇ.

— شۇنداق ئوخشايدۇ، خوتۇن خەقنىڭ كۆڭلىدىكى خوتۇن خەق بىلىدۇ، سەنمۇ چىرايلىققۇ، لېكىن سەن مېنىڭ دېگەن يېرىمدىن چىقسەن، لېكىن ئۇ خوتۇن مەن بىلەن قېرىشىپلا تۇرىدۇ دېگەن، چىرايىنى ئۇنداق سەت قىلىپ يۈرۈۋەرسە ھەر قانچە چىرايلىق بولسىمۇ سەت كۆرۈنىدىكەن...

— ئۇنداقتا ھازىر ئىككىمىزدىن قايسىمىز چىرايلىق؟ — دېدى گۈلشەن بېشىنى سىڭايان قىلىپ تاتلىق جىلمىيپ.

— ئۆزەڭنى شۇنچە چىرايلىق دەپ ئويلايمسەن؟ خوتۇنۇم سەندىن چىرايلىق!

— چىقىشىۋاتسىز-ھە، كۆڭلىڭىزدىكىنى دەپ بېقىڭە!

— بولدى قىل، ئادەمنى كىچىك بالدەك كولدۇرلاتما.

— كۆڭلۈمگە ياخشى چىرايلىق دەپ قويسىڭىز نېمە بولىدۇ...

— بايا دېدىمغۇ، مەن بىر گەپنى ئىككى دەيدىغان لاۋزا ئەمەس.

— سىزنىڭ مۇشۇ يېرىڭىزنى دەيمەن ئەمەسمۇ، — دېدى گۈلشەن ئۇنىڭغا ئېسىلىپ بىرنى سۆيۈپ، — مېنى

يامان كۆندۈرۈپ قويۇپتىكەنسىز، ئەمدى سىزدىن ئايرىلسام نېمە بولۇپ كېتەرمەن...

— دېدىمغۇ، پات ئارىدا جەم بولىمىز.

— شۇنىڭغىچە چىدىسام بولاتتىغۇ؟

— چىدىماي بىر ياققا كېتىپ قالاتتىڭ؟

— بېيجىڭغا كېتىپ ئىشلەيمىكەن دېگەن، ئەگەر شۇنداق قىلسام خوتۇن بالىڭىزنى تاشلاپ قويۇپ مېنى

ئىزدەمسىز؟

— ساراڭدەك گەپ قىلما، ئەگەر شۇنداق قىلساڭ سېنى كۆرەر كۆزۈم يوق.

— چاقچاق قىلىپ دەپ قويدۇم مۇنداق، — دېدى گۈلشەن سەل مەيۈسلىنىپ، — خوتۇن-بالىڭىزدىن

كېچەلمەيدىغانلىقىڭىزنى مەنمۇ بىلىمەن. لېكىن سىزنىڭ كۆڭلىڭىزدە قانچىلىك ئادەملىكىمنى بىلىپ باقسام دەيمەن.

— ھازىرقى گېپىڭ مېنى چۆچىتىۋەتتى، ئەمدى بولغاندۇ؟

— بولدى، چۈشەندىم، سىزدىن ئارتۇق نەرسە تەلەپ قىلىشقا نېمە ھەددىم...

— ئۆزەڭنى بۇنداق بىچارە كۆرسەتمە، سېنى بىر نەچچە كۈن ئويناپلا تاشلىۋېتىدىغان نامەرت بولسام، سېنى

كەتكۈزۈۋەتسەملا ئىش تۈگەيتتىغۇ، كۈندە سېنى ئويلاپ، غەم قىلىپ ساراڭمۇ مەن؟

— بولدى يۈرىڭىزنى بېسىۋېلىڭ، — دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ مەيدىسىگە يۈزىنى يېقىپ، — سىز

دېمىسىڭىزمۇ مەن بىلىمەن، چېقىشىپ دەۋاتىمەن، ئەمەلىيەتتە سىز مېنى تاشلىۋەتسىڭىزمۇ مەن سىزدىن ھەرگىز

رەنجىمەيمەن، چۈنكى مەن سىزدىن رازى، سىز بىلەن ئۆتكۈزگەن شىرىن كۈنلىرىمنى سېغىنىش بىلەن ئەسلەيمەن.

رەيھان ھەدەم كەلگەندىن كېيىنمۇ شۇ ئىشلارنى ئەسلەپ كۆڭلۈمنى خوش قىلىپ يۈردۈم. شۇڭا رەيھان ھەدەم ماڭا

سەت مۇئامىلە قىلىشىمۇ كۆڭلۈمگە قەتئىي ئالمدىم. پەقەت شۇ سىزنى خوتۇنى بىلەن بولۇپ كېتىپ مېنى ئۇنتۇپ

قالدىمكىن دەپ ئويلىدىم، كۆڭلۈم بىر قىسىم بولۇپ قالدى، بۇنداق دېسەم، ئەمدى سەنمۇ مېنى خوتۇنۇمدىن

كۈنلەۋاتامسەن دەپ قالماڭ، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، لېكىن مەنمۇ قىز بالا ئەمەسمۇ، خوتۇن كىشىدە بولىدىغان

شەخسىيەتچىلىك مەندىمۇ بار، شۇڭا سىزنى خوتۇنىڭىزدىن قىزغىنىپ قالغان يېرىم بار، كۆڭلۈم راستىنلا يېرىم بولغان،

خوتۇنىڭىز ئورنىدا مەن بولۇپ قالسامچۇ دەپ ئويلاپ قالغان...

— ئۇنداق ئىش بولمىدى، — دېدى ياسىن ئىچ سىرىنى ئەخمەقلەرچە تۆكۈپ، — خوتۇن كەلگەندىن بېرى

بىز بىر قېتىمىمۇ بىللە بولۇپ باقمىدۇق.

— راستما؟ — دېدى گۈلشەن ئاجايىپ بىر خۇشخەۋەرنى ئاڭلىغاندەك ھەيران بولۇپ، — ئىككىڭلار

بىر-بىرىڭلارغا تەتۈر قاراپ ياتتىڭلارما؟

— خوش بولۇپ كەتكىنىڭنى قارا، — دېدى ياسىن ئۆزىمۇ بۇگەپنى دەپ سالغىنىغا ئىچى پۇشۇپ، — خوش

بولغۇدەك ئىشىمۇ بۇ؟

— دېدىمغۇ خوتۇن كىشىنىڭ ھەممىسى شەخسىيەتچى دەپ...

— مېنى ئۆزەڭنىڭلا قىلىۋالغۇڭ بار ئىكەن-دە!

— ئەلۋەتتە، لېكىن مەن سىزنى خوتۇنىڭىزدىن قورۇۋالمايمەن.

— چوڭ خوتۇنغا بەك قاراپ كەتسەم چىدىماي قالارسەنمۇ؟

— مەن بار چاغدا قارىماپسىز، ئەمدى مەن كەتكەندە قارىسىڭىزمۇ پەرۋايىم پەلەك...

— يەنە چىدىمايۋاتسىەن-ھە...

— ئەمما كىچىك خوتۇنىڭىزنىمۇ ئۇنتۇپ قالماڭ.

— ماقۇل ساقام، سېنىڭ پەيزىڭ باشقىچە، ئۇنتۇپ قالمايمەن.

گۈلشەن كۈلۈپ يايىراپ ئۇنىڭ ھەممە ئىستەكلىرىگە ماسلىشىپ بەردى، ياسىن ئۇنى ياتىقىغا ئۇزىتىپ قويغىچە

شۇ ئىشتىن باشقىنىڭ ھەممىسىنى قىلىپ، كالىپۇكىنى يالاپ قالدى.

گۈلشەننىڭ قارىسى يۈتكەندىن كېيىن ياسىن ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى ۋە ئۇنى ھەقىقەتەن ئاچكۆزلۈك،

ئەسەبىيلىك بىلەن ياخشى كۆرۈپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇنداق قىز ئەسلىدە سېغىز كەمپۇتكىلا ئوخشايتتى، تەمى

كەتكىچە چايناپ، خالغانچە ئېتىلدۈرۈپ ئوينىسا بولاتتى. ھالبۇكى ياسىن ئۇنى بىر قېتىم يەپ تەمىنى تېتىپ قالدۇمۇ

ئەيتاۋۇر، ئۇنىڭغا خۇمار بولۇپ قالدى. ئۇنى قولدىن چىقىرىپ قويسا بەلكىم دەردتە قالاتتى. ئۇنىڭ ياسىندىن

ئايرىلىپ كەپتەردەك ئۇچۇپ كېتىشى، باشقىلارنىڭ قوندىقىغا قونۇشى مۇمكىنمۇ؟ ياسىن بۇنىڭدىن ئەنسىرەيتتى. ئەمما

خوتۇنىدىن ئەنسىرىمەيتتى، چۈنكى خوتۇن دېگەن ئۆيىدە باققان قويغىلا ئوخشاش يۇۋاش، ئىشەنچلىك، بەرىكەتلىك

ئىدى. ئۇ رەيھانغا شۇنچىلىك ئىشەنەتتىكى، ئۇنى ئېرىدىن ۋە تۇتقان ئۆيىدىن ھەرگىز ئايرىلمايدۇ دەپ ئويلايتتى. ئۇ

خوتۇنىغا گۈلشەننىڭ بۇگۈندىن باشلاپ ئىشلىمەيدىغانلىقىنى خۇشخەۋەر تەرىقىسىدە يەتكۈزگەچ، «ئاشخاننىڭ

ئىشى ئەمدى ساڭا قالدى، خاتىرەڭنى جەم قىلىپ ئوبدان ئىشلە» دەپ تېلېفون قىلماقچى بولدى، بىراق غېنى

شاڭجاڭ بىلەن كۆرۈشۈش ئىشى ئېسىگە كېلىپ توختاپ قالدى، بۇنىڭغا تېخى غېنى شاڭجاڭ نېمە دەيدۇ، لاۋدانىڭ

پىكىرنى ئاڭلاپراق خوتۇنىغا ئۇگەپنى قىلىسىمۇ كېچىكمەيدۇ...

غېنى شاڭجاڭ ياسىننىڭ تېلېفونىنى ئېلىپ، ناشتىلىقنى بىللە قىلىلى دەپ تۇرۇۋالدى. ياسىن رېستورانغا

كىرىپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ ئالدىغا كېلىپ سەل قورۇندى، بۇ ئادەم بىلەن دەرەقەمدە بولۇشقاندىن بۇيان ئۆزىنى ھازىر

ئەڭ قولايىسىز، ئوڭايىسىز سەزدى. ئەمما كۆڭلىدە بۇنىڭ قىلغانلىرى ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئىشى ھېچقانچە ئەمەستەك

ئويلاپ، ئۆزىنى ئازادە تۇتتى.

— ھە، ئەتىگەندە كېلىپ قاپسەنغۇ؟ دېدى غېنى شاڭجاڭ تالغا بىر قارىۋېتىپ.

___ بالىنى يەسلىگە ئاپىرىپ قويغان، ياناشىدا ساڭا بىر ئىشنى دەپ قويغىلى كەلدىم.

___ نېمە ئىشتى؟

___ گۈلشەن يەنىلا مەشەدە ئىشلەۋەرسۇنمىكىن...

___ خوتۇنۇڭ قايتىپ كەپتۇ-دە! ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ مەسخىرە قىلغاندەك كۈلۈپ قويۇپ.

___ بۇ خوتۇن يامان كۈنلەمچى چىقىپ قالدى، قانداق قىلمەن سىغدۇرمىسا...

___ نېمىشقا سىغدۇرمايدۇ؟ سېنىڭمۇ بىرەر ئىشك باردۇ؟

___ نېمە ئىش بولماقچى ئاكاۋا، خوتۇن خەقنىڭ ئىچى تارلىقنى بىلمەمتىڭ؟

___ ياق، ياق... ماڭا راست گەپ قىلمايۋاتسەن، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ياسىغا سىنچى كۆزلىرى بىلەن

قاراپ، ___ بىرەر ئىشك بولمىسا خوتۇنۇڭ بىكاردىن بىكار كۈنلىمەيدۇ. دەپ باقە، خوتۇنۇڭ يوق چاغدا بىرەر ئىش قىلدىڭمۇ؟

___ يوق گەپ قىلمايۋاتسەن-دە، نېمە ئىش بولماقچىدى، سېنىڭچە مەن شۇنداق قىلارمەنمۇ؟

___ قىلساڭ قىلدىم دەۋەر، مەن ھامان ئۇقۇپ قالغىمەن، بۇ يەردە مەن بىلمەيدىغان ئىش يوق...

ياسىن تېغىرقاپ قالدى، گۈلشەن بەربىر غېنى شاڭجاڭنىڭ ئىلكىدىكى قىز ئىدى، ئۇنىڭدىن كەلدى، ئۇنىڭغا

قايتتى. غېنى شاڭجاڭ بۇ خوتۇنپەرەسلىكى بىلەن ئۆزىنىڭ كېيىنەك قىزلىرىغىمۇ كۆز قىزارتماي، بىرەرسىنى مولجاللىماي

قالارمۇ؟ شۇ قىزلارنىڭ ئەڭ چىرايلىقى بولغان گۈلشەننى جىم قويايۇمۇ؟ ئۇ ئۆزىدىن ئاشقانى ياسىغا تاشلاپ بەرگەن

بولسىچۇ؟ بۇ ئاشقان-تاشقانغا ياسىن شۇنچىلىك ئاسان ئېرىشتىكى، بىر كېچىدىلا مەقسىتىگە يەتتى. ئەجىبا بۇ شۇنداق

تەساددىپىي "ئامەت" مۇ؟

ياسىننىڭ ئويچان كۆزلىرىگە قاراپ غېنى شاڭجاڭ ھەممىنى ئۇقۇۋالدى.

___ سەن ماڭا دىيەلمەيۋاتسەن، ھېچقىسى يوق. لېكىن يوشۇرۇپ قانداق قىلسەن؟ خوتۇنۇڭ بولمىغاندىكىن

ئوينىساڭمۇ ئوينىغانسەن، قىلغاندىكىن قىلدىم دە، قىلغان ئىشىڭغا پۇشايمان قىلما، قىلغۇلۇقنى قىلىپ بولۇپ

تېنىۋالما، ئەر خەق دېگەن ئۆزىنىڭ قىلغا ئىشىغا ئىگە بولۇشى كېرەك...

___ بۇنداق بولار دەپ ئويلىماپتىكەنمەن... ___ دېدى ياسىن كۆڭلى سەل تىنغاندەك بولۇپ.

___ ئاشۇنداق ئويلىمىغان ئىشلار بولۇپ تۇرسا ياشىغاندەك بولسىن، بولمىسا كۈنۈڭ بىر خىل ئۆتۈۋەرسە

زېرىكمەمسەن بۇ تۇرمۇشتىن! ھە دېگەن، قاچاندىن باشلاپ بۇزۇلدىڭ؟

ياسىن مەنسىز كۈلۈپ قويۇپ، تاماكىسىنى چېكىپ ئولتۇرۇۋەردى.

___ گۈلشەن بېرىپلا ئىشنى باشلاپ كەتتىڭما؟

___ ئادەمنى كولدۇرلاتما ئاكا، ھەممىنى ساڭا دەپ ئولتۇرامدىمەن؟

___ دەپ باقماسەن، ئىشىڭنى بەربىر ئاشكارىلىۋەتتىڭ، قانچە قېتىم قىلدىڭ، شۇنى بىلىپ باققۇم بار.

ياسىننىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى، بۇ ئىشنى ئەسلىدە غېنى شاڭجاڭغا بىلدۈرگۈسى يوق ئىدى، ئەمدى مانا قانچە

قېتىم قىلغىنىڭچە ئاشكارىلاشقا توغرا كەلدى.

___ بۇنىمۇ ساڭا دەمدىمەن؟ ___ دېدى ياسىن ئۆڭمەي تۇرۇپ، ___ مەندىن ھېساب ئېلىۋاتامسەن نېمە،

گۈلشەنگە ئىش ھەققىنى ساق بەردىم جۇمۇ!

___ ئەل-ئاغىنە دېگەن بىر-بىرىدىن گەپ يوشۇرمايدۇ، سېنى نېمە دەيدىكەن دەپ سوراپ باقتىم. سەن

دېمىسەڭمۇ بىلىمەن، گۈلشەننىڭ قانچە كېچە ياتقىغا كەلمىگەنلىكىدىن خەۋىرىم بار. ئەمدى كۈندۈزۈمۇ بوش

قويمىغان بولساڭ تاڭ، ئۇنى ئۇقىدۇق...

ياسىن قانچە ئەجەبلەنسۇمۇ بەربىر، بۇ پور كۆتەك ئادەم مۇغەمبەرلەرچە كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى، خوتۇن-قىزلارغا

ئۆلگۈدەك ھېرىس بۇ ئادەم ئۇنىڭغا ئالاقىدار ئىشلارغىمۇ ھوشيار بولماي قالارمىدى؟ خىيالىدىكى ئايالنىڭ نازلىق

ئىگىزلىرىغىمۇ قۇلىقىنى ياقىدىغان بۇ خوتۇنپۇرۇش باشقىلارنىڭ بەك ئويناپ كېتىشلىرىگە چىداپ تۇرارمىدى؟

___ ئەجەپ دەپ كەتتىڭ، ئۇنى زادى كېچە-كۈندۈز خوتۇن قىلدىم، كارىۋاتتىن چۈشمەي ياتتىم دېسەم

بولامتى؟ ئاشخانىنى ئوغرى ئالسىمۇ تۇيىمغۇدەك قىلىشىپ كەتتۇق دېسەم بولامتى؟...

غېنى شاڭجاڭ بۇ گەپكە پىسەنت قىلماي كۈلۈپ قويدى، ياسىن ئۇنى " بۇ قېرى مۇشۇك مەندەك يولۋاسقا

قانداق تەڭ كېلەلسۇن، مەندەك ئوينىيالىمغاچقا ماڭا ھەسەت قىلىۋاتىدۇ..." دەپ ئويلاپ، ئۆزىدىن پەخىرلىنىشكە

باشلىدى.

___ راستىنى دېسەم، سېنى ئۇنداق قىلدۇ دەپ ئويلىماپتىكەنمەن، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ دۇرۇس

قىياپەتكە كىرىۋېلىپ خۇپسەنلىك قىلىۋاتقاندا، ___ قىلىپسەن، قىلغاندىمۇ ئاشۇرۇۋېتىپسەن. خوتۇنۇڭ شۇغا

چىدىمىغان گەپ؛ ئۇ ئىشنى قىلىۋاتقاندا شۇنچە چىرايلىق خوتۇنۇڭ كۆزۈڭگە كۆرۈنمىدىمە؟

___ نېمە دەيدىغانسەن، مەن سەندىن سوراپ باقاي، سېنىڭمۇ ئۈچ خوتۇنۇڭ باركەن، بىرسىنىڭ قوينىغا

كىرگەندە يەنە بىرسىنى ئويلايمسەن؟ ___ دېدى ياسىن جىلە بولسىمۇ ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، چىرايىنى كۈلكىگە زورلاپ.

___ ئۈچ خوتۇنۇم بار دەپ قويسام راست دەپ قالدىڭما، مەن ئۈچ ئەمەس، ئۈچ يۈز خوتۇن ئالساممۇ

تويمايمەن، سېنىڭ خوتۇنۇڭدەك چىرايلىقتىن بىرنىلا ئېلىۋالسام ئۈچ يۈز خوتۇن ئالغاندەك بولاتتىم. لېكىن سەن شۇ

خوتۇنۇڭنى قايرىپ قويۇپ، يۈزىنىڭ تۈكى چۈشمىگەن بىر قىزنى خوتۇن قىلىپسەن ئەمەسمۇ!...

ياسىننىڭ ئاچچىقى كەلدى، ئەمما گۈلشەننى ئويىناپ قويغاچقا خوتۇننىڭ ھەقىقى ھۆرمىتىگە تېگىدىغان گەپ

بولۇۋاتسىمۇ غىڭ قىلالىدى، قاپتىنى تۇرۇپ غودۇڭشىپ قويدى:

___ سېنىڭ قايسى گېپىڭ راست، قايسى گېپىڭ يالغان، ئۇققىلى بولمايدىكەن، خوتۇنپەرەسلىكىڭنى ھەممىسى

بىلىدىكەن، دېمىسىمۇ، مۇشۇ ئىشقا كەلگەندە كاللاڭ سازلشپ كېتىدىكەن...

___ ئاجايىپ دېگەن، خوتۇن خەق بولمىسا بۇ جاھان ماڭا قاراڭغۇ كۆرۈنىدۇ. شۇ خوتۇنۇڭنى دەيمەن، ئۇۋال

بوپتۇ بېچارىگە، ئۇ بۇ ئىشنىڭ قانداق بىلىپ قالدى؟

___ بۇنى سورىما، دېگۈم يوق، ___ دېدى ياسىن ئەتەگەندە بۇ يەردە كۆڭۈلسىزلىك تېپىۋالغانغا ئىچى

پۇشۇپ، ___ دېگۈدەك گەپمۇ يوق، خوتۇن خەق شۇنداق ئىتتىك سېزىپ قالىدىكەن، چىرايىغا بىر قاراپلا

بىلىۋالىدىكەن.

___ ئەقىللىق ئايال دېگەن شۇنداق بولىدۇ، مەنغۇ بىر قاراپلا بىلىگەن. بۇ ئىقلىمدا بۇنداق چىرايلىق، چىچەن

ئايال تېپىلمايدۇ جۇمۇ!

ياسىن ئۇنىڭ سۆزىگە، مەستانىلارچە پارقراپ كەتكەن كۆزىگە قاراپ ئىچى سىقىلدى.

___ سەن گۈي زادى ياخشى ئىش قىلماپسەن، خوتۇنۇڭغىمۇ شۇنداق قىلامسەن دەيمەن! خوتۇنۇڭ يەنە

جاپاغا قالىدىغان بوپتۇ-دە، شۇنداق قىلىمىغىن دەپ گۈلشەننى ئايرىپ بەرسەم تازا ئىشلىتىپ، ھەممە يېرىدىن

پايدىلىنىپ، ئەمدى ئەكىلىپ تاشلاپ قويساڭ، ياخشى بولامدۇ؟

___ ئەمەسە قانداق قىلىمەن، مېنىڭمۇ ئۇنى جاپاغا سالغۇم يوق، لېكىن ئۇنىمايۋاتسا؟! گۈلشەن كەتمەسە ساراڭ بولۇپ قالامدىكىن دېدىم.

___ ھەممىنى قىلغان سەن، ئىشنى ئۆزەڭ ياخشى جۈندىيەلمىگەن گەپ، خوتۇنۇڭغا ھەممە ئىشىڭنى چاندۇرۇپ يۈرگەندىكىن، ئۇ شۇنداق قىلماي قانداق قىلدۇ؟

___ غېنىكا، بولدى قىل، مەن ھازىر ئاران تۇرىمەن، ___ دېدى ياسىن كۈچەپ كېتىۋاتقان غېنى شاڭجاڭغا ھارغىنلىق بىلەن تىكىلىپ، ___ گۈلشەن يەنىلا سەندە قالسۇن. ساڭا كۆپ رەھمەت، گۈلشەن بېرىپلا سودا ياخشى بولۇپ كەتكەن، ئىشقىلىپ، سېنىڭ گېپىڭنى ئاڭلاپ زىيان تارتىمىدىم، شۇغىنىسى ساڭا ھېچنېمە قىلىپ بېرەلمىدىم...

___ بۇ گېپىڭنى قوي، مېنى تېخىچە يات كۆرۈۋاتامسەن؟! بېرىپ خوتۇنۇڭغا ئېيت، ئۆزىگە جاپا سالمىسۇن، ئەگەر يېتىشىپ بولالمىسا، مەن باشقا قىزنى بەرسەممۇ بولىدۇ.

___ ھازىرچە ئىشلەپ تۇرسۇن، كېيىن بىر گەپ بولار.

___ گۈلشەننىڭ ئىشى شۇنىڭ بىلەن تۈگىدىمە؟ ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ياسىننىڭ ئالدىراپ خوشلىشىپ ماڭماقچى بولۇۋاتقىنىنى سېزىۋالغاندەك.

___ يەنە نېمە ئىشى بولماقچىدى، بېرىدىغان ئىش ھەققىنى بەردىم.

___ مەن ئۇنى دېمىدىم، ئوتتۇراڭلاردا ئىسسىق ئۆتۈشۈپ قالىدىغان ئىش بولمىدىمە؟

___ سېنىڭچە قانداق بولسا بولار ئاكا، بۇ ئىشقا ئەجەپ قىزىقىپ كەتتىڭ، ساڭا نېمە دېسەم بولار.

___ مېنى ئەل-ئاغىنىدەك كۆرسەڭ كۆڭلۈڭدە نېمە بولسا شۇنى دەۋەرگىن.

___ ھېلى بىر دەم بۇ ئىشنىڭ بولماپتۇ دەيسەن، ھېلى بىر دەم كۆيۈپ پىشتىڭمۇ دەيسەن؟ سېنىڭچە قانداق

بولسا توغرا بولاتتى؟

___ ئەگەر گۈلشەنگە راستىنلا مەيلىك بولسا ئۇنىڭ يولى باشقا، كۈندە بىللە بولساڭمۇ توغرا چۈشەنگىلى

بولدۇ. ئەگەر پەقەت كۆڭۈل خوشى ئۈچۈنلا ئوينىغان بولساڭ، ئۇنىڭ ج***دىن نېمە پەرقى! مەن بۇ رېستۇرانددا

ج*** لارنى تەربىيەلىمەيمەن. ئەگەر مېنىڭ قىزلىرىم بۇزۇقچىلىق قىلىدىكەن، مەن رېستۇران ئەمەس، شوپاڭخانا

ئاچقان بولىمەن، دەلەل بولغان بولىمەن، دەلەل!...

ياسىن ئۆزىنى تارتقانچە غېنى شاڭجاڭ بۇ گەپلەرگە يەنە كىرىشىۋالدى، ياسىن ھەر جەھەتتىن بېشىغا پىت تېرىۋالغانلىقىنى سېزىپ، گەپتىن بولسۇن، ياكى ئىش-ھەرىكەتتىن بولسۇن بۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇ نەگىلا دوقۇرسا شۇ يەرگە ئۈسەتتى، بېشى بىر ئاز قېيىپ، كۆز ئالدىدا چاقماق چاقماق. بۇ چاقماق نۇرىدا توساتتىن بىر ئەقىلگە، دانا پىكىرگە كېلىپ قالاتتى.

____ بۇنداقمۇ دەپ كەتمە غېنىكا، كىم سېنى دەلەل دەپتۇ. راستىنى دېسەم، مەنمۇ ھەرگىز كۆڭلۈم تارتمايدىغان ئىشنى قىلمايمەن. ئېسىڭدە بولسا، مەن گۈلشەن بىلەن تانسا ئوينىغاندىلا تونۇشقان، كېيىن چىقىشىپ كەتتۇق، كېيىن بىللە بولدۇق. ئۇنىڭغا كۆڭلۈم يوق دېسەم بولمايدۇ، كۆڭلۈم بار، ھازىرمۇ مېنىڭ ئۇنى كەتكۈزۈۋەتكۈم يوق. لېكىن خوتۇن-بالانى ئويلىمىسام بولمايدۇ...

____ دېمەك، سېنىڭ ئۇنىڭغا كۆڭلۈڭ يوق ئەمەس، لېكىن بۇ بىر دەملىك كۆڭۈل خوشلۇقى ئەمەستۇ؟ سەن مۇشۇ كەتكەنچە ئۇنى ئىزدەمسەن؟ ____ غېنى شاڭجاڭ خۇددى گۈلشەننىڭ ياسىنى ياخشى كۆرىدىغىنىنىمۇ بىلىدىغاندەك گەپ قىلىۋاتاتتى.

____ ھازىر ئۇقمايمەن، ئىزدىشىم مۇمكىن، لېكىن ئىزدىگەن بىلەنمۇ بىللە بولالمايمىز.

____ مانا مۇشۇنداق ئىككى تايىن گەپ قىلىسەن، كىچىك قىزنى كۆڭلۈم بار دەپ ئالداپ قويۇپ ئاخىرىدا ئىگە بولمايسەن. بار خاپىلىق بىزگە ئېشىپ قالدۇ. بۇ قىز ئەگەر سېنى ئەسلىپ، قېشىمدا ياخشى ئىشلىمىسىچۇ؟ شىنجاڭغا كېتىمەن دېسىچۇ؟ كەتكەن بىلەن توي قىلالامدۇ؟ بۇ كۈلى دېگەن نېمە ئىش قىلسا بولىدىغان يەر دەپ، ھېچ ئىشقا ئىگە بولماي يۈرۈۋىرىمىزما؟ بىرەر تۇڭگان ئاخۇنى تېپىپ نىكاھىغا ئالساڭلا ئىش پۈتىدىغان گەپ، خوتۇنۇڭ ناماز ئوقۇيدىغاندۇ؟ بۇنچىلىك ئىشنى توغرا چۈشىنەتتى...

ياسىن ئاخىرقى گەپلەرگە تاقىلىپ قالدى، بۇمۇ ئىشنىڭ بىر يولى ئىدى، لېكىن شۇنداق قىلغىلىمۇ بولامدۇ؟ گۈلشەن راستىنلا ئۇنىڭ كىچىك خوتۇنىغا ئايلىنامدۇ؟ بۇنىڭغا خوتۇنى ئۇنامدۇ؟

____ بۇنىڭغا خوتۇن ئۇنىمايدۇ، ئاقمايدىغان ئىش بۇ! ____ دېدى ئۇ بىر يېلىنچاپ ئۆچكەن چوغدەك ئۆزگىرىپ.

____ بولمىسا شۇنداق قىلغۇڭ بار، شۇنداقمۇ؟ ئويلاپ باقساڭ، بۇنىڭ بولمايدىغان ھېچقانداق يېرى يوق،

بېيجىڭدىكى ۋاقىتتا تولا ئاڭلايتتىم، خوتەنلىك تاشچىلار كۆپ خوتۇن ئېلىشتا بەسلىشەتتى، ھۆكۈمەتمۇ پۇلى بار ئادەمگە يول قويامدىكىن دەيمەن. شۇڭا بۇنىمۇ ئويلىشىپ باقساڭ بولىدۇ. خوتۇنۇم ئۇنىمايتتى دېسەڭ، ئۇنىڭغا ئۇقتۇرمىساڭمۇ بولىدىغۇ، بۇ يەردە يۇرتقا باققاندا ئەركىن ياشايسەن، سالام-سائەتلىرىڭ ئاز، ھېچكىم بىلمەيدۇ. چاندۇرماي ئۆتۈپرسەن. خوتۇنۇڭ كېيىن بىلىپ قالسىمۇ كېرەك يوق، چۈنكى سەن بۇزۇقچىلىق قىلىدىكەن-دە، ۋاقتى كەلسە ئۆزەڭنى ئاقىلىيالايسەن...

ياسىن بۇ گەپلەرنى ئويلىنىپ قالدى، غېنى شاڭجاڭ زادى كۆپنى كۆرگەن، ياشاشنى بىلىدىغان ئادەم ئىدى، ياسىنغۇمۇ ئىزچىل ياردەم قىلىپ، مەقسىتىگە يەتكۈزۈپ كەلدى. شۇ چاغدا ئۇ ياسىننىڭ كۆڭلىدىكىنى تۇيۇپ گۈلشەننى ئەۋەتىپ بەرمىگەن بولسا، ياسىن بىر "بەخت-ئامەت" تىن مەھرۇم قالاتتى. مانا ئەمدى، ئۇ نىكاھنىڭ گېپىنى چىقىرىپ، ياسىنغا تېخىمۇ ئىشەنچلىك، ئاسان يول تۇغدۇرۇپ بېرىۋاتىدۇ. ياسىنمۇ ئەمدى ئۇنىڭغا نىيىتىنى ئاشكارىلاپ "ئەسلىدىمۇ مەن گۈلشەنگە ئۆي كىرالاپ بەرمەكچىدىم، ئەمدى ئوبدان بولدى، باشقا يەردە يەنە بىر ئۆيۈم، خوتۇنۇم بولىدىغان بولدى" دېيەلەيدۇ.

___ بۇمۇ بولىدىغان گەپكەن، ئويلىنىپ باقسام بولغۇدەك... ___ دېدى ياسىن چاقچاق قىلىۋاتقاندا، ئەمما چىن كۆڭلىدىن شۇنداق بولۇشنى تىلەيتتى.

___ تولا ئويلاپ ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋەتمە، قىلىدىغان ئىشىڭ بولسا غاچ-غاچ قىل. سەن ئويلىنىپ بولغىچە بۇ قىز باشقا خەقنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتەمدۇ، ئۇققىلى بولمايدۇ.

ياسىن راستىنلا شۇنداق بولۇپ قالدىغاندەك ئەنسىرەپ كەتتى. گۈلشەننىڭ نازلىنىپ، تولغىنىپ تۇرۇپ "تېزىرەك بولارسىز، سىزگە چىدىماي قالدىكەنمەن" دېگەن سۆزىنى ئەسلىدى.

___ لېكىن، كېيىن بىرەر چاتقى چىقماستىن-ھە! ئادەم ئىككىلىنىپ قالدىكەن...

___ بۇ ساڭا باغلىق، يۈرەكلىك ئەركىشى بولساڭ نەچچە ئون ئۆيىنىمۇ تۇتۇپ كېتەلەيسەن، ئىككى خوتۇن ئەمەس، ئۈچ-تۆت خوتۇننىمۇ باش ئەگدۈرەلەيسەن. گەپ دېگەن چىقىپ تۇرىدۇ، خوتۇن خەق بارلىكى يەردە زىددىيەت تۈگىمەيدۇ، ئەمما باش ھۇتۇق سەندە بولسا، بۇنى قولدىن بەرمىسەڭ، ئاخىرىدا ھەممىسى گېپىڭنى ئاڭلايدىغان بولىدۇ. جاھاندا ھېچ نەدە بەدەل تۆلىمەي تۇرۇپ راھەت كۆرىدىغان ئىش يوق...

غېنى شاڭجاڭ ئۇنى دەپ-بۇنى دەپ ئاخىر ياسىنىڭ يۈرىكىگە گۈلشەنى نىكاھلاپ ئېلىشنىڭ ئوتىنى يېقىۋەتتى، ساقلاندى قىزنىڭ ئىگىسى بولۇۋالغان بۇ ئادەم بۇنداق دەۋاتسا، ياسىندا نېمە غەم، ئەگەر راستىنلا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇ غېنى شاڭجاڭغا ئاسراندى "كۈيۈغۇل" بولۇپ قالدۇ...
ياسىنىڭ چىرايى ئېچىلىپ، غېنى شاڭجاڭغا يېرىم-ياتا ۋەدىلەرنى بەردى، خوشلىشىپ چىقىپ كېتىۋېتىپ كۆڭلىدە، "دېمىسىمۇ، بۇنىڭ بولمايدىغان نېمىسى بار؟ بۇنداق قىلىش ئوغرىلىقچە بۇزۇقچىلىق قىلغاندىن ياخشى ئەمەسمۇ، رەيھان كېيىن بىلىپ قالسىمۇ كەچۈرىدۇ..." دەپ ئويلىدى. ئاشخانغا بارغىچە كاللىسى شۇ خىيالدىن نېرى بولمىدى، "كىچىك خوتۇن" بولۇشنىڭ گېپىنى گۈلشەن چىقارغان، ئارقىدىن نىكاھنىڭ گېپىنى غېنى شاڭجاڭ چىقاردى. نېمانداق ئۇدۇل كېلىش بۇ، جاھاندىكى "بەخت-تەلەي" ۋە ئاسانلىقنىڭ ھەممىسى ياسىنغا توغرىلىنىپ تۇرامدۇ-نېمە؟ ...

ئۇ ئاشخانغا كېلىپ، ئىشقا كىرىشىپ كەتكەن خوتۇننى كۆرۈپ كاللىسىنى يىغىۋالدى.

___ ئەجەپ ئۇزۇندا كەلدىڭىز...

___ غېنى شاڭجاڭ بىلەن كۆرۈشۈپ كەلدىم، گۈلشەن ئەمدى كەلمەيدىغان بولدى...

___ كۆڭلىڭىز يېرىم بولمىغاندۇ؟

___ سەنلا خوش بولساڭ بولدىڭۇ، بىراق جاپا چېكىدىغان بولدۇڭ.

___ بۇنچىلىك جاپا نېمىدى، سىزلا ماڭا جاپا سالىمىڭىز ھەممىسى ئۆتۈپ كېتىدۇ... ___ رەيھان بېلىنى

رۇسلاپ، يېنىك تىنىپ كۈلۈمسىرىدى.

ياسىن خوتۇننىڭ كۆزىگە قارىسلا ئىچ سىرى ئاشكارىلىنىپ قالدىغاندەك دەككە-دۈككەدە ھۇجرىسىغا قاراپ

ماڭدى.

ئۇ ھۇجرىسىغا كىرىپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ باشتىن ئاخىر ئۆزىگە رەمگەن مۇغەمبەرلەرچە كۈلكىسىنى، تاققا-تۇققۇ

گەپلىرىنى ئويلاپ ئۆزىنى بىر ئىشقا گۈل بولۇۋاتقاندا ھېس قىلىشقا باشلىدى. مۇسۇلمانلىقنىڭ تايىنى يوق بىر

ئادەمنىڭ نىكاھ ئىشىنى تىلغا ئېلىشى، ياسىننى دۇرۇس ئادەم بولۇشقا ئۈندىشى ئەجەبلىنەرلىك ئىش-تە! نىكاھ

دېگەن ئويىنىشىدىغان ئىش ئەمەس، خوتۇن دېگەن كىچىك بالىنىڭ ئويۇنچۇقى ئەمەس. گۈلشەنى نىكاھلاپ

ئالغاندىن كېيىن ئۇنىڭ كېيىنكى ھاياتىغا مەسئۇل بولۇشى كېرەك، ئۇنىڭغا ھەقىقەتەن كىچىك خوتۇندەك مۇئامىلە قىلىشى كېرەك، بۇرۇنقىدەك ئوينىشىدىغان ئىش يوق. نىكاھتىن ئىلگىرى ئەركىن-ئازادە يۈرۈشكەنلەر بىر ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن بىر-بىرىنى چۈشەپ قويدۇ، بىر-بىرىنىڭ ئىشىدىن قۇسۇر ئىزدەپ سوقۇشۇدۇ، چۈنكى بۇ يەردە بىر-بىرىگە مەسئۇل بولۇش دېگەن گەپ بار. نىكاھتىن ئىلگىرى كۆزگە كۆرۈنمىگەن مەسىلىلەر، توقۇنۇش گەپلەر رەسمىي ئەر-خوتۇن بولۇشقاندىن كېيىن چىقىشقا باشلايدۇ. گۈلشەنمۇ ياسىنى رەسمىي ئېرىم دەپ تونۇغاندىن باشلاپ، ياسىنىڭ ھەممە گېپىگە ماقۇل دېيىشى ناتايىن، ھەتتا ئۇنىڭغا بېسىم قىلىشى مۇمكىن، "سەن مېنى خوتۇن دەپ ئالدىڭ، ئەمدى ماڭا مەسئۇل بولۇشۇڭ كېرەك، مېنىمۇ ئويلاپ قويۇشۇڭ كېرەك، بولمىسا مېنى نېمىشقا ئالغان" دەپ تۇرۇۋالسا نېمە دېگىلى بولىدۇ، ئاشنىلىق مۇناسىۋەتتە شىرىن تۇيۇلغان "كىچىك خوتۇن" رەسمىي خوتۇنلۇققا ئۆتكەندىن كېيىن تەمىدىن كەتكەن ئاشتەك تۇيۇلسا ئۇنىڭ بەتتەملىقىغا چىدىماق تەس، قاچانلا كەلسە شۇ ئاش! يېمىسەڭمۇ يەيسەن... ياسىن ئىنتىلىدىغان شۇ ئوماق چىراي خوتۇنلۇق ئىمتىيازىدىكى تەمكىن چىرايغا ئالماشقاندىن كېيىن، بۇ چىراينىڭ پەيزى قالمىسۇنچۇ، قاپقىنىڭ بېزى بار چىقىپ قالمىسۇنچۇ! ياسىنغا بۇرۇنقىدەك مۇئامىلە قىلامدۇ-قىلمامدۇ، كىم بىلىدۇ؟ رەيھان بىلەن سەل ئۇزاق بىللە بولۇپ كەتسە چىدىماي سوقۇشمايدۇ دېگىلى بولامدۇ؟ بۇ ئىشلارغۇ تۇرۇپ تۇرسۇن، ئەڭ مۇھىمى، بالىلىق بولۇش مەسىلىسى، ئەگەر مۇشۇ تاپتا گۈلشەننىڭ بويىدا قالغان بولسا، بىر ئامال قىلىپ ئۇنىڭ قورسىقىدىكى چۈشۈرۈۋەتكىلى، رەيھانغا ئۇقتۇرۇمغىلى بولىدۇ. ئەمما ئەر-خوتۇن بولۇشقاندىن كېيىن ئەھۋال ئۆزگىرىدۇ، گۈلشەننىڭمۇ ئانا بولغۇسى، ياسىننىڭمۇ خۇدادىن قورقۇپ بولسىمۇ، بىر تىرىك جاننى قۇربان قىلماي، دادا بولغۇسى كېلىدۇ...

"ياق، ياق، بۇ بولمايدىكەن... ___ دەپ ئويلىدى ياسىن ھۇجرىسىنىڭ تۆت تەرىپىگە قاراپ، ___ بۇ ئىشنى بەك ئاددىي چاغلان قاپتىمەن. خوتۇن دېگەننى بىر قېتىم ئالدىم، بولدى، ئەمدى بېشىمغا پىت تېرىمايمەن. خوتۇندىن لەززەت ئالاي دېسەم مانا رەيھان تۇرۇپتۇ، غېنى تاز ئۈچ يۈز خوتۇنغا تەڭ قىلمىغان خوتۇن قۇچقىمىدا ياتسا ئۇنىڭدىن ئارتۇق نېمە تەمە قىلاتتىم؟ ماڭا كېرىكى ئاشنا، خوتۇندىن سەل زېرىككەندە ئويناپ قويدىغان ھەمراھ. گۈلشەن پەقەت شۇ تەلپىمنى قاندۇرۇپ بەرسە بولدى. يەنە كېلىپ، ئۇمۇ مەندىن رەسمىي خوتۇن قىلىشىمنى تەلەپ قىلمايدۇ، ئۆتكەندە ئۆزى "نىكاھ قىلىڭمۇ دېمەيمەن، پەقەت مېنى كىچىك خوتۇن دەپ چاقىرىپ بەرسىڭىزلا

شۇنىڭ ئۆزى كۇپايە" دېگەن ئەمەسىدى! ئەقىللىق قىز، ھەممىنى چۈشىنىدىكەن، رەسمىي خوتۇن بولسا ئۆزىنىڭ بۇرۇنقىدەك پەيزى قالمايدىغانلىقىنى بىلىدىكەن، ياسىنى بارلىق جەزىسى، رايىشلىقى، ناز خۇلقى بىلەن ئوتتەك جەلپ قىلىپ تۇرۇشنى ئويلايدىكەن. ئىش بۇنداق تۇرسا، نىكاھ قىلىشنى كىم قويۇپتۇ؟! غېنى تازىنىڭ بۇ گېپى ئاقمايدۇ، يەنىلا ئۆزەم بىلگىنىم بويىچە ئىش قىلىشىم كېرەك..."

ياسىن ئۆزىنىڭ ئەقىلدىن سۆيۈندى، ئەمما غېنى شاڭجاڭغا نىكاھ قىلىش توغرىلۇق بەرگەن ۋەدىسىنى ئويلاپ، "بۇ ۋەدىگە ئەمەل قىلمىسام ئۇ نېمە دەپ قالار، ئىشىمىزغا توسقۇن بولارمۇ؟ رەيھانغا دەپ قويارمۇ؟ گۈلشەنگە ئايرىم ئۆي تۇتۇپ بېرىشىمگە قارشى چىقارمۇ؟ گۈلشەننى قوغلىۋېتەرمۇ؟..." دەپ ئويلاپ قالدى. ئەمما ئۆزىگە ئىشەندى، غېنى تاز بەربىر گۈلشەننىڭ دادىسى يا ئاكىسى ئەمەس، ياسىن نېمىدىن قورقاتتى، ئۇ لاۋبەن بولسا، ياسىنمۇ لاۋبەن، بىر قىزغا ئىگە بولالمىغۇدەك بىچارىمۇ ئەمەس...

شۇنداق قىلىپ، ياسىن ھۇجرىسىدا تۇرۇپ بەش مىنۇت ئىچىدە گۈلشەن بىلەن بولىدىغان ئىشلىرىنى بېكىتىپ بولدى. رەيھان بىلەن گۈلشەننىڭ بەدىنى تەگكەن، پۇرتى قالغان، چاچلىرى ئارىلىشىپ كەتكەن قوش كىشىلىك كارىۋاتتا ئوڭدا يېتىپ، غېنى تاز بىلەن گۈلشەننىڭ زادى قانداق يېقىن ئالاقىسى بارلىقى ھەققىدە گۇمانلىق خىياللارغا چۆكتى. گۈلشەننىڭ قىزلىقىنى كىم ئالغان بولغىدى؟ غېنى تاز نېمىشقا ياسىندىن "زادى قانچە قېتىم قىلىدىك؟" دەپ سورايدۇ، ئەجىبا ئۆزى قانچە قېتىم قىلغاندۇ؟ نېمىشقا بۇنى سېلىشتۇرۇپ يۈرۈيدۇ؟ بەلكىم ئۇ ئىچىدە "مەندىن ئاشقىنى قانچە ئوينىساڭمۇ، تۇنجى لەزىتىنى مەن كۆرۈپ بولغان" دەپ ئويلاپ ياسىننى مەسخىرە قىلىۋاتقاندۇ؟ ياسىن ئەمدى گۈلشەننى مىڭ سېغىنىمۇ، ھەۋەس ئوتىغا مىڭ قېتىم تۇتۇق قىلىشىمۇ، بەربىر خەقتىن ئاشقىنىنى قىلىدۇ... ياسىن بۇلارنى ئويلاپ قاتتىق بىئارام بولدى، گۈلشەندىن يىرگىنە تېخى، بۇرۇق دېگەن قانچە يىرگىنە شۇنچە تاتلىق بولىدىغان نېمىمۇ؟ شۇنچە پاك، چىرايلىق خوتۇنى تۇرۇپ ئۇنىڭ كۆڭلى شۇ قەدەر پەسلىشىپ كەتتىمۇ؟ ...

ئۇ ئۆزىنى ئۆزى بىلگەنچە چۈشەندى، ئۆزى بىلگەنچە ئاقلىدى. قىلاي دېسە كۆڭۈلگە نېمىلەر سىغمايدۇ-ھە؟ ئېشەكنى كۆڭلى كۆتۈرگەن ئەركەكلەرنىڭ يەنە باشقا ھايۋانلارنىمۇ كۆرۈپ باققۇسى كېلىدۇ. ياسىن ئۆز يېزىسىدا بىرەيلەننىڭ تېخى ئىنەكنى شۇنداق قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان، ئىنەكنىڭ ئىگىسى ئۇنى كۆرۈپ قېلىپ "كالىم ھارام

بولدى " دەپ شۇ پاسق ئۈستىدىن سوتقا ئەرز سۇنغاندا، سوتتىن " بۇ بەك ئالاھىدە ئەھۋالدىكى، بۇنىڭغا قارىتا تېخى قانۇن چىقىمىدى " دەپ بۇ دەۋانى سورىماپتىكەن. دېمەك، ئەر كىشى دېگەن ھەممە ئىشنى قىلىدۇ، ياسىنىڭ قىلغانلىرى تېخى ھېچقانچە ئەمەس، ئۇ چېپىلسا مېدە ئېشەككە ئەمەس، قىزغا چېپىلدى، خوتۇنى يوق چاغدا ھەۋىسىنى قاندۇرالمىسا قانداق قىلىدۇ؟ قولىدا بېسىقۇرسا بىچارىلىك، ئۇدۇلدىكى ساتراشخانلارغا كىرسە كېسەل يۇقتۇرىدۇ... ئەڭ چاتاق يېرى، مۇشۇ ھەۋەس ئادەتتە ھورۇن مۇشۇكتەك كۆزىنى يۇمۇپ ياتقان بىلەن، خوتۇنى يوق چاغدا ئويغىنىپ، ھاڭگا ئىشەكتەك چېپىپ چىقىپ كېتىدۇ... ئەيھات، ئەر كەكلەر ئۇنى قوغلاپ ھارمايدۇ، شۇنداق قىلمىسا كۆڭلى ئارام تاپمايدۇ... كىم سەۋر قىلالايدۇ؟ كىم؟! كىم سەۋر قىلالسا شۇ قەھرىمان، شۇ ئەۋلىيا، ئەمما ئۇنىڭ ئىقتىدارىدا مەسلە بولۇشى مۇمكىن...

ياسىن ئاخىر بېرىپ يەنە ئۆزىگە تەسەللى بېرىش بىلەن خىيالىنى يىغىشتۇرۇۋالدى.

شۇ كۈنى كەچتە ياسىن رەيھان بىلەن بىر كارىۋاتقا چىقتى، ئەمما ئىچىدە يەنىلا بىر قورقۇنچ، ئەنسىزلىك بار ئىدى. غېنى تازىنىڭ "ئۈچ يۈز خوتۇنغا بەرگۈسىز..." دەپ تەرىپلىگەن چىرايلىق خوتۇننىڭ ئىسالىغا قايتا ئېرىشكىنىدىن تۇرۇپ ھاياجانلانسا، تۇرۇپ مۇشۇ كارىۋاتتا گۈلشەن بىلەن قىلىشقان ئىشلىرىنى ئويلاپ، كاللىسىنى پەقەت جەم قىلالمايۋاتاتتى. رەيھانمۇ بۇ ئىشقا ئىدىيە جەھەتتىن تەييارلىق قىلىپ بولالمىغاندەك، ئېرى زورلىسا ئامال يوقتەك بىر ھالەتتە ياتاتتى.

___ رەھمەت خوتۇن، ___ دېدى ياسىن رەيھاننىڭ مەڭزىگە سۆيۈپ، ___ پەستە يېتىشتىن ئاخىر قۇتۇلىدىغان بولدۇم.

___ ئورۇننى كارىۋاتقا سالمىغان بولسام يەنە پەستە ياتامتىڭىز؟ خوتۇننى كارىۋاتقا يالغۇز تاشلاپ قويۇپ يېتىش شۇنچە راھەتمىكەن؟ گەپ قىلمىسام، نەچچە كۈن تۈگۈلۈپ يېتىۋالدىڭىز، مۇشۇمۇ ئەر كىشىنىڭ قىلىدىغان قىلىقىمۇ؟

___ ئامال يوق دېگەن، ئۆزەڭ يېقىن كەلتۈرمىسەڭ ماڭا نېمە ئامال، سېنىڭ كۆڭلۈڭنى رەنجىتىپ قويغۇم يوق.

___ كۆڭلۈڭىزدە ماڭا يېقىن كېلەلمەيدىغان بىر چاتاق بار دەڭ، بولمىسا ئۇنداق سولشىپ كەتمەيتتىڭىز.

ياسىن ھېلىتىن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، ئۆزىنىڭ ھېسسىياتىدىن ئەنسىرەپ قالدى. خوتۇنىنىڭ يېنىغا كىرىپ ياتقان بىلەن كۆڭلى بۇرۇنقىدەك ئازادە بولمىغاچقا، جىنسىي ھەۋىسى ۋۇجۇدىنىڭ بىر يەرلىرىدە مۇزلاپ قالغان كىرىپدەك تۇڭلۇپ جىملا تۇراتتى. ئۇ قانچە ئەنسىرىگەنچە ئىچ-ئىچىدىن بوران، شۇرغان چىقىپ، بۇ كىرىپنى تېخىمۇ توڭدۇرۇپ مۇزلىتىپ قويۇۋاتاتتى.

____ ئەمدى بۇنداق گەپلەرنى قىلىشمايلى... ____ دېدى ياسىن ئوڭايىسىزلىنىپ، ____ مەن ياخشى قىلىمدىم،

سېنىڭ كۆڭلۈڭنى يەردە قويدۇم. ئەمدى بولسىمۇ سېنى رازى قىلىمسام بولمايدۇ...

رەيھان گەپ قىلماي، ئۇنىڭ چىرايىغا، ھەرىكىتىگە قاراپ يېتىۋەردى، ياسىن خوتۇنىنىڭ شەھلا كۆزىدىكى نۇردىن بۇرۇنقى بەختىيارلىق جىلۋىلىرىنى كۆرەلمىدى، بۇنىڭغا ئۆزى سەۋەبچى دەپ ئويلاپ، تەمتىرەشكە باشلىدى. بۇ كۆزگە قارىسلا گۈلشەننىڭ جىنسىي ئالاقە جەريانىدا مۇشۇكتەك يۇمۇلۇپ كېتىدىغان چولپان كۆزى ئېسىگە كېلىپ، دىققىتى بۆلۈنۈپ كەتتى. بۇ ئالامەتنى ئۇنىڭغا قاراپ تۇرغان رەيھان سېزىۋالغاندەك تېخىمۇ جىددىيلىشىپ، ھەۋىسى توساتتىن تورمۇزلىنىپ قالدى، شۇنچە ھەپلىشىپمۇ ھېچ ئىشنى ئاقتۇرالمىدى. ھېچقاچان كۆرۈلمىگەن بۇ ھالەت ئۇنى شۇنچىلىك ئوسال قىلىدىكى، يۈرىكى دەھشەتتىن قىسىلىپ، يۈزى قىزىرىپ كەتتى. بۈگۈن ئەتىگەندىن باشلاپ كاللىسى جايىدا بولمىغاندىكىن، بۇ ئاخشام يەردە ياتسا نېمە بولار ئىدى! ئويلىمىغان يەردىن خوتۇنى ئاق كۆڭۈللۈك قىلىپ قوينىنى ئاچسا، كۆرۈڭ بۇ رەسۋاچىلىقنى!

____ نېمە بولدى سىزگە! ____ دېدى رەيھان كارىۋاتقا يۆلىنىپ، ____ نېمىگە شۇنچە سالىپىپ كەتتىڭىز، بۇنىڭدىن

نومۇس قىلماڭ، نومۇس قىلىدىغان ئىشتىن نومۇس قىلمايدىكەنسىز، ئەمدى نومۇس قىلغىنىڭىز نېمىسى!

ياسىن گەپ قىلماي پەسكە چۈشۈپ تاماكا ئىزدىدى، رەيھان ئۇنىڭ قاتتىق جىلە بولۇۋاتقانلىقىنى، تۇتقاقلقى تۇتقان ساراڭنىڭ ھالىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى، رەيھان يەنە گەپ قىلسا ۋاقىراپ تاشلايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ جىمىپ كەتتى، كۆزلىرىنى ئەلەم بىلەن بىر نۇقتىغا تىكىپ، ئېغىر تىنىپ ئولتۇردى.

ياسىن تالاغا چىقىپ تاماكا چېكىپ كىردى، كەيپىياتى سەل ئوڭشالغاندەك قىلاتتى، كىرىپ خوتۇنىغا بىچارىلىك بىلەن قارىدى، ئۇخلىغان بولۇپ يېتىۋالغان رەيھاننىڭ چېرىدىكى ھەسرەت، ئۈمىدسىزلىك ۋە ئامالسىزلىق شۇنچىلىك ئېغىر، شۇنچىلىك چىدىغۇسىز ئىدىكى، ياسىن ئۇنىڭ يېنىغا چىقىپ زوڭىيىپ ئولتۇردى، تاقەت قىلالماي كارىۋاتقا

يۆلىنىپ ئولتۇردى، بۇ كېچە ھەر ئىككىسىگە ئۇيقۇ ھارام ئىدى، ئازراق بولسىمۇ پاراڭلىشىۋالسا، بۇ بۇرۇقتۇرمىلىققا ھەر ئىككىسى چىدىمايتتى.

___ خاپا بولما، بۇنداق بولارنى قەتئىي ئويلىماپتىكەنمەن...

___ ھېچقىسى يوق، بېرىدىغاننىڭ ھەممىنى خەققە بېرىپ بولغاندىكىن، ئامال يوق.

___ ئۇنداقمۇ دەپ كەتمە، بۇ بىر ئويلىمىغانلا ئىش... كۈتۈلمىگەن ئىش...

___ شۇنداق سىزدىن چىقىمىغان ئىش چىقىۋاتىدۇ، بۇرۇنقىدەك ئەمەس سىز. شۇڭا مەن سىزدىن بىكار گۇمان قىلىمىغان...

___ شۇنداق دەپ مېنى تولا قورقتىۋەتتىڭ، كۆڭلۈم جايدا بولمىغاندىكىن مۇشۇنداق بولىدۇ مانا...

___ بۇنىمۇ مەندىن كۆرەمسىز؟ كۆڭۈلنى جايدا قىلمىغان كىم؟

___ بولدى ئاچچىقلىما، ھەممىنى قىلغان مەن...

___ سىزگە يەنلا ئىشىنىپتىكەنمەن، سىزنىڭ بۇنداق تۈگىشىپ كېتىدىغانلىقىڭىزنى مەن نەدىن بىلەي!...

___ بولدى، خاپا بولما، ئەتىدىن باشلاپ بۇنداق بولمايدۇ.

___ ئۇقتىلى بولمايدۇ، ئەتىمۇ يەنە شۇ پاسكىنىنى ئويلاپ ياتسىڭىز كۈندە مۇشۇنداق بولىدۇ. ئەگەر كۆڭلىڭىز

مەندە بولمىسا، تايىنلىق يەردىلا يېتىڭ! خوتۇنى تۇرسىمۇ باشقىسىنى ئويلايدىغان ئۇنداق ئەرنىڭ ماڭا كېرىكى يوق!

___ ھېسسىياتى زەخمىلەنگەن رەيھان بۇ ئازابقا چىدىماي بارغانچە چېچىلىپ كېتىۋاتاتتى.

___ بولدى قىل دەيمەن، سەنمۇ بۇرۇنقىغا پەقەت ئوخشىماي كېتىۋاتسىەن، بۇنداق بولۇۋەرسەڭ ئاخىر ساڭا

قىزىقماسلا بولۇپ قالمىەن، بۇنىمۇ ئويلاپ باق!

___ كىم كىمگە ئوخشىماي كېتىپ بارىدۇ، سىز ئوخشىماي قالغاندىكىن مەنمۇ ئوخشىماي قالمىەن ئاشۇنداق!

بۇنى ئۆزىڭىزدىن كۆرۈڭ، خوتۇن كىشى دېگەن ئېرىگە قاراپ ئۆزگىرىدۇ. سەن ياخشى، مەن ياخشى، تونۇر قىزىق

نان ياخشى دەپتىكەن.

___ ھەممىنى ماڭا ئارتىپ قوي ئەمدى، بوپتۇ، سېنى رازى قىلالمىغاندىكىن ھازىرچە نېمە دېسەڭ توغرا، نېمە

دېسەڭ سېنىڭ ھېساب...

ياسىن شۇنداق دەپلا ئېغىر تىنىپ جىمىپ كەتتى، رەيھان ئۇنىڭ تەسەللىي بېرىشىگە، زورلاپ قۇچاقلاشلىرىغا شۇنچە تەشنا بولسىمۇ، ئەمما ياسىن ئۆز ھالىدىن ئاھ ئۇرۇپ، خوتۇنىنىڭ ئىستەكلىرىگە كۆڭۈل بۆلمىدى. رەيھان ئاخىر ئۆزى چىدىماي ياسىننىڭ كەينىدىن قۇچاقلاپ، ئاچچىق كۆز ياشلىرىنى تۆكتى:

___ نېماندەك تەتۈر قاراپ ياتىسىز، نېمانچە يارىماس بولۇپ كەتتىڭىز، مەن باشقا بىر ئەرنى قۇچاقلىدىممۇ، ئۆزەمنىڭكىنىمۇ، پەقەت ئۇقماي قالدىم. مۇرىڭىزنى چىشلەپ باقسام بىلەمدىغاندىمەن يا؟

بۇ قۇچاقلاشتىن ۋۇجۇدىدىكى توڭ ئېرىپ كەتكەن ياسىن كەينىگە ئۆرۈلۈپلا رەيھاننى باغرىغا ئالدى. خوتۇنىنىڭ ياش يۇقى كۆزلىرى شۇنچىلىك گۈزەللىشىپ كەتكەن ئىدىكى، ياسىن بۇ گۈزەللىك ئالدىدا سىماپتەك تىترەپ كەتتى.

___ خاپا بولما جېنىم خوتۇن، سەندىن نېمىشقا قورقىدىغان بولۇپ قالدىمكىن، ئۆزەممۇ ئۇقمايمەن...

___ ئىچىڭىزگە جىن كىرىۋالغان گەپ، شۇ جىن سىزنى قەستلەپتۇ...

___ ئەمدى ئۇ جىنمۇ كەتتى، ئوڭشىلىپ قالارمەن...

___ خۇدايىم بۇيرۇسا دەڭ، مەن سىزنىڭ گېپىڭىزگە تېخى ھازىرچە ئىشەنمەيمەن.

___ كېيىن كۆرۈپ قالسىەن.

___ ئەمىسە كېيىن بىر نېمە دەيلى.

___ بۈگۈنكى بۇ ئىشنى پەقەت ئېغىر ئالمايدىغانسەن...

___ ياق، شۇ جىندىن قۇتۇلسىڭىزلا مەن سىزدىن خوش.

___ كالاڭ شۇنىڭدىلا قالدىما؟

___ سىزنىڭچۇ؟

ياسىن خوتۇنىنىڭ ئەقىللىقلىقىغا مەستلىكى كېلىپ، ئوڭايىسىز كۈلۈپ قويدى، ئۇنى ئەزەللىك مېھرى بىلەن چىڭ قۇچاقلاپ، باياتىن چالا تاشلاپ قويغان ئوتنى قايتا يېقىشقا كىرىشىپ كەتتى.

ياسىننىڭ تۇرمۇشىدىكى داۋالغۇشلار پەسلەپ، ھەممە ئىش جايىغا چۈشكەندەك بولدى، كاللىسى ئارام تېپىپ

قالدى، بىر كۈن شۇنداق بولار، ئىككى كۈن شۇنداق بولار، كېيىنچۇ؟ ئادەم دېگەن ئۆتمۈشنىڭ داۋامى، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنىڭ تەسىرىدىن، كۆنۈپ قالغان يامان ئادەتنىڭ كاشىلىسىدىن قۇتۇلماق ئۇنچە ئاسان ئەمەس. ئۇ ئەمدى خوتۇننىڭ قوينىغا قايتىپ كەلگەن، خوتۇننىڭ قايتا جىلۋىلەنگەن كۆزىگە خاتىرجەم، دادىل تىكىلەلگەن بىلەن، گۈلشەننى تونۇماستىن ئاۋۋالقى ھالىتىگە كېلەلمىدى، كالىسى ساپ ئەمەس ئىدى، ساپ بولمىغان كالىنى ساق دېگىلى بولمايتتى. كالىسىدا دەردى بار ئادەمنىڭ ئويلايدىغان ئىشلىرى مۇرەككەپ بولاتتى. ياسىن خوتۇنى يوق يەردە، بىر بۇلۇڭدا تاماكا چەككەندە، خالاغا كىرگەندە، ھۇجرىدا يالغۇز ئارام ئېلىپ ياتقاندا كۆڭلىدىكى "جىن" بىلەن ئەسراشتاتتى، پىچىرلىشتاتتى، "سەن ئەمدى كۆڭلۈمدىن چىقىپ كەت، مېنى خوتۇن بىلەن تىنچ ياشىغىلى قوي" دەيتتى، ئەمما بۇنى ئاچچىق، پۇشايىمان، نەپرەت بىلەن ئەمەس، كونا ھېسسىيات، قىيالماسلىق، ئامالسىزلىق بىلەن دەيتتى. ئۇنىڭ ھەممىگە ئىگە بولغۇسى كېلىدىغان بۇنداق ئاچكۆزلۈكى، بۇنداق تەمەخورلۇقى، بۇنداق ۋەسۋەسىلىرى شۇ ناشايان ئىشلاردىن كېلىپ چىققان بولۇپ، بۇزۇق خىيال بۇزۇق ئىشنى پەيدا قىلسا، ئارقىدىن بۇزۇق ئىش بۇزۇق خىيالنى پەيدا قىلىپ، بىر-بىرىگە سەۋەپ بولۇپ، بەدەندىكى باكتېرىيىدەك كۆپىيىپ، ئەۋج ئېلىپ كەتكەندى... ياسىن قانداقتۇر بىر ئىشلارغا ئىچى پۇشقاندا، يالغۇز قالغاندا گۈلشەننى خۇمارى تۇتقان بەڭگىدەك سېغىنىپ قالاتتى. بۇنى ئۆزىمۇ چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيتتى، كۆڭلىدە ئۆزىگە نەچچە قېتىم "غېنى تازىدىن ئاشقان پەخشەك قىزنى ئويلىماي، نەپسىمنى يىغىپ خوتۇنۇمغا كۆڭۈل بېرىي، نېمەگە نېمە يەتمەي قالدى ئەمدى... " دېسىمۇ، ئۆزى بىلەن ئۆزى قېرىشىپ، گۈلشەننىڭ ئۇنتۇلماس "گۈزەللىكى"، "شەرىنلىكى"، "ئوماقلىقى" نى ئويلاپ، ئىچ-ئىچىدىن ھاياجانلىنىپ تىترەپ كېتەتتى؛ ئاندىن بۇ ھالىغا ئېچىنىپ، " ئۆمرىدە مۇشۇنداق قىز كۆرمىگەن، بىر خوتۇننىڭ كۆزىگە قاراپلا ئۆتكەن ئادەم خەقتىن ئاشقان بىر قىز ئۈچۈن مۇشۇنداق سەۋدايى، ساراڭ بولۇپ كېتىدۇ" دەپ ئويلايتتى.

گۈلشەن خوتۇننىڭ قوينىغا قايتقان ياسىننىڭ كۆڭلىدىكى بىلگەندەك، ئۇنى ئاۋارە قىلىشنى خالىمىغاندەك تېلېفونۇمۇ قىلمىدى؛ ئۇ تېلېفون قىلمىغانچە ياسىن ئۇنىڭ ئەقىللىقى، ئوماقلىقى، سەۋرچانلىقىغا مەستلىكى كېلىپ، ئۇنىڭ ئاۋازىنى، كۈلكىسىنى، نازىنى ئاڭلىغۇسى كېلىدىغان بولۇپ قالدى.

ھاشىم دوغلاق گۈلشەننىڭ كەتكەنلىكىنى بىلىپ كۆڭلى يېرىم بولدى، چىرايلىقتىن بىرسى كەم بولسا كۆڭۈل

ئاسمىنىدىكى يۇلتۇزدىن بىرسى كەم بولۇپ قالارمىدى؟ ھاشىم ئۇنى ياخشى كۆرەتتى؟... مەيلى نېمىلا بولسۇن، ياندىكى "يار"نىڭ قەدرى كەتكەندە ئۆتۈلدى.

ساۋۇتقا بۇ ئىشلار بەربىر ئىدى، گۈلشەنگىمۇ ئەزەلدىن كۈلۈپ گەپ قىلمايتتى. ھاشىم دوغلاق ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ناھايىتى ھېسسىياتچان، پالاكەت ھېس قىلاتتى. ساۋۇت ئالدىنقى ھەپتە بىر تۇڭگان مەسچىتىگە جۈمە ئوقۇغىلى بېرىپ كەلگەندىن تارتىپ، شۇ يەردىن ئالغاچ كەلگەن جايناماز بىلەن قۇرئاننى يېنىدىن ئايرىماي، بەش ۋاق نامازنى كامىل ئوقۇيدىغان تەقۋا بولۇپ كەتتى. بۇ ئىش ھاشىم دوغلاققا ئېغىر كەلدى، ئۆزىنى تېخىمۇ گۇناھكار، كېسەل دەپ ئويلايدىغان بولۇپ قالدى. ئەمما ھاشىمنىڭ بىر رازى بولغان يېرى، ساۋۇت ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدەكلا مۇئامىلە قىلىۋەردى، ئۇنى نامازغا زورلىمىدى.

ئۆمەر كېلىپلا ھاشىملارنىڭ ياتىقىغا ئورۇنلىشىپ، بىر-بىرىگە تامامەن ئوخشىمايدىغان ئىككى ئادەمنىڭ كىرىسىغا كىرىپ قېلىپ، بىر-ئىككى كۈن تەمتىرىدى، ئۈچىنچى كۈندىن باشلاپ، ئاكىسىنىڭ سايسىدە ئىشنى تېپىپ قىلىپ، بىر ھەپتەدە كاۋابچىلىقنى ئۆگىنىپ بولدى. ئۇ ئاشخانىدا توختىماي دەي قوبۇۋالاتتى، ئىچى پۇشۇپ كەتسە ناخشا توۋلايتتى، ئاشخانىنى سۈرتكەچ ئۇسسۇل ئويناييتتى. گۈلشەن بىلەن بىر ھەپتەدە يامان ئەمەس تونۇشۇپ قالغانىدى، ئۇنىڭ كېتىشى بىلەنلا ئىچى پۇشۇپ قالدى، ئۇدۇلدىكى دۇكانلارغا باشقىدىن تەپسىلىي قاراپ چىقتى. تۆت ئەتراپىدا كۆڭۈلنى جەلپ قىلىدىغان بىرەر نەرسە، بىر قىز، ھېچ بولمىسا تېلىۋىزوردا بولسىمۇ بىرەر چولپان، بىرەر كىنو، كوچىدا بىرەر ماشىنا، بىرەر تۇيۇقسىز ھادىسە بولمىسا، كۈندە بولمىسىمۇ، ھەپتەدە بىرەر قېتىم يىڭى-يېڭى ئىشلار، قىزىقچىلىق بولۇپ تۇرمىسا بۇ دۇنيانىڭ نېمە پەيزى بولسۇن؟... كۈندە كاۋاب پىشۇرۇپ ئىس-تۈتەك ئىچىدە ياشاۋەرسە بۇ كۆز دۇغلىشىپ تىنىپ كەتمەمدۇ؟ بۇ كۆڭۈل قېرىپ ئۆلۈپ كەتمەمدۇ؟... ئۆمەرنىڭ ئىستەكلىرى تىنىم تاپمايتتى، پۇلى بولسا كومپيۇتېر ئېلىپ، تورخانغا كىرمەي ياتاقىلا ئويۇنچۇق ئوينىغۇسى، ھېچ بولمىسا قۇلىقىغا تاقىۋالدىغان mp3 بولسىمۇ ئېلىپ، ناخشا ئاڭلىغاچ ئىش قىلغۇسى كېلەتتى. ئەمما بۇ ئارزۇيىغا يېتىشكە تېخى بالدۇر ئىدى، ھەممىنى ياسىن ئاكىسى بېسىپ ياتقان بولۇپ، ئۆمەرنى پەقەت ئىشلىتىشنىلا بىلەتتى، خەقنىڭ بالىلىرىغا بەرگەندەك ئىش ھەققى بېرىشنى ئەسلا ئويلىمايتتى. شۇنداقسىمۇ ئۇ بىكار قالغاندا رەيھان ھەدىسىدىن ئانچە-مۇنچە پۇل ئېلىپ، ساتراشخانلارنىڭ سول چېتىدىكى تورخانغا كىرىپ بىرەر سائەت ئويۇن ئويناپ چىقاتتى.

بىر ئاخشىمى ئۆمەر گۈلشەن توغۇلۇق ھاشىمنىڭ ئاغزىنى كۆچلەپ باقتى، ھاشىم مۇجەل جاۋاب بېرىپ گەپنى تۈگەتتى. ئۇ ئۆمەرنى لاۋبەنىڭ ئىنىسى، بىر گەپ بولسا ئاپىرىپ چاقىدۇ دەپ ئويلىغاچقا ئىچ گېپىنى دېمەيتتى. ئۆمەر گەپنى بۇراپ، ئۆزىنىڭ بۈگۈن ئاجايىپ بىر ئويۇن ئوينىغانلىقىنى، بىر-بىرلەپ ئۇتۇپ ئاخىرىدا مۇكاپاتقا ئېرىشكەنلىكىنى ئېيتتى.

___ قانداق مۇكاپاتكەن ئۇ؟

___ بىر قىز كىيىمىنى يېشىپ بېرىدىكەن... دېدى ئۆمەر بۇ غەلبىگە مىڭ تەستە ئېرىشكەندەك ماختىنىپ.

ھاشىم شۇ ھامان دىققىتىنى يىغىپ، بۇ گەپنى ئاڭلىمىغاندەك ياتقان ساۋۇتقا قاراپ قويۇپ:

___ كومپيۇتېردا چىقامدىكەن؟ دېدى.

___ شۇنىڭدا چىقماي ئەمسە، ئالدىدا چىقسا بولامتى؟

___ بوشراق گەپ قىل، ئاخىرى قانداق بولدى؟

___ شۇ ئاۋۋال كۆيىنىكىنى سالىدىكەن، ئاندىن كۆيىنىكىنى سالىدىكەن... شۇنىڭ بىلەن تۈگەيدىكەن.

___ ئاران شۇنچىلىكىما؟

___ ئەمسە قانداق چىقسا بولاتتى. مەن تولۇق نومۇر ئالغان، شۇنىڭغا چىقتى.

___ ھەي ئەخمەق، شۇنىڭغا خوش بولۇپ كەتتىڭما؟ كومپيۇتېر دېگەن نەرسە غەدە ھەممە نېمە بارغۇ، يالغىچ

نېمىلەر، ئىشەك-ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى چىقىدىغۇ؟! ئۇدۇلدىكى ساتراشخانغا كىرسەڭ ئۇنىڭدىن پەيزىلىرى بار، ساڭا ھەممىنى ئېچىپ بېرىدۇ.

ھاشىم بۇ گەپنى دەپ بولۇپ، ساۋۇتقا قاراپ قويدى؛ ساۋۇت ئۇخلىمىغان بولسا ھاشىمنى چوقۇم تىللايتتى.

___ سەن كۆرۈپ باققانما؟ دېدى ئۆمەر بۇ گەپنىڭ ئاخىرىنى ئاڭلىغۇسى باردەك.

___ كۆرمىسەممۇ بىلىمەن، دۇكانغا قارىساڭلا بىلىسەن.

___ ئۇ دۇكانغا كىرسە قانچە پۇل؟

___ نېمە؟ سېنىڭمۇ كىرگۈڭ كېلىۋاتامدا؟...

___ مانا، مانا، چاندۇرۇپ قويدۇڭ ھاشىمكا، سەن چوقۇم كىرىپسەن، ماڭا دېمەيۋاتسەن، دەپ باقە، ئۇنىڭ

ئىچىدە زادى نېمە بار؟

ھاشىم مۇشۇ كىچىككىنە شۇم ئالدىدا قاپاقباشلىق قىلغىنىدىن تېرىكىپ كەتتى:

___ ماڭ، ماڭ، ئۇيقاڭنى ئۇخلا، مەن ئۇنداق يەرگە ھەرگىز كىرمەيمەن.

___ مەن بىلىپ قالدىم، ماڭا ئۇنىڭ ئىچىدە زادى نېمە ئىش بارلىقىنى دەپ بەرسەڭ، كىرگىنىڭنى ھېچكىمگە

دېمەيمەن...

___ جاھاندا چېقىمچى بىلەن خوشۇم يوق ئۇكا، بەك بىلگۈڭ بولسا ئۆزەڭ كىرىپ كۆر، مېنى ئاۋارە قىلما...

ئۆمەر ئەمدى تورخانىدىن باشقا بۇ ساتراشخانلارغىمۇ قىزىقىشقا باشلىدى. شۇنچە كۆپ دۇكاننىڭ بىرلا يەردە

بولۇشى، ئوخشاش بىر ئىشنى قىلىشى، بىر-بىرلىرىگە رىقابەتچى بولۇشى ئاجايىپ ئىش ئىدى، كۈندۈزى ئادەم ئانچە

كۆپ بولمىغان بىلەن، كېچىسى ئادەملەر بىر-ئىككىدىن ئوغرى مۇشۇكتەك پەيدا بولۇپ قالاتتى.

ئۆمەر ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن ھاشىم بۇ جاھاندا پەقەت ئۆزىلا پالاكەت ئادەمدەك خىيال سۈرۈپ، تىتىلداپ

ياتتى. ئۆمەر ھەممىنى بىلىپ باققۇسى، قىلىپ باققۇسى، نېمىلا قىلسا باشقىلارغا ئۆزىنى داڭلاپ باققۇسى كېلىدىغان،

يېشى چوڭىيىپ قالسىمۇ بالدەك قىلىق قىلىپ يۈرۈيدىغان ماڭقا ئىدى؛ ئەگەر ئۇ ھاشىمنىڭ كۆزىگە يەنە كىرىۋېلىپ،

ئىشلىرىنى ئاشكارىلىۋېتىپ قالسا، ھاشىم ئۇنى تىللاپ ئۇرالمىيىتى. ھاشىم گەپتىن، مەسخىرىدىن قورقاتتى، لاۋبەن

سەتەڭنىڭ ئىزدەپ كىرىشىدىن قورقاتتى، يۈزىگە بىر نېمىلەرنىڭ چىقىپ قېلىشىدىن قورقاتتى، ئۇ ئۈرۈمچىدىكى ۋاقتىدا

ئەيدىز دېگەن يوشۇرۇن ئالۋاستىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغان بولسا، شەھۋەت نەپىسىگە پايلىماي ئۆتكۈزۈپ سالغان شۇ

نجىسى ئىشىدىن بۇنچە ۋەھىمە يەپ يۈرمىگەن بولاتتى؛ بىر نېمىنى بىلىپ قالسا، باشقىلاردىن بىر گەپنى ئاڭلاپ

قالسا، ياكى باشقىلارغا بىر بىر ئىشنى بىلدۈرۈپ سالسا مۇشۇنداق ئىچى پۇشىدىغان، ئازابلىنىدىغان گەپ! ھايۋانلار

قاشاڭ بولغاچقا شۇنداق خاتىرجەم ياشايدۇ، ئادەملەر ھوشيار بولغاچقا شۇنداق ئازابلىنىپ ياشايدۇ... ھاشىم زادى

قانداق مەخلۇق... ھاشىم ئۆزىنى ئانچە چۈشەنمەيتتى، چۈشەنمەيتتى، پەقەت يات جىنىسقا ئىنتىلەتتى،

قىز، خوتۇن دېگەننىڭ ۋۇجۇدىغا چۆكۈپ، توختىماي لەززەت سۈرگۈسى كېلەتتى. ئۈرۈمچىدە ئۇنىڭ بىر ئاغىنىسى

بولمىغان، كۆرۈشكەن ۋاقتىنىڭ ھەممىسىدىلا ئوينىغاننىڭ گېپىنىلا قىلاتتى. كېيىن ئەيدىز چىقىپ قېلىپ، كەمىستىلىشكە

ئۇچراپ تۈگىشىپ كەتتى، ئۇزاق ئۆتمەي ئىچكىرىگە قېچىپ يوقالدى. بەلكىم ئۇ يەردە تېخىمۇ ئوينىمايدىغان بولۇپ

كەتكەندۇ... ئۇ ھەر قېتىم شۇ ئاغىنىسىنى ئويلاپ قالغاندا بىر قېتىم ۋەھىمىگە چۈشەتتى، ئارقىدىن يەنىلا «مەن ئەيدىز ئەمەس، مەن ئويىنغان سېرىق چاچلارمۇ ئۇنداق ئەمەس، ھەممە ئادەمگە ئۆزىنىڭ جېنى تاتلىق، لاۋبەن سەتەخمۇ قان تەكشۈرتكەن، ئۇمۇ ساق، مەنمۇ ساق، مېنىڭ قېنىمدا ئەمەس، كاللامدا مەسلە بار، ئىچىمدە ئۆزەم بىلەن قېرىشىدىغان بىر ئالۋاستى بار...» دەپ ئۆزىگە تەسەللىي بېرەتتى، بۇ تەسەللىي كونىراپ قالسا، يېڭى-يېڭى تەسەللىي ئىزدەيتتى. بۇمۇ بولمىغاندا ئۆز-ئۆزىدىن تېرىكىپ، بوغۇلۇپ، « ئەيدىز بولساممۇ بولغاندىمەن، نېمە بوپتۇ، توشقاندىك يۈز يىل ياشىغىچە، يولۋاستەك بىر كۈن ياشاپ، ئوينايدىغاننىڭ ھەممىسىنى ئويناپ تىتتۈپتەپ، ئۆلۈپ كەتسەم نېمە ئارمان!» دەپ ئويلايتتى.

ئەمما بۇ كېچىدىكى خىيالى ئۇنى خېلىلا قىيناپ قويدى، جىن تەڭگۈر سېرىق چاچلار، قان-يىرىڭ ئېقىۋاتقان ئەزالار، تۈركۈم-تۈركۈملەپ كۆپىيىۋاتقان ئىسكىلت شاھلار يەنە كۆز ئالدىغا كېلىۋالدى؛ ئەڭ بۇرۇن ئەيدىز بولغان ئادەم ئەمەس، بەدىنى قان-يىرىڭغا تولغان ئالۋاستى بولسا كېرەك، پۈتۈن ئەيدىزلەر بىرلىشىپ ئۇنى قىيما-چىيما قىلىپ، كۆيدۈرۈپ، كۈلنى كۆككە سورۇۋەتسىمۇ دەردى چىقماستىكىن. بۇرۇن ئاڭلىمىغان بۇ كېسەل ئۈرۈمچىدە قانداق تېز پەيدا بولدى؟ ئادەمدىن ئادەمگە نېمانچە تېز يۇقتى؟ خەقلەر ئاق تاماكنى ئالۋاستى دەپ بېقىپ، ئەمدى ئەيدىزنىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاتتى. خىروئىنىكەش تۇتۇنگە ئايلىنىپ ئۆلسە، ئەيدىز مەرەزلىرى سۆڭەككە ئايلىنىپ ئۆلىمىش، نېمىشقا ئۇنىڭ داۋاسى يوق؟ كۈلغا قېچىپ كەتكەن ئاغىنىسى قانداق بولۇپ ئۇنى يۇقتۇرۇۋالدى، ئېنىق ئەمەس، ساتراشخاندىن يۇقتۇرۇۋالغان بولۇشمۇ مۇمكىن. شۇ ئاچچىقىدا كۈلغا قېچىپ، تەتەيخانلارغا كېسىلنى يۇقتۇرۇۋاتقان بولۇشى مۇمكىن، قانچىسىگە يۇقتۇرۇپ بولغاندۇ، نەپسىگە قېنىپ-قېنىۋېلىپ ئۆلگەن بولسا نەدە ئۆلگەندۇ، جەستى نەدە قالغاندۇ، ئىت يېگەنمىدۇ، ئىتمۇ ئەيدىز بولغانمىدۇ...

ھاشىم تىنماي خىيال سۈرۈپ، ۋەھىمدىن ھالسىراپ قالغاندا ئۆزىنى تاشلىۋېتىپ، روھىنى ئەركىنلىككە چىقىرىدىغان ئەشەددىي خىياللارغا چۈكتى، «ئوينىۋېلىپ، قېنىۋېلىپ ئۆلمەن، ھەممە ئادەمنىڭ شۇنداق قىلغۇسى بار، شۇنداق ياشايدۇ...» دەپ ئويلىدى. ئەمما ساۋۇتقا قاراپ تۇرۇپ قالدى، « بۇ گۇيمۇ شۇنداق ئويلايدۇ، قىلغۇسى بار، ئەمما قىلالمايدۇ، بۇنداق ئادەم ئۆزىنى قىيناپ ياشايدۇ، بۇنداق ياشاشنى كىم خالايدۇ، شۇڭا بۇنداقلار بەك ئاز» دەپ، يەنىلا ئۆزىنىڭ پىكىرىنى قۇۋۋەتلىدى. ئۇ ئەگەر ئاشۇ ئاغىنىسىدەك ئەيدىز بولۇپ قالسا، ئۇنىڭ ئىزىنى بېسىپ،

لەززەتكە قېنىپ-قېنىۋېلىپ ئاندىن ئۆلۈشى مۇمكىن، ئۇنداقتا ئۇ بىر زەربىدىن ئۆلىدىغان قانخۇمار پاشىغا، بىر دەسسىلىشتىن مەجىلىدىغان پارازىت قۇرتقا ئايلىنىدۇ، ئادەم بىلەن ھاشارەتنىڭ پەرقى قالمايدۇ. بۇ پەرق زادى نېمە؟ ھاشىم ئەزەلدىن بۇنى چوڭقۇر ئويلاپ باقمىغان، پەقەت شۇنداق ھېس قىلالايدۇ، پەرق بار، پەرق بولۇشى كېرەك دەيدۇ؛ لېكىن بۇنىڭ پەرقىنى ئاجرىتىشنىڭ جەندەك مۇھىملىقىنى بىلمەيدۇ.

ئەقلى كۆز نۇرىغا ئايلىنىمىغان ئادەمنىڭ ئەقلى ئۇنىڭ ئىچكى ئەزالىرىغا — ئاشقازىنىغا، بۆرىكىگە، جىنسىي ئەزاسىغا مەركەزلىشىپ قالىدۇ. ئۇ ئادەمنى پەقەت قورسىقىنىڭ ئېچىشى، جىنسىي ھەۋسىسىنىڭ قۇتىرىشىدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە ئالدىرىتالمايدۇ، ئاڭ، ئەقىل، مەنئىيەت تەلەپلىرىگە كۆڭۈل بۆلمەيدۇ، ھاشىم مەكتەپ پۈتتۈرگەندىن بۇيان كىتاب دېگەن نەرسىنى قولغا ئېلىپ باقمىدى، خەت ئوقۇسلا بېشى ئاغرىيدۇ. كىتابخۇمارلار كۈندە كىتاب ئوقۇمىسا مېڭىسىدىكى قان ئايلىنىمىغاندەك ھېس قىلسا، ھاشىم ئەكسىچە كىتاب ئوقۇسا مېڭىسىگە قان چۈشىدىغاندەك بىئارام بولىدۇ...

كېچىدە ئەسەبىيلىكى تۇتقان ھاشىم يوتقانى چاتىرىسىغا قىستۇرۇپ بىر دەم ۋەھىملىك، بىر دەم لەززەتلىك ئىشلارنى خىيال قىلىشقا باشلىدى. ئۇيغۇ كەلىمىگە ئىگە مۇشۇنىڭدىن باشقا قىلىدىغان ئىشىمۇ يوق ئىدى. ئۇ بىر ياقىن ۋەھىمنى قايرىۋېتىپ، سەتەڭلەر قوينىدىكى شىرىن رەسۋالىقنى سېغىنسا، بىر ياقىن بۇندىن كېيىنكى ئويناشلىرىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ، توختىماي كالا يۇڭگۈرتەتتى: ئىش ئەمدى بۇ دەرىجىگە كەلدى، ئەيدىزدىن ساراڭدەك ۋەھىمە يەپ، ئۆزىنى ئۆزى قورقۇتۇپ يۈرگەننىڭ نېمە پايدىسى؟! ئۆتكەن ئىش ئۆتتى؛ ئۆزىنى ئۇنداق ئازابلاپ يۈرۈۋەرسە تۈگىشىپ كېتىدۇ. سەتەڭلەرنى بىر قېتىم ئوينىدىمۇ، ئەمدى ئۇلاردىن ئۆزىنى قاچۇرغىنى بىكار. بىر قېتىم قىلىشىمۇ شۇ كېسەل، مىڭ قېتىم قىلىشىمۇ شۇ كېسەل. لاۋبەن سەتەڭ ئاشخانىغا بىر نەچچە قېتىم كىردى، ھاشىمنى ئىزدىگەندەك قىلىپ ئۇ ياق-بۇ ياققا قارىدى. ھاشىم قازان بېشىدىن چىقىمىدى، پەقەت سەتەڭ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن شۆلگىيىنى ئېقىتىپ قالدى... چىقىسلا شۇ ساتراشخانا، كىرىسلا شۇ سەتەڭ، سۈرىدىغان لەززەت ئەنە ئالدىدا، تېخى ھەقسىز... ئۇ ئۆزىنى قاچۇرۇپ نېمىگە ئېرىشتى، ئىس-ماي پۇراپ كەتكەن ئاشخانىدا ئىشلەۋېرىپ نېمە خۇشالۇق كۆردى، ياسىن لاۋبەن ئۆزى لەززەت سۈرۈپ ياشىسلا بولدى، ئىشلەمچىلەر بىلەن نېمە كارى، خوتۇنى يوق چاغدا بىر ھەپتىلىككە پايلىماي، گۈلشەننى خوتۇن قىلىپ، خوتۇنى كەلگەندە ھەيدىۋەتتى.

ئارىلىقتا خوتۇنى بىلەن خېلى دېيىشكەننىڭ گېپى بار، لاۋبەن شۇنچە چىرايلىق خوتۇنىنى قايرىپ قويۇپ، بۇزۇقچىلىق قىلسا سەتچىلىك بولمايدىكەن، ھاشىم زادى شۇ كەسپنى قىلىدىغان بۇزۇقلاردىن نەپسىنى قاندۇرسا نومۇسىمكەن؟... ھاشىم ئۆزىنىڭ نىجىسى ئىشلىرىنى خىيالدا بىر دەمدە گۈزەل ئىشلارغا ئايلاندۇرۇۋەتتى، ئەتىدىن باشلاپ سەتەڭلەردىن خالىغانچە ھۇزۇرلىنىش ئىرادىسىگە كەلدى، ساۋۇتنىڭ نامازخانلىقىدىن، ئۆمەرنىڭ چىقىمچىلىقىدىنمۇ قورقماسلىق قارارىغا كەلدى، ئەگەر ياسىن لاۋبەن ئۇقۇپ قالسا ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمايتتى، ياكى دەرقەمدە تۇرۇپ زاكونلىشاتتى، رەيھان ئاچىسى بىر نېمە دەپ قالسا، «ئاۋۋال ئېرىڭىزنى ئوبدان باشقۇرۇڭ» دەيتتى. ئەلۋەتتە، شۇنداق قىلسا بولاتتى، نېمىدىن قورققىدەك، ھەر قانچە قورقۇنچۇلۇق ئىش بولسا ئەيدىزدەك قورقۇنچۇلۇق بولار، ھاشىم بۇنىڭغىمۇ تاقابىل تۇرۇپ كەلدىغۇ؟

ھاشىم ياسىن لاۋبەننى ئۆزىگە باققاندا نەچچە ھەسسە نومۇسىسىز دەپ ئويلىدى، گۈلشەننىڭ ئويناپ تاشلىۋېتىلىپمۇ گەپ قىلماي كېتىشى، ياسىننىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپ، رەيھانغا ھەممىنى دەپ ئۆزىنىڭ ئىززەت-غۇرۇرىنى قوغدىماسلىقى ھاشىم ئۈچۈن چۈشىنىكسىز ئىش بولۇپ قالدى. رەيھان ئېرىنىڭ ئىشىنى راستىنلا ئۇقتى، يا ئۇقۇمىدى. ئۇقۇمىغان تەقدىردە ئېرىگە قوينىنى ئېچىشى ئۇنىڭ ئالدىنغانلىقى، بىلىپ تۇرۇپ قوينىنى ئېچىشى ئۇنىڭ دۆتلۈكى ئىدى. چىرايلىقنىڭ ھەممىسى شۇ ياسىننىڭ بولامدۇ؟ ئىشلەمچىلەرنىڭ يېنىدا شۇنچە نومۇسىسىزلىقنى قىلىپ، يەنە ھېچ ئىش بولمىغاندەك خوتۇننى خوتۇن قىلىپ ياشاۋەرسە بولامدۇ؟ بۇنىڭ ئىستەك-سورىقى بولمامدۇ؟ ئۇنى دېسە ھاشىمۇ بۇزۇقچىلىق قىلدى، ئەمما بۇزۇقچىلىقنىڭ جايىنى تېپىپ قىلدى، شۇ بۇزۇقلارنىڭ ھەقىقىتى بېرىپ قىلدى. زىياننى ئۆزى تارتتى، بىر كىمگە زىيان سالمىدى، يۇۋاشنى بوزەك قىلمىدى، پاك قىزنى بۇزمىدى، بىر كىمنىڭ روھىغا زەربە بەرمىدى... قىسقىسى، ھاشىم ئۇ ئىشنى قورسىقى ئاچقاندا ئاشخانىدا تاماق يېگەندەكلا قىلدى، سودىلىق قىلدى. گەرچە ئۆزى ئەيدىز ۋە ھىمىسىگە دۇچار بولۇپ روھى جەھەتتىن چوڭ زىيان تارتقان بولسىمۇ، بۇزۇقلارغا زىيان بولمىدى. لاۋبەن سەتەڭ ئۈچۈن بەدەل تۆلىدى، ئىت بولدى، كۈچۈك بولدى... ئەمما ياسىن لاۋبەن نېمە قىلدى؟ گۈلشەنگە نېمىلەرنى قىلىپ كەلتۈرۈۋالدى، پەقەت لاۋبەن بولغىنى ئۈچۈنمۇ؟ گۈلشەننى نېمە قىلسام بولىدۇ دەپ ئويلىغىنى ئۈچۈنمۇ؟

ھاشىمنىڭ ئىچىنى بىر خىل ھەسەت چۇلغىۋالدى، ياسىن لاۋبەن چىرايلىق، پاكىز خوتۇن-قىزىلاردىن ھەۋىسىنى قاندۇرسا، ھاشىم مەينەت سېرىق چاچلاردىن نەپسىنى قاندۇراتتى. ياسىن لاۋبەننىڭ ئېرىشىكىنى ھاشىمنىڭ غايىسى،

كېچە-كۈندۈز ئارمان قىلىدىغان، تەلپۈنىدىغان نىشانى ئىدى، ئۇنىڭغا يەتمەكنىڭ تەسلىكى ئۇنىڭ قىممىتىنى يۈكسەك قىلىۋەتكەنىدى. رەببىھان گۈزەل جۇۋان، مېھرىبان ئانا بولغاچقا، ھاشىم ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى تاماشا قىلىشىمۇ، غەيرى نىيەتلەردە بولسىمۇ، لېكىن بەكلا ئەيمىنەتتى. ئەمما گۈلشەن ئۇنىڭ ئۈچۈن تىرىشىشلا يېتىشى مۇمكىن بولغان نىشان ئىدى، ھاشىم ئۆزىنى ئۇنىڭغا زادى يېتەلمىگۈدەك تۆۋەن چاغلىمايتتى. بىراق ئۇ گۈلشەنگە چىشىنى بىلەپ، شۆلگىيىنى ئېقىتىۋاتقاندا ئۇ ئاللىقاچان ياسىن لاۋبەنىڭ لەززەتلىك ئولجىسىغا ئايلىنىپ، ھاشىمنىڭ غۇرۇرىغا دەسسەشەتتى. بىچارە ھاشىم گېلىغا سۆڭەك تۇرۇپ قالغان ئىتتەك قىيىلىپ، غىغشىپ كەتتى... بۇنىڭ ئاچچىق ئەلىمى سۆڭەككە يەتكەندە، ياسىن لاۋبەن ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك قىلىپ، خوتۇنىنى يەنە خوتۇن قىلدى، ئوينىغىنى ئوينىۋالغان بولۇپ قالدى؛ گۈلشەن قانداق تېز پەيدا بولغان بولسا شۇنداق تېز يوقالدى. ئۇ ساۋۇتقا قانداق قارايدۇ، نامەلۇم. ئەمما ھاشىمنى چۆپەرەندە قاتارىدا كۆرۈپ، خوشمۇ دېمەي كەتتى. بۇ ھاشىمغا شۇنچىلىك ئەلەم بولدىكى، بۇلۇڭدىكى ئەخلەتتەك تاشلىنىپ قالغىنىدىن قورسقى كۆپتى، گۈلشەنگە ئۆزىنى ئوبدانراق تونۇتۇپ قويمىغىنىغا پۇشايمان قىلدى. گۈلشەنگە چوقۇم ئېرىشىش ئىستىكى، ئۇنىڭ بەدىنىگە باغلانغان ۋاز كېچىلمەس ھېسسىياتى، غايىۋى ئىنتىلىشى سېرىق چاچلارغا بولغان ئىنتىلىشىدىن ئانچە پەرقلەنمەيدىغان بولۇپ قالدى، گۈلشەننى "ئادەم ئەمەس نېمىكەن، ئوينىۋەتسىلا بولىدىغان نېمىكەن، ئەمدى ئۇنىڭ ئارزۇلىغىدەك نېمىسى قالدى، تاشلىۋېتىلگەن نېمىنى ساراڭدەك چوڭ بىلىپ قانداق قىلاتتىم!..." دەپ ئويلىدى... بىراق ئۇ ئەينىڭ ھەممىنى گۈلشەنگىمۇ قويمىدى، چۈنكى ئۇنىڭچە بولغاندا قىز بالا دېگەن ئەخمەق، گۈل نېمە، بىر كىم مەجبۇرلىمىسا ياكى ئازدۇرمىسا ئالدىراپ بۇزۇلمايدۇ. گۈلشەننى بۇزغان ياسىن، ھاشىمنى گۈلشەنگە چۆپەرەندە كۆرسىتىۋەتكەنمۇ ياسىن، گۈلشەننىڭ ھاشىمغا بولغان ئازغىنە يېقىنلىق، ھەمكارلىق ھېسسىياتىنى قويمىغانمۇ شۇ ياسىن، گۈلشەننى ئالداپ-سالاپ ئوينىۋېلىپ، خوتۇنى كەلگەندە تاشلىۋەتكەن ئەشەددىي نومۇسىزمۇ شۇ ياسىن! گۈلشەن ئۇنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ نېرۋىسىدىن كېتىپ قالمىغان بولسا، ياسىننى رەسۋا قىلماي ئەكسىچە ئۇنى قوغداپ قالاتتى، كەت دېسە گەپ قىلماي، خوشمۇ دېمەي كېتەتتى!...

ھاشىم بۇلارنى ئويلىغانچە ياسىنغا غەزەبلەندى، ياسىن نېمىسىگە شۇنچە ھەددىدىن ئاشدۇ؟ ئۇنىڭدا بار شەھۋانىي ھەۋەس، ئۇنىڭدا بار جىنسىي ئىقتىدار ھاشىمدا يوقمىدى؟ ئۇ ئۆزىنى چوڭ چاغلانغان گۈزەللەرنى

نومۇسىسىزلا چە ئىگىلىۋېلىپ، ئۆزىچە پاك بولۇۋېلىپ يۈرۈۋەرسە، ھاشىم بىچارە سېرىق چاچ مەينەتلەرگە بۇلغىنىپ، ئۆزىنى كەمىستىپ، كېسەل ۋە ھىمىسىدىن تولغىنىپ يۈرسۈنمۇ؟...

ھاشىم مۇشۇنداق ئاچچىق ئىزتىراپ ئىچىدە يامان خىياللارنى سۇرۇۋاتقاندا ئۆمەر ئۇنى مەسخىرە قىلىۋاتقاندا تۇختىماي ئوسۇرۇپ، ئۇنى تېرىكتۈرۈۋەتتى، ھاشىم ئورنىدىن قوپۇپ بېرىپ ئۇ شۇمنىڭ كۆتىگە تېپىۋەتكىلى تاس قالدى. ئۇ ئۆزىنى بۇنداق تېرىكتۈرۈپ، ئازابلاپ يۈرگەندىن كۆرە ئەتىدىن باشلاپ ئەسەبىي روھ بىلەن جان كەچۈرۈشنى ئويلاپ، ئۇزۇنغىچە ئۇيقۇسى كەلمەي يېرىم كېچىگە يېقىن ئۇخلاپ قالدى.

ئەتىسى قوپۇپ ئىشقا چىققاندا ئۇنىڭ كېچىدە سۈرگەن دەھشەتلىك خىياللىرىنىڭ تايىنى قالمىغانىدى، ياسىن لاۋبەنىڭ خاتىرجەم، مەغرۇر، كۆرەڭ تۇرقىنى كۆرۈپمۇ چىشىنى غۇچۇرلىتىپ كەتمىدى. ئەمما ئويلىۋالغانلىرى ئۆزىگە ھەقىقەتتەك بىلىنگەچكە، ھامان بىر كۈنى مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرىدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ھەر خىل يامان ئىستەكلەر تۈپەيلىدىن كاللىسى دائىم قازاندىكى مايدەك قىزىپلا تۇراتتى، بىر قولى چۆمۈچتە بولغان بىلەن بىر قولى ئىشتىنىنىڭ ئېغىدىن ئايرىلمايتتى.

ئۆمەر ھاشىمدىن سەتەڭلەر ھەققىدىكى گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇلارنى بىۋاسىتە كۆرۈشكە ئىنتىلىدىغان بولۇپ قالدى. بىكار بولغان ھامان تورخانغا چاپتى، تورخاندا خېرىدارلارنىڭ ئەركىنلىكى ئۈچۈن ھەر بىر ئورۇن ئايرىم-ئايرىم توسۇۋېتىلگەنىدى. شۇنداقتىمۇ ئۆمەر تورخانغا كىرىپ جايىنى ئىزدەۋاتقان پۇرسەتتە كىمىنىڭ نېمىلەرنى كۆرۈپ، نېمىلەرنى قىلىۋاتقىنىغا سىنچىلاپ قارىدى. كىرگەنلەرنىڭ تولسى ئويۇن ئوينايتتى، بەزىلىرى سېرىق تور بەتلىرىدىن كىنو ياكى سۈرەتلەرنى كۆرەتتى. ئۆمەر بۇنىڭغا ئىلگىرى ئانچە دىققەت قىلمايتتى، ئەمدى بۇلارنى كۆرۈپ يايىراپ كەتتى. جاپا چېكىپ نومۇر ئېلىپ يالىڭاچ سەتەڭلەرنى كۆرگەندىن كۆرە، ئۇلارنى بىۋاسىتە كۆرسىلا بولمىدىمۇ؟ ئۇ ئورنىنى تېپىپ ئولتۇرۇپ، شۇنداق سەتەڭلەرنى بىمالال كۆرەلەيدىغان تور بەتلىرىنى ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇنداق تور بېكەتلىرىنى تاپماق تولمۇ ئاسان ئىكەن، بىر كۆزىنى چېكىپ قويىۋىدى، شۇنىڭغا ئائىت تالاي كۆزىنەكلەر ئېكرانغا يېغىپ كەتتى... كارامەت، ئالامەت... ئۆمەرنىڭ كۆزلىرى ئالچەكمەن بولۇپ، چاشقىنىنى تۇتقان قوللىرى تىرەپ كەتتى. ئەمما ئۇ ئالدىرىغانچە سۈرەتلەر تېز چىقىمىدى، چىققانلىرى قېتىپ قالدى، ئۇ جىلە بولۇپ چاشقىنىنى قاتتىق-قاتتىق بېسىپ تىكىلىدىتىپ ئولتۇردى، ئىچى پۇشۇپ ئەتراپىغا قارىدى،

ئاندىن ئۆزىنى سەل تۇتۇشۇپ، شۇ قېتىپ قالغان ھاياسىز سۈرەتلەرگە قاراپ شەھۋانىي خىياللارغا غەرق بولدى، ساتراشخانلاردىكى سېرىق چاچلارنى ئويلىدى، خىيالدا ئۇ يەرگە شامالدىك تېز يۈگۈرۈپ كىرىپ، كارىۋاتقا ئۇدۇل چىقتى... بىر سەتەڭ كۇسارچان كىرىپ كەلدى، ئۇنى قانچۇقتەك قىسسۇالدى... ئۆمەرنىڭ يۈرىكى قېپىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك قاتتىق سوقۇپ كەتتى.

شۇ كۈندىن باشلاپ، ئۆمەرنىڭ خىيالى تورخانا بىلەن ساتراشخانغىلا مەركەزلەشتى، شوخلۇقلىرىغا قېلىنلىق، گەپلىرىگە قوپاللىق ئارىلاشتى، كىچىك بالدەك قىلىقلىرىنى تاشلاپ، تولا ئىش كۆرۈپ قاغدايما بولۇپ كەتكەن ئاقسا گۇيدەك ھەرىكەت قىلىشقا باشلىدى. ئەگەر ئاكىسىدىن قورقۇمسا ھەممىنى قىلاتتى، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئىشلار ئۇنىڭ كالىسىغا قاتارى تىزىلىپ بولدى: ئاۋۋال تاماكا چېكىدۇ، ئاندىن ھاراق ئىچىدۇ، ئاندىن ج... لارنى ئوينىيدۇ... ئاكىسىمۇ چېكىدۇ، ئىچىدۇ، ئوينىيدۇ، ئوينىغانلىقىنى ھاشىمدىن ئاڭلاپ قالدى، ھاشىم "ئاكاڭغا دېگۈچى بولما" دەپ ئۇنىڭدىن قاتتىق ۋەدە ئالدى. ئەمما ئۆمەرنىڭ كۆڭلىدە بۇ گەپ داغدەك ئورناپ قالدى.

ئۆمەر نەچچە قېتىم ئاكىسىنى ئىزدەپ ھۇجرىسىنىڭ ئالدىغا بارغاندا ئىشكىنىڭ تاقالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئىچىدىكى ئاۋازلارغا قۇلاق ياقىتى. كۈپكۈندۈزدىكى پىچىرلاشلار، كۈلۈشلەر، ھاسراشلار... دىن قېتىپ تۇرۇپ قالدى. ھاشىمنىڭ دېيىشىچە، ياسىن ئاكىسى گۈلشەننىمۇ كۈندۈزدە بوش قويماپتىكەن... ئۇ قىز كەتكەندىن كېيىن بۇ خۇمارنى خوتۇنىدىن ئېلىۋاتقان گەپ. قالغانلار ئوت، ئىس-تۈتەك، ماي ئارىسىدا تەرلەپ-تەپچىرەپ ئىشلەۋاتسا كارى يوق، ئالدىراش ئىشلەۋاتقان خوتۇنىنىمۇ بىكارچى قىلىپ، كۆڭلىنى خوش قىلىۋاتسا... جاھاندا بۇنداقمۇ نەپسى يامان ئادەم بولامدۇ؟

ھاۋايى ھەۋەس، شەھۋەت شۇنداق يامان نەرسىمىكەن، كۈنلەر ئۆتۈپ ئۆمەرنىڭ يۈزىدىكى ساغلاملىق يوقاپ، چىرايى خۇنۇكلششكە باشلىدى. ياتاققا ئوغرىلىقچە تاماكا چەكتى، ھاشىم كۈلدى، ساۋۇت توستى، ئەمما توسۇپ قالالمىدى.

____ ئۇكا، مۇشۇ كەيىنى يامان باشلىۋالدىڭ، ئۆزەڭنى چاڭلاپ ئىش قىل، ____ دېدى ساۋۇت، ____ ھاشىم سەن بۇنىڭغا يامان ئىش ئۆگىتىۋاتسەن.

____ مەن نېمە قىلدىم؟ ____ دېدى ھاشىم تەتۈر قاراپ مېيىغىدا كۈلۈپ، ____ مەن ئۇنىڭغا تاماكا تۇتىدىم، ئۆزى

ئاپتۇ، پۇلغا ئالغاندىكىن چېكى دېگەندۇ.

___ كاۋابنىڭ ئىسىدىن زېرىكىپ كەتتىم... دېدى ئۆمەر بخارامان ھالدا، ___ بۇنىمۇ كۆرۈپ باقاي، زېرىكىپ قالسام تاشلىۋېتىمەن.

___ بۇ ئۇنداق ئاسان تاشلىغىلى بولىدىغان نېمە ئەمەس، ئويلاپ ئىش قىل.

___ تاشلىمىسام چېكىۋېرىمەن.

___ ئاكاڭ كۆرسە نېمە دەيدۇ؟ بىزنى ئىش ئۆگەتتى دەپ قالمادۇ؟

___ نېمە دېسە دېمەمدۇ، ئۆزىمۇ چېكىدىغۇ؟

ساۋۇت ئارتۇق گەپ قىلماي ياتاقتىن چىقىپ كەتتى. ھاشىم ياستۇقنىڭ تېگىدىن تاماكىسىنى ئېلىپ

تۇتاشتۇرۇپ، كونا بەڭگىلىكىنى كۆرسىتىپ قويماقچى بولغاندەك، ئىچىگە تازا تارتىپ شوراپ چېكىشكە باشلىدى.

___ ئوبدان دەپ قويدۇڭ، ___ دېدى ھاشىم ئۆمەرگە زوق بىلەن قاراپ، ___ ئۇ سېنىڭ ئاكاڭ بولمىغاندىكىن،

ئىشىڭغا ئارىلىشىپ نېمە قىلىدۇ دەيمەن، سېنى بۇنداق كىچىك بالدەك كۆرسە بولامدۇ؟ بۇ تېخى كىچىك ئىشلارغۇ،

ئوغۇل بالا دېگەن ھەممىنى قىلىپ بېقىشى كېرەك.

___ سەن بولساڭمۇ ماڭا يېقىن تۇر ھاشىمكا، بۇ ساۋۇتتاخۇن بىلەن پەقەت خوشۇم قالمىدى، ھە دېسە ئۇنى قىل،

بۇنى قىلما... دەپ تويغۇزۇۋەتتى.

___ چاتاق يوق ئۇكا، ئىككىمىز ئوبدان چىقىشىمىز، ئىچىڭدە بىر دەرد باردەك قىلىدۇ، ياسىنىڭغا دېيەلمىگەن

گەپلىرىڭنى ماڭا دېسەڭ بولىدۇ.

___ نېمە دەيمەن ھاشىمكا، ئىچىم بەك پۇشۇپ كېتىپ بارىدۇ. كۈندە كاۋاپ پۇراپ، ئىس پۇراپ بەك زېرىكىتىم.

قولۇمغا يا تۈزۈك پۇل بەرمەيدۇ، يا ھالىڭ قانداق ئۇكام دەپ سوراپ قويمايدۇ. ئىشنى ماڭا تاشلاپ قويۇپ، ئۆزى

بىكار يۈرگەن.

___ شۇ ئەمەسمۇ، بىزغۇ مالاي بولساقمۇ ئىش ھەققىمىزنى ساق ئېلىۋاتىمىز، ئەمدى سەن لاۋبەننىڭ ئۇكىسى

بولغاندىكىن ئاكاڭغا پۇل دېيەلمەيسەن. لېكىن سەنمۇ بىزگە ئوخشاش ئىشلەۋاتىسەن، بىز بىلەن تەڭ

يېتىپ-قوپۇۋاتىسەن، ئاكاڭغا پۇل تېپىپ بېرىۋاتىسەن، ئاكاڭ بۇنى بىلىشى كېرەك. سەن يا كىچىك بالا ئەمەس،

يانچۇقۇڭدا ئانچە-مۇنچە پۇل تۇرمىسا بولمايدۇ. بۇ ئاكاڭ يا سېنىڭ داداڭ ئەمەس، پۇلۇڭنى يىغىپ ساڭا خوتۇن ئېلىپ بەرمەيدۇ، خوتۇننى بەربىر ئۆزەڭ ئالسەن. جېنىڭنى ئۆزەڭ باقمىساڭ بولمايدۇ، ھەممىسىگە پۇل كېرەك. ئاكاڭ بولغان ئادەم ئەلۋەتتە بۇنى ئويلىشى كېرەك-تە!

ئۆمەر بۇ گەپتىن ئويلىنىپ ئولتۇرۇپ كەتتى، چېكىۋاتقان تاماكىسىنىڭ ئىسسىنى خوش ياقماسلىق بىلەن پۇۋلەپ:

___ مەن ھەرگىز بىكارغا ئىشلىمەيمەن، ئاخىرىدا ھەممىنى بىراقلا ئالمەن، ئاز بەرسە ئۇنىمايمەن __ دېدى.

___ سەن ئاخىرىدا ئالمەن دېگەن بىلەن ئاكاڭ بېرەمدۇ؟ ئاشخانا ياخشى مېڭىپ بەرسىغۇ مەيلى، ئەگەر

ۋەيران بولۇپ كەتسە بىر تىيىنمۇ ئالمايمەن.

___ سەن ئاكىمنى ۋەيران بولۇپ كەتسەن دەمسەن؟

___ ياق، ياق، گېپىمنى خاتا چۈشەنمە، ئاكاڭ ۋەيران بولۇپ كەتسە ماڭمۇ زىيان بولمامدۇ! كىم ئۇنداق

بولسۇن دەيدۇ! مېنىڭ دېگىنىم، ھۆكۈمەتتىن ياكى ساقچىلاردىن ئادەم كېلىپ "ئاشخانانى تاقا" دېسە تاقىماي

ئامال يوق، ئاكاڭغا بىر مۇنچە زىيان بولىدىغان گەپ. ئۇنداق ئىشقا بولماس دەيمەن.

___ ئۇنداق دېسە ئاشخاننى سېتىپلا كەتسە بولىدىغۇ!

___ ساتالمايدۇ، ئاكاڭ ئىجارىگە ئالغان ئاشخانا بۇ، فاڭدۇڭ ماقۇل دېسە تۇرالايمىز، كەت دېسە كېتىمىز يا

باشقا يەرگە كۆچمىز.

___ غوجامنىڭ غوجىسى بار دېگىنە، ئەمدى چۈشەندىم.

___ مەن دېگەن گەپلەرنى ئاكاڭغا ھەرگىز دەپ يۈرمە جۇمۇ، بولمىسا مېنى ھەيدىۋېتىدۇ، ئۆزەڭ ساۋۇتكاڭ

بىلەن يالغۇز قالسىن.

___ سەن مېنى نېمە كۆرۈپ قالىدىك؟ سەن دەپ قويمىساڭلا، مەن سېنى دەپ قويمىمەن.

___ تېخى مەندىن گۇمانلىنامسەن؟ بىلىسەنغۇ، مەن چېقىمچىلىققا ئەزەلدىن ئۆچ، شۇڭا ئاكاڭنىڭ ئىشىنىمۇ

رەيھان ئاچاڭغا دېمىدىم. پەقەت سېنىلا بىلىپ قالسۇن دېدىم، بەزى گەپنى ئۆزىمىزلا بىلىپ قالسى دېمەكچى...

___ ئاكىمنىڭ زادى گۈلشەننى شۇنداق قىلغىنى راستمۇ؟ كۆزۈڭ كۆرگەنمۇ؟

___ نېمە دەيدىغانسەن، ئاكاڭ ئۇ ئىشنى بىزگە كۆرسىتىپ قىلامتى؟ گۈلشەن ئاكاڭنىڭ كارىۋىتىدا نەچچە

ئاخشام ياتتى، نەچچە قېتىم خالاغا چىقتى، ساڭا تولۇق ساناپ بېرەلەيمەن. كېچىدە بىللە ياتسا نېمە ئىش بولماقچى؟

ئاكاڭ ئۇنىڭ دۈمبىسىنى سىلاپ قويۇپلا ئۇخلاپ قالامدۇ؟

___ سېنىڭچە رەيھان ئاچام بۇنى راستلا بىلمەسمۇ؟

___ ئۇقۇمى بولمايدۇ، مېنىڭچە بىلىشىمۇ گەپ قىلمايۇتامدىكىن... بۇ ئاچاڭ ياسىنىڭنى بەك چوڭ بىلىدۇ، نېمە

ئىش قىلسا كۆتۈرەيدۇ.

ئۆمەر جىمىپ ئولتۇرۇپ كەتتى، چىرايىدا بۇرۇن ئانچە كۆرۈلۈپ بولمىغان بىر خىل تۈرگۈنلۈك، كۆزلىرىدە

ئەسەبىي ئىستەك بار ئىدى.

___ ئاكام شۇنداق قىلىۋاتسا ئىككىڭلار نەغمە تىڭشاپ ياتتىڭلارما؟

___ ما گۈزىنىڭ گېپىنى!... دېدى ھاشىم ئاچچىق كۈلۈپ، ___ قانداق قىلاتتۇق، كىرىپ ئاكاڭنى ئۇرامتۇق؟!

___ سەنمۇ ئوينىغانسەن ساتراشخاندا، قانداقراقكەن، پەيزى بولامدىكەن؟

___ يوق گەپنى قىلما ئۇكا...

___ ئەمدى دېمىسەڭ بولمايدۇ، ئۆزەڭ دېدىڭ، ئىچىمىزدە نېمە گەپ بولسا ئەمدى دەيمىز.

___ بىر كىمگە دەپ قويىمىساڭلا بولاتتىغۇ...

___ ۋاي ماڭغىنە! دېدى ئۆمەر جىلە بولۇپ، ___ دېمىسەڭ دېمە!

ھاشىم ئۆزىنىڭ كالۋالىقىدىن پاسسىپ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سېزىپ، دەررۇ گەپ باشلىدى:

___ بەك بىلگۈڭ بولسا دەۋىرەي، ساتراشخانغا كىرگىنىم راست، ئوينىغىنىم راست، تېخى لاۋبەن بىلەن دېگىنە.

___ قايسىنىڭغا كىردىڭ؟

___ ئاشخاننىڭ ئۇدۇلدىكىسىگە.

___ ئوڭ تەرەپتىكىمۇ، سول تەرەپتىكىمۇ؟

___ سول تەرەپ، ئەڭ چەتتىكىسى.

___ ھە دېگىنە، لاۋبەننى قانداق قىلدىڭ؟

___ قانداق قىلاتتىم، ئوينىدىم.

___ ئاخىرى قانداق بولدى؟

___ نېمە ئاخىرى؟! بۇ ئىشنىڭ ئاخىرى يوق. بۇرۇن قىلساڭمۇ، ئاخىرىدا قىلساڭمۇ شۇ، ھەممىسى ئوخشاش.

___ قانداق ئوينىدىڭ، قانچە قېتىم ئوينىدىڭ، دېمەمسەن شۇنى!

___ ما گۇپنى، ئەجەپ ساقچىدەك سوراپ كەتتىڭمۇ! ھەممىنى ساڭا دەمدىم؟ بۇنى ساڭا دەپ بەرسەم چۆچەك

ئاڭلىغاندەك بولسەن...

___ ئەجەپ چوڭ ئىش قىلىۋېتىپسەن، ج... دېگەننى ئوينايىمىز دېسەك بىزمۇ ئوينىيالايمىز. لېكىن باشتا قانداق

قىلىشنى ئۇقمايمىز. مەسلەن، سەن باشتا كىرىپلا بىر ج...نى ئېلىپ ماڭامسەن يا سەن كىرگەندە ئۇ ج... سېنى ئېلىپ

ماڭامدۇ؟

___ نەدە ئۇنداق ئىش بار؟

___ ئەمسە قانداق قىلسەن؟

___ ئىش كۆرمىگەن ئادەمگە بۇنى مەڭ قېتىم دەپ بەرسىمۇ بىكار...

___ چوڭ سۆزلىمە ھاشىمكا، ئوغۇل بالا ئەركەك، سەن قىلغاننى بىزمۇ قىلالايمىز.

___ قىلغۇڭ بولسا مەندىن سورىماي كىرىپ قىلىۋەر. مەن ساڭا ھەممىنى دەپ بەرسەم ئىش ئۆگەتكەندەك بولۇپ

قالمەن، ئەڭ ياخشىسى، ئۆزەڭنىڭ ئىشىنى ئۆزەڭ جۈندە...

___ ئەمسە سەندىن سوراي، بىر قېتىم ئوينىسا قانچە پۇل؟

___ ئەڭ تۆۋىنى يۈز كوي، يۈز كويۇڭ بارمۇ؟ پۇل بولسا ئوينىيدىغان نېمە ئۇ...

___ نېمانداق قىممەت، يىگىرمە-ئوتتۇز كويۇلۇقى يوقما؟

ھاشىم زاغلىق ئارىلاش كۈلۈۋەتتى:

___ نېمە دەيدىغاندۇ بۇ، ھەممە نېمىنىڭ باھاسى ئۆستى، ج...نىڭ باھاسىمۇ ئۆستى، يىگىرمە-ئوتتۇز كويۇلۇقى

چاڭگاللاپ كىرسەڭ ساڭا قارايمۇ قويمايدۇ، پەقەت چېچىڭنى ياساپ قويدۇ.

___ پەقەت بولمىسا سەن بېرىپ تۇرارسەن، بىرەر قېتىملىققا بېرىپ تۇرساڭ كېيىن ئاكامدىن پۇل ئالغاندا

بېرىۋېتىمەن.

___ ئۆزەڭنىڭ ئاكىسى تۇرسا مەندىن پۇل سورامسەن؟! مەن ساڭا پۇل بېرىپ تۇرالمايمەن.

___ سېنى خېلى ئوغۇل بالىچىلىقى بار، مەرت دەپ يۈرسەم، يۈز كويغىمۇ چىدىمىدىڭ-دە... بوپتۇ، سېنىمۇ كۆرۈپ قويدۇم.

___ ھاشىم ئۇنىڭ تەرىپلىشىدىن خوش بولۇپ ئارقىدىن مەيۈسلىنىپ قالدى، ئۆمەرنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويغۇسى كەلمىدى.

___ مۇنداق قىل بولمىسا، مەن كىرگەن ساتراشخانغا كىرىپ، ئويناپ بولۇپ، لاۋبەنگە "مەندە پۇل يوق، لېكىن سەن بۆرەك كاۋاپ يەپ قالساڭ پۇلنى بەرمىسەڭمۇ بولىدۇ" دېگەن، ئۇ سېنى تونۇيدۇ.

___ مەن ئۇ گەپنى خەنزۇچە دېيەلمەيمەن.

___ شۇ گەپنىمۇ ئوڭلاپ دېيەلمىسەڭ، ج...نى قانداق ئوينايسەن؟ ھەممىسى سېنى دۆتكەن، گاچىكەن دېمەمدۇ؟

___ لېكىن سەن دېگەن لاۋبەن مېنى تونۇيدۇ.

___ تونۇغان بىلەن بىر نېمىسىنى بىكارغا بەرمەيدۇ، سەنمۇ ئۇنى تونۇغان بىلەن كاۋاپنى بىكارغا بەرمەيسەن، ھەممە ئادەم ھازىر پۇلنى تونۇيدۇ، پۇلنى!

___ ئىشقىلىپ مېنى تونۇغاندىكىن، نېسىگە ئوينىسام بولار...

___ ئويلاپ ئىش قىل، ھەرگىز مېنى دورايەن دېمە، بۇ ئىشتا مېنى دوراپ بولالمايسەن، مەنغۇ ئوينايمەن دېسەملا لاۋبەن ئالدىمدا تەييار تۇرىدۇ، پۇل بەرمەيمۇ ئويناۋېرىمەن، لېكىن كىرمەيۋاتىمەن.

___ نېمىشقا؟ دېدى ئۆمەر ھەيران بولۇپ، ئۇ ھاشىمغا ھەۋەس قىلىپ، سەل-پەل ئىشەنمەسلىك بىلەن قارىغانچە ھاشىم ئۆزىدىن پەخىرلىنىپ كەتتى.

___ بىر قېتىم قاندۇرۇپ قويسام ماڭا چاپلىشىپلىۋالدى، مۇشۇ ئاشخانغىمۇ نەچچە قېتىم كىردى، ئۆزەمنى قاقچۇرۇپ تۇرۇۋالدىم...

___ راستما؟! خېلى سەتەڭ نېمىغۇ ئۇ؟! سەن ماڭا پوئېتۇتامسەن يا؟

___ ئىشەنمىسەڭ ئەتە-ئۆگۈن ئۆزەڭ قاراپ تۇر، ئۇ سەتەڭ كەلگەن ھامان ماڭا خەۋەر قىل، مەن ئۇنىڭ

ئالدىغا چىقاي، شۇ چاغدا كۆرسەن!

ئۆمەر ئەمدى ئىشەندى. كېيىنكى كۈنلىرىدە كۆز ئالدىدا يېڭى-يېڭى ئىشلار، قىزىقچىلىقلار، بۇزۇقچىلىقلار چىقىدىغاندەكلا تۇيۇلدى.

كۈندە زىخقا گۆش ئۆتكۈزۈپ، كاۋاپ پىشۇرۇپ يۈرۈۋاتقان ئۆمەرنىڭ ئىچى دائىم قىزىپلا تۇراتتى، ھاشىم دېگەن ساتراشخانغا دائىم قارايتتى، تورخانغا كىرىپ قالغان كۈنلىرى ھايۋان سەتەڭلەرنى كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن ساتراشخانغا كىرىپ كەتكىلى تاس قالاتتى، ئىشىك تۈۋىگە ئاز قالغاندا پۇلى يوقلۇقىدىن ئاھ ئۇرۇپ، تۈكۈرۈكىنى يۇتۇپ ئاشخانغا ماڭاتتى.

لاۋبەن سەتەڭ ئاشخانغا كىرىپ ھاشىمنى ئىزدىمىگەنچە ئۆمەر ئۇنى پوچى، يالغانچىغا چىقىرىۋەتتى. بۇنداق بولۇۋەرگەنچە ھاشىم ئۇ سەتەڭنىڭ كېلىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتىدىغان بولۇپ قالدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن لاۋبەن سەتەڭ خېرىدارلار ئۈزۈلگەن بىر چاغدا ئاشخانغا كىرىپ، بۆرەك كاۋاپ بۇيرۇتتى. رەيھان بۇ چاغدا ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتكەن، ساۋۇت ياتقىدا ئۇخلاۋاتقان بولۇپ، ھاشىم بىلەن ئۆمەر ئۇ سەتەڭنى كۈتتى. ئۆمەر توڭلاتقۇدىن بىر قۇتا پىۋا ئېلىپ سەتەڭگە ئۆز قولى بىلەن ئېچىپ بەردى، چىرايىغا ھەۋەس بىلەن تىكىلدى. سەتەڭ ئۇنىڭ گاھ ئويىناپ تۇرغان، گاھ ئېچىرقاپ تۇرغان كۆزلىرىنى كۆرۈپ ئىچىدە كۈلدى. ھاشىم قورۇپ بولغان كاۋابنى كۆتۈرۈپ چىقتى، پۇت-قوللىرى سەل تىترەيتتى، چىرايىدا سىرلىق ھاياجان، خۇددى كونا ئاشىسى بىلەن كۆرۈشۈۋاتقانداك تەشەببۇس بار ئىدى. ئەمما سەتەڭ ئۇنىڭ بىلەن كارى يوق، ھورى چىقىپ تۇرغان كاۋابنىلا قارايتتى، كاۋابنىڭ ھىدى، زىرە، لازىنىڭ خۇشپۇراقلىرىدىن ئۆزىنى تۇتالماي، ھاشىمنىڭ قولىدىكى تەخسىنى ئېلىپلا، ئاچكۆزلۈك بىلەن يېگىلى تۇردى.

__ ئاستىراق يە، ئاغزىڭ كۆيۈپ قالىدۇ... __ دېدى ھاشىم ياندىكى جوزىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ، بىر چەتتە ئۆمەر قاراپ تۇراتتى.

سەتەڭگە شۇ تاپتا گەپ قىلىش پەقەت خوشياقمايتتى، توختىماي بۆرەك يەيتتى، پىشۇنى غورتۇلدىتىپ ئىچەتتى.

__ بەك ئالدىراشمۇ؟ نەچچە كۈن بولدى كۆرمىدىم... __ ھاشىم ئۇنىڭدىن كۆزىنى ئۆزمەي قاراپ تۇراتتى.

__ سەن ئوچاق بېشىدىن چىقىمساڭ مېنى قانداق كۆرسەن؟

___ ئامال يوق، قىلىدىغان ئىشىم شۇ تۇرسا.

___ چۇفاڭدىن چىقماي چوشقىدەك سەمرىپ كېتىپسەن...

___ نېمە دەۋاتىسەن؟ مەن نەدە سېمىز؟ ___ دېدى ھاشىم بىردىنلا تېرىكىپ.

___ قاراپ باقە ئۆزەڭگە!

ھاشىم ئۇنىڭ چىرايى ۋە گەپ-سۆزىدىن قەدەمدە بىر ئۇجۇقۇپ رەڭگى ئۆچكىلى تۇردى. ”بۇ سەتەڭ ماڭا ئۆگىنىپ قالغان، ماڭا ۋاي دەيدۇ، ھەتتا ئېسىلىۋالدى” دەپ ئويلىغانلىرىنىڭ ھەممىسى ھازىر خام خىيال بولۇپ چىقتى.

___ مېنى تېخى ياراتمايۋاتامسەن؟ ___ دېدى ئۇ ئۆكتە قويۇپ، ___ نەچچە كۈندىن مېنى سېغىنىپ كەتكەنسەن!

___ سېنىما؟... ___ دېدى سەتەڭ ئۇنىڭغا مەنسىتمەسلىك بىلەن قاراپ، ___ ئۆزەڭنى نېمە چاغلاپ كەتتىڭ؟!

___ مېنى ئويلىمىدىڭما؟ يالغان سۆزلىمە، سەن مەندىن خاپا ئىكەنسەن، ئەمدى چۈشەندىم...

سەتەڭنىڭ چىرايى مەسخىرىدىن قىيىسىپ كەتتى:

___ ئۆزەڭ ئارتۇق ئويلىۋاپسەن...

___ نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مەشەگە كېلىپ مېنى ئىزدىدىڭ.

___ مەن تاماق يىگىلى كىردىم، سېنى ئىزدەپ قانداق قىلاتتىم.

___ مېنى راست ئىزدىمىدىڭما؟

___ سەن ئۆزەڭچە مېنى نېمە دەپ ئويلاپ قالدىڭ؟ سەندەكتىن تاپاي دېسەم بىر دەمدە ئونى پەيدا بولىدۇ.

ھاشىمغا ئەمدى گەپ قىلغۇدەك ئورۇن قالدى. سەتەڭ پۇلنى تۆلەپ ئاشخانىدىن چىقىپ كېتىش ئالدىدا ھاشىمنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ: ”مەن يەنە بىر ئىت بېقىۋالدىم، ئالامەت ئىت” دېۋىدى، ھاشىم گەپ قىلالماي تۇرۇپ قالدى. مەغرۇر دەسسەپ، ساغرىسىنى تولغاپ، سومكىلىرىنى ئوينىتىپ كېتىۋاتقان سەتەڭنىڭ ئارقىسىدىن ئەلەم بىلەن قاراپ ”نەچچە كۈنلۈك دەردىنى مەندىن بىراقلا ئالدى بۇج...” دەپ ئويلىدى.

ئۇ ئۆمەرنىڭ ئالدىدا لەت بولغىنىنى چاندۇرماي، ھېچ ئىش بولمىغاندەك كېلىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىشكە باشلىدى. بۇنىڭدىنمۇ كۆڭلى ئارام تاپماي كىچىك قۇتلىق ھاراقىتىن بىرنى ئېلىپ گۈپۈلدىتىپ ئىچىۋەتتى، چىرايى

سەت قورۇلدى.

— ئۇنىمىدىما؟— دېدى ئۆمەر ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ.

— ئۇنىمىدى، سەن بار يەردە ئۇنداق گەپنى دېمەيدۇ— دە!

— لېكىن قاراپ تۇرسام ئۇ سېنى كۆزىڭگە ئىلمىغاندەك قىلىدغۇ؟

— كۆلدە غاز تولا، ج...دا ناز تولا دېگەننى ئاڭلىمىغانمۇ! ج...نىڭ ھەممىسى يالغانچى، ئۇنىڭ ياق دېگىنى

ماقۇل دېگىنى.

— ئەمدى قاچان كىرىسەن؟ ساڭا كىرگىن دېمىدىما؟

— كىرگىن دېمىسىمۇ كىرىۋېرىمەن. قارىمىسەن، ئۇ مەندىن بەك خاپا بولۇپ كېتىپتۇ، نەچچە كۈندىن قارىماي

قويغىنىمغا بۇگۈن مېنى تويغۇزدى. ئەمدى كىرىپ كۆڭلىنى ئېچىپ قويىمىسام، ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالمەن.

— بىكارغا ئوينايمسەن؟

— بىكارلىق بولمايچۇ؟! پۇل دەيدىغان بولسا ئۆزىنىڭ ئىتىنى ئويناۋالسۇن...

— نېمە ئىت، ئىتنى قانداق ئوينايدۇ؟— دېدى ئۆمەر ھەيران بولۇپ.

— سەن ئۇنى ئوقمايسەن، كېيىن دەپ بېرەي!

— ھازىر دەپ بەر، ئاڭلاپ باقاي.

— ئەجەپ توخۇ پوقدەك چاپلاشتىڭ ئۇكا! ئۇنىڭ بىر پىستىسى بار ئىدى، يوقاپ كەتتى. ئەمدى يەنە بىر

پىستىنى بېقىۋاپتۇ. ئۇ پىستىنى قانداق قىلماقچىدى، قۇچقىغا ئېلىپ ئەركىلىتىپ ئوينايدۇ شۇ...

— ھە، مۇنداق دە، بۇ لاۋبەنىڭ ئوينايدىغان نەرسىسى جىقكەنغۇ!

— شۇنى دېمەمسەن، نەپسى تويمايدۇ بۇ نېپىنىڭ...

— ئۇنىڭ قېشىغا ھازىر كىرەمسەن؟

— كىرسەم كىردىم.

— مېنىمۇ بىللە ئەكىرسەڭ بولمامدۇ؟

— سەن كىچىك ئۇكا، ئىش ئوقمايسەن.

— مېنى كىچىك دەپمە، ئىككى يىلدىن كېيىن خوتۇن ئالغۇدەك بولمەن. مەن بىلەن تەڭ تازىلار ھازىر يېشىنى چوڭايتىپ خوتۇن ئېلىپ بولدى...

— ئاۋۋال مەن كىرىپ لاۋبەنىڭ كۆڭلىنى ئالاي، تازا ياخشى تونۇشۇۋالساق، كېيىن سەن كىرىپ قالساڭمۇ ھەقسىز ئوينىدىغان بولسەن، ھېچ بولمىسا يۈز كوينىڭ يېرىمىنى بېرىپ ئوينىيالايسەن.

ئۆمەرنىڭ كۆزلىرى پارقراپ كەتتى. ھاشىم ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى كۆرسىتىپ قويماقچى بولۇپ، ساتراشخانغا قاراپ ماڭدى، ئىچى قىزىپلا تۇراتتى. «كۆپكۈندۈزدە نېمە سەتچىلىك بۇ!» دەۋاتقان كىم؟ ياسىن لاۋبەنمۇ؟ گۈزەل چوكان رەبىھانمۇ؟ موللام بولۇۋالغان ساۋۇتمۇ؟ ئەخمەق قىز گۈلشەنمۇ؟... مەيلى كىملا بولسۇن، ھاشىمنى توسۇشقا ھېچكىمنىڭ ھەقىقىي يوق! ئاۋۋال ھەممىسى ئۆزىنىڭ پوقنى ئادالاشسۇن!... ھاشىمنىڭ ئىچى ئاچچىققا تولۇپ كەتتى، ئىستەكلىرى ئەسەبىيلەشتى، بۇقەدەك پۇشۇلداپ بارغىنىچە ساتراشخانغا سوقۇنۇپ كىردى. بىر چاغدا ئۇنىڭغا سەت قارىغان سەتەڭ يەنە ئىشىك تۈۋىدە سېغىز چايناپ ئولتۇراتتى. باتەينىڭ كەينىدە بىر نېمىلەرنى قىلىپ ئولتۇرغان سەتەڭ ھاشىمنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى:

— كىرىپ قاپسەنغۇ؟

— كىردىم، بولمامدا؟— دەپدى ئۇ بېزەڭلىك بىلەن سەتەڭگە يېقىن كېلىپ.

— نېمە ئىش قىلماقچى؟

— ئىتىڭنى كۆرۈپ باقاي دېگەن...

— ئىتىم ئۆيدە، باشقا گېپىڭ بولسا دە.

— ئۆزەڭ بىلسەنغۇ...

— ياق، سەن ئىچىۋاپسەن، بۈگۈن باشقىسى ھەمراھ بولسۇن.

— ماڭا سەن لازىم...

— مېڭ كوينى تاشلىساڭ كىرىمەن.

ھاشىم بۇ گەپتىن ئەندىكىپ مەستلىكىمۇ يېشىلىپ كەتكەندەك بولدى:

— نېمە گەپ بۇ، باھايىڭنى يەنە ئۆستۈرۈۋاپسەنغۇ؟

— ئەزەلدىن شۇنداق، چىدىمىساڭ باشقىسىنى ئوينا، ھەممىسى ئوخشاش.

— ياق، سەن ئوخشىمايسەن... ماڭا سەندىن باشقىسى لازىم ئەمەس...

— قۇرۇق گېپىڭنى قوي، مېنىڭ سىرتقا چىقىدىغان ئىشىم بار، ئوينىساڭ پۇل بېرىپ ئوينا، بولمىسا چىقىپ

كەت. ... سەتەڭ شۇنداق دەپلا باتەينىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، سومكىسىغا بىر نەرسىلەرنى سالغىلى تۇردى..

ھاشىم سولشىپ، ئۇسساپ كەتكەن قويدەك تىلىنى يالاپ، پۇشۇلداپ تۇرۇپ كەتتى. سەتەڭنىڭ

ھاكاۋۇرلۇقىدىن، بىكارلىق لەززەتنى تاما قىلىپ بۇرۇنغا يىگىنىدىن ئاچچىقى كەلدى. ھازىرا چىقىپ كەتسە

ئۆمەرنىڭ ئالدىدا مازلىشاتتى، ئۇنىڭدىن كۆرە يۈز كويىنى قۇربان بېرىپ، ئىشىك تۇۋىدە تۇرغان قاپقى يامان سېرىق

چاچتىن ئاچچىقىنى چىقارماقچى بولدى. ئەمما ئۇ « مەن ئەنەمۇ قىلىمەن، ئۇنداق ئىشنى قىلمايمەن » دەپ رەت

قىلدى. ئۇنى دوراپ نەچچىسى ئۆزىنى تارتتى، ياكى بولمىسا يەنە يۈز كوي قاتسەن دەپ تۇرۇۋالدى. ھاشىم

ئۆزىدىن قېچىۋاتقان بۇج... لارنى ئۇرۇۋەتكۈسى كەلدى، بۇ نېمىلەر ھاشىمنى كېسەل دەپ ئويلايدىغاندۇ ؟ ! كېسەلنى

ئۆزلىرى يۇقتۇرۇپ ئەمدى ھاشىمدىن قاچقىنى نېمىسى ! ھاشىم بىر مىنۇت سوغۇق تەرلەپ ئىچىنى تىغشىدى، ئاندىن

«ئۇنداق ئەمەس، پۇل بەرسە ھەممىسى يېتىپ بېرىدۇ» دەپ ئويلىدى... ئاخىرىدا ئۇنىڭغا ئەڭ سەت، ئەڭ قېرى

چىرايدىن بىرسى ئېشىپ قالدى. ئەگەر بۇ ماقۇل دېمىگەن بولسا ھاشىم ئېغىلغا سولاپ قويۇلغان ئېشەكتەك

تېپىچەكلەپ، ئۆزىگە ئۆزى ئارام بەرمەي ئازابلىنىپ يۈرگەن بولاتتى. ...

ئۇ يەنە بىر قېتىم بۇلغىنىپ، يېلى چىقىپ كەتكەن توپتەك سولشىپ چىققاندا تېخىچە كەتمەي تۇرغان

لاۋبەنى كۆرۈپ سەپرايى ئۆرلىدى، « ج...دا يۈز يوق، ئالدى كەينىنىڭ پەرقى يوق، ئەمدى بۇنىڭغا قورۇپ

بېرىدىغان كاۋابقا تۈكۈرۈپ قويىمەن » دەپ ئويلىدى، يۈز كويىنى قوينىدىن ناھايىتى تەستە سۇغۇرۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا

تاشلىدى. لاۋبەن سەتەڭ ئۇنىڭ چىرايىغا قارىمايلا پۇلنى ئېلىپ سومكىسىغا سالدى.

ھاشىم ئاشخانغا كىرگەندە ئۆمەر ياتاققا كىرىپ كەتكەنىدى. «قارىغاندا بۇ شۇم قاراپ-قاراپ

چىدىماپتۇ-دە» دەپ ئويلىدى ھاشىم ۋە ياتاققا كىرىپ ئۇنىڭ ئۇخلىماي، تولغىنىپ ياتقانلىقىنى كۆردى.

— ئەجەپ ئۇزۇندا چىقىنغۇ؟

— بىكارلىق بولغاندىكىن ئويناپ قويسەن-دە ئەمدى!،— دېدى ھاشىم ئۇخلاۋاتقان ساۋۇتقا قاراپ قويۇپ.

— تازا پەيزى قىلىپسەن-دە!

— ئۇنى بىر دېمە، تېخىچە ئەسلىمگە كېلەلمەيۋاتىمەن...

— كېلەر قېتىم مېنىمۇ ئەكسىگە بولمامدۇ؟

— بۇنداق ئىشتا بىر كىمنى شېرىك قىلما، ئوغۇل بالا بولساڭ ئۆزەڭ كىر...

— پۇلۇم يوق شۇ... ماڭمۇ بىكارلىق بولغان بولسا كۈندە كىرەتتىم.

— بىز بۇ دۇكاننى تىتۋەتتۇق ئۇكا، ھاشىمكامنىڭ ئىنىسىمەن دەپ كىرىپ ئويناۋەر، يۈز كوي دېسە ئون

كويىنى تۇتقۇزۇپ قويساڭمۇ ياق دېمەيدۇ...

— راستما؟ ئۇنداق بولسا پەيزىغۇ، تورخانغا كىرىپ يۈرگەندىن شۇ يەرگىلا كىرسەم بولمامدۇ!

— ئاستا گەپ قىل... دېدى ھاشىم ساۋۇتنى ئىشارەتلەپ.

— نېمانداق قورقسەن ئۇنىڭدىن... دېدى ئۆمەر شاپپىدە ساۋۇتقا بۇرۇلۇپ،— ئۇنىڭدىن تاياق

يەپتىكەنسەن-دە!

— ئاز گەپ قىل، ساۋۇتكاڭنى خاپا قىلساڭ سەنمۇ تاياق يەيسەن.

— مەن قورقمايمەن، سەن بەك قورقىدىكەنسەن ئۇنىڭدىن...

— مەن نېمىشقا قورقاتتىم؟ ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىلى دەۋاتىمەن، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق ئىش قىلساڭ

داۋراڭ قىلما، غىپىدە كىرىپ ئىشىڭنى چۈندە!

— بۇ گېپىڭنى ئاڭلاپ ھازىرلا كىرگۈم كېلىۋاتىدۇ...

— لېكىن يانچۇقۇڭغا پۇل سېلىپ كىرمىسەڭ بولمايدۇ.

— ئۆزەڭ بىكارلىق دېدىڭغۇ؟

— دائىم ئۇنداق بولۇۋەرمەيدۇ، يېنىڭغا ئەللىك كوي بولسىمۇ سېلىۋال.

— ئەللىك كويۇم بولسا تورخانىدا بىر ھەپتە ياشايمەن، بىر دەمدىلا تۈگىتىۋەتسەم ئاچامغا نېمە دەيمەن.

— كاۋاپ ساتقاندا ئاكاڭ بىلەن ئاچامغا ئۇقتۇرماي ئازراق پۇل ئېلىۋالساڭ بولمامدۇ؟

— ياق، ھەر قانچە پۇلۇم بولمىسىمۇ، ئۇنداق ئىشنى قىلمايمەن.

— مانا جىڭ ئوغۇل بالا ! تۇغقان دېگەن مانا سەندەك بولۇشى كېرەك. سەن مۇشۇنداق بولغاندىكىن

ئاكاڭمۇ سېنىڭ قەدرىڭنى بىلىپ، ئاز-تولا پۇل بېرىپ تۇرسا بولاتتى دەيمەن!

— شۇ ئەمەسمۇ، لېكىن مەن ھامان ئالىمەن...

17

ياسىن خوتۇنى بىلەن تىنچ ئۆتۈۋاتقان بولسىمۇ ئەر-خوتۇن ھەر ئىككىسىنىڭ كۆڭلى بۇرۇنقى ھالىتىگە قايتالمىدى. دەسلەپكى بىر ھەپتىدە ئەر-خوتۇن كېچە-كۈندۈز دېگۈدەك بىللە بولۇشقاندا ياسىن ئۆز گۇناھىنى يۇيۇش ئۈچۈن ئاكتىپلىق، قىزغىنلىق كۆرسەتكەنىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن بۇ قىزغىنلىق سۇسلىشىشقا باشلىدى، رەيھان بۇنى سېزىپ قېلىپ، قايتا گۇمانلىنىشقا باشلىدى. شىرىن مۇناسىۋەتلىرىنىڭ تەمى بۇرۇنقىغا يەتمەيدىغان، ھەتتا كۆڭۈلگە تېگىدىغان بولۇپ قالدى.

ياسىن گۈلشەننىڭ ئۆز كۆڭلىدىكى ئورنىنىڭ پەقەت بىر دەملىك ئەمەسلىكىنى تېخىمۇ چوڭقۇر ھېس قىلدى. رەيھان بولسا ئېرىگە بىر چېكىت ئۇرۇپ قويغان بولۇپ، بۇ چېكىت ئەمەلىيەتتە كۆڭۈلدىكى يوقالماس داغ ئىدى. بۇنى پەيدا قىلغانمۇ ياسىن، يوقىتىدىغانمۇ ياسىن ئىدى، لېكىن ئۇ بۇنى ئاللىقاچان ئۇنتۇپ كەتكەندەك بېپەرۋا يۈرەتتى. بۇنداق بولۇۋەرسە داغ ئۈستىگە داغ چۈشمەيدۇ دېگىلى بولمايتتى. رەيھان ئۇنىڭغا شۇنچە ئىشەنەي دېسىمۇ، ئىشەنچ ئۇنىڭ بىر بۇرجىكى ئۆرۈلۈپ چۈشكىلى قەستلەيتتى. ئۇ ھەر قېتىم ئېرىنىڭ چىرايىدىن غەمكىنلىك بۇلۇتلىرىنى كۆرۈپ قالسا، ئېرى خىيالغا چۆكۈپ قالسا ياكى كۆزىنى باشقا ياققا ئېلىپ قاچسا، ئۇنىڭغا چاپلىشىۋالغان "جىن"نى تېخى يوقالمىدى دەپ ئويلايتتى، ئازابلانمىتى، ئۇ جىننى تۇتۇپ چېچىنى كېسىپ، پېيىنى قىرغىپ، ئارىدىكى شۇملۇقنى قوغلىۋەتسەم دەيتتى، ئەمما تۇرمۇشنىڭ ئىشى بۇنداق ئاسان ئەمەس ئىدى...

ياسىن بۇرۇنقىدىن ھورۇن، خىيالچان، گالۋاڭ بولۇپ قالدى، بۇنداق بولۇۋەرسە نېچە رەيھانمۇ ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىپ، ئاغرىنىپ، زارلىنىپ، بۇرۇنقىدەك تېتىك ئىشلىمەيدىغان، ھېلى قويغان نەرسىسىنى ھېلى ئۇنتۇپ قالدىغان دېۋەڭ خوتۇنغا ئايلىنىپ قالدى. پەقەت ئۇلارنىڭ ئوغلىلا ساق، شوخ يۈرەتتى، يەسلىدىن ئۆگەنگەن

خەنزۇچە شېئىرلارنى كىچىك راھىبلاردەك يادلاپ، ئاپىسىغا ئوقۇپ بېرەتتى. ئېرىدىن رازى بولمايۋاتقان دىلخەستە رەيھان بالىسىغا تۇزۇك قارىيالمىدى، بۇنى ھەم ھېس قىلالىدى. تۇرمۇشنىڭ گۈل پەسلى كېتىپ، غازاڭ پەسلى يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغاندەك بىر يېقىمىسىز، سوغۇق كەيپىيات كۈچىيىشكە باشلىدى، رەيھان بۇنى ھەر قېتىم سەزگەندە ۋۇجۇدىغا تىترەك ئولشاتتى، ئوغلىنى قۇچاقلاپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرۇپ كېتەتتى، ئەرنىڭ ياغراق، مەردانە ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولمايدىغان ئۆيدە پەقەت خوتۇن كىشىنىڭ مەيۈس زارلىنىشلىرى، ئۇھسىنىشلىرىدىن باشقا نېمىنى ئاڭلاش مۇمكىن؟ دادىسىنىڭ قۇچىقىغا چىقىپ شوخلۇق قىلالىمىغان بالىنىڭ كۈلكە ئاۋازىمۇ بىچارە... يەسلىدىن ئۆگەنگەن نەرسىلىرىمۇ بىمەنە... بىر ئائىلىنىڭ شاد-خوراملىقى بولمىغان يەردە غېرىبلىق، بەختسىزلىكتىن باشقا نېمە بولسۇن؟

رەيھان ھەر قېتىم بالىسىغا قارىسا كۆڭلى بۇزۇلاتتى، ئانىسىنى ئەسلەپ ياش تۆكەتتى. چوغدەك يېلىنچاپ تۇرىدىغان ئېرىنىڭ مانا ئەمدى بىر كۆيۈپ ئۆچكەن كۆسەيدەك قارىداپ كەتكىنىنى ئويلىسا، ئىچ-ئىچىدىن غەزىۋى تاشاتتى، بۇنداق ئەخمىقانە تۇرمۇشنى چاك-چېكىدىن بۆسۈپ، نېمە كۆرسە شۇ چاغدا كۆرۈشنىمۇ ئويلاپ قالاتتى. يېشى چوڭايغانچە ئۇنىڭ ئېرىگە قويدىغان تەلىپى تۆۋەنلىدى، ئەمما ئېرى مۇشۇ تەلەپكىمۇ يەتمەيۋاتاتتى؛ خوتۇننىڭ چىرايىغا قاراپ ئىش قىلىدىغان ئەر ئەر ئەمەس، بەلكى خوتۇننىڭ چىرايىغا قاراپ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلەلەيدىغان ئەر ھەقىقىي ئەر؛ پەقەت ئۆزىگىلا كۆڭۈل بۆلىدىغان ئەر ئەر ئەمەس، بەلكى خوتۇنغا ھەر ۋاقىت كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ سەممىي ھېسسىياتىنى بىلدۈرۈپ تۇرىدىغان ئەر ھەقىقىي ئەر... رەيھان ھەر كۈنى، ھەر سائەتتە ياسىندىن مۇشۇنى تەلەپ قىلاتتى. ئەمما ھازىر ئۇ بېيجىڭدىكى كاۋاپچى ياسىن ئەمەس، بەلكى خېبېينىڭ چەت شەھىرىدىكى ئاشخانا خوجايىنى، ئاشنا ئويناپ بۇزۇلغان، مەجەزى ئۆزگەرگەن ياسىن ئىدى... كىم بۇزۇلسا دەردىنى ئۆزى تارتىشى كېرەك ئىدى، ئەمما ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياشاۋاتقانلارمۇ دەردۇ بالاغا تەڭ مۇپتىلا ئىدى ھازىر...

ئەمەلىيەت شۇكى، پاراكەندە ياسىن خوتۇنىنى رازى قىلىپ گۇناھىنى يۇيۇش ئۈچۈن پەقەت بىر ھەپتىلا چىداشلىق بېرەلدى. ئاندىن داۋاملىق ۋەسۋەسە، غەم-ئەندىشىدىن باش كۆتۈرەلمىدى. خوتۇن-بالىسىغا كۆڭۈل بۆلۈپ بولالمىدى...

ئۇ غېنى شاخجاڭغا بېرىپ قويغان ۋە دېسىدىن يالتايغان بىلەن بىراقلا يېنىۋېلىشتىن ئەيمىدى. غېنى شاخجاڭ كىچىك ئادەم ئەمەس ئىدى، ئۆزىنى لاۋدا دەپ تۇرۇۋالغان بىلەن بۇ شەھەردە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمىدىغان خوجايىن يوق ئىدى. ئەگەر ياسىن ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىسا، ئۇ "بويۇتۇ، ئۆزەڭنىڭ بىلگىنىدەك قىل" دەپ قويۇپ، كەينىدىن بابلىسا كۆرۈڭ!

بۇرۇن ئۇ ئاددىي كاۋابچى ۋاقىتلىرىدا بىر كىمىدىن قورقۇپ قالمايتتى، غۇرۇرنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يۈرەتتى، ئەمدى كىچىككەنە لاۋبەن بولغاندا، ئازراق ھاللىنىپ، ئەتلىنىپ قالغاندا قورقۇنچاق، ئېھتىياتچان بولۇپ كەتكەنىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ گۈلشەندىن ئايرىلىپ قېلىشىنى خالىمايتتى، ئەگەر غېنى شاخجاڭ "گەپكە كىرمىدىڭ" دەپ گۈلشەننى ئۇنىڭدىن ئايرىۋېتىمەن دېسە بىر دەملىكلا ئىش ئىدى، ياسىن "قولنى چىشلەي دېسە قاتتىق، قوغنى چىشلەي دېسە سېسىق"، ئاھ ئۇرۇپ، پۇشايمان قىلىپ قالاتتى.

ئۇ كاۋاپمۇ كۆيمەيدىغان، زىخمۇ كۆيمەيدىغان چارنىلەرنى ئويلاپ باقتى، ئاقىدىغان، ئاقمايدىغان چارنىلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر-بىرلەپ تەھلىل قىلىپ، باش-ئاينىغىنى باغلىدى. ئەمما ھېچقايسىسىدا كۆڭۈل توختىتالمىدى، چۈنكى كېيىنكى ئىشلارغا بىر نېمە دېگىلى بولمايتتى، ئۆيدىكى ھېساب تالاغا توغرا كەلمەي قالاتتى. ئۇنىڭ ئويلىغانلىرى ئىچىدىن ئەڭ بولىدىغىنى يەنىلا كۆز بويامچىلىق ئىدى. يەنى ئۇ غېنى شاخجاڭنىڭ گېپىگە كىرىپ، خوتۇنغا بىلدۈرمەي نىكاھ ئوقۇتۇپ گۈلشەننى ئەمرىگە ئالغان بولاتتى؛ تۆت بۇلۇڭ، بىر كۈلۈڭلۈك ئۆيگە كىرىۋالغاندىن كېيىن ئەر-خوتۇنلۇق رەسمىيەت ئەمەلدىن قېلىپ، ياسىننىڭ دېگىنىدەك بولاتتى: گۈلشەن ئۇنىڭ گېپىگە بويسۇنۇپ خوتۇنلۇق دەۋاسى قىلمايتتى، بۇرۇن قانداق بولغان بولسا شۇنداق بولاتتى، ياسىنغا قانداق مۇئامىلە قىلغان بولسا، كېيىنمۇ شۇنداق مۇئامىلە قىلاتتى. ئارتۇق جېدەل قىلمايتتى، چوڭ خوتۇنۇڭغا بەك قاراپ كېتىپ مېنى تاشلاپ قويدۇڭ دەپ قاقشىمايتتى. بالا تۇغمەن دەپ تۇرۇۋالمايتتى. قىسقىسى، ياسىن نېمە دېسە شۇنىڭغا بويسۇناتتى... ياسىن ئۇنىڭ مۇشۇ يېرىنى دېمىسە، ئۇنىڭدىن خالىغانچە ھۇزۇرلىنىشى ئارزۇ قىلمىسا، نېمە قىلىدۇ ئارتۇق ئۆي تۇتۇپ، پاراكەندە بولۇپ!؟

ئۇ غېنى شاخجاڭغا ئەمدى تېلېفون قىلاي، مانا تېلېفون قىلاي دەپ ئىككى ھەپتىنى ئۆتكۈزۈۋەتتى؛

خوتۇن-بالىسىغا يەنە خىيانەت قىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ ئىككىلەندى، ئەمما ئىشنى ئۆزى تېرىپ قويۇپ، گەپنى ئۆزى چىقىرىپ قويۇپ، ۋەدىنى ئۆزى بېرىپ قويۇپ ئەمدى يوقاپ كەتسە سەتلىشەتتى. ئۇ ھەر كۈنى دېگۈدەك شۇ ئىشلارنى ئويلىدى، گۈلشەن بىلەن بولىدىغان ھاياجانلىقلىرىنى خىيال قىلدى. شىرىن تەسەۋۋۇرلىرىغا شۇنچىلىك كىرىشىپ كەتتىكى، قېشىدا تۇرغان چىرايلىق خوتۇنى، ئوماق بالىسىمۇ كۆزىگە كۆرۈنمىدى.

ئۇ بۇ كونا تۇرمۇشىدىن زېرىككەندە يېڭى تۇرمۇشىدىن خۇشاللىق تاپىدىغانلىقىنى، ئەنسىرەپ قورقۇپ تۇرۇپ شادلىنىدىغانلىقىنى ئويلىسا " ھەر ۋاقىتتىكىگە ئوخشاش بەدەل تۆلەپ بەختنىڭ پەيزىنى سۈرمەن " دەپ ئۆزىگە مەدەت بېرىتتى، پۇل تاپقانلارنىڭ نېمىشقا ئاسان تاپتىن چىقىدىغانلىقىنى، شۇنچە خەۋپ-خەتەر ۋە باش ئاغرىقىدىن قورقماي خۇپىيانە لەززەت سۈرۈشكە ئاتلىنىدىغانلىقىنى توغرا چۈشەنگەندەك بولاتتى.

ئۇ شۇنداق ئىككىلىنىپ ۋە بەختنىڭ خىيالىنى سۈرۈپ كالىسىنى قاپاق قىلىپ يۈرگەندە غېنى شاخجاڭ ئۆزى تېلېفون ئۇرۇپ قالدى. ياسىن بۇ تېلېفونغا قاراۋاتقاندا يۈرىكىنىڭ قورقۇنچ ۋە ھاياجاندا سوقۇۋاتقىنىنى سەزدى. تېلېفوننىڭ ھەر بىر سايىرىشى ئۇنىڭغا شۇنچە كۈچلۈك تەسىر قىلدىكى، غېنى شاخجاڭ "ھوشۇڭنى يىغ، خىيالىڭغا قايت، ئەركىشىدەك تەۋەككۈل قىل، بەدەل تۆلىمىسەڭ بەخت يوق" دەۋاتقاندا قىلاتتى. مانا تۇتۇق خىيال تۈگەپ، ئېنىق ئىشلار پەيدا بولدى، ھەمدەم خىيالغا ھەمىشېرىك بولىدىغان ئادەم چىقتى، بىرسى ئۇنىڭغا « سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزەي » دەۋاتسا، «ياق، مەن يەتمەسلىكىم كېرەك» دەمدۇ؟!

ياسىن تېلېفوننى ئالدى، غېنى شاخجاڭ قىسقىچە ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن ئۇنى رېستورانغا چاقىردى.

___ ھازىرلىما؟ ___ دېدى ئۇ ئۈندەرەپ.

___ قاچان بولسا بولاتتى؟ خوتۇن بىر نېمە دەمتى يا؟

___ ياقەي... ئاشخانىدا ئازراق ئىشلىرىم بار ئىدى.

___ ئۇنداقتا ئىشىڭنى تۈگىتىپلا كەل.

___ ماقۇل... ھېلى بىر دەمدىلا بارىمەن.

ياسىن پەرىمانبەردارلىق بىلەن لاۋدانىڭ يېنىغا ماڭدى، خوتۇنى بىلەن بالىسىدىن بىردىنلا يىراقلىشىپ كەتتى، گۈلشەننى كۆرۈش تەقەززالىقى كۈچىيىپ قالدى. ئۇ رېستورانغا كىرىپ تۇرۇشقا چىرايلىق ياسىنىۋالغان گۈلشەن

ئۇنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى، بۈگۈن ئۇ ئاشخانىدىكى قىزلار كىيىدىغان ئەتلەس كۆينەكنى كىيىمگەن بولۇپ، ياسنىڭ نەزەرىدە باشقىچە جۇلالىق، گۈزەل كۆرۈنۈپ كەتتى. ياسنى ئۇنىڭغا بىر لەھزە تەلمۈرۈپ قاراپ قالدى، گۈلشەنمۇ ئۇنىڭغا سېغىنىش، تەشەنلىق بىلەن قارىدى. بىر ئېغىز ئەھۋاللاشماي تۇرۇپ كۆزلىرى پىچىرىلىشىپ، يۈرەكلىرى بىر-بىرىگە تارتىشىپ، بەدەنلىرىگە شىرىن تىترەك ئولاشقىلى تۇردى. كۆڭۈل خۇمارىمۇ، شەھۋەت خۇمارىمۇ ئەيتاۋۇر، ھەر ئىككىسىنىڭ خۇمارى تۇتۇپ، كۆزلىرى پارقراپ كېتىشكەندى، كىنولاردا كۆرگەن بولسىڭىز، بۇنداق ئەسەبىي بىر جۈپلەرنىڭ ھېچنېمىگە قارىماي چىرمىشىپ كەتكىنىنى كۆرەتتىڭىز...

ھەر ئېھتىمالغا قارشى ياسنىڭ كاللىسىدا رېئاللىق ئەينەكتەك روشەن ئىدى ۋە بۇ ئەينەكتە غېنى شاڭجاڭ ئەكس ئېتىپ تۇراتتى؛ شۇڭا ھوشنى دەرھال يىغىپ، ئەتراپقا قاراپ قويدى؛ ئۆزىنى ھېسسىيات قاينىمىدىن بالدۇرراق تارتىپ چىقىپ، تېخىچە شۇ قاينامدا چۆڭلەپ تۇرغان گۈلشەنگە ئېغىز ئاچتى:

__ قانداق، ياخشى تۇرۇۋاتامسەن؟

__ بولىدۇ، ئۆزىڭىزچۇ...

__ كېتىپ بارىمىزغۇ شۇ كۈننى كەچ قىلىپ.

__ خوتۇن-بالىڭىز ساقىتۇ؟

ياسنى ئۇنىڭ بۇنداق سوئال سورىشىنى كۈتمەيتتى، ئۈمىدەمۇ قىلمايتتى.

__ ساق كېتىپ بارىدۇ، __ دېدى ئۇ ئامالسىز، مەيۇس ھالدا ئېغىز تىنىپ، __ ئۆزەڭچۇ، ئاغرىپ قالمىغانسەن؟

__ ھەممە يېرىم ساق، لېكىن يۈرىكىم ساق ئەمەس... __ دېدى ئۇ ياسنىغا ناز بىلەن تىكىلىپ، __ سىزنى

ساقايتىدۇ دەپ قاراپ تۇرىمەن...

ياسنى ئۇنىڭغا دەرھال ۋەدە بېرىشىنى خالىماي جىم تۇرۇپ قالدى، بولمىغان ئىشنى ئالدىن دەپ قويغاندىن

كۆرە، شۇ ئىش ئەمەلگە ئاشقاندا ئۇنى تۇيۇقسىز خوش قىلىۋەتسە ياخشىراق بولاتتى.

شۇ ئەسنادا غېنى شاڭجاڭ رېستورانغا كىرىپ ياسنى بىلەن كۆرۈشتى، گۈلشەن تارتىنغاندەك قىلىپ نېرى كەتتى.

غېنى شاڭجاڭ ياسنىنى ئايرىمخانىغا باشلاپ كىردى. ئاۋۋالقىدەكلا جوزا راستلاندى، سەيلەر چىقتى، ھاراق تىكلەندى.

"ياشايدىغانلار" ئۈچۈن، ئەركەكلىك ۋە دوستلۇقنىڭ نامايەن بولۇشى ئۈچۈن، مەسلەھەت ئۈچۈن، غەيۋەت-شكايەت

ئۈچۈن مانا مۇشۇنداق سورۇندىن باشقىسى بىكار ئىدى. ئىككى ئەر بىر بۇتۇلكا ھاراق ئەتراپىغا جەم بولسا ھەممە نەرسىنى ئۇنتۇپ، جاھاننى بىر قېتىمدىن تاسقاپ، ئاندىن مەقسەتلىرىگە ئۆتەتتى.

___ قانداق، ئويلىنىپ بولدۇڭمۇ؟ ___ دېدى غېنى شاھجاڭ تۇنجى رومكىنى گېلىغا ئاتقاندىن كېيىن.

___ ئويلىنىپ بولغان، لېكىن ساڭا ۋاقتىدا تېلېفون ئۇرالمىدىم.

___ ئىككىلىنىپ قالدۇم دېگەنە...

___ ئۆزۈڭ بىلسەن، نىكاھ دېگەن ئوينىشىدىغان ئىش ئەمەس. بىر دەمدە قارار قىلىۋەتمەك ئۇنداق ئاسان ئەمەس.

___ بۇنى بىلىمەن، ئاخىر قانداق ئويلىدىڭ؟

___ سېنىڭچە شۇنداق قىلسام بولارمۇ؟

___ يەنە مەندىن سورايسەنغۇ، تىكىچىك توختماپتۇ-دە!

___ خوتۇن دېگەننى ئېلىپلا قويغان بىلەن بولمايدۇ غېنىكا، تۇرىدىغان ئۆيى بولۇشى كېرەك، ئۇنى بېقىشك

كېرەك، كۆز-قۇلاق بولۇپ تۇرۇشۇڭ كېرەك، دەردىنى تىگىشىشك كېرەك... مەن مۇشۇ تاپتا بىر خوتۇننىڭ باش ئاغرىقىدىن قۇتۇلالماي تۇرۇۋاتىمەن...

___ ھەي ئەخمەق، بىرىنچى خوتۇننىڭ باش ئاغرىقىنى ئىككىنچى خوتۇن ئوڭشايدۇ دەيمەن، زېرىككەندە

كېلسەن، كىچىك خوتۇنۇڭ بېشىڭنى سالاپ ئوڭشاپ قويدۇ. ئاغزىڭدا ياق دېگەن بىلەن كۆڭلۈڭ شۇنى تارتىپ

تۇرۇۋاتىدۇ، كۆزۈڭدىنلا بىلىۋاتىمەن، مەندىن يوشۇرما. خوتۇن ئال دېسەم بېشىڭغا تاغ يىقىلمىسۇن، ئەمەلىيەتتە

بۇنىڭ ئىشى ئاسان، ئايرىم ئۆيدىن بىرنى تۇتۇپ قويىسەن، ئىش تامام ۋە سىلاپ. گۈلشەن مەشەدە ئىشلەۋېرىدۇ،

خالىسا سەن كىرالاپ بەرگەن ئۆيدە تۇرىدۇ، يالغۇز قالدۇم دەپ قالسا ياتقىدا ياتىۋېرىدۇ ياكى بىر قىزنى ھەمراھ

قىلىپ ياتىدۇ. سەن كېلىدىغان چاغدا خەۋەر قىلىۋېتىسەن، گۈلشەن سېنى كۈتۈۋالىدۇ، كېچىنى بىللە ئۆتكۈزۈسەن.

___ ياق، ياق، كېچىدە قونالمايمەن... ___ دەۋەتتى ياسن خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ.

___ مەن دېمىدىمۇ، كالاڭ مۇشۇ ئىشتىلا قالغان سېنىڭ. كېچىدە قونالماساڭ كۈندۈزدە كەلسەڭمۇ بولىدىغۇ...

قاچان دېسەڭ كىچىك خوتۇن يېنىڭدا. خوتۇن دېگەننى كېچە-كۈندۈز ئالماشتۇرۇپ تۇرساڭ پەيزى دېگەنە... سەن

تېخى ياش، سېنىڭدەك ۋاقتىم بولىدىغان بولسا، ئۈچ خوتۇن ئەمەس، ئون خوتۇنغىمۇ توپىمايتتىم. ھېلىمۇ شۇكىرى دەيمەن، يېنىمدا بىر نەچچىسى بار. ئايرىم ئۆي، ئايرىم خوتۇن... ئەركىشى ئۈچۈن بۇنىڭدىن ئارتۇق خوشلۇق بولامدۇ جاھاندا!

___ سەنغۇ مۇشۇنداق ياشاپ كۆنۈپ قالغان، ئەمما بىزگە تەس كېلىۋاتىدۇ بۇ ئىش... كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىشتىن چاتاق چىقىپ كۆتۈم ئوچۇق قالارمۇ دەيمەن...

___ ئەركىشىدەك گەپ قىلغىنە ئۇكا، ئىشنى باشلا-باشلىماي يەل قويۇۋېتىدىغان ئادەمنى ئوغۇل بالا دېمەيمىز. ئادەم نېمىدىن بەك ئەنسىرىيدۇ؟ قوپالماس كېسەلدىن، ئۆلۈپ كېتىشتىن! شۇنداققۇ؟ ھامان ئۆلۈپ كېتىدىغان جاھان بۇ، جاھاندا ئۆلۈمدىن قاتتىق ئىش يوق، شۇنداققۇ؟ دېمەك، مۇشۇنداق قاتتىق ئىشلار ئالدىڭدا تۇرغاندا باشقا يەنە نېمىدىن قورقسەن؟ خۇدادىن قورقماي زىنا قىلىدىك، لېكىن خوتۇنۇڭدىن قورقۇڭ. دېمەك، خۇدادىن قورقماي، خۇدا ياراتقان بەندە بولغان بىر ئاجىز خوتۇندىن قورقۇڭ. ئويلاپ باق، سېنىڭ نەرنىڭ ئەركەك، نەرنىڭ مۇسۇلمان... مەن سېنى ئەمدى نىكاھ قىل، ئۇ قىزغا ئىگە بول، زىنا قىلما دەۋاتىمەن. لېكىن سەن تېخىچە خوتۇنۇڭدىن قورقۇپ ئالدى-كەينىڭگە دەسسەپ يۈرسەن، ئۆزەڭگە قويۇپ بەرسە يەنە زىنا قىلغۇڭ بار، شۇ بىچارە قىزنى ئاشنا تۇتۇپ ئويناۋەرگىڭ بار. جاھاندا ئۇنداق ئاسان ئىش يوق، ھەممە ئىشنىڭ ئىگىسى بار. ھەممە ئىشنىڭ يولى بار. ئوينىساڭمۇ ھۆددىسىدىن چىقىپ تۇرۇپ ئوينا، كۆتۈرەلگۈدەك ئوينا. شۇخا ئاشنا تۇتۇپ زىنا قىلماي، نىكاھ قىلىپ خوتۇن قىل دەپ ما يولنى كۆرسىتىۋاتىمەن ساڭا...

___ بۇ گېپىڭغۇ خاتا ئەمەس، ___ دېدى ياسىن ئويغا چۆمۈپ، ___ دېمىسىمۇ ئىمانىمىز سۇسلاپ كەتتى، شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ كەتتۇق، لېكىن نىكاھ ئوقۇتسا سەن دېگەندەك ياخشى بولغۇدەك....

___ شۇ ئەمەسمۇ، بۇرۇنقى بايلىرىمىزمۇ بىر يەرگە سەپەرگە چىقسا شۇ يەردىن ۋاقىتلىق خوتۇن ئېلىپ ھارام ئىشتىن ساقلىنىدىكەنتۇق. بىزمۇ بىر ھېسابتا سودىگەر، كۈلغا مۇساپىر، خوتۇن-قىزلىرىمىز پىپا مالدەك توپ-توپ چىقىۋاتىدۇ، ئۇنىڭغا ئىگە بولىدىغان ئادەم يوق، بۇلۇڭ-پۇشقاقتا بۇزۇلۇپ كېتىۋاتىدۇ، باشقا خەقنىڭ ئويۇنچۇقىغا ئايلىنىۋاتىدۇ، بىر ھېسابتا ئەرمەك ئىت دېسەڭمۇ بولىدۇ. ئۇلارنى يامان يولدىن تارتىپ ئەكىلىدىغان ئادەم يوق. مەن دەيمەن، قولۇڭدىن كەلسە ئۇلارغا ياخشىلىق قىل، ئىشلەيمەن دېسە ئىشلەت، كېتىمەن دېسە قولغا پۇل بېرىپ

يولغا سېلىپ قوي. كەتمىگەنلىرىنىڭ بېشىنى سالاپ، ھاجىتىدىن چىق، ئەمما چوقۇم يولى بىلەن قىلىشنىڭ كېرەك. ھەددىدىن ئېشىپ كەتسەڭ بولمايدۇ.

__ سېنىڭچە مەن ھەددىدىن ئېشىپ كەتتىم، شۇنداقمۇ؟

__ ئەلۋەتتە شۇنداق-دە! __ دېدى غېنى شاڭجاڭ كەسكىن ئىپادە بىلەن ياسىغا قاراپ، __ ئەمما

ئازمايدىغان بەندە يوق. گۈلشەننىڭ ساڭا كۆڭلى بولمىغان بولسا ئاشخانىنى ئاللىبۇرۇن ئۆرۈپ تاشلاپ، يېنىمغا قېچىپ كەلگەن بولاتتى. ھېلىمۇ يېنىپ كېلىپ تۈزۈك ئىشلىمىدى، كالىسى جايدا ئەمەس، ئۇنىڭ كالىسىنى پەقەت سەنلا ئوڭشايدىغاندەك قىلىسەن. قارىسام ئۆزەڭنىڭمۇ ئۇنىڭغا بۆلەكچە مەيلىك باردەك قىلىدۇ، دېمەك سېنىڭ كالىڭمۇ ساق ئەمەس. بۇنىڭ چارىسى ئە-خوتۇن بولۇش. شۇڭا تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ ۋاقتىدا ئىشىنى جۈندەيلى. سەنمۇ ھازىر مەندىن قېلىشىمغۇدەك لاۋبەن بولۇپ قالدىڭ، قۇربىتىڭ يەتسە، خوتۇنى باقالساڭ، كۆپ ئېلىۋالماي ئىككى-ئۈچىنى رازى قىلىپ ئۆتسەڭ بولىدىغان ئىشقا!

__ لېكىن خوتۇنى بۇنىڭغا ئۇنايدۇ دەمسەن! __ دېدى ياسىن خوتۇنىدىن رەنجىگەندەك، زېرىككەندەك ئەلپازدا.

__ خوتۇنۇڭ ئەسلى بۇ ئىشقا قوشۇلسا بولاتتى، قوشۇلمايدۇ، خوتۇن خەقنىڭ ئىچى تار، ئەر كىشىنىڭ كۆڭلىنى مەڭگۈ چۈشەنمەيدۇ. ئېرىنى ئېشەكنى باغلىغاندەك باغلىۋالسام دەيدۇ، ئەمما قانچە باغلايمەن دېگەنچە ئۇ ئېشەك بەدەر تۇرماي قاچىدۇ. مانا بۇ خوتۇن خەقنىڭ دۆتلۈكى. ئەگەر شۇ خوتۇنۇڭ ساڭا رازىلىق بەرگەن بولسا، ئۆزىمۇ راھەتكە چىقىپ قالاتتى؛ ھۇجرىسىدا چوڭ خېنىم بولۇپ، پۇتىنى ئۇزۇن سوزۇپ يېتىپ ئارام ئالاتتى. گۈلشەننى خالىغانچە ئىشقا بۇيرۇسا گۈلشەن ياق دېمەيتتى، پۇتۈمنى يۇيۇپ قوي دېسىمۇ يۇيۇپ قوياتتى. خوتۇننىڭ پەقەت كۈنلەمچىلىك قىلماي، شۇ بىچارە گۈلشەننى سىغدۇرغان بولسا، ھەممە ئىشىڭ ھەل بولۇپ، تۇرمۇشۇڭ گۈلدەك ئۆتەتتى. سەنمۇ بۇنداق قورقۇپ يۈرمەيتتىڭ...

__ بۇ خوتۇندا ئۇنى ئويلىغۇدەك كالا يوق... __ دېدى ياسىن بۇ گەپلەرنى ھەقىقەتەن راست دەپ

ئويلاپ، __ مېنى پەقەت ئۆزىڭغا قىلىۋالغۇسى بار، لېكىن مەن ئۇنىڭ تويۇق ھالقىسىمۇ؟ قولىدىكى ئۈزۈكمۇ؟ بىر ئۆمۈر ئەمدى شۇنىڭغا باقى بەخشەندە بولۇپ ئۆتمەنمۇ دەيمەن-دە... ئىچىمنى بەك سىقشەتتى، قويۇۋېتەي دېسەم

تېخى چىدىمايمەن، نېمىلا دېگەن بىلەن بالانىڭ ئانىسى...

___ ئۇنىڭغا ئالدىراپ كەتمە، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ كۈلۈمسىرەپ، ___ بالنى يېتىم قىلىدىغان ئىشنى قىلما. ئاۋۋال ماۋۇ بولغۇسى چوكنىڭنىڭ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىۋەتسەڭ، ئۇ خوتۇنىڭدىنمۇ زېرىكمەيسەن. نېمىشقا دېسەڭ، سەن ھەر قېتىم گۈلشەن بىلەن ئەر-خوتۇن بولۇشقاندىن كېيىن ئىچىڭدە رەيھانغا يۈز كېلەلمەيدىغاندەك ئويلايسەن-دە، ئۇنىڭغا تېخىمۇ ياخشىچاق بولۇپ كېتسەن. خوتۇنۇڭ بۇنى بىلمەي، سېنى ئەجەپ ئوبدان بولۇپ قاپتۇ دەپ ئويلاپ، ساڭا تېخىمۇ يېقىنچىلىق قىلىدۇ. سەنمۇ ئۇنىڭ تەلىپىنى يەردە قويماي رازى قىلسەن. گۈلشەنمۇ بارا-بارا كونسراپ قالغاندا، رەيھان ئەكسىچە يېڭى تۇيۇلۇپ بۇرۇنقىدىنمۇ پەيزى بولۇپ كېتىدۇ... ئىشەنمىسەڭ كېيىن كۆرسەن.

___ يا ھەزرەت، سەندەك خوتۇنپۇرۇشنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ تۇرسام بولامدۇ-نېمە؟ نەچچە خوتۇننى نەچچە خىل سەيدەك ئالدىڭغا ئېلىپ قويۇپ، ئۇنىڭ-بۇنىڭدىن تېتىپ باقىدىغان لاۋبەن-دە سەن! يەنە قانداق تەجرىبەڭ بار، دېگەن!

ياسىنىڭ بىردىنلا جانلىنىپ كەتكىنىنى كۆرگەن غېنى شاڭجاڭ كۈلۈپ قويۇپ، ئالدىرىماي گەپ باشلىدى:

___ بىزدە نېمە تەجرىبە بولماقچىدى، كۆرگەن-بىلگەنلىرىم سەندىن كۆپرەك شۇ، سەندىن باشقا كىمگە دەيتتىم. ساڭا بۇرۇنمۇ دېگەنمەن، بىز ئۆلگىدەك چەكمىدۇق، بىر كىم بىلەن سوقۇشۇپ پىچاقلاشمىدۇق، خوتۇننى تىكىپ قىمار ئوينىمىدۇق، ئۇچرىغاننى سوقۇپ كېسەل يۇقتۇرمىدۇق. ئەگەر شۇنىڭ بىرسىگە ئارىلىشىپ قالساق كۈلدا ئون يىل ئەمەس، بىر يىلمۇ ياشىيالمىتتۇق. دېمەكچىمەنكى، مۇشۇ ۋاقىتچە ساق كەلدۇق. ساق دەپ پوئاتقىنىم ئەمەس، باشقا ھاماقەتلەرگە باققاندا ياخشىراق ياشىدۇق. مېنىڭ باشقا ئەيىۋم يوق، خوتۇن خەققە ئامراق. لېكىن مەن بۇرۇنقىچىلىققا ئۇچ، ئەركىشىدەك گاڭگۇڭ ياشاشقا ئامراق. تۆت-بەش خوتۇن ئەتراپىمدا چۆرىلىپ تۇرسا شۇنىڭدىن پەخىرلىنىمەن. دېدىمغۇ ساڭا، دادايجان ۋاقتىدىن باشلاپ ئادەم باشقۇرۇشقا ھېرىسمەن ئىدىم، خوتۇن خەق يولدا سالام بەرسە ماڭا كۆڭلى بارمۇ قانداق دەپ سىنىچىلاپ قارايتتىم. مەھەللىمىزدە چىرايلىق خوتۇنلار بار ئىدى... بولدىلا، بۇ گەپنى ساڭا دەپ بولغانمەن. ئىشقىلىپ، مۇشۇ ۋاقىتچە ئادەم باشقۇرۇپ كەلدىم، ھازىرمۇ قول ئاستىدا يىگىرمىدەك قىز-ئوغۇل ئىشلەيدۇ. مېنى كۆرسە ھەممىسى ھۆرمەتلەيدۇ، ئەيمىنىدۇ... بىراق سەن گۈي مېنى تازا كۆزۈڭگە ئىلمايسەن...

___ ئۇنداق ئەمەسقۇ، مانا نېمە دېسەڭ گېپىڭگە كىرىۋاتىمەنغۇ، مەنمۇ بىلىمەن، سەن ماڭا ئاز ياخشىلىق قىلىدىڭ.

___ شۇنى بىلسەڭلا بولدى، ئەمما مەن قىلغانلىرىمغا ھەرگىز مىننەت قىلمايمەن، قولۇمدىن كەلسە يەنە ياخشىلىق قىلسام دەيمەن. مەن بۇرۇن دادۇيچاڭ بولغاچقا باشقىلارنىڭ غېمىنى بەكرەك ئويلايدىغان ئادەتتەم بار. شاڭجاڭ بولالغان بولسام تېخىمۇ كۆپ ئادەمنىڭ غېمىنى يەپ، تۇرمۇشىنى باياشات قىلاتتىم. ئەمما نېسىپ بولمىدى. ئەمدى مانا سەن بىر ئادەمنىڭ غېمىنى يەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدىم...

___ قولۇڭدىن كەلسە كۈلىدىكى پۈتۈن ئوقەتچىنىڭ غېمىنى تۈگىتەتتىم دېگەن...

___ مېنى ساز قىلىۋاتامسەن يا... راست دەۋاتامسەن؟...

___ راست دەۋاتىمەن، كۈلىدىكى پۈتۈن ئوقەتچىنىڭ لاۋداسى بولۇشقا لايىق ئادەمسەن، لېكىن ئۇ چاغدا بىز

قارا جەمئىيەت قۇرمايتتۇق، ئوقەتچىلەر جەمئىيىتى قۇرۇپ، سېنى رەئىس قىلاتتۇق.

غېنى شاڭجاڭ كۈلۈپ كەتتى:

___ مۇشۇ گېپىڭ ئۈچۈن ئال بۇ ھاراقنى!

ياسىن ھاراقنى ئىچىۋېتىپ قېنى قىزىپ تېخىمۇ يايىراپ كەتتى، يۈزلىرى قىزىرىپ، كۆزلىرى خۇمارلىشىشقا

باشلىدى. مۇشۇ تاپتا پاراڭلار جايدا، كەيپىيات قىزغىن، ياسىن ئۈچۈن بىرلا كەم نەرسە قالدى، ئۇ بولسىمۇ مۇشۇ

قورۇما كاۋاۋىتەك لەززەتلىك، چاي پىيالىسىدەك ئوماق، گۈل چىقىرىپ ئويۇلغان مۇندەك چىرايلىق گۈلشەن...

ئۇنىڭ كۆڭلىمۇ يەردە قالدى، بەش مىنۇتلاردىن كېيىن گۈلشەن كىرىپ، ئىككىسىگە چاي قويۇپ بېرىپ،

ياسىنغا خۇمارلىق بېقىپ كۈلۈمسىرەپ قويۇپ چىقىپ كەتتى.

___ سېنى كۆرۈپ بۈگۈن ئېچىلدى، مېڭىشلىرىنى قارا، شۇنچىلىك چاققان. بۇنداق قىزنى ئېلىۋالساڭ ياشايسەن

ئۇكا، خوتۇنلۇققا يارايدىغان قىز دېگەن مۇشۇنداق چىچەن، مۇلايىم بولىدۇ. كۆڭلۈڭنى چۈشىنىدۇ...

___ راست دەيسەن غېنىكا، ماڭا زادى مۇشۇنداق قىز كېرەك. بايا گەپلىرىڭنى ئاڭلاپ كالىم ئېچىلدى، بۇ

ئىش راستىنلا كالىمدىن ئۆتتى. ئەتە دەمسەن، يا ھازىر دەمسەن، مەن زادى... گۈلشەننى نىكاھلاپ ئالغىنىم ئالغان.

___ بۇ گەپنى ھازىر كەيپىلىكتە دەپ قويۇپ، ھېلى خوتۇنۇڭنى كۆرگەندە ئۇنتۇپ قالسىنغۇ دەيمەن..

___ ياق.. ياق، ماڭا بۇنداق گەپنى قىلما. مەن خوتۇن دېگەندىن قورقۇپ قالمايمەن. لېكىن ئۇنى ياخشى

كۆرىمەن دېگەن، بۇنى سەندىن يوشۇرمايمەن... ئادەم ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئادىمىدىن سەل ئەيمىنىدىكەن...

___ دېگەننىڭ توغرا، لېكىن خوتۇنغا ئامراقلىق قىلدىم دەپ ئۇنىڭغا تومۇرۇڭنى تۇتقۇزۇپ قويساڭ بولمايدۇ.

ئەگەر خوتۇنۇڭنى بەك ياخشى كۆرۈپ كەتسەڭ كىچىك بالغا ئوخشاپ قالسىەن، ئۇ سېنى باشقۇرۇپ تۇرۇۋالىدۇ. شۇڭا

نېمە ئىش قىلساڭ قىل، چەكتىن ئاشۇرۇۋەتمە. خوتۇن خەق دېگەنمۇ ئۆزىنى باشقۇرىدىغان، ئاچچىقى يامان ئەردىن

چۆچۈيدۇ، كۆڭلىدە خەپ دېسىمۇ لېكىن ھۆرمەتلەيدۇ، نېمە دېسە ماقۇل دەپ تۇرىدىغان نايناق ئەرنى ياقتۇرمايدۇ.

___ چۈشەندىم، ئىچىۋالساڭ باشلانغۇچنىڭ مالىمىدەك سۆزلەيدىكەنسىەن...

___ ئىچىمگەندىمۇ سۆزلەيمىز... ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ كەينىگە يۆلىنىپ كېرىلىپ، ___ راست، مەن

قىلمىغان شۇ بىرلا ئىش قاپتۇ، ئەپەندىچىلىك... ئەمما ساڭا دەرس بېرەلگەنگە قارىغاندا مەن داشۇنىڭ مۇئەللىمى

بولسام بولغۇدەك.

___ ھازىر قارىسىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاپسىەن، تولا كىتاب كۆرۈپ بېشىدا تۈك قالمىغان زىيالى... ___ دېدى

ياسىن قاقاخلاپ كۈلۈپ.

___ ۋۇي كاساپەت... ___ دەپ تەڭلا كۈلۈپ كەتتى غېنى شاڭجاڭ، ___ سەن چىقىلمىغان مۇشۇ باش قالدۇمۇ

ئەمدى...

___ لېكىن ساڭا مۇشۇ باش يارىشىدۇ، قارىسالا ھەۋىسىڭ كۈچلۈك كۆرۈنىدۇ... تاقىر باشلار جەمئىيىتىگە باشلىق

بولساڭمۇ چانمايدۇ جۇمۇ...

___ ئەمدى ئىككى خوتۇنۇڭنى باشقۇرۇپ بولالماي مەندىن ئۆتە تاز بولۇپ كېتەمسەن تېخى...

___ چوڭ تازنى دوراپ كىچىك تاز بولسام مەيلى...

ئىككىسى بىر دەم كۈلۈشمەك قىلىپ ساز ئولتۇردى.

___ مانا قارا، يۇرتتىن ئايرىلىپ، مۇشۇ شەھەردە، شۇنچە ئادەمنىڭ ئارىسىدا جان بېقىپ كېتىپ بارىمىز.

ئويۇن-تاماشىمىز جايدا، يەيمەن دېسەڭ بار، ئىچىمەن دېسەڭ بار، خوتۇن دېسەڭ بىر ئەمەس ئىككىسى تەييار... ___

دېدى غېنى شاڭجاڭ ئورۇندۇققا يۆلىنىپ يوغان قورسىقىنى سالاپ ___ دادامنىڭ دېيىشىچە، 60-يىللاردا ئۇنىڭ

تۈرمىدە ياتقان بىر ئاغىنىسى ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىپتەكەن. ئۇ بىچارە نېمە دەپتەكەن دېمەمسەن: ھۆكۈمەت ماڭا بىر ۋاق تويغۇدەك تاماق بېرىپ، ئاغىنىدىن ھورى چىقىپ تۇرغان بىر خوتۇن بىلەن بىر كېچە ياتقۇزۇپ ئەتسى ئەپچىقىپ ئېتىۋەتكەن بولسا رازى ئىدىم دەپتەكەن. دادام بۇنى تۈرمىدىن چىققانلاردىن ئاڭلاپ، نەچچە كۈنگىچە تۈزۈك تاماق يېيەلمەپتەكەن. دادامنىڭ شۇ گېپى بىلەن بىز ئاش-ناننى قەدىرلەيدىغان بولغان؛ مەن چوڭ بولۇپ دادامنىڭ ئاپامغا بىرەر قېتىم قاتتىق تېگىپ باققىنىنى بىلمەيمەن. مانا ھازىر قارايدىغان بولساڭ، ئالدىڭدا يېمەك-ئىچمەك ئېشىپ-تېشىپ تۇرغان، قىز-چوكان دېسەڭ ساماندىك... لېكىن بەزىدە مۇشۇنىڭمۇ قانائەت قىلمايمىز. مەن ھەر قېتىم شۇ بىچارە ئادەمنى ئويلىسام، ھازىرقى كۈنۈمگە مىڭ شۈكرى دەيمەن؛ يەنە تۇرۇپ، ياخشى كۈنلەرنىڭ يامىنى كېلىپ، ھالىمىز ناچارلىشىپ كېتەرمۇ دەپ ئويلايمۇ قاليمەن. شۇڭا مەن ھەر قانچە بېيىپ تىقىلىپ كەتسەممۇ ئالدىراپ پو ئاتمايمەن، سىڭدۈرەلگۈدەك يەپ-ئىچىپ، كۆتۈرەلگۈدەك ئوينايمەن. باياتىن بېرى، ھەممە ئىشنى چاغلان قىلايلى، ھەددىمىزدىن ئاشمايلى دېگىنىم شۇ.

___ دېگىنىڭ توغرا، لېكىن مەن مۇشۇ تاپتا ھەددىمىدىن ئېشىپ كېتىۋاتقاندىكى قىلمەن... ___ دېدى ياسىن قاغىسى بىر كېكىرىپ قويۇپ، ___ مەن ئەزەلدىن قوشلاپ خوتۇن ئېلىشنى ئويلاپ باقمىغان، لېكىن بۇ گۈلشەن مېنى راستىنلا ساراڭ قىلدى جۇمۇ ياسىنكا...

___ شۇڭا مەن سېنىڭ بېشىڭنى ئوڭشاپ قوياي دەۋاتىمەن ئەمەسمۇ.

___ بېشىمغا پىت تېرامسەن تېخى... ئىككى خوتۇننىڭ ئارىسىدا قالساڭ جاپا دېگەن... ___ دېدى ياسىن

مەنسىز ھىجىيىپ، كەيپى ئۆزلىگەنچە ئۇنىڭ ئىچىگە بىر ئەسەبىيلىك ھەم ئەنسىزلىك كىرىۋالغانىدى، ___ مۇشۇنداق قىلىپ تېخىمۇ... بۇزۇلسام...

___ بۇزۇلمايسەن ئەخمەق، تۈزۈلسەن! ھەممىسى ئۆزەڭگە باغلىق. مۇشۇنداق قىلساڭ ئوڭشىلىسەن،

گۈلشەننىڭ بېشىنىمۇ ساقايتىسەن، خوتۇنۇڭنىمۇ خوش قىلىسەن. ئىنسانچىلىقتا بۇنىڭدىن ياخشى ئىش يوق..

___ بوپتۇ، بۇ گېپىڭنى توغرا دەپ تۇرايلى، لېكىن گۈلشەننى رەسمىي خوتۇن قىلغاندىن كېيىن بىر مۇنچە ئىش

چىقىدۇ...

___ ھەي.. ھېلى بىر ئويدان تۇراتتىڭ، ئەمدى يەنە تىلىڭنى چاينايىسەنغۇ... ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ

سەگەكلىشىپ، __ ئەتىدىن شۇنچە گەپ قىلسام قۇلىقىڭىزغا كىرمەپتۇ-دە...

__ گۈلشەن تۇغۇپ قالسا قانداق قىلىمەن...

__ باقساڭ بولۇۋېرىدۇ، ھاراملىق ئەمەستە ئۇ!

__ بالىنى كىم باقىدۇ؟..

غېنى شاڭجاڭ ياسىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى، ھاراق ئۇنىڭ بېشىغا چىققان بولۇپ، ھېلى ئۇنى، ھېلى بۇنى دەپ

دەردىنى تۈكۈۋاتاتتى.

__ بىر نېمە قىلىپ باقارسەن يا باقماي تاشلىۋېتەرسەن، ماڭا تاشلاپ بېرەمتىڭ يا؟ __ دېدى غېنى شاڭجاڭ

سەل خاپا بولۇپ، __ قورقما، چىچساڭ پوقۇڭنى مەن ئادالايمەن، يېنىڭدا ئاكاڭ بار! غېمىڭنى قىلغانچە گەدەنگە

مىنىۋاتسەن-ھە...

__ ياق، ياق، ئۇنداق ئەمەس، ھاراقتىن كالىم سەل كېتىپ قاپتۇ.

__ ئىچسەڭمۇ، چەكسەڭمۇ ساق ئولتۇر، دەۋاتقان گېپىڭگە ئىگە بول. يولۋاس ئىزىدىن قايتماس، يىگىت

سۆزىدىن دەپتىكەن. بىر ئىشنى قىلىمەن دېگەندىكىن چوقۇم قىل، خوتۇن كىشىدەك كۆپ ئويلىنىپ كەتمە،

ئالدى-كەينىڭگە كۆپ قارىما، تەۋەككۈلدىن قورققان ئادەم ئامەتنى قاچۇرۇپ قويدۇ، بۇنى ئوبدان ئاڭلا!

__ راست دەيسەن، سەن قوللاۋاتقان يەردە مەن نېمىدىن قورقاتتىم... ماڭا كۆپ ئاتىدارچىلىق قىلىۋاتسەن.

__ لېكىن سەن ماڭا يامان ئەركىلەۋاتسەن...

__ غېمىمنى تۈگىتىشىپ بېرەلمىدىكىن دېدىم، ساڭا دېمىسەم كىمگە دەيمەن گېپىمنى! خوتۇنغا يا دېگىلى

بولمىسا...

__ ھەر قانداق غەمنى ئىچىڭدىلا تۈگەت، نېمە ئىش بولسا ئۆزەڭ ھەل قىل. ئۆلەلىگەن ئادەم ياشاشنىمۇ

بىلىشى كېرەك.

__ قېرى پەيلاسوپتەكلا گەپ قىلىدىك-دە!... ئۆزەڭ شۇنداق ياشىيالايمسەن؟

__ مەن بۇ گەپنى ئۆزەمگە دېگىلى يىگىرمە يىلدىن ئاشتى.

__ قارىغاندا مەن سەندەك ياشاشنى بىلمەيدىكەنمەن. چوڭراق بىر ئىشنى قىلاي دېسەملا كۆزۈم قورقىدۇ.

___ ماڭغىناۋا، نەچچە يىلدىن بېرى كۇلدا قانداق ياشىدىڭ؟! جاننى ئالغانغا ئېلىپ قويۇپ چىققان ئادەم مۇشۇنچىلىك ئىشقىمۇ تەۋەككۇل قىلالامسەن؟ نامەتنى تارتقۇزۇپ قويساڭ ئىككىنچى كەلمەيدۇ... ساڭا شۇنچىلىك دەپ قوياي.

___ مەن دېدىمغۇ، گۈلشەننى ئالغىنىم ئالغان.

___ ئالساڭ ماڭا ئېلىپ بەرمەيسەن. ئۆزەڭنىڭ بەختى ئۈچۈن ئالسەن.

___ بۇنى بىلىمەن.

___ ئىش چىقسا ئۆزەڭ ئىگە. مېنى چېتىۋالساڭ نامەرتلىك قىلغان بولسەن.

___ خاتىرجەم بول... ئىش چىقمايدۇ.

___ ئەمىسە شۇنداق بولامدۇ؟

___ شۇنداق بولسۇن، گېيىم گەپ.

___ ئەمدى يېنىۋالمايدىغانسەن؟

___ يا..ياق، مەن خوتۇن خەق ئەمەس...

___ ھېلى خوتۇنۇڭنى كۆرۈپ مەستلىكىڭ يېشىلىپ كەتسە پۇشايمان قىلارسەن؟

___ ياق، مەن ئەزەلدىن قىلغان ئىشىمغا پۇشايمان قىلمايمەن.

___ ھەببەللى، ئەمدى ئەركەككە ئوخشىدىڭ، باياتىن قۇرۇق گەپنى تولا قىلىپ ئەڭ مۇھىم گەپنى

دېيىشمەپتۇق، نىكاھىڭنى قاچان قىلىمىز؟

___ قاچان بولسا بولىۋېرىدۇ.

___ مۇشۇ ھەپتە ئىچىدە بولسا بولار؟

___ بولىدۇ...

___ كۆزۈڭنى ئېچىپراق گەپ قىل، زادى قاچان بولىدۇ؟

___ سەن قاچان دېسەڭ شۇ چاغدا بولسۇن.

___ ماڭا توقامنى ئارتتىڭ-دە، بوپتۇ، ئەمىسە جۈمە كۈنىگە توغرىلايلى. شۇ كۈنى ئاشخانغىلا كەلسەڭ،

مەسچىتكە بىللە بارىمىز. نامازدىن كېيىن ئاخۇننى چاقىرىپ، ئىككى ئۈچ ئادەمنى بىللە ئېلىپ كىرىپ، نىكاھىنى ئوقۇيمىز. ئاندىن گۈلشەننى بازارغا باشلاپ بېرىپ، بىر تال ئۇزۇك بولسىمۇ ئېلىپ بېرىسەن، كۈمۈش ئالماي ئالتۇن ئالسەن، بۇنىڭغا چىدايدىغانسەن؟

___ قىيىناتامدەك گەپ قىلسەنغۇ... ئۇنىڭغا چىدىمىسام خوتۇن ئالسەن دەپ نېمە ئىش قىلىمەن..

___ قىيىناتانگ بولساممۇ بولاي، سەندەك گۇيغا زادى مەندەك ئادەم لازىم.

___ شۇنداق قىلىپ مېنى ئۆيلىۋېتىدىغان بولدۇڭ.

___ قانداق، بولمامدىكەن؟ ئىشنى ئۆزەڭ تېرىپ بولغان، مەن پەقەت بېشىڭنى ئوڭشاپ قويدۇم.

___ ياق، بېشىمنى باغلاپ قويدۇڭ، ئىككى ھارۋىنى سۆرەيدىغان كالا بولدۇم، ئەمدى نېمە بولسام بولدۇم،

باغلاندىم، جاپا تارتماي ھالاۋەت يوق.

___ توغرا دەيسەن، ئەمدى مەن چىقىپ گۈلشەننى چاقىراي، قالغان گەپنى ئىككىڭلار دېيىشىڭلار.

غېنى شاڭجاڭ ئۇزۇن بىر ئەسەپ ئورنىدىن قوپۇپ پۇت-قوللىرىنى تۈزىگەندىن كېيىن سىرتقا ماڭدى.

جۈمە كۈنىدىكى نىكاھنىڭ گېپى چىققاندىن كېيىن گۈلشەندىن بەكرەك خوتۇننى ئويلاپ ئولتۇرغان ياسىن

گۈلشەننىڭ كىرىدىغىنىنى ئاڭلاپ باشقىچە روھلاندى، ۋۇجۇدى تەقەززالىقتا قالدى. گۈلشەن بايا چاي قۇيغىلى

كىرگەندىلا غېنى شاڭجاڭ ياسىننىڭ ئېچىرقاپ كەتكىنىنى سەزگەن، بۇ ئەرنى كۈتۈپ ئولتۇرغان چىرايلىق جۇۋاننىڭ

بىچارە ھالىتىنى تەسەۋۋۇر قىلغانىدى.

بەش مىنۇتلاردىن كېيىن گۈلشەن كىرىپ ئىشكىنى تاقىدى، ياسىن خۇمارى ساڭگىلىغان بەڭگىدەك پۇشۇلداپ

ئۇنىڭغا قاراپ كەلدى. "قۇچاقلاشما جەڭ" باشلىنىپ كەتتى، تەڭ قىزىپ، تەڭ ئەسەبىيلىشىپ ئىشنىڭ ئەۋجىگە

چىقاي دېگەندە ئۆزلىرىنى بېسىۋېلىشتى. ئورۇندۇققا كېلىپ، بىر-بىرىگە مەستانىلەرچە قاراپ ئولتۇرۇشتى.

___ نېمە دېيىشتىڭلار؟

___ ئىشك تۇۋىدە تۇرۇپ ئاڭلاپ بولغانسەن...

___ مېڭە نېرى، باشقا قىزلار نېمە دەپ قالدۇ.

___ شۇ، سېنىڭ ئىشنىڭ دېيىشتۇق.

___ مېنىڭ نېمە ئىشىمنى؟

___ توي ئىشىڭى بولمامدۇ... مەن سېنى ئالىدىغان بولدۇم.

___ كىم شۇنداق دەيدۇ؟

___ غېنى شاڭجاڭ.

___ غېنى شاڭجاڭ مېنىڭ داداممىكەن؟

___ نېمە، سەن بۇ ئىشنى ئوقۇماتىڭ؟

___ بىر كىم ماڭا بىر نېمە دېمىسە، نەدىن بىلەي.

___ بۇ ئىشقا سەن قوشۇلماسەن؟

___ ئاتا-ئانىمنى قايرىپ قويۇپ ئەرگە تېگەمدىمەن؟

___ ئۆتكەندە ئۆزەڭ خوتۇن قىلىشىڭىز مەيلى دەۋاتتىغۇ، ئۇنتۇپ قالىدىغۇما؟

___ ئۇنتۇپ قالىدىم، لېكىن رەسمىي خوتۇن قىلىش دېمىگەن.

___ مانا، مانا، گېپىمىز بىر يەردىن چىقتى، مەنمۇ سېنى رەسمىي خوتۇن قىلاي دەۋاتمايمەن، غېنى شاڭجاڭنىڭ

بۇرۇتىدىن ئۆتۈۋېلىش ئۇچۇنلا شۇنداق قىلىۋاتىمەن. جۈمە كۈنى تۇڭگان ئاخۇن نىكاھ ئوقۇيدۇ، چۈشەنمەيسەن...

شەكىل ئۇچۇنلا قىلىدىغان نىكاھ بۇ.. چۈشەندىڭمۇ؟

گۈلشەن كۈلۈمسىردى:

___ چۈشەندىم، ئاندىن كېيىنچۇ؟

___ ساڭا بىر تال ئۈزۈك ئېلىپ بېرىمەن.

___ ئەجەپ ياخشى، قانداق ئۈزۈك ئېلىپ بېرىسىز.

___ بارغاندا ئۆزەڭ تاللا، لېكىن بەك قىممىتىگە ئېسىلىۋالما.

___ ماقۇل، لېكىن شۇنىڭ بىلەن ئىش تۈگەمدە؟

___ يەنە نېمە قىلىپ بەرسەم بولاتتى؟

___ ئىككىمىز نەدە تۇرىمىز؟

__ تۇرىدىغان جاينى ئۆزەم تاپمەن.

__ پىڭفاڭ ئۆي تاپماي بىنا ئۆيىدىن تاپسىڭىز بولاتتى. مۇشۇ ئەتراپتا قىرىق پىڭمىلىق كىچىك ئۆيلەر بار

ئىكەن، بىر ياتاق، بىر كېتىڭ، ئىچىدە مۇنچىسى بار دەڭا. تۇرساق مۇشۇنداق ئۆيىدە تۇرساق بولاتتى...

ياسىنىڭ بېشىغا غەم چۈشتى، ئۇ خىيالدا ئىككى، ئۈچ يۈز كويلۇق پىڭفاڭ ئۆيلەرنى مۆلچەرلىگەندى.

__ بۇ ئەتراپتا بىنا ئۆي قىممەت، بىز تەرەپتىن ئىزدەپ باقاي، __ دېدى ياسىن ئىلاجىنىڭ بېرىچە گۈلشەننىڭ

كۆڭلىنى يەردە قويماسلىققا تىرىشىپ، __ ياخشى ئۆيلەر ئۇچراپ قالار.

__ بىنا ئۆي ئىزدەپ باقارسىز، پىڭفاڭ ئۆيىدە ياشاپ تويۇپ كەتتىم، بىر خەنزۇنىڭ ھويلىسىدا تۇرىمىز دەڭا،

ئادەم كۆرمىگەن نەرسىنى يەيدىغان خەقلەرگەن، ھازىرغۇ قىزلار بىلەن قورقمايمەن، لېكىن يالغۇز تۇرسام قورقىمەن...

__ ماقۇل، مەن ئىزدەپ باقاي.

__ ئىجارىسىنى تەڭ چىقارسامۇ چىقراي، چوقۇم بىنا ئۆيىدىن تېپىڭ... __ دېدى گۈلشەن قەيسەرلىك،

كەسكىنلىك بىلەن.

بۇ گەپ ئۇنداق ئاسان يەردىن چىقمايتتى، ياسىن جىددىيلىشىپ قالدى:

__ مېنى ئوسال قىلاي دەمسەن، خاتىرجەم بول، ئارزۇيۇڭغا چوقۇم يەتكۈزۈمەن... __ دېدى ۋە ئارقىدىنلا

گۈلشەننىڭ قولىدىن تارتىپ ئۇنى قۇچىقىغا ئولتۇرغۇزدى، خۇددى يوقىتىپ بىر دەم ئەسەبىيەشتى.

__ ئۆزىڭىزنى تۇتۇۋېلىڭ، __ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ قولىنى ناز بىلەن ئىتتىرىپ، __ ئايرىم ئۆيىمىز بولغاندا نېمە

قىلىشىڭىز قىلىڭ، مەن سىزنىڭكى...

__ توۋا، سېنىڭ نەرىڭ ماڭا شۇنچە يېقىپ قالغاندۇ، كېچىسى خوتۇن بىلەن ياتسامۇ كالىمغا كىرىۋالسىمەن...

جىن ساراڭ.

__ ئادەمنى تىللىماڭە ئۇنداق... __ دېدى گۈلشەن ئەركىلەپ تومۇشۇقنى سوزۇپ، __ كىم كىمگە

چاپلاشتى؟!...

__ سەن ماڭا چاپلاشتىڭ، ھۇجرىغا كىرسەممۇ سەن، تالغا چىقساممۇ سەن، خالاغا كىرسەممۇ سەن...

گۈلشەن ئۆزىنى تۇتالماي كۈلۈۋەتتى:

___ خالادىمۇ مېنى ئويلاپ ئولتۇرامسىز، ئادەمنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشتۇرۇپ...

___ ئادەم قاچان راھەتلەنسە شۇ چاغدا شىرىن خىيال قىلىدۇ، سەن ئۇنداق قىلمايمسەن؟ مېنى ئويلىمايمسەن؟

___ ئويلايمەن، ئويلاپ ساراڭ بۇپ كېتىمەن، قاچان بىرگە بولارمىز دەيمەن، نىكاھ قىلمىسىڭىزمۇ مەيلى، ئۆي

ئاپسىڭىز بەك خوش بولاتتىم، جان دەپ خىزمىتىڭىزنى قىلاتتىم.

___ ئۇنىڭدىن خاتىرجەم بول، سېنى ئېلىپ قويۇپ ئايرىم ئۆي تۇتۇپ بەرمىسەم بولماس.

___ مېنى راست خوتۇن قىلامسىز؟

___ ئەمىسە نېمە قىلاي؟

___ نېمە قىلىشىڭىز قىلىڭ، مەن سىزنىڭ.

ئىككىسى بىر دەم قېنىشقاندىن كېيىن ياسىن قايتقىلى ماڭدى. غېنى شاڭجاڭ ئاللىقاچان ھۇجرىسىغا كىرىپ

خوتۇننىڭ قوينىغا دۈم چۈشكەن بولۇپ، ياسىننى گۈلشەن ئۇراتتى.

قاراڭغۇلۇققا چىققان ياسىننىڭ بايىقى شەھۋانى ئىستەكلىرى يەنە جۇش ئۇرۇپ كەتتى.

___ ماڭغىنە، خالىراق يەرگە بېرىپ خوشلىشايلى...

___ نېمە ئىش قىلىمىز؟

___ ماڭ دېگەندىكىن ماڭغىنە... ساڭا پەقەت قاندىم.

___ كوچىدا سەت تۇرىدۇ. بۈگۈن چىداپ كېتىپ تۇرۇڭ، مەن ئەمدى قاچان دېسىڭىز تەييارغۇ؟...

___ بىر قېتىمغا ئۇنىمايمسەن؟

___ كىم تويىدىن بۇرۇن ئۆزى ياخشى كۆرگەن قىزنى مۇشۇنداق قىلىدۇ؟

ياسىن كۈلۈپ كەتتى:

___ ئەجەپ قىزىقچى بولۇپ كېتىپسەنغۇ سەن، قىلسام بولمامدا؟!...

___ خوش بولاي، كەينىدە قىزلار قاراپ تۇرىدۇ، مۇشۇ قېتىم سىزدىن كەچۈرۈم سورايمەن، كېيىن كۆڭلۈڭىزنى

ھەرگىز يەردە قويمايمەن.

___ بوپتۇ ئەمىسە...

___ خاپا بولمىغانسىز؟

___ ياقەي... كېيىن دەردىمنى قوشلاپ ئالمەن.

___ مەيلى، ئۇ چاغدا نېمە قىلىشىڭىز ياق دېمەيمەن...

___ ئەمسە مەن كەتتىم، جۈمە كۈنى تەييار بولۇپ تۇر.

___ ماقۇل، خوش ئەمسە، يولدا قاراپ مېڭىڭ...

ياسىن شىرشىملىكتە لەيلەپ تاكسىدىن بىرنى توستى، بېشىنى ئارقىغا تاشلاپ كۆزىنى يۇمدى، قانمىغان

ھەۋىسىنى ئۆيىگە بېرىپ خوتۇنىدىن قاندۇرالمىدۇ؟ گۈلشەنگە بەرگەن ھېسسىياتىنى شۇ خوتۇنغا بېرەلمەيدۇ؟

گۈلشەننىڭ بۇ قېتىم گەپكە كىرمىگىنى توغرا، كوچىدا قالغان ئىتتەك تالادا سۆزىشىپ، سەتلىشىپ يۈرسە نىمىدېگەن

نومۇس... ئۇنىڭدىن كۆرە ئۆي تېپىش، ئادەمدەك ياشاش كېرەك.

ئۇ ھۇجرىسىغا كىرگەندە رەيھان ئۇنى ساقلاپ تېخى ئۇخلىمىغانىدى. بىچارە خوتۇن، بىچارە بالا... كارىۋاتتا

يانمۇ يان ئوق تەگكەندەك ياتاتتى. ياسىننىڭ كۆڭلى سەل-پەل يېرىم بولدى. ئەمما نەپسىنى يىغىپ ئاغزىغا

ئاپارغان بېلىقنى قويۇپ قويغىنىدىن، خوتۇنغا يۈز كېلەلمىگۈدەك ئىش قىلمىغىنىدىن ئۆزىچە پەخىرلىنىپ،

كىيىملىرىنى يېشىپ كارىۋاتقا چىقتى.

___ بۈگۈن پەستە يېتىڭ، بالىنى قىستاپ قويسىز!

___ نېمىشقا؟ بالا پەستە ياتسۇن.

___ بالا ئاران ئۇخلىدى، پەستە ئۆزىڭىز يېتىڭ، ھاراق پۇراپ كىرىپ يەنە قېشىمدا ياتامتىڭىز؟

رەيھاننىڭ خاپىلىقى ئۇنىڭ خوتۇن ھەۋىسىنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويدى. خوتۇنىنى ئېرىتىپ شام قىلىپ كۆڭلىنى

ئېلىش ۋە ئۆز كۆڭلىنى ئېچىش ئارزۇسى يوققا چىقتى؛ خوتۇنى بېشىنى بۇراپ بالىسى تەرەپكە قاراپ يېتىۋالغاندىن

كېيىن ئۇ بۇ تۇرمۇشنىمۇ ئۆزىدىن يۈز ئۆرگەندەك ھېس قىلىپ، گۈلشەن بىلەن بولىدىغان "گۈزەل" ئە-خوتۇنچىلىقىنى

تەسەۋۋۇر قىلىپ كۆڭلىنى تىندۇردى. ئۇ رەيھاننىڭ سوغۇق چىرايىغا بىر دەم تىكىلىپ تۇرغاندىن كېيىن رايى

پۈتۈنلەي يېنىپ، پەسكە يوتقىنىنى تاشلاپ يالغۇز ياتتى، ئىچىدە "خەپ" دېدى. ئەگەر مۇشۇ پەيتنىڭ ئۆزىدە

خوتۇنىنى قۇچاقلاپ ئېلىپ، قوينىغا سېلىپ، مەجبۇرلاپ ھەۋىسىنى قاندۇرسا، رەيھان بىر دەمدە ئېرىپ، كۆڭلى

ئېچىلىپ، ھاياجانلىنىپ، چىرايى قىزىل گۈل تۈسگە كىرەتتى. ئەمما ياسىن بۇنداق قىلىشنى خالىمىدى، خوتۇنىنى يەنە يالغۇز تاشلاپ قويدى، قەستەن شۇنداق قىلدى، " ئېرى ساق كەلسىمۇ، مەست كەلسىمۇ قوينىنى ئېچىپ كۈتەلمەيدىغان ئۇنداق خوتۇننىڭ جازاسى مۇشۇ... " دەپ ئويلىدى. خوتۇنى ئۇنىڭ ھاراق پۇرىقىدىن سەسكىنە بالىنى پۇراپ ياتسۇن...

خوتۇننىڭ بۇنداق تېرىككەكلىكى، سەپىرىلىقنى قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۆزىگە تاشلاپ بېرىش كېرەك، ئاچچىقتا ئۆز گۆشىنى ئۆزى يەپ ياتسۇن. ياسىن خوتۇنى ھەققىدە ئاچچىق خىيال سۈرۈشىمۇ خالىماي كۆڭلىگە ئارام بېرىدىغان گۈلشەننى ئويلاشقا باشلىدى، مۇشۇنداق قىلسا خوتۇنىدىن ئۆچ ئالغاندەك بولاتتى، كۆڭلى ئارام تاپاتتى. رەيھان بالىسىنى قۇچاقلاپ، يەنە بىر ئازابلىق كېچىنى كۈتۈۋالدى.

18

ياسىن ئۆمرىنىڭ كېيىنكى ۋاقتلىرىدا ئىككى خوتۇن ئالغاندىن پەخىرلىنىپ ئەركەكتەك ئىش قىلدىم دەپ ئويلىشى مۇمكىن. ئەركەكلىك بىلەن نامەرتلىكنىڭ ئارىلىقى بىر قەدەم. ئەركەكلەر ئۆز نەپسىگە توغرا كېلىدىغان، يوشۇرۇن ئىستەكلىرىنى قاندۇرىدىغان ھەر قانداق ئىش قىلىۋاتقاندا ئەسلىدە ئۇزۇندىن بېرى ئويلاپ كېلىۋاتقان ئىشنى قىلىۋاتقاندەك، غايىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇۋاتقاندەك تۇيغۇدا ھاياجانلىنىدۇ، بۇ ھاياجاندا ئۆزىنىڭ نېمە قىلىۋاتقىنىنى بىلمەس بولۇۋالىدۇ، بىر كۈن بولسىمۇ ياشايەن دەيدۇ، ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلاشتىن قاچىدۇ.

تۇڭگان ئاخۇن نىكاھ ئوقۇۋاتقاندا ياسىننىڭ قۇلىقىغا ھېچنېمە كىرمىدى، رەيھاننىڭ غەزەپلىك ھالىتى، يىغلاي دېسىلا تۆكۈلىدىغان كۆز ياشلىرى كالىسىدىن كەتمىدى؛ گۈلشەنمۇ ھېچنېمىنى چۈشەنمىدى، ئۆزىنى پەقەت غەيرى رەسمى بىر ئويۇنغا قاتنىشىۋاتقاندەك ھېس قىلدى؛ كىچىكىدە مەھەللىسىدىكى ئوغۇللار بىلەن يالغاندىن ئەر-خوتۇن بولۇشۇپ، ئوچاق ياساپ، لايىدىن خېمىر يۇغۇرۇپ، پىلتە قىلىپ ئويناۋاتقاندەك ھېسسىياتقا كەلدى. ئويلاپ باقسا، بويغا يېتىپمۇ ئويناشتىن قالماپتۇ، ئىشلەپ پۇل تېپىشتىكى مەقسەتمۇ ئويناش ئىكەن؛ ياخشى كۆرۈش، ياخشى كۆرگىنى بىلەن بىللە بولۇشمۇ ئويناش ئىكەن؛ ھازىرقىدەك راست-يالغان خوتۇن بولۇشمۇ ئويناش ئىكەن؛ تۇرمۇشنىڭ ئەسلى مەقسىتى ئويۇن-تاماشمۇ؟ توي قىلىپ ئارقىدىن ئاجرىشىپ كەتسە شۇ ئويۇنغا قانمىغان بولامدۇ؟ مەجەز

كېلىشەلمەسلىك، تالاغا قاراپ قېلىش، غايىۋى جورىسىنى كۈتۈش، بىر-بىرىدىن زېرىكىش، ئادا-جۇدا بولۇش... دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى قىزىق تۈگىگەن ئويۇننىڭ خاتىمىسى ئەمەسمۇ؟! گۈلشەنمۇ شۇنداق بولارمۇ؟ ياسىن ئۇنى خوتۇن دەپ ئېلىۋالغاندىن كېيىن ئۇشۇمۇت زېرىكىپ تاشلاپ قويازمۇ؟...

گۈلشەن خۇددى راست تويى بولىدىغان قىزدەك ئەندىشە ئىچىدە جىمىپ كەتتى، نىكاھ ئوقۇغاندىكىن خوتۇن بولدى دېگەن گەپ، ئەمما گۈلشەننىڭ رەسمى خوتۇن بولغۇسى يوق ئىدى، ئۆزىنىڭ تويىنى ھەرگىز بۇنداق بولىدۇ دەپ ئويلاپ باقمىغانىدى؛ ئەدناسى، توي، تۇرمۇش، ئائىلە دېگەنلەرنى ناھايىتى يىراقتىكى ئىشلار، ياكى ئاسانلىقچە يۈز بەرمەيدىغان ئىشلار دەپ قاراپ كەلگەنىدى، ئۇنىڭ كالىسىدا كېلىچەك شۇ قەدەر غۇۋا ئىدىكى، خۇددى ئاشخاننىڭ سۈرتۈلمىگەن دېرىزىسىگىلا ئوخشايتتى. ئۇ بۇ ھالغا توساتتىن زادىلا ئىشىنىلمەي قالدى، توي قىلدى، ئەرگە تەگدى، بۇ قانداق توي، كۈلچە تويۇمۇ؟ يېنىدا نە ئاتا-ئانىسى، نە بىر تۇغقان قېرىندىشى، نە بىر تال مۇشۇكى؟! ھېچ ئىنسۇ جىن يوق، ئەرگە تېگىۋاتقىنى ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ، ئەرگە تېگىۋاتمەن دەپ ئويلايدۇ، ئەمما راستلا شۇنداق ئويلىسا بۇ ئويۇن چىڭغا چىققان بولىدۇ، بۇ ئىشنى ھەر ئىككى تەرەپ يالغان دېسە يالغان، راست دېسە راست. بۇنى كېيىنكى ئەمەلىيەت بەلگىلەيدۇ. نېمىلا دېگەن بىلەن تۇرمۇش يېڭىدىن باشلىنىدۇ، تۇرمۇش دېمەك جەڭ دېمەك...

گۈلشەن ياسىننىڭ ئۆسۈپ قالغان ساقلىغا قاراپ، بۇ ساقال ئاقارغىچە ئۇنىڭغا خوتۇن بولارمەنمۇ يا نېمە بولارمەن؟ دەپ ئويلاپ قالدى. خوتۇن بولۇش ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا بىر ھېسابتا ئەركىنلىكىدىن مەھرۇم قېلىش، كۈرسىدىن چۈشۈش، جەلپكارلىقىدىن ئايرىلىش، بالدۇر تۇغۇش، قېرىش، تاشلىنىش... دېگەننى بىلدۈرەتتى؛ يالغان خوتۇن بولىدۇم دەپ ئۆزىنى بۇنىڭغا ئىشەندۈرۈشكە تىرىشىسىمۇ، ئۆزىنى راست خوتۇندەك ئويلاپ قېلىشتىن قۇتۇلالمايتتى؛ چۈنكى توي قىلىش، ئانا بولۇش خوتۇن خەقنىڭ تۇغما تەبىئىتى، رەسىدە بولغاندىن باشلاپ ئويلايدىغان ئىشى. بۇ ئىش يالغاندىن بولسىمۇ ئىشقا ئاشتى، ئەمما ئاخۇن يالغان ئەمەس، ئوقۇلۇۋاتقان سۈرە-ئايەتلەر راست، ياسىن بىلەن گۈلشەن بۇنى چۈشەنمىسىمۇ ئۇنى مۇقەددەس بىلىپ مۇشۇ يەرگە __ مەسچىتكە كەلدى. بۇنىڭدىن قارىغاندا بۇ ھەرگىز ئويۇن ئەمەس...

گۈلشەننىڭ ئىچى سىقىلىپ كەتتى، بۇ توي بەك رەسمى بولمىغاندىكىن مەسچىتكە كەلمەي، باشقا يەردە نىكاھ

قىلسا ياكى نىكاھ ئوقۇتمايلا رېستوراندا چاي بېرىپ ئىشنى تۈگەتسىمۇ بولاتتىغۇ؟ ئىككى ئەر ھېلىقى كۈنى ئىچىشىپ ئولتۇرۇپ مەسلىمە تىلىشىپ، پۇل خەجلىمەيدىغان ئاسان ئۇسۇلنى تاپقان گەپ...

گۈلشەن تۇرۇپلا ياسىنىڭ مەرتلىكىدىن گۇمانلىنىپ قالدى، ئۇ ئۇزۇك ئېلىپ بېرىمەن دەپ ئالمىسىچۇ؟ ئالدىن ئېلىپ قويغاندەكمۇ قىلمايدۇ، بازارغا باشلاپ بېرىپ ئالسىمۇ مەيلى، ئەمما ئالماي قالسا گۈلشەننىڭ كۆڭلىگە كېلىدۇ، بەلكى يۈرىكىگە ئۆچمەس داغ چۈشىدۇ. ئۇنىڭ گۈلشەننى قانچىلىك سۆيىدىغانلىقى، خوتۇنىدىن قورقىدىغان قورقمايدىغانلىقى ئۇنىڭ مەرتلىكى ياكى چۈپەيلىكى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ...

گۈلشەن توپىدىن كېيىنكى تۇرمۇشنى ئويلاپ غەمگە چۆكتى، تېخىچە ئۆي يوق، كارىۋات يوق، مۇنچا يوق، خەنزۇنىڭ ھويلىسىدا قىزلار بىلەن ئويچە يېتىپ پىتلاپ يۈرگىلى ئۇزۇن بولدى، سىرتتا مۇنچىغا چۈشسە قىممەت ھەم ئاۋارچىلىق. رېستوراندىن بىكار بولۇپ بېرىشقىمۇ پات پۇرسەت چىقمايدۇ. قىرىق كۇۋادرات مېتىرلىق، مۇنچىسى بار ئەپچىل ئۆيدە ياشاشنى غايە قىلغىلى ئۇزۇن بولدى، ئىشقا ئاشامدۇ-ئاشامدۇ، ئەمدى كۆرىدۇ. "بولغۇسى ئېرى" دىن بىراقلا كۆپ نەرسە تەمە قىلىپ كەتسە، ئانچە مەرت كۆرۈنمەيدىغان بۇ لاۋبەن ئىككى يېنىغا قاراپ تىتىلداپ، گۈلشەننىڭ بىزار بولۇشىمۇ مۇمكىن. بىر ئۆيىمۇ بولار، مۇنچىمۇ بولار، ئۆيىگە كىرگەندىن كېيىنكى ئەر-خوتۇنلۇق شۇنچە شىرىنمۇ بولار، ئەمما ھەمىشە شۇنداق بولۇپتۇرمۇ؟ بىر ئۆي دېگەننىڭ ئۇششاق-چۈششەك ئىشلىرى چىقىدۇ. ئىككى ئادەم بىر ئۆيدە يۇقىرى-تۆۋەنلىك مۇناسىۋەتتە بولۇشىدۇ، بەزىدە كۆڭۈل، بەزىدە غۇرۇر، بەزىدە خۇشاللىق، بەزىدە ئاچچىق ئالدىغا ئۆتۈۋالىدۇ. گۈلشەن ئەمدى ياسىنىڭ "كىچىك خوتۇن" دەپ ئاتاىپ قويۇشىغا ئەمەس، ئەمەلىي كۆڭۈل بۆلۈشىگە مۇھتاج. ئەگەر ياسىن بۇ خوتۇنىدىن ھۇزۇرلىنىشنىلا بىلىپ، مۇشۇكتەك تاتقۇشلاپ ئەركىلىتىپ قويۇپ، خالىسا قوپاللىق بىلەن ئازار بەرسە ئۇ چاغدا گۈلشەن قانداق قىلدۇ؟ ياسىن شۇنداقمۇ قىلارمۇ؟

گۈلشەن كەلگۈسىدىكى ئىشلارنى ئويلاپ بارغانچە بىئارام بولغىلى تۇردى، خوتۇن بولۇشنى مۇھەببەت ئۈچۈن دەپ بىلسە بۇنداق نىكاھ قىلىپ ئولتۇرمايتتى، بۇرۇنقىدەك ياشاۋېرەتتى، ئەمەس نېمىشقا توي قىلىمەن دەپ قوپتى، نېمىشقا ئاران تۇرغان قېرى قىزدەك بىر دەمدە ئۆزىنى ئەرزاق قىلدى؟ نېمىشقا بىلىپ تۇرۇپ بۇ چەكلىمە، بۇ جاپا-مۇشەققەتكە ئۆزىنى ئاتتى؟ يالغاندىن بولسىمۇ رەيھان ھەدىسى بىلەن تەڭلىشىش، ھوقۇق تالىشىش ئۈچۈنمۇ؟ راست، خوتۇن بولۇش بىر خىل ھوقۇق! ئەمما ئۇ ياسىننى باشقۇرىمەن دېسە ئەتىسلا تېپىك يەپ قوغلىنىدۇ، ئەگەر

ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدەك بويسۇنۇپ، مۇتلەق رايىشلىق بىلەن تەننازلىقنى ھەر ۋاقىت كۆرسىتىپ تۇرسا، خۇلق-نازى بىلەن ئۇنى خۇمار قىلىۋالسا مەقسىتىگە يېتىدۇ، ئۇنىڭ غۇرۇرى ۋە پۇلىنى خەجلەش ئۈچۈن بۇرۇنقىدىنمۇ پەيزى بولۇپ كېتىشى كېرەككى، ئۇ بۇ لەززەتتىن ئايرىلمايدىغان، ھەتتا خوتۇن-بالىسىغا قارىمايدىغان بولىدۇ...

خۇددى ياسىنىدەك، گۈلشەنمۇ شۇ تاپتا رەيھانى ئويلاپ قالدى، سۈتتەك ئاق، ناۋاتتەك تاتلىق، قارا كۆز جۇۋان شۇنچە چىرايى تۇرۇپ ئېرىنى نېمىشقا ئۆزىگە قارىتالمىغاندۇ؟ بەدىنىدە بىرەر ئەيىپ بارمىدۇ؟ جىنسى ھەۋسى سۇسىمىدۇ؟ بەدىنى قىزىق ئەمەسمۇ؟ ئېرى نېمە دېسە ماقۇل دەپ كۈلۈپ يېتىپ بەرمەيدىغاندۇ؟ بالىسىغا بەك قاراپ كېتىپ ئېرىنى ئۇنتۇپ قالغانىمىدۇ؟ ياكى ئېرىنى تولا كۈنلەپ سوقۇشۇپ ئۆزىنى ھازۇل ئالۋاستىغا ئايلاندۇرۇۋەتكەنمۇ؟ بۇنداق خوتۇن ھەر قانچە گۈزەل بولسىمۇ ئېرىنىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنىدۇ... دېمەك، ياسىغا ئۇنىڭ دېگەن يېرىدىن چىقالايدىغان ياش، يۇمران، كىچىك بولسىمۇ ئىش ئۇقىدىغان قىز كېرەك. گۈلشەن مۇشۇ شەرتلەرنى تولۇق ھازىرلىغانلىقى ئۈچۈن مانا ئۇ ئەرنى بويسۇندۇرۇپ ئالدىغا يۈكۈندۈردى، نىكاھ قىلدۇردى، ھېلى بېرىپ ئۈزۈك ئالدۇردى، ئاندىن ئۆي ئىجارىگە ئالدۇردى، ئاندىن ئېھتىياجىغا قاراپ كىيىم ئالدۇردى، ئۇ ئۆيدە بىر مۇنچا، بىر پەرداز ئەينىكى بولىدۇ...

گۈلشەن بۇلارنى ئويلاپ كۆڭلى سەل ئېچىلدى، گۈلشەننىڭ ئېھتىياجى ياسىنىڭمۇ ئېھتىياجى. ياسىن پۇل تاپقانچە بۇ ئېھتىياجى ئۈچۈن چىقىم قىلىدۇ، خوتۇنى بۇنى بىلىپ قالسىمۇ، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى پەرزىنىڭ توغرا چىققىنى بىلىسىمۇ نېمە قىلالايتتى؟ ئۇ گۈلشەن بار ۋاقىتتا بىر قېتىممۇ قاپقىنى ئاچمىغان، مانا ئەمدى بۇنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ، قاپقىنى تۈرۈپ ئاچچىقلاپ، يىغلاپ ۋارقىراپ كەتسىمۇ ئېرىگە ۋارقىرايدۇ، گۈلشەن بىلەن مۇناسىۋەتسىز، چۈنكى گۈلشەن ئاللىقاچان ئۇ يەردىن كەتكەن، رەيھان چاتاقنى ئېرىدىن كۆرمەي يەنلا گۈلشەندىن كۆرسىمۇ ئامال قانچە؟ ئۆزىنى ئىچىدىن يەپ بولىدۇ، ئاچچىق يۇتۇپ تۈگىشىپ كەتسىمۇ ئۆزىگە... ياسىن ئۇنى ھەقىقىي ياخشى كۆرسە خوتۇن قىلالايدۇ، بولمىسا خېتىنى بېرىپ يولغا سالىدۇ، يالغان- راستتىن خوتۇن بولغان گۈلشەن ئۇ چاغدا ھەقىقىي خوتۇنغا ئايلىنىپ، ئايال خوجايىغا ئايلىنىدۇ... ۋاھ، خوتۇن بولۇش ئاخىرىدا راستىنلا ھوقۇق تۇتۇشقا ئۆزگىرىدۇ نېمە؟!

گۈلشەن بۇ خام خىيالىنىڭ رېئال تەرەپلىرىنى ئويلاش بىلەن ئاۋارە بولدى، ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قويۇپ، يەنە

خىيال دەرياسىغا غەرق بولدى؛ خام خىياللىرى ۋە شىرىن ئىستىكلىرىنىڭ راستلىقىغا ئۆزىنى ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن ياسىغا ئاستىرىتىن قارىدى. ياسىن 30 ياشقا بارماي تۇرۇپ قوشلاپ خوتۇن ئېلىش رېكورتىنى يارىتىۋاتقاندا مەغرۇرلۇق بىلەن ئولتۇراتتى...

نىكاھمۇ ئاياغلاشتى، ياسىن تۇڭگان ئاخۇننىڭ ھەقىقىي بېرىپ، ئەمدى ئۆزىگە بۈگۈندىن باشلاپ توختىماي چىقىملا بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆڭلى غەش بولدى.

غېنى شاڭجاڭ ئىككە يەلنى تاكسىغا سېلىپ رېستورانغا ئېلىپ ماڭدى.

___ خوتۇن ئالدىغىنى بىلگەندىكىن، بىرەر تال ئۈزۈك تەييار قىلىپ كەلسەڭ بولمامدۇ؟ ___ دېدى غېنى

شاڭجاڭ ياسىننىڭ بىكارلىق خوتۇن ئېلىۋالغىنىغا قورسقى كۆپكەندەك.

___ ئالدىراشلىقتا نەدە ۋاقىت دەيسەن، خاتىرجەم بول، ھامان ئالمەن.

___ بۈگۈنلا ئېلىۋەت، ئالدىمىزدىكى سودا ساراينىڭ ئالدىدا ياخشى ئالتۇنلار بار.

غېنى شاڭجاڭ قارىماققا سەل چىدىماسلىق قىلىۋاتقاندا قالاتتى. ياسىن ئۇنىڭغا بىر نەرسە دېمەكچى بولۇپ،

ئېغىزىنى يىغىۋالدى. ئىككە يەلنى سودا ساراينىڭ ئالدىدا چۈشۈپ قېلىپ، بىر دەم گاڭگىراپ تۇرۇپ قېلىشتى. ياسىن

ئەتراپتا بىر كىمە ر ئۆزىنى كۆزىتىپ تۇرغاندا ئارامسىزلىنىشقا باشلىدى.

___ قانداق قىلىمىز، كىرەمدۇق؟ ___ دېدى ياسىن كىرگۈسى يوقتەك.

گۈلشەن بۇنىڭدىن ئۇچۇقۇپ، بىراۋغا بىكارلىق ئويۇنچۇق قىلىپ سوۋغا قىلىۋېتىلگەندەك ناچار تۇيغۇدا

بېرىپ، تاتىرىپ كەتتى. باياتىن سۈرگەن خىياللىرى توغراقتەك ئۇچۇپ، ھېچنېمىسى قالماي.

___ مۇنداق ئىش قارا، تۈنۈگۈندىن بېرى مۇشۇ نىكاھ كاللامغا كىرىۋېلىپ، ئەتىگەندە ئېسىمدە يوق ئالدىراپلا

كېلىپ قاپتىمەن، ھازىر يېنىمدا تۈزۈك پۇل. لېكىن خاتىرجەم بول، ئۈزۈكىنى مەن ھامان ئېلىپ بېرىمەن.

گۈلشەن بۇ يەردە باشقا خوتۇنلاردەك يامانلاپ، ئاچچىقلاپ، ياسىننىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنۈپ قېلىشىنى

خالىمىدى، چوڭ بەختنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بۇنداق كىچىك مەنپەئەتلەرنى قۇربان قىلمىسا بولمايتتى.

___ مەن سىزگە ئۈزۈك ئېلىپ بېرىڭ دېدىمۇ؟

___ دېمىسەڭمۇ ئېلىپ بېرىمەن، بۈگۈن بولمىسا ئەتە... لېكىن مېنىڭچە ھازىر ساڭا ئۈزۈك مۇھىم ئەمەس، بىز

تۇرىدىغان ئۆي مۇھىم. مەن مۇنداق ئويلاپ قالدىم: ساڭا ئۈزۈك ئالدىغان پۇلنى ياجىڭ قويۇپ، ئۆي ئىجارە ئالاي، بىر يىللىقنى ئالدىن تۆلۈۋەتسەم ئەزان توختايدۇ...

___ لېكىن چوقۇم بىنا ئۆيىنى تېپىڭ، پىنغانڭ ئۆي تاپسىڭىز شارائىتى ناچار، يۇيۇنغىلى بولمايدۇ.

___ تاپقاندىكىن شۇنداق ئۆيىنى تاپمەن-دە، سەن مېنى قاسماق كاۋاپچى كۆرۈپ قالدىڭما؟

___ ۋاي مېڭە، سىزنى ئۇنداق دېگەن بولسام كەينىڭىزدىن سۆزلىپ يۈرمەيتتىم.

___ سېنى ئەمدى خوتۇن دېسەم بولىۋېرە؟

___ خوتۇن دېمەي ئاشنام دەمتىڭىز!؟

___ نېمە بولساڭ بولدۇڭ، سەن ئەمدى مېنىڭكى، لېكىن بىز كۈندە كۆرۈشۈپ تۇرالمايمىز، بۇ ئىش ئېسىڭدە بولسۇن.

___ مەن سىزنى زورلىمايمەن، قاچان ۋاقتىڭىز يەتسە شۇ چاغدا كېلىڭ.

___ ئىش بولمىسا تېلېفون ئۇرمايمەن.

___ مەنمۇ شۇ، سىزنىڭ بېشىڭىزنى ئاغرىتىشقا مەنمۇ ئۆچ.

___ ئىككىمىزنىڭ بۇ ئە-خوتۇنلۇقنى باشقا قىزلارغا ھەرگىز دېمە، خوتۇن خەقنىڭ ئىچىدە گەپ ياتمايدۇ،

ئىچىدە ساڭا دۈشمەنلىك قىلىدىغانلار بېرىپ خوتۇنۇمغا چېقىشتىن يانمايدۇ.

___ خاتىرجەم بولدۇڭ، ھەممىسى بىر-بىرىنىڭ ئىشلىرىنى يوشۇرىدۇ. مەنمۇ دېمەيمەن.

___ قارىسام، غېنى شاڭجاڭ بايا چىدىمىغاندەك قىلىپ قالدى، سىلەرگە شۇنچە ئامراقمۇ نېمە ئۇ؟

___ شۇ، بىزگە بەك كۆيۈندۇ.

___ مەن تېخى باشقىچە كۆيۈنەمدىكىن دەيمەن...

___ باشقىچە كۆيۈنۈپ قانداق قىلماقچىدى؟ سىزمۇ خوتۇننىڭىزدەك گۇمانخورمۇ نېمە؟ ___ دېدى گۈلشەن

ئوڭايىسىز كۈلۈپ.

___ بىزنىڭ ئۇ خوتۇننىڭ گېپىنى ئەمدى قىلما، نېمىلا دېسەڭ بولمايدۇ، بىر نېمە دېسەڭ ئۇنى ئېسىڭە

كەلتۈرۈپ قويسەن، كەيپىياتىمنى بۇزىسەن، چۈشەندىڭمۇ؟

___ ماقۇل، چۈشەندىم.

___ غېنى شاڭجاڭدىن مەن ھەرگىز گۇمانلانمايمەن، سىلەرگە كۆيۈنگىنى توغرا، لېكىن ئۆزى بىر ئاز شوخ ئادەم،

خوتۇن خەققە ئامراق، شۇڭا سىلەرگە گامۇ گامۇدا چاقچاق قىلىپ قويامدىكىن دەيمەن.

___ شوخلۇقى شوخ، لېكىن قالايمىقان ئىش قىلمايدۇ.

___ ساغراڭلارنى تۇتۇپ چىمداپ قويىدىغاندۇ؟

___ تاڭ، مەن ئۇنداق قىلغىنىنى كۆرمىدىم، ھەممە ئادەمنى ئۆزىڭىزدەك قېلىن كۆرمەڭ... غېنى شاڭجاڭ ئايالى

بىلەن ياخشى ئۆتدۇ.

___ ئۇنداقتا مەن ئەسكىكەنمەن-دە؟!

___ شۇ، سىز ھەممىدىن ئەسكى...

___ غېنى شاڭجاڭ قولۇڭغا قاراپ، «ئۈزۈك ئالمىدىمۇ؟» دېسە نېمە دەيسەن؟

___ ئۇنى سوراپ يۈرمەيدۇ، سوراپ قالسا ئېلىپ بېرىدىغان بولدى دەيمەن.

___ مېنى تازىمۇ چۈپەي كۆرۈپ قالىدىغان بولدى-دە...

___ نېمە چاتقىڭىز، مەن ئۇنداق دېمىسەم، غېنىكامنىڭ ئۇنداق دەيدىغان نېمە ھەققى!

___ رەھمەت خوتۇن، سېنىڭ مۇشۇ يېرىڭنى دەيمەن-دە، ئوشۇق-تۈشۈك غەلۋەك يوق، مېنى دائىم خوش قىلىپلا

تۇرسەن. لېكىن كۆڭلۈمدە بار، سېنى ھامان رازى قىلىمەن، ئاۋۋال ئۆيىڭ بىر جايىنى قىلاي، ئاندىن قانغۇدەك

ياشايمىز.

گۈلشەن ئەتراپىدىكى ئادەملەرگە قارىماي ياسىنىڭ بوينىغا ئېسىلدى:

___ تېزىرەك بولسىڭىز بولاتتى، ئۇنىڭغا قانچىلىك ۋاقىت كېتەر، ئۈچ كۈن كېتەر مۇ؟

___ چىدىماي قېلىۋاتامسەن...؟

___ شۇ...چىدىمايدىكەنمەن، يېڭى توي قىلغاندىكىن خوتۇنىڭىزنى تاشلاپ قويسىڭىز قانداق بولىدۇ، مەن

كېچىنى قانداق ئۆتكۈزۈمەن؟

ياسىنىڭ ۋۇجۇدى ئېچىرقاش، تەقەززالىق بىلەن تولۇپ كەتتى، ھازىرلا بېرىپ ئۆي تېپىپ توي كېچىسىنى

ئۆتكۈزگۈسى كەلدى. ئەمما بۇ تەقەززالىق تۇنجى قېتىم توي قىلىپ يېڭى خوتۇننىڭ لەززىتىگە ئۆلگىدەك تەشنا بولغان بویتاقلارنىڭ تەقەززالىقى ئەمەس، بەلكى قاچان قاندۇرسا بولىدىغان كونا خۇمار، كونا ئىنتىلىش ئىدى.

___ مېنى سېغىنمايدۇ دەمسەن، لېكىن ئاز دېگەندە بىر ھەپتە چىدىمىساق بولمايدۇ.

___ بىر ھەپتىگە چىدايمەن، ئۇنىڭدىن ئارتۇق ھەرگىز چىدىمايمەن...

___ مەنمۇ شۇ، ئەمدى بوينۇمدىن چۈش، ما خەق قاراۋاتىدۇ...

___ قارىسا قارىسۇن، بۇلارمۇ كۆپكۈندۈزدە ھەر ئىشلارنى قىلىدۇ.

___ بولدى قىل، ئەمدى ئاستا ماڭايلى

گۈلشەن ياسىدىن ئاجراپ، ئۆزىنى تۈزەشتۈرۈپ، ئەتراپقا قاراپ قويدى.

ياسىن گۈلشەننى رېستورانغا ئاپىرىپ قويۇپ، ئاشخانىسىغا ماڭدى. يولدا كەلگىچە خوتۇننى ئويلاپ تولا

غەم قىلدى، غەم باسقانچە ئىچى سىقىلدى. غەم قىلدۇرمايدىغان، بېسىم پەيدا قىلمايدىغان، ھەممىگە رازى بولۇپ

ياشايدىغان، ئېرىگە ئەركىنلىك بېرىدىغان گۈلشەننى راھەت ئىچىدە ئەسلىدى. ئەمما، ئۇ دېگەن خوتۇن بولۇشتىن

بۇرۇنقى گۈلشەن ئىدى، ھازىرقى گۈلشەن بولسا خوتۇنلۇققا ئۆتۈۋېلىپ، باشقا خوتۇنلارغا ئوخشاش ئېرىگە بېسىم

پەيدا قىلىشقا باشلىدى، ئۆي تاپمىغىچە ئۇنى رازى قىلغىلى بولمايدۇ، ئۈزۈك ئالمىدى، ئەمدى ئۆيىنىمۇ ئىجارىگە

ئالالمىسا ئىناۋىتى قاتتىق تۆكۈلىدۇ. بېسىم پەيدا قىلمايدىغان خوتۇن نەدە؟ خوتۇندىن راھەت كۆرگەندىكىن ئۇنىڭ

جاپاسىغىمۇ چىداش كېرەك... ئەمدى مەيلى نېمە بولسا بولسۇن، رەيھانغا ھېچ ئىشنى چاندۇرماسلىقى، ئۇنىڭغا

بۇرۇنقىدىنمۇ ياخشى مۇئامىلە قىلىش ئارقىلىق ھېچقانداق گۇمان يوقۇقى قالدۇرماسلىقى كېرەك... خۇپپىيانە ئىشنىڭ

لەززىتىنى تاكى بۇ ئىشلار ئاشكارىلىنىپ قالغىچە سۈرۈۋېلىشى كېرەك.

ئۇ ئاشخانىغا كەلگەندە خېرىدار يوق ئاشخانىدا ھاشىم دوغلاق بىلەن ئۆمەر تالاغا قاراپ

گۇدۇڭلىشىپ ئولتۇراتتى. ياسىن قاچا يۇيۇپ، جوزىلارنى سۈرتۈپ ئەمدى بىكار بولغان خوتۇنغا خائىنلىق ھەم

مېھرىبانلىق بىلەن قارىدى، غېنى شاڭجاڭ دېگەندى: ھەر قېتىم خوتۇنۇڭغا يۈز كېلەلمەيدىغان بىر ئىش قىلغاندا

خوتۇنۇڭغا مېھرىبانلىق تېخىمۇ ئاشىدۇ. دەرۋەقە، ياسىن بۇ تويغۇنى باشتىن كەچۈرۈۋاتاتتى. خوتۇنغا قاراۋېتىپ ئۇنىڭغا

ئىچى ئاغرىپ قالدى، بۇمۇ مېھرىبانلىق، بۇمۇ مۇھەببەت ئىدى. ئەمما خوتۇننىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قاراشتىن ئۆزىنى

تارتتى، رەيھاننىڭ كۆزلىرى گەرچە بۇرۇنقىدەك ئوتلۇق، سەزگۈر، چاققان بولمىسىمۇ يەنىلا سەل چاغلىغىلى بولمايتتى؛ خوتۇن خەق ھەر قانچە كالۋا بولسىمۇ «خۇدىكى بارنىڭ مۇنىكى بار» دېگەن گەپنى ياخشى بىلەتتى ۋە بىر ئىشتىن ئاسان گۇمانلىناتتى-دە، شۇ مۇنەكنى تاپمىغىچە بولدى قىلمايتتى.

___ جۈمەنى ئەجەپ ئۇزۇن ئوقۇدىڭىز، ساۋۇت كېلىپ بولغىلى نەۋاخ! ___ دېدى رەيھان ۋايساشقىمۇ ھالى يەتمىگۈدەك ھارغىن ھالدا.

ياسىن ساۋۇتنىڭ جۈمەگە بارىدىغىنى بىلىسىمۇ، لېكىن بۈگۈنمۇ بارغىنىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتى، ئوغرىلىق قىلىۋاتقان ئادەم ئۆزىنى يوشۇرۇن بىر كۆز كۆزىتىپ تۇرۇۋاتقاندا ياكى كامېراغا چۈشۈپ قالىدىغاندا ئەنسىرەپ كېتىدۇ، نىكاھ ئوقۇۋاتقاندا ياسىنمۇ شۇنداق ئەنسىزلىك ئىچىدە ئولتۇرغانىدى، ئۇ ساۋۇتنى كۆرمىگەن بىلەن ساۋۇت كۆرۈپ قالغان بولسۇچۇ؟

ئەمەلىيەتتە ساۋۇت نامازدىن يېنىپلا قايتىپ كەلگەن بولۇپ، نامازدىن كېيىنرەك بارغان ياسىننى كۆرمىگەنىدى. ياسىن ئۆزىنىڭ جامائەت تارىخىدا بارغانلىقىنى ئويلاپ، ساۋۇتنىڭ كۆرۈپ قېلىش ئېھتىماللىقىنى چەتكە قاقى، ئەمما يۈرىكى يەنىلا پوك-پوك ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۆزىنى بېسىۋېلىپ ئويلاپ قويغان يالغانى ئېيتتى:

___ نامازدىن چىققاندا تونۇش بىرەيلەن ئۇچراپ قالدى، بىر يەردە ئولتۇرۇپ ئازراق ھايال بولۇپ قالدىم. ___ كىمكەن ئۇ؟

___ دەپ بەرسەممۇ تونۇمايسەن، بېيجىڭدىكى ۋاقىتتا بىر سورۇندا ئولتۇرۇپ قالغان بالاڭزا، قارىسام چېكىدىغاندا قىلىدۇ، لېكىن تاشلىدىم دەيدۇ. تاڭ...

ھارغىنلىق يەتكەن رەيھاننىڭ بۇرۇنقى نازۇكلۇقى، زىللىقى ئانچە قالمىغان بولۇپ، ئېرىنىڭ جۈمەگە بارغىدەك ئىنساپقا كېلىپ قالغىنىدىن سۆيۈنۈپ، ئاشخانىغا قاراپ قالغانىدى، ھازىرمۇ ئارتۇق گۇمانلىنىپ ئولتۇرمىدى. كەچكە يېقىن ئاشخانىغا خېرىدار كېلىشكە باشلىدى، ھەر كۈنى مۇشۇنداق بولاتتى، كىرگەنلەر ۋارى ۋارى قىلىشىپ، شالاپلىتىپ يەپ، ئىچىپ چېكىپ چىقىپ كېتىشەتتى. «لاۋبەننىياڭ» دەپ پات-پات توۋلاپ رەيھاننى پۇتى كۆيگەن توخۇدەك ئالدىرتىۋېتەتتى. رەيھان ھېرىپ-چارچىغىغا، چىرايىنىڭ سەتلىشىپ كېتىشىگە قارىماي پالاقلاپ

ئىشلىدى. ھېلى تازىلىسا ھېلى مەينەت بولىدىغان جوزىلار، قاچا-قۇچلار، ھاراق بۇسى، تاماكا ئىسى...لاردىن ۋايىسىمدى. تۈگمەس ۋە تەكرار مۇشەققەتلەردىن ئەقلى گاللىشىپ، تۇيغۇلىرى قاشاڭلىشىپ، پۇت-قوللىرى كالۋالاشتى، ئەمما ھەممىنى ئۇنتۇپ ئىشلەۋەردى.

ياسىن يەنىلا بۇرۇنقىدەك ياخشى ئەر، ياخشى ئاتا بولۇپ، بالىسىنى يەسلىدىن ئەكەلدى، خوتۇنىنىڭ ئىشلىرىغا ئانچە-مۇنچە قارىشىپ بەردى.

ھەممىدىن بىچارە قېلىۋاتقنى شۇ بالا ئىدى، رەيھان ئۇنىڭغا ئۇخلاش ئالدىدىن باشقا ۋاقىتتا قاراپ بولالمىدى، شەنبە، يەكشەنبەلەردە ئەر-خوتۇن بىرەر كۈن ئاشخانىنى تاقاپ، ئىشلەمچىلەرنى ئارامغا قويۇۋېتىپ، بالىسىنى باغچىغا ئاپىرىپ ئويناتمايتتى. بالىسى ئۆيدىن ئاشخانىغا، ئاشخانىدىن ئۆيگە كىرىپ پۇتلىشىپ يۈرمىسۇ ئىچى ئاغرىمايتتى. بىر كۈن سودا بولمىسلا خېرىدار تۈزۈپ كېتىدۇ دەپ ئويلايتتى، ئاشخانىنى تاشلاپ قويۇپ بىر يەرلەرگە بېرىشتىن ئەنسىرەيتتى. كۈلغا چىققاندىن باشلاپ شەكىللەنگەن ئەنسىزلىك كۆڭۈللىرىنىڭ چوڭقۇر قېتىغا ئورناپ كەتكەن بولۇپ، بىر كۈن بىرەر ئىش چىقماي ئۆتسە ئۇلار ئۈچۈن مۇقىملىق، خاتىرجەملىك شۇ ئىدى.

ئاشخانا بىلەن ئائىلىسىنى چۆرىلىپ يۈرگەن ياسىن يەنىلا گۈلشەننى ئويلايتتى، بۇ جىن شۇنداق چاپلاشتىكى، رەيھان شۇنچە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ، خوتۇنلۇق مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىۋاتقاندىمۇ ياسىندىن ئاجرىمايتتى. ياسىن خوتۇنىنىڭ ئالدىدا بۇرۇنقىدەك كۆيۈمچان، قىزغىن بولۇۋالسىمۇ، گۈلشەن بىلەن بولىدىغان ئىشلارنى ھەرگىز ئېسىدىن چىقارمىدى؛ ۋەدە قىلغان ئىشلارنى ۋاقىتدا ئورۇنلاشنىڭ پىلانىنى تۈزۈپ ھەرىكەتكە ئۆتتى، بالىسىنى يەسلىگە ئاپىرىپ قويۇپ قايتاشدا ئۆزىگە يىراقمۇ ئەمەس، يېقىنمۇ ئەمەس، باھاسى مۇۋاپىق ئىجارە ئۆي ئىزدەشكە باشلىدى، ۋاستىچى شىركەتلەرنىڭ دۇكىنى ئالدىغا كېلىپ ئۆي ئېلانلىرىغا قاراپ باقتى، كۆپىنچە ئۆيلەر 60 كۇۋادرات مېتىردىن چوڭ بولۇپ، گۈلشەن دېگەندەك ئۆي يوق ئىدى. ياسىن غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون قىلىپ ياردەم سورىماقچى بولدى، لېكىن مۇشۇنچىلىك ئىشنىمۇ ئۆزى ھەل قىلالماي يەنە ئۇنىڭغا يېلىنىشتىن ھارسىندى. ئاخىر گۈلشەنگە تېلېفون قىلىپ، ئۆزى كۆرگەن يەردىن ئۆي ئىجارە ئېلىشنى ئېيتتى. گۈلشەن خوشلۇقىدا دەرھال ماقۇل دەپ، شۇ كۈنلا بىر ئۆيىنى تېپىپ ياسىنغا تېلېفون قىلدى، ئىككىنچى كۈنى ياسىن بالىسىنى ئاپىرىۋېتىپ، تاكىسى تۈسۈپ ئۇ بىنانىڭ ئالدىغا كەلدى؛ يېڭى، كۆركەم بىناغا قاراپ باھاسى چوقۇم قىممەت دەپ ئويلىدى، ئەمما چىدىماي بولمايتتى،

بىر-ئىككى ئاي ياشىۋالسا ئۇنىڭدىن كېيىن نېمە بولىدۇ، بۈگۈن ئەمەس، تېخى ئەتە نېمە ئىشلار بولىدۇ، ھېچكىم ئۇقمايتتى، دېمەك، بۇ خىل تۇرمۇشتا ئۇزاق ياشاشقا ئۆزۈم ئىشەنچ قىلالمايتتى... ئەمما، ھېچ بولمىسا، بىر كۈن، بىر ھەپتە، بىر ئاي بولسىمۇ مەرتلىك قىلىپ، مەردانە ياشاپ، گۈلشەننى رازى قىلىپ ئۆتمىسە ئەركەكلىكىگە يۈز كېلەلمەيتتى...

ياسىن گۈلشەنگە ئەگىشىپ ئۇ ئۆينى كۆردى، دەرۋەقە بۇ ئۆي پولىدىن تارتىپ تورۇسقىچە شۇنچىلىك سىپتا زىننەتلەنگەن چىرايلىق ئۆي بولۇپ، يوتقان-كۆرپە، قاچا-قۇچىدىن باشقا ھەممە نەرسىلىرى تولۇق ئىدى. گۈلشەن ئۆينىڭ ھەممە يېرىگە زوق-ھەۋەس بىلەن قارايتتى، ئەڭ باشتا ئاشخانا ۋە مۇنچىنى كۆرۈپ چىقىپ بولىدىكەن دېدى؛ ياسىن قوش كىشىلىك كارىۋاتقا قاراپ، ئۆزى يېتىۋاتقان كارىۋاتتىنمۇ ئېسىل ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ كۆڭلى بىر قىسىم بولۇپ قالدى. دېرىزىگە قارىدى، چىرايلىق پەردىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ئەينەكلەر كۈن نۇرىدا ۋال-ۋۇل پارقرايتتى... ياسىن قاراپ-قاراپ خىيالغا چۆكۈپ كەتتى: ئۆي دېگەن مانا مۇنداق بولىدىكەن، ياشسا مۇشۇنداق يەردە ياشسا بولىدىكەن، بېيجىڭدا كاۋاچىلىق قىلغاندا بۇنداق ئۆيدە ياشاش بىر چۈش ئىدى؛ پاناھلانغۇدەك بىر يەرنىڭ چىققىنىدىن خوش بولۇپ، بىر خەنزۇنىڭ كۆمۈرخانىسىنى ئۆي قىلغان، قىشنى ئىنتايىن تەستە چىقارغان، ئۇ جاپا-مۇشەققەتنى ئويلىسا تېنى ھازىرمۇ شۇركىنىدۇ، ئە-خوتۇن بىر-بىرىنى ئىسسىتىپ، مۇھەببەت بىلەن ياشىمىغان بولسا توغلاپ ئۆلۈپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى... بۇ يەرگە كېلىپمۇ تۇرۇۋاتقان ئۆيى كونا ئۆي، بۇ ئۆيگە سېلىشتۇرغىلىمۇ بولمايدۇ...

ياسىننىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى، شۇنچە يىل ئېرىم دەپ جاپا چەككەن، پۇلنى تەڭ تاپقان خوتۇننى مۇشۇنداق ئۆيگە ئېرىشتۈرەلمەي، خوتۇن دەپ ئېلىۋالغان ئاشىنىسى ئېرىشتۈرەمدۇ؟ مىڭ جاپادا تاپقان پۇلنى خۇددى پايھىشىگە خەجلىگەندەك بۇ خېنىمغا خەجلىپ بېرەمدۇ؟... ئەمما بۇ ۋىجدان ئويغىنىشى قانداق تېز پەيدا بولغان بولسا شۇنداق تېز يوقالدى. سەتچىلىكىنى ئۆزى باشلىدى، ئۆزى داۋاملاشتۇرۇۋاتىدۇ؛ نېمە قىلسا ئۆزى خالاپ قىلىۋاتىدۇ، گۈلشەن پەقەت ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە قىلىۋاتىدۇ، ئۇزۇك ئالمىغاندىكىن بۇ تەلپىنى بولسىمۇ قاندۇرۇپ بەرمىسە بولمايدۇ... ئەمدى بۇنىڭدىنمۇ يېنىۋالسا مازلىشىدۇ...

ياسىن ھەممىنى ئەركەكلىكىگە ئېلىپ كۆڭلىنى ياسىدى، گۈلشەننىڭ چىرايىدىكى خۇشاللىققا قاراپ، ئۇنى

مەيۇسلەندۈرۈپ قويۇشنى خالىمىدى.

ياسىن ئۆي ئىگىسى بىلەن بىر ئۇزۇن تاللىشىپ ئايلىق ئىجارىسى 1000 سوملۇق بۇ ئۆيىنى 900 سومغا چۈشۈردى. ئۆي ئىگىسىمۇ ياش، خۇشخۇي خەنزۇ بولۇپ، بەك چۈپەيلىك قىلىپ كەتمىدى، «قارىسام يامان ئىش قىلىدىغانلارغا ئوخشىمايدىكەنسىلەر، بىرىڭلار لاۋبەنكەنسىلەر، بوپتۇ، تۇرۇپ قېلىڭلار» دېدى. ياسىنمۇ ئىسىم كارتوچكىسىنى چىقىرىپ، ئۇنى ئاشخانىسىغا بېرىشقا تەكلىپ قىلدى. ياسىن بېيجىڭدا بولغان بولسا ھەرگىز بۇ پۇلغا ئىجارە ئالالمايتتى، پۇلى بولغان تەقدىردىمۇ شىنجاڭلىق بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆي ئىجارىگە ئالالماستىكى مۇمكىن ئىدى، بۇلارنى ئويلاپ شۈكۈر قىلدى. يېرىم يىللىق ئىجارىسىنى ئالدىن تۆلەيدىغان بولدى، ھازىرچە يېنىدا بار 3000 يۈەننى چىقىرىپ تۇردى، ئۇزۇك ئالسىمۇ بەربىر مۇشۇ پۇلنى خەجلەيتتى. ئۆي ئىگىسى قالغان پۇلنى ئىككى كۈننىڭ ئىچىدە تاپشۇرۇۋېتىشى كېرەكلىكىنى ئېيتىپ، ئاچقۇچنى ياسىنغا تۇتقۇزۇپ كېتىپ قالدى.

چىرايلىق ئۆيدە ئوڭچە قالغان ياسىن شۇنچە يىل كۈلچى بولۇپ، كۈلنىڭ راھىتىنى ئەمدى كۆرۈۋاتقاندا كە شادلىنىپ، ئۆيگە باشقىدىن قاراپ چىقتى. غېنى شاڭجاڭ دېگەندەك، پۇلنى تېپىپ راھىتىنى كۆرمىگەن ئادەم ئەخمەق... نۇرغۇن كۈلچىلەر تاپقان پۇلنى بىكاردىن بىكار ئاق چېكىپ، قىمار ئويناپ تۈگىتىۋېتىدۇ، تاپقىنىنى جايدا خەجلەپ راھەت سۈرۈشنى ئۇقمايدۇ... مانا ياسىن ئۇ يولغا ماڭمىدى، بۇزۇقچىلىقنى تاشلاپ خوتۇن ئالدى، قولى ئاغرىتىشتىن باشقا رولى يوق ئۇزۇكنى ئالماي، جانغا راھەت ئۆي ئالدى، كالىسىنى ئىشلەتتى ھەم ئەركەكتەك ئىش قىلدى.

ياسىننىڭ ئۆزىدىن پەخىرلىنىپ كېتىشىگە جور بولۇپ، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ يۈرگەن گۈلشەن ھاياجانىنى باسالماي، ئۆيگە نېمە كەم، نېمە قىلسا ياخشى بولىدىغانلىقى ھەققىدە ۋاتىلداپ سۆزلەپ تۇردى.

— بولدى بۇ گەپلىرىڭنى قوي، مەن ئالدىرايمەن... دېدى ياسىن كارىۋاتنىڭ يېنىغا بېرىپ.

گۈلشەن كىيىكتەك چاققانلىق بىلەن سەكرەپ ئۇنىڭ بوينىغا ئېسىلدى:

— نېمانچە ئالدىرايسىز، بىر دەم بىللە يېتىپ مەسلىھەت قىلىشمامدۇق؟

— نېمە مەسلىھەت؟

— قانچە كۈندە بىر كۆرۈشمىز، سىز كەلگىچە نېمە تاماق ئېتىپ تۇرىمەن...

— مەن بۇ يەردە قونالمايمەن، تاماقمۇ يېمەيمەن...

— ئەمىسە مېنى يەڭ.

ئېچىرماپ كەتكەن ياسىغا بۇ گەپ شۇنچىلىك يېقىپ كەتتىكى، گۈلشەننى دەس كۆتۈرۈپ كارىۋاتقا تاشلىدى، خوتۇنۇم دەپ قورقماي يالغاچلىدى، بۇ راست نىكاھلىق خوتۇنۇمۇ ياكى قىز سىياقىدىكى شەيتانمۇ؟ ئوققىلى بولمايتتى، كۆزىگە بۇنىڭدىن باشقا ھېچنە كۆرۈنمىگەن ياسىن خۇددى كېسەلدەك تىترەيتتى، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى كالىسىدا ھاياسىز ئىستەك بولۇپ ساقلىنىپ كەلگەن ئىشلار رىئاللىققا ئايلانغاندا قورقۇشتىن ئۆتە قىزىقىش، گۇناھ تۇيغۇسىدىن ئۆتە خاتىرجەملىك ئۈستۈن كەلدى؛ بۇ «جىن» ئەمدى تۇتسا قولغا ئۇرۇنىدىغان، تۈگىمەس لەززەت بېرىدىغان «خوتۇن» ئىدى، بىر قارىسا يىلاندىكە، بىر قارىسا تاسما بېلىقتەك تولغىنىپ جاننى ئالاتتى.

ئەتىگەن تېخى رەيھاننىڭ قوينىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ كىيىمنى كىيگەن ياسىن ئىككى سائەت ئۆتمەيلا بۇ يەردە قىيالىغاچ ھايۋانغا ئايلاندى.

ئۇ ئىلگىرى گۇناھ قىلىۋاتمەن، خوتۇنۇمغا يۈز كېلەلمەيۋاتمەن دەپ ئويلىسىمۇ، بۇ قېتىم «گۈلشەن ئەمدى مېنىڭ خوتۇنۇم، نېمە قىلسام بولىۋېرىدۇ، پەقەت رەيھانغا ئۇقتۇرۇمىغانلا يېرىم بار» دەپ ئويلاپ، «خوتۇنى» نىڭ ھاجىتىدىن چىقىشنى شەرەپ ھېسابلاپ، ئازادلىك بىلەن ئىشنى تۈگەتتى، كارىۋاتقا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چەكتى، رەيھاننى ئويلاپ ئىختىيارسىز جىددىيلىشىپ قالدى، بۇ تۇيغۇدىن بىزار بولسىمۇ، ئەمما قۇتۇلالمايتتى.

— مەن ئەمدى ماڭاي... دەپدى ئۇ گۈلشەننىڭ بېشىنى سالاپ.

— نەگە ماڭسىز... دەپدى تېخىچە كۆزىنى يۇمۇپ ياتقان گۈلشەن چۈش كۆرۈپ جۆيلۈۋاتقاندا.

— كەتمەسە بولمايدۇ، سەنمۇ ئىشىڭغا چىق.

— بەش مىنۇت يېتىڭچۇ... دەپدى گۈلشەن ئۇنىڭ مەيدىسىگە بېشىنى قويۇپ، — ئەمدى كەتسىڭىز قاچان كېلىسىز.

— بىكار بولساملا كېلىمەن، سەنمۇ بۇنداق مۇشۇكتەك ياتماي قىلىدىغان ئىشنىڭ بولسا قىل.

— ماڭا بۇيرۇق قىلىۋاتىسىزغۇ، ئەمدى راست سىزنىڭ خوتۇنىڭىز بولىدۇمما؟

— خوتۇنۇم بولماي، باشقا بىر نېمىدىن؟

— توۋا... ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ. قاملاشقان ئېرىم، چىرايلىق ئۆيۈم بولسا دەپ ئويلايتتىم، مانا بىر دەمدە بولدى... — گۈلشەن خۇشاللىقتىن ئىچىگە پاتماي قېلىۋاتقاندا كۈلۈپ چىقىپ، كېرىلدى.

— ئەمدى ئەر-خوتۇن بولغاندىكىن قورقماي يۈرۈۋېرىمىز، لېكىن ھېچكىمگە چاندۇرمايمىز، بۇنى ئېسىڭدە چىڭ تۇت.

— ۋاي بىلىمەن، سىزنى ھەرگىز گەپكە قويمايمەن. لېكىن ئەر-خوتۇن تۇرۇپ ئاشكارا يۈرەلمىگىنىمىزگە ئىچىم پۇشىدىغان بولدى.

— نېمىگە ئىچىڭ پۇشاتتى، بىز پەقەت كۆرۈشكەندە ئەر-خوتۇن، باشقا ۋاقىتتا ئۆزىمىزنىڭ ئىشىنى قىلىمىز، بىر-بىرىمىزگە پۇتلاشمايمىز.

— بۇ قانداق ئەر-خوتۇن؟! — دېدى گۈلشەن ئۆزىگە گەپ قىلىۋاتقاندا كۈلۈپ، — بىللە ياتقاندا ئەر-خوتۇن، تالاغا چىققاندا ئاكا-سىڭىل... يا باشقا بىر نېمە دەمدۇق؟

— ئارتۇق ئويلاپ كەتتە، ئىشقىلىپ ئەر-خوتۇن...

— بوپتۇ، سىز نېمە دېسىڭىز شۇ..

ياسىن كىيىملىرىنى كىيىپ ماڭغىلى تەمشەلدى، كېتىش ئالدىدا ئاچقۇچنى گۈلشەنگە تۇتقۇزۇپ:

— ئاچقۇچنىڭ ئىككىلىسى سەندە قالسۇن. يالغۇز ياتالساڭ يالغۇز يات، بولمىسا بىر كىمنى باشلاپ كىرمە، — دېدى.

— قىزلار قونۇشۇپ بەرسىمۇ بولمامدۇ؟

— يېقىن دوستۇڭ بولسا مەيلى، لېكىن بەك دىققەت قىل، قىز بالا دېگەن ھېلى دوستۇڭ بولسا، ھېلى دۈشمەن... — ماقۇل، گېپىڭىزنى ئاڭلايمەن.

— مەن يوق چاغدا باشقا ئەر كىشىنى ئەكسىمەيدىغانسەن؟

— ۋاي توۋا دەڭ، مېنى شۇنداق بۇزۇق كۆرۈپ قالدىڭىزما؟ كۆڭلۈمگە كەلدى جۇمۇ بۇ گېپىڭىز...

— چاقچاق... كۆڭلۈڭگە ئالما.

— چاقچاق دەپ مۇشۇنداق مۇسەت گەپ قىلامسىز، نەچچە كۈنگىچە يىغلايدىغان بولدۇم.

— چىقىشىپ قويدۇم، مەن ئىشىنىمەن، سەن ھەرگىز ئۇنداق قىلمايسەن.

— ئەمىسە مېنى سۆيۈپ قويۇڭ.

ياسىن گەرچە خوش ياقمىسىمۇ ئۇنىڭ تەلىپىنى ئورۇندىدى.

— مۇشۇنداقلا ماڭامسىز، يۇيۇنۇۋېلىپ ماڭامسىز؟

— يۇيۇپ قويامتىڭ؟

— يۇيۇپ قويمەن — دە خوتۇنىڭىز بولغاندىكىن.

— بولدىلا، كېلەر قېتىم بولسۇن.

ياسىن چاپىنىنى يېپىنچاقلاپ ئالدىراپ ئىشىك تۈۋىگە بېرىشىغا گۈلشەن كۇسارچان ھالدا كەينىدىن چىقىپ

قۇچاقلۇۋالدى:

— سىزدىن زادى ئايرىلغۇم يوق، پات-پات كېلىپ تۇرۇڭ.

ياسىن كەينىگە قارىماي تاغدەك غادىيىپ ئەركەكلىكىنى نامايىش قىلدى. خوتۇن دېگەن مانا مۇشۇنداق

ھېسسىياتچان بولسا، ئاسلاندەك يېپىشىپ تۇرسا، كۆكسى ھەر ۋاقىت تېگىپ تۇرسا نېمىدېگەن راھەت...

— مەنمۇ ئامال يوق كېتىۋاتمەن، بىلەمسەن، بولمىسا سەن بىلەن كېچە-كۈندۈز بىللە بولغۇم بار.

— مۇشۇ گېپىڭىز مەن ئۈچۈن كۇپايە...

— ئەمىسە ئىشكىنى چىڭ تاقاپ يات.

— ماقۇل.

ياسىن تالاغا چىقىپ يېنىك نەپەس ئالدى، ئەمما ئاشخانسىغا بارغىچە نەپەسلىرى ئېغىرلىشىپ كەتتى. بالىلار

ئەمدى ئىشقا چىققان بولۇپ، ساۋۇت خېمىر يۇغۇرۇش بىلەن، ھاشىم سەي ئاقلاش بىلەن، ئۆمەر كاۋابدان تەبىيارلاش

بىلەن ئاۋارە ئىدى. ياسىن ھۇجرىسىغا كىرىپ ئۆي يىغىشتۇرۇۋاتقان خوتۇنىنى كۆرۈپ كەينىدىن قۇچاقلاپ بويىغا

سۆيۈپ قويماقچى بولدى، ئەمما جۇنۇپلۇقنى ئېسىگە ئېلىپ تۇرۇپ قالدى، گۈلشەننىڭ پۇراقلىرىنى سېزىۋالسا

كۆرۈڭ، بىر دەمدە رەسۋالىشىدۇ. ئۇ ئارقىغا يېنىپ دالان ئۆيىدىكى ساپادا ئولتۇردى، تېلىفونى ئاچتى، نېمە

كۆرۈۋاتقىنىنى بىلمەي قاراپلا ئولتۇردى، گاھ ئون-تىنسىز ئىشلەۋاتقان خوتۇنىغا ئىچى ئاغرىسا، گاھ بىنا ئۆيىدە قالغان

كۈلشەننى ۋە بايقى ئىشلارنى ئويلايتتى. ئۆزى بۇ ئۆيدە بولغان بىلەن كالىسى شۇ ئۆيدە قالغانىدى. ئىچى پۇشۇپ ئىككى يېنىغا قارىدى، دەسلەپتە كەلگەندە خېلى تۈزۈك كۆرۈنگەن بۇ ئىككى ئېغىز ئۆي ھازىر چېنىپلا تۇراتتى، بايقى ئۆي بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولمايتتى.

خوتۇندىن بىسوراق ئالغان خوتۇن، خەجلەنگەن پۇل، تۇتقان ئۆينىڭ ھېسابى بولماسمۇ؟ بۇ بىچارە خوتۇن مۇشۇنداق گول بولۇپ ئۆتۈپتۇرمۇ؟ ئۇنىڭ ئۆيۈم، ئېرىم، بالام دەپ قولىنى كۆسەي، چېچىنى سۇپۇرگە قىلىپ پايىپتەك بولۇپ، رەڭگى رۇخسارىدىن كېتىشلىرىنىڭ ئۇۋالى كىمگە؟ خائىنلىقنىڭ قىساسى تۇتاسمۇ؟... ياسىن بۇلاردىن غەم قىلمىدى، خوتۇنۇمدىن يوشۇرۇن قىلغان ئىشلار ئەمەلىيەتتە جىنايەت ئەمەس، كەچۈرۈۋېتىشكە تېگىشلىك ئىشلار دەپ ئويلىدى. مۇشۇنداق ئويلىمىسا ئىچ ئاغرىقىغا چىدىمايتتى، يامان ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرمايتتى.

19

ئاخشىمى سائەت ئون بولا-بولمايلا ئاشخانغا كېلىدىغان خېرىدارلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلدى، ساۋۇت ياتىقىغا خۇپتەن ئوقۇغىلى كىرىپ كەتتى، ھاشىم قازىنى دۈم كۆمتۈرۈپ قويۇپ، دېرىزگە تۇۋىگە كېلىپ تاماكا چېكىپ ئاشخاننى ئىسلاشقا باشلىدى. ئۆمەر بەش مىنۇت ئىلگىرى تورخانغا كىرىپ كەتكەن بولۇپ، بىر دەم ئويۇن ئويناپ بېقىپ زېرىكىپ، سېرىق تور بەتلىرىنى كۆرۈشكە باشلىدى. مىدىرلىماي ئولتۇرۇپ بىر سائەتتىن ئارتۇق كۆرۈۋەتتى، كۆزلىرى پارقىراپ، يۈرەكلىرى ئاغرىپ، پاچاقلىرى تىترەشكە باشلىدى، چىداپ ئولتۇرۇشقا تاقىتى يەتمىدى، پۇلى تۆلەپ تورخاندىن چىقىپلا ساتراشخاننىڭ ئالدىغا كەلدى؛ يۈرەكلىرى دۈپۈلدەپ، ھەۋىسى چىڭقىلىپ، پۇتىنى بىرسى شۇ يەرگە مىقلۇۋەتكەندەك تۇرۇپ قالدى، ئەتراپىغا قارىدى، ئاشخاندا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى، قاتار كەتكەن ساتراشخانلارنىڭ ئىشەت چىراغلىرى كۆزنى ئالچەكمەن قىلاتتى. ئۇ قاراڭغۇلۇق قوينىدا ئەركىنلىككە چىققانداك يايىراپ، تېزقەدەملەر بىلەن ئالدىغا ماڭغاچ ساتراشخانلارنىڭ ئىچىگە قارىدى، يوتىسىنى ئېچىپ قويۇپ تالاغا قاراپ ئولتۇرغان سەتەڭلەرگە قاراپ تۈكۈرۈكنى يۇتۇپ، ئەسەبىي خىياللارنى سۇرۇپ، ئۆزى باشتا مىخلىنىپ قالغان يەرگە كېلىپ توختىدى، لاۋبەن سەتەڭنىڭ دۈكىنىڭ چەكچىيىپ قارىدى، دائىم ئىشك تۇۋىدە ئولتۇرۇۋالدىغان قايىقى

يامان سەتەڭ قولىدىكى تېلېفوننى ئويناپ ئولتۇراتتى. ھاشىم بۇ سەتەڭنى ئۆمەرگە نەچچە قېتىم تىللاپ بەرگەن بولۇپ، « بىر كۈنى ئەمەس، بىر كۈنى ئوينىۋېتىمەن » دەپ پو ئېتىپ يۈرەتتى. ئۆمەر كەلگەندىن بېرى قاراپ تويىمىغان، شۇلگىيىنى يۇتۇپ ھالى قالمىغان دۇكان مۇشۇ ئەمەسمۇ، چوپچوڭ ئوغۇل بالا تۇرۇپ نېمىدىن قورقاتتى، ئوينايدىغان سەتەڭدىنمۇ قورققان بارمۇ، يەنە كېلىپ كۈندە ئۇدۇل قارىشىپ تۇرىدىغان قوشنلارغۇ، پۇلدا نېرى بېرى كەتسىمۇ كارى چاغلىق، ئىچىدە نېمە بار، ھەممىنى كۆرۈپ كۆزى ئېچىلسا قايتىپ چىقىپ ھاشىمغا ماختىنىپ بېرىدۇ... ئۇ ئوتقا ئۆزىنى ئۇرغان پەرۋاندىدەك تەلۋىلىك بىلەن ساتراشخانغا شۇڭغۇپ كىردى، ئىشىك تۇۋىدىكى سەتەڭ ئۇنىڭ ھامان بىر كۈنى كىرىشىنى بىلىدىغاندەك سوغۇققانلىق بىلەن ئورنىدىن قوپقاندا ئۇنىڭ يۈرىكى بايا سىرتتا تۇرغان ۋاقىتىدىنمۇ بەك سوقۇپ كەتتى، سافادا ئولتۇرۇپ قەرت ئويناۋاتقان، تاماكا چېكىۋاتقان سەتەڭلەرگە قارىدى ۋە تەسەۋۋۇردا ئۇلارنى سېرىق تور بەتلىرىدىكى قىپپالساچ رەسۋالارغا ئوخشاتتى.

___ نېمە قىلاي دەيسەن؟

___ كەي فاڭجەن... دېدى ئۇ ھاشىمدىن ئاڭلىۋالغان بويىچە.

غور قاپاق سەتەڭ ئۇنىڭ ئۆسۈپ كىرىلىشىپ كەتكەن چېچىغا قاراپ، مەنسىتمىگەندەك قاراپ قويدى:

___ ئەنە قىلدۇرسەن، شۇنداقمۇ؟

ئۆمەر "ئەنە" دېگەن گەپنى ئاڭلاپ، ئىشىك بېشى مۇشۇ دەپ ئويلاپ بېشىنى لىغىشتى.

___ شياۋ مېي، سەن بۇنى باشلاپ كىر.

غور قاپاق سەتەڭ ئۆمەرنى كىچىك كۆردىمۇ، ئەيتاۋۇر، يېشى كىچىكرەك كۆرۈنىدىغان بىر قىزنى ئۇنىڭغا بۇيرۇپ قويدى. ئۆمەر ئۇ قىزنىڭ كەينىدىن توشقاننى قوغلاۋاتقان تايغاندەك شاشلىشىپ، قىن-قىنىغا سىغماي ماڭدى. ئايرىم ياتاقنى كۆردى، مەينەت كارىۋاتقا چىقتى، پاكىنەك قىز ئۇنى ئوغدا ياتقۇزۇپ پۇت-قوللىرىنى مۇجۇپ تۇتۇشقا

باشلىدى، ئۆمەر بۇنىڭغا چىدىماي قىزغا ئېسىلدى، قىز بەش بارمىقىنى چىقاردى. ئۆمەر بۇ چاغدا ئەسەبىيلىكتە چىكىگە يەتكەن بولۇپ، 500 كويۇمۇ، 50 كويۇمۇ، يا 5 كويۇمۇ چاتقى بولمىدى، "شك" دەپلا قىزنى پوكانغا باستى...

ئون مىنۇتلاردىن كېيىن ئايرىمخانىدىن پوچىلىق ۋە دەككە-دۈككە چىققان ئۆمەر يانچۇقىدىكى 20 كويۇنى

چىقىرىشىغا غور قاپاق سەتەڭ ئۇنىڭغا چەكچىيىپ قارىدى، شياۋ مېيغا بۇرۇلۇپ:

___ نەچچە پۇلدىن دېيىشكەن؟ ___ دېئۇدى، ئۆمەرنىڭ قولىدىكى پۇلغا قاراپ غەزەبلىنىپ تۇرغان قىز:

___ 500 كويۇغا دېيىشكەن، كىمنى ئەخمەق قىلىدۇ بۇ نېمە! ئۆزەڭ نېمە دېگەن، بولىدۇ دېگەنغۇ، قېنى پۇل،

چىقارمىسەن؟ ___ دەپ ئۆمەرنىڭ كۆزىگە كىرىپلۋالدى.

___ پۇلنى چىقار، بىزنى نېمە كۆرۈپ قالدىڭىز؟ ___ دېدى غور قاپاق سەتەڭ ھازىرا ئۇنىڭ ياقىسىغا

ئېسىلىدىغاندەك يامان ئەلپازدا، ___ 20 كويۇڭغا ما قاسماق چىچىڭنى ياساتساڭ بولمامدۇ!

ئۆمەر بۇ ئىككى سەتەڭنىڭ بىر دەمدە ئالۋاستىغا ئايلانغانلىقىنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتتى، نېمە دېيىشنى

بىلەلمەي تۆتۈتلەپ، ئىنجىقلاپ تالغا قارىدى، ئاشخانىدا ھاشىمىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى، ئۇ بولغان تەقدىردىمۇ بۇ

قېيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلدۇرالمىتى؟ قۇتۇلۇشقا ھېچ چارە تاپالمىغان ئۆمەر قولىنى ئاشخانا تەرەپكە جۈنۈپ

ئالاقزادىلىك بىلەن "مىڭتەن گېي، مىڭتەن گېي" دېدى. ئۇنىڭ ئوغرىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغاندەك ھودۇقۇپ،

ئۆزىنى يوقىتىپ قويۇۋاتقىنىنى كۆرگەن سەتەڭلەر بۇ پۇلنى ئەتە ھەرگىز ئالمايدىغانلىقىنى ئويلاپ، تېخىمۇ چىڭ

تۇرۇۋېلىشتى:

___ ھازىر بېرىسەن، پۇلنى چىقار...

___ ۋو مەي چىيەن..

___ پۇلۇڭ بولمىسا نېمە دەپ كىرىسەن، بىزنى شاپاقچى كۆرۈپ قالدىڭمۇ؟ ___ دەپى غور قاپاق سەتەڭ لاغىلداپ تىترەۋاتقان ئۆمەرنى سىلكىشلەپ، ئاندىن شياۋمېيغا بۇرۇلۇپ قاتتىق تەڭدى ___ سەنمۇ نېمە دەپ ئاۋۋال پۇلنى ئېلىپ بىر ئىش قىلمايسەن؟

___ ئۆزى بېرىمەن... دېگەن...

___ نېمىسىنى بېرىدۇ، بىر نېمىسىنى ئوبدان بەرگەندۇ تازا، سېنى كىم بۇ چۈپرەندىگە يېتىپ بەر دەپى؟! ئال ئۆزەڭ ئەمدى بۇ ئوغرىدىن پۇلۇڭنى، نېمە قىلساڭ قىل، مېنىڭ كارىم يوق.

شياۋ مېي بۇگە پنى ئاڭلاپ ئۆمەرنىڭ ئالدىغا كېلىپ مەھكەم ئېسىلدى. ئۆمەر ھازىرلا يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك پۇلاڭلاپ، تۆت تەرەپكە چارسىز، ئۈمىدىسىز قارايتتى. لاۋبەن سەتەڭ بولغان بولسا بەلكىم بۇنداق بولمايتتى، چۈنكى ئۇ ئۆمەرگە يېقىملىق، مەرت كۆرۈنىدىغان تەتەيخان ئىدى، ھاشىمغا بىكارلىق مۇلازىمەت قىلغاندىكىن ئۆمەرگىمۇ ئوڭ كۆزىدە قارىشى مۇمكىن ئىدى، ئۇنىڭ يوقلۇقىدىن ئۆمەر بۇ پېشىكەللىككە ئۇچرىدى... پۇلنى ئالدىغان ئادەم شۇ لاۋبەن سەتەڭ تۇرسا بۇلار نېمە دەپ ھەددىدىن ئاشدۇ؟ پۇلنى ئەتە بېرەي دېسىمۇ نېمىشقا ئۇنىمايدۇ؟ باياتىن يولۋاستەك كۈچلىنىپ كەتكەن ئوغۇل بالا مانا ئەمدى سۇغا چۈشكەن مۇشۇكتەك شۇمىشىپ بۇلارنىڭ تايىقىنى يەمدۇ؟... يۇۋاشلىق بىلەن بۇنداق تۇرىۋەرسە بۇ يەردىن ھەرگىز چىقالمايدۇ...

ئەتراپىدىكى سېرىق چاچلاردىن قورققانسىرى مۇشتۇمى تۈگۈلۈپ كەتكەن ئۆمەر پاكىنەك قىزنى بىر ئىتتىرىۋىدى، ئۇداق يەرگە قوڭغىلاپ چۈشتى. سېرىق چاچلار چۆقىرىشىپ، ئوپۇر-توپۇر بېرىپ ئۇنى يۆلەشتى. ئۆمەرنىڭ جان-پېنى چىقىپ، تالاغا قېچىپ ماڭغاندا غور قاپاق سەتەڭ ئالدىنى توسۇۋالدى. قورقۇپ ئېلىشىپ قالغان ئۆمەر بارلىق ئاچچىقنى ئۇ سەتەڭدىن ئالماقچى بولغاندەك غەزەپ بىلەن بېرىپ چاترىقىغا بىرنى تەپتى، ئاندىن ئىشىك تۈۋىدىكى ئورۇندۇقنى قولغا ئېلىۋېلىپ ھەيۋە قىلدى. غور قاپاق سەتەڭ چۆچۈپ كەينىگە داچىدى، قالغانلىرىمۇ يېقىن كېلەلمىدى. ئۆمەر ئورۇندۇقنى تاشلاپ، ئىشىكىنى ئېچىپ تالاغا چىقىۋالدى، ئاشخانغا كىرىپ ئىچىدىن تاقىۋالدى، ياتىقىغا كىرىپ يېتىۋالدى، ئەمما ئىچ-ئىچىدىن لاغىلداپ تىترەيتتى...

ياسىن بۇ ئاخشى غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستۇراندا ئىچىپ ئولتۇراتتى. بۇ يەردە غېنى شاڭجاڭدىن باشقا يەنە ئۇ تۇنجى قېتىم ياسىننىڭ ئاشخانىسىغا بارغاندا بىللە باشلاپ ئاپارغان ئىككى ئاۋاق بار ئىدى. بىرى غېنى شاڭجاڭنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى پەرھات، يەنە بىرى ئۇنىڭ ئاغىنىسى بولۇپ، ئارىلىقتا يوقاپ كېتىشكەندى، غېنى شاڭجاڭ ئۇلارنى بېيجىڭغا كەتتى دېگەن، مانا بۈگۈن ئۇلار قايتىپ كەلگەن بولۇپ، بۈگۈنكى ھاراق شۇلارنىڭ شەرىپىگە ئىچىلىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ بېيجىڭدا نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى، غېنى شاڭجاڭ دېمىگەندىكىن ياسىنۇ كۈچلەپ سورىمىغاندى، ئەمما ئۇلار مەيلى نېمە ئىش قىلسا قىلسۇن، ئەبگالىقى شۇ پېتى ئىدى، چېكىشى تېخى تاشلىمىغاندەك قىلاتتى.

___ سەمرىپ قاپسەن جۇمۇ، ___ دېدى پەرھات ياسىنغا قاراپ تاماكىسىنى پۈۋلەپ، كۆزىنى قىسىپ، ___ لاۋبەنلىك رەسىمى يارىشىپتۇ ساڭا.

___ نەدىكى لاۋبەننى دەيسەن، لاۋبەن دېگەن مانا، ئىككى ئۈچ يەردە ئۆيى بار، تۆت-بەش قۇچاق خوتۇنى بار مۇنداق ئادەمنى لاۋبەن دەيمىز، ___ دېدى ياسىن غېنى شاڭجاڭغا قاراپ كالىچىپ.

___ سېنىڭمۇ بوپ قالدۇ، شۇنىڭغا ئاز قالدىڭ، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ، ___ مەندەك لاۋبەن بولغىچە مەنچىلىك قېرىپ كەتمەيسەن.

___ ئاڭلىسام ئىككى خوتۇن ئېلىۋاپسەن، ___ دېدى پەرھات ھاراق قۇيغۇچى، ___ تەرەققىياتلار زور ئىكەن...

___ خاتا گەپ قىلدىڭ ئۇكا، بۇرۇن بىرى بار ئىدى، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ، ___ كۆرمىگەنمۇ ھېلىقى چاغدا ئوتقا شەك چوكاننى...

___ ھە... كۆرگەن، ئېسىمگە كەلدى.

___ ئالامەت چوكان دەيمەن، خوتۇن بولا شۇنداق بولا...

___ گېپىڭ باشقىچىلىغۇ ئاكا، خەقنىڭ خوتۇنىغا كۆز سالما جۇمۇ...

___ بىر خوتۇننىڭ چىرايىدىن ھۇزۇرلىنىش ئۈچۈنمۇ ئېرىدىن رۇخسەت ئېلىش كېرەكمىكەن؟ مەن باشقا ئىش قىلمەن دېدىممۇ؟ ئىنىمىز ياسىن مېنى ئوبدان بىلىدۇ، مەن ئەزەلدىن كىشىنىڭ خوتۇنىغا چاقچاق قىلىدىغان ئادەم ئەمەس. ئەمدى، چىراي دېگەنگە قارايسەن دېگەن، خۇدايىم بەرگەن كۆز، خۇدايىم بەرگەن چىراي ئۇ...قانداق دېدىم ياسىن!؟

___ توغرا دەيسەن، خوتۇنغا قارىغانغا باج ئالمايمەن...

___ ئەمەس نېمىگە باج ئالسەن، ___ دېدى پەرھاتنىڭ ئاغىنىسى تام تۈۋىدىن ھوشۇر تاز قوپقاندەك.

ياسىننىڭ غۇزۇرىدە ئاچچىقى كەلدى، ئالدىدىكى بوتۇلكىنى ئېلىپ ئۇ ئەبگانىڭ بېشىغا ئۇرۇپ چىقىۋەتكۈسى كەلدى.

___ سەن چېكىۋالدىڭمۇ يا قانداق؟! ___ دېدى ئۇ ئۆزىنى بېسىۋېلىپ ئاچچىق بىلەن، ___ خوتۇنى يوق سالتاڭلار بۇنى چۈشەنمەيدۇ، شۇڭا ئارىلاشما...

___ بولدى قىل ياسىن، ئۇ چاقچاق قىلىۋاتىدۇ... ___ دېدى پەرھات.

___ بۇنداق لاۋزا گەپنى چاقچاق دېمەيمىز، چاقچاق دېگەننى مەندىن ئۆگەنسۇن بۇ!

___ بولدى ئۆزەڭنى بېسىۋال، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئېغىر پۇشۇلداپ، ___ چىرايلىق سورۇنى بۇزمايلى.

ياسىن جىمىقپ قالدى، ئەمما ئالدىدا ئولتۇرغان قاپاق ئوچىغا قارىسىلا زەردىسى ئۆرلەيتتى، شۇڭا كۆپ ئولتۇرمايلا ئۆزۈر سوراپ ماڭغىلى تەمشەلدى.

___ رەنجىمەي ماڭغىن، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئۇنى ئۇزىتىپ چىقىپ، ___ ئىچىدىغان، چېكىدىغان ئادەم ئاشۇنداق ئوڭ-تەتۈر سۆزلەيدۇ، كۆڭلۈڭگە ئالما.

___ ياقەي، ئۇ ھەزلەكنىڭ گېپىگە خاپا بولۇش كەتمەيدۇ.

___ ئەجەپ ئالدىراپ ماڭدىڭ، چوڭ خوتۇنغا ئالدىراپ كىچىك خوتۇنۇڭنى تاشلاپ قويامسەن؟

___ ياقەي، ساقلاپ تۇرۇۋاتىمەنغۇ مانا...

___ شۇنى دەيمىنا، سېنىڭ خوتۇنۇڭ ئۇ، بىللە ئېلىپ كەت!

شۇ ئەسنادا گۈلشەنمۇ چىقتى، ئۇ ئەتلەس كۆيىنىكىنى سېلىۋېتىپ، نىۋزەي شىم بىلەن قىسقا كۆپتىسىنى كىيىپ

چىققانىدى.

___ ئېرىم دەپسە ئۇچۇشقا تەييار تۇرىسىز-دە خان... ___ دېدى غېنى شاھجاڭ ھىجىيىپ، ___ ئېرىڭىزنى خاپا

قىلماڭ جۇمۇ...

___ نېمىشقا خاپا قىلغۇدەكمەن، ___ دېدى گۈلشەن ياسىنىڭ يېنىغا كېلىپ.

___ ئەمىسە ئۇكا، يامانلىماي ماڭ، ۋاقتىڭ يەتسە پات-پات كەل.

ياسىن ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ خوشلىشىپ، گۈلشەننى ئەگەشتۈرۈپ بەش مىنۇت مېڭىپلا بىنانىڭ ئالدىغا كەلدى.

گۈلشەن بۇ يەرگە كەلگىچە ئۆيىنىڭ توك پۇلى، سۇ پۇلى ھەققىدە بىر گەپلەرنى قىلغاندەك قىلدى، ياسىننىڭ قۇلىقىغا بۇ

گەپلەر كىرمىدى، ئۆزى بىلەن ئۆزى قېرىشىپ ئاشۇ ھەزلەكنىڭ گېپىنى ئويلاپ، ئىچىنى يەنە ئاچچىق قىلدى.

___ نېمە بولدى سىزگە، جىمپىلا كەتتىڭىزغۇ؟ ___ دېدى گۈلشەن سەل ئالدىغا ئۆرۈپ ياسىننىڭ چىرايىغا

قاراپ، ___ ھاراق ئىچسىڭىز شوخلىشىپ كېتەتتىڭىز، ھازىر باشقىچىلىغۇ؟

___ نېمە بولاتتى، ھېلىقى مازپۇرۇش نېرۋامغا تەگدى.

___ قايسى مازپۇرۇش، پەرھات ئەمەستۇ؟

___ ياق، پەرھاتنىڭ ئاغىنىسى.

___ ۋاي ئۇ ئاشۇنداق دەلتە ساراڭ، ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىماڭ.

ئىككەيلەن بىناغا كىرىپ، لىقتقا چىقىپ ئۈستىگە مېڭىۋاتقاندا ياسىنىڭ كۆڭلى سەل ئېچىلدى، كۆرەلمەس ھەزلەكلەر ياسىنىڭ سۈرۈۋاتقان لەززەتلىرىگە چىدىماي قالغان گەپ، پەرھات چاندۇرمىغاندەك قىلغان بىلەن، ئاشۇ مەسخىرىلىك قىسىلغان كۆزىدە يەنىلا كۆرەلمەسلىك بار...

گۈلشەن ئىشكىنى ئېچىپ ياسىنى ئىشەرەت قوينىغا باشلىدى، ياسىن پۇشۇلداپ بارغىنىچە چاپىنىنى كارىۋاتقان تاشلاپ تاماكا ئىزدەشكە باشلىدى.

___ ئۆيگە بىر مۇنچە ھەشەم قىلسام قاراپ قويايمۇ دېمەيسىزغۇ؟ ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئەركىلەپ، ___ كارىۋاتقا بىر قاراپ بېقىڭە..

ياسىن ئىككى يېنىغا قارىدى، گۈلشەن كارىۋاتقا يېڭى يوتقان-كۆرپە، ياستۇق، كىرىك ئالغان بولۇپ، ھۇجرىنى باشقىچە يېقىشلىق، ئارامبەخش قىلىۋەتكەندى.

___ ئۆزەڭنىڭ ئۆيدەكلا قىلىۋېتىپسەنغۇ!

___ شۇ ئۆزىمىزنىڭ ئۆيى تۇرسا، قانداق، رازى بولىدىغىزمۇ؟

___ ماڭا سەن بولساڭلا بولدى، داق يەردىمۇ يېتىۋېرىمەن.

___ ئۇنداق قىلماڭ، بېلىڭىزگە سوغ ئۆتۈپ قالدۇ، ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭ يېنىغا ئۆتۈپ بېلىدىن قۇچاقلاپ،

___ مۇشۇ يوتقاندا سىز بىلەن كېچىچە بىللە ياتقۇم بار.

___ ئۇ ۋاقتلارمۇ كەپ قالا، نەچچە كۈندىن يالغۇز ياتتىڭمۇ؟

___ يالغۇز ياتتىم، بىنا ئۆيى دېگەن بىخەتەرگەن دەڭغا، كۆردىڭىزغۇ، چوڭ ئىشىكتىن كىرسىڭىزلا قارايدىغان ئادەم بار، بىناغا كىرىۋالسىڭىز خاتىرجەم، ئىشىكنى ئىچىدىن تاقىۋېلىپ ئولتۇرمىەن، بىكار تۇرماي تازىلىق قىلىمەن، قاراڭغۇ ئۆيىگە، بىر تال چاڭ-توزان تاپالمايسىز. ھەممە يەر شۇنداق پاك-پاكىز.

___ يېنىڭدا ئادەم يوق زېرىكىمىدىڭمۇ؟

___ ياق، مەن ھازىر يالغۇزلۇققا ئامراق بولۇپ قالدىم، ئويلىسام پەقەت سىزنىلا ئويلايمەن شۇ، كەچتە

ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەرنى ئەكىرىپ قويۇپ، يېڭەچ ئولتۇرۇپ دىيەنشى كۆرمىەن، مەن بۇنداق تۇرمۇشنى ئارزۇ قىلغىلى ئۇزاق بولغان، شۇڭا ئىشتىن چۈشۈپلا ئۇدۇل ئۆيىگە قايتىمەن، ئويچە ياتاققا ھازىر قەتئى بارغۇم كەلمەيدۇ.

___ بوپتۇ، قورقمىساڭ مۇشۇنداق ياشا، مەن بولمىساممۇ مەن يېنىڭدا باردەك ئۆتۈۋەرسەڭ بولىدۇ.

___ سىزنى ئاخشىمى شۇنداق سېغىنىپ كېتىمەن، لېكىن چىدايمەن.

___ چىدىغىن ئەمدى، مەنمۇ چىداۋاتىمەن.

___ قاچانغىچە مۇشۇنداق ئۆتەرمىز؟ لېكىن مەن مۇشۇنداق ئۆتۈشكە رازى، سىزگە بېسىم قىلغۇم يوق.

___ پات-پات كۆرۈشۈپ تۇرمىز ئەمەسمۇ، ئەر-خوتۇنچىلىق دېگەن كۈندە بولۇۋەرسىمۇ ئادەم زېرىكىپ قالىدۇ، شۇڭا سېغىنغاندا بىر قىلىمىز، خۇددى ئېچىرقاپ كەتكەن ئادەم تاماق يېگەندەك بولىدۇ، بۇنىڭ ھۇزۇرى باشقىچە...

___ سەتلىكىنى، ___ دېدى رەيھان ياسىغا ئەگىشىپ تەڭ كۈلۈپ، ___ ئۇنداقتا سىز زېرىكمەيدىكەنسىز-دە؟

بىر خوتۇن ئۇ ياقتا، بىر خوتۇن بۇ ياقتا، ھەر ياقتا تاماشا، قاچان دېسىڭىز شۇ چاغدا تەييار، پۇل تاپقان خەقنىڭ ھەممىسى شۇنداق قىلىدىكەن، ئەركىشى نېمانداق تويمىدايدىغاندۇ؟

___ بۇ نېمە دېگىنىڭ، مېنى ئىككى خوتۇن ئالغانغا توپىغۇزاي دېگەنمۇ؟

___ ياق، مەن دەيمەن، ئايال كىشى بىرلا ئېرىم بولسا ئويلايدىكەن، لېكىن ئەر كىشى كۆپ خوتۇنۇم بولسا دەيدىكەن، شۇنىڭغا قاراپ دەۋاتىمەن.

___ خوتۇن خەقمۇ ئويلايدىغاندۇ، يالغاندىن نومۇسچان بولۇۋېلىپ يۈرگەن بىلەن...

___ ۋاي مېڭە، ئۇنداقتا خوتۇن خەقنىڭ بۇزۇقتىن نېمە پەرقى!

___ توغرا دەيسەن، خوتۇن خەق ئېرىگە سادىق بولۇشى كېرەك.

___ ئېرىدىن يوشۇرۇن ئاشنا ئوينىغان خوتۇنلارنى ئەپچىقپ ئېتىۋەتسە بولىدۇ.

___ راست دەيسەن خوتۇن، ___ دېدى ياسىن ئۇنى ھارام پۇراپ تۇرغان ئاغزىدا سۆيۈپ، ___ گەپنى يامان

جىق قىلدۇق، بېشىم ئاغرىپ تۇرىدۇ...

___ ھاراقنى جىق ئىچمىگەندەك قىلسىز بولمىسا، خاتىرجەم بولۇڭ، مەن ئوڭشاپ قويىمەن.

___ چېپىڭ بارمۇ؟ ئۇسساپ تۇرىمەن...

___ توختاڭ، ھازىر دەملەپ ئاچىقاي.

گۈلشەن ئورنىدىن قوپۇپ مېڭىشىغا ياسىننىڭ تېلېفونى سايراپ كەتتى. ئۇ تېلېفوننى ئالماستىن، نومۇرىغىمۇ قارىماستىن ئىچى سقىلدى، بۇنداق چاغدا خوتۇننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاشنى پەقەت خالىمايتتى. ئەمما بۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلەيتتى. چۈنكى ئۇ ئىلگىرى تېلېفوننى بىر قېتىم بېسىۋېتىپ گەپتىن قۇتۇلالماي بۇرنى قۇلىقىغىچە تويغانىدى، تېلېفوننى پەقەت ئالمىسىمۇ بېسىۋەتكەن بىلەن ئوخشاش ئىدى. ئۇ تېلېفوننى بايا ئۆيگە كىرىپلا ئېتىۋەتمىگەندىن پۇشايمان قىلىپ، ۋەھىملىك سايراۋاتقان تېلېفونغا قاراپ تۇرۇپ كەتتى، تېلېفون ھەر سايرىغاندا خوتۇننىڭ گۇمانى بىر قېتىم كۈچىيەتتى، ياسىن بۇنى ياخشى بىلەتتى، بۇ ۋەھىمە، بۇ قورقۇنچتىن شۇنچە بىزار بولسىمۇ قۇتۇلالمايتتى، چۈنكى بۇ قورقۇنچنى پەيدا قىلغان خوتۇننى ئەمەس، بەلكى ئۆزى ئىدى. ئۇ تېلېفون

توختاپلا قالسا يۈرىكى توختاپ قالىدىغاندەك جىددىيلىشىپ تېلېفوننى دەرھال ئالدى، رەيھان يىغا-زارە ۋە ئاچچىق بىلەن سوراۋاتاتتى:

__ ۋاي سىز نەدە؟

__ غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىدا، نېمە بولدى؟

__ ئۇ ئوغرىنىڭ يۇنىدىسىنى يالاپ يۈرگىچە ما ئۆكىڭىزغا قارىسىڭىز بولمامدۇ؟

__ نېمە بولدى، دېمەمسەن؟

__ ساقچىلار ھازىر كېلىپ ئۇنى تۇتۇپ كەتتى.

__ نېمە؟! __ دېدى ياسىن ئورنىدىن قاڭقىپ تۇرۇپ، __ نېمە ئىش قىلغانغا تۇتدىكەن؟

__ باسقۇنچىلىق قىلىپتۇ، ئادەم ئۇرۇپتۇ.

__ توۋا دېگىن، بۇ قانداق گەپ! ماڭا يالغان گەپ قىلما جۇمۇ!

__ بۇ گەپكە ئىشەنمىسىڭىز ئەمەس شۇ يەردە قۇسۇق يالاپ يېتىڭ!!! __ دېدى رەيھان غەزەپ بىلەن

ۋاقىراپ، __ ئىست، سىزنىڭمۇ بىر ئەركىشى بولۇپ قالغىنىڭىزغا!

__ توختا، مەن ھازىر باراي...

يۈرىكى مۇجۇلۇپ، چىرايى تاتىرىپ، كۆزلىرى پارقراپ كەتكەن ياسىن چاپىنىنى يېپىنچاقلاپ تالاغا ماڭدى،

گەپلەرنى ئاڭلاپ تۇرغان گۈلشەن ئۇنىڭ كەينىدىن ئالدىراپ چىقتى:

__ نېمە ئىش بوپتۇ، كىمنى تۇتۇپ كېتىپتۇ؟

___ ئۆمەرنى... بولدى سەن چىقىما، ئۆزەڭگە ئوبدان قارا..

___ ۋۇي نېمىشقا تۇتۇپ كېتىدۇ؟

___ بولدى سورىما، كېيىن دەپ بېرەي.

گۈلشەن قولىنى تىتماسلاپ، ئۈمىدسىز، چارىسىز ھالدا ياسىنى ئۈزۈپ قالدۇ.

ياسىن ئاشخانغا كەلگەندە رەيھان يىغلاپ ئولتۇراتتى، ساۋۇت بىلەن ھاشىم دونغلاق رەيھاننىڭ يىغىسىنى تىغشاپ، ئېغىر مۇسبەتكە چۈشكەندەك قاراپ تۇراتتى.

___ نېمە ئىش بولدى، ئېنىقراق دېگىنە!

___ بالىنى ياتقۇزاي دەپ تۇراتتىم، بىر كەمدە ساقچى ماشىنىسىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى، خىيالىمدا يوق ئولتۇرۇپتىمەن، بىر چاغدا ئاشخانغا بىر كىملىك كىرگەندەك قىلدى، قارىسام ئۇدۇل ساتراشخاننىڭ لاۋبەنىيىسى بىلەن ئۈچ-تۆت ساقچى قاراپ تۇرىدۇ. ئاڭغىچە ھاشىم بىلەن ساۋۇتنى چاقىرىپ چىقىم، لاۋبەنىيىنىڭ ”بۇ ئىككىسى ئەمەس، يەنە بىرسى بار“ دېدى. ئۆمەرنى چاقىرىپ چىقتۇق. ئۇ چىققان ھامان لاۋبەنىيىنىڭ ”مۇشۇ شو“ دەپ كېلىپلا ئىككى شاپلاق سالدى. بىز ھېچنېمىنى ئۇقالماي قالدۇق. ”نېمە قىلدىڭ“ دەپ ئۆزىدىن سورىساق قورقۇپ گەپ قىلالماي قاراپ تۇرىدۇ. لاۋبەنىيىدىن سورىساق ”يېڭى كەلگەن بىر قىزغا باسقۇنچىلىق قىلىپتۇ، دۇكاننى ۋەيران قىلىپتۇ...“ دەيدۇ، ”بۇ كىچىك تۇرسا قانداق ئۇنداق قىلىدۇ“ دېسەم، ”بۇنىڭغا ئىسپات تولۇق، گېپىڭ بولسا ساقچىغا دە“ دېدى. ساقچىلار بىزنى قارىتىپ قويۇپ ئۆمەرنى ماشىنىسىغا چىقىرىپ ئېلىپ كەتتى...

ياسىن بۇلارنى ئاڭلاپ ئۆز قولىغا ئىشەنمەي قالدى، بىر ئوبدان ئىشلەۋاتقان بالا قانداق بولۇپ بۇ مەينەت يەرگە كىرىپ، بۇ پالاکەتكە يولۇقىدۇ؟

___ ئۆمەر قاچانراق كىرىپتۇ ئۇ يەرگە؟

___ ئىشتىن چۈشكەندە كىرگەن چېغىۋا... دېدى ھاشىم بۇنىڭغا ئۆزىمۇ ھەيران قالغاندەك ئەلپازدا.

___ ئىككىڭلار ئۇنىڭ نەگە كەتكىنى بىلەن چاتقىڭ يوق يۈردۈڭلارما؟

ساۋۇت بۇ ئىشىدىن قاتتىق پۇشايمان قىلغاندەك گەپ قىلماي تۇرۇپ كەتتى.

___ ئادەتتە ئىشتىن چۈشكەندە ئۇ تورخانغا كىرەتتى، بىز تېخى شۇ يەرگە كىرىپ كەتتى دەپ يۈرۈپتۇق، بۇ

يەرگە كىرىدىغىنىنى پەقەت ئويلىماپتىمىز... دېدى ھاشىم.

___ سەنمۇ ئالدىراش، بالغا قاراپ ئۆمەرگە قاراپ بولالمىدىڭ دېگىنە، ___ دېدى ياسىن خوتۇنىغا قاراپ

ئاچچىق بىلەن، ___ بارلىق گۇناھ مەندىكەن ئەمەس، بىر دەم بىر يەرگە بېرىپ كەلگىچە بولۇپ كەتكەن ئىشنى

كۆرمەمدىغان. باسقۇنچىلىق قىلغان بولسا تۈرمىدە ئون يىلدىن ئوشۇق ياتىدۇ دېگەن گەپ... كېلىپ بىر ئاي بولماي

ئۆزىنى تۈرمىدە كۆرىدىغان بوپتۇ-دە دۆت شۇم!

ھەممىسى بۇ گەپنى ئاڭلاپ شۇركىنىپ كەتتى، ياسىن غەزەپ-نەپرەت، دەرت-ئەلەمدىن خۇددى يوقىتىپ، بىر

جايدا چۆگىلەپ ئۇ ياق-بۇ ياققا قارايتتى، ساتراشخانغا ئۆچمەنلىك بىلەن نەزەر سالاتتى. ئۇ چېكىۋاتقان تاماكىسىنى

پىقىرتىپ تاشلىۋېتىپ، ساتراشخانغا ماڭدى. لاۋبەن سەتەڭ ئۇنىڭ كېلىشىنى بىلىدىغاندەك تەييارلىق ھالەتتە،

باتەينىڭ ئارقىسىدا قاش ياساپ، كۆزىنى بوياپ ئولتۇراتتى.

___ مەن سەندىن سوراي، نېمىشقا بۇنداق قىلسەن؟ ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، ___ مەندە قانداق

ئۆچۈڭ بار.

لاۋبەن سەتەڭ ئۇنىڭ قاملاشقان تۇرقىغا ئەمەس، بېيجىڭ تەلەپپۇزىدا خېلى راۋان گەپ قىلالىشىغا

ھەۋەسلىنەتتى. ئەمما ھازىر بۇ ھەۋەسلەرنىڭ ئورنىنى ئۆچمەنلىك ئىگىلىگەن، مۇھەببەت گويا نەپرەتكە ئايلىنىپ

كەتكەنىدى.

___ سەندە نېمە ئۆچۈم بولماقچىدى؟ ___ دېدى سەتەڭ پەرۋاسزلىق بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ قويۇپ، ___ ئىنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزدى، تېگىشلىك جازاسىنى تارتىشى كېرەك.

___ باسقۇنچىلىق قىلدى دەيدىغانغا نېمە ئاساسىڭ بار، بۇ دېگەن بىر پاهىشخانغۇ؟!

___ نېمە؟ سەن بىزنى نېمە چاڭلاپ قالدىڭ؟! ___ دېدى سەتەڭ تېرىكپ ئورنىدىن قوپۇپ، ___ كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ تامغا قارا، كۆردۈڭمۇ بۇ تىجارەت كېنىشكىسىنى! بۇ دېگەن چاچ ياساش، ھۆسن تۈزەش ئورنى، پاهىشخانا دەيدىغان ھېچقانداق ئاساسىڭ يوق.

___ بولدى قىل، سېنى كىم بىلمەيدۇ، ساقچىلارمۇ ھەممىنى بىلىدۇ، ئۇلاردىن تونۇشۇڭ بار، شۇڭا ئاچىۋېرسەن دېگىنە، ئەمدى شۇ تونۇشۇشۇڭغا دەپ ئۆمەرنى چىقىرىۋەتسەڭ، پۇل دېسەڭ پۇل بېرەي.

___ ماڭا پۇلنىڭ لازىمى يوق، ساقچىلار قانداق قىلسا ئۆزىنىڭ ئىشى.

___ ساقچىلارمۇ پۇل دەيدۇ، لېكىن مەندە ئۇنداق جىق پۇل يوق.

___ قانداق قىلساڭ قىل، خالىساڭ پۇل تۆلەپ ئېلىپ چىق، خالىساڭ سوتقا ئەرز قىل. ئەمدى مېنىڭ بۇ ئىش بىلەن چاتقىم يوق.

لاۋبەن سەتەڭنىڭ ھاكاۋۇرلۇقى، جاھىللىقتىن سەپرايى ئۆرلىگەن ياسىن ئۆزىنى تۇتالماي ۋاقتىراپ كەتتى:

___ قانداق نېمە سەن، ئىشنى ئۆزەڭ تېرىپ قويۇپ ئىگە بولمامسەن؟!

___ ئىش چىقارغان كىم؟ ماڭا بوش توۋلا، ھېلى بىكار ساقچى چاقىرىمەن، ___ دېدى سەتەڭ تېلېفوننى قولغا ئېلىپ.

ياسىن پەسكويغا چۈشۈپ قالدى، چىرايىدىكى غەزەپ ئامالسىزلىق، بېچارىلىككە ئالماشتى.

___ سەن ماڭا زىيانكەشلىك قىلدىڭ، ___ دېدى ئۇ ئەلەم بىلەن، ___ مەندە زادى نېمە ئۆچۈڭ بار، ھېچ بىلىمدىم، سەن زادى نېمە قىلماقچى، دېگىنە، مەن بىر ئاڭلاپ باقاي.

___ كىم ساڭا زىيانكەشلىك قىلىپتۇ، مەن قانۇنغا تايىنىپ ئۆزەمنى قوغدىدىم، ___ دېدى سەتەڭ مەغرۇرلۇق بىلەن تاماكىسىنى پۇۋلەپ، ___ ئىنىڭنى دۇكانغا مەن باشلاپ كىردىممۇ؟ شۇ شوركا جېنىدا مېنىڭ دۇكىنىمدا زوتالىق قىلسا مەيلى دەپ قاراپ تۇرامدۇق؟ كىم بىزگە چېقىلسا ئەدەبىنى يەيدۇ، ئىنىڭ ساقچىغا ئۆتۈپ كەتتى، ئەمدى جازاسىنى تارتىدۇ.

___ مەندە چوقۇم بىر ئېلىشك بار. دېگىنە، پۇل دەمسەن، يا باشقا بىر نېمە دەمسەن، سېنى بىر قاندۇراي.

___ سەن مېنى ئاشۇنداق پەس، ئالدامچى كۆرۈپ قالدىڭما؟ بۇ يەردىن ئاستا چىقىپ كەت، گېپىڭ بولسا ساقچىغا دە، مەن سەندەك ئادەمنى تونۇمايمەن، ماڭا ھېچنېمە ئىنىڭ كېرىكى يوق.

___ سەن بۇنداق يۈزسىزلىك قىلما، ___ دېدى ياسىن خورلۇقتىن تىكەنلىشىپ، ___ مەن بۇ يەردە نېمە ئىش بولغانلىقىنى تېخى بىلمەيمەن، قانداق باسقۇنچىلىق قىلىپتۇ مەسلەن، دېگىنە؟

___ باسقۇنچىلىق دېگەن قانداق بولاتتى؟ سەنمۇ قىلىپ باققان بولغىيتىڭ؟ تۈرمىدە ياتىمغانلا يېرىڭ قالدى شۇ... .

___ ئەمىسە ساقچىغا تېلېفون قىل، مېنىمۇ ئەكەتسۇن! ___ دېدى ياسىن غەزەپ بىلەن، ___ بەك ئىپلاس نېمىكەنسەن.

___ ئەمدى بىلگەنسەن، نوچىلىق قىلساڭ ئاشۇنداق جاڭغىنى يەيسەن.

ياسىن لاۋبەن سەتەڭگە نەپەت بىلەن تىكىلىپ تۇرۇپ قالدى، قانچە غەزەبلەنسۇمۇ ئۇنى ھېچنېمە قىلالمايتتى. ”خەپ توختاپتۇر“ دېدى ئىچىدە، ۋە شۇ قەدەر چارىسىز، زەئىپ ھالغا چۈشۈپ قالغىنىدىن ئازابلاندى.

ئۇ ئاشخانغا قايتىپ كىرگەندە رەيھان سورىدى:

___ نېمە دەيدۇ ئۇ؟

___ گېپىڭ بولسا ساقچىغا دە دەيدۇ.

___ ئەجەپ ئەسكىلىك قىلدىيا بۇ قانچۇق، قاراپ تۇرۇپ كىچىك بالىنى تۇرمىگە سولتىۋېتەرمۇ؟

___ باسقۇنچىلىق قىلدى دېگەن گېپىگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، ___ دېدى ھاشىم ئۆمەرنى ئاقلاۋاتقان ئادۋوكاتتەك

ۋەزىمەتلىك بىلەن، ___ بۇ بىر قىلتاق. ئۇلار يېڭى كەلگەن بۇزۇقنى ئۆمەرنىڭ يېنىغا كىرگۈزۈپ ئۇنى ئالدىغان گەپ.

بولمىسا ئۆمەر ئۇنداق قىلىدىغان بالا ئەمەس. ئاندىن ئۇ پۇل بېرىدىغان چاغدا قاراپ تۇرغان گەپ، پۇل بەر دەپ

قىستىسا ئۇرۇشقان گەپ... ھەي، شۇ بالىنى دەيمەن، تورخانغا كىرگەندىكىن قوڭنى قىسىپ يېنىپ چىقسا بولمامدۇ

دەيمەن...

___ بۇ شۇمنىڭ كاللىسى شۇ تورخانىدىلا بۇزۇلغان گەپ، ئەمدى نېمىلا دېسەك ئاقمايدۇ، ___ دېدى ياسىن

رەيھانغا قاراپ، ___ تورخانغا كىرىمەن دېسە پۇل بېرىۋېرىپ سەنمۇ يامان ئۆگەتتىڭ ئۇنى!

___ ئەمدى بۇنىڭغا مەن سەۋەبچى بولۇپ قالدىممۇ؟! ___ دېدى رەيھان زارلىنىپ، ___ ئىشلىگەندىكىن ئازراق

پۇل بېرىپ تۇردۇم. چوچۇڭ بولۇپ قالغان بالا تەلمۈرۈپ تۇرسا، پۇل بەرمىسەك سەت ئەمەسمۇ! تورخانغا كىرىڭ

دەپ بەرمىدىم مەن، پارچە-پۇرات خەجىگە ئىشلىتەر دەپ بەرگەن.

___ ئۇنداق دۆت نېمىنى جايىدىلا قويۇپ كېلىدىغان ئىش ئىدى، بېشىمىزغا بىر مۇنچە بالا تېرىدى مانا!

___ ھەممىنى ماڭا قويۇڭ، ھەممىگە مەن ئىگە بولاي! ___ دېدى رەيھان يىغلاپ، ___ ئەتە ساقچىنىڭ يېنىغىمۇ

مەن باراي، سىز ئۆيدە پۇتىڭىزنى ئۇزۇن سۇنۇپ يېتىڭ.

يىغا-زارە بولۇۋاتسا تاماشا كۆرمەسلىك ئۈچۈن ساۋۇت بىلەن ھاشىم ياتاقلىرىغا كىرىپ كېتىشى.

___ سەن بېرىپ ئېلىپ چىقالامسەن؟ نېمەڭگە ئېلىپ چىقسەن؟ ___ دېدى ياسىن ئاچچىق بىلەن، ___ بۇ ئىشنى

شۇنچە ئاسان چاغلانسەن؟

___ ھەممىنى ماڭا ئىتتىرىپ قويسىڭىز، ئەمىسە قانداق قىلىمەن! ___ دېدى رەيھان ئەلەم بىلەن يېشىنى سۇرتۇپ، ___

ئېرىمنىڭ ھالى مۇشۇ بولسا ماڭا نېمە چارە!

___ ماڭا تولا دوق قىلما، شۇ چاغدا مەندىن سورىماي ئۆزەڭ قارار چىقىرىپ نوچىلىق قىلغىنىڭنى بىلەمسەن؟

___ شۇ، مەن نوچىلىق قىلىپ ئەكەلگەندىكىن، پۇلنى مەن بېرىپ يامان يولغا مەن باشلىغاندىكىن، ساقچىغا ئۆزەم

باراي دەۋاتىمەنغۇ!؟

___ سەن بارغانغىلا خوش خېنىم دەپ ئۆمەرنى قولۇڭغا تۇتقۇزۇپ قويايتى؟ غىت قىسىپ ئۆيدە ئولتۇر، بىر قېتىم ئۆز

بېشىچىلىق قىلدىڭ، بولار ئەمدى!

___ ئەمىسە ئەر كىشى بولسىڭىز مەندىن قاقشماي ئىنىڭىزنى ئېلىپ چىقىڭ، ئەمما شۇنى دەپ قوياي، ئەگەر ئېلىپ

چىقالمىسىڭىز كېلىپ ماڭا تاپا قىلماڭ.

___ ئۇنى ئېلىپ چىقىش شۇنچە ئاسان بولسا ساڭا سۆزلەپ نېمە قىلىمەن؟ ئوغرىلىق قىلغان بولسا ئاسان ئىدى،

پۇلنى تۆلەپ بېرىپلا قۇتۇلغىلى بولاتتى. باسقۇنچىلىق دېگەن چوڭ جىنايەت، ئەگەر بۇ شاۋچىلار ئۆمەرگە راستىنلا شۇ

جىنايەتنى ئارتىدىغان بولسا، ساقچىلار ئۇنى قولىمىزغا ئاسان تۇتقۇزۇپ بەرمەيدۇ، ئاز دېگەندە نەچچە يىل

كېسىۋېتىدۇ، ئەگەر ئاچچىقلىماي قالسام ئاچماغا نېمە دەيمەن؟

___ ئەمىسە مېنى توختىماي تىللاۋېرىڭ، ئاچچىقىڭىزنى مەندىن چىقىرىڭ، قىلالايدىغان ئىشىڭىز پەقەت شۇ

ئوخشايدۇ.

___ نېمە قىلسام قىلىمەن، ئىشنى باشتىن بۇزغان سەن! شۇ چاغدا گېپىمگە كىرگەن بولساڭ مۇشۇ ئىش چىقامتى؟

___ باشتىن بۇزغان مەن بولسام، كەينىدىن بۇزغان كىم؟! مەن كەلگەندىن بېرى كاللىڭىز ئاشخانىدا ئەمەس، ئۆمەر

بىلەنمۇ ئانچە كارىڭىز بولمىدى، يوقنى تېپىپ بەردىم دېگىنىڭىز بىلەن ئاشخانىنى ماڭا تاشلاپ قويدىڭىز، بۇرۇنقىدىن

ھورۇنلىشىپ كەتتىڭىز، بىر تەخسىنى قولىڭىزغا ئېلىپ كۆتۈرۈشۈپ بەرمىدىڭىز، كۆزىڭىز خوتۇن-بالىدا بولغان بىلەن

خىيالىڭىز بىزدە ئەمەس، بىر كۆزىڭىز ئۆيدە بولغان بىلەن بىر كۆزىڭىز تالادا، بۇرۇنقىغا قەتئىي ئوخشىمايلا كەتتىڭىز،

گەپ قىلاي دېسەم، مېنى گۇمانخور دەيسىز، گەپ قىلماي دېسەم، يا ئۆزىڭىزنى بىلمەيسىز. دەردىمنى ئىچىمگە يۇتۇپ كېتىپ بارىمەن. ئۇ ئىش، بۇ ئىش دەپ توختىماي تالغا قاترايسىز، بالىنى ئاپىرىپ ئەكەلگىچە بىر ئۇزۇن يوقاپ كېتىسىز. مەن بۇ يەردە ھەممە ئىشقا يېتىشىپ بولالماي ئاۋارە، سىز بىكارچىلىقتا ئويىناپ بولالماي ئاۋارە. ئىشلەۋاتقان بالىلار بىلەنمۇ چاتقىڭىز يوق، ئۆمەرگىمۇ "ئۇكام، ئەھۋالنىڭ قانداق" دەپ بىر ئېغىز ياخشى گەپ قىلغىنىڭىزنى ئاڭلاپ باقمىدىم، ئەمدى بۇ ئىش چىققاندا توختىماي مېنىڭ پېشانەمگە تاقاپ، ئۆزىڭىزنى ئاقلاۋاتىسىز. مېنىڭ باشقا گېپىم يوق، ئۆزىنى سورىغان شەھەر سوراپتۇ دەيدۇ، ئۆزىڭىزنى بىلىۋېلىڭ، سىز دېگەن ئەركىشى.

___ مەن نېمىشقا شۇنداق قىلىمەن، بىلەمسەن؟ كونا خامانى سورىغۇم يوق، لېكىن گېپىمنى دەۋالاي، شۇ چاغدا مەن بىلەن بەك قېرىشىپ كەتتىڭ، مەندىن گۇمان قىلىۋەردىڭ، بىر ئوبدان ئىشلەۋاتقان قىز بالىنى ھەيدىۋەتتىڭ، ياخشى بولۇۋاتقان سودىنى ئۆلتۈردۈڭ، ئۇنى ئاز كەلدى دەپ ئۆزەڭگە جاپا سېلىۋەردىڭ، مۇشۇ دۆتلۈكنىڭ ئۈچۈن سېنى جازالىدىم. ئۆمەرگە كەلسەك، مەن باشتلا ئۇنىڭ كېلىشىنى خالىمايتتىم، ئاغزىمدا ھە دېسەممۇ، كۆڭلۈمدە رازى ئەمەستىم. چۈنكى بۇ تاز كىچىكىدىن كەپسىز ئىدى، قوغنى بېسىپ ئولتۇرالمىتتى. ئاخىر مەن دېگەندەك بولدى، كېلىپ تۈزۈك ئىشلىمىدى، ئۇرۇپ تىللاي دېسەم ئۆزەمنىڭ ئۆكسى، شۇخا كارىم بولمىدى. چوپچوڭ بولۇپ قالغان تازنى بۇ يەردە ئاتا-ئانىسىدەك باشقۇرغىلى تۇرساڭ، ئىككى كۈندە قاچىدۇ. مەيلىگە قويۇۋەتسەڭ ئوبدان ئىشلەيدۇ؛ لېكىن ئۇنى مەن يامان ئىش قىلسۇن دەپ مەيلىگە قويۇۋەتمىگەن-دە! ئەمدى ئۇنى ئىشلىتىپ يېتىلگەندەك يېتىلەپ، ھەر ۋاقىت كەينىدىن يۈرسەم بولامتى؟ مۇشۇ ياشقا كەلگىچە ئەقلىنى تاپالمىغان ئۇنداق بەغۋاش ئېشەككە تۈرمە ياخشى؛ ساقچىدىن تايىقنى يەپ، ئېشىپ قالسا تۈرمىنىڭ موما-سەيلىرىنى يەپ يېتىپ چىقسا ئادەم بولىدۇ.

___ بۇنداقمۇ دەپ كەتمەڭ، تۈرمە كىمگە ياخشى! ئۆزىمىزنىڭ ئۆكسى، ئۇنداق باغرى تاشلىق قىلمايلى. بىر-بىرىمىزدىن قاقشاپ ئولتۇرغاننىڭ ئەمدى پايىسى يوق، ھەر ئىككىلىمىزدە ئۆتۈپ كەتكەن يەرلەر بار... __ دەيدى رەيھان ئېغىر ئۇھ تارتىپ، ___ ھېلىمۇ ئۆزەمنىڭ شۇ ئىشىغا پۇشايمان قىلىۋاتىمەن، مەندىن ئۆتكەن يېرى بولسا كەچۈرۈڭ، لېكىن گۇناھنى ماڭلا ئارتىپ قويسىڭىز ئەمدى مەن زادى چىداپ تۇرالمايمەن، جېنىم ئاران قالدى، مېنىمۇ ئويلاپ قويۇڭ. ھازىر بىر-بىرىمىزدىن ھېساب ئالدىغان ۋاق ئەمەس، ھېلىمۇ بېشىمىزغا بۇ بالا كەلدى، بىر-بىرىمىزنىڭ كۆڭلىگە ئازار بېرىدىغان ئىشنى قىلمايلى...

رەيھان يەنە يىغلاپ تاشلىدى، خوتۇنى ھەر قېتىم يىغلىغاندا كۆڭلى يېرىم بولىدىغان ياسن بۇ قېتىم ئازراقلا ئىچ ئاغرىتتى، كۆڭلى يۇمشىدى، غۇرۇرى ئەسلىگە كەلدى، چۈنكى خوتۇنى يىغلىسا ئەركەكلىكى غالىپ ئورۇنغا چىقاتتى. ___ بولدى يىغلىما، ئەتە ئۆزەم بارمەن، ___ دېدى ئۇ، ___ بولغۇلۇق بولدى، قاراپ تۇرۇپ بۇ قانچۇق بىزنى قارىغا قويدى، پۇل دەمدىكىن دېسەم غەربى پۇلدا ئەمەسكەن، دۇكىنى ئاقمىغانچە بىزنى كۆرەلمەي تاپقان ئىشكەن بۇ شاۋچىنىڭ.

___ ئەركىشى دېگەن پايتىمىسى سۆرۈلۈپ قالسىمۇ ئەركىشىكەن، باياتىن سىز بولغان بولسىڭىز ئۇ قانچۇقنىڭ ئالدىنى توسۇپ، ساقچىغا ئىككى ئېغىز گەپ قىلغان بولاتتىڭىز.

___ بۇ ئىشنىڭ چىقىشىنى كىم بىلدى دەيسەن، بىر بالايى ئاپەت دېگەن بۇ بېشىمىزغا كەلگەن، كۈلغا چىققاندىن بۇيان تۈرمە دېگەنگە يېقىن يولماي، مانا ئەمدى كۆرۈۋاتىمىز بۇ ئىشنى! ھەي... شاپاق يېگەن دۆت ئېشەك، ئۆزەڭگىمۇ قىلدىڭ، بىزگىمۇ قىلدىڭ!

ياسن ئىلاجىنىڭ بېرىچە دەردىنى ئاۋۇتماسلىق ئۈچۈن ئىشنى ياخشى تەرەپتىن ئويلاپ، خوتۇنىنىڭ چىرايلىق ئۈمىد كۈتۈشلىرىگە ئەركىشىدەك جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن ئەتىدىن باشلاپ ساقچىخانغا قاتراش نىيىتىگە كەلدى. ئەتىسى ئۇ ئويغىنىپلا تاغەدەك غەمدىن بىئارام بولۇپ ئېزىلىپ ياتتى، رەيھان نامىزىدا دۇئا قىلىپ يىغلاپ ئولتۇراتتى. ئۇ ئېغىر كەيپىياتتا ناشىلىق قىلىپ، ئۆمەرنى قايسى ساقچىخاننىڭ تۇتۇپ كەتكەنلىكىنىمۇ بىلمەيدىغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى، بۇ يەرگە كەلگەندىن بۇيان ئاشخانغا كەلگەن ساقچىلارنى كۆرگەن بولسىمۇ، ساقچىخانا دەۋازىسىنىڭ نەگە قارايدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. ئۇ غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون ئۇرۇپ، ئەھۋالنى بايان قىلدى. غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلىدىغان گەپتىن باشقىنى قىلمىدى، ساقچىدا تونۇشۇم بارمۇ دېمىدى، ساقچىخاننىڭ نەدىلىكىنى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. بۇ يەردە ھەممىنى بىلىدىغاندەك، ھەممە ئىش قولىدىن چىقىدىغاندەك چوڭ سۆزلەپ يۈرگەن ئادەمنىڭ كۈتۈلمىگەندە بۇنداق پاراڭ قىلىشىدىن ئۈمىدسىزلەنگەن ياسن غەمگە چۆكۈپ ئولتۇرۇپ كەتتى. سائەت توققۇز بولغاندا ساتراشخاننىڭ پىقىرىغۇچىلىرى ئايلىنىشقا باشلىدى، ياسن لاۋبەن سەتەڭنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا كىردى.

___ تۈنۈگۈن قوپاللىق قىلىپ قويۇپتىمەن، كەچۈرۈۋەتسەڭ، ___ دېدى ئۇ چىرايغا كۈلكە زورلاپ، ___ بۇ گۈي بەك

كېچىكىلىك قىلىپ ساپتۇ، ئۇنى ۋاقتىدا ئەدەبلەپ تۇرمىغان گۇناھ مەندە. خاتالاشمايدىغان ئادەم يوق...

___ سەن نېمە دېمەكچى؟ ___ دېدى سەتەڭ سوغۇق چىرايدا، ___ مۇشۇنداق دەپ ئۆزەڭنى ھەم ئۇكاڭنى ئاقلىماقچىما؟

ئاقلىماقچى بولساڭ مېنىڭ ئالدىمغا كەلمەي، ئادۋوكات تەكلىپ قىلىپ سوتتا ئاقلا.

___ مەن دېمەكچى، بۇ گۇنىنى مەن يامان يولغا باشلىمىغان، مۇشۇنداق ئىش قىلمىسۇن دەپ ئۇنىڭغا پۇل بەرمىگەن.

لېكىن ئۇ ئۇقماي كىرىپتۇ، پۇل بەرمەي جېدەل چىقىرىپتۇ. شۇ پۇل قانچە بولسا مەن بەرسەم، ئىنىمنى ساقچىدىن

ئەپچىقىشىپ بەرسەڭ.

___ ھازىر بۇ گەپ ئاقمايدۇ. ساڭا دېسەم، ئۇ ئىش بولغاندا دۇكاندا مەنمۇ يوق. قىزلار ساقچىغا تېلېفون ئۇرۇپتۇ،

ئاندىن ماڭا تېلېفون قىلدى، كەلسەم بىر مۇنچە ۋەيرانچىلىق. شياۋ مېي يەردە قوپالمايلا ياتىدۇ، ئىنىڭ ئىشىنى تېرىپ

قويۇپ غىيىپىدە قېچىپتۇ، بىرسىڭ كېلىپ بۇ زىياننى تۆلەپ ئەپۇ سورايدىغان ئىش يوق. بۇ بىزگە بەك ھار كەلدى...

___ ئۇ چاغدا مەن سىرتتا ئىدىم، ئۇ گۇيمۇ ھېچكىمگە دېمەپتۇ، ئەگەر شۇ چاغدا ئۇققان بولسام دەرھال كىرىپ ھەممە

زىياننى تۆلەيتتىم...

___ ئەمدى ئاقمايدۇ، بۇ ئىش ئاللىقاچان ساقچىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە شياۋ مېي مەشەلىك قىز،

ئاتا-ئانىسىمۇ بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپتى، ئۇلار ھەرگىز بولدى قىلمايدۇ، سوتقا ئەرز سۇنۇپ قىزىنىڭ خورلۇققا

ئۇچرىغىغا تۆلەم تۆلىتىشى مۇمكىن. بۇ ئىش چوڭىيىپ كەتتى، ماڭمۇ ئامال يوق. ئەمدى نېمە گېپىڭ بولسا

ساقچىخانغا بېرىپ دە، بۇ ئىشنىڭ ئەمدى مەن بىلەن ئالاقىسى يوق.

___ ئۇنداق قىلماي بىر ياردەم قىل، ___ دېدى ياسىن يېلىنىپ، ___ قىزىنىڭ ئاتا-ئانىسىغا دەپ باقساڭ، تۆلەمنى بەك

جىق دەپ تۇرۇۋالدىمسا، قانچە دېسە مەن بېرەي.

___ ياق، سەن سوت بۇيرۇپ بەرگەننى تۆلىشىڭ كېرەك، مەن شياۋ مېينىڭ ھوقۇقىنى قوغدىمىسام بولمايدۇ. ئۇ كىچىكلا

بىر قىز، ئاتا-ئانىسى كەمبەغەل. ئىنىڭ ئۇنى ئالداپ، زورلاپ دېگەندەك نومۇسىغا تېگىپتۇ، بۇنى ئاز كەلدى دەپ

يەرگە قاتتىق ئىتتىرىپتۇ، يانپاش سۆڭىكى سۇنغانمىكىن، ئالچاڭلاپ ماڭدۇ، بۈگۈن دوختۇرخانىغا تەكشۈرتكىلى

بارىدۇ، ئەگەر بۇنىڭدىنمۇ چاتاق چىقسا، بۇنىڭ دوختۇر چىقىملىرىنىڭ ھەممىسىنى سەن تۆلەيسەن...

ياسىنىڭ بېشىدىن تۈتۈن چىقىپ كەتتى، ئۆمەر بىر توخۇ پوقى مەرەزگە چاپلاشقان بولۇپ، ئۆزىنىڭ يۈزىنى قارا قىلغاندىن باشقا، ياسىنىمۇ پوققا دەسسەتەپ، بۇ پالاكەتنى تېرىغانىدى.

— ھەممىنى ماڭا ئىتتىرىپلا قويما، — دېدى ياسىن بۇ لاۋبەندىن ياردەم كەلمەيدىغانلىقىنى بىلگەنچە سەپرايى ئۆرلەپ، — نەچچە ۋاقىتتىن ياخشى ئۆتۈپ كەلدۇق، مېنىڭ ئازراق يۈزۈمنى قىلماسەن؟! ئۆزەڭ ئويلاپ باق، بۇ ئىشتا ماڭا راستىنلا ئۇۋال بولدى، ئۇ گۈي ئۇنچىلىك ئەسكى ئەمەس، باسقۇنچىلىق قىلدى دېگىنىڭ بىر تۆھمەت، ئەگەر ئاخشىمى ئۇ يولدا ئۇ قىزغا چىقىلغان بولسا باسقۇنچىلىق قىلدى دېسەڭ بولىدۇ، لېكىن ساتراشخانىدا باسقۇنچىلىق قىلدى دېسەڭ، بۇ گەپكە كىم ئىشىنىدۇ. ئۇ ھەرگىز ئۇنداق قىلالمايدۇ. ئويلاپ بولۇپ پۇلنى بەرمىگەنگە ئاشۇنداق قىلساڭ، بۇ زىيانكەشلىك ئەمەسمۇ؟

— ساڭا يەنە دەپ قويماي، مەن ساتراشخانا ئاچتىم، پاهىشخانا ئاچمىدىم. پاكىت ئېنىق، ئىنىڭ بۇ دۇكانغا كىرىپلا ئەنمۇ قىلدۇرغان، ئەنمۇ قىلىۋاتسا شياۋ مېيغا ئېسىلىپ ئۇنىڭ نومۇسىغا تەگكەن، قىلغۇلۇقنى قىلىپ بولۇپ شياۋمېينى ئىتتىرىۋېتىپ قاچماقچى بولغان، قىزلار ئالدىنى توسسا بېرىپ تەپكەن. بۇ جىنايەت بولماي نېمە؟

ياسىن بۇنىڭغا يالۋۇرۇپ تېخىمۇ ئوسال بولغاندىن كۆرە، قورقماي ئولتۇرۇپ تازا زاكونلاشقۇسى كەلدى، بىر ئادەمگە ئىچىدىكىنى دېيەلمەسلىكتىنمۇ ئارتۇق ئازاب بولامدۇ؟

— شۇ ۋاقىتتا ئۆمەر ئوينىغاننىڭ پۇلىنى بەرگەن بولسا باسقۇنچىلىق قىلغان بولمايتتى، شۇنداقمۇ؟

— پۇلنى بەرسۇن، بەرمىسۇن، بەرىبىر باسقۇنچىلىق.

— ياق، ياق، سەن خاتالاشتىڭ، شۇ چاغدا ئۆمەر يۈز كويىنى بېرىپ چىققان بولسا ھەممە ئىش تۈگەيتتى.

— نەدە ئۇنداق ئاسان ئىش بولسۇن، شياۋ مېي خورلۇققا ئۇچرىغان تۇرسا!

— خورلۇق؟! بۇ قانداق گەپ، بۇ دۇكىنىڭدىكى قايسى بىرى شۇنداق ئىش قىلمايدۇ، دەپ باقە، بۇ يەرگە كىرگەنلا ئادەم ئوينايمەن دەپ كىرىدىغۇ، ھە... پۇل بېرىپ چىقسا بايۇە چچە، پۇل بەرمىسە باسقۇنچى... شۇنداقمۇ؟ ئادەم ئالداشقا بەك ئۇستا ئىكەنمەن، سېنىمۇ كۆرۈپ قويدۇم!

— مەن دېدىم، بۇ دېگەن ساتراشخانا، پاهىشخانا دەيدىغان ئىسپاتنىڭ بولسا كۆرسەت. ساقچى دېگەن ئىسپاتقا قارايدۇ.

— ئۇنداقتا ئىسمىنى باسقۇنچى دەيدىغانغا نېمە ئىسپاتنىڭ بار؟ بىر نېمىسىنى بۇزۇۋېتىپتۇمۇ؟ بۇزغان بولسا ئىسپاتنى قېنى؟

— شياۋ مېينىڭ ئۆزى ئىسپات، ئۇنىڭ كۆز يېشى ئىسپات، قىزلارنىڭ گۇۋاھلىقى ئىسپات، ساخا يەنە قانداق ئىسپات كېرەك؟

— كۆز يېشى؟! — دېدى ياسىن زاغلىق قىلىپ سوغۇق كۈلۈپ، — بۇزۇلۇپ كەتكەن نېمىلەرنىڭ كۆز يېشى ئىسپات بولالامدەكەن؟ ساقچىلار كۆز يېشىغا ئىشىنەمدەكەن؟ كىم يىغلاپ بەرسە شۇنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ ئادەم تۇتامدەكەن؟

ئاچچىق كەلگەندە تىل دېگەنمۇ سارلىشىپ كېتىدىكەن، ياسىننىڭ خەنزۇچە زۇۋانى سەتەڭنى تېرىكتۈرسە تېرىكتۈردىكى، ئۇنىڭ ھەق-ناھەق تۇيغۇسىنى ئويغىتالمىدى.

— نېمە دېسەڭ دە، ئىسپات تولۇق، دەۋايىڭ بولسا سوتقا بېرىپ دە، كىمكى بىرسىنىڭ ھوقۇقىنى دەپسەندە قىلىدىكەن، قانۇن ئۇنى جازالايدۇ، شىنجاڭلىق، خېيىلىق دەپ ئايرىپ ئولتۇرمايدۇ. ھازىر شياۋ مېي بىلەن ئاتا-ئانىسى ئۈستۈڭلاردىن سوتقا ئەرز سۇنماقچى، سوتتىن بىر تەرەپ بولغىچە ئىنىڭ قاماقتا تۇرىدۇ.

— سەن بىزگە ئېنىق زىيانكەشلىك قىلدىڭ؟

— ئۆزۈڭدىن كۆرۈش! كىم جىنايەت ئۆتكۈزۈسە شۇ جازاسىنى تارتىدۇ، بۇ دېگەن قانۇنىيەت.

— بۇ ئىشتا سېنىڭ مەسئۇلىيىتىڭ يوقما؟ مۇشۇ پاهىشخاناڭنى ئاچمىغان بولساڭ بۇ ئىش چىقامتى؟

— نېمە؟ كىم سېنى بۇ يەرگە كېلىپ ئاشخانا ئاچسۇن دېدى؟ نېمە بار دەپ كېلىشتىڭ بۇ يەرگە! نەگە بارساڭ شۇ يەردە ئەسكىلىك قىلىشىسەن، ھېلىمۇ ساقچىلار بولۇپ قاپتىكەن، بولمىسا سەنلەرنىڭ دەستىدىن بۇ يەردە تۇرغىلى بولاتتى؟

— شىنجاڭلىق يامان بولۇپ ئاناڭنى بىر نېمە قىلدىمۇ؟ — دېدى ياسىن غەزەبلىنىپ، — كاۋاپ پىشۇرۇپ بەرسە بىر ئوبدان يەيسەن، نەچچە قېتىم پارچە پۇلۇم يوق دېدىڭ، بوپتۇ دېدۇق. ئىشتىن چۈشۈپ بولغاندا كەلسەڭمۇ ئۇدۇل قوشنىمىز دەپ كۈتۈۋالدىق، بۆرەك دېسەڭ قورۇپ بەردۇق. ئەمدى يەپ-يەپ كۈچلىنىپ قالغاندا بىزنى يامان دەمسەن؟ سەنمۇ مەندىن بۇنداق ئاسان قۇتۇلىمەن دېمە، ساڭا قانۇن بولسا، بىزگە يوقمىكەن؟ مەنمۇ ساقچىغا بېرىپ ئەھۋالنى دەيمەن، ئاڭلىسىمۇ ئاڭلىمىسىمۇ دەيمەن، بېرىپ چاۋاڭنى چىتقا يايىمەن. مەندىمۇ ئىسپات تولۇق. سوتقا ئەرز قىلسا، مەنمۇ ئەرز قىلىشنى بىلىمەن، نەچچە پۇل دېسە شۇنچە پۇل بېرىدىغان ئىش يوق، خىيالىڭدا سەن مېنى دۆت، ئىش ئۇقمايدۇ دەپ قالما، سەندەك شاۋچىغا ئەمدى يېلىنمايمەن... — ياسىن غەزەپ بىلەن يەرگە تۈكۈرۈپ قويۇپ تالاغا ماڭدى.

— نېمە دېسەڭ دە، سەندەك نېمىنى ئىككىنچى كۆزۈم كۆرمىسۇن! — دېدى سەتەڭ جايدىن مىدىرلىماي.

ياسىن تالاغا چىقىپ بۇ سەتەڭدىن ساقچىخانىنى سورىۋالدىمىنى ئېسىگە ئېلىپ كەينىگە بۇرۇلدى، ئەمما بۇ دۇكانغا قايتا كىرگۈسى كەلمىدى، سورىسىمۇ دەپ بەرمەسلىكى مۇمكىن ئىدى. ئاناڭنى، بۇ كىچىكىگە شەھەردە ساقچىخانىدىن نەچچىسى بولماقچىدى، سوراپ تاپمامدۇ!

ياسىن چېچىنى قولى بىلەن كەينىگە تاراپ، ھەممە ياققا غەمكىن نەزەر تاشلاپ ماڭدى، ئازراق ماڭغاندىن كېيىن تاكىسى توسۇپ، ئىزدەپ سوراپ يۈرۈپ بۇ رايونغا مەسئۇل ساقچىخانىنى تاپتى. ئەمما ساقچىلار ئۇنى ئۆمەر بىلەن كۆرۈشتۈرمىدى. ساقچىخانا باشلىقى بىر ئىش بىلەن سىرتقا چىقىپ كەتكەن بولۇپ، ياسىن ساقلاپ ئولتۇردى، بىر چاغدا ئۇ باشلىقنىڭ ماشىنىسىمۇ پەيدا بولدى، ياسىن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئەھۋالنى ئېيتتى.

___ ھازىرچە كۆرۈشسەڭ بولمايدۇ، __ دېدى باشلىق ياسىغا شۈبھىلىك نەزەردە قاراپ.

___ بىر كۆرۈشۈۋالغان بولسام بولاتتى سوجاڭ، سورايدىغان گەپ بار ئىدى.

___ بولمايدۇ، بۇ دېگەن تۈزۈم. نېمە گەپ بولسا سوت ئاچقاندا دە، ئاڭغىچە كۆرۈشۈشكە بولمايدۇ.

___ ئىنىمغا ئۇۋال بولدى، كىچىك بالا ئۇنداق ئىشنى ئۇقمايدۇ...

___ بىز تەكشۈرۈۋاتىمىز، نەتىجە چىققاندا ئۆزەڭ كېلىپ كۆر.

___ ئىنىم ئۇ يەرگە ئۇقماي كىرىپ قاپتىكەن، ئويىناپ بولۇپ پۇل بەرمەپتىكەن، شۇڭا...

___ ھەممە ئادەم جىنايەت ئۆتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئۆزىنى ئاقلايدۇ، بۇ گەپنى بۇ يەردە دېگىنىڭنىڭ

پايدىسى يوق، بىز پەقەت جىنايەتچىنى تۇتۇپ تۇرۇشقا مەسئۇل. گەپ بولسا ئادۋوكات تەكلىپ قىلىپ، ئەھۋالنى

شۇنىڭغا دە، سوت گۇناھسىز دەپ چىقارسا بىز شۇ ھامان قويۇپ بېرىمىز، بولمىسا تۈرمىدە ياتىدۇ.

ياسىن چارىسىز تۇرۇپ قالدى، ”ھەممىنىڭ جاجىسى پۇل، بۇلار پۇل دەيدۇ، پۇل بەرسە شىنجاڭلىقنى سوت

ئاچمايمۇ قويۇۋېتىدۇ“ دەپ ئويلىدى؛ بىراق نەچچە پۇل بەرسە قويۇۋېتىدىغانلىقىنى ئۇقۇپ بولالمىدى، نەچچە

تۈمەننىڭ گېيىنى قىلسا، ياسىندا ھازىر ئۇنچىلىك پۇل يوق ئىدى. يېڭىدىن ماڭدۇرغان ئاشخانا گاه توختاپ، گاه

ئاۋاتلىشىپ، كىرىم مۇقىم بولمىدى. تاپقىنىنى چوڭ خوتۇنى يۇرتقا بېرىپ كەلگىچە بىر سورىدى، ئاشقىنىنى

”كىچىك خوتۇنى“ سۇپۇرۇپ بولدى. لاۋبەن دەپ يۈرگەن بىلەن بىر دەمدە مانا ”ناسۋال قاپاققا نان بارمۇ“

دەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى.

بۇ ئەلپازدىن قارىغاندا ئۆمەرنى پات ئارىدا ئېلىپ چىقىش مۇمكىن ئەمەستەك قىلاتتى. تېخى ئاۋۇ ئۇششۇقلار

دوختۇرخانىدىن قانداق ئىسپات كۆتۈرۈپ چىقىدۇ، ئۇققىلى بولمايدۇ، قىزىمىزنىڭ يانپىشى سۇنۇپتۇ دەپلا قالسا

ئۇلارغىمۇ نەچچە مىڭ، ھەتتا نەچچە تۈمەن خەجلەيدىغان گەپ، زىيان ئۈستىگە زىيان!... ياسىن بۇلارنى

ئويلىغانچە ئۆمەرنى ئىچىدە مىڭنى تىللىۋەتتى، ”يېغا ياندىن قوپار، بالا قېرىنداشتىن“ دېگەندەك، شۇ شۇمنىڭ

كاساپتىدىن بىر ئوبدان كېتىپ بارغان ئوقەت، راھەت-پاراغەت ۋەيران بولىدىغان بولدى. شۇنچە يىل تىرىشىپ، تىرىشىپ تىكىلگەن ئىقتىساد، تەئەللۇقات، ئابىرۇي... كۈلگە ئايلىنىدىغان بولدى...

ياسىن ھازىرنىڭ ئۆزىدە پۇلنىڭ گېپىنى چىقىرىشنىڭ ئەپسىزلىكىنى، ئۆزىدىمۇ ئۇنچىلىك ئىمكانىيەت يوقلۇقىنى ئويلاپ، بىر ياقىدىن ئۆمەرنى تىللاپ، ساقچىخانىدىن ئايرىلدى. تۈنۈگۈن تېخى ئىككى خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ئېلىش توغرىلىق باش قاتۇرۇپ، شىرىن خىيال سۈرۈپ يۈرگەن نوچى مانا ھازىر غەم-قايغۇدىن ئېغىر-ئېغىر تىنىدىغان، ئاچچىق يۇتۇپلا يۈرىدىغان سەپراغا ئايلاندى. "ئەچقىمايمەن، شۇ يەردە پاقا تەشكەن سويىمدەك كۆزنى پارقىرتىپ يېتىۋەرسۇن، ئاپىسى تېلېفون قىلسا باشقا بىر نېمە دەرمەن" دەپ ئويلىدى.

ئۇ سالىپىپ يېنىپ كەلگەندە لاۋبەن سەتەڭ ئۇنى دۇكىنىنىڭ ئالدىدا چاقىرىپ توختىتىۋالدى. ياسىن غىل-پال ئۈمىدۋارلىق ۋە ساقچىخانىغا بارغاندىن كېيىنكى نوچىلىقى بىلەن سەتەڭگە مەغرۇر تىكىلدى، ئەمما ئىچىنىڭ قانچىلىك ئاجىز ئىكەنلىكىنى، نەقەدەر چارىسىز ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئۆزى بىلەتتى.

___ شياۋ مېينىڭ ئانىسىدىن بايا تېلېفون كەلدى، تەكشۈرۈش نەتىجىسى چىقىپتۇ، يانپاش سۆڭىكىگە راستىنلا دەز كېتىپتۇ، دوختۇرخانىدا داۋالانمىسا بولمايدىكەن، ئۇنىڭ چىقىملىرىنى سەن تۆلىمىسەڭ بولمايدۇ.

___ مەن نېمىشقا تۆلەيدىكەنمەن؟! _ دېدى ياسىن غەزەپ بىلەن، _ ئۇنى بۇزۇقچىلىققا سالغان ئۆزەڭ، باشقىسى

دەز كەتتۈرۈۋەتسىمۇ، بىزدىن كۆرەمسەن؟ بۇنداق ئۇششۇقلۇق ئاقمايدۇ!

___ سەن تۆلىمەي كىم تۆلەيدۇ؟ تۆلىمەي قۇتۇلالمايسەن، بولمىسا ئۇستۇڭدىن ئەرز قىلىمىز.

___ نېمە قىلساڭ قىلىش! مېنىڭ سەندەك ئۇششۇق، ئالدامچىلارغا بېرىدىغان پۇلۇم يوق.

___ بەرمىسەڭ قانۇندىن ئارىلىشىدۇ. مەجبۇرىي بېرىسەن.

___ شۇ ۋاقىتتا كۆرۈلۈپ، سەنلەرنىڭ ئالدامچىلىقىڭ ئېنىقلا تۇرمامدۇ؟ بۇزۇلۇپ بولغان بىر نېمەڭ بىر دەمدە پاك

قىزغا ئايلىنىپ قالدى، بىر ئىتتىرىپ قويغانغا قوڭى ئىككى پارچە بوپ كېتىپتۇ... دوختۇرخانىغا ئۆزى بېرىپ، يالغان

ئىسپاتتىن بىرنى قىلدۇرۇپ، بىزنى ئالدايمىز دېمىسۇن. شىنجاڭلىق ئۇنداق دۆت ئەمەس. ئەگەر شۇ بىر نېمەڭ باسقۇنچىلىققا ئۇچرىغان بولسا نېمىشقا پۇل بەر دەپ ئۇرۇشىدۇ. بۇ ئوچۇقلا بىر تۆھمەت. سەن قىزلىرىڭنى بۇزۇقچىلىققا سالغىنىڭدىن تېنىۋېلىش ئۈچۈن قەستەن شۇنداق قىلدۇراتسەن. مەن سوتتا بۇنىڭ ھەممىنى دەيمەن، سېنىمۇ تارتىپ چىقىمەن. تۆلەيدىغان زىياننى تەڭ تۆلەيمىز!

لاۋبەن سەتەڭ بىرنى دېسە ئىككىنى دەپ تۇرىدىغان ياسىنىڭ زۇۋانغا ھەيران بولۇپ قاراپ قالدى، ئەمما يەنىلا مەنسىتمە سىلىك بىلەن كۈلۈپ قويۇپ:

___ مەن تېخى سەندىن زىيانلىرىمنى تۆلىتىۋالسىدىم، ئۆزەڭنى بىلىۋال. تۆلەيدىغاننى تۆلەپ بۇ ئىشنى تۈگەت. ئىنىڭ كېسىلىپ كەتمەستە ئۇنى قاماتتىن ئېلىپ چىق، ئەگەر ئۇنداق قىلالىمىساڭ مەندىن يامانلىما! __ دېدى.

___ ساقچىغا بېرىدىغان بىر تىيىن يوق، مەن ئۇنداق ئاسان ئالدىنمايمەن، ئادۋوكات تېپىپ ئىنىمنى ئاقلاپ چىقىمەن، سېنىڭ ئالدامچىلىقىنى ئاشكارىلىۋېتىمەن. سەن شۇ قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى بىلەن بىرلىشىۋېلىپ مېنى قويدۇڭ. مەنمۇ سېنى بوش قويمايمەن.

___ قولۇڭدىن كەلسە شۇنداق قىل، ئەنە سوت، ساقچىخانا، دەرۋازىسى ھەر كۈنى ئوچۇق، بېرىپ مېنى چاق، قېنى قانداق قىلالايسەنكى!

___ قىلالامدىكى دەپ قالدىڭما؟ قاراپ تۇر، سوتقا بېرىپ مۇشۇ مەينەت پاهىشخانا بىلەن مۇشۇ قاتاردىكى پاهىشخانلارنىڭ ھەممىسىنى تۈزۈلۈپتىڭلار دەيمەن. مەن بۇ يەردىن كېتىپ بولغىچە چوقۇم شۇنداق قىلىمەن...

ياسىن گەرچە شۇنداق قىلالايدىغىنىغا ئىشەنمىسىمۇ، ئەمما جان كۈچ كەلگەندە ھامان ئۇرۇنۇپ بېقىشنى ئويلىدى.

___ مايمۇنىڭ راھىب بولالىشىغا ئىشەنمەيمەن، ___ دېدى سەتەڭ مەسخىرىلىك كۈلۈپ، ___ ئاۋۋال ئۆزەڭنىڭ ئاشخانىسىنى ساقلاپ قالالامسەن يوق، مانى ئويلا!

ياسىن ئاشخانغا كىرگەندە قولى تۈزۈك ئىشقا بارماي ئولتۇرغان رەيھان ئورنىدىن قوپۇپ ئۇنىڭغا سوئال

نەزەرىدە تىكىلدى.

___ كۆرۈشتۈرمىدى... ___ دېدى ياسىن پۇتدا جان قالمىغاندەك بىچارە ھالدا ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇرۇپ، ___

كېسىم كېسىپ بولغىچە كۆرۈشتۈرمەيدىكەن.

___ نېمىشقا ئۇنداق قىلىدىغاندۇ؟ پۇل دەمدىغاندۇ؟ سىز پۇل ئېلىۋالمىغانما؟

___ ئاز پۇلغا ئۇنىمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بېرىپلا پۇلنىڭ گېپىنى قىلساڭ قىلمايدۇ. پارا بەرگەندە قاتتىق

ئېھتىيات قىلمىساڭ بولمايدۇ.

___ ئەمدى قانداقمۇ قىلارمىز... ___ دېدى رەيھان ئىچ-ئىچىدىن ئاھ ئۇرۇپ، ___ قاچانغىچە ياتار ئۇ ساقلاندى!

بۇ يەرگە ئەكەلگەنگە توپۇرۇپ بولىدىغان بولدى-دە!

___ توپۇرۇپ بولدى ئەمەس، ھەممە نېمىمىزنى سورۇپ بولىدىغان بولدى دەيسەن!

___ ئۇنداقمۇ بولۇپ كەتمەس، خۇدايىم ساقلار!

___ سەن تېخى ئۇقمايسەن، ئۆمەر ئىتتىرىۋەتكەن بىر نېمىنىڭ داخقان سۆڭىكى سۇنغان ئوخشايدۇ،

ئاتا-ئانىسى كەمبەغەل خەقكەن، داۋالنىش چىقىمىنى بىز كۆتۈرىدىكەنمىز. ئويلاپ باق، بۇنىڭغا ئاز پۇل كېتەمدۇ؟

___ ۋۇي ما ئىشىنى، بالا كەلسە قوش كەپتۇ دېگەن شۇ دە... كۆرىدىغان كۈنىمىز بار ئىكەن بىزنىڭ...

___ مەن شۇغا بۇرۇنلا بىلگەن، بۇ ئىش ئۇنداق ئاسان ھەل بولىدىغان ئىش ئەمەس، توختىماي يول ماڭىدىغان

گەپ، ئۇنىڭ-بۇنىڭغا كۈچۈكلەندىغان گەپ... قانداقلا قىلىپ بولسا ئۇنى سوتتا بىر تەرەپ قىلىپ بولغىچە

چىقىرىۋالسا بولاتتى. بۇنىڭغا چوقۇم بىر مۇنچە پۇل كېتىدۇ. پۇل بولغانلا ھېساب ئەمەس، يول تاپمىساق بولمايدۇ.

پۇلنىمۇ جايىنى تېپىپ بەرمىسەڭ، قۇدۇققا چۈشۈپ كېتىدۇ...

___ ئەمدى ھەل بولمايدۇ دەپ قاراپ ئولتۇرغىلى بولماس، بۇنىڭ چارىسىنى قىلايلى.

___ سەن ھەممە ئىشنى شۇنداق ئاسان چاغلایسەن-ھە، خوتۇن خەقنىڭ كاللىسى شۇنچىلىكتە، بۇندىن كېيىن بۇنداق قىلىلى، ئۇنداق قىلىلى دەپ ماڭا تولا ئەقىل ئۆگەتمە، نېمە قىلىشنى ئۆزەم بىلىمەن، قىلالىمىسام ئۆزەمنى زورلىمايمەن.

___ بۇ نېمە دېگىنىڭىز، توقۇمنى يەنە ماڭا ئارتاي دەمسىز. پەيسوغا بېرىپ چوڭ ئىش قىلىۋەتكەن ئوخشىماسىز... ئۆزىڭىز بىر ئىشنى قاملاشتۇرۇپ كېلەلمىسىڭىزلا ماڭا تاپا قىلىدىكەنسىز!

___ ئاز گەپ قىلىپ ئىشىڭنى قىلە، ھازىر شۇ ئىشىڭنى ئويلىساملا جۇدۇنۇم ئۆرلەيدىغان بولۇپ قالدى... ئەكىلىدىغاندا ”ۋاي خاتىرجەم بولسىلا ئاچا، بىز ئوبدان قارايمىز“ دەپ ئەكەلگەن بولغىدىكەن، ئەمدى تېلېفون كېلىپ قالسا ئۆزەڭ جاۋاب بەر... ___ ياسىن ئورنىدىن قوپۇپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى.

رەببەن بۇ گەپتىن يۈرىكى تىترەپ ئولتۇرۇپ قالدى، كۆز ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلدى.

___ مېنى قاتتىق دومىلە باستى غېنىكا... سەن ئوقمايسەن دەيمەن، مەن شۇ گۈيىنىڭ كاساپىتىگە كېتىدىغان بولدۇم..

___ ئوغۇل بالىنىڭ بېشىغا كەلمەيدىغان كۈن يوق، ئۆتۈپ كېتىدۇ، ھە ئىچىۋىتتە ئا ھاراقنى. ھاراق دېگەن ئاچچىقنى باسدۇ.

___ ھاراقنى ئىچمەن، لېكىن بۇنى ئىچكەنگە بىر ئىش ھەل بولمايدۇ غېنىكا، ھازىر كاللامدا ئاشۇ ئۆمەردىن باشقا ھېچنېمە يوق...

___ بۇنى بىلىمەن، لېكىن ئويلاۋەرگەننىڭ پايدىسى يوق.

___ بىر ياردەم قىلساڭ بولاتتى.

— دېدىمغۇ، ياردەم قىلالىغان بولسام بۇ چاغقا قاراپ ئولتۇرامدىمەن، سەن تۇرغان رايوندىكى ساقچىخانىدىن

بىرمۇ ئادەمنى تونۇمىسام قانداق ھەل قىلىمەن! نەچچە پۇل دەيدىكەن، سوراپ باقمىدىڭما؟

— پۇلنىڭ گېپىنى چىقارمىدىم، ئۇنداق دېسەم ئۆمەرنىڭ خۇددى راست جىنايىتى باردەك بولۇپ قالدىكەن.

ئەمەلىيەتتە ئۇ باسقۇنچىلىق قىلىمىغان-دە! نېمىگە ئاساسەن ئۇنداق جىنايەت ئارتىدۇ دەيمەن!

— ساقچىلار بەزىدە ئاۋۋال تۇتۇپ ئاندىن جىنايىتىنى بېكىتىدۇ. بۇ جەرياندا ئىشلار مۇرەككەپلىشىپ، كىچىك

ئىش چوڭىيىپ كېتىدۇ. ساقچىلارمۇ كىم زىيانغا ئۇچرىسا شۇنىڭ گېپىنى بەك ئاڭلايدۇ. شۇڭا بەك قاقشاپ كەتمە.

— زىيانكەشلىككە ئۇچرىدىم دېسە، تەكشۈرۈپ باقمايلا ئادەم تۇتسا بولامدۇ دەيمەن، قاراپ تۇرۇپ

تۆھمەتكە قالدى ئا شۇم! بېرىپ يا كۆرۈشەلمەيمەن، يا ساقچىلارغا ئەھۋالنى دېيەلمەيمەن، دېسىمۇ قەتئىي

ئاڭلىمايدىكەن، سوتقا بار دەيدىكەن... نېمە قىلىشنى بىلمىدىم.

— سوتقا بارغىنىڭ بىلەن بىكار، سوت ئاچمىغىچە گېپىڭنى تىنچىتىۋال. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى، ئادۋوكات

تەكلىپ قىلساڭ بولىدۇ. لېكىن بۇنىڭغىمۇ بىر مۇنچە پۇل كېتىدۇ.

— ئاساسلىقى شۇ پۇلنىڭ ئىشى دېگەن، ئا ئۇششۇقلار ئالدىمغا كېلىۋېلىپ، ئاران دېگەندە ئىككى مىڭ سوم

بېرىپ قۇتۇلدۇم، دوختۇرخانىدىن چىققاندا تۆلەيدىغىنىم بار تېخى، زىيان دېگەن بولۇۋاتىدۇ... ئاران كېتىۋاتىمەن.

ئەگەر ساقچىلار پۇل دېسە سەندىن سورىماي ئىلاجىم يوق ئاكا، بۇنىڭغا ياق دېمەيدىغانسەن!؟

— نەچچە مىڭ كوي دېسەڭ بېرەلمەيمەن، لېكىن ئۇنىڭدىن ئارتۇق سورىساڭ بېرەلمەيمەن. يېنىمدا بار پۇلغا

تاش ئېلىپ قويغانىدىم، دېگەن باھاغا ساتالمايۋاتىمەن...

— تاش سودىسى ھازىر ياخشى ئەمەس دەۋاتسا يەنە تاش ئالدىڭما؟ غېمىڭ يوق بايۇەچچە-دە سەن!

— تاش سودىسى دېگەن بىر ئۆرلەپ، بىر چۈشۈپ تۇرىدۇ. سودا ياخشى ئەمەس چاغدا ئېلىپ قويسەن،

ئۆزلىگەندە بىراقلا سېتىپ پايدىنى ئالىسەن.

— ھەي... سەنلا قىلىپ ئارىلىشىپ كەتكەن شۇ سودىنى، بىزدەك ئەبگالار بۈگۈن تاپقىنىنى ئەتسى ئوغرىغا بېرىپ، قاقشاپ ئولتۇرىدىكەنمىز.

— بۇنداق سولۇشۇپ كەتمە، قارىغاندا بېيجىڭدا بېشىڭدىن جىق ئىش ئۆتمەپتىكەن-دە! بۇنچىلىك ئىشقا ئۆزەڭنى يوقىتىپ قويساڭ، كېيىن قانداق ياشايسەن!؟

— سېنىڭچە مۇشۇ كىچىك ئىشما! سېنىڭ بېشىڭغا مۇشۇنداق ئىش كەلسە قانداق قىلاتتىڭ!— دېدى ياسىن ئىلاجىنىڭ بېرىچە ئۆزىنى بېسىۋېلىپ،— ئەگەر ئۇنى ۋاقتىدا ئەچىقۇۋالمىسام، نەچچە يىل كېسىلىپ كېتىدۇ دەيمەن ئا گۇي... شۇڭا مەن ئالدىراۋاتمەن.

— ئالدىرىغانغا ئىش پۈتمەيدۇ-دە!

— قانداق قىلسام ئىش پۈتىدۇ ئەمەسە دېگەنە، مەن سېنىڭ گېپىڭنى ئاڭلاي دەپ كەلدىم قېشىڭغا.

— ساقچى زادى نەچچە پۇل ئالىدۇ، سورايسەن. مانچە پۇل دېسە شۇ پۇلنى ئاپىرىپ بېرىسەن، باھا تالاشمايسەن، بۇنىڭدىن باشقا ئامال يوق.

— بۇنى مەنمۇ بىلىمەن، ھازىر گەپ شۇ پۇل يوقنىڭ ئىشى.

— بۇنىڭغا مېنىڭ ئامالىم يوق، پۇلنىڭ جايىنى ئۆزەڭ قىل.

ياسىننىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى، نەچچە ۋاقىتتىن مەرت، مەردانە كۆرۈنگەن بۇ لاۋدانىڭ نوچىلىقى قېنى، « پۇلنى ئۆزەڭ تاپ» دېيىشى ئۇنىڭ مەردانلىقىمىدى!؟

— بولماپتۇ، پۇل بولمىغانغا دىۋانە بولۇپ كەتمەسەن...— دېدى ياسىن ھاراقنى گۈپپىدە ئىچىپ ئاچچىق قورۇلۇپ،— ئەچىقالمىسام شۇ يەردە پىتىلىنىپ ياتار. مەن ماڭاي...

— نەگە ماڭىسەن، بىر دەم ئولتۇرۇپ مانى ئىچىۋېتىپ ماڭ.

— ساقلاپ قوي، كېلەر قېتىمقى ھارنىقىغا زىيان بولمىسۇن...

— مەندىن يامانلاپ ماڭدىڭ-دە...

— يوق گەپنى قىلما ئاكا، مېنىڭ سەندە ئېلىشىم بارمىدى! يامانلىسام ئۆزەمدىن يامانلايمەن.

— ئەمدى نەگە باراي دەيسەن! يالغۇز كېتە لەمسەن! بولمىسا گۈلشەن بىلەن بىللە كەت...

— ياق، ئاشخانغا كېتىمەن.

— خوتۇنۇڭدىن قورقسەن دېگەن، ئۇنداق قىلما، بىرەر ئاخشام كىچىك خوتۇنۇڭنىڭ ھاجىتىدىن چىقىپ قوي.

— ماڭا ئىش ئۆگەتمە غېنىكا، نېمە قىلىشىنى ئۆزەم بىلىمەن.

— ئەمەس ئىختىيارىڭ، يولدا قاراپ ماڭارسەن.

غېنى شاڭجاڭ خوشلىشىپ كىرىپ كەتكەندىن كېيىن ياسىن ئۇنى ئىچىدە تىللىدى، پۇل تاپقانلار ھەر قانچە كەمتەر بولۇۋالسىمۇ ۋاقتى كەلگەندە چاندىكەن؛ ئەل-ئاغىنەم، ئىنىم دەپ مەيدىسىگە مۇشتلىغان ناكەسلەر ئاغىنىسىنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە كىرىدەك تۈگۈلۈپ، تىكەن سانچىدىكەن... دېمەك، ئەر كىشىنىڭ ھەقىقىي ئاغىنىسى پۇل، يۈزسىز مەخلۇقلارنىڭ ھەممىسى پۇلنى ئۆلچەم قىلىدۇ، پەقەت پۇلنىلا تونۇيدۇ..

ئىچى قايناپ تۇرۇۋاتقان ياسىن گۈلشەنگە تېلېفون ئۇرماقچى بولۇپ تۇرغاندا، ئۇنى ساقلاپ تۇرغان گۈلشەن بىر دەمدىلا پايدا بولۇپ، ئۇنى قولتۇقلاپ، بەدىنى، چاچ ۋە بويۇنلىرىدىكى خۇشپۇراقلا بىلەن ئۇنى مەست قىلدى.

— ئاران پايلاپسەندە...

— سىزگە قاراپ تۇرغان شۇ، مېنى تاشلاپ كېتەمدىكىن دەپ ئەنسىرەپ كەينىڭىزدىن چىقتىم.

— سېنى تاشلاپ قانداق كەتكىلى بولىدۇ.

— ئۆتكەندە ئالدىراپلا كېتىپ قالدىڭىز، ئۆمەر قانداق بولدى ئاخىرى؟

— قانداق بولاتتى، قاماقتىن چىقالماي تۇردۇ شۇ.

— نېمىشقا ئەمدى، نېمە قىلغانغا تۇتۇپ كېتىدۇ؟

— ساتراشخانغا كىرىپ پاشۋازلىق قىلىپتۇ، ئويناپ بولۇپ پۇلنى بەرمەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن باسقۇنچى دەپ

ساقچىغا تۇتۇپ بېرىپتۇ...

— ۋاي خۇدايم، بۇ قانداق گەپ، شوخ بولغان بىلەن يۈزى تۆۋەن بالىتىغۇ ئۇ!

— قويغىنە ئۇ دۆت ئىشەكنىڭ گېپىنى، باشقا گەپ قىل، ھە... يېقىننىياقى نېمە ئىش قىلدىڭ؟

— شۇ كۈندۈزى ئىشلەپ... ئاخشىمى ئۆيدە دىيەنشى كۆرۈپ... ھازىر كۈندە قىزىق بىر كىنو بېرىۋاتىدۇ.

ياسىن غېنى شاڭجاڭنىڭ ھۇزۇرىدا تارتقان خورلۇقنى گۈلشەندىن چىقارماقچى بولغاندەك يولدا كەلگىچە

ئۇنىڭ ئۇ يەر بۇ يېرىنى قوپال مۇجۇپ، سەت چاقچاقلارنى قىلىپ كەلدى. ئۆيگە كىرىپلا ھەممىنى ئۇنتۇپ

ئەسەبىيلەشتى...

ئۇنىڭ ھېچنېمىنى ئويلىغۇسى يوق ئىدى، خوتۇن-بالىسى، ئىنىسى... ئاشخانسى تامامەن ئۇنى ئازابقا

چىللايتتى. ۋىجدان دېگەن نەرسە يۈرىكىنى پىچاقكە تىلغايتتى. بۇ پىچاقنى تارتىپ ئېلىۋەتكەندىلا، يۈرىكىنى

خالغانچە ئوينىتىپ، يايىرتىپ، جان ھۇزۇرىغا مەست بولۇپ ئەركىن ياشىيالايتتى. ئەقىل ۋە ۋىجدانىدىن مەستلىك

ئارقىلىق ئايرىلغاندىلا ھايۋانغا خاس بۇنداق ئەركىنلىككە يېتەلەيتتى... ئۇ نەپسىنى قاندۇرۇپ بولغاندا يەنە ئېغىر

تىنىپ ياتتى، ئۇيقۇسى قاچتى، ئىچى ئوت-ئاتەش بولۇپ ياندى... خىيال-ئەسلىملىرى، غەم-قايغۇلىرى بىرلىشىپ،

قارا بۇلۇتتەك قۇيۇقلىشىپ كەتتى. كىم ئۇ يامغۇردەك ياش تۆكۈپ يىغلاۋاتقان! قاماقتىكى ئۆمەرمۇ؟! پۇشايمان

ياشلىرىنى تۆكۈۋاتقان رەبھانمۇ! ھەممىگە ھەۋەسلىنىپ قارايدىغان، كۆزلىرى شوخلۇقتىن بىر دەم جىم

تۇرمايدىغان ئۆمەر قاماقنىڭ تۆت تېمىدىن باشقا ھېچنېمىنى كۆرەلمەي، تامغا ئۇسۇپ يىغلىماقتا... بالىسىنى ئۇخلىتىپ قويۇپ، ئېرىنىڭ يولىغا تەلمۈرۈپ ياتقان رەيھاننىڭ كۆز ياشلىرى ياستۇقنى ھۆل قىلماقتا.

ياسىن قايتماقچى بولدى، ئەمما كاللىسى تاشتەك ئېغىر ئىدىكى، ئورنىدىن قوپۇپ بىر قەدەم مېڭىش ئەمەس، ياتقان يېرىدە ئورۇلۇپ يېتىشمۇ ئېغىر كېلىۋاتاتتى. ئۇ گۈلشەننىڭ شوخ، كۈلۈپ تۇرغان چىرايىغا مەپتۇن بولغانچە رەيھاننىڭ قايغۇلۇق، ئازابلىق چىرايىنى كۆرۈشنى خالىمىدى، قاچانغىچە شۇ خوتۇنىدىن قورقۇپلا ياشايدۇ، شۇ چاغدا ئەركىشىدەك ئىش قىلىپ «ئۆمەرنى قەتئىي ئەكەلمە، گېپىمگە كىرمەيدىغان بولساڭ بۇ يەرگە ئىككىنچى دەسسە» دېگەن بولسا، بۇ ئىش چىقامتى؟ گەپكە ئۇنىمىغان خوتۇننىڭ ئاقىۋىتى مانا شۇ، چاتاق چىققاندا يىغلاپ-قاقشاپ، ياسىننىڭ ئىچىنى تېخىمۇ ئاچچىق قىلدۇ. ئۇنىڭ يېنىغا كېتىپ بىئارام بولۇپ ياتقاندىن، كىچىك خوتۇننىڭ قوينىدا ياتسا راھەت ئەمەسمۇ... بۇمۇ ئۆزىنىڭ خوتۇنى، نېمىدىن قورقۇدۇ، كۈندە كەچتە ئۆيىگە قايتىش شەرتىدى! غىدىك-پىدىك قىلسا دەيدىغان گەپ بار... ياسىن شۇنداق ئويلىسىمۇ، رەيھاننىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويۇشنى خالىمايتتى؛ ئەمما بۇ كەچ ئۇنىڭ زادىلا قايتقۇسى كەلمىدى، قايتماسلىقتىن ئەنسىرىگەنچە ئۆزىگە ئۆزى تېرىكىپ، “مۇشۇنداق قورقۇپ يۈرگەنلىكىمدىن ئەركىشىدەك بولالمىدىم، خوتۇنى بويىسۇندۇرالمىدىم” دەپ ئويلاپ، بۈگۈن زادى گۈلشەننىڭ ئالدىدا ئەردەك ياشاپ، خوتۇنىدىن قورقمايدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويغۇسى كەلدى. ياسىننىڭ قايتمايدىغانلىقىنى بىلگەنچە گۈلشەن ئىچ-ئىچىدىن خۇشال بولۇپ، ھاياجىنىنى باسالماي، بارلىق ناز-خۇلقىنى چىقىرىپ، ئۇنى ئۆزىگە يىلىمىدەك يەملەۋەتتى... ياسىن زىددىيەتلىك خىيال، مەست خىيال، ھاياجان، بىغەملىك ئىچىدە ھالسىراپ ئاخىر گۈلشەنگە تۈكلۈك پۇتىنى ئارتىپ خورەك تارتىپ ئۇخلاپ كەتتى.

رەيھان سائەت 12دىن ئاشقاندىمۇ ئۇخلىماي، ئۇيقۇسىز ھالدا ئېرىنى ساقلاپ ياتتى، نەچچە قېتىم تېلېفون ئۇردى، “گۈەنجى” دېگەن گەپتىن باشقىنى ئاڭلىمىدى. ھەر قېتىم بۇ گەپنى ئاڭلىغاندا جۇدۇنى ئۆرلەيتتى، كۆڭلىگە كەلمىگەن خىياللار كېلەتتى. ئۇ ئىزتىراپ ئىچىدە بالىسىغا قاراپ ياش تۆكۈپ ياتتى، ئۆلۈپ كەتكەن ئانىسىنى، يېتىم ۋە يۆلەنچۈكسىز قالغىنىنى ئويلاپ كۆڭلى تېخىمۇ بۇزۇلدى. يىغلاپ-يىغلاپ ئۇخلاپ قالدى، چېرىدە دەرت-ئەلەم قېتىپ قالدى.

سەھەردە ئۇ بىر يامان چۈشتىن چۆچۈپ ئويغىنىپ يېنىغا قارىدى، پەسكە قارىدى، ئۆينىڭ ھەممە يېرىگە قارىدى، يۈرىكى بىر ئىشنى تۇيغاندەك ئاغدى، بەدىنىگە زەھەرلىك ئۆكۈل مېڭىۋاتقاندەك ھالسىزلاندى، چىرايى تاتىرىپ كەتتى. ياسىن پەقەت ئۆلۈپ كەتمىگەنلا بولسا بۇ ئۆيدە كېچىسى بولۇشى كېرەك ئىدى، چۈنكى توي قىلىپ، بىر يەردە ياشىغاندىن بېرى ئۇ ھەرگىز باشقا يەردە قونۇپ باقمىغانىدى. رەيھان ئەنسىزلىك ئىچىدە ئورنىدىن قوپۇپ، ئۇخلاش كىيىمى بىلەنلا دالان ئۆيگە چىقتى، سافاغا قارىدى، بۇ يەردىمۇ يوق... رەيھان قانداق تاھارەت ئېلىپ، نامىزنى قانداق ئوقۇدى، بىلمەيلا ئوقۇدى، پەقەت ئاخىرىدا دۇئا قىلغاندا ئېرىنىڭ ئامان-ئېسەنلىكىنى تىلەپ يىغلاپ دۇئا قىلدى. نامازدىن قوپۇپ قولى ھېچ ئىشقا بارماي گاڭگىراپ تۇرۇپ كەتتى. بۇ كېچە غېنى تاز ئۇنى مەست قىلىپ قاتتىق يەردە ياتتۇرۇپ قويغانىدىمۇ ياكى ئورۇندۇقنى جۈپلەپ بەرگەنمىدۇ؟ ياكى گۈلشەن دېگەن رەسۋا بىلەن ئايرىم ياتاق ئېچىپ شۇ يەردە قوندىمۇ؟... ھەر قانچە بولسىمۇ ئۇ يولدا مەست بولۇپ يېتىپ قالمايدۇ... رەيھان ئۇنىڭغا يەنە تېلېفون قىلدى، يەنە ئېتىك چىقتى. بۇ بىر شۇملۇقتىن بېشارەت ئىدى، ھاراق ئىچكەندىكىن كۆپ ھاللاردا مۇنداق ئۈچ خىل نەتىجە چىقاتتى: جېدەل-ماجرا، رەسۋالىق ياكى ئۆلۈم. بېيجىڭدا كاۋابچىلىق قىلغاندا ئۆپچۆرىسىدە نېمە ئىشلار بولمىغان؟ ئەتىگىنى گۈس-گۈس دەسسەپ يۈرگەن كۈلچىلار ئىككىنچى كۈنى تاڭنى ئاتتۇرمايلا جەسەتلىرىنى تاشلاپ بېرىپ ئۇ دۇنياغا كەتمىگەنمىدى؟!... رەيھان ئولتۇرالمىي قالدى، ئاشخانىغا چىقىپ تالاغا قارىدى، ئۇدۇلدىكى دۇكانغا نەپرەت بىلەن تىكىلدى. بىر ئورۇندۇقنى تارتىپ ئېلىپ، دېرىزىنىڭ يېنىدا ئېڭەك يۆلەپ ئولتۇردى، كالىسىغا ھەرىدەك ئوللىشىۋالغان ئەنسىز خىياللارغا چىداپ تۇرالمىي، ھاشىمنىڭ ياتىقى ئالدىغا كېلىپ ئىشىكىنى چەكتى. ساۋۇت نامىزنى ئوقۇپ بولۇپ تۇرغانىدى، قاق سەھەردە رەيھاننىڭ ياتاق ئالدىدا تۇرغىنىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

___ ياسىن ئاخشام بۇ يەرگە كىرمىگەندۇ؟

___ ياق... كىرمىدى.

___ كېچىدىن ئۇ كەلمىدى. سىلەرگە بىر نەرسە دەپ خەۋەر قىلمىغانما؟

___ ياق... بىزگە تېلېفون كەلمىدى.

___ غېنى شاڭجاڭنىڭ نومۇرىنى بىلەمسىز؟

___ ھاشىم بىلەمدىكىن، مەن ئۇقمايدىكەنمەن.

___ ئويغىتىڭە ھاشىمنى، نومۇرىنى دەپ بەرسۇن.

ساۋۇت كەينىگە بۇرۇلۇپ، يوتقانى چاترىسىغا قىستۇرۇۋېلىپ ياتقان ھاشىمنى نوقۇپ ئويغاتتى. ھاشىم تەستە

ئويغىنىپ، كۆزىنىڭ چاپىقىنى ئادالاپ ساۋۇتقا قارىدى.

___ غىنىكاڭنىڭ نومۇرىنى بىلسەنغۇ، دەپ بېرە

___ نېمە قىلسەن؟

___ بولە سورىماي، لازىم بوپ قالدى.

ھاشىم قاچانلاردىدۇر پەيدا قىلىۋالغان ئەرزان تېلېفوننى ياستۇقنىڭ ئاستىدىن ئېلىپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ

نومۇرىنى تېپىپ بەردى، ساۋۇت ئۇنىڭ قولىدىكى تېلېفوننى يۇلۇپ ئېلىپلا، تالاغا چىقىپ رەيھانغا نومۇرىنى دەپ

بەردى.

رەيھان كىرگۈزۈۋالغان نومۇرغا قاراپ باسايۇ، باسمايمۇ دەپ بىر ھازا تۇرۇپ كەتتى، غېنى شاڭجاڭ بۇ چاغدا

چوقۇم ئۇخلاۋاتقان بولاتتى. بۇ ”ئوغرى“غا تېلېفون ئۇرغاندىن گۈلشەنگە تېلېفون ئۇرۇش ئوڭايراق ئىدى، رەيھان بىر

چاغدا ئۇنىڭ ئۆزىدىن سوراپ كىرگۈزۈۋالغان تېلېفون نومۇرىنى تېپىپ تېلېفون قىلىۋىدى، بۇ نومۇر قۇرۇق چىقتى.

”كۆرمەمدىغان بۇ تۈلكە جىننىڭ يامانلىقىنى، كىشىگە ھەرگىز قۇيرۇق تۇتقۇزمايدۇ-دە!“ دەپ ئويلىدى

ئۇ ئاچچىق كۈلۈپ. يەنىلا غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون ئۇرۇشقا مەجبۇر بولدى، تىترەپ تۇرغان نازۇك قوللىرىدا

نومۇرلارنى بېسىپ، قۇلىقىغا يېقىن ئاڭدايدى، تېلېفون ئۇلانغان ھامان غېنى شاڭجاڭ خۇددى يېنىدىلا باردەك تەمتىرەپ، يۈرەكلىرى سوقۇپ كەتتى.

___ ۋەي ...

___ ھە ... دېدى غېنى شاڭجاڭ ئۇيقۇلۇق ئاۋازدا.

___ غېنى شاڭجاڭما؟

___ ھە مەن، ئۆزىڭىز كىم؟

___ مەن ... رەيھان.

غېنى شاڭجاڭ چۈشىدىكى غايىۋى جانانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك ئۇشتۇمتۇت سەگەكلىشىپ، ئورنىدىن قوپۇپ كەتتى:

___ ھە ھە، رەيھانمۇ سىز، ئەھۋالىڭىز ياخشىمۇ؟

___ ياخشى ئەمەس ... كېچىدىن ياسىن كەلمىدى. شۇڭا سىزدىن سوۋاي دەپ تېلېفون قىلغان.

___ ھە ... مۇنداق دەڭ، ياسىن ئاخشام بۇرۇنلا كەتكەنمۇ؟

___ كەلمىدى، نەگە كەتكىنى دەپ بەرسىڭىز.

___ مەن ئۇقمايمەن ... ئۆيگە كېتىمەن دەپ ماڭغان بولمىسا ... راست بارمىدىما؟

___ كەلمىدى، ئاخشام قاچانغىچە ئىچىشكەن؟ ئۇ قانچىلىك ئىچكەن؟

___ جىق ئىچمىگەن، بۇرۇن ماڭغان ... قىزىقىكنا بۇ ياسىن، ئۆيگە بارمەن دەپ بارمىغىنى ...

___ سىز بىلىسىز، ماڭا دېمەيۋاتسىز، دېدى رەيھان ئاچچىق بىلەن، ___ ئەگەر ئۇنىڭغا بىر ئىش بولسا سىزدىن كۆرىمەن.

___ بۇنداق دېسىڭىز قانداق بولىدۇ ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ مۇلايىملىق بىلەن، ___ مەن راستىنلا ئۇقمايمەن. ئۇقسام يوشۇرۇپ نېمە قىلىمەن. مەن ئەزەلدىن كىشىگە يالغان سۆزلەپ باققان بەندە ئەمەس.

___ ئەمىسە ئۇنىڭ نەدىلىكىنى ماڭا دەپ بېرىڭ.

___ ئۇنى دېگىلى بولمايدۇ.

___ نېمىشقا؟

___ ھازىر دېگىلى بولمايدۇ، كېيىن دەپ بېرىي.

___ نېمىشقا دېگىلى بولمايدۇ، مەندىن يوشۇرۇپ قانداق قىلماقچى؟

___ تېلېفوندا بۇ گەپلەرنى دەپ بولغىلى بولمايدۇ، ۋاقتىڭىز يەتسە رېستۇرانغا كېلىڭ، شۇ چاغدا دەپ بېرىي.

___ مەن ئۇقمايدىغان خېلى ئىشلار بار ئوخشىمامدۇ؟

___ شۇنداق دېسەكمۇ بولىدۇ، كۆرۈشكەندە دەپ بېرىي.

غېنى شاڭجاڭ گەپنى دەپ بولۇپلا تېلېفوننى بېسىۋەتتى. رەيھان ئويلىنىپ، جىددىيلىشىپ تۇرۇپ قالدى. تۈنۈگۈن ياسىنىڭ غېنى شاڭجاڭدىن ياردەم سورىغىلى بارغانلىقى ئېنىق، غېنى شاڭجاڭنىڭ قانداق جاۋاب بەرگەنلىكى مەلۇم ئەمەس. ئېھتىمال، ياردەم بېرىشنى رەت قىلغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ ئاچچىققا چىدىمىغان ياسىن ھاراقنى بولۇشىغا ئىچىپ شۇ يەردە قۇسۇپ يېتىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. ياسىننى مۇھتاج كۆرۈپ، گاداي كۆرۈپ، پەس كۆرۈپ شۇ يەردە تاشلاپ قويغان غېنى تاز رەيھاننى شۇ يەرگە چاقىرىپ، “كۆرە، ما بولۇمسىز ئېرىڭنىڭ ھالىنى”، “بىزدەك ئەگەر تەگكەن بولساڭ بۇنداق جاپا تارتمايتتىڭ” دېمەكچى.

رەيھان بىچارە ئېرنى ئەكىلىۋېلىش ئۈچۈن ئاشخانىدىن چىقىپ تاكسى توستى، قانداق مېڭىشنى بىلەلمەي يەنە غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون ئۇرۇپ ئورنىنى سورىدى، كەيپىياتىدىن تارتىپ زۇۋانغىچە سىزلىشىپ كەتكەن غېنى شاڭجاڭ "تېلېفوننى شۇپۇرغا بېرىڭ، ئۆزۈم دەي" دەپ، ئورنىنى شۇپۇرغا تەپسىلىي دەپ بەردى. رەيھان رېستۇران ئالدىغا كەلگەندە غېنى شاڭجاڭ لاۋبەنلىك سۆلتى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۈلۈمسىرەپ قارشى ئالدى. رەيھان ئۇنىڭغا چىرايىنىمۇ ئاچمىدى. بۇ چىرايدىكى كۈلكە، گۈزەللىك ئۇنىڭغا ئەمەس، ئېرىگە بەخشەندە ئىدى. ئۇ شۇ تاپتا ياسىنى كۆرۈشكە ئالدىرايتتى. غېنى شاڭجاڭ ئۇنى ئەڭ چىرايلىق زىننەتلەنگەن بىر ئايرىمخانىغا باشلىدى، رەيھان كىرىپلا سورىدى:

___ قېنى ياسىن...

___ ئاۋۋال ئولتۇرغاچ تۇرۇڭ، ياسىنى مەشەدە ياتقۇزۇپ قويدۇ دەپ قالدىڭىزما... كىچىك بالا ئەمەستە ئۇ...
___ دەپ غېنى شاڭجاڭ خۇشخۇيلۇق بىلەن. ئۇ ئەتىگەندەلا چاقىرىپ كەلگەن بىر قىزنى پايىپتەك قىلىپ، ناشىلىق ئەكەلدى. رەيھان بىر يۇتۇم چايىمۇ ئىچمەي، بىر بوردا نانغىمۇ قول ئۇزاتماي غېنى شاڭجاڭغا ئاقەتسىزلىك بىلەن قارايتتى.

___ مېنى بۇ يەرگە چاقىرتىشتىكى مەقسىتىڭىز نېمە؟

___ سىز بىلەن ياسىن توغرىلۇق پاراڭلىشاي دەيمەن، ___ دەپ غېنى شاڭجاڭ رەيھاننىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، ___ بىلىمەن، سىز ياسىنى چوڭ بىلىسىز.

___ گېپىڭىز بولسا چاققان دەڭ، بالام ئويغىنىپ كەتكىچە كەتمىسەم بولمايدۇ.

___ ماقۇل، ئەمەس دەيدىغاننى ئالدىڭىزدا دەۋىرەي، جاھاندا سىزدەك ئايال كەم تېپىلىدۇ. لېكىن ياسىن سىزنىڭ قەدىڭىزنى بىلىمىدى.

___ بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟ مەن سىزدىن ياسىن نەدە دەپ سوراۋاتىمەن!

___ ياسىنىڭ بار يېرىنى مەن ھېلى سىزگە دەپ بېرىمەن، ئاۋۋال گېپىمنى ئاڭلاڭ. سىز ”ئېرىم، ئېرىم“ دېگەنچە، مېنىڭ سىزگە ئىچىم ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ. سىز بۇنچە كۆيۈنۈپ كەتكەن ئېرىڭىز ئەمەلىيەتتە ۋاپاسىز بىر گۇي. سىز يۇرتقا كەتكەندە ئۇنىڭ نېمە ئىش قىلغانلىقىنى بىلەمسىز؟

___ بىلىمەن، ھەممىنى قىلغان سىز. سىز شۇ گۈلشەن دېگەن پاسكىنىنى ئىشلەت دەپ بەرمىسىڭىز، ئۇ شۇنداق قىلاتتى؟

___ پاي، ما گەپنى، ياسىن سىزنى گۇمانخور دەۋاتتاتتى، راستكەن جۇمۇ، مەن بۇ رېستۇرانددا بىر ئوبدان ئىشلەۋاتقان قىزنى نېمە دەپ ئۇنىڭغا تۇتقۇزۇپ بېرىدىكەنمەن، ئۆزى تەلەپ قىلدى، نېمىشقا دەڭ، ھېلىقى چاغدا بىزنىڭ خوتۇننىڭ تۇغۇلغان كۈنى بولغاندا ئىككىسى تانسا ئويىناپ تونۇشۇپ قاپتىكەن، شۇنىڭدىن كېيىن ياسىن ئۇ قىزنىڭ كەينىگە كىرىپلىۋالدى، توختىماي تېلېفون قىلىپ تۇرغۇزمىدى. ئالدىمغا كېلىپ يالۋۇردى، شۇنىڭ بىلەن بوپتۇ دېدىم. مەن ئۇنىڭغا گۈلشەننى باشقا ئىشىغا ئىشلەت دەپ بېرىپتىمەنمۇ؟! خوتۇنۇڭ يوق چاغدا ئويىنا دەپ بېرىپتىمەنمۇ؟ ئۇنداقتا مەن شوۋىچى، سولامچى بولمايمەنمۇ!... ماڭا بۇنداق ھاقارەت قىلماڭ، سىز بوپ قاپسىز، ئەگەر باشقا ئايال ماڭا بۇنداق دېگەن بولسا ھەرگىز يۈز-خاتىرە قىلمايتتىم!... غېنى شاڭجاڭ ئۆپكىسىنى دەرھال بېسىۋالدى، ئاچچىقلانسىمۇ سالاپىتىنى يوقاتمىدى.

___ گېپىم خاتا كەتكەن بولسا، خاپا بولماڭ... دېدى رەبىيان باشقا ياققا قاراپ، ___ ئەر خەق دېگەن خوتۇنى يوق چاغدا ئېزىپمۇ قالىدىكەن، شۇڭا مەن بوپتۇ دەۋەتكەن.

___ لېكىن سىز بوپتۇ دەۋەتكەن بىلەن، ئۇ يەنە قىلىدىغىنىنى قىلىۋەردى.

___ نېمە قىلدى، مەن بىلمەيدىغان يەنە نېمە ئىشلىرى بار؟

___ بۇنى ئۆزى كېيىنچە سىزگە دەپ بېرىشى مۇمكىن، ئەمما ئىشلار ئۇنىڭ دېگىنىدەك ئەمەس.

___ نېمە ئىشلارنى دەيسىز؟

___ سىز ئەقىللىق چوكان بولغاچقا گۈلشەنى جايغا قايتۇرۇۋېتىپ ئوبدان قىلىدىڭىز، لېكىن ياسىن يەنە بولدى قىلماي كېلىۋالدى، مەن ئۇنىڭ سىز يوق چاغدىكى ئىشلىرىنى بىلىپ قالدىم، ئۆزى گەپ ئارىلىقىدا ئاشكارىلاپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى تىللىدىم، ”شۇنچە چىرايلىق خوتۇننىڭ تۇرسا نەپىسنىڭ توپىمايدىغان قانداق نېمە سەن“ دېسەم، ”قانداق قىلىمەن، بۇ خوتۇن بەك كونا كىرىپ كەتتى، قويۇۋېتەي دېسەم بالامنىڭ ئانىسى“ دەيدۇ. ”كۆتۈڭنى قىسىپ ئۆيۈڭنى تۇت“ دېسەم، ”گۈلشەندىن ھەرگىز ئايرىلالمايمەن، خوتۇن-بالامدىن كەچسەم كېچىمەنكى بۇنىڭدىن كېچەلمەيمەن“ دەيدۇ. ”خوتۇنۇڭ قايتىپ كەلدى، ئەمدى بۇزۇقچىلىق قىلما“ دېسەم، ”نىكاھ ئوقۇتۇپ خوتۇن قىلىمەن“ دەيدۇ، ”ساراڭلىق قىلما، بىر خوتۇننىڭ ھۆددىسىدىن چىقساڭ چوڭ ئىش“ دېسەم، ”پۇل تاپقان لاۋبەنلەر ئىككى-ئۈچ خوتۇن ئالىدىكەن، مەنمۇ ئالىمەن، ئالغاندا بىر گەپ بولار“ دەيدۇ، ھەيران قالدىم. قارىسام راستىنلا شۇنداق قىلىش نىيىتى باردەك، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا دېدىم، ”مەن گۈلشەننىڭ دادىسى ئەمەس، نېمە قىلساڭ قىل، لېكىن خوتۇنۇڭنى ئالدايدىغان ئىشنى قىلما“ دېسەم، ”ئاكا، سەن ئارىلاشما، ھازىر ئۇ خوتۇن بار بىلەن يوقنىڭ ئارىسىدا بولۇپ قالدى“ دەپ يەنە ئۆزىنىڭ گېپىنى قىلدى... ئۇ گەپلىرىنى مەن تېخى كەيپىچىلىكتە دېگەن بولسا دەپ يۈرۈپتەيمەن، كېيىن راستىنلا نىكاھ ئوقۇتۇۋاپتۇ... ئاڭلىسام، تېخى گۈلشەنگە ئايرىم بىر ئۆي كىرالاپ بېرىپتەمىش. بۇنىمۇ ئىشلەۋاتقان قىزلاردىن ئاڭلىدىم...

رەيھان قورقۇنچىلۇق بىر ھېكايە ئاڭلاۋاتقاندا كەچكەچىپ، تىترەپ ئولتۇرۇپ قالدى، ھالبۇكى بۇ ھېكايە جىن-ئالۋاستىلارنىڭ ئەمەس، ئېرىنىڭ ھېكايىسى، يېنىدا بولۇۋاتقان ھېكايە ئىدى...

غېنى شاڭجاڭ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

___ ئاخشام ئۇنى ئۈزۈپ قويۇپ كىرىپ كەتكەندىم. ماڭا دېگەندە ئۆيگە قايتىمەن دەپ ماڭغان، مەن تېخى ئاشخانىغا، ئۆزىنىڭ ئۆيىگە قايتىدۇ دەپ ئويلاپتەيمەن، يەنە بىر ئۆيى بارلىقى پەقەت ئېسىمدە يوق. كېچىدىن قايتىمىدى دېگەن گېپىڭىزنى ئاڭلاپ دۈككىدە ئېسىمگە كەچتى. ئۇ ھەقىقەت شۇ ئۆيىدە...

___ ماڭا دەپ بېرەمسىز شۇ ئۆيىنى! ___ دېدى رەيھان قاباھەتلىك چۈشتىن چۆچۈپ ئويغانغاندەك سىلكنىپ،
ئورنىدىن قوپۇپ ___ مەن بىر كۆرۈپ باقاي شۇ ئىتنىڭ ئۇۋىسىنى!

___ ھازىرچە ئاچچىقنى يامان قىلماڭ، ھازىر بارسىڭىز، ياسىنغۇ يۈزىنى داپتەك قىلىپ تۇرار. لېكىن گۈلشەن
قورقۇپ كېتىپ دېرىزىدىن سەكرىۋېلىشى مۇمكىن.

___ ئۇنداق قېلىن پاسكىنا ھەرگىز ئۇنداق قىلالمايدۇ. ئۇنىڭدا نومۇس دېگەن نېمە يوق!

___ شۇنداقتىمۇ ھازىر بارماڭ، بولمىسا مېنى ئوسال قىلىسىز. ئېرىڭىزنىڭ ئالدىدا ئازراق ئابرويۇم قالسۇن...

رەيھان بۇ گەپنى ئاڭلاپ جايدا ئولتۇرۇپ قالدى.

___ كېچىدىن ئۇ يەردە سىزدىن قورقماي ياتقىنىغا قارىغاندا بۇ ئىشنى سىزگە ئاشكارىلىغۇسى كەلگەن ئوخشايدۇ.
مەن شۇنداق ئويلاپ قالدىم. قايسى كۈنى بىللە ئولتۇرغاندا گەپ تىڭشاپ باقسام، ئۇ سىزنى ”چوڭ خوتۇن“،
گۈلشەننى ”كېچىك خوتۇن“ دەيدىكەن. قارىسام بەك خاتىرجەم، سىزگە بۇ ئىشنى ھامان بىر بىلدۈرگۈسى بار، لېكىن
ئەنسىرەيدۇ. ئوغرىلىققە خوتۇن ئېلىۋالسا ئەنسىرەيدۇ-دە! لېكىن كېچىدىن يېنىڭىزغا قايتىمىغانلىقى ئەمەلىيەتتە
ئۇنىڭ سىزگە بۇ ئىشلارنى دەيمەن دېگىنى...

___ مۇنداق دەڭ، قارىغاندا ياسىنى مەندىنمۇ بەك ئوبدان بىلىدىكەنسىز ___ دېدى رەيھان غېنى شاڭجاڭغا
شۈبھىلىك تىكىلىپ.

___ نەچچە ۋاقىتتىن ئەل-ئاغىنىدەك ئۆتكەندىكىن ئەمدى ئانچە-مۇنچە بىلىشىمىز-دە!

___ كېچىدىن ئۇنىڭغا ئاچچىق ھاراقىنى ئىچۈرۈپ، گۈلشەننى ئۆزىڭىز ھەمراھ قىلىپ يولغا سېلىپ

قويمىغانسىز؟!

___ بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟

___ ئۇ سىزنىڭ گېپىڭىزنى بەك ئاڭلايدۇ، شۇڭا دەيمەن.

___ ئۇنداقتا ھەممە ئىشنى مەن ئۆگىتىپتەن-دە! قارىغاندا سىز ياسىنى كىچىك بالدەك كۆرىدىكەنسىز، مۇشۇ يېرىڭىز بولمايدىكەن، شۇڭا ئۇ سىزدىن چانغان گەپ! ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ سىلىق-سپايلىك بىلەن، ___ ياسىن ئەركەكتەك بالاڭزا، ئۆزىنىڭ دېگىنىنى قىلمىسا ئۇنىمايدۇ، مەن ئۇنىڭغا ياخشى گەپلەرنى قىلدىم، ئاڭلىدى. گېپىمنى ئاڭلىمىغاچقا بولۇۋاتقان ئىش ماۋۇ...

___ گۈلشەن دېگەن پاسكىنىنى قانداق نىكاھ ئوقۇتۇۋاپتۇ؟

___ تاڭ، مەن بۇ قىزلاردىن شۇنداقراق ئاڭلىدىم، راست ئوقۇتتىمۇ، يالغاندىن ئوقۇتتىمۇ، كىم بىلىدۇ؟

___ ئۆزىنىڭ رەسۋالىقىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن شۇنداق دەۋالغاندۇ تاينىلىق! كۆرمەمدىغان ئا چىرايلىق گېپىنى، "كىچىك خوتۇنى" مەش تېخى! سىزنىڭمۇ باردۇ شۇنداق كىچىك خوتۇنلىرىڭىز!

غېنى شاڭجاڭ ئەندىكىپ كەتتى، رەيھان نەدىن ئاڭلايدۇ بۇ گەپلەرنى! خوتۇن خەقنىڭ سەزگۈسى شۇنداق يامانمىدۇ؟

___ ياق، ياق، نەدىن تاپتىڭىز بۇ گەپنى، ___ دېدى ئۇ دەرھال ئۆزىنى ئوڭشاپ ئوڭايىسىز كۈلۈپ، ___ ئادەتتە پو ئېتىپ دەپ قويىمىز، لېكىن ئۇنداق ئىش يوق. مېنىڭ ئۈرۈمچىدىن ئالغان بىرلا خوتۇنۇم بار، مۇشۇ بىر خوتۇنۇم باشنى ئاغرىتىپ يۈرسە، يەنە بىرنى ئالسام ساراڭ بولمايمەنمۇ! بۇ خوتۇننىڭ ھالىنى دېمەڭ، ئوچ ئايدا بىر ئۈرۈمچىگە قاتراپ ئانىسىنى كۆرۈپ، ئاداشلىرى بىلەن ئوينىۋالدىمسا ئۇنىمايدۇ. تېخى ئۇلۇشكۈن يولغا سالدىم، مۇشۇنداق خوتۇننىمۇ خوتۇن دەپ ئاپتىمەن دەڭ، بېشىمغا بىر بالا بولدى، قويۇۋېتەي دېسەم ئۇرۇشىدۇ، يا بىرنى تۇغىدى...

رەيھانغا بۇ گەپلەرنى ئاڭلاش خوش ياقىمىدى، ئىختىيارسىز ھالدا چايغا قول ئۇزىتىپ، سوۋۇپ قالاي دېگەن چايدىن بىر يۇتۇم ئىچتى.

___ خوتۇن دېگەن مانا سىزدەك بولسا بولمامدۇ دەيمەن، چىرايلىق ھەم ئەقىللىق. توختىماي ئىشلەپ ئاشخانىنى ماڭدۇرۇپ تۇرىدىكەنسىز، ئېرىڭىزنى ياخشى كۈتۈپ، بالىڭىزنى ياخشى باقىدىكەنسىز، بىزنىڭ خوتۇندەك بەتخەجلىك قىلمايسىز، قاراڭمە بويىڭىزدىكى زەنجىرگە، ئۇچىڭىزدىكى كىيىملەرگە، شۇنچىلىك ئاددى بولسىمۇ، لېكىن سىزگە شۇنچىلىك ياراشقان. بىزنىڭ خوتۇنغا قارايدىغان بولسىڭىز ئۈستى-باشلىرى پال-پۇل، جالدۇر-جۇلدۇر... ئۇ ئەسلى ماڭا تەگمەي، ئالتۇنغا تېگىپتەكەن...

___ بولدى، خوتۇڭىزنىڭ غەيۋىتىنى قىلىۋەرمەڭ، بۇنداق ئەركىشى بىلەن خوشۇم يوق. ياسىنىمۇ سىزگە مېنىڭ غەيۋىتىمنى قىلىپ بېرىدىغاندۇ ھەقىچان؟!

___ ھە... بۇنى دېسەم كۆڭلىڭىزگە كېلىدۇ، شۇڭا دەيمەن سىزگە، بايقى گېپىمنىڭ ئاخىرىنى ئاڭلاڭ، سىز شۇنداق ئالتۇنغا بەرگۈسىز ئېسىل چوكان تۇرسىڭىز، بۇ ياسىن دېگەن گۈپنىڭ سىزنى تاشلاپ، گۈلشەنگە كىرىشۋالغىنى نېمىسى! شۇڭا ئاچچىقىم كېلىدۇ ئۇ گۈپىغا! ئەسلىدە ئاكا ئاغىنىسى بولغاندىكىن، ئۇنىڭ ئىشلىرىنى سىزگە دېمىسەم ياخشىدى، ئاچچىقىمغا پايلىماي دەپ سالىدىم.

___ دېگىنىڭىز ياخشى بولدى، بۇنىڭ ئۈچۈن سىزگە رەھمەت، لېكىن شۇنى دېسەم خاپا بولماڭ، مەن يەنىلا ئىككىڭلارنىڭ تىلى بىرىمىكىن دەپ ئويلايمەن...

___ ماڭا قاراڭ چىرايلىق سىڭلىم، سىز يەنە مەندىن گۇمان قىلىۋاتىسىز، ياسىن گۈلشەننى ئۆزى ياخشى كۆرۈپ ئۆزى خوتۇن قىلىۋالسا ئۇنىمۇ مەندىن كۆرەمسىز؟ يەنە مېنى گەپ ئۆگەتتى دەمسىز، مەن گۈلشەننىڭ دادىسى يا ئاكىسى ئەمەس، پەقەت لاۋىنى، ماڭا ئىشلەپ بەرسە پۇلىنى بېرىمەن، باشقا ئىشلىرىغا ئارىلاشمايمەن. شۇڭا سىز بۇ ئىشتا ”غېنى لاۋبەننىڭ قولى بار“ دەپ ئويلاپ قالماڭ. مەن ئەزەلدىن بىر كىمىنىڭ شەخسىي ئىشلىرىغا

ئارىلاشمايمەن، ئۆزىڭىزمۇ ئايال كىشى، بۇنى ئوبدان بىلىسىز، مۇشۇ كۆڭۈل، پۆڭۈل دېگەن ئىشلارغا پەقەت ئارىلاشقىلى بولمايدۇ.

__ بېيجىڭدا بەك ياخشى ئىدى بۇ ياسىن، __ دېدى رەيھان "كۆڭۈل" ھەققىدىكى گەپنى ئاڭلاپ، ھەسرەتتى ئىچىگە سىغماي، __ مەشەگە كېلىپ بۇزۇلدى، ئۆيىگە بېرىپ ئانامنىڭ نەزىرىنى بېرىپ كېلىپ بولغىچە ئېشەككە ئايلىنىپ بوپتۇ، بوپتۇ، ئۆزىنى تۈزىتىۋالار، ئوڭشىلىپ قالار دېسەم، يەنە شۇ ھايۋانلىقنى قىلىپتۇ، ئەركىشنىڭ كۆڭلى نېمانچە پەستۇ! مېنىڭ زادى نەرم ئۇنىڭغا يارىماي قالغاندۇ؟

__ شۇ ئەمەسمۇ! سىزدەك بۇنچە گۈزەل خوتۇنى تۇرۇپ، شۇ سېرىق تۈك گۈلشەنگە ئېسىلىپ يۈرگىنىگە مەنمۇ ھەيران، ئەركىشى ياخشى كۆردۈم، زادى شۇنىڭغا ئېرىشمەن دەپلا ئىت- ئېشەككە ئايلىنىپ كەتسە بولمايدۇ-دە! ياسىنىڭ بۇ قىلىقى بەكلا ئېشىپ كەتتى...

__ سىز ئەگەر ياسىنىڭ ئورنىدا بولغان بولسىڭىز، سىزمۇ شۇنداق قىلىسىزغۇ دەيمەن، ئەركىشنىڭ ھەممىسى ئوخشاش.

__ ئۇنداق دېسىڭىز قانداق بولىدۇ، ھەممىنى بىر تايىقتا ھەيدىسىڭىز بولمايدۇ. ئەگەر ياسىنىڭ ئورنىدا مەن بولسام سىزدەك خوتۇننىڭ ئايىقىدا ئۆمىلەپ بولسىمۇ خىزمىتىڭىزنى قىلاتتىم، بۇ جىڭ گەپ! لېكىن خۇدايىم ماڭا سىزدەك گۈزەل، ئەقىللىق خوتۇننى نېسىپ قىلماپتىكەن، ئۆمرۈم ھەسرەتتە ئۆتىدىغان بولدى...

غېنى شاڭجاڭ بۇنداق لاۋزىلاشقانچە، رەيھان دېمەيدىغان گەپنى دەپ سالغىنىغا ئىچى پۇشۇپ ئولتۇرۇپ كەتتى، ئەمما غېنى شاڭجاڭ ھەقىقىي ھاياجان بىلەن كۆڭلىنى ئىپادىلەۋاتاتتىكى، بۇنداق سەممىي ھالەتتىن ھەر قانداق ئايالنىڭ يۈرىكى تىترەيتتى، رەيھان باشقا بىر ئادەمنى كۆرۈۋاتقاندا ئەجەبەندى.

__ سىزنى ئاشخانىڭىزدا تۇنجى قېتىم كۆرگەندىلا يۈرىكىڭىزگە بىر ئوت چۈشكەن، بۇنداق دېسەم ھازىرلا مېنى سەتلىۋەتمەڭ، كېيىن ئاڭلاڭ، مەن جىق ئىشلارنى كۆرگەن، جىق شەھەرلەرنى ئايلىغان، جىق قىز-چوكانلارنى

كۆرگەن، لېكىن سىزدەك چىرايلىق چوكانى كۆرۈپ باقمىغان. ئىشقىلىپ، ئاجايىپ بوپ كەتتىم، ئون سەككىز ياش ۋاقتلىرىمدا نېمىشقا بۇنداق گۈزەل قىز ئۇچرىمايدۇ دەپ ئويلىدىم، ھاراق ئىچمەي تۇرۇپلا ئىچمىگە ئوت كەتتى، ئەمما چاندۇرمىدىم، ياسىن دېگەن گۇيغا شۇنچىلىك ھەۋەسلەندىم، ئەمما ھەسەت قىلمىدىم، جاھاندا ئەڭ دۆت، ئىچى تار ئادەملا خۇدايىم باشقىلارغا بەرگەن ئامەتكە ھەسەت قىلىدۇ. مېنىڭ بىر ياخشى يېرىم، كىشىنىڭ ھەققىگە كۆز قىزارتمايمەن؛ خۇدايىم بەرسە بەردى، بەرمىسە تاما قىلمايمەن...

رەيھان ياسىننىڭ قىلمىشلىرىدىن ئېغىر جاراھەتلەنگەن كۆڭلىگە بۇ گەپلەردىن تەسەللى ئىزدەۋاتقاندا كىمىدە ئولتۇرۇپ گەپ تىڭشاۋاتاتتى، بۇنىڭدىن سۆيۈنگەن غېنى شاڭجاڭ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

سىزمۇ كۇلدا نەچچە يىل ياشاپ باقتىڭىز، پۇل تاللىشىپ، خىروئىن تاللىشىپ ئۇرۇشىدىغان، پىچاق سېلىشىدىغانلار كۆپ؛ لېكىن خوتۇن تاللىشىپ ئۇرۇشىدىغان ئىشلار ئاز، نېمىشقا دېسىڭىز، خەقلەردە كۆڭۈل دېگەن نەرسە قالمىدى، خوتۇن دېگەننى قولدىن قولغا ئۆتۈپ تۇرىدىغان مالدەك كۆرىدۇ، ھەتتا بىر چىرايلىق ئايالنى بىر بولاق ئاققا تەڭ قىلمايدۇ. ئەر خەق بەك نومۇسسوزلىشىپ كەتتى. ئەمما مەن ئوخشىمايدىكەنمەن، مەن يەنىلا كۆڭۈل دەيدىكەنمەن، كۆڭۈلنى، ۋىجداننى چوڭ بىلگەچكە مانا مۇشۇ كەمگىچە بىر چېكىم خىروئىن ئۈچۈن، ياكى بىر تۇتام پۇل ئۈچۈن خوتۇننى ساتىدۇق، يامان ئىشلارغا يېقىن يولىمىدۇق. ئانام رەھمەتلىك دائىم ”خوتۇن خەق دېگەن ئاجىز“ دەيدىغان، ماڭا شۇ گەپ بەك تەسىر قىلىپتىكەن، چوڭ بولۇپ ھازىرغا كەلگىچە بىرەر خوتۇنغا يامانلىق قىلىپ باقمىدىم...

رەيھان بۇ گەپلەرگە بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي، ياسىننى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئۇنى ئۆز كۆڭلىدە دەڭسەپ بېقىشقا ئۇرۇندى. نېمىلا دېگەن بىلەن، غېنى شاڭجاڭنىڭ گەپلىرى جايدا ئىدى. رەيھاننىڭ تەسىراتلىرى ئالمىشىپ، قاراشلىرى يېڭىلىنىپ كەتتى، نەتىجىدە غېنى شاڭجاڭ رەيھاننىڭ نەزەرىدە ”ئەسكى تاز“ ئەمەس، ”سەممىي تاز“ بولۇپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى، ياسىن بولسا ئەكسىچە خوتۇنغا خىيانەت قىلىۋاتقان بۇزۇق، ناچار ئەر بولۇپ كۆرۈنگىلى تۇردى.

___ ئەر كىشى دېگەندە كۆڭۈل بولمىسىمۇ بولمايدۇ، لېكىن كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرىپ ئېزىپ كەتسىمۇ بولمايدۇ، ___ دېدى غېنى شاخجاڭ گېپىنى تۈگىتىشكە ئالدىراپ؛ ئۇ تاماكا تۇتاشتۇرماقچى بولۇپ، يەنە رەيھاننىڭ ئالدىدا ھۆرمەتسىزلىك بولمىسۇن دەپ قولىدىكى تاماكنى جوزىغا تاشلاپ قويدى، ___ بۇ گەپلىرىمنى باشقىچە چۈشىنىپ قالماڭ، ئالدىڭىزدا سەت بولسىمۇ دەۋالدىم، كۆڭلۈم ئارام تېپىپ قالدى. قېرىغاندا بۇ ئوغرى نېمە دەپ يۈرىدىغاندۇ دەپ قالماڭ، ئەر كىشى دېگەنگە خۇدايىم كۆڭۈل دېگەن شۇنداق بىر نېمىنى بېرىپتىكەن، لېكىن بۇ كۆڭۈلنى يامان يەرگە ئىشلىتىشكە دەپ بەرمىگەن-دە! تولا ئەر خەق كۆڭۈل دېگەننى پەقەت ئۆزىنىڭ ھەۋىسىنى قاندۇرۇش دەپلا چۈشىنىدۇ. ياسىنىمۇ شۇنداقمىكەن دەپ ئويلايمەن. ئۇ ھازىر گۈلشەننى دەپ سىزنى تاشلاپ قويدى، كۆڭۈلنىڭ كەينىگە بەك كىرىپ كەتتى، بۇ بەك خەتەرلىك. كۆڭلۈم بار دەپلا ھەممىنى قىلىۋېرىشكە مەن قارشى، ئادەم دېگەن ئۆز نەپسىنى بېسىۋېلىشى كېرەك، بولمىسا ھايۋانغا ئوخشاپ قالىدىغان گەپ...

رەيھان كۆڭلىدە ”ياسىن نەق شۇ ھايۋانغا ئوخشاپ قالدى، نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق! ئۇنىڭ يۈزىگە قاراشتىمۇ نومۇس قىلىمەن ئەمدى...“ دەپ ئويلاپ شۇركىنىپ تىترەپ كەتتى.

رەيھان ئالدىرىغانچە، غېنى شاخجاڭنىڭ گەپلىرى تۈگىمەي كېتىۋاتاتتى:

___ مەسلەن، مەن سىزنى ھەر قانچە ئويلىساممۇ پەقەت كۆڭلۈمدىلا ساقلايمەن، مۇشۇ ۋاقىتچە ئىچىمدە ساقلاپلا كەلدىم، مۇشۇنداق ئۆتۈشكە مەن رازى، بۇنى پەقەت بىلىپ قالسىڭىزلا بولدى، ھەرگىز مېنى باشقىچە غەرىزى بار دەپ ئويلاپ قالماڭ. سىز يەنىلا مېنىڭ ئىنى ئاغىنەم ياسىنىڭ خوتۇنى. سىزگە ھەر قانچە ئىچىم كۆيسىمۇ، ئىچىمدە قالىدۇ، باشقا ئىش قولۇمدىن كەلمەيدۇ؛ ياسىغا بەك غەزىۋم بار، لېكىن ئۇنى ھازىر ھېچنېمە قىلغىلى بولمايدۇ، كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتكەن ئادەم ئاق چېكىدىغان بەڭگىگە ئوخشايدۇ، خۇمار بولۇپ قالسا تاشلاتقۇزۇش بەك تەس. ئاق چېكىدىغانغۇ زەھەر تاشلاتقۇزۇش ئورنىغا ئاپىرىپ بېرىپ قۇتۇلغىلى بولىدۇ، لېكىن كۆڭۈل خۇمارنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتكەن ئادەمنى نېمە قىلغىلى بولىدۇ دەيسىز...

رەيھان ياسىنىڭ گۈلشەنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرۈپ قالغىنىدىن ئەنسىرىدى، ياخشى كۆرمىسە ئۇ رەسۋاغا ئۇنچىلىك بېرىلمىگەن، ئاشنىدارچىلىقنى "نىكاھلىق، قانۇنلۇق" قىلىپ، كېچىلىرى تېخى ئۆيىگە قايتماي، بۇنچىلىك نومۇسسىزلىشىپ كەتمىگەن بولاتتى. پەقەت جىنسى ھەۋسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈنلا قىلغان بولسا، ئۇنى پەيلىدىن ياندۇرغىلى بولىدۇ؛ ئەمما غېنى شاخجاڭ دېگەندەك، "كۆڭۈل خۇمارى"غا بېرىلىپ كەتكەن بولسا، ئۇنى ئەۋرەز كۆلچىكىدىن تارتىپ چىقىش تەس...

رەيھان بۇ ئايرىمخانىنىڭ ھاۋاسىدىن نەپەسلىنەلمەي قېلىۋاتقاندا ئەڭ ئېغىر-ئېغىر تىنىپ ئولتۇرۇپ كەتتى، بالىسى ئېسىدىن چىقتى، كۆزلىرى ياشقا تولدى، لېكىن غېنى شاخجاڭ ئالدىدا مىشىلداپ يىغلاپ بېرىشنى خالىمىدى، يېشىنى ئېرتىپ، ئۇھ تارتىپ، ئۆز-ئۆزىگە سۆزلەۋاتقاندا دەرت تۆكتى:

___ مەن ھەيران، ئادەم دېگەن بۇنداقمۇ پەسلىشىپ كەتكەن بارمۇ... خوتۇن-بالىسى نەدە، ئۆزى نەدە، مەن كېلىپلا ھەممىنى بىلگەن، كۆڭلۈم يېرىم بولغان. لېكىن ئوڭشىلىپ قالار دەپتىكەنمەن. خاتا ئويلاپتىمەن. بىلىمەن، ھەممىنى گۈلشەن دېگەن پاسكىنىدىن كۆرگىلىمۇ بولمايدۇ، چاتاقنىڭ ھەممىسى شۇنىڭدا، ئەقلى بولسا ئۇ قانچۇقنىڭ كەينىگە كىرىۋالمايتتى. كاللىسى شۇنىڭدا بولغاندىكىن ھەممىنى ماڭا ئىتتىرىپ قويدى، ئاشخانىنىڭ ئىشى بىلەن قەتئىي چاتقى بولمىدى. ئىنىسى شاپاققا تېپىلىپ تۇرمىغا كىرسىمۇ مەندىن كۆردى، ماڭا شۇنچىلىك ئەلەم سالدى، نەچچە كۈن زار يىغلاپ يۈرسەم قاراپمۇ قويمىدى...

رەيھان ئۆزىنى تۇتالماي يەنە يىغلاپ سالدى، غېنى شاخجاڭ تەسەللى ئېيتتى. رەيھان ئۇزۇندىن بۇيان دەردىنى تۈكەلمەيۋاتقان ئادەمنى ئەمدى تاپقاندا، ئىچ-قارنىنى بوشتىشقا باشلىدى:

___ ئەمدى بىلىمەن، ئۇنىڭ كۆڭلى مەندە ئەمەسكەن، ئۇنىڭغا شۇ پاسكىنا بولسىلا بولىدىكەن. نېمە كۈن بۇ ماڭا! مەن نېمىگە شۇنچە جاپا تارتىمەن؟ نېمىشقا قايتا-قايتا ئالدىنىمەن؟! ئۇنى دېمىسەم بۇ يەردە ماڭا نېمە بار؟ بالامنى ئەكتىپ ئۇرۇغ-تۇغقانلىرىمنىڭ يېنىدا ياشسام بولمامدۇ مەن؟! مۇشۇ بىر نېمىنى دەپ رەھمەتلىك

ئانامنىمۇ ياخشى ئۇزىتالمىدىم. مەن مۇسبەتتە تۇرغاندا ئۇ ئۆيدە بۇزۇقچىلىق قىلىپتۇ، يىغلىدىم، قاقشىدىم، ئەمدى بۇ ئىشقا يىغلاپ ئاۋارە بولمايمەن. ئە ر دېگەننىڭ قانداقلىقىنى كۆرۈپ قويدۇم...

__ سىز قارىلىق تۇتقاندا ئۇ گۇي غېمىدە يوق ئويىناپتۇ دەڭا، ما نومۇسىزلىقنى كۆرۈڭ!

__ شۇ تاپتا ئىنىسى تۇرمىدە، ھەممىنى ماڭا ئىتتىرىپ قويۇپ ئەسكىلىك قىلىۋاتىدۇ. ئۇ شۇنداق بۇزۇقچىلىق

قىلغاندىن بېرى بىزنى پالاكەت بېسىۋاتىدۇ...

__ تۈنۈگۈن ئۇ ماڭا ئىنىسىنىڭ ئىشىنى دېگەن. قاراپ باقسام شۇ پۇلنىڭ ئىشكەن، ئازراق تۆلەم بېرىپلا

ئۆمەرنى ئەچقىۋالغىلى بولىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ باسقۇنچىلىق جىنايىتى تېخى ئېنىق ئەمەس، يېشىمۇ

كىچىك، سوتتىنىمۇ ئالدىراپ كەسمەيدۇ. دۇكاننىڭ ئىگىسى بىلەن ساقچىلارغا خىزمەت ئىشلەپ، زىياننى ئازراق

تۆلەپلا قۇتۇلدۇرۇۋالغىلى بولىدۇ. شۇنداق دېسەم، بۇ ياسىن دولىسىنى چىقىرىپ ”پۇل يوق“ دەپ قاراپ تۇرىدۇ.

”قېنى پۇل، ھەممىنى كىچىك خوتۇنىڭغا خەجلەپ تۈگەتتىڭمۇ“ دېسەم، جىم تۇرىدۇ. شۇ ئاچچىقىدا ”ساڭا بېرىدىغان

پۇل يوق، نەدىن تاپساڭ تاپ“ دەپ قاتتىق تەگدىم. بۇ گېپىم ھار كەلدى بولغاي، ھارنىقى ئىچىپلا ئاچچىقلاپ

ماڭدى، ئۇزاتمىدىم. قارىغاندا، ئۆيىگە قايتقۇسى كەلمەي، گۈلشەننى چاقىرىپ چىقىپ، ئۆيلىرىگە بېرىپ كۆڭلىنى

ئاچقان گەپ. ھەممىنى سىزگە دۆڭگەپ، ئاچچىقىنى گۈلشەندىن چىقارغان گەپ، بۇ گۈيىنىڭ ئىشى مۇشۇنداق

خەتەرلىك تۇرىدۇ...

__ ئۆمەرنى ئەچقىۋېلىشقا ياردەم قىلالارسىزمۇ؟ مەن ھازىر ياسىن دېگەن بۇ نېمىنىمۇ جىق ئويلىمايمەن،

ئەس يادىم شۇ ئۆمەردە قالدى. بىچارە، تۇرمىدە نېمە كۈن كۆرۈۋاتقاندىمۇ دەيمەن...

__ سىز دەپ قالىڭىز، بولىدۇ، قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلاي.

رەببىھانىنىڭ چېھرى ئاپتاپتەك ۋىللىدە ئېچىلدى، كۆكسىگە تولدۇرۇپ نەپەس ئالدى:

___ رەھمەت سىزگە، ئىلگىرى سىزگە پەقەت ياخشى قارىماپتىكەنەن، ئادەم دېگەنگە قاراپلا باھا بەرگىلى بولمىغۇدەك...

___ شۇنچىلىك دېگىنىڭىزگە رەھمەت، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭمۇ تەمكىن كۈلۈمسىرەپ، ___ ئارىمىزدا بولغان پاراڭ مەشەدىلا قالسۇن، ئۇ ئىشلارنى ھەرگىز مېنى دېدى دەپ سالماڭ، سىزگە بەك ئىچىم ئاغرىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈنلا ئۇنى دەپ سالدىم، ئۆزىڭىزلا بىلىپ قېلىڭ، ياسىن بىلەنمۇ سوقۇشۇپ يۈرمەڭ، بولمىسا ئوتتۇراڭلارغا زىددىيەت سالغان بولۇپ قالمىەن.

___ ئۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇڭ، قانداق قىلىشنى ئۆزەم بىلىمەن.

___ سىزمۇ بىلىسىز، ئەركىشى دېگەن يۈز-ئابروۋىنى دەپ ياشايدىغان خەق، بۇ ئىشنى دەپ ياسىن بىلەن ئاغىندارچىلىقتىن كېچىپ كەتسەممۇ بولمايدۇ. ئۇ كېچىدىن قايتىمىغاندىكىن، ئۆزىنى ئەمدى ئاقلاپ بولالمايدۇ، بەلكىم ئاچچىقىدا ھەممىنى دەۋىتىشىمۇ مۇمكىن؛ ئەقلى بولسا، مۇئامىلىڭىزنى كۆرگەندىن كېيىن بىر ئاز چۆچۈپ، ئوڭشىلىپ قالار. سىزمۇ ئەقىللىق چوكان، ئەھۋالغا قاراپ ئىش تۇتۇشنى بىلىسىز؛ ئىشقىلىپ، ياخشى ئۆتۈپ كېتىڭلار.

___ ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت، ئەمىسە ئۆمەرنىڭ ئىشىدا سىزگە ئۈمىد باغلاپ تۇردۇم.

___ مەن سىزگە ۋەدە قىلدىم، ئەنسىرەپ كەتمەڭ.

غېنى شاڭجاڭ تالاغا چىقىپ، رەيھاننى تاكسىغا سېلىپ چىرايلىق ئۇزىتىپ قويدى؛ رەيھان بىر ياقىن ياسىننىڭ نومۇسىسىزلىقىدىن كۆڭلى بۇزۇلسا، بىر ياقىن غېنى شاڭجاڭنىڭ ياخشىلىقىدىن كۆڭلى سۆيۈنۈپ، ئاشخانغا قايتىپ ماڭدى.

ياسىن كۈن چىقماستا ئويغىنىپ، رەيھاننى ئويلاپ غەم-ئەندىشە ئىچىدە ياتتى، بىر كېچە تالادا ياتقىنى خوتۇنىغا نېمە دەپ چۈشەندۈرۈشنى بىلەلمىگەنچە بىئارام بولۇپ، كارىۋاتقا يۆلىنىپ تاماكا چەكتى، تۇنجى قېتىم

پۈتۈن بىر كېچە قويندا ياتقان گۈلشەنگە مەغرۇرلۇق بىلەن قارىدى. ئەمما رەيھاننى ئويلىسا بەدىنىگە تىترەك ئولشاتتى. "كىچىك خوتۇن" نىڭ ئالدىدا يولۇاس، چوڭ خوتۇننىڭ ئالدىدا مۇشۇك... بۇ ھالدا ئۇ قانداقمۇ ئارامخۇدا تاماكا چېكەلەيدۇ، ھەتتا پۇۋلەپ چىقارغان ئىسلىرىدىمۇ ئېغىر ھەسرەت بار... ئۇ تاماكىسىنى چېكىپ بولۇپ خالاغا كىرىپ ئولتۇرۇپمۇ رەيھانغا دەيدىغان گەپلىرى ئۈستىدە ئويلىنىدى، ھەر قانچە ئويلىسىمۇ ئۇنى قايل قىلغۇدەك بىر باھانە تاپالمىدى. رەيھان ئەگەر تەنە قىلماي، سەممىيلىك بىلەن "بويۇتۇ، كىچىك خوتۇن ئېلىپ ياخشى قىلىپسىز، مېنىڭ يۈكۈمنى يەڭگىلىتىپسىز، بولسا پات-پات شۇ يەردە قونۇپ كېلىڭ" دېگەن بولسا، ياسىن "پەقەت سەنلا مېنىڭ كۆڭلۈمنى چۈشىنىسەن جېنىم خوتۇن" دەپ قوللىرىنى سۆيۈپ، ئۇنى تېخىمۇ مۇھەببەت بىلەن قۇچاقلىغان بولار ئىدى... ئەمما بۇ پەقەت بەڭگىنىڭ خىيالى.

ياسىن خالادىن چىقىپ، كىيىملىرىنى كىيىپ توختاپ قالدى، شۇ ئۆيگە پەقەت قايتقۇسى، شۇ خوتۇننى پەقەت كۆرگۈسى يوق ئىدى؛ ئىشتاننى سېلىۋېتىپ، كارىۋاتقا چىقىپ، ئۇيقۇلۇق ياتقان گۈلشەننى پوكىنىغا باستى. بىر دەم بولسىمۇ خالىغىنىنى قىلىپ، نەپسىنى قاندۇرۇپ، كۆڭۈلىسىز خىيالدىن قۇتۇلدى. ئەمما ئىش تۈگىگەندە يەنە دەككە-دۈككەگە چۈشتى. خوتۇندىن قورقۇش ئۇنداق-مۇنداق قورقۇشقا ئوخشىمايدىغان قورقۇش ئىدى، يەنى ئۇ يۇۋاشنىڭ ياماندىن قورقۇشىمۇ، بالىنىڭ ئانىسىدىن قورقۇشىمۇ ئوخشىمايتتى. بۇ قورقۇشتا خىيانەت، ئوغرىلىق تەشۋىشى، يۈز كېلەلمەسلىك ئەندىشىسى بار ئىدى. خوتۇننى قانچە چوڭ بىلسە قورقۇشۇمۇ شۇنچە كۈچلۈك بولاتتى...

ياسىن مىڭ جاپادا كىيىمنى كىيىپ ئىشك تۇۋىگە باردى، گۈلشەن ئۇخلاش كىيىمى بىلەن كەينىدىن شىپىرلاپ كەلدى:

___ ناشتتا قىلمايلا ماڭىدىغان بولىدىڭىز...

___ يۈزۈڭنىمۇ يۈمىدىڭ تېخى مۇشۇكۇم، نېنىڭنى ئۆزەڭ يەۋال.

___ ئەتىگەندە ئادەمنى سەت نېمىگە ئوخشاتماڭ، ھېلى بىكار چىشلىۋالمەن، ___ دېدى گۈلشەن ئۇنىڭغا ئېسىلىپ.

___ كېچىدىن قېشىڭدا ياتقىنىڭغا خوش بولدۇڭمۇ؟

___ ئۇنى بىر دېمەڭ، مېنى بەك خوش قىلدىڭىز.

___ ئەمدى مۇشۇ كېچىنى دائىم ئەسلەپ يات.

___ ياق، مەن دائىم بولسەن دەيمەن، قاچانغىچە مېنى يات كۆرىسىز، مەنمۇ سىزنىڭ خوتۇنىڭىزغۇ...

___ لېكىن سەن دېگەن ھازىرچە مەخپىي خوتۇن، ئاشكارىلاشقا بولمايدۇ، ئاشكارىلىنىپ كەتسەڭ مەزىسى قالمايدۇ...

___ دائىم شۇنداق دەيسىزكەن، بوپتۇ، مۇشۇنداق مەخپىي ياشايمى.

___ ئاشكارىلاپ نېمە قىلىمىز، ئىككىمىز ياخشى ئۆتسەكلا بولىدۇ.

___ توغرا دەيسىز، خەق بىلەن نېمە چاتقىمىز.

___ ئەگەر بىرەرسى ئۇقۇپ قالسا شۇ چاغدا ئاشكارىلىساقمۇ بولىدۇ.

___ بۇ يەردە ھەممىسى بىلىپ بولىدۇ، بولمىسا مەن ھېچكىمگە دېمىگەن. ئەمدى گەپ سىزدە قالدى.

___ مەن تەرەپتىن رەيھان ئۇقۇپ قالمىسلا بولىدۇ...

___ لېكىن ئاخىم قايتىمىغىنىڭىزدىن گۇمانلىنىپ سوراپ قالسا نېمە دەيسىز؟

___ ئادەم بولغاندىكىن بىر نەرسە دەرمەن.

___ سىزنى گەپتە قويماي دەيمەن، ئاخشام كېتىڭ دەي دېسەم سىزگە چىدىمدىم.

___ كەتسەم كېتىۋېرەتتىم، كەتتىم. سەن خوتۇنىڭ ئويلىمىسام بولماس، رەيھان بۇنى چۈشەنسە بولاتتى،

چۈشەنمەيدۇ، سەن بولساڭمۇ چۈشەنمەيتتىڭ، خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسىنىڭ ئىچى تار، قىزغانچۇق.

___ مەن ئۇنداق ئەمەس.

___ سەنمۇ شۇ، بولدى ئەمدى مېنى ماڭغىلى قوي.

___ خوش ئەمەس، پات-پات كېلىپ تۇرۇڭ. چوڭ ئايىمغا سالام دەڭ!

ياسىن كەينىڭمۇ قارىماي ئاچچىق كۈلۈپ قويدى، خوتۇن بولسا مۇشۇنداق شوخ، چىچەن، گەپدان، قۇلىقى

يۇمشاق بولسا... رەيھانمۇ ئەينى چاغدا مۇشۇنداق كىچىك، ئەقىللىق، سۆيۈملۈك قىز ئىدى، يېشى 30 غا بارغاندا

سەپرا، گۇمانخو، يىغلاڭغۇ خوتۇنغا ئايلىنىپ قالدى، مانا ئەمدى شۇ خوتۇننىڭ گۇمان ۋە غەزەپ يېغىپ تۇرغان

كۆزلىرىگە تىكىلىپ، بىرمۇ بىر ھېساب بەرمىسە بولمايدۇ.

ئۇ ئاشخانا ئالدىغا كېلىپ تاكسىدىن چۈشۈپ تۇرۇشىغا، غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىدىن قايتىپ كەلگەن رەيھانمۇ

تاكسىدىن چۈشۈپ ياسىنغا قاراپ تۇرۇپ قالدى. ئاجايىپ بىر ھال يۈز بەردىكى، ئەر-خوتۇن گويا ئۇزۇن يىل

كۆرۈشمەي ئەمدى كۆرۈشۈۋاتقان دەك بىر-بىرىگە زەن سېلىپ تۇرۇپ كېتىشتى. ئەزەلدىن ياسىندىن بسوراق تالاغا

چىقمايدىغان، تاكسىغا چۈشمەيدىغان رەيھان ئۆزىچە قورۇنۇپ، ئۇنىڭدىن گەپ سوراقتا چۈشۈپ كەتتى:

___ كېچىدىن نەدە قوندىڭىز؟

___ كېچىدىن بەك مەست بولۇپ كېتىپتىكەنمەن، غېنى شاڭجاڭ مېنى ئىشلەمچى بالىلارنىڭ ياتىقىغا ئەكىرىپ

قويۇپتۇ... ئۆزەڭچۇ، ئەتىگەندە نەگە بېرىپ كەلدىڭ؟

يالغان گەپ قىلىشنى قاملاشتۇرالمىدىغان رەيھان سوغۇق كۈلۈپ قويۇپ راستىنى دەۋەتتى:

___ مەن ھازىر تېخى سىزنى ئىزدەپ غېنى شاڭجاڭنىڭ قېشىغا بېرىپ كەلدىم، ماڭا بىر راست گەپ قىلىڭ، زادى نەگە باردىڭىز؟

ياسىن ھاڭ-تاڭ قالدى، رەيھاننىڭ چىرايىدىكى ئازابى كۆرۈپ، ئەمدى ھېچنېمىنى يوشۇرۇپ قالغىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى، لېكىن رەيھاننىڭ ئۇ مەخپىيەتلىكىنى بۇنچە تېز بىلىپ قېلىشىغا ئىشەنمەيتتى. بۇ خوتۇننىڭ ئەتىگەندىلا چۈش سەيلىسى قىلغاندەك، غېنى شاڭجاڭنى ئىزدەپ بېرىشى قىپقىزىل ساراڭلىققۇ! زادى نېمە دەپ باردىڭىز؟ ئۇنى كىم چاقىردى، نېمە دەپ چاقىردى؟

___ ئەتىگەندە بالىنى تاشلاپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىغا باردىڭىمۇ؟ قايسى يۈزۈڭ بىلەن باردىڭ؟ ___ دېدى ئۇ رەيھاننى گۇمان، سۈر-ھەيۋە بىلەن قىستاپ، ___ زادى نېمە دەپ باردىڭ ئۇ يەرگە! كىم سېنى چىللاپ ئاپاردى؟!

___ ۋۇي تېخى، مەندىن چوڭ تېگىسىزغۇ؟ كېچىدىن كەلمىگەندىكىن ئەتىگەندە ئەنسىرەپ باردىم؛ سىزنىڭ خوتۇن-بالا بىلەن كارىڭىز بولمىغان بىلەن، بىز سىزدىن ئەنسىرەيدىكەنمىز.

___ مەندىن ئەنسىرەپ مەن كىچىك بالىمىكەنمەن، راستىن دېگەن، ئۇ يەرگە زادى نېمە دەپ باردىڭ؟!

رەيھان بۇ تەتۈرلۈككە چىداپ تۇرالماي ئاچچىق نالە قىلدى:

___ توۋا قىلدىم، خۇدايىم توۋا، مەن تېخى بىر ئېغىز گەپ قىلماي تۇرۇپ ئەدەپ كەتتىڭىزغۇ؟ مال ئىگىسىدىن ئوغرى كۈچلۈك دەپ، ئەمدى ماڭا كېلىۋاتامدۇ بۇ گەپ!

___ ما كېيىمگە جاۋاب بەر، غېنى شاڭجاڭ چاقىردىمۇ ياكى ئۆزەڭ باردىڭمۇ؟ نېمىشقا يالغۇز بارىسەن؟

___ ئۆزەم باردىم، سىزنى ئورۇندۇققا ياتقۇزۇپ قويغان بولسا بېرىپ ئەكىلىۋالاي دەپ باردىم، قانداق بولماپتۇما؟

___ ئورۇندۇقتا بارمىكەنمەن؟ مېنى تاپالدىڭمۇ؟ غېنى شاڭجاڭ مېنى تېپىپ بەردىمۇ؟

___ سىز باشقا يەردە يۈرسىڭىز، ئۇ يەردە نېمە ئىش قىلىسىز؟! ئىشلەمچىلەرنىڭ ياتقىدىمىش تېخى، نەدە

ياتقانلىقىڭىزنى ئۆزىڭىز ئوبدان بىلىدىغانسىز؟

___ غېنى شاڭجاڭ مېنىڭ نەدىلىكىمنى دەپ بەردىمۇ؟

___ دەپ بەردى.

___ نېمىشقا دەپ بېرىدۇ، سەن نېمە قىلغانغا دەپ بېرىدۇ؟

___ مەن سورىغاندىكىن دەپ بەردى.

___ سورىساڭلا دەپ بەردىما؟ ماڭا راست گەپ قىل، سەندەك دۆت خوتۇننى بىر دەمدە بابلايدىغان شاڭجاڭ

ئۇ...

___ ئۆزىڭىزنىڭ رەسۋا ئىشىدىن تېنىۋالغىلى دەۋاتسىزغۇ بۇ گەپنى، غېنى شاڭجاڭ دېمىسىمۇ، مەن ئاللىبۇرۇن

پەرەز قىلىپ بولغان.

___ يوق گەپنى قىلما، غېنى شاڭجاڭ بىلەن زادى نېمە دېيىشتىڭ، نېمىلەرنى قىلىشتىڭ!؟

___ توۋا، توۋا، ما نومۇسىزلىقتى كۆرۈڭ! ___ دېدى رەيھان تاراملاپ تۆكۈلۈپ، ___ قىلغان

رەسۋا ئىشلىرىڭىزنى دېيىش ئېغىر كەلسە، بولدى دېمە يىلا قويۇڭ، مېنى بۇنداق ناھەق قارىلىماڭ، خۇدا ئالدىدا قارا

يۈز بولۇپ كېتىسىز!

___ ماڭا ئەمدى يېشىڭنى ئېقىتىپ بەرمە، ئەتىگەندە ساڭا جىن چاپلىشىپتۇ، ئىت پوق يېمەستە غېنى

شاڭجاڭنىڭ ئۆيىدە پوق بارمۇ! ماڭا زادى راستىنى دە، دېمەيدىغان بولساڭ، مەندىن ياخشىلىق كۈتمە!

رەيھان بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئايلىنىپ قالغىلى تاس قالدى، ئاغزىغا نۇرغۇن گەپلەر كەلدى، ئەمما ئېغىزىدىن چىقارالمىدى، غەزەپتىن لاغىلداپ تىترەپ كەتتى.

___ ئەگەر ئۇ ئوغرى سېنى بىر نېمە قىلغان بولسا مەن بېرىپ بوغۇزلىۋېتىمەن.

رەيھان ياسىغا نەپرەت بىلەن بىر قاراپ قويۇپ ئاشخانغا ماڭدى.

___ زادى نېمە ئىش بولدى، دېمەمسەن؟

___ نېمىنى دەيمەن، خۇدايىم ھەممىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ.

___ مۇشۇنداق دەپ مەندىن قۇتۇلمەن دېمە.

رەيھان ئاشخانغا كىرىپ كەتتى، ياسىن ئۇنىڭ كەينىگە كىرىۋالدى.

___ نېمىشقا توساتتىن غېنى شاڭجاڭنى ئەسلەپ قالدىڭ، ئۇنىڭ بىلەن زادى نېمە چاتقىڭ بار، دېمەمسەن؟

___ ئەمدى بولدى قىلىڭ، ئەتىگەندە سەتلەشمەيلى، مەن ھېلىمۇ سىزنىڭ ئىشلىرىڭىزغا چىداۋاتىمەن.

___ نېمە ئىشىمنى دەيسەن؟ نېمىنى ئاڭلىدىڭ؟ دېمەمسەن؟

___ بولدى، ئۇ گەپلەرنى دېگۈم يوق، ئۆزىنى بىلمىگەن ئادەمگە ئۇنى دېگەننىڭ پايدىسى يوق.

___ مەندىن ھېساب ئېلىشتىن ئاۋۋال، ئۆزەڭنىڭ ئىشىدىن بىر ھېساب بېرىۋەت.

___ ھېسابنى ئۆزىڭىزدىن ئېلىڭ.

___ مەندىن ئۆزەڭنى قاچۇرما، راستىڭنى دە، زادى نېمىشقا باردىڭ؟

___ كۆزۈمگە بۇنداق كىرىۋالماڭ، مەن تېخى سىزدىن سورىماي تۇرۇپ، ماڭا بۇنداق تۆھمەت قىلماڭ.

— غېنى تاز مەن توغرىلۇق نېمە دېدى؟

— ھەممىنى دېدى، ئا پاسكىنى كىچىك خوتۇن قىلىۋاپسىز، كىچىدىن شۇ يەردە قونۇپسىز، بۇ رەسۋالىڭىزغا مەن تېخى ھېچنېمە دېمىسەم، مەندىن يوغان تېگىۋاتسىز... بولدى، ئۇ پاسكىنى نېمە قىلىشىڭىز قىلىڭ، چاتقىم يوق، لېكىن ماڭا بۇنداق ھاقارەت قىلغۇچى بولماڭ!

— ئۇ تاز توغرا دەپتۇ، گۈلشەنى كىچىك خوتۇن قىلدىم، مەسچىتكە ئاپىرىپ نىكاھ ئوقۇتۇپ خوتۇن قىلدىم، بىر ئەرتۇت خوتۇن ئالسا بولىدۇ دەپ ئاڭلىغانمەن، ئىشەنمىسەڭ قارىم ئاكاڭدىن سوراپ باق.

— ئۆزىڭىزنى بۇنداق ئاقلىماڭ، مەندىن يوشۇرۇن ئاشنا ئويناپ تۇرۇپ، توغرا ئىش قىلدىم دەۋاتامسىز؟

— نىكاھ ئوقۇتسىمۇ ئاشنا ئوينىغان بولامدۇ؟ سېنىڭ كاللاڭ جايدىمۇ يا؟!

— يوغان ئىش قىلىپسىز، ئەمىسە كۈندە شۇ خوتۇنىڭىزنىڭ قوينىدىن چىقماي يېتىڭ.

— مېنى بۇزۇقچىلىق قىلدى دىيەلمەيسەن، بۇ ئىشنى پەقەت ساڭا دېمىگەنلا يېرىم بار، دېسىمۇ سەن چاتاق چىقىرىسەن، ئىچىڭ بەك تار، مەندىن توختىماي گۇمانلىنىپ، بېشىمنى ئاغرىتىپلا كەلدىڭ، گۈلشەنى ئەمدى كۆزۈڭگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ خوتۇن قىلىمەن، ئەمدى كوتۇلداپ باقە قېنى، قاچانغىچە سەن نېمىنىڭ دەستىدىن تۈزۈك ياشىغاندەك بولمايمەن مەن!

— كىم سىزنى ياشىغىلى قويماپتۇ، ياشاۋاتسىزغۇ شۇ پاسكىنا بىلەن، كۆڭلىڭىز شۇنى كۆتۈرگەندىكىن شۇنداق ياشاۋېرىڭ، لېكىن مېنى خوتۇن قىلىمەن دېمەڭ.

— ۋوي، نوچىغۇ سەن، ماڭا خوتۇن بولماي كىمگە خوتۇن بولماقچىدىڭ؟

— ئىككىنىڭ بىرىگە تۇرىسىز، يا مېنى خوتۇن قىلىسىز، يا ئاۋۇ پاسكىنى! ئالدىڭىزدا بۇنداق خارلىشىپ ياشىغۇم يوق! مېنى دېمىسىڭىزمۇ، ماۋۇ بالىنىڭ يۈزىنى قىلىڭ!

— بالا ھېچنېمىگە پۇتلاشمايدۇ. دېگىنە، ساڭا بۇ ئوچىلىقنى كىم بەردى؟ غېنى تاز ساڭا زادى نېمە دېدى؟

— نېمە دەيتتى، ياسىغا دەپ قويۇڭ، سىزنى بۇنداق خارلىمىسۇن دەيدۇ.

— ۋوي ما تازنىڭ گېپىنى تېخى! ساڭا ئەجەپ كۆڭۈل بۆلۈپ كېتىپتىغۇ؟ دېگىنە، يەنە نېمە دېدى؟

— پۇل تېپىپ ئا ئىنىسىنى ئەچىقسۇن دەيدۇ.

— ئانىسىنىڭ قېشىدىن ئېلىپ چىقامدىكەنمەن مەن ئۇنى، پۇل بولسا بولىدۇ، پۇل!!

— پۇل قېنى؟ پۇلنى نەگە خەجلىپ تۈگەتتىڭىز؟ پۇلنى ئاشىڭىزغا خەجلىپ بەرگىچە، ئۆمەرنى تۇرمىدىن

ئەچىقسىڭىز بولمامدۇ؟

— بۇ گەپنىمۇ ساڭا غېنى ئۆگەتتى، شۇنداقمۇ؟ ئەجەپ سەن شۇ تازنىڭ خوتۇنىدەكلا گەپ قىلىسنا!

— توۋا، مۇشۇ گەپنى دېگىلى نومۇس قىلمامسىز، سىزدىغۇ نومۇس دېگەن نەرسە قالماپتۇ، باياتىمۇ

يۈرىكىمگە مىخ سانچىدىڭىز، ئادەمگە بۇنداق ئازار بەرمەڭ!

— سەن مېنى نومۇسىز دەۋاتامسەن تېخى، قاراپ باقە ئەپتىڭىگە، ئەتىگەندە چېچىڭنى تارمايلا غېنى

تازنىڭ يېنىغا بېرىپ كەلسەڭ، مۇشۇمۇ سېنىڭ ھالىڭ! ماڭا ئەمدى ئۇنى بۇنى دەيدىغان ھەددىڭ ئەمەس!

— ھەممىنى قىلغان ئۆزىڭىز! ئاخشام ساق يېنىپ كەلگەن بولسىڭىز، مەنمۇ جىم ئولتۇراتتىم؛ بىر

تېلېفونىڭىزمۇ يوق؛ ئۆلدىمۇ، ساقمۇ، ئۇقمىغاندىكىن ئىزدەپ بارىدىغان گەپ. مەن زادى دۆت،

خوتۇن-بالىسى بىلەن كارى يوق بۇنداق ئەردىن ئىزدەپ نېمە قىلاتتىم؟!

— مەن ئۇ يەردە بولمىغاندىكىن ئولتۇرمايلا يېنىپ كەلسەڭ بولمامدۇ؟ قارىغاندا غېنى تاز بىلەن خېلى ئۇزۇن

مۇڭدېشىپسەن دېگىنە! سەن شۇنچە ئۆچ غېنى تاز ئەمەسمىدى ئۇ، نېمىشقا بىر دەمدە ئاپاق-چاپاق بولۇپ

كەتتىڭ!

— مەن ئەمدى كۆزىڭىزگە شۇنداق يامان خوتۇن كۆرۈنۈپ قالدىمما؟ ھەممە ئادەمنى ئۆزىڭىزدەك كۆرۈۋالماڭ، كالىڭىزنى سىلكىۋېتىپ تۈزۈك گەپ قىلىڭ!

— ئۇ خوتۇنپۇرۇشنىڭ ھىيلىسى تولا، ئۇنىڭ ئۈستىگە يېنىدا خوتۇنى يوق، ساخا چاي ئىچۈرۈپ قويۇپ نېمە قىلسا قىلىدۇ، ماڭا راستىڭنى ئېيت!

— ھەممە ئادەمنى ئۆزەڭدەك ئېشەك، ھايۋان كۆرۈۋاتامسەن؟ __ دېدى غەزىۋى قايىناپ تاشقان رەيھان پارتلاپ، __ ماڭا بۇنداق تۆھمەت قىلغىچە گېپىڭنى ئوچۇقلا قىلساڭ بولمامدۇ!

خوتۇننىڭ تۇيۇقسىز سەنلەپ چۈشكىنىدىن ۋە ئاغزىدىن چىقىۋاتقان ئۇ گەپلەردىن مېڭىسى قايىناپ، ئەقلىنى يوقاتقان ياسىن بېرىپلا ئۇنىڭغا تەستەكتىن ئىككىنى سالىدى. رەيھاننىڭ كۆز ئالدىدا چاقماق چېقىپ، ئەتراپ قاراڭغۇلىشىپ كەتكەندەك بولدى:

__ ئىست، سەندەك ھايۋان بىلەن ئۆتكۈزگەن كۈنۈم!

__ ئاغزىڭنى يىغىۋال، ھېلى سەت ئۇرۇۋېتىمەن!

__ ئۇرساڭ ئۇر، لېكىن پاك ئايالغا تۆھمەت قىلما! ۋوي يۈزىڭ مەخلۇق!

ياسىن بۇ گەپتىن چىداپ تۇرالماي يەنە بىر شاپلاق سالىدى. ھەر بىر قول سالغاندا يۈرىكى تىتىدى، ئەمما ئاچچىقتا كۆزىگە ھېچنېمە كۆرۈنمىدى.

— جاھاندا خوتۇن خەق دېگەنگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، يالغانچىلىق قىلىپ قۇتۇلمىمەن دېمە!

— خۇداغا قەسەم قىلساممۇ ئىشەنمەمسەن ھەي ئىمانسىز! __ دېدى رەيھان بىر ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇرۇپ بۇقۇلداپ يىغلاپ.

— يالغانچى قەسەمخور كېلىدۇ، يامان ئىش قىلغان بولساڭ قىلدىم دە...

— مەن سەندەك نومۇسىز ئەمەس!

— نەچچە ۋاقىتتىن كۆرۈڭگە قاراپ بەرسەم ھەددىدىن بەك ئېشىپ كەتتىڭ، سېنىڭ كاساپىتىڭدىن بولۇۋاتقان ئىش بۇ ھەممىسى، ئۆمەرنى ئۆزەڭ ئەكەلگەندىكىن ئۆزەڭ ئەچىقسەن. گۈلشەن بىلەن بولغان ئىشىمغا ئارىلاشمايسەن، قورسىقىڭنى كەڭ تۇتساڭ، مەنمۇ سېنىڭ غېنى شاڭجاڭ بىلەن بولغان ئىشىڭنى بولدى قىلىمەن.

— مەن ھېلىمۇ سېنىڭ قىلىقلىرىڭغا چىداپ كەلدىم، لېكىن بۇنچە نومۇسىز دەپ ئويلىماپتەنمەن، مېنى بۇنداق تەنۇر قىينايدىغان بولساڭ، ئۆيۈڭنى تاشلاپ بېرىپ كېتىمەن.

— نەگە كېتىسەن؟! ئۇخلاپ چۈشۈڭ، ھېچكىم سېنى بۇ يەردىن قوغلىمىدى.

— سەن مېنى نېمە قىلماقچى؟ — دېدى رەيھان كۆز يېشىنى ئېرتىپ، — ئاشۇ پاسكىنا بىلەن بىللە مېنى يەنە خوتۇن قىلماقچىمۇ؟ سېنىڭمۇ ئۇخلاپ چۈشۈڭ!

— پاسكىنا، پاسكىنا دەۋەرمە، ئۆزەڭگە قاراپ بېقىپ گەپ قىل.

— مەن نېمە بوپتىمەن، شۇنچە يىل ئۆي تۇتۇپ مېنى بىلىمگەن بولساڭ كۆزۈڭ راستىنلا كور ئىكەن، ساڭا دەپ قويماي، مەن ئۇنداق پاسكىننى ئېلىۋەتكەن تىرىمقىمغۇ تەڭ قىلمايمەن!

— ئاغزىڭغا بېقىپ گەپ قىل، ھېلى زۇۋانىڭغا!...

— ئۇرە، ئۇرۇپ كويىغا ئەچىق تاشلەۋەت!

ياسىن دېۋەيلەپ كېلىپ، رەيھاننىڭ ياشقا تولغان كۆزلىرىدىن نەشتەردەك سانچىلىۋاتقان نەپرەت ئۇچقۇنلىرىنى

كۆرۈپ توختاپ قالدى :

___ ئايغاننى بىل جۇمۇ، ئەركىشى بىلەن تەڭ بولغانغا تويغۇزمەن ھېلى!

___ سەنمۇ ئەركىشى بولساڭ نامەرتلىك قىلما!

ياسن "نامەرت" دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ ئىختىيارسىز بوشىشىپ كەتتى، كەينىگە بۇرۇلۇپ ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇرۇپ غۇدۇغشىدى:

___ مەن بىلەن قېرىشساڭ ياخشى كۈن يوق ساڭا!

___ ھېلىمۇ مۇشۇ كەمگىچە خوش غوجام دەپ كەلدىم، ئەمدى چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى... رەيھان يىغلىماي دېسىمۇ كۆز ياشلىرى توختمايتتى.

___ چىدىمساڭمۇ چىدايسەن، چىدىغانغا چىقارغان جاھان بۇ...

___ مېنى قىناپ ساراڭ قىلاي دەمسەن؟! بۇنداق ياشىغاندىن كېتىپلا قۇتۇلغان ياخشى.

___ بىر مۇنچە پوقنى تېرىپ قويدۇڭ، ھەممىنى ماڭا ئارتىپلا يوقالماقچىمۇ؟ ئۇنداق ئاسان ئىش يوق، جاپانى ئۆزەڭ تاپتىڭ، دەردىنىمۇ ئۆزەڭ تارتىسەن.

___ ماڭا مۇشۇنداق زۇلۇم سالماقچىمۇ سەن؟! مېنىڭ ئەمدى بۇ دەردلەرنى تارتقۇچىلىكىم يوق؛ جاپانى مەن تارتسام، سەن ئاشناڭ بىلەن ئوينىساڭ، بۇ قانداق تۇرمۇش!

___ نىكاھلاپ ئالغان خوتۇنمۇ ئاشنا بولامدىكەن؟ ھازىر قايسى لاۋبەننىڭ كىچىك خوتۇنى يوق، كالاڭ

تېخى ئېچىلمىغان-دە سېنىڭ، ئىچىڭ ئاندىن تار؛ بىلسەڭ، ئىككىنچى خوتۇننىڭ بولىدىغان يېرى تولا، مېنى كۈتمەن دەپ پالاقلاپ ھېرىپ قالمايسەن، باشتا كۆزۈڭگە سىغمايدۇ، كېيىن ئاستا-ئاستا بۇنى بولىدىغان ئىشكەن دەيسەن...

رەيھان بۇ گەپكە كۈلۈشنى يا يىغلاشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

ياسىن تاماكا چېكىپ ئاچچىقىدىن ياندى، روھلاندى بولغا، خۇش كەيپىلىك بىلەن سۆزىنى داۋام ئەتتى :

___ سەن مېنى شەخسىيەتچى، ۋاپاسىز دەپ ئويلاپ قالما؛ مېنىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق قىلىدىغانلىقىمنى

چۈشەن. ئەركىشى دېگەن مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن خوتۇنىدىن زېرىكىپ قالدۇ، لېكىن چاندۇرمايدۇ. بۇنداق چاغدا

ئاشنا ئوينىغۇسى كېلىدۇ، بۇنداق يامان ئىش قىلغاندىن تايىنلىق ئىككىنچى خوتۇن ئالغان ياخشى. كونا

زاماندا ئەرخەقنىڭ ئىككى-ئۈچتىن خوتۇنى بولىدىكەنتۇق، ھازىر ھۆكۈمەتتىن يول قويىدىغانلىقى ئۈچۈن بىر

خوتۇنلۇققا چۈشۈپ قالدۇق. لېكىن بۇ ۋەزىيەت ھازىر ئۆزگىرىپ كەتتى، كۈچۈڭ يەتسە ئالساڭچۇ... دەيدىغان ۋاقىت

كەلدى. دېسەم ئىشەنمەيسەن، گۈلشەننى ئالغاندىن بېرى سېنى تېخىمۇ ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ قالدىم، پەيزىڭ

باشقىچە بولۇپ كەتتى...

بۇ گەپلەردىن بەدىنى تىكەنلىشىپ كەتكەن رەيھان ئورنىدىن قوپۇپلا ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. ئوغلى

يوتقاندىن چىقىپ كەتكەن بولۇپ، كۆرپىگە سېپىپ تاشلىغانىدى. قارىغاندا بىر ئۇخلاپ، يەنە ياتقان بولسا

كېرەك، كۆزلىرىنى چاپاق بېسىپ كەتكەنىدى. رەيھان بالىسىغا ئىچى ئاغرىپ، ئۇن چىقارماي يىغلىدى.

ياسىن ھۇجرىغا كىرىپ، ئانا-بالىغا قاراپ كۆڭلى يېرىم بولدى، ئەمەلىيەتتە ئۇ رەيھانغا قارا چاپلاپ، ناھەق

قول تەگكۈزگىنىنى بىلەتتى، خوتۇنىنىڭ غېنى شاخجاڭ بىلەن ئالدىراپ ئۇنداق ئىش قىلمايدىغانلىقىغا ئىشەنەتتى.

ئەمما ئۇنىڭ قاق سەھەردە غېنى شاخجاڭنىڭ يېنىغا بېرىپ گەپ تىڭشاپ كەلگىنىنى ھەر قانچە قىلىپمۇ كۆڭلىگە

سەغدۇرالمىدى، بۇنداق غەيرى ئىشنى قىلغان خوتۇن كۈنلەرنىڭ بىرىدە تاپتىن چىقىپ كەتسە، ئۇنىڭغا نېمە

دېگۈلۈك... شۇڭا ھازىردىن باشلاپ قاتتىق قول بولۇپ، چۆچۈتۈپ قويغىنى ياخشى. ئەپۇ سورىسا، ئۇنىڭ خورىكى

ئېشىۋالىدۇ...

___ مەن ساڭا ياخشى گەپ قىلسام قوڭاڭنى چۆرۈپ كېتىۋاتسەنغۇ، ئېرىڭنىڭ گەپلىرىنى بىر ئاڭلاپ قويساڭ نېمە

بولدۇ؟ نەچچە ۋاقىتتىن قاپقىڭنى تۇرۇپ، جاھىللىق قىلىپ يۈرمىگەن بولساڭ بۇنداقمۇ بولۇپ كەتمەيتتىم، مۇشۇ

سوغۇق چىرايىڭدىن ئالامەت بىزار بولۇپ كەتتىم، ئۆزەمنىڭ راست دەپ يۈرىۋەرسەڭ مۇشۇنداق دەككەڭنى يەپ

قالسەن، پېتىڭدىن چۈشۈپ يۇۋاشراق بولساڭ بىر يېرىڭ كەم بولۇپ قالامتى؟! قورسىڭىنى كەڭ تۇتساڭ ئۆلۈپ قالامتى؟! گۈلشەننى ماقۇل كۆرسەڭ ئۆزەڭگىمۇ ياخشى، ئارام تېپىپ قالسەن، ئىشنىڭ ھەممىسىنى شۇ قىلىدۇ، سەن بالغا قاراپلا بەرسەڭلا بولىدۇ، بۇ كۈلچىلىقتا ھەممە ئىشنى يۇرتنىڭ پەدىسىگە قىلىمىز دېگىلى بولمايدۇ، بەزى ئىشلارنى توغرا چۈشىنىش كېرەك، راھەت كۆرۈش ئۈچۈن باشقىلارنى ئىشقا سېلىشنى بىلىش، كالا ئىشلىتىش كېرەك، مەسلەن، مەن گۈلشەننى خىزمىتىگە سالسام بۇنىڭ نەرى يامان، سېنىڭ نەرىڭگە تاقىشىدۇ؟!

— مەن ئاشۇنداق ئىچى تار، كاللام ئىشلىمەيدۇ، كاللىسى ئىشلەيدىغاننى خوتۇن قىلىپ ئۆتۈۋەر، ماڭا تاقاشمايدۇ. بولسا مەشەگە ئەكىلىپ خوتۇن قىل، پەرۋايم پەلەك! — دېدى رەبھان ئوغلىنى قۇچىقىغا ئېلىپ.

— مانا مۇشۇنداق ئەسكىلىك قىلىسەن ئەمەسمۇ! كۆڭلۈمدىكىنى دېگىلى قويمىساڭ، دېسەم تەتۈرگە تولغىساڭ، دەككەڭنى يەپ تۇرۇپمۇ ئادەم بولمىساڭ، مەن قانداق قىلىمەن دېگەن!

— نېمە قىلساڭ قىل، ئىچەمسەن، چېكەمسەن، ئاشنا ئوينامسەن، كۆڭۈل نېمىنى تارتسا شۇنى قىل، شۇنداق قىلىپ كېلىۋاتسەنغۇ؟ مەن ئۇنىڭغا بىر نېمە دېدىممۇ؟!

— ھەي، ما بالا بار يەردە تۈزۈك گەپ قىل، سەن بىلەن زادى چىرايلىق دېيىشكىلى بولمامدۇ؟

— چىرايلىق دېيىشىدىغان زامان ئۆتۈپ كەتتى، ئەمدى ھېچنېمە ئىدىن ئۈمىد كۈتمەيمەن، قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىل، لېكىن ئوغلۇم ئىككىمىزگە زىيانكەشلىك قىلىمەن دېمە!

— تاياقنى تېپىپ يەيدىغان خوتۇنكەنسەن، بۇنچىلىك تەتۈر، ساراڭ دەپ ئويلىماپتىكەنمەن سېنى!

— كۆزۈڭگە ئاشناڭنىڭ كۈسىرىنى كىيىۋالساڭ مۇشۇنداق سەت كۆرۈنمەن!

ياسىن بۇ گەپتىن تېرىكىپ تولغىنىپ كەتتى، بېرىپلا رەبھاننىڭ چېچىدىن تولاپ ئۇرۇۋەتكۈسى كەلدى، ئەمما ئانىسىنىڭ قۇچىقىدا قورقۇمسىراپ تۇرغان بالىسىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى. باياتىمۇ ئۇنىڭغا تۆھمەت بىلەن قول تەگكۈزگىنىنى بىلەتتى؛ قىلغان ئىشلىرىدىن قانچە قورققانچە خوتۇنىنىڭ ئالدىدا شۇنچە سەكرەپ، ئۇنىڭ زۇۋانىنى

ئاچۇرماي، ئۆتكەلدىن ئۆتۈۋالدى؛ بىراق سېسىق گەپ ئەمدى چىقىۋاتاتتى، رەيھاننىڭ يۈرىكىگە ئورناپ كەتكەن بۇ خورلۇق تاياقتىنمۇ ئۆتە، بەلكى ئاشۇ خىيانەت، رەسۋالىق، نومۇسسىزلىق ئىدى.

— بالىنى دېمەيدىغان بولسام ئىگەكم زۇۋانىڭغا دەسسەيتتىم، ئۆزەڭنى بىلىۋال!

— ئۆزىنى بىلەلمەي قالغان كىم؟! قىلغان ئىشلىرىڭنى ئاز دەپ بىگۇناھ خوتۇنۇڭغا قارا چاپلىدىڭ، ئاتامدىن يېمىگەن تاياقنى سەندىن يېدىم، مەن بۇ خورلۇقنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايمەن. مېنىڭمۇ سەن بىلەن بالىنىڭ ئالدىدا سەتلىشىپ يۈرگۈم يوق، ساڭا ئەمدى گەپ قىلغۇممۇ يوق، خۇدايىم قاچان ئاسانلىق بەرگىچە چىداپ ياشايمەن...

— ئېرىڭدىن سورىماي پاشۋاز ئەرنىڭ قېشىغا بارغاندىكىن جاڭگىنى يەيسەن شۇنداق، بۇندىن كېيىن يەنە ئۆز

بېشىچىلىق قىلىدىغان بولساڭ، يېيىشنىڭ تاياق!

— ۋاي، بەك نوچكەنەنەن، خوتۇننى ئۇرالىغان ئەرنى نوچى دېمەيمىز، خوتۇننى قوغدىيالىغان ئەرنى نوچى دەيمىز. ماڭا نوچىلىق قىلغىچە بېرىپ غېنى شاڭجاڭغا نوچىلىق قىل، نېمە ئىش بولدى، ھەممىنى ساڭا دەپ بېرىدۇ. بار دېسەم پىچاق كۆتۈرۈپ بارما، ئەركىشىدەك راۋرۇس ئولتۇرۇپ دېيىشىپ كەل...

ياسىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇجۇقتى، خوتۇننىڭ دېگىنىنى قىلمىسا ھەقىقەتەن مازلىشاتتى، «نامەرت» لىكى چاناتتى. ئەمما تايىنى يوق گۇمان ئۈچۈن لاۋدا بىلەن سوقۇشۇپ پايدا ئالالامدۇ؟ غېنى شاڭجاڭ بوش ئوغرى ئەمەس، ئۆزى قىلغان ئىشنىڭ ئالدى-كەينىنى ئويلاپ قىلىدۇ، بولغۇسى ئىشلارغا ئالدىن تەييارلىق قىلىدۇ، بۇ چاغقا بەلكىم ياسىننىڭ كېلىدىغىنىنىمۇ مۆلچەرلەپ بولدى، يېنىدىكى ئىشلەمچى تازىلىرىغا پىچاق، چەيدوللىرىنى تەقلىتىپ، ھە ۋاقىت ھازىر تۇرۇشقا بۇيرۇپ بولدى.

— تۇرۇپ قالىدىغۇ، ماڭا قىلغان تۆھمەتلىرىڭدىن قورقۇۋاتامسەن؟...

— تولا زەردەمنى ئۆرلەتمە، سەن دېمىسەڭمۇ ئۆزەم بېرىپ ئۇ ئوغرى بىلەن ھېسابلىشىمەن!

— بولدى، بارمايلا قوي، پۇت-قوللىرىڭ تىترەپ كېتىۋاتىدۇ، ئەسلىدە ماڭا ھۆكۈرىگەن چاغدىلا شۇنداق بولسا بولاتتى. ئەمدى پايدىسى يوق!

— تولا كاپىشما، ئۇ ئوغرىغا دەيدىغىنىم بار مېنىڭ!

— بارساڭ بېرىپ چىرايلىق يېنىپ كەل، بولسا ھازاق قۇيۇپ بەرسە ئىچىپ ئاشناڭنىڭ يېنىغا كېتىپ قالساڭمۇ مەيلى...

ياسىن بۇ گەپلەردىن تېرىكىپ تۇرسىمۇ، كاللىسىغا غېنى شاڭجاڭ كېلىۋالغاچقا، رەيھانغا ئارتۇق تېگەلمىدى، ۋە شۇ ئاچچىقىدا پىقىراپ چىقىپ كەتتى. رەيھان بۇ گەپلەرنى دەپ ئۇنى جېدەلگە كۈشكۈرتۈپ قويغىنىنى ئويلاپ، ئاغزى ئىتتىكىلىك قىلغىنىغا پۇشايىمان قىلىشقا باشلىدى. ئويلىغانچە ياسىندىن ئەنسىرەشكە باشلىدى، بالىنى قويۇپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىقماقچى بولدى، ئەمما بۇنداق قىلسا ئۆزىنىڭ خۇدۇكى بارلىقىنى چاندۇرۇپ قويغان بولاتتى. ئۇ بىر دەم تىتىلداپ ئولتۇرۇپ بېقىپ چىدىماي ئاشخانغا چىقتى، يولغا قاراپ باقتى، ياسىن ئاللىقاچان كېتىپ قالغانىدى. رەيھان تەشۋىشكە چۈشۈپ، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن ئاھ ئۇرۇپ يىغلاشقا باشلىدى. بىر ئوبدان ئەر قانداق بولۇپ بۇنداق بۇزۇلۇپ كەتتى، تۇرمۇش گويا ئۇزۇن تۇرۇپ قالغان نانغا ئوخشامدۇ؟ كۆكرىپ بۇزۇلغانچە بۇزۇلۇپ كېتىۋېرەمدۇ؟! ئىككەيلەن توي قىلىپ، قاتتىق يىرىك دېيىشىپ، قىزىرىشىپ، توۋلىشىپ قالسىمۇ، ياسىن ئەزەلدىن ئۇنىڭغا قول تەگكۈزۈپ باقمىغان، رەيھاننى رەنجىتىپ قويسىمۇ شۇ كۈنى كارىۋاتقا چىقىشتىن ئاۋۋال زىددىيەتنى تۈگىتىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئالاتتى، ئىككەيلەن تۇرمۇشنىڭ پەيزىنى مانا مۇشۇنداق سۈرۈپ كەلگەن. ئەمدى نېمە بولدى؟ بىر-بىرىگە مېھىر-مۇھەببەت بىلەن باقىدىغان كۆزلەردىن يىلاننىڭ كۆزىدىكى سوغۇق نۇردەك زەھەرلىك نۇرلار چاقنايدىغان، بىر-بىرىدىن قاچىدىغان، قورقىدىغان بولۇپ قالدى. ئوتتۇرىدا قالغان بىچارە بالا بىر دەم دادىسىغا، بىر دەم ئانىسىغا قاراپ، ھەر ئىككىسىنى تونۇيالماي، سەبىي قەلبىدە ئىزتىراپ چەكمەكتە، بارغانچە قورقۇنچاق، ئەنسىز بولۇپ كەتمەكتە... رەيھان ئوغلغا قارىغانچە پۈتۈنلەي ئاستىن-ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن بۇ تۇرمۇشتا ئەر-ئايال، بالىنىڭمۇ ئۆز ئورنىنى تاپالمايدىغانلىقىنى، بىر ئۆيدە ياشىغان ئادەمدىن تارتىپ، يوتقان-كۆرپە، ھەتتا بىر تال يىغىنچىچە بىچارىلىشىپ، خۇنۇكلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

رەيھان ئۈمىدسىز، چارىسىز قالدى، ياسىنىدىن بىر تۇرۇپ غەزەبلەنسە، بىر تۇرۇپ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىيتتى. ئاندىن «بۇنداق ئەرگە ئىچ ئاغرىتىش ئەمدى ساراڭلىق» دەپ ئويلايتتى.

ياسىن غېنى شاڭجاڭ بىلەن قانداق كۆرۈشۈشنى، كۆرۈشكەندە نېمىلەرنى دېيىشنى، چىرايىنى قانداق قىلىشنى، تاماكنى قانداق چېكىشنى... ئويلاپ ماڭدى. بۇ قاقۇش ئوغرىنىڭ ئىشلىرىدا زادى قانداق شۇملۇق بار؟ نېمىشقا بىر كۆرۈشۈپلا رەيھانغا ھەممىنى دەيدۇ، خوتۇن كىشىدىنمۇ ئۆتۈپ كەتكەن بۇ چېقىمچىلىق ئۇنىڭ دائىم تەكىتلەيدىغان ئەزەللىك مىزانغا قانداق ئۇيغۇن كەلسۇن؟!.

ياسىن كۆرۈشمەيلا قويۇشنىمۇ ئويلىدى، غېنى شاڭجاڭنىڭ ئالدىراپ ئۇنداق قىلمايدىغانلىقىغا ھەم قىلالمايدىغانلىقىغا توقسان پىرسەنت ئىشەنەتتى، ئون پىرسەنت گۇمان بار ئىدى، بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ رەيھاننى باش ئەگدۈردى-دە، ئۆزى قورققانداك پاسسىپ، بىچارە ھالغا چۈشۈپ قالمىدى. ئەمما بۇ ئون پىرسەنت گۇمان ئۈچۈن غېنى شاڭجاڭ بىلەن قان بولۇشۇپ كېتەمدۇ؟

ئۇ خام ياغ ئىچىۋالغاندەك خامۇش، كۆڭۈلسىز ئولتۇرۇپ، تاكىسى شوپۇرى بىلەن بەسلەشكەندەك تاماكا چېكەتتى، توۋا دەيتتى، بىر كۈنى سەھەردىلا رەيھان رەيھانغا، غېنى شاڭجاڭ غېنى شاڭجاڭغا ئوخشىماي قالدى، چاتاق نەدىن چىقتى؟ ئىككىسى يا بۇرۇن بىرەر قېتىم تېلېفونلاشقان بولغىمىدى؟ ياسىن غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستۇراندا ئىچىپ ئولتۇرغان ۋاقتلاردا رەيھاننىڭ گۇمانخورلۇق كېسىلى تۇتۇپ، غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون قىلىپ “ئەمدى ئېرىمنى ھاراققا زورلاۋەرمەي بالدۇرراق يولغا سېلىۋېتىڭ...، سىزمۇ ئۆزىڭىزنى بىلىۋېلىڭ!...” دېگەندەك گەپلەرنى قىلغان بولغىمىدى؟ غېنى شاڭجاڭ كازابلۇق بىلەن گەپ ياساپ، رەيھانغا بىر نېمىلەرنى دېگەن بولسا، گەپ بىلەن كۆڭلى خوش بولىدىغان بۇ خوتۇن خەق ئېرىمەي قالارمىدى؟ ئەمما ئۇ غېنى شاڭجاڭنىڭ تېلېفون نومۇرىنى نەدىن تاپتى؟... ئەلۋەتتە ياسىننىڭ تېلېفونىدىن كۆرۈۋالغان ياكى يېزىۋالغان بولىدۇ-دە، ئەمما رەيھان ئەزەلدىن ئېرىدىن يوشۇرۇن ئىش قىلمايتتى، پۈتۈن جىسمى، قەلبى، بارلىقى، مۇھەببىتى، ھاياتىنى ئېرىگە كەڭ

ئېچىۋەتكەن، ئاپتاپتەك يېقىشلىق خوتۇن ئىدى، ئەمما مۇشۇنداق بىر خوتۇن نېمىشقا ئۇشتۇمتۇت بۇلۇتتەك تۇتۇلۇپ، خالىغان يېرىگە يۆتكىلىپ، ئېرىدىن مەخپىي ئىش قىلىدۇ؟ نېمىشقا بۇنچە تېز دۆتلىشىپ، ئايىنىپ كېتىدۇ؟ ... ئەستەك يېدى، يۈزلىرىدىن ئوت چاقنىدى، يۈرىكى زەرداپ بولدى، كۆزىدىن ئاققۇنى ياش ئەمەس، شۇ يۈرەكتىن ساقىغان قان! ... ئەمدى بۇ يۈرەك ئىككى تەستەكتىن قېتىپ كەتتى، "سىز" دېگەن ھۆرمەت سۆزى "سەن" گە ئالماشتى. سەت گەپ چىقمايدىغان ئويماق ئېغىزىدىن ھاقارەت ياغدىغان بولدى؛ ئۆزگەردى، بىر كۈن ئەمەس، بىر سائەتتىلا جىمى نەرسە ئۆزگىرىپ كەتتى. شۇنچە يىللىق شىرىن-شېكەر سۆزلەر بىر دەملىك دىل ئازارى بىلەن نۆلگە تەڭ بولدى، بىر تامچە زەھەر بىر ئىستىكان سۇنى بۇلغىدى ...

ياسىنىڭ ئىچى ئاچچىق بولدى، ئۆزىنى ئەيىلدى، ئەمما دەردىنى ئاۋۇتماسلىق، بەرىبىر دەرت تارتىپ ياشىغاندىكىن تايىنلىق راھەت كۆرۈپ، لەززەت سۈرۈپ ياشاش ئۈچۈن، ئۆزىنى ئاقلىدى. مۇشۇنداق قىلمىسا دەرت-ئەلەمدىن دەرمانى قۇرۇپ، تېخىمۇ تۈگىشىپ كەتمەمدۇ؟! قىرىق ياشتىن ئاشقان ناكەسلەرمۇ قىلمىشلىرىدىن ساۋاق ئالمىسا "ئوغۇل بالا قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلمايدۇ" دەپ ئۆز روھىنى كۆتۈرىدىغۇ، ياسىن تېخى ئۇ ياشقا بارمىدى! كۆرىدىغاننى كۆرۈپ، ئويىنايدىغاننى ئويىناپ ياشايدىغان زامان بۇ، كۈلغا چىقىشتىكى مەقسەتمۇ شۇ! بىر قولدا كاۋاب يەپ، بىر قولدا سەتەڭنىڭ كۆكسىنى تۇتىدىغان گەپ. مۇشۇنداق قىزىقچىق، ھاياجان ئىچىدە ياشىمىسا بۇ ھاياتنىڭ نېمە لەززىتى! ...

گۈزەل خوتۇن، ئوماق بالا... ھەقىقەتەن ئۆيىنىڭ گۈلى، ياسىن بۇنى ھەر كۈنى كۆرۈپ تۇرۇقلۇق؛ رەببىنى ئۇنداق ئاسانمۇ ئېلىۋالسىغان، بالىنىمۇ ئۇنداق ئاسان بېقىپ چوڭ قىلمىغان، شۇخا ئۇلارنىڭ مۇھىملىقىنىمۇ بىلىپ تۇرۇقلۇق، لېكىن يۈرىكى يەنىلا باشقا تەرەپكە سوقۇپ تۇرۇقلۇق؛ نېمىشقا؟ باشقىچە ياشاپ بېقىش، ئوغرىلىقچە پەيزى سۈرۈش ئۈچۈن... شۇنداق! خوتۇننىڭ پەيزى، ھاراقنىڭ پەيزى، ئاشىنىڭ پەيزى، تاماكنىڭ پەيزى... ھەر كۈنى ئالمىشىپ تۇرسا، ياسىننىڭ ئۆپكەسىگە يېڭى ھاۋا كىرگەندەك، يۈرىكى ياشرىپ قالغاندەك بولىدۇ.

غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانغا يېقىنلاشقانچە ياسىنىڭ “پەيزى سۈرۈش” ئىستىكى جۇش ئۇرۇپ كەتتى، ئاۋۋال چىرايلىق ئولتۇرۇپ ئىچىشىدۇ، ئىچىشكەندە ھەر گەپنى دەۋالغىلى بولىدۇ، سوقاشمايدۇ، ئارقىدىن گۈلشەننى چاقىرىپ مەيدىگە ياقىدۇ...

غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭ كېلىدىغانلىقىنى پەملىگەندەك، رېستوراندىن ئايرىلماي تۇرغانىدى؛ ياسىنى كۆرۈپ قىلچە خۇدۇك بولماي، ئاۋۋالقىدەك قىزغىنلىق بىلەن ئۇنى ئايرىمخانىغا باشلىدى. ھورى چىقىپ تۇرغان سەيلەر كەلتۈرۈلدى، ھاراقنىڭ ئېغىزى ئېچىلدى.

__ ھەر كەلسەم مۇشۇنداق ئاۋارە قىلمەن، قېنى قۇيە ھارىقىڭنى، بۈگۈن تازا بىر ئىچەيلى!

__ بۈگۈن پەيزىڭ باشقىچىغۇ؟ __ دېدى غېنى شاڭجاڭ، __ قانداق، بىرەر خۇشخەۋەر ئېلىپ كەلمىگەنسەن!

كىچىك خوتۇنۇڭ بويىدا قالمىغاندۇ؟

__ نەدىكى گەپنى قىلسەن ئاۋا ئاكا، “بالا تۇغسام ئۆلۈپ قالمەن” دەپ يۈرىدىغان نېمە ئۇ!

__ ھە بوپتۇ، ھازىرچە تۇغماي تۇرسۇن.

__ تۇغمايدۇ، ماڭا ئۇنىڭ بالىسى كېرەك ئەمەس.

__ نېمىشقا؟ باشقا نېمە تۇغۇپ قويامدىكىن دەپ ئەنسىرەمسەن يا؟

__ نېمە تۇغار سېنىڭچە؟ ... __ دېدى ياسىن جىلە بولۇپ.

غېنى شاڭجاڭ ياسىنىڭ چىرايىنى كۆزەتتى، بۇ چىرايىنىڭ بىر يېرىدە ئامالسىزلىق ھۆكۈم سۈرەتتى.

__ نېمىگە تېرىكسەن؟ گېپىڭ بولسا ئوچۇق دەۋەر، بايا سېنى كۆرۈپلا مەندە بىر ئىشىك بارلىقىنى ئۇقۇپ

قالدىم، ئەمدى دېسەڭ بولىدۇ.

غېنى شاڭجاڭ رەيھاننىڭ ئۇنىڭغا بىر نەرسە دېگەن-دېمىگەنلىكىنى جەزملەشتۈرەلمەي، ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى.

ياسىن ئالدىكى ھاراقنى گۆپىدە ئىچىۋېتىپ، چايدىن ئوتلاپ، ئاغزىنى سۈرۈپ، ئىككى يانغا قارىۋەتكەندىن كېيىن غېنى شاڭجاڭغا ئۇدۇل تىكىلدى:

___ مەن سېنى پەقەت ئۇقالماي قالدىم، رەيھانغا نېمىشقا ئۇ ئىشنى دەيسەن؟

___ مەن دېمىسەم ئۆزەڭ ھامان دەيتتىڭ، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ تەلەتنى ئۆزگەرتىپ.

___ دېسەم ئۆزەم دېسەم بولامتى؟ سەن نېمىشقا دەيسەن؟

___ سەن دەيمەن دېگەن بىلەن دېيەلمەيسەن، رەيھاندىن ئەنسىرەيدىغان مەجەزنىڭ بار، ئۇنى مەن ئوبدان بىلىمەن، ئۇنداق قورقۇپ ئۆتۈۋەرسەڭ ئىككى خوتۇن ئالغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ ئۇنداق ياشىغاننىڭ نېمە راھىتى؟ خوتۇن دېگەننى قورساقنى توقلاپ، كۆڭۈلنى توقلاپ ئاندىن خوتۇن قىلماسەن؟ ئەسلىدە ئۇ نىكاھنى خوتۇنۇڭنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ ئاندىن قىلساڭ ياخشى بولاتتى، ھېلىمۇ بولسىمۇ ۋاقتىدا دېمىسەڭ بولمايدۇ، ۋاقتى كەينىگە سوزغانچە ئىش يامانلىشىدۇ، خوتۇنۇڭ بۇ ئىشتىن قانچە بالدۇر خەۋەر تاپسا شۇنچە ياخشى.

___ نېمىلا دېسەم ئۆزەڭنىڭكىنى راست دەيدىكەن سەن ئاكاۋا، سېنى بۇنداق قىلىدۇ دەپ ھەرگىز ئويلىماپتەنمەن.

___ قارا، قارا رەنجىپ كەتكىنى، خوتۇنۇڭدىن قاچانغىچە قورقۇپ، تىترەپ يۈرۈيسەن، ئۇنىڭدىن كۆرە دەپلا قۇتۇلماسەن؟ سەن يا يامان ئىش قىلدىڭمۇ؟ خوتۇنۇڭ بۇنى چۈشىنىشى كېرەك-تە!

___ قىزىقكەن سەن، ئۇ چۈشىنىدىغان ئىش بولسا مەن بۇنچە ساراڭ بوپ كەتمەيتتىم، ئۇمۇ تاياق يېمەيتتى، ئويلاپ باقە، مۇشۇ سېنىڭ تاپقان ئىشنىڭ ئەمەسمۇ!

___ خوتۇننىڭ ئۇردۇڭما؟ يا ھەزرەت، مۇشۇمۇ سېنىڭ ئەركەكلىكىڭ! خوتۇنۇڭنى گەپ بىلەن قايىل قىلساڭ بولمامدۇ؟

___ خوتۇن خەق بىلەن گەپ تاللىشىپ ۋاتىلداپ يۈرمەنمۇ، ئۇنىڭ جاجىسى تايلاق!

___ بوپتۇ، يامان چوڭ ئىش قىلىۋېتىپسەن، خوتۇنۇڭنى ئۇرۇپ بولۇپ مېنىڭ يېنىمغا كەلدىڭ دېگىنە، ھەممە چاتاقنى تېرىغان مەن بولدۇم، شۇنداقمۇ؟

غېنى شاڭجاڭ كۈلۈپ تۇرغان بىلەن نوچىلىقنى، يامانلىقنى ھېلى كۆرسىتىدىغاندەك قىلاتتى، ياسىن پەيلىدىن سەل ياندى:

___ بۇ يەرگە سەندىن ھېساب ئالاي دەپ كەلمىدىم، لېكىن بۇ ئىشنىڭ كاللامدىن ئۆتمىدى...

___ بايا دېدىمغۇ، مەن بىر ئىشنى ئويلىماي قىلمايمەن، خوتۇنۇڭنى ئالداپ، ئۆزەڭنىمۇ ئالداپ يۈرۈۋەرگىچە قىلغانى قىلدىم دېمەمسەن؟ قاچانغىچە خوتۇنۇڭدىن مۇشۇكىتىن قورققان چاشقانداك قېچىپ مۇكۇپ ياشايسەن؟ ئەر كىشى بولغاندىكىن مەيدەڭنى كېرىپ ياشاماسەن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە كېچىدىن قايتماپسەن، بۇمۇ ئۆزەڭنى مەلۇم قىلغىنىڭ ئەمەسمۇ! دېمەك، مەن دېيىشتىن ئاۋۋال ئۆزەڭنى ئاشكارىلاپ بولدۇڭ، مەن پەقەت خوتۇنۇڭغا ئۇ ئىشلىرىڭنى چىرايلىق چۈشەندۈرۈپ قويدۇم. سەن دېگەندىن مەن دېگەن ياخشىراق ئەمەسمۇ، سەن دېسەڭ چىرايلىرىڭ تاتىرىپ گاچىلىشىپ كېتەر بولغىدىڭ، مەن تېخى سېنى ئاقلاپ، خوتۇنۇڭنى قايىل قىلىشقا كۈچەپ كېتىپتەمەن. ئەمدى خوتۇنۇڭنىڭ قايىل بولماسلىقى ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئىشى، خوتۇن خەق بۇنداق ئىشقا ئالدىراپ ماقۇل دېمەيدۇ، خوتۇنۇڭدەك چىرايلىق خوتۇنلار بۇنداق چاغدا تېخىمۇ ئەسكىلىشىۋالىدۇ. يۇۋاشراق، سەتراق خوتۇن ئالغان بولساڭ، نېمە ئىش قىلساڭ غەپ قىلمايتتى. لېكىن بىڭسىڭ بولسا چىرايلىق خوتۇننىمۇ خوتۇن قىلىپ، ئۆزەڭگە بويسۇندۇرالايسەن.

___ بۇ گەپنى جىق قىلدىڭ، بىڭسىڭ بولسا، بىڭسىڭ بولسىلا دەيدىكەنسىن، گەپنى قىلماق ئاسان، ئەمما خوتۇننى باشقۇرماق ئۇنداق ئاسان ئەمەس، بوش تۇرساڭ گەدەنگە مىنىمەن دەيدۇ، چىڭ تۇتساڭ پايلىمايدۇ، گەپ تالاشساڭ گەپ بەرمەيدۇ، ئۇرساڭ يىغلايدۇ، ئاندىن ياندۇرۇپ سېنى تىللايدۇ، بالاڭ بىر چەتتە ساڭا دۈشمەندەك قارايدۇ.

___ خوتۇننى باشقۇرىمەن دەپ ئۇرۇپ-تىللاپ قورقۇتۇپ يۈرسەڭ قاملاشمايدۇ، ھەر باپ بىلەن ئۇنى قايىل قىلىسەن-دە، ئۇنداق قىلالىمىساڭ مۇشت كۆتۈرۈپ قوپما، ئېغىرلىق قىلساڭمۇ ئەركىشىدەك ئىش قىلغان بولىسەن.

___ مېنى خوتۇنغا مۇشت ئاتىدۇ دەمسەن؟ ئۇنداق مازلىقنى بىز قىلمايمىز.

___ شاپىلاق بىلەن سالساڭمۇ ئوخشاش، بۇنى ئوچىلىق دېمەيمىز.

___ خوتۇنۇڭ سېنى تىللىسا سەنمۇ تەڭ تىللىشىپ يۈرسەڭ بۇمۇ مازلىق، شۇڭا شاپىلاق بىلەنلا گەپنى تۈگىتىش كېرەك.

___ تاياق قېپى خوتۇنلارغا شۇنداق قىلىسەن، لېكىن خوتۇنۇڭ ئۇنداق بېشەم، ھازۇل خوتۇن ئەمەس-تە!

___ خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسى ئوخشاش، دېدى ياسىن ئۈمىدسىزلىك بىلەن، ___ ھەممىسى ئۆزىنىڭكىنىلا

راست دەيدۇ، گەپ قىلسا ئاڭلىمايدۇ، چالۋا قايىدۇ، يىغلايدۇ، ئاخىر ئۆزىنىڭ گېپىگە كىرگۈزمىگىچە بولدى قىلمايدۇ...

___ شۇنداق چاغدا ھە دەپ گېپىنى ئاڭلاپ بېرىپ كۆڭلىنى ئالساڭ بولىدغۇ، كېيىن ئۇنداق قىلمىساڭمۇ

خوتۇنۇڭ سۈرۈشتۈرۈپ يۈرمەيدۇ، خوتۇن خەقنىڭ داۋخورلۇقىنى بىلىشىڭ كېرەك.

___ خوتۇن خەقنىڭ مەجەزىنى ئوبدان بىلىمەن دەپ ئۆزەڭچە خوتۇنۇمنى كولدۇرلىتىپ بېقىپسەن دېگەن!

ئۇنى سەن كەل دېگەنمۇ ياكى ئۆزى ئىزەپ كەپتىمۇ؟

___ كۈنچىلىكىڭ تۇتتىمۇ ئەمدى، مانا ئەركەك دېگەن... دېدى غېنى شاخجاڭ تەمكىنلىك بىلەن تاماكا چەككەچ، ___ ئۆزى تېلېفون ئۇرۇپتىكەن سەندىن ئەنسىرەپ، ياسىنى ئاخشام يولغا سېلىپ قويغان دېدىم، ئىشەنمىدى، قارىسام گەپلىرى سەل قوپال. بىلىسەن، خوتۇنۇڭ ماڭا ئانچە ياخشى قارىمايدۇ، نېمە دەيمەن، ئەمەس ئۆزىڭىز كېلىپ قاراپ بېقىڭ دېدىم. خوتۇنۇڭنى خېلى يۈزى تۆۋەن دەپ ئويلايتتىم، كەلمەس دېگەندىم، كەپتۇ، قارىسام ئەلپازى يامان، خۇددى ھەممىنى مەندىن كۆرگەندەك گەپ قىلىۋاتىدۇ. شۇڭا راست گەپ قىلدىم، سەنمۇ يالغان سۆزلەپ، مەنمۇ يالغان سۆزلەپ قاچانغىچە خوتۇنۇڭنى ئالداپ يۈرۈۋىمىز، خوتۇن خەقتىن قاچانغىچە قورقۇپ يۈرۈۋىمىز؟ ئەمدى قوپۇپ خوتۇنۇڭ سەندىن يامانلىسا، سەن كېلىپ مەندىن يامانلىساڭ قانداق قىلىشمايدۇ؟ ئەركەكتەك تىك تۇرۇپ، قىلغاننى قىلدىم دەپ يۈرۈۋەرمەمسەن دەيمەن!

ياسىن غېنى شاخجاڭنىڭ ئالدىدا يەنە بىئەپ ھالغا چۈشۈپ قالدى، ئەسلىدىمۇ ئۆزىنىڭ بۇ "ئاكا ئاغىنىسى" بىلەن ئۆچمەنلىشىش، ئۇرۇش-جېدەل قىلىش ئويى يوق ئىدى، شۇڭا بىردەمدە پەسكويغا چۈشۈپ قالدى.

___ ساڭا دېسەم، خوتۇنۇڭ دائىم ئۆزىنىڭ گۇمانى بىلەنلا ئىش قىلىدىكەن، ئۆزىنىڭكىنى راست دەپلا تۇرۇۋالىدىكەن. بۇنداق خوتۇنغا گەپ ئۇقتۇرماق تەس، شۇڭا سېنىڭ خوتۇنۇڭغا شاپلاق سالغىنىڭنى ئەمدى چۈشەنگەندەك بولدۇم. بىراق، بۇنداق خوتۇنغا قول تەگكۈزسەڭ تېزەكتەك قاتىدۇ، ھەرگىز ئېرىمەيدۇ. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭ بىلەن كارىڭ بولمىسۇن، بىر مەزگىل تاشلىۋەتسەڭ ئۆزى يالۋۇرۇپ ئالدىڭغا كېلىدۇ...

ياسىنغا بۇ گەپ ئازراق يېقىپ قالدى، ھازىرقىنى "ئەركەكتەك" ئىچتى، تاماكىسىنى نوچىلىق بىلەن چەكتى، بىر خوتۇننى دەپ ئەركەكلەرچە مەردلىك، بۇرادەرلىك ۋە دوستلۇقنى بۇزۇشنى خالىمىدى. غېنى شاخجاڭ يەنە بىر مۇنچە گەپلەرنى قىلىپ ئۇنىڭ روھىنى كۆتۈردى، ياسىن ئارتۇق گەپ قىلمىدى، بۇ يەرگە غۇرۇرى ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالمىدى، ھەزىلەكلەرچە كۈلۈپ سۈپىتىنى بۇزمىدى، خوتۇننىڭ يامان گېپىنى تەڭ قىلىشىپ بېرىپ، غېنى شاخجاڭنىڭ يوشۇرۇن مەسخىرىسىگىمۇ قالمىدى، خۇددى سوددا پۇتۇشۇپ ھەر ھالدا رازى بولغان شېرىكتەك مەنۇنلۇق بىلەن رېستوراندىن ئايرىلدى.

رەيھان ياسىنىڭ ئاغزى-بۇرنى قانىماي ساق يېنىپ كەلگىنىدىن خۇرسەن بولۇپ يېنىك ئۇھ تارتتى، كۆكرىكىنى تۇتۇپ ئېرىگە بىر لەھزە مۇھەببەت بىلەن باقتى، ئەمما ياسىن بۇنى كۆرمىدى، قاپقىنىمۇ ئاچمىدى. رەيھان ئۇ ئىككىسىنىڭ نېمىلەرنى دېيىشكىنى بىلگۈسى بار ئىدى، ئەمما سوراڭىنى ئەپسىز كۆردى، ياسىننىڭ چىرايىدىن ئۇنىڭ زادى گەپ قىلىدىغان تەزى يوق ئىدى. ئەمما رەيھان شۇنى چۈشەندىكى، ئېرىنىڭ قىلمىش-ئەتمىشلىرى غېنى شاخچاڭنىڭ ئېيتقانلىرىدە كىلا ئىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ خوتۇنى ئالدىدىلا ئەمەس، غېنى شاخچاڭ ئالدىدىمۇ تىل تۇتۇقى بار ئىدى، بۇ خىيانەتلىرىنى ئېتىراپ قىلىش ئېغىر كېلىپ، جىمپ تۇرۇۋالغانىدى. رەيھان بۇنىڭدىن ئازابلاندى، ئەر كىشى بولغاندىكىن قىلغىنىنى قىلدىم دېسە، گۇناھىنى ئېتىراپ قىلسا، ”ئەمدى بولدى قىلاي، ئۇنداق نېمىدىن كەچسەمۇ كېچەي، بالا ئۇچۇن بولسىمۇ چىرايلىق ئۆي تۇتۇپ قالايلى“ دېسە، رەيھان ئۇنى كەچۈرۈۋەتمەسمىدى! ئەمما ئۇنىڭ ئەلپازىدىن بۇ ئاشخانا ۋە بۇ ئۆيدە، خوتۇن-بالىسىنىڭ يېنىدا بىر دەممۇ تۇرغۇسى يوقلۇقى بىلىنىپ تۇراتتى، كۆزلىرىدىن ئاشۇ جىنىڭ سەۋدالىقى، شەھۋەت ئىزتىراپلىرى خىيالى، گىرىمىسەن بىر ھالەتتە نامايەن بولۇپ تۇراتتى. ئەگەر رەيھان ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ”قانداق، غېنى شاخچاڭنىڭ يېنىغا بېرىپ پالتا-كەككىزنى قاقتۇرۇپ كەلدىڭىزمۇ...“ دەپلا قالسا، ھەممىنى ئۇرۇپ-چېقىپ، ئاشىنىسىنىڭ يېنىغا كېتىپ قالىدىغاندەكلا قىلاتتى...

چۈشتە ئاشخانىغا خېرىدار كېلىشكە باشلىدى، رەيھان پايىپتەك بولۇپ ئالدىراش ئىشلەيتتى، ياسىن كاۋاپچىلىقنى قولغا ئالدى، كاۋاپ پىشۇرۇۋېتىپ، لاۋبەنلىكتىن بىر دەمدە ئىشلەمچىگە ئايلىنىپ قالغىنىدىن ئىچى پۇشتى، ئەمما پۇل تاپمىسا بولمايتتى، بىراق نەچچە يىل ئىشلىسىمۇ ئۆمەرنى ئېلىپ چىققۇدەك پۇل تاپالمايدىغانلىقىنى ئويلىسا ئاچچىقى كېلەتتى، ئىشتىن قولى بوشسا دالان ئۆيدىكى سافادا ئوڭدا يېتىپ خىيال سۈرەتتى، بۈگۈن مۇشۇنداق ياتار، ئەتە ياتار، ھەر كۈنى نەشخوردەك پاڭ بولۇپ، بەڭگىنىڭ خىيالىنى سۇرۇپ ياتالمايدۇ، خوتۇننىڭ يۈرىكى مۇزلاپ كەتتى، بالىسىنىڭ يۇمران قەلبى يارىلاندى، بۇنى ساقايتىش كېرەك، ئەمما ياسىننىڭ بۇنىڭغا رىغبىتى يوق، خوتۇنى جاپادىن باشقىنى بىلمەيدىغان چىرايلىق دۆتكە، بالىسى جاپا سېلىشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان، مۇشۇمدەك تۇرۇپ دادىسىغا ئۆچ بولۇپ كەتكەن يۈزىنى ساقلايدىغان ئايلىنىپ قالدى. چىرايلىق خوتۇن، ئوماق بالىسىنىڭ دىدارى خۇنۇكلۇشىپ كەتكەنچە، بۇ تۇرمۇش مەنسىز، زېرىكىشلىك بىر جەريانغا ئايلىنىپ قالدى، ھەر كۈنى بۇ جەرياننى بېسىپ ئۆتۈش كېرەك، بالىسىنى يەسلىگە ئاپارمىسا بولمايدۇ، خوتۇنغا ئوچۇق

چىراي ئېچىپ گەپ قىلمىسا بولمايدۇ، ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاب بەرمىسە بولمايدۇ، ھازىر بۇلارنىڭ ھەممىسى كۆتۈرۈپ قويغۇسىز بېسىمغا ئايلاندى، كېچىسى خوتۇنى بىلەن بىللە يېتىشمۇ ھازىر ئەڭ كۆڭۈلسىز، بۇرۇقتۇرمىلىققا تولغان، چىدىغۇسىز بىر ئىشقا ئايلاندى، رەيھاننىڭ كۆڭلى ئەمدى زادى كۆتۈرمەيدۇ، ياسىنىڭمۇ ئۇنىڭغا يالۋۇرۇپ ھەۋىسىنى قاندۇرۇش ئويى يوق، باراي دېسە بارىدىغان يېرى، قوناي دېسە قونىدىغان ئويى، كارىۋىتى، قۇچاق ئېچىپ كۈتۈپ تۇرغان تەنناز "خوتۇنى" بار.

ياسىن ئىككىنچى خوتۇن ئېلىشنىڭ بۇنداق پەيزى بارلىقىنى ھېس قىلىپ كۆڭلىگە تەسەللى بەردى، قىلمىشلىرىدىن قىلچە پۇشايمان قىلمىدى. خوتۇن-بالىسىدىن زېرىكىپ قالغاندا، چوڭ خوتۇنى بىلەن كۆڭۈلسىز كۈنلەرنى باشتىن كەچۈرۈۋاتقاندا "كىچىك خوتۇنى"دىن كۆڭلىنى ئاچسا، غەم-قايغۇلىرىنى يوقىتىپ شادلىققا ئېرىشسە، تۇرمۇشتىن "لەززەت" ئالالايدۇ. بۇ "لەززەت"نى كۈندىلا سۈرۈشۈپ، زېرىكىپ قالىدۇ، يەنە بۇرۇنقى خوتۇنى، بالىسىنى كۆرگىسى كېلىدۇ، رەيھان بۇنى چۈشەنسە بولاتتى، چۈشەنمەيدۇ، كاجلىق، تەرسالىق قىلىدۇ، ئىككىنىڭ بىرىگە تۇر دەپ قىستايدۇ، بۇ خۇددى بىر قاراقچى يولدا كېتىۋاتقان سودىگەرنىڭ گېلىغا پىچاق تەڭلەپ، "جېنىڭغا تۇرامسەن، مېلىڭغىمۇ" دېگەندەك بىر ئىش. ياسىن ھەر ئىككىسىدىن كېچەلمەيدۇ، ئەمما جېنى خەۋپكە ئۇچرىغاندا ھەر قانداق سودىگەر مېلىنى تاشلاپ بېرىپ، جېنىنى ئېلىپ قاچىدۇ. ياسىن "جېنىم" دېيەلەيدىغان خوتۇنى رەيھانمۇ، گۈلشەنمۇ؟ ھالقىلىق پەيتتە قايسىسىنى تاللاپ، قايسىسىنى تاشلىيالايدۇ؟... ياسىن بۇلارنى چوڭقۇرلاپ ئويلاشنى خالىمىدى، جان بىلەن مالنى تاللاش مەسىلىسى ئارقىلىق قايسى خوتۇنغا بەك ئامراقلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەرگىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. بەلكىم ھەر ئىككىلىسى ئۇنىڭ جېنىدەك مۇھىمدۇ، بىرسى يەنە بىرسىنىڭ ئورنىنى ئالالمايدىغاندۇ... .

ئۇ بۈگۈن كەچتلا بۇ كونا ھۇجرىدا سىقىلىپ ياتماي، ئازادە ئۆيىدىكى كەڭ كارىۋاتتا "كىچىك خوتۇنى"نىڭ قويندا يېتىشىنى ئويلىدى، بولغۇلۇق بولدى، ئىش بەربىر ئاشكارىلاندى، رەيھان ئەمدى بۇ ئىشنى قوبۇل قىلمىمۇ قىلىدۇ، قوبۇل قىلمىمىمۇ قىلىدۇ، ۋاقىت ئۆتكەنچە بۇنىڭغا بويىسۇنماي ئىلاجى يوق. يۇرتقا كېتىمەن دېسە ئۇنىڭغا بېرىدىغان بىر تىيىن يوق. ئېرىنىڭ كۆڭلىنى چۈشەنمىگەن، گەپ قىلسا ئاڭلىمىغان، ئېرى بىلەن ھەمىشە قارشىلىشىپ،

كۆڭۈل خوشلۇقىنى يوقتىشىغا ئۇرۇنغان ئۇنداق خوتۇنغا ئۆزىنىڭ زادى كىملىكىنى تونۇتۇپ قويىمىسا بولمايدۇ. ئاخىر كۆنىدۇ، كۆنمەيدىغان نېمە بار، كۆنۈپ كەتسە ھەممە ئىش ئوڭشىلىدۇ. پەقەت بولمىسا قارىم ئاكىسىغا تېلېفون ئېلىپ، كۆپ خوتۇنلۇق بولۇشنىڭ ۋاجىپلىقى ھەققىدە سىڭلىسىغا تەرىپىيە بەرگۈزۈش كېرەك...

ئۆمەر پالاكەتكە ئۇچراپ قامقانىغا سولانغاندىن كېيىن ھاشىم دوغلاق بىلەن ساۋۇت جىمىپ كېتىشتى. ھاشىم ئۇنىڭ شاتراق موزايىدەك «چىچىپ» قويۇپ، ھەممەيلەننى پاراكەندە قىلغانلىقىدىن ئەپسۇسلىنىپ، كۈندە بىر نەچچە تال تاماكنى ئارتۇق چېكىۋېتىدىغان بولۇپ قالدى. ئىشتىن بىكار بولۇپ قالسا دېرىزە تۈۋىگە كېلىپ، شۇملۇق پۇراپ تۇرغان ساتراچخانىدىكى «مىكجىن»لارغا ئۆچمەنلىك بىلەن قارايتتى، «بۇنداق ئىپلاس يەردىن نەسلىك چىقىدۇ، مەنمۇ تېخى بۇ مەرەزلەردىن كېسەل يۇقتۇرۇپ، ئۆمەردىنمۇ ئېغىر پالاكەتكە قالمىمۇ، خۇدا ئۆزى بىلىدۇ» دەپ ئويلاپ، كونا ۋەھىمدىن تېنى جۇغۇلداپ كېتەتتى، لاۋبەن سەتەڭنىڭ يۈزسىزلىكى، ئاداۋەتخورلۇقى، ھاكاۋۇرلۇقىنى ئويلىسا ئۇنىڭغا ئۆچلۈكى كېلەتتى، بىر قېتىم قانداق بولۇپ ئۇنىڭ پەيزىنى سۈرگەنلىكىگە ئىشەنمەي قالاتتى، ئەگەر ئەمدى شۇنداق پۇرسەت كېلىدىغان بولسا ئۇنى ئۆزىنىڭ ئايرىمخانىسىدا بوزەك ئېتىپ رەسۋالارچە قىيىنشىنى ئەسەبىيلەرچە خىيال قىلىپ ھۇزۇرلىناتتى، ئاندىن «بۇ شاۋچى چوقۇم ئەيدىز بولۇپ كېلىپ، ئاچچىقىنى بىزدىن ئېلىۋاتامدۇ نېمە...» دېگەندەك خىيالغا كېلىپ قورقۇپ كېتەتتى... ئۇنىڭ ھەر كۈنلۈك خىيالى «نەسلىك، ئۆچمەنلىك، ئەيدىز...»دىن يىراق كەتمەيتتى، ساقلىنى ئالغاندا يۈزىگە سىنچىلاپ قارايتتى، دانىخورەككە ئوخشاش بىر نەرسىلەر چىقىپ قالىمۇ ئۆزىدىن ئەنسىرەپ، ئەينەككە چەكچىيىپ قاراپ قالاتتى، يۈرەكلىرى ئەنسىز سوقاتتى. بۇنداق چاغدا ئۇ ھەر كۈنى نامىزىنى قازا قىلماي ئوقۇپ پاكىز يۈرۈيدىغان ساۋۇتقا زوقلىنىپ قالاتتى، ھەسەتمۇ قالاتتى، ھەسرەتلىنەتتى، يامان ئىش قىلماي ئۆتىدىغان ئادەمنىڭ نەقەدەر خاتىرجەم ياشايدىغانلىقىنى چۈشەنگەندەك بولاتتى، ئارقىدىن «ئادەم ئۆزىنى ئاۋايلاپ يۈز يىل ياشامتى، ياشىغاندىكىن پەيزى ياشاش كېرەك، پۇشايمان قىلماسلىق كېرەك، خۇمارغا قېنىپ قېنىۋېلىپ ئۆلگەنلەرمۇ ئادەم، شۇلارمۇ ھېچنېمىدىن قورقماي ئۆلىدۇ، خۇدا جاننى ئالسا ھەر كىم ئەيدىز بولمايمۇ ئۆلىدۇ...» دەپ ئوچىلىق بىلەن خىيال سۈرەتتى، تاماكىسىنى قېنىپ-قېنىپ شورايىتتى، خېلىدىن بېرى جىمىپ قالغان ھەۋەسلىرىنىڭ ھاراق ياكى تاماكا خۇمارىدەك بەك قوزغاپ كەتمەيدىغانلىقىنى، شۇڭا خوتۇنسىراپ تۇرغان نۇرغۇن ئەركەكنىڭ باشقا خۇمار ئارقىلىق بۇ

ھەۋەسلىرىنى تىزگىنلەپ كېتىدىغانلىقىنى پەملىگەندەك بولاتتى. ئەمما ساۋۇت ھېچقانداق كەيپ سۈرمەيتتى، ئۇنىڭ بۇ كۈنلەرنى كەيپسىز، خۇمارسىز، ئىشتىھاسىز قانداق ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغانلىقىنى ھاشىم ھېچ چۈشەنمەيتتى، ئىچىدە ئۇنى «پىچىۋېتىلگەن بۇقا، ئېرىك» دەپ مازاق قىلاتتى. ئۇ دەسلەپتە ساۋۇتنىڭ ناماز ئوقۇشلىرىدىن قانچىلىك ئىچى سىقىلغان بولسا، كېيىن ئۇنىڭغا تەبىئىي ئىشتەك قارايدىغان، پەرۋا قىلمايدىغان بولۇپ كەتتى. ئەمما ئۆمەر تۈرمىگە كىرىپ كەتكەندىن كېيىن ساۋۇت ھاشىمنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشقا باشلىدى، ياتاق ئىچىدە ئۇنىڭ تاماكا چېكىشى، ھاراق ئىچىشىگە چەك قويدى، ئاندىن جۈمە كۈنى چۈشتە جۈمەگە بېرىشقا ئۈندىدى.

— بارمايمەن، ئۆزەڭ بار،— دېدى ھاشىم قاپقىنى تۈرۈپ.

— ھەپتەدە بىر قېتىم بولسىمۇ يۇيۇنۇۋال ھەي مۇسۇلمان،— دېدى ساۋۇت، — نەچچە ئاي بولدى سەن يۇيۇنمىغىلى، ئەۋرەت تۈكلىرىڭدە جىن ئۇۋىلاپ كەتمىسۇن، ئۇنداق قىلماي ئادالاپ تۇر!

— نېمە قىلسام ئۆزەمنىڭ ئىشى، ماڭا ئارىلاشما!

— مۇشۇنداق يۈرۈۋەرسەڭ ئىشىڭ چاتاق.

— نېمە بولسام مەيلى، ماڭا قوقاق سالما.

— ساڭا ياخشى بولسۇن دەيمەن،— دېدى ساۋۇت رەسمىي تۈستە، — مەن ئېشەك بىلەن بىر ياتاققا ياتىدىم، شۇڭا گەپ قىلىپ ساڭا ئاڭلىتاي دەۋاتىمەن، ئاڭلىمىساڭ مەيلى، ئەمما بىلىپ قوي، مۇسۇلمان دېگەن بىر-بىرىنىڭ ئىشىغا ئاشۇنداق ئارىلىشىدۇ، مەن ئەگەر ئۆمەرگە بۇرۇنراق گەپ قىلغان بولسام ئۇ سېنىڭ گېپىڭنى ئاڭلىمايتتى، تۈرمىگە كىرىپ قالمايتتى، ئۇقتۇڭمۇ!

— يەنە شۇ قۇرۇق گەپ! ئۇ شۇم دۆتلۈك قىلىشىمۇ ماڭا دۆڭگە مەن؟

— ئۇنىڭغا چاتاق سالغان سەن، بولمىسا سەن يېگەن پوقنى يەمتى؟ مەسئۇلىيەتتىن قاچمەن دېمە، ياسىن لاۋبەنگە دېمەمدىكىن دەپ قالما، چېقىمچىلىق قىلماي دەپلا دېمەيۋاتىمەن. ئەمدى ھوشۇڭنى يىغىپ يۈرمىسەڭ جېدىلىم سەن بىلەن!

— تۈنۈگۈنلا موللام بولۇۋېلىپ ئەدەمگە بۇنداق يوغانچىلىق قىلما، مېنى بويسۇندۇرمىەن دەپ نوچىلىق قىلما، نېمە قىلغۇم كەلسە شۇنداق قىلىمەن، سەن مېنى باشقۇرالمايسەن!

— ھەي كالۋا گۇي، مەن سېنى باشقۇرمىەن دېمىدىم، ئىمانىڭ بىلەن ياشا دەۋاتىمەن، گېيىم يامان كېتىپتۇمۇ؟

— نېمە قىلىشنى ئۆزۈم بىلىمەن، ماڭا ئىش ئۆگەتمە!

— ئاتاڭ نېمە بېرىپ باققاندۇ سەن قۇلاق كەستىنى! نېمانداق تەرسا نېمىسەن!

— ئاتام مېنى سېنىڭ ئاتاڭدىن ئوبدان باققان، خەققە باش ئەگمەي ياشا دەپ تەلىم بەرگەن.

— ئەمىسە شۇنداق ياشا، قوناق بېرىپ باققان توپاقتەك نوچى ياشاۋاتىمەن، ئويناۋاتىمەن، نوچىلىقنى ئۆلگەندىكىن كېيىن كۆرەرسەن، قىيامەتتە ئوبدان ھۆكەرەپ قالارسەن...

ھاشىم دوغىلاق تېرىكىپ تولغىنىپ كەتتى، ساۋۇتنىڭ موللاملىقىغا تېخىمۇ ئۆچ بولۇپ، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ ھەرقانداق گېيىنى ئاڭلىماسلىق قارارىغا كەلدى.

— سەن ئۆلمەيدىغاندەك ياشىماقچىمۇ؟— دېدى ساۋۇت ئۇنىڭ ھۈرىپىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۈمىدسىزلىنىپ، — ياخشىمۇ دەپ باقتىم، يامانمۇ دەپ باقتىم، زادى گەپ ئاڭلايدىغان چىراي يوققۇ سەندە؟

— ئاڭلىمايمەن، قانداق قىلسەن؟ خەقنى مەجبۇرلايدىغان نېمە ھەققىڭ بار؟

— ئەمەسە چاتاق تېرىپ يۈرۈۋەرسەڭ مەيلىما؟ شەيتاننىڭ پوقنى پۇراپ بۇ ياتاقنى سېستىپ بولساڭ مەيلىما؟
سېنى ئازدۇرغان شەيتان مېنىمۇ بوش قويمايدۇ، ساڭا كېسەل تەگسە ماڭمۇ يۇقىدۇ، شۇڭا كېسەلنىڭ ئالدىنى
ئېلىپ ساڭا گەپ قىلىشىم كېرەك.

هاشم "كېسەل" دېگەن گەپنى ئاڭلاپ كاللىسى قېتىپ قالدى، ساۋۇتقا چەكچىيىپ قاراپ قالدى.

— مانا دېمىدىمۇ، سېنىڭ كاللاڭدا زادى بىر چاتاق بار، - دېدى ساۋۇت ئۇنىڭغا سىنچىلاپ قاراپ،
- تۇرۇپ-تۇرۇپ جىن تەپكەندەك ئۇجۇقۇپ كېتىسەن، كېچىسى ئۇخلىيالماي چۆچۈپ كېتىسەن، كۈندۈزۈمۇ كاللاڭ
جايدا ئەمەس، بىر كىمە ئېلىشنىڭ باردەك تىتىلداپلا يۈرىسەن، ئىچىڭدىكىنى يا دېمەيسەن، بىر نەرسىدىن
قورقۇنچۇڭ بارمۇ نېمە؟ مۇشۇنداق چاغدا ناماز ئوقۇساڭ، مەسچىتكە بارساڭ كۆڭلۈڭ ئارام تېپىپ قالمادۇ؟

— بارمايمەن... ئۆزەڭ بېرىۋال، - دېدى هاشم كارىۋىتىشقا كېلىپ ئولتۇرۇپ.

— ئاقچى، يانچۇقچىلارمۇ جۈمەدىن قالمايدۇ، سەن شۇلارچىلىك بولالمايسەن؟

— يامان ئىش قىلىپ يەنە مەسچىتكە بارغاندىن بارمىغان تۈزۈك.

— خەق يامان ئىش قىلىشىمۇ گۇناھقا تۆۋە قىلىدۇ، سەن نېمە قىلدىڭ؟ تۆۋە قىلىشقا ئۈلگۈرمەيلا ئۆلۈپ
كەتسەڭ دوزاخقا كىرىسەن شۇ...

— دوزاخقا كىرىدىغانى سەن بىلەمتىڭ؟ - دېدى هاشم غەزەپ بىلەن ئاللىپ، - ئۆزەڭچە ئەۋلىيا بولۇپ

كەتتىڭما؟ ماڭا سەندەك ئەۋلىيانىڭ كېرىكى يوق. تۆۋە قىلىسام ساڭا كۆرسىتىپ قىلمايمەن! ئۆزەڭچە مېنى دۆت
چاغلان قالدىڭما؟ ناماز ئوقۇغۇم كەلسە ئوقۇيمەن، جۈمەگە بارغۇم كەلسە بارمەن، ماڭا ھەيدەكچىنىڭ لازىمى
يوق.

— مۇشۇنداق نوچىلىق قىلساڭ زىيان تارتىسەن. بۇ مەجەزنىڭ ئاخىر بېشىغا چىقىدۇ، شۇڭا ۋاقتىدا ئۆزەڭنى

ئوڭشىۋالغىن، ئاللاھتىن ئىنساۋىڭنى تىلىگىن.

— نېمە قىلىشنى ئۆزۈم بىلىمەن، سەن ئارىلاشما.

— جۈمەگە شۇنداق قىلىپ بارمايسەن، — دېدى ساۋۇت مېڭىش ئالدىدا.

— بارمايمەن، — دېدى ھاشىم ئاچچىق بىلەن تاماكىسىنى ئىزدەپ.

— تاماكاڭنى تالاغا چىقىپ چەك، مەن بىلەن قېرىشما.

— سەنمۇ موللام بولدۇم دەپ مەن بىلەن ئېتىشما.

— خەپ گۇي، جۈمە ۋاقتى بوپ قالدى، كەلگەندە ھېسابلىشىمەن... — ساۋۇت ئۇنى تېرىكتۈرۈپ قويۇپ چىقىپ

كەتتى.

ھاشىم ساۋۇت چىقىپ كېتىشى بىلەن تەڭ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ ياتاقنى ئىسلاشقا باشلىدى. بىرنى چىكىپ

بولۇپ، يەنە بىرنى ئۇلاپ چەكتى، باشقىچە ھۇزۇرلاندى، توغرا بېسىپ كەتكەن بەدىنىنى قاشلاپ تۈگمەس خىيالغا

چۆمدى. بۇ يەردە كۈندە ئاجايىپ ئىشلار يۈز بېرىۋاتاتتى، ئۆمەر سولاتتىن چىقىمىدى، ياسىن لاۋبەن بىلەن خوتۇنى

ئارىسىدا جېدەل-ماجرا چىقىشقا باشلىدى، ئاشخاننى ئەنسىزلىك، پاراكەندىچىلىك باستى، ھاشىم ئاللىقانداق

دەككە-دۈككىدىن خالىي ئەمەس ئىدى، پەقەت ساۋۇتلا خاتىرجەم، تېتىك ياشاۋاتاتتى، مانا بۈگۈنمۇ ھېچنېمىدىن

غېمى يوق ھالدا جۈمەگە كەتتى. ئۇنىڭ بارغانسېرى تەقۋالىشىپ كېتىشى، ۋەزخانلىق قىلىشى، بېسىم ئىشلىتىشى

ھاشىمغا ئېغىر كەلدى، ناماز ئوقۇش ئۇنىڭغا ئاسمانغا چىقىشتىنمۇ تەس ئىش ئىدى، كەيىنى ھەرگىز تاشلىيالمىتتى.

ھاشىم ئەگەر مۇشۇنداق بولۇۋەرسە غېنى شاڭجاڭنىڭ ئاشخانىسىغا كېتىشىنى ئويلىدى. بۇنداق بولغاندا ساۋۇتنىڭ

ياسىن لاۋبەنگە ئۇنى ھامان چىقىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ كەتمەيتتى، ئۆمەرنىڭ تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن

ئاكىسىغا داتلىشىدىن غەم يېمەيتتى، نەس باسقۇر ساتراشخانلارغا قاراپ ئولتۇرۇپ ئەيدىز ۋە ھىمىسىگە چۆكمەيتتى،

بەلكى غېنى شاڭجاڭنىڭ "كېپىنەك قىزلىرى" نى كۈندە كۆرۈپ ئۈمىدۋارلىققا، شوخلۇققا چۆمەيتتى، ئېپى كېلىپ قالسا

ياسىن لاۋبەنگە بۇزۇلغان گۈلشەننى توغرىلاپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئەركەكلىكىنى كۆرسىتىپ، نەچچە ۋاقىتتىن بېسىقماي

كەلگەن يوشۇرۇن ئىستەكلىرىنى قاندۇراتتى... ئۇ يەردە يەنە ھاشىم بىلەن ئۆلپەت بولۇشىدىغان ئىچىمەن-چىكەر مەنەلەر بار ئىدى.

ئۇ ئويلا-ئويلا مۇشۇ نىيەتكە كېلىپ غېنى شاخجاڭغا تېلېفون ئۇرۇپ بېقىش قارارىغا كەلدى. غېنى شاخجاڭنىڭ تېلېفونى ئېتىك چىقتى، «جۈمەگە كەتكەنمىدۇ؟ نامازدا تېلېفوننى ئېتىپ قويغانمىدۇ؟...» دېگەنلەرنى ئويلىغاچ ئاشخانغا چىقتى، ياسىن لاۋبەنمۇ كۆرۈنمەيتتى، دېمەك، ھەممىسى جۈمەگە كەتكەن، كىر-قاسماققا، جۈنۇبلۇققا كەدەنگىچە پاتقان ھاشىملا «نەس باسقاندەك» تاشلىنىپ قالغانىدى. ئۇ تۇرۇپلا جۈمەگە ساۋۇت بىلەن بىللە بارمىغىنىغا سەل ئۆكۈنۈپمۇ قالدى، بارغان بولسا ھېچ بولمىسا ھەقسىز يۇيۇنۇۋالاتتى، ئۆز خەقلىرى بىلەن دىدارلىشىپ، تونۇشىمىغانلار بىلەن تونۇشۇپمۇ قالاتتى، ناماز ئوقۇپ چىققاندا گۇناھتىن قۇتۇلۇپ، ئەيدىزدىن خالاس تاپقاندىك يەڭگىلەپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى... ئۇ دېرىزە تۈۋىگە كېلىپ ئىچى پۇشۇپ تاماكا چەكتى، بۇ يەردىن كېتىش خىيالى بارغانچە كۈچىيىپ كەتتى. ئەمما غېنى شاخجاڭ ياسىن لاۋبەننىڭ ئاكا ئاغىنىسى بولغىنى ئۈچۈن ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىپ بۇ مەسىلىنى ئويلىشىدۇ. بىراق ھازىر ئىككىسىنىڭ مۇناسىۋىتىگە بىر نەرسە دېگىلى بولمايدىغاندەك قىلاتتى. گۈلشەن بۇ ئاشخاندىن كەتكەندىن كېيىن غېنى شاخجاڭ ئۇنىڭ بىلەن ياسىن لاۋبەننىڭ بىرەر چاتىقى بار-يوقلۇقىنى سۈرۈشتۈرمەي قالمايدۇ ۋە ئاخىر ئۇ چاتاقنى بىلمەي قالمايدۇ. رەيھان ئۆتكەندە ئۇشتۇمۇت غېنى شاخجاڭنىڭ تېلېفون نومۇرىنى سورىدى، نېمىشقا ئېرىدىن سورىماي ھاشىمدىن سورىدىغانلىقى يېقىندا بۇ ئەر-خوتۇن ئارىسىدا بولۇۋاتقان سۈركىلىش ۋە غەلۋە-ماجرالاردىن مەلۇم بولۇشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قانداقتۇر زادىلا كېلىشتۈرگىلى بولمايدىغان بىر مەسىلە تېشىلىپ چىقىۋاتاتتى. قارىغاندا ياسىن لاۋبەن يەنىلا گۈلشەنگە قانات سۆرەپ يۈرگەن، رەيھانمۇ بوش كەلمەي غېنى شاخجاڭ ئارقىلىق ياسىننى تىزگىنلىمەكچى بولۇۋاتقاندىك قىلاتتى.

ھاشىم بىر ھازادىن كېيىن ياتقىغا قايتىپ غېنى شاخجاڭغا يەنە تېلېفون قىلىۋىدى، تېلېفونى ئۇلاندى. قىسقىچە ئەھۋاللاشقاندىن كېيىن ھاشىم مەقسىتىنى ئېيتتى.

— نېمىشقا ئىشلىگۈڭ كەلمىدى؟ سەۋەبىنى ماڭا ئېنىق ئېيت! — دېدى غېنى شاخجاڭ ئۇنىڭغا سەل توڭ تېگىپ.

— ساۋۇت بىلەن پەقەت چىقىشالمدىم، مېنى سەل بوزەك قىلىۋاتىدۇ.

— خوتۇن كىشىدەك قاقشىماي تۈزۈك گەپ قىل، قانداق بوزەك قىلدى؟!

— ياتاقتا تاماكا چەككىلى قويمايدۇ، ھاراقمۇ ئىچەلمەيمەن. يەنە بەش ۋاق ناماز ئوقۇيسەن، جۈمەگە بارىسەن دەيدۇ. بۇنداق زورلايدىغانغا نېمە ھەققى دەيمەن، ئەگەر ئۇنداق قىلمىسام مېنى ئاخىر ياتاقتىن قوغلاپ چىقىرىدىغاندەك قىلىدۇ.

— ئوبدان دەپتىغۇ، ئاشۇنىڭ دېگىنىدەك قىل.

— بۇغۇ مەيلى، — دېدى ھاشىم سەل تەمتىرەپ، — ئۆمەر سولاققا چۈشكەندىن كېيىن بۇ ئاشخانىدا تۈزۈك سودا بولمىدى، ياسىن لاۋبەن خوتۇننى ئۇرغاندەك قىلىدۇ، ئىككىسى بىر-بىرىگە تەتۈر قاراپ يۈرۈشۈدۇ، بۇنداق كېتىۋەرسە بۇ ئاشخانىدىن زىيان چىقىدۇ، ئىش ھەققىنى ئالالماي قالسام، بۇنداق ئىشلىگەندىن ئىشلىمىگەن ياخشى، شۇڭا...

غېنى شاخجاڭ جىددىي سورىدى:

— ياسىن زادى نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟

— كۈندە خوتۇننى بوزەك قىلىۋاتىدۇ، — دېدى ھاشىم شۇم خەۋەر بېرىۋاتقاندەك ئالدىراپ، — قارىغاندا ئۇ يەنە گۈلشەنگە بۇزۇلغاندەك قىلىدۇ. ھېچ نېمە بىلەن كارى يوق ئىچىپلا ئولتۇرىدۇ، كەچ سائەت ئون بولمايلا يوقايدۇ، خوتۇنى ھەممىنى بىزگە تاشلاپ قويۇپ ئۆيىگە كىرىپ كېتىدۇ. نەچچە كۈن بولدى، تۈزۈك سودا يوق...

— ھازىر قېشىمدا ئادەم تولۇق، — دېدى غېنى شاخجاڭ، — بىر مەزگىل چىداپ ئىشلەپ تۇر...

ھاشىم دوغلاق لاسسىدە بوششىپ كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلىدى، ئۇيقۇسى كەلمەي يەنە ئاشخانىغا چىقتى، قورسىقى ئېچىپ كىرىپ قالغان نەچچىسى ئاشخانىغا كىرىپ ئاچكۆزلۈك بىلەن قارىدى، ”تاماق بارمۇ، يوق؛ كاۋاب

بارمۇ، يوق،” ھاشىم ھەممىسىنى قۇرۇق گەپ بىلەن يولغا سالدى. بۇ ئاشخانغا كۆيۈنسە نېمە پايدا، خېرىدار كەلمىسە بىكارچىلىقتىن ھۇزۇرلىنىدىغان گەپ، چىۋىن قورۇپ ئولتۇرۇپ بەرمىسۇمۇ ھېساب. كۈندە ۋاق قويۇپ، كەچ يېتىپ ئىشلىسە، تېپىپ بەرگەن پايدىغا لاۋبەن خوتۇننى قايرىپ قويۇپ ئاشنا ئوينىسا، ھاشىم بىلەن ساۋۇت خۇددى ئۇنىڭ ئوينىشىغا ياردەم بەرگەن شوۋىچىغا ئوخشاپ قالمامدۇ؟! بۇ يەردىن كېتىش، بۇنداق پەسلىك، نەسلىكى چوڭ سۆزلىگەن ئاشۇ ساۋۇتقا تاشلاپ بېرىش كېرەك...

ھاشىمنىڭ غېنى شاڭجاڭغا ئېيتقانلىرى راست ئىدى، ياسىن ھەقىقەتەن ئاينىپ كەتتى، غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىدىن قايتىپ كەلگەن كۈنى ئاخشىمى نومۇسىز خىيالىنى ئاخىر ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، رەيھاننى تاشلاپ گۈلشەننىڭ قوينىدا تاغنى ئاتقۇزدى، ئەتسى ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ، رەيھاننىڭ بىر كېچىدىلا قېرىپ كەتكەندەك بىچارە ھالىتىنى كۆرۈپ ئىچى ئاغرىغان بولسىمۇ، ”بىر ئاشام چىدىغان ئادەم يەنە بىر ئاشاممۇ چىدايدۇ، چىدىمىسا ئامال يوق، خوتۇن خەق دائىم ئۆزىنىڭ ئىچى تارلىقىدىن ئۆزىنى قىينايدۇ، ئۆزىگە قەستەن جاپا سالدۇ...“ دەپ ئويلاپ ئۇنىڭغا گەپ قىلغۇسى كەلمىدى. رەيھان ئۇنىڭ بىلەن يەنە سوقۇشقىلى ماجالى قالمايدىكەن ھالسىز، پەرۋاسىز ئىدى، چىرايى ئازابلىق بولسىمۇ، نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى. ئۇ ياسىننىڭ چىرايىغا پەقەت قارىمىدى، ئېزىپ-تېزىپ زادىلا قارايمۇ سالمىدى، ئەمدى زادىلا قارىمايدىغاندەك قىلاتتى. بۇ ھالدىن ياسىننىڭ ئىچى سىقىلدى، بالىسى يەسلىگە ئاپىرىپ قويۇپ كېلىپ يولدا بىر دەم تاماكا چېكىپ تۇردى، تېخى ئىشىكى ئېچىلمىغان ساتراشخانغا قاراپ نەچچىنى تۈكۈردى. ئاشخانغا كىرىپ ئۇششاق-چۈششەك ئىشلارنى قىلىۋاتقان خوتۇنغا قاراپ بىر ھازا تۇرۇپ كەتتى، گەپنى نەدىن باشلاشنى ھېچ بىلەلمىدى.

___ ماڭا ئەمدى گەپ قىلمايدىغان بولدىڭمۇ؟!

....

___ گۈلشەننى خوتۇن قىلغىنىغا ئەمدى ئىشەنگەنسەن؟!

...

___ ئىش ئەمدى بۇ يەرگە كەلگەندە ئەلەكمۇللا دېگىن، ئاكاڭدىن سوراپ باقساڭ بولىدۇ، بىر ئەركىشىگە تۆت خوتۇن ئېلىش ۋاجىپ.

... ___

___ قورسىقىڭنى كەڭرەك تۇتساڭ نېمە بولىدۇ دەيمەن؟! بىر ئەرگە تەگكەن كۆپ خوتۇنلارمۇ ئاچا-سىڭىلدەك ئۆتىدىكەن، سەن نېمىشقا شۇنداق بولالمايسەن دەيمەن، گۈلشەننىڭ نەرى يامان؟ ئۇ سېنى بۇرۇندىلا ئاچام دەپ كېلىۋاتىدۇ. خالساڭ ئۇنى خىزمىتىڭگە سالساڭ بولىدۇ، ئۆزەڭگىمۇ جاپا ئەمەس... شۇنچە دېسەم گېپىمگە پەقەت ئىشەنمىدىڭ.

... ___

___ ئۇنى ئاشخانغا ئەكەلمىسەم بۇ سودا يېنىپ كەتكۈدەك. سېنىڭ ھازىر كالاڭ تازا جايىدا ئەمەس، كۈندە نەچچە قاچىنى چىقىۋېتىپ بارىسەن. سەن ئەمدى ئۆيدە ئولتۇرۇپ بالا باق، گۈلشەن ئىشلىسۇن. ئۇ ئىشلىگەن چاغدا سودا ئالامەت بولغان، ئۇ ھازىر مېنىڭ خوتۇنۇم بولغاندىكىن، ئېرىمنى ئازدۇرۇپ كېتەمدىكىن دەپ ئەنسىرمەيسەن. كۆپ خوتۇنلۇقنىڭ مۇشۇنداق پايدىسى بار. بىر خوتۇن ئۆي ئىشىغا، بىر خوتۇن تالانىڭ ئىشىغا قارىسا ئائىلىمىز گۈللەنسە، ھەممىمىز خۇشال ئۆتسەك، بۇنىڭ نېمىسى يامان؟! كالاڭنى ئازراقلا ئىشلەتسەڭ، بۇنىڭ ئۆزەڭگىمۇ پايدىسى بارلىقىنى كۆرسەن.

___ ئىككى خوتۇن سېنى باقسا-ھە! مۇشۇمۇ سېنىڭ ئەركەكلىكىڭ؟! كۆپ خوتۇن ئالالايدىغان ئەر ھەرگىز سەندەك ئەبگا بولمايدۇ، ھالىڭغا بېقىپ ئىش قىل! ___ دېدى رەيھان ئاخىر غەزىپىنى باسالماي، ئۇ بۇ گەپلەرنى دەۋاتقاندىمۇ يەنىلا ياسىغا قارىدى.

___ دېمەك سەن مېنى كۆزۈڭگە ئىلمايدىكەن سەن-دە! شۇنداق دېگىنىڭ ئۈچۈن ئەمدى ساڭا تېتىغۇدەك ئەر بولىمەن، ئۇقتۇڭمۇ!

___ مېنى قانداق ئىندەككە كەلتۈرۈپ خوتۇنلۇققا ئالغىنىڭ ئېسىڭىدۇ؟! سەن ئەسلى مەندەك قىزغا لايىق ئەمەستىڭ، شۇنى ياخشى بىلىپ قال، ئەمدى كېلىپ كۆزۈڭگە سىغماي قالدىم، تېخى مەندىن چانغىدەك بولدۇڭ، لېكىن مېنى بۇنداق خارلايمەن دەپ خىيالىڭنى خام چاغلىما، خالىسام ھەسەلدەك، خالىسام زەھەردەك تېتىيمەن ساڭا!

___ ۋاھ، ما گەپنى، مۇشۇ گەپنى سەن دەۋاتامسەن؟ ئۆز كۆزۈمگە ھېچ ئىشەنمەي قالدىمغۇ مەن، خوتۇن خەقنىڭ ئىچىدىن ئارغامچا، توقۇناتتىن باشقا ھەممىسى چۈشىدۇ دېگىنى راستكەن-دە، ساڭا دەپ قوياي، مەن بىلەن قېرىشىپ پايدا ئالالمايسەن، ئەينى ۋاقىتتا مېجەزىڭگە قارىماي، چىرايىڭغا قاراپلا ئاپتىكەنمەن، ئەسلىدە مېجەز بەك مۇھىمكەن، مۇشۇ مېجەزنىڭ بولسا سەن ياخشى ياشايمەن دەپ ئويلىما، خوتۇن خەق ئېرىگە قانچە بويسۇنسا شۇنچە چىرايلىق كۆرۈنىدۇ، بولمىسا بۇ چىرايىڭ بىر تىيىن، كۆچىدىكى مايماقلا چىلىكمۇ بولالمايسەن!

___ كۆزۈڭگە ئېشەك تېزىكى گۈل كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالغاندا چوشقىلارمۇ چىرايلىق كۆرۈنىدۇ. مەن سېنىڭ ئەمدى قانداق ئادەملىكىڭنى ئوبدان بىلىدىم. ئۆزەڭنى تولا ئاقلىما، گەپ قىلغانچە ئەمدى مازلىشىپ قالسىن.

___ زۇۋانىڭ يەنە ئېچىلدىغۇ، مۇشۇنداق ئاغزى يامانلىقىدىن بالاغا قالسىن، كۆزۈمگە شۇنچە سەت كۆرۈنسىن! تىللاشسام ماز دەيسەن، ئۇرسام نامەرت دەيسەن، كىيگۈزىدىغان قالىپنىڭ تەييار، شۇڭا ئەڭ ياخشىسى زۇۋانىڭنى يىغۋال.

___ ئاغزىمنى ئاچۇرغان ئۆزەڭ! ماقۇل، مەن ئاغزىمنى يىغۋالايمەن، لېكىن مەنمۇ ئىچىمىدىكى دەۋالاي، قارىساڭ كۆزۈڭنى ئويىمەن، گەپ قىلساڭ تىلىڭنى كېسىمەن دەمتىڭ؟! مەن سېنىڭ قۇلۇڭ ئەمەس، مېنى بۇنداق خارلايدىغان بولساڭ، ئەڭ ياخشىسى خېتىمنى بەر، بالامنى ئېلىپ يۇرتقا كېتىمەن!

___ ئۇخلاپ چۈشۈڭ! ___ دېدى ياسىن تەھدىت سېلىۋاتقاندا كۆپۈپ چىققىلىپ، ___ ئېغىزىڭدىن ئەجەپ ئاسان چىقىدىكەن بۇ گەپ، سەن بالىنى يېتىم قىلماقچىمۇ؟ مۇشۇنداق قىلسام پەيلىدىن ياندىدۇ دېمەكچىمۇ؟ مۇنداق قىلىپ مېنى قورقتالمايسەن، نىيىتىمدىن ياندۇرالمايسەن! يىغلىساڭ يىغلا، تىللىساڭمۇ تىللا، ئاجرىشىمەن دەپ

پوپوزا قىلساڭمۇ قىل، لېكىن مېنى بويسۇندۇرۇپمەن دەپ خام خىيال قىلما، ساڭا باش ئەگسەم مەن ئەر ئەمەس! مەن بىلەن قارشىلىشىپ ياكى مەندىن قېچىپ ھەرگىز پايدا ئالالمايسەن، ئەگەر ھەددىڭدىن ئاشساڭ مەندىن يامانلىما، ۋاقتى كەلسە سېنى ھەرگىز ئاياپ ئولتۇرمايمەن!

— ئەڭ ياخشى مېنى چىرايلىق يولغا سېلىپ قوي... — دېدى رەيھان ئۇنىڭغا نەپرەت بىلەن تىكىلىپ، — مېنىڭ ئەمدى چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى، ساڭا نەچچە يىللىق خوتۇن بولغىنىمنىڭ يۈزىنى قىل، بالىنىڭ يۈزىنى قىل، مەن كەتكەندىن كېيىن نېمە ئىش قىلساڭ قىل، ئون خوتۇن ئالساڭمۇ كارىم يوق! ھازىر سەن دېگەن نوچى، پۇلى جىق بايۇەچچى، مەندەك خوتۇننى ئەمدى نېمە قىلسەن؟ كۆرۈڭگە سەت كۆرۈنگەن خوتۇننى ئويۇڭدىن قوغلىۋەتسەڭلا بولىدۇ!

— كىم سېنى قوغلىۋېتىمەن دەپتۇ، گەپنى مۇشۇنداق تەتۈر تولغايسەن، ئۆزۈڭنىڭكىنى راست دەيسەن، قورسىقىڭنى زادى كەڭ تۇتمايسەن! شۇڭا ئاچچىقىم غەزەپ كېلىدۇ ساڭا!

— خوتۇن كىشىنىڭ ئىچى ئاشۇنداق تار، گۈلشەن دېگەن پاسكىنىمۇ ئىككىمىزنىڭ بىللە ئۆتۈشكە چىدىماي ئارىمىزنى بۇزماقچى بولۇۋاتىدۇغۇ؟ نېمىشقا بۇنى ئويلىمايسەن!؟

— گۈلشەن ئەزەلدىن ماڭا ”خوتۇنىڭىزنى قويۇۋېتىڭ“ دەپ باقمىدى، ئۇنىڭ سەن بىلەن بىللە ماڭا خوتۇن بولغۇسى بار، سەن بىلەن ئاچا-سىڭىلدەك ئۆتكۈسى بار، شۇنچە دېسەم نېمىشقا ئىشەنمەيسەن!؟

رەيھان سوغۇق، مەسخىرىلىك كۈلۈپ قويۇپ، يەنە غەزەپلىك، ھەسرەتلىك ھالىتىگە قايتتى:

— ئۇ پاسكىنىنىڭ نېمە ئويلاۋاتقىنىنى مەندىن سورا، ئۇ مېنى مۇشۇنداق قىلىپ ۋەيران قىلماقچى، ھەممىگە ئۆزى ئىگە بولماقچى! كىچىكىمە تۇرۇپ يامانلىقىنى كۆرمەيدىغان، ۋۇيى زاكىسىدىن قېرىپ قالغان بۇزۇق!

— بولدى قىل، سەتلەشمە! ئېغىزىڭنى بۇزغانچە كۆرۈمگە تېخىمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپ كېتىۋاتسەن... ئېغىزىڭنى

يىغىۋال.

— كىچىك خوتۇنۇڭ مەندىن بەك ئەدەبلىكىمكەن؟! ئۇنداق رەسۋانى تىللاش كېرەك، مەن ھېلىمۇ گەپ

قىلمايۋاتىمەن، ھەر قايسىڭدىن نومۇس قىلىپ، يىغلىساممۇ ئىچىمدە يىغلاپ، دەردىمنى ئىچىمگە يۇتۇپ يۈرۈۋاتىمەن.

— ئاخىر ئېتىراپ قىلىدىك مانا، توغرا چۈشەنسەڭلا ھېچ ئىش يوق، قارىغىنى كەڭ تۇتساڭ دەردىڭمۇ تۈگەيدۇ،

ھەممە ئىشنى ماڭا قوي، خالىساڭ ئۇنى خىزمىتىڭگە سالاي، ئۇنى ئۇرۇپ-تىللىمىغىن، ئاشخانىدا ئىشلىسۇن، پۇتۇڭنى تۇتۇپ بېشىڭنى تاراپ قويسۇن. ئىككى خوتۇن بولسا مۇڭدۇشۇپ زېرىكمەيسىلەر، يالغۇز ئۆتۈۋەرسەڭ مۇشۇنداق ئۆزەڭنى قىناپ ساراڭ بولىسەن. مەن سېنى ئوبدان بىلىمەن، بۇ ئىش كالاڭدىن ئۆتمەيدىغىنى راست، لېكىن ئوبدان ئويلىنىپ باقساڭ، بۇنىڭ پايدىسى كۆپ، ئادەم دېگەن ھەر ئىشنى كۆرۈپ باققۇلۇق، ئۆزىنى قىينىماي ياشاپ باققۇلۇق!

— مېنى يولغا سېلىۋېتىپ نېمە قىلساڭ قىل، مەن ئۇنداق پاسكىنا بىلەن ھەرگىز بىر ئۆيدە ياشمايمەن، ئۇنىڭ

چىرايىغا قارىساملا تۈكۈرىمەن، سېرىق چاچلىرىنى يولمەن، ئۇ چاغدا چىدىمايسەن، ئۇنىڭغا ئۆزەڭنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن ماڭا مۇشت تەڭلەيسەن، ئىككى خوتۇننىڭ ئارىسىدا قېلىپ قىينالغىچە تايىنلىق بىرىنلا خوتۇن قىل، شۇڭا ئەڭ ياخشىسى مېنى كەتكىلى قوي!

— ئىچىڭ نېمانچە تار، نېمىشقا ئۇنىڭ بىلەن چىرايلىق ئۆتەلمەيسەن، ئۇ سېنىڭ نەرسىڭگە تاقىشىدۇ، كېلىپ

سېنى ھۆرمەتلەپ، قولۇڭغا قول، پۇتۇڭغا پۇت بولسا نېمە يامنى!

— ماڭا ئۇنداق مالاى خوتۇننىڭ كېرىكى يوق، ئۆزەمنىڭمۇ ساڭا مالاى بولغۇم يوق، سەن مېنى ئويلىمىساڭمۇ

ما بالاڭنى ئويلا، ئۇ پاسكىنا كەلسە بالا قانداق قىلىدۇ، ئاپام دەمدۇ ئاچام دەمدۇ؟! ئەگەر ئۇنىڭ قورسىقىغا ئۇندۇرۇپ قويساڭ، ئۇنى كىم باقىدۇ؟ ما بالاڭنى كىم باقىدۇ؟ نەچچە يىل بىر ئۆيدە ياشىغان خوتۇن-بالاڭنى ئوڭلاپ باقالمايسەن، ئۇ مەينەتلەرنى قانداق باقسەن؟ سەن شۇنچىلىك كاتتا بايمۇ؟ قاراپ باق، ما ئاشخاناڭغا، تاقىلىپ

قالايلا دەۋاتىدۇ. ئۆمەر تېخى تۇرمىدا، شۇنچە ئىشلار قاراپ تۇرسا سەن يەنە شۇ پاسكىنىنىڭ غېمىدە! خوتۇنغا تويمىغان شۇ نەپىسنىڭ ئۈچۈن مېنى خارلاۋاتىسەن، بالاڭنى خارلاۋاتىسەن، مۇشۇمۇ سېنىڭ نوچىلىقىڭ؟!

ياسىنىڭ تېخى پۈتۈنلەي قارىيىپ كەتمىگەن كۆڭلى، كۆز چاناقلىرىدا قالغان بىر تامچە ياشتەك كىچىككىنە ۋىجدانى بۇ قاتتىق گەپلەردىن سىلكىنىدى، ئىزا، نومۇستىن پۇچۇلاندى، ئەمما جاھىللىققا پېتىپ كەتكەن ئەركەكلىك غۇرۇرى، ئاچچىق ئەلەمگە توشۇپ كەتكەن نەپسانىيىتى ھەر ۋاقىت ئۇنىڭغا يامان تەرەپتىن مەدەت بېرىپ تۇراتتى، ئۆزىنى جان-جەھلى بىلەن ئاقلايتتى، تەن بەرمەيتتى. ئويلايتتى: نەچچە خوتۇن ئالغان ئەركەكلەرمۇ خوتۇنلىرىنى تەڭ رازى قىلىدىكەنغۇ؟! تۇغۇلغان بالىلىرىنى ئۆز بالىسىدەك كۆرۈپ باقىدىكەنغۇ؟! كۆپ خوتۇن، كۆپ بالا دېگەن بەرىكەت دەپ بىلىدىكەنغۇ؟ ئۇ ئاشنىسىغا دۈم چۈشۈپ خوتۇنىدىن يۈز ئۆرۈمدى، ئەمدى بۇزۇقچىلىق قىلماي دەپ ئاشنىسىنى نىكاھلىق خوتۇن قىلدى، يەنە مۇشۇ خوتۇن-بالىسىنىڭ غېمىنى قىلىپ گۈلشەنىنى ئۇلارنىڭ خىزمىتىگە سالاي، ئائىلىنى ھەم ئاشخانىنى گۈللەندۈرەي دېدى، بۇنىڭ نېمىسى يامان؟ بۇ خوتۇننىڭ ئاقماس غۇرۇرى مۇشۇ ئىشلاردىنمۇ مۇھىمىما؟ ئۇ ئەگەر ئېرىنى ھەقىقىي ياخشى كۆرسە نېمىشقا ئۇنىڭ ياخشى كۆڭلىنى چۈشەنمەيدۇ، نېمىشقا ئۇنىڭ بىلەن قېرىشىدۇ؟ نېمىشقا پۇرسەت بەرمەيدۇ؟...

— سەن بۇنداق تەتۈرلۈك قىلما، ئېرىڭگە ھاقارەت قىلما،— دېدى ياسىن ئۆزىنى زورلاپ بېسىۋېلىپ، — ھازىر مەن ساڭا ئەمەس، سەن ماڭا نوچىلىق قىلىۋاتىسەن، ئاۋۋال ئۆيىنىڭ ئىشىنى بىر مۇقىمدىۋالاي، ئاندىن ئاشخانىنى ماڭدۇرىمەن، پۇل تاپىمەن، پۇل بولمىسا ئۆمەرنى قانداق ئاچقىمەن؟!

— ئۆيىنى ۋەيران قىلىدىكەن، ئەگەر تۈزەيمەن دېسەڭ ئا پاسكىنىنى نېرى يوقات، باشقىدىن ئەر-خوتۇن بولمىز، ياشىغاندىكىن تۈزۈك ياشايمىز. ئەگەر نىيىتىڭدىن يانمىساڭ مەن ساڭا ھەرگىز خوتۇن بولمايمەن، بۇ يەردىمۇ تۇرمايمەن. ھازىر ھاشىم بىلەن ساۋۇتمۇ ئىككىمىزنىڭ ئىشلىرىنى ئۇقۇپ بولدى، چوقۇم بۇ يەردىن كېتىمىزكەن دەپ يۈرۈيدۇ. سەن بۇنداق يۈرۈپىدىغان بولساڭ ئاشخاناڭدىن ئەمەس، خوتۇن-بالاڭدىنمۇ قۇرۇق قالسىن.

— پاه، ما گەپنى قالىتسى دەۋەتتىڭغۇ! سەن شۇنداق بولۇشنى تىلەيدىغان ئوخشىماسەن؟! نىيىتىڭ نېمانداق يامان خوتۇن سېنىڭ! خوتۇن دېگەن ئېرى بىلەن تەڭ كۆيۈنۈپ ئۆيىنى قىلمامدۇ؟! بارغانچە ئوساللىشىپ كېتىۋاتسەن، خوتۇن بولار سېنىڭدەك تەتۇر بولماس. شۇڭا مېنىڭ سەندىن رايىم يېنىپ كەتكىنى بىكار ئەمەس، چىرايلىق چىرايلىق ئەمەس، كۆيگەن چىرايلىق دېگەننى ئاڭلىغانمۇ؟ ئويلاپ باقسام، سېنىڭ مېنى كۆيدۈرىدىغان ھېچنېمەڭ قالماپتۇ! بولمىسا بۇنداق سەت كۆرۈنۈپ كەتمەستىڭ! شۇنداقتىمۇ سېنى يەنە ئۆزگىرىپ قالار، بۇرۇنقىدەك ياخشى بولار دەپ يۈرۈۋاتمەن. نەچچە يىللىق ئەر-خوتۇنچىلىقتىڭ يۈزىنى قىلىپ بولسىمۇ مېنى ئويلىساڭ، ماڭا بىر پۇرسەت بەرسەڭ نېمە بولىدۇ؟

— ئەمدى ئۈمىد كۈتمە، سەن مېنى ئويلاپ قويىمىغاندىكىن، مەن سېنى نېمىشقا ئويلايتتىم؟ كۆرۈڭگە سەت كۆرۈنۈپ كەتكەن بولسام ئاشۇ پاسكىنا چىرايلىقى خوتۇن قىلساڭلا بولمىدىمۇ؟...

ياسىنىڭ سەۋر قانچىسى تاشتى، چىرايى تۆمۈردەك قارىداپ سەتلەشتى:

— بولدى، بولدى، ئەمدى ساڭا گەپ قىلغان ئادەم ساراڭ، مەن قىلىدىغىنىمنى قىلىۋېرىمەن. خالىسام سېنى خوتۇن قىلىمەن، خالىسام كەشىڭنى توغرىلايمەن، لېكىن ھازىر ئەمەس! ھېچنەگە بارماي بالىنى باقسەن، ئاشخانىدا ئىشلەپ پۇل تاپسەن، ئۆمەرنى ئۆزەڭ ئېلىپ كەلگەن، ئۆزەڭ پۇل بېرىپ يامان ئۆگەتكەن، ئەمدى ئۆزەڭ ئەچىقسەن، ئۆمەرنى ئەچىقىپ نەگە يوقالساڭ يوقال. لېكىن ئاڭغىچە چېچىڭ ئاقىرىپ كەتكىچە مەشەدە ئىشلەيسەن. ھەركىم ئۆزىنىڭ قىلغان ئىشىغا ئۆزى جاۋابكار، ئۇقتۇغۇمۇ؟! بۇنىڭغىمۇ ياق دەپ باقە قېنى!

— سېنىڭ قولۇڭدىن كېلىدىغان نامەرتلىك مۇشۇ بولسا، پىشانەمگە پۈتۈلگىنىنى كۆرەي... — دېدى رەيھان كۆزىگە ئاچچىق ياش ئېلىپ، — ھەممە بالانى ماڭا ئىتتىرىپ قويۇپ ئۆزەڭ نومۇس قىلماي بۇزۇقچىلىق قىلساڭ، خۇدايىم بىر كۈنى جاجاڭنى بېرەر...

— ماڭا ئازراق يامانلىق تىلە، شۇم خوتۇن! — دېدى ياسىن تالغا ماڭغۇچ سەت ئالىيىپ، — ياخشىلىق ياراشمىغان ئادەمگە يامانلىق يارىشىدىغان ئوخشايدۇ، ئۆزەڭگە ئۆزەڭ قىلىدىڭ، مەندىن يامانلىما!

ياسن چىقىپ كېتىشىگە رەيھان ھۇجرىسىغا كىرىپ ئۇنىسىز يىغلاشقا باشلىدى، ئۆز ھالىغا ئېچىنىشتىن كۆرە، بالىسىنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ يىغلىدى. بالىسىنى ئېلىپ يۇرتقا كېتەي دېسە پۇلى يوق، مەرھۇم ئانىسى ئۇنىڭغا ”پۇل دېگەننى ئەر كىشى تۇتىدۇ، خوتۇن كىشى ساقلاپ بېرىدۇ، ئەردىن بىسوراق پۇل ئېلىپ خەجلىسەڭ بولمايدۇ“ دەپ ئۆگەتكەچكە، ئېرىنىڭ پۇلىغا كۆز قىرىنى سالماق. ئەمما بۇ ناكەس خوتۇننىڭ ساقلاپ بەرگەن پۇللىرىنى خوتۇنغا خىيانەت قىلىشقا ئىشلەتتى، ئەمدى كېلىپ خوتۇننى پۇلدىن قىسىپ مىدىرلىغىلى قويمىدى. بۇ ئاشخانىدا ئەمدى سودا بولمايدۇ، ئۆي بۇزۇلۇۋاتسا ئوقەت ئاقامدۇ؟ ياكى رەيھان ھەممىگە چىداپ بۇ ئائىلىنى ساقلاپ قېلىشى كېرەكمۇ؟ غۇرۇرىدىن رەھىمسىزلىكچە كېچىپ مۇشۇ تۇرمۇشتا ياشاۋېرىشى كېرەكمۇ؟ بالىسى ئوقۇۋاتىدۇ، خەنزۇچىدىن ئەمدى تىلى چىقىۋاتىدۇ، مەيلى قانداق ئەھۋالدا بولسۇن بۇ بالىنى ياخشى ئوقۇتۇش ھەر ئىككىلىسىنىڭ ئارزۇسى... لېكىن ياسن ئەمدى پۇل تاپالامدۇ؟ يەسلى پۇلىنى تۆلىيەلمەمدۇ؟ قايسى ھالىغا ئىككى خوتۇنى ۋە بالىسىنى باقمىدۇ؟ گۈلشەن راستىنلا ئۇنىڭ نىكاھلاپ ئالغان خوتۇنىمۇ؟ بۇ قانداق نىكاھ؟ تويىنى نەدە قىلدى؟ بۇ ئىشتىن ئاۋۋال رەيھاندىن رازىلىق ئېلىشى ھېچ بولمىسا دەپ قويۇشى كېرەكمۇ؟ بۇنداق ئوغرىلىقچە قىلىۋالغان نىكاھ نىكاھ بولامدۇ؟ گۈلشەن دېگەن مەينەت تام تۇشۇكىدىن تۇغۇلۇپتىكەنمۇ؟ ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەملەر؟ ئەر كىشى دېگەن شۇ دەرىجىدە دۆتلىشىپ، رەزگىلىشىپ كەتكەن بارمۇ؟ سۇرۇشتۇرەيمۇ خوتۇن ئالامدۇ؟ نېمىشقا بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلىمايدۇ؟ ئەگەر ئۇ پاكىنىڭ بويىدا قالسا قانداق قىلىدۇ؟! ئۆزىنىڭ بالىسىمۇ يا غېنى شاڭجاڭنىڭ بالىسىمۇ، كىم بىلىدۇ؟!...

رەيھان خارلىنىش تۇيغۇسى ئىچىدە كۆڭلى قاتتىق بۇزۇلۇپ، ئۆيىدىكىلىرىنى ئويلىدى؛ مەرھۇم ئانىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ھەممە دەردىنى تۆكۈپ بېرىدىغان، سىردىشىدىغان ئادىمى قالمىدى، دادىسى بولسا ئىش-ئوقىتىنىڭ تايىنى يوق، قىزىنى تالالىق قىلغاندىن كېيىن ئۇنى ئېرىگە تاشلاپ بەرگەن يۇۋاش ئادەم، قەدىناسى ۋاپات بولغاندىن ھالى تېخىمۇ خاراپ، ئوغۇللىرى بەك بېقىپ كەتسە كېلىنلىرى مۇنداقراق قارايدۇ. قارىم ئاكىسىنىڭ ئەھۋالىمۇ ياخشى ئەمەس، ھانئارغا چىقىمىغان بىلەن ئون بەش كۈندە بىر يىغىنغا قاتنىشىپ، ھۆكۈمەت بىلەن جامائەت ئارىسىدا قاتراپ ھېرىپ كېتىدۇ. رەيھان ئۇنىڭغا دەردىنى ئېيتقان بىلەن ئۇ ياسىغا يان بېسىپ، كۆپ خوتۇنلۇق بولۇۋالغانلىقىنى توغرا دەپ تۇرۇۋالسىچۇ؟ ئەينى چاغدا ئاكىسى ئۇنىڭغا ناھايىتى تەقۋا بىر بالىنى سايە

قىلغاندا رەيھان ئۇنىمىغان، چۈنكى ئۇ چاغدا ياسىن دېگەن بۇ نائەھلى بىچارە رەيھاننىڭ كالىسىنى قايدۇرۇپ بولغان. رەيھان ئۇنىڭ شەمشادىتەك قامەتلىرىگە، ناۋائىتەك گەپلىرىگە ئېرىپ ئۇنىڭغا تېگىشكە قارار قىلىپ بولغان. مانا ئەمدى ئىشتىن چاتاق چىققاندا ئاكىسىغا نېمە دېيەلەيدۇ؟! ئۇنىڭدىن قانداق ياردەم سورىيالايدۇ؟ پىخسىق يەڭگىلىرىدىنغۇ زادى ئۈمىد يوق. ياسىننىڭ ئۆيىدىكىلىرىگە ئەھۋالنى دېيىش ياكى ئۇلاردىن ياردەم سوراش مۇمكىن ئەمەس. ھازىر تېخى ئۇلار ئۆمەرنىڭ تۈرمىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ، ئەگەر بىلسە رەيھاننى ئۆمەرنىڭ بېشىغا چىققان دەپ قاراپ، توقۇناتتىڭ ھەممىنى ئۇنىڭ بويىغا ئارتىدۇ...

رەيھان بۇلارنى ئويلاپ قاتمۇ قات ئىسكەنجە، چارسىزلىك ئىچىدە ھەسرەتلىنىپ ياتتى، يۇرتىدا راھەت كۆرۈپ تۇرالىغان بولسا كۈلدا جاپا چېكىپ نېمە قىلاتتى؟ ئۇرۇغ-تۇغقان دېگەننىڭ ھەممىسى ئۆز ھەلەكچىلىكى، ئۆز دەردى بىلەن؛ كۈلنىڭ ئەھۋالىنى چۈشەنمەيدۇ، سوغا-سالام ئېلىپ بارسا خوش بولۇپ ئالىدۇ، كېتىدىغاندا ئۇزىتىپ قالىدۇ. كۈلغا چىققانلارنى پۇلنى جىق-جىق تېپىۋاتىدۇ دەپ ئويلايدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ بۇ يەردە ئەسكى تاملىقتا ئۆي تۇتقاندەك بىر كۈنمۇ ئارامخۇدا ياشىيالمىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ، ئۆي خەتەرلىك، تۆت بۇلۇڭدا ئەنسىزلىك... رەيھان مانا شۇ تاپتا بۇ ئۆيدە "سەككىز بال يەر تەۋرەتقانلىقىنى" تويۇپ، يۈرەكلىرى ئاغزىغا كەپلىشىپ قالاي دەۋاتىدۇ، "بالام، بالام" دەپ ئۇنىڭدىن ئەنسىرەۋاتىدۇ. بالىسى ئەمدى يەسىلدە ئوقۇپ بولدى، رەيھاننىڭمۇ بۇ يەرگە تارتىشقۇدەك ھېچنېمىسى قالمىدى. ياق، تېخى ئۆمەر بار، ئۆمەر تۈرمىدىن چىقىمىغىچە بۇ كۈنلەر سىقىلىش ئىچىدە ئۆتىدۇ. ياسىن چوپچوڭ تۇرۇپ ئەقلىدىن ئېزىپ خوتۇنىغا ئەسكىلىك قىلسا گەپ يوق، يايىراپ يۈرىدۇ؛ ئەمما ئۆمەر كىچىك تۇرۇپ، ھەۋەسنىڭ كەينىگە كىرىپ ئېزىپ، قارىغا كەتسە تۈرمىدە يىغلاپ ياتىدۇ... بۇ نېمىدېگەن تەڭسىزلىك؟! ئەسلىدە ئۆمەرنىڭ ئورنىدا ياسىن يېتىشى كېرەك ئىدى...

رەيھان بۇ خىيالدىن ھەيران قالدى، ئېرىگە شۇملۇق تىلىگىدەك دەرىجىدە ئۇنىڭغا شۇنچىلىك ئۆچ بولۇپ كەتكەنمىدۇ؟ توي قىلغاندىن بېرى رەيھاننى سۆيۈندۈرۈپ كەلگەن بۇ ئەر نېمىشقا ئات خۇددى ئېشەككە ئايلىنىپ قالغاندەك كەينىگە يېنىپ كېتىدۇ؟ ئەجىبا رەيھان چىرايىدىن كەتتىمۇ، ئېرىنى بۇرۇنقىدەك رازى قىلالمايدىغان بولۇپ قالىدۇمۇ؟! ئۇ چىرايىدىن كەتكەن بولسا ئەمەس غېنى شاڭجاڭنىڭ كۆزلىرى نېمىشقا بۆلەكچە چاقناپ، بۇغدىيەكلىرى

لىپىلداپ كېتىدۇ؟ ... گۈلشەن دېگەن پاسكىنىنىڭ زادى نەرى ياسىنى شۇنچە باغلىۋالغاندۇ؟! كۈندە يۇيۇنۇپ ئەتىر چېچىپ، چاچلىرىنى مايلاپ تۇرامدىغاندۇ؟ تۇتقان ئۆيلىرى زادى قانداقراق ئۆيدۇ؟ چوقۇم بۇ ئۆيدىن ئېسىل، پەردىلىرى بۇ ئۆيدىن چىرايلىق... بەلكىم يۇيۇنىدىغان مۇنچىسى تەييار. ياسىن ئەزەلدىن شۇنداق ئالىي تۇرمۇشقا ئېرىشىشى ئويلايتتى. لېكىن ئۇ ئۆزىلا شۇنداق شارائىتقا ئېرىشىپ قالماي نەچچە يىللىق جاپاكەش خوتۇنىنىمۇ ئېرىشتۈرۈشى كېرەك ئىدىغۇ؟! ... ئۇ ياسىنغا ئەگىشىپ كۈلغا چىققاندىن بېرى نېمە كۈنلەرنى كۆرمىدى؟ زىخقا گۆش ئۆتكۈزۈپ بولالماي قوللىرى قانداق قاپارمىدى؟ ھەتتا بالىسى بويدا بار ۋاقتىدىمۇ تەستە دوغىيىپ ئولتۇرۇپ گۆش چاناپ، ماڭلاي تەرنى سۈرتۈپ كۈن-كۈنلەپ مۇشەققەتتە ئىشلىمىدىمۇ؟ ياسىن كاۋاپ سېتىپ خۇشال يېنىپ كەلسە ئۇنىڭ بوينىغا ئېسىلىپ سۆيىمىدىمۇ؟ بازار باشقۇرۇشنىڭ ئادەملىرى تۇيۇقسىز كېلىپ كاۋاپدانلىرىنى تارتىۋېلىپ جەربانە قويسا قاپاقلىرى ساڭگىلاپ يېنىپ كەلگەن شۇ ئېرىگە تەسەللىي بېرىپ ئۈمىد بېغىشلىمىدىمۇ؟ بېيجىڭنىڭ سوغۇق شاماللىق قىش كېچىلىرى كۆمۈرخانىدا ئېرىنى ئىسسىتىپ ئۇنىڭغا راھەت بەخش ئەتمىدىمۇ؟ ... بالىسى تۇغۇلغاندىن كېيىن بىللە تارتقان جاپا-مۇشەققەتلىرىچۇ تېخى، ياسىن بۇلارنى قانداق قىلىپ بۇنچە تېز ئۇنتۇپ قالدى؟ نېمىشقا ئوغلىنى كۈندە ئاپىرىپ-ئەكىلىش جەريانىدا بولسىمۇ شۇلارنى ئويلاپ پەيلىدىن يانمايدۇ؟ نېمىشقا ئوغلىنىڭ سەبىي كۆزلىرىگە قاراپ، پاكلىق-گۈزەللىكنىڭ قەدرىنى ھېس قىلمايدۇ؟ ...

رەيھان بۇنىڭ جاۋابىنى تاپتى: ئۇ ئاشۇ ئاشۇ ”جىن“ نىڭ چاچلىرىغا ئىلىنىپ قالغان؛ ئاشۇ ”جىن“ نىڭ قوينىدا ئادەم ئەمەس، ھايۋانغا ئايلىنغان؛ ئاشۇ ”جىن“ نىڭ كۆزىگە كىيۋالغاچقا، شۇ مەينەتنىڭ ئەۋرىتىدىن باشقا ھېچنېمە كۆزىگە كۆرۈنمەس بولۇپ قالغان! ...

كۈنلەر ئۆتۈۋەردى، ياسىن خوتۇنىغا ئۆزىنىڭ ئەركەكلىكىنى كۆرسىتىپ نوچىلىق بىلەن ياشاۋەردى، غېنى شاخجاڭنىڭ ھارىقىنى پات-پات ئىچىۋەردى. رەيھان گويى ئىچىدىكى قورساق كۆپۈكى زەھەرلىك گازغا ئايلىنىپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىغا تاراپ كەتكەندەك شۇنچە ھالسىز، دەرىمانسىز، ھېسسىياتسىز ئىدى، مۇزدەك گۈزەللىكى ئۇنىڭغا بىر قارىغان ئادەمنىڭ تېنىنى شۈركەندۈرەتتى، ئازاب، ھەسرەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەكچى بولغانلار ئۇنىڭ چېرىگە قارىسا ئەينەن كۆرەلەيتتى.

ئاشخانىدا كۈنىگە ئاران نەچچە يۈز كويلۇق سودا بولاتتى، بۇنداق كېتىۋەرسە ئاشخانىنىڭ بارلىق چىقىملىرىنى قامداش تەسكە چۈشەتتى. پۇلى بولمىسا ئاشىنىسىنىمۇ ئوڭلاپ باقالمايدىغانلىقىنى بىلىدىغان ياسىن بۇنىڭغا ئامال قىلالىدى، خېرىدارلارنى بويىدىن سۆرەپ ئەكىرىگىلى بولمايتتى. ئۇ گۈلشەن بار ۋاقتىدا سودىنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى ئويلاپ، گۈلشەننى ئەكىلىۋالسا مالا ھەممە ئىش ئوڭشىلىدۇ دەپ يۈرەتتى، ئەمما رەيھاننى بۇنىڭغا كۆندۈرۈپ بولالمىدى، يا ئۇنىڭ خېتىنى بېرىپ ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىرالمىدى، بۇنداق قىلسا بالىسىدىنمۇ ئايرىلاتتى، بالىسىنى رەيھاندىن زورلاپ ئېلىۋالسا ئۇنى مىڭ جاپادا باقمىسا بولمايتتى، گۈلشەنگە ھەم تۇتقۇزۇپ قويالمايتتى. رەيھاننى ئۇرۇپ بويىسۇندۇراي دېسە بۇنچە ۋەھشىلىشىپ كېتىشكە كۆڭلى ئۇنىمايتتى، ھەم غېنى شاڭجاڭنىڭ ئەيىبلىشىدىن قورقاتتى. شۇڭا ئۇ كاللىسىنى "ساراڭ" قىلىشنى خالىماي، پەيت كۈتۈپ تۇرۇۋەردى؛ بۇنىڭ قانداق پەيت ئىكەنلىكىنى ئۆزىمۇ ئاڭقىرالمىتتى، بەلكىم رەيھان ئۆزگىرىپ، پەيلىدىن يېنىپ قالار دەپ ئويلىغاندۇ... ئاقىۋەتتە ئۇ رەيھاننى ئاسقۇغا ئېسىپ قويدى، پۇراپ قالغان گۆشتەك تاشلاپ قويدى. يېڭى خوتۇننىڭ ھۇزۇرى ۋە كەيپ-ساپانى قولىدىن بەرمەي ئىچىپ-چىكىپ يۈرۈۋەردى.

كېيىنكى ئايدا ياسىنغا ئوغلنىڭ يەسلى پۇلىنى تۆلەشمۇ ئېغىر كەلدى، ئوغلى چوڭ بولسا، بىلىملىك بولسا ئۆزىدەك كاۋاپچى بولماي، ئالىم بولاتتى. بۇنىڭغا ئىلگىرى ئىشەنگەن ياسىن ئەمدى ئانچە ئىشەنمەس بولدى، بۇرۇنقىسى كاللىسى ساق ئىدى، ئەمدى نېمە بولدى؟! شەھۋەتتىن قايدى، بىر قۇرت قۇلىقىدىن تېشىپ مېڭىسىگە كىرىپ كەتسىمۇ ئۇ قۇرت زەھەرلىنىپ ئۆلگۈدەك دەرىجىدە كاللىسى بۇزۇلدى. بۇنداق كاللىدا ساغلام پىكىر، يۈكسەك پىلان نېمە ئىش قىلسۇن؟! شۇنداق قىلىپ ئۇ بالىسىنى يەسلىدىن چىقىرىۋېلىپ رەيھانغا تاشلاپ بەردى. ئاشخانىنىڭ سودىسى ئالدىراش بولمىغاچقا، بالىسىنى بېقىش رەيھانغا تەس كەلمىدى، ئەمما بالىسىغا ھەر بىر قارىسا ئۇنىڭ ئەبلەخ دادىسىنى ئويلاپ ئىچى غەزەپتىن ئۆرتىنەتتى. بۇ ئۇكىسىغا ئامراق ئۆمەرنى ئويلىسا، ئۇنى بەك ئۇزۇن يېتىپ كېتەرمۇ؟!... دەپ تولا غەم قىلاتتى. ئۇ غېنى شاڭجاڭنىڭ ھېلىقى چاغدا دېگەن گەپلىرىنى ئۇنتۇمايتتى، ئەمما تېلېفون ئۇرۇپ ياردەم سوراشنى ئويلىسا ۋۇجۇدى قارا باسقاندەك ئېغىرلىشىپ كېتەتتى. بۇ گەپنى ئەسلىدە ياسىن دېيىشى كېرەك ئىدى، ئەمما ئۆتكەنكى پاراڭدا غېنى شاڭجاڭ ياسىننىڭ ئىلتىجاسىنى رەت قىلغانلىقىنى ئېيتقان؛ ئەمما رەيھان ئۇ گەپنىڭ ئۇچىنى چىقىرىپ بولغىچە كۆزلىرى ئويناپ، ئۆزىنىڭ ياردەم

قىلىدىغانلىقىنى پۇراتقاندى. دېمەك، غېنى شاڭجاڭنىڭ پۇلىدىن تەمەبى يوق، خوتۇندىن تاماسى بار. بۇنداق ئادەم بىرەر نىيەتنى كۆزلىمىسە بىر كىمگە ئالدىراپ ياردەم قىلمايدۇ؛ ئۇنى دېمىگەندىمۇ، سودا قىلىدىغان ئادەم ھەرگىز زىيان تارتىدىغان ئىشنى قىلمايدۇ...

رەيھان بىر ھەپتە ئويلىنىدى، ھەر كۈنى ئويلىنىدى، ياسىنىڭ قىلمىش-ئەتمىشلىرى ۋە ئۇچرىغان خورلۇقلىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ تۇرۇپ ئويلىنىدى. ئۆمەرنىڭ ھەر كۈنى تۇزلۇق مومىنى يەپ، قاماقخاننىڭ بىر بۇلۇڭىغا سېپىپ، ئۆزىنىڭ سۈيۈڭۈكىنى پۇراپ، تامغا ئۇسۇپ يىغلاپ يۈرگەنلىرىنى خىيال قىلسا غېنى شاڭجاڭغا دەرھال تېلېفون قىلىپ، ھەممە دەردىنى تۈكۈپ، قانداقلا قىلسا شۇ ئۆمەرنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقىشىنى ئويلايتتى. ئەمما غېنى شاڭجاڭنىڭ تەمەخور كۆزلىرىنى ئېسىگە ئالسا، ۋۇجۇدى شامال سوققان ياپراقتەك تىترەپ، پىكىرلىرى چىگىشلىشىپ كېتەتتى... بۇ بىر ھەپتىلىك زىددىيەتلىك خىيال داۋامىدا غېنى شاڭجاڭ بىلەن ياسىن تەكرار-تەكرار ئۇنىڭ يۈزىنى مۇجۇپ ھالىنى قويمىدى. ياسىن ھەر ۋاقىت نەپرەتلىك بىر سايە بولۇپ رەيھاننىڭ پىشانىسىنى قارايتىپ تۇراتتى؛ رەيھان ئۇنى ھەر قېتىم ئويلىغاندا قوشۇمىسىنى تۇرۇپ بىر غەزەبلىنەتتى، ئاھ ئۇراتتى. غېنى شاڭجاڭ ھېچ ۋاقىتتا بىكارغا ئىش قىلمايدىغان قاقۋاش سودىگەرنىڭ سىياقىدا رەيھانغا كۆز تىكىپ تۇراتتى. ياسىن غېنى شاڭجاڭنىڭ نىيەتلىرىنى بىلەمدىغاندۇ؟ ئۆزى ئەتىۋارلاپ ئالغان چىرايلىق خوتۇننى شۇ قېرى ئاغىنىسىنىڭ ئالدىغا ئىستىرىپ ئاپىرىپ قويۇۋاتقانلىقىنى ئويلاپ يېتەلمەيدىغاندۇ؟ ... رەيھان ھەر كېچىسى ياستۇققا يالغۇز باش قويغاندا ئاچچىق ياش تۆكەتتى، ياسىنغا بولغان غەزەپ-نەپرەتنى چېكىگە يېتەتتى: ” ئاۋۋال ھارنىقىنى ئىچتىڭ، ئاندىن گېپىنى ئاڭلىدىڭ، ئاندىن خوتۇنۇڭنى خارلىدىڭ، ئاندىن ئۆلۈك قوينىڭ گۆشىدەك تاشلىدىڭ... ھەممە يامانلىقنى ئۆزەڭ باشلىدىڭ، قاراپ تۇر، خىيانەت دېگەننىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ساڭا كۆرسىتىپ قويمىمەن، خىيانەتنىڭ زەھەردىن ئاچچىق تەمىنى ئۆزەڭگە تېتىتمەن... “

ئەمما ئۇ ئەتىسى ئويلىغاندا كېچىدىن سۈرگەن دەھشەتلىك خىياللىرىنىڭ بىر قاباھەتلىك چۈشتەك ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلاتتى، ئۆزىنىڭ ھەرگىز ئېرىگە خىيانەت قىلمايدىغانلىقىنى، ئېرىدىن قورقىمىمۇ خۇدادىن

قورقىدىغانلىقىنى ئويلايتتى... بۇ تۇيغۇ ۋە خىيال داۋالغۇشلىرى ئۇنىڭ روھىدا دېڭىز دولقۇنلىرىدەك مەۋج ئۇراتتى، ئۇ بۇ دولقۇندا ئاجىز بېلىقتەك جان تالشاتتى...

ھەپتىگە سوزۇلغان روھى كۈرەش ئۇنى قاتتىق ھالسىراتتى، بۇ كۈنلەردە ياسىن ئۇنىڭغا چىرايىنى ئېچىپ، چىرايلىق گەپتىن بىرنى قىلغان بولسىمۇ رەيھاننىڭ تىنىمىز روھى كۈرەشلىرى توختىغان، كۆڭلى تىنچلىنىپ قالغان بولاتتى. ئۇنداق بولمىدى، ياسىن بالىسىنى ئەركىلىتىپ قويغان بىلەن رەيھانغا يەنىلا گەپ قىلمىدى. رەيھانمۇ ئۆزىنىڭ كۆڭلىدە باش كۆتۈرۈۋاتقان ئىسيانكارلىقنى ئۇنىڭ سېزىپ قېلىشىدىن قورققانداك، چىش يېرىپ بىر نەرسە دېمىدى. ياسىن ئۇنى مۇشۇنداق تاشلىۋېتىش ئارقىلىق قىينايمەن، باش ئەگدۈرمەن دەپ ئويلىغان بولسا كېرەك، رەيھاننىڭ ھەر كۈنلۈك روھى ھالىتىدىن، ئۆزى بىلگەنچە سۈرۈۋاتقان خىياللىرى ۋە پىلانلىرىدىن بىخەۋەر ئىدى. ئۇنىڭ ئۆز كۆڭلىدە ئېرىنى نەپرەت بىلەن قەدەممۇ قەدەم قوغلاپ چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭدىنمۇ "مۇھىم" بولغان، قولىدىن ئىش كېلىدىغان، گۈزەل ئايالنىڭ قەدرىنى بىلىدىغان بىر ئادەمنى قارشى ئېلىۋاتقانلىقىنى بىلمەيتتى.

ھەپتە ئاخىرىدا ياسىن غەلىنى يىغىشتۇرۇپ، خوتۇن-بالىسىنى تاشلاپ قويۇپ يەنە تالاغا ماڭدى، كۆزى تالاغلا قاراپ قالغان ئەرنى كىم قايتۇرۇپ كېلەلەيدۇ؟ ئۇنىڭغا تەسىر قىلغۇدەك بىر گەپ... ياق، گەپمۇ ئاقمايدۇ. دەيدىغاننىڭ ھەممىنى دېيىشىپ بولدى، يەنە دېسە يەنە شۇ! قولىدىن تارتىپ يۈزىگە بىر شاپىلاق سېلىش، ياق، رەيھان ھەرگىز بۇنداق قىلالمايدۇ! ئۇنىڭغا تەسىر قىلغۇدەك، ئىچىدىن قان كەتكۈدەك، زەھەر يۇتقان كەبى تولىغانغۇدەك بىر ئىش قىلىش... رەيھان مۇشۇنى ئەڭ توغرا تاپتى، غەزەپ كەلگەندە شەيتان ساماغا چۈشۈدۇ... رەيھان ئەمدى شادىيانە ئۇسسۇل ئوينىمايدۇ...

رەيھان ياسىن بىلەن غېنى شاڭجاڭ ئۇچرىشىپ ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن كەسكىنلىك بىلەن ئۇنى باستى، بىر كېلىپ، تېلېفونغا كىرگۈزۈۋالغان نومۇرغا بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن كەسكىنلىك بىلەن ئۇنى باستى، بىر سايراشتىلا تېلېفون ئېلىندى، غېنى شاڭجاڭنىڭ ھايجانلىق ئاۋازى يېتىپ كەلدى:

— ئەھۋالغىز ياخشىمۇ سىڭلىم...

رەيھان بۇ يېقىملىق چاقىرىشنى ئاڭلاپ يۈرۈكى سەل جايغا چۈشتى، ئەمما دەيدىغان گېپىنى دەمال تاپالماي سەل ھودۇقتى:

— ھە... ياخشى. ئۆزىڭىزچۇ؟ خوتۇن-بالىلىرىڭىز تىنچلىقتۇ...

— نەدىكى خوتۇن بالىنى دەيسىز، خوتۇن تېخى ئۈرۈمچىدىن كەلمىدى، ئوينايدىغان ئويۇنلىرىنى ئويناپ بولالمىغان چېغى.

— مەن شۇ ئۆمەرنىڭ ئىشىنى دەپ تېلېفون قىلغانىم... — دېدى رەيھان گەپنى سوزۇۋېتىدىغان بۇ ئادەم بىلەن

ئۇزاق گەپلىشىشنى خالىماي — ئۆتكەندە ياردەم قىلالايمەن دەپتىڭىز، بولسا بىر ياردەم قىلغان بولىشىڭىز...

— ئۇنىڭغا ئاز دېگەندە ئوتتۇز مىڭ كوي بولمىسا بولمايدۇ، — دېدى غېنى شاڭجاڭ پارىخورلارنىڭ پىرىدەك،

— ئون بەش مىڭنى ساقچىغا بەرسەك، ئون مىڭنى ساتراش قىزىنىڭ ئاتا-ئانىسىغا بېرىپ ئەرز قىلدۇرمىساق، بەش مىڭنى دۇكان ئاچقان تەتەيگە بەرسەك ئاندىن بۇ ئىشنى تۈگەتكىلى بولىدۇ.

— ۋاي بۇنچە پۇلنى نەدىن تاپارمىز ئەمدى؟! — دېدى رەيھان ئەلەم بىلەن ۋايساپ، — نېمانداق تويماس

خەقلەردۇر بۇ!

— ياسىنغا دەڭ، پۇلنىڭ جايىنى قىلسۇن.

— ئۇ بۇنداق قىلالىغان بولسا مەن سىزگە تېلېفون قىلمايتتىم. ئۇ يېنىمىزدا بارىنى ئاشنىسىغا خەجلەپ

تۈگەتتى. ئاشخاندا ھازىر تۈزۈك سودا يوق، ياسىننىڭ ھېچنېمە بىلەن كارى يوق، ئۇ بۇنداق كېتىۋېرىدىغان بولسا ئاشخانا تاقىلىپ قالدۇ...

— قانداق مەسئۇلىيەتسىز نېمە ئۇ! ئويىنىسىمۇ ئويناپ ئاشخاننى تۈزۈك ماڭدۇرسا بولمامدۇ؟ ئىككى

خوتۇن ئالدىم دەپ سىزنى تاشلاپ قويسا قانداق بولىدۇ؟ ئەمدى كەلسە قاتتىقراق گەپ قىلمىسام...

— ئۇنىڭغا گەپ قىلغاننىڭ پايدىسى يوق، ئۆزىنى بىلەر، ئۆزىنى بىلمىسە بېشىنى يېگەندە بىلەر.

— ئىككىڭلار يەنە ئۇرۇشۇپ قالدىڭلارما؟ مەن ئۆتكەندە كەلگەندە ئازراق تەربىيە قىلغان، خوتۇنۇڭنى ئۇرما، ھايۋاننى ئۇرساڭ بولىدۇ، ئادەمنى ئۇرۇشقا بولمايدۇ، خوتۇننى ئۇرۇش ئۆتۈپ كەتكەن نامەرتلىك، بۇنداق نامەرتلىك قىلىدىغان بولساڭ، ئىككىنچى مېنى ئىزدىمە... دېگەن. ماقۇل دەپ كەتكەن، يەنە ئوساللىق قىلىپتۇ-دە، ۋاي ئادەم بولمايدىغان گۇي!

— ئۇ ھازىر كېچىلەپ ئۆيگە قايتمايدۇ... دېدى رەيھان ئىختىيارسىز دەردىنى تۈكۈپ، — ھازىر ئۇنىڭغا شۇ ئاشنىسىلا بولسا بولدى، سىز ئېلىپ بەرگەن خوتۇن ئۇنىڭغا بەك يارىشىپ كەتتى، لېكىن سىزدىن ئاغرىنمايمەن، كالىسى ئىشلەيدىغان ئادەم ئىش دېگەننى ئويلاپ قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئەقلىنى ئېشەك غاجاپ كەتتى، بالىنىمۇ يەسلىدىن چىقىرىپ ماڭا تاشلاپ بەردى. ئاجرىشىمەن دېسەم تېخى ئۇنىمايدۇ، يۇرتقا كېتەي دېسەم يا پۇل بەرمەيدۇ، گۈلشەننى ئاشخانا قويۇپ قويىمەن، سەن بىلەن تەڭ خوتۇن قىلىمەن دەيدۇ، دەپ بېقىڭ، ئادەمنى قاراپ تۇرۇپ مۇشۇنداق خورلىسا بولامدۇ؟! بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى سىزگە ماختىنىپ تۇرۇپ دېگەندۇ؟

— ياق... بۇنى ئۇقماپتىمەن، ماڭا شۇ گۈلشەننى ئاپىرىپ ئىشلەتسەم بولاتتى، خوتۇن كۈنلەپ ئۇنىمايۋاتىدۇ.. دېگەن گەپنى قىلدى. سىزگە بۇنچىلىك ئەسكىلىك قىلار دەپ ئويلىماپتىكەنمەن، راستىنلا ئادەم ئەمەس نېمىكەنغۇ ئۇ!

رەيھان غېنى شاڭجاڭ بىلەن تەڭلا ياسىنى تىللاۋەرگەننىڭ پايدىسى يوقلۇقىنى ئويلاپ گەپنى يەنىلا ئەسلى مەقسەتكە بۇردى:

— ئەھۋال مۇشۇنچىلىك غېنىكا، ئۆمەرنى مەن ئېلىپ كەلگەچكە بالانىڭ ھەممىسىگە مەن قالدىم، دېسەم گەپ جىق، دەرد تۆكىدىغان ئادەم تاپالماي سىزگە دەۋاتىمەن، سىز بۇ يەرگە بىزدىن بۇرۇن كەلگەن، جىق ئىشلارنى ئۇقسىز، مۇناسىۋەت دائىرىڭىز كەڭ، پۇل خەجلىسەكمۇ ئازراق خەجلىپ شۇ بالىنى ئەچىقىدىغاننىڭ ئامالىنى قىلغىلى بولارمۇ؟

— ھەي تەس جۇمۇ، ھازىر ھېچكىمگە قۇرۇق گەپ خوشياقمايدۇ، بۇلار ئۈچۈن نەچچە مىڭ كوي دېگەن پۇل ئەمەس، ئىككى-ئۈچ تۈمەنى قومارمىسا ئىش بېجىرمەيدۇ. بۇنداق ئىشنى بىز تولا كۆرگەن، مەن تېخى سىزگە ئەڭ تۆۋەن مۆلچەرىمنى دەۋاتىمەن...

— پۇلدىن باشقا ئامال يوقكەن — دە، ئەگەر بىزمۇ سوتقا دەۋا قىلساقچۇ؟

— ئۇنىڭغا ئادۋوكات تېپىش كېرەك، ئۇنىڭغىمۇ ئون مىڭ كويىدىن ئارتۇق پۇل خەجلىمىسە ئىشىڭىزنى قىلىپ بەرمەيدۇ، ئۆمەرنى ئاقلاپ چىقالسا چىقتى، ئاقلاپ چىقالمىسا خەجلىگەن پۇلڭىز بىكار كېتىدۇ. ئادەتتە بۇنداق گۇياپلار پۇل تېپىشقا تۇرۇپ كەتكەن، ئىشنى ھەل قىلالمىسا جىنايەتچىنىڭ گۇناھى ئېغىر كەن، ئامال بولمىدى دەپلا گەپنى تۈگىتىدۇ. ئەگەر ئۆمەرنى قاماتىن ۋاقتىدا ئېلىپ چىقالمىساڭلار سوت ئېچىپ قالسا ئۇنى كىچىككەن دەپ قاراپ ئولتۇرماي يەتتە-سەككىز يىل كېسىۋېتىشى مۇمكىن، ھازىر ئۆسمۈرلەر تۈرمىسى دەپ بىر نېمە قۇرۇلدى، ئەگەر ئۆمەر بۇ تۈرمىگە كىرىپ كېتىپ قالسا پۇل خەجلىمىمۇ ئەچىقمايسىلەر...

رەيھان بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ شۈركىنىپ، تىترەپ كەتتى، جىددىيلەشكىنىدىن بىر ھازا نېمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى؛ ئەگەر ئۆمەر راستىنلا كېسىلىپ كەتسە رەيھان يەتتە-سەككىز يىل ئازاب چېكىدۇ دېگەن گەپ. بۇ جەرياندا ياسىن بىلەن ئۆي تۇتۇش مۇمكىن ئەمەس، ياسىننىڭ تۇغقانلىرىنىڭ يۈزىگە ھەم قارىيالمىدۇ... بۇ ئەمدى نېمە ئازاب، نېمە كەلگۈلۈك!

— باشقا بىرەر ئامال بولماسما!... — دېدى رەيھان ئايانچىلىق، ئىلتىجالىق، زەئىپ ئاۋازدا، — سىز بىرەر ئامالنى قىلالماسسىزمۇ؟ ئۆتكەندە ياخشى گەپلەرنى قىلىۋاتاتتىڭىز، بولسا بىر ياردەم قىلىشىڭىز بولاتتى.

— مەن ياردەم قىلمايمەن ئەمەس، قىلىمەن؛ لېكىن گەپنىمۇ ئوچۇق قىلىمەن. بۇ ئىشنى پۇل بىلەنلا ھەل قىلغىلى بولىدۇ دېدىم، ياسىنغىمۇ شۇنداق دېگەن، لېكىن ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ تۇرمايمەن، چۈنكى مەن مەيدىسىگە مۇشتاپ يۈرگەن ئۇ نوچىنىڭ ساخاۋەتچىسى ئەمەس. ئەمما سىز دېگەن خوتۇن كىشى، پۇل تاپالمىسىز، سىزگە پۇل بېرىپ تۇرالايمەن؛ ئېرىڭىزگە بېرىپ تۇرمىغان پۇلنى سىزگە بېرىپ تۇرالايمەن، پەقەت سىزنىلا دەپ بۇ ئىشىڭىزغا مېڭىپ

بېرەيلەيمەن. ئۆتكەنكى گېپىمدىن شۇنى ھېس قىلغانسىز، مەن ئېرىڭىزنى دەپ ئەمەس، سىزنى دەپ بۇ ئىشقا ماقۇل دەۋاتىمەن. مېنىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق قىلىدىغانلىقىمنى بىلىدىغانسىز؟ سىز ئەقىللىق ئايال، بۇنى بىرەر قۇر چۈشىنىپ بولىدىڭىز... ئەمدى گېپىڭىزنى ئاڭلاپ باقسام بولىدۇ.

رەيھاننىڭ ۋۇجۇدىنى نەچچە كېچە قاپاھەتلىك چۈشتەك بېسىۋالغان قاپقارا ۋەھىمە مانا ئەمدى ئەمەلىيەتتە غۇۋا كۆرۈنۈۋاتاتتى، ياق، ئېنىق كۆرۈنۈۋاتاتتى. ئەرلەرنىڭ ئاشۇ ئىشتىن بۆلەك ئويلايدىغان نېمىسى باردۇر؟ خوتۇن خەقنى بويسۇندۇرۇپ ئۆز نەپسىنى قاندۇرۇشتىن باشقا نېمە غايىسى باردۇر؟...

رەيھان ياسىنى يەنە بىر رەت نەپەت ئىلكىدە ئەسلىدى، خىيالىدا ئۇنى گوبيا غېنى شاڭجاڭ بىلەن بىرلىشىپ ئۆزىنى مۇشۇ ھاڭغا قىستىغاندەك ھېس قىلىپ، ئوتقا چۈشكەن قىلدەك تولغاندى، زارلاندى، قانداق جاۋاب بېرىشىنى بىلمەي قىيىنالىدى، كالىسى ئېلىشىپ گاراڭ بولدى، ئۆزىنى ئۆزى ئەمەستەك ھېس قىلىپ ساراڭ بولدى... بىراق كۇھىقاپنىڭ ئېغىزىنى ئۆزى ئاچقاندىكىن ئۆزى ئېتىشى كېرەك، بوران-چاپقۇندا قالسىمۇ مەزمۇت تۇرۇشى، بۇ ئۆتكەلدىن ئۆتۈپ كېتىشى كېرەك. غېنى شاڭجاڭنىڭ ئاشۇنداق ئادەملىكىنى بۇرۇنلا بىلىدۇ، بۇنداق بولۇشىنى ئۆزىمۇ مۆلچەرلىگەن، ئەمما نەق بۇ پەيتتە نومۇسنى سېتىش ئۇنىڭغا ھايات-ماماتلىق تاللاشتەك قىيىن كەلدى. ئىپپەت-نومۇسنىڭ ئايال كىشى ئۈچۈن ھاياتلىقتەك قەدىرلىك ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى، نېمىشقا بەزى پاك قىزلارنىڭ ئىپپەت-ھايا، ئار-نومۇس، غۇرۇر-ۋىجدان ئۈچۈن جېنىدىن كېچىدىغانلىقىنىڭ تېگىگە يەتكەندەك، ھەقىقىي گۈزەللىكنىڭ سىرىنى يەشكەندەك بولدى. بىر ھەپتىدىن بۇيان روھىي كۈرەش، ئىزتىراپلىق خىياللار ئىچىدە ئېلىشىپ قالاي دېگەنلىرىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندى...

رەيھان جاۋاب بەرمەيلا تېلېفوننى بېسىۋەتتى، بىر نۇقتىغا تىكىلىپ ئۇزاق تۇرۇپ كەتتى، ئۇ قاراۋاتقان نۇقتا بىر قارا چېكىت ئىدى، ئۇ قارىيىپ ئاخىر ئەتراپىنىڭ ھەممىسىنى زۇلمەتكە ئايلاندۇرۇۋەتتى، دېمەك، ھاياتتا بىر داغ قالسا ئۇنى ئۆچۈرمەك تەس. رەيھان پەقەت شۇنىلا ئويلىدى، يۈزىگە چۈشكەن داغنى مەلھەم بىلەن داۋالاپ ئاقارتقىلى، يوقاتقىلى بولغان بىلەن، ئىپپەت-نومۇسقا چۈشكەن داغنى يوقاتقىلى بولمايدۇ. بىر نومۇسلىق ئايال ئۈچۈن نومۇسنى قۇربان قىلىشتىنمۇ ئېغىر ئىش بولامدۇ؟ ئىمانغا قانداق يۈز كېلىدۇ؟ ئېرىنىڭ، بالىسىنىڭ يۈزىگە

قانداق قارايدۇ؟ مەرھۇم ئانىسى بىلەن خىيالىدا قانداقمۇ كۆڭۈللۈك مۇڭدېشالايدۇ؟ يۇۋاش ئاتىسىنى، ئاكىسىنى قانداقمۇ بۇرۇنقىدەك خاتىرجەم ئېسىگە ئالالايدۇ؟ تېلېفونىدا قانداقمۇ ئازادە گەپ قىلالايدۇ؟

ئۇ كۆكسىگە تولدۇرۇپ نەپەس ئالدى، ئەمما خىيالى تىنچمايتتى، شۇنچە پاكلىق بىلەن ئۆزىنى قوغدىغان بىلەن ئېرى قانداق قىلدى؟ پاك، ئىپپەتلىك خوتۇننىڭ قەدىگە يېتىپ ئۇنى ئون نەچچە كۈندىن بۇيان باغرىغا بېسىپ باقتىمۇ؟ كۆڭلىنى خوش قىلىدىغان بىر ئىش قىلىپ باقتىمۇ؟ بۇغۇن ئېرى تۇرسۇن، ئەقەللىسى خوتۇنغا نورمال ئادەمدەك مۇئامىلە قىلىپ باقتىمۇ؟ بۇ ناھەقچىلىك، بۇ كۆڭۈلسىزلىك قاچانغىچە داۋاملىشىدۇ؟! ئۆمەر مانچە يىل كېسىلىپ كەتسە ئۇنىڭ ئۇۋالى كىمگە؟...

رەيھان يەنە نەچچە كۈن ئۆزى بىلەن ئېلىشتى، ئۆزى بىلەن قېرىشتى، ئۆزى بىلەن ئەپلەشتى، ئادەمنىڭ ئەڭ چوڭ دۈشمىنىمۇ، ئەڭ ئېسىل دوستىمۇ يەنىلا ئۆزى ئىكەن، قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۆزى بىلەن قانداق مۇرەسسە-مادارا قىلىش كېرەك؟ زىخىمۇ كۆيىمەيدىغان، كاۋاپمۇ كۆيىمەيدىغان قانداق ئۇسسۇل بار؟ غېنى شاڭجاڭغا ۋەدە بېرىپ قويۇپ، ئۆمەر تۇرمىدىن چىقىۋالغاندىن كېيىن بىر يەرگە قېچىپ كەتسەچۇ؟ ئۇ قاقۋاش ئوغرى رەيھانغا شۇنچە ئاسان ئالدىنارمۇ؟ يامان خوتۇنلار ھەم قېلىن، ھەم ئالدامچى كېلىدۇ، رەيھان ھەرگىز بۇنداق خوتۇنلارنى دوراپ بولالمايدۇ.

رەيھان غېنى شاڭجاڭنىڭ گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئاڭلىمايلا تېلېفوننى بېسىۋەتكەنلىكىنى ئويلاپ قالدى، شۇ چاغدا ”ئۇنداقتا سىز مېنى نېمە قىل دەيسىز؟“ دەپ سورىغان بولسا، شاڭجاڭنىڭ مەقسىتى ئايدىڭلىشاتتى. خوتۇن كىشى تۇرۇپ دادىلىق بىلەن تېلېفون ئۇرۇپ گەپ باشلىغاندىكىن گەپنى ئاخىرىغىچە ئاڭلاپ ئاندىن قارار قىلغان بولسا ياخشى بولاتتى، تېلېفوننى بېسىۋېتىپ ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى خىيالىنى ئاشكارىلاپ قويغاندەك بولدى، ھەقىقەتەن خۇددىكى بارنىڭ مۇنىكى بار دېگەندەك سەت ئىش بولدى...

رەيھان بۇلارنى ئويلاپ يەنە نەچچە كۈن ئىچى پۇشۇپ تىتىلداپ يۈردى، ھەتتا غېنى شاڭجاڭنىڭ تېلېفون ئۇرۇپ قېلىشىنى خالار-خالماس كەيپىياتتا ساقلىدى. شاڭجاڭ تېلېفون قىلمىدى، ئەگەر شۇنداق نىيىتى بولسا ئۆز

ئايىغى بىلەن كېلىۋاتقان توشقانغا ئوقيا ئېتىپ ئۇنى ئۆز نەپسىگە يەم قىلغان بولاتتى. ئۇنداقتا غېنى شاخجاڭنىڭ مەقسىتى زادى نېمە بولغىدى؟ ”خوتۇنۇم يوق، خوتۇن سېغىنىپ كەتتىم، بىر ئاخشام ماڭا ھەمراھ بولسىڭىز ئۆمەرنى ئەتە يېنىڭىزدا كۆرىسىز“ دەردى ياكى ”ياسىندىن كۆڭلىڭىز قالغان بولسا ماڭا تېڭىڭ، خوتۇنلىرىمىڭ ھەممىسىنى تالاق قىلىۋېتىپ سىزنى ئالىمەن، بالىڭىزنى ئۆز بالامدەك كۆرۈپ باقمەن، يەسلىگە پۇل تۆلەپ ئوقۇتمەن“ دەر بولغىمىدى؟... قانداقلا بولسۇن، ئۇ نەپسى بالا ئادەم مۇشۇ ئىككى تەلەپنىڭ بىرىنى قويمىي قالمىدۇ. پۇل تاپالمايدىغان بىر خوتۇن كىشىگە ھەرگىز ئوتتۇز مىڭ كوي قەرز بېرىپ تۇرمايدۇ، ئۇنىڭ ئېرىشمەكچى بولغىنى باشقا...

رەيھان غېنى شاخجاڭغا قايتا تېلېفون ئۇراي دەيتتى، كۆڭلى كۆتۈرمەيتتى. مۇشۇنداق تولا ئىككىلىنىپ بىئاراملىق، ئىزتىراپ ئىچىدە يۈرگەندە ياسىن ئۇنىڭغا يەنىلا خوتۇن كىشىدەك قىيىداپ يۈرۈۋەردى؛ رەيھانمۇ غېنى شاخجاڭغا تېلېفون ئۇرۇپ خاتا ئىش قىلغاندەك، ھامان بىر كۈنى ياسىنغا يۈز كېلەلمەيدىغان بىر ئىش قىلىپ سالىدىغاندەك ئەيىكارلىق تۇيغۇسىدا ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدەك بەك نەپرەتلىنىپ كەتمىدى، چىرايىنىمۇ ئاچمىدى.

ئەمما بىر كۈنى چۈشتە ياسىن گۈلشەننى ئاشخانغا باشلاپ كىرىپ تاماق يېدى. ئاشخاندا خېرىدارلار تاماق يەۋاتاتتى، رەيھان ئۆزىنى مىڭ تەستە بېسىۋېلىپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى، كۆزلىرى غەزەپتىن ياندى. بۇ ياسىننىڭ تۇنجى قېتىم ”كىچىك خوتۇنى“ بىلەن ئاشكارا كۆرۈنۈشى، ”بىزنى ئەمدى قوبۇل قىل“ دەپ رەيھانغا بەرگەن بېشارىتى ئىدى. رەيھان بۇ ھاقارەتنى كۆتۈرەلمىدى، ئويلىغانچە غەزەپلەندى. بالىسىنى ئۆيدە قويۇپ، ئاشخانغا چىقىپ ئۇ ئىككىسىنى تىللاپ ھەيدەپ چىقىرىۋەتكۈسى كەلدى، ئەمما ئادەتتە سودا بولمايدىغان بۇ ئاشخاندا بۇ كۈنى قېرىشقاندەك، ياكى گۈلشەن دېگەن پاسكىننىڭ ئايىغى يارىشىپ كەتكەندەك، ئادەم كۆپ ئىدى.

رەيھان ھۇجرىسىدا ئازابىتىن تۈگۈلۈپلا قالدى، كارىۋاتتا ئۇخلاۋاتقان بىچارە بالىسىغا قاراپ ياش تۆكتى. كارىۋاتقا قاراپ تۇيۇقسىز سەسكىندى: مۇشۇ كارىۋات بولغاندىن باشلاپ تۇرمۇشمۇ بۇزۇلدى. مۇشۇ كارىۋاتتا

رەسۋالىق باشلانغان، ئەمدى يەنە مۇشۇ كارىۋاتتا داۋاملىشىرمۇ؟ ئۇ ئىككىسى ”بىز ئەمدى ئە-خوتۇن“ دەپ نومۇسنى قايرىپ قويۇپ، ئۆزىنىڭ كۆز ئالدىدا شۇ رەسۋالىقلىرىنى قىلىشىرمۇ؟

ئۇ قورقۇنچىلىق ئالۋاستىلار ئارىسىغا كىرىپ قالغاندەك قورقتى، ئۇ مىككىنى چىقىپلا بىر نېمە قىلىۋېتەي دېسە ئېرى قاراپ تۇرمايدۇ، ئۇنى قوغدايدىغان ئادىمى بار. رەيھانى كىم قوغدايدۇ، ئۇنى كىم ئاسرايدۇ؟! ئەجىبا ياسىن ئۇنىڭ ھەقىقىي ئېرى، تايىنىدىغان ئادىمى ئەمەسمۇ؟!... رەيھان ئۆزىنى تولىمۇ بىچارە، يۆلەنچۈكىسىز، باشپاناھسىز ھېس قىلدى. ھۇجرىسىدىن چىقمايلا ياتتى، بىر چاغدا ياسىن كىرىپ قاراپ قويۇپ گەپ قىلمايلا چىقىپ كەتتى. بۇ ئىش رەيھانغا تېخىمۇ ئەلەم بولدى. ياسىن تاماكا چەككەچ تاماشا كۆرۈۋاتاتتى، ئەركەكلىكىنى، نوچىلىقىنى كۆرسىتىمەن دەپ رەيھانى قەستەن ئازابلاۋاتاتتى، خوتۇننىڭ بۇ ”جاھىللىقى“غا قارشى جەڭ قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ رەيھانغا ئىچى ئاغرىمىدىغاندۇ؟ ئەگەر ئىجدانىنى ئىت يەپ كەتمىگەن بولسا بۇنداق ھېسسىياتى بولماي قالمايدۇ. ئەمما رەيھانغا بۇنداق نامەرتنىڭ ئىچ ئاغرىتىشى كېرەك ئەمەس، نەچچە يىللىق ۋاپادار خوتۇننىڭ باغرىنى بۇنچە ئېزىپ خۇن قىلىۋەتكەن رەھىمسىز ئەرنىڭ ئىجدانىدىن يەنە قانداق ئۈمىد كۈتكىلى بولىسۇن؟ پاكلىقىغا ھېلىغىچە داغ تەگكۈزمەي كېلىۋاتقان بۇ گۆھەردەك ئايالنىڭ قىممىتىنى بىلمىگەن ئەردىنمۇ ئۆتە دۆت ئادەم بولامدۇ؟ بۇنداق ۋاپاسىز، بۇزۇق ئەرگە داۋاملىق ساداقەتمەن خوتۇن بولۇش، قوغداپ كەلگەن پاكلىقىنى ئۇنىڭغا يەنە بەخشەندە قىلىش ئەخمەقلىق ئەمەسمۇ؟! پاكلىق، گۈزەللىك دېگەننى ئەرزىيدىغان ئادەمگە بېغىشلاش كېرەك ئەمەسمۇ؟!...

ئۇ بۇ خىياللىرىدىن سىلكنىپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئاشخانغا چىقتى، ئەمما ياسىن گۈلشەننى ئېلىپ ئاللىقاچان تىكىۋەتكەندى. ئۇلار كېتىشى بىلەن ئاشخاندىن بەرىكەت قاچقانداك خېرىدارلارمۇ ئازلاپ قالغان، بىر ئىككى ھاراقكەش تېخىچە قۇرۇقدالغان تەخسىلىرىگە كويىزا چوقۇپ، بىر نەرسىلەرنى دەپ كالىدىرلايتتى. رەيھان ھەممە ياققا قاراپ كۆڭلى ئېلىشىپ، دالان ئۆيگە كىرىپ كەتتى؛ سافاغا ئۆزىنى تاشلاپ، ئۇ نومۇسسىزلىرىنى ئويلاپ ئىچى ئۆرتەندى. بۇنداق ئەر بىلەن ئەمدى قانداق ئۆي تۇتىدۇ؟ ئۇنىڭدىن كۆرە شۇ ناكەسنىڭ دېگىنى بويىچە ئۆمەرنى

تۈرمىدىن چىقىرىپ، ئۇنىڭدىن چەك-چېگرا ئايرىپ بۇ يەردىن كەتسە بولمامدۇ؟ بۇ يەردە يەنە نېمىگە تارتىشىپ ياشايدۇ؟!...

ئۇ يەنە غېنى شاڭجاڭنى ئويلىدى، شۇ ئوغرىغا يېلىنمىغىچە ئىش ئاقمايدۇ...

ئۇ زادى قانداق بەدەل تۆلەيدىغانلىقىنى كۆڭلىدە بىلىسىمۇ لېكىن جەزمەن شۇنداق بولىدىغانلىقىنى بىلمىگىچە كۆڭلى ئارام تاپمايدىغاندەك توختىماي تىتىلدايتتى، ئېڭەك يۆلەپ ئولتۇراتتى، مەڭزىنى سىلايتتى، لېۋىنى چىشلەيتتى، كۆزلىرى قورقۇنچ، ۋەھىمە، ئەنسىزلىك ئىچىدە پىلىدىرلايتتى. ياسىن ئۇنى خۇددى قۇربانلىق قويدەك سۆرەپ قاسساپنىڭ __ غېنى شاڭجاڭنىڭ ئالدىغا ئاپىرىۋاتقان بۇ دەھشەتلىك مىنۇتلاردا ئۇ بۇ باغلاقتىن قانداق بوشىنىشى كېرەك؟ ياسىن ھەقىقەتەن شۇنداق قىلىۋاتامدۇ؟ غېنى شاڭجاڭمۇ راستىنلا پىچىقىنى بىلەۋاتامدۇ؟ ياكى رەيھان ئارتۇقچە ئويلىنىپ كەتتىمۇ؟

ئۇ نېمىلا بولسۇن غېنى شاڭجاڭدىن تولۇق بىر گەپ ئاڭلاش نىيىتىگە كېلىپ تېلېفوننى ئالدى، ئەمما بۇ قېتىم نېمە دەيدۇ؟ غېنى شاڭجاڭغا باش ئەگكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، ئۆزىنى چاندۇرۇپ، سەتلىشىپ يۈرەمدۇ؟ ئېرىنىڭ نومۇسىزلىقىغا باش ئەگمىگەن خوتۇن تۇرۇپ، يات ئەرنىڭ نومۇسىزلىقىغا باش ئېگەمدۇ؟... ئەمما ئېرىنىڭ نومۇسىزلىقى بەك ئاشكارا بولدى، ھەم بەك تەكرارلىنىپ كەتتى. غېنى شاڭجاڭنىڭ نومۇسىزلىقى بولسا پەقەت تەخمىن، گۇمان ئىچىدە. بۇنىڭغا ئىسپات كېرەك، ئەگەر ئۇ راستىنلا رەيھانغا شۇ تەلەپنى قويسا ئاندىن ئۇنى رەسمىي پايەشتۇز، نومۇسىز ئوغرى دېيىش كېرەك. ئۇنىڭ نىيىتى ئېنىق، بەزى يېمەيدىغان مۇشۇك يوق، بىراق قانچىلىك ئېنىق؟! رەيھان بۇنى تەلتۈكۈس بىلمىگىچە مۇشۇنداق ساراڭدەك خىيال سۈرۈپ، تېڭىرقاپ، قويغان-تۇتقىنىنى بىلەلمەيلا يۈرىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە گەپ ئاڭلاپ باققىنى، بىلىپ قالغىنى ياخشى. ئاندىن كۆڭلىدە ئېنىق بىر سان بولىدۇ.

ئۇ تېلېفوننى بىر دەپ ئۆرۈپ-چۆرۈپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ نومۇرىغا نەچچە رەت قاراپ ئولتۇرۇپ كەتتى، دەيدىغان گەپلىرىنى بىر مۇ بىر دەڭسىدى. بىراق ئۆيدىكى ھېساب تالاغا توغرا كېلەمتى؟ ئاۋۋال گەپتە تۇتۇلىدۇ،

ئاندىن ئەمەلىيەتتە قىسماققا چۈشۈدۇ. خوتۇن كىشىنىڭ ئاۋۋال گەپ ئېچىشى ئۆز ئىززىتىنى بىلىمگە ئىلىك، غۇرۇرنى چەيلىگە ئىلىك... نومۇسىزلىقنىڭ باشلىنىشى!

ئۇ تېلېفوننى سىقىمداپ ئېغىر ئۇھ تارتتى، ئۆزىنىڭ ئاياللىقىنى ئويلىسا ئاجىزلىقىدىن ئاھ ئۇراتتى؛ ئەگەر مەنمۇ غۇرۇرلۇق ئىنسان، غۇرۇرۇم بىلەن ياشايمەن، ھېچ ئەرگە بوزەك بولمايمەن دەپ ئويلىسا ئۇجۇدى كۈچكە تولۇپ، بىر ئىشلارنى قىلىۋەتكۈسى كېلەتتى، بۇ چاغدا ئاياللىقنىمۇ ئۇنتۇپ كېتەتتى.

ئۇ شۇنداق ئارىسالدى بولۇپ، غەم-قايغۇدىن پۇچۇلنىپ تۇرغاندا غېنى شاخچاڭدىن تۇيۇقسىز تېلېفون كەلدى، رەيھان ئۆزىگە تونۇش بولۇپ كەتكەن بۇ تېلېفون نومۇرىغا قاراپ، يۈرىكى ئاغزىغا كەپلىشىپ قالاي دېدى، بۇ ئوغرىنىڭ نېمە بولۇپ تېلېفون قىلغۇسى كېلىپ قالغاندۇ، رەيھاننىڭ كۆڭلىدىكى تۇيۇپ تۇرغانىمىدۇ؟! ... رەيھان نېرى-بېرىسىنى ئويلاپ ئولتۇرماي ئىتتىكلا تېلېفوننى ئالدى، ئۆزىنى ھەرقانچە بېسىۋالاي دېسىمۇ ئاۋازى تىترەپ كەتتى:

___ ۋەي...

___ مەن، غېنى ئاڭلىغۇز... ___ دېدى غېنى شاخچاڭ سالماق تەلەپپۇزدا، ___ ياخشى تۇرۇۋاتامسىز؟

___ ھە ياخشى، ئۆزىڭىزمۇ ياخشى تۇرغانسىز...

___ ما كۈنى گەپ قىلمايلا تېلېفوننى قويۇۋەتتىڭىز، ياسىن يېنىڭىزدا بولغاچقا قورقۇپ گەپ قىلالىدىڭىزغۇ

دەيمەن، قورقماڭ، ئۇنىڭدىن قورقسىڭىز ھېچ ئىش قىلالمايسىز، ئۆمەرنىڭ ئىشىنى زادى قانداق قىلاي دەيسىز؟

___ ئۇقىمىدىم...

___ مېنىڭ گېپىمدىن رەنجىپ قالىدىڭىزمۇ يا؟

___ قايسى گەپتىن؟ سىز ماڭا نېمە دېمەكچى ئىدىڭىز؟ بىلىمەن، سىز بىكارغا يول ماڭمايسىز. لېكىن مەندە سىزگە بېرىدىغان پۇل يوق... ___ دېدى رەيھان جىددىيلىشىپ. ئۇ ئۆزىنى ھەر قانچە تۇتۇۋالاي دېسىمۇ، كۆڭلىدىكىنى دەۋالمىغىچە توختىمايدىغاندەك ئالدىراپ، تىترەپ تۇراتتى.

___ مەن سىزدىن پۇل تەلەپ قىلىدىممۇ؟ ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ مۇلايىم ئاھاڭدا، ___ مەن بىلىمەن، سىزدە بىر تىيىن پۇل يوق.

___ ئەمەسە مېنى نېمە قىل دەيسىز؟

___ سىزنىڭ نېمە قىلغۇڭىز بار، مېنى نېمە دەپ ئويلاپ قالىڭىز؟

___ ئەر خەقنىڭ شۇنىڭدىن باشقا ئويلايدىغان ئىشىمۇ بارمۇ؟ ___ دېدى رەيھان سەل غەزەبلىنىپ.

___ سىزنىڭچە مەن شۇنداق ئادەممۇ؟

___ ئۇقۇملى بولمايدۇ، ئەر خەقنىڭ ھەممىسى ئوخشاش!

___ ماڭا بۇرۇندىن باشلاپ شۇنداق قارايدىغانلىقىڭىزنى بىلىمەن، لېكىن سىز مېنى چۈشەنمەيسىز.

___ سىز ئۇنداق ئادەم بولمىسىڭىز مەنمۇ خوش.

___ مەنمۇ سىزنىڭ ھەرگىز ئۇنداق ئىش قىلمايدىغانلىقىڭىزنى بىلىمەن. شۇڭا سىزگە قول قويىمەن. بۇنچە

چىرايلىق، پاك ئايالنىڭ قەدىنى بىلىمگەن شۇ گۈپنى ئىچىمدە مىڭى تىللايمەن.

رەيھان بۇ گەپلەردىن ئېرىمىسىمۇ ئېرىدى، ئەمما غېنى شاڭجاڭنىڭ زادى نېمە مەقسىتى بارلىقىنى يەنىلا

بىلەلمىدى، قانۇنلۇق خوتۇن قىلماقچىمىدۇ؟ ئۇنداقتا قانداق بولىدۇ؟ بۇنىڭغا ياسىنىڭ يۈرەكلىرى چىدارمۇ؟

خوتۇننى خارلاشقا چىدىغان يۈرىكى خوتۇننى خەققە تارتقۇزۇپ قويغاندىن كېيىنمۇ چىدارمۇ؟ بۇنى رەيھان بىلمەيتتى،

ئەمما ئاجايىپ بىلىپ باققۇسى بار ئىدى... ئۇ سۈكۈت ئىچىدە غېنى شاڭجاڭنىڭ نېمە دەيدىغانلىقىنى كۈتتى.

___ مەن ئۆمەرنى ئېلىپ چىقىشقا كېيىلىك قىلمەن، ئەمما بىر شەرتىم بار، سىز رېستورانىمغا كېلىپ ئىشلەيسىز، خوتۇنۇم كەلگىچە داناڭ جىڭلى بولۇپ تۇرۇپ بېرىسىز.

رەيھان بۇنىڭغا نېمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇرۇپلا قالدى، ئەمما ئۆزى باشتا ئويلىغان قىيىن بەدەللەرگە باققاندا بۇ تەلەپنى ئېغىر دېگىلى بولمايتتى.

___ بۇ تەكلىپنى ئويلىنىپ كۆرۈڭ، تۇرىدىغانغا ئايرىم ئۆي بىكارلاپ بېرىمەن. بالىڭىزدىن غەم قىلماڭ، ئۇنى يەسلىگە ئۆزەم پۇل تۆلەپ ئاپىرىپ بېرىمەن.

___ توختاڭ، مەن ھېچ ئۇقالمايلا قالدىم، ___ دېدى رەيھان بېشىغا سوغاق سۇ تۆكۈلگەندەك ئەندىكىپ، ___ بۇنىڭغا ياسىن نېمە دەيدۇ؟

___ ئۆمەرنىڭ چىقىدىغىنىنى ئاڭلىسا ئۇمۇ خوش بولار، ئۇ گۇيغا گەپ قىلماق ئاسان.

رەيھان غېنى شاخجاڭنىڭ ئېرىنى كەمسىتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ كۆڭلى بىر قىسىملا بولۇپ قالدى:

___ سىز ياسىننى شۇنچە دۆت چاغلانسىز؟ ئۇنى ئەخمەق قىلاي دەمسىز؟

___ ماڭا قاراڭ ئۇبدان سىڭلىم، ___ دېدى غېنى شاخجاڭ تەمكىنلىك بىلەن، ___ ئېرىڭىزنى شۇنچە پاك، ئېسىل ئەر دەپ بىلەتتىڭىز، كۆرۈۋاتسىز، ھازىر نېمە بولدى؟ مەن باشتىن ئاخىر ئۇنىڭغا ئاكسىدەك كۆيۈنۈپ ئادەم بول دېدىم، ھارامدىن يىراق تۇرۇپ ھالال ئىش قىل، خوتۇنۇڭنى رەنجىتمە، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئال دېدىم. گېپىمنى ئاڭلىدى. ئاخىر كېلىپ سىزنى تاشلىدى، ئۇ قەدىرلىمىگەننى مەن قەدىرلەي، ياردەم قىلاي دەۋاتىمەن، سىز بۇنى چۈشەنمەمسىز؟

___ ياخشى كۆڭلىڭىزنى چۈشەندىم، لېكىن بۇنداق قىلسام ياسىن مېنى چوقۇم ساراڭ بوپتۇ، بۇزۇلۇپتۇ دەپ ئويلايدۇ، سىز بىلەنمۇ ئۆچەكشىپ قالدۇ، ئىككىڭلارنىڭ يېقىن ئاغىنە، مەن ئوتتۇراڭلارغا جېدەل تېرىپ قويۇشنى خالىمايمەن.

— سىز بۇنىڭدىن ئەنسىرەپ كەتمەڭ، ئۇ نېمىشقا سىزنى يولدىن چىقىپتۇ دەپ ئويلىغۇدەك، مەن دېگەن سىزگە ئاكا يوللۇق ئادەم، ياسىن مېنى ئۆزىگە ئوخشىتىپ يامان ئويلىۋالسا بولمايدۇ، ۋاقتى كەلگەندە ئۆزەممۇ ئۇنىڭغا دەيمەن، ئۆتكۈدەك گەپ قىلىۋالمەن. سىزنى بۇنداق تاشلىۋەتكەن ئادەم سىزنىڭ مۇھىملىقىڭىزنى بىلسۇن، ئالدىڭىزغا يالۋۇرۇپ كەلسۇن. ئەگەر كەلسىڭىز مۇشۇ باھانىدە ئۇنىڭ سىزگە قانچىلىك تارتىشىدىغانلىقىنى بىلەلەيسىز، بولمىسا ئۇ ئاشۇنداق نوچىلىق قىلىپ، سىزنى قىيناپ يۈرۈپتۇ.

— ئاچچىقى كەلسە ئۇنىڭ ساراڭدەك ئىش قىلىدىغان مەجەزى بار، بىر ئىش چىقىپ قالسىمۇ دەپ قورقمەن...

— ئۇ سىزگە نوچىلىق قىلغان بىلەن ماڭا قىلالمايدۇ، مېنى چوڭ بىلىدۇ. مەن ئۇنى گەپ بىلەن قايىل قىلىمەن، مەن بار يەردە ئۇ سىزنى بوزەك قىلسا قاراپ تۇرمايمەن. ئۇرۇش-جېدەل چىقامدىكىن دەپ ئەنسىرەپ كەتمەڭ، مەن ئەزەلدىن پىچاق، چەيدو كۆتۈرۈپ خەقنى قورقتىدىغان ئىشنى قىلمايمەن، مەن ئىلگىرى يېزىدا ئەمەل تۇتۇپ، خەقنى باشقۇرۇپ باققان، ھەر ئىشقا بىر تاكتىكا كېرەك. ماڭا ئىشنىڭ...

رەيھان ئويلىنىپ قالدى، ئىلگىرى بۇ ئادەمنى كۆرگەن چاغدىمۇ ئۇنىڭ ئادەتتىكى كۈلچىلارغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان، پەقەت كۆزى يامانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ئۇنىڭ باشقا ئەيىب-نۇقسانى بايقىمىغان، ئەمما ”ياسىننى ئازدۇرۇۋاتقان قاقۋاش ئاشۇ“ دەپ ئىچىدە تىلاپ يۈرگەندە قاقۋاشلىقمۇ ئۇنىڭ ئەيىبىدەك كۆرۈنگەن. كېيىن ياسىننى ئىزدەپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەن چاغدا ئۇنى يېقىندىن بىلدى، ئۇ مەيلى گەپ-سۆز، قىلىق-ھەرىكەتتە بولسۇن، لەقىمىگە يارىشا سالاپەتلىك، تەمكىنلىك بىلەن چاققانلىقى تەڭ ھازىرلىغان ئادەم ئىدى. ئۆتكەندە ياسىن ئۇنىڭ ھېسابلاشقىلى كېتىپ ھېچ ئىش بولماي يېنىپ كەلدىغۇ؟ دېمەك، غېنى شاخجاڭ ئۇنى ئۆزىنىڭ ئابروۋى، سالاپىتى، زۇۋانى، تاكتىكىسى بىلەن ئەيۋەشكە كەلتۈرگەن گەپ. بۇنىڭدىن قارىغاندا، شاخجاڭنىڭ ”قاقۋاش“لىقىنىمۇ ئەيىب دېگىلى بولمايدۇ، ياسىنمۇ كىچىك بالا ئەمەس، دائىم ئۇنىڭ سەنمىگە دەسسەيدىغان؛ رەيھانمۇ ئەخمەق ئەمەس، ئويلاپ باقمايلا ئۇنىڭ گېپىگە ئىشىنىدىغان؛ ھەر كىم ئۆزىنىڭ كاللىسى بويىچە ئىش قىلىدۇ، غېنى شاخجاڭنىڭ گەپلىرىنىڭ تۇتامى بولمىسا، كىم ئۇنىڭ دېيىشىغا ئۇسسۇل ئويىنايتتى؟

— ئىشلىسەمغۇ مەيلى، لېكىن ئۇ يەرگە بېرىپ تۇرسام بولمايدۇ، ئۆيىدىن بېرىپ-كېلىپ ئىشلىسەمچۇ؟

— يەنە ماڭا ئىشەنمەيۋاتىسىز-ھە، ئۇنداق قىلىشىڭىز قىيىنلىق قالىسىز، مەن سىزگە ئاسان بولسۇن دەيمەن،

ئەگەر يالغۇز تۇرمايتتىم دېسىڭىز قىزلاردىن بىرنى ھەمراھ قىلىپ بېرىي، يېنىڭىزدا تۇرۇپ بالىڭىزغا قارىشىپ بەرسۇن.

رەيھان بۇنى ئاڭلاپ سەل خاتىرجەم بولدى، شۇنداقتىمۇ كالىسىدا بىر ياقىتىن ياسىن، بىر ياقىتىن ئۆمەر پەيدا

بولۇپ، پىكىر-خىيالىنى مالىمان قىلىپ تۇراتتى. ئۆمەرنى دېمىسە رەيھان ھەرگىز بۇنداق قىلمايتتى، بۇنداق قىلىشتىكى

مەقسەتمۇ ياسىن ئۇچۇنغۇ؟ ئۆمەر رەيھاننىڭ ئەمەس، ياسىننىڭ ئىنىسىغۇ؟ ياسىن شۇنچە خورلۇقلارنى سېلىۋاتسىمۇ

رەيھان يەنە چىداپ ئۇنىڭ ئىنىسىنى قۇتۇلدۇرۇمەن دەۋاتىدىغۇ؟

— ماقۇل، مەن ئويلىنىپ باقاي، __ دېدى رەيھان، __ لېكىن سىز ياسىن بىلەن بەك ئېتىشىپ قالماڭ، ئۇ

بەربىر سىزگە تەڭ تۇرالمايدۇ، مەن جېدەلگە سەۋەبچى بولۇپ قالسام ئۇ يەردە بىر كۈنمۇ تۇرالمايمەن. ئۆزەمنى

ئويلىمىساممۇ بالىنى ئويلىمىسام بولمايدۇ. راستىنى دېسەم، سىزنىڭ مەقسىتىڭىزنى تېخى چۈشىنىپ بولالمىدىم، سىز

ياخشىلىق قىلغاندىكىن ئەسلىدە ياسىنغا ياخشىلىق قىلغان بولسىڭىز سىزدىن بەك خوش بولاتتىم، لېكىن ئۆزەمنىڭ

بىلگىنىنى قىلمەن دەۋاتىسىز، بۇنىڭغا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن، چۈنكى بۇ جاھاندا پۇلى بارنىڭ گېپى ئوڭ

بولدىكىن، بىزدەك بىچارىلەر يەنە تەڭسىلىقتا قالدىكىن...

__ سىز ئارتۇق ئويلىنىپ كەتمەڭ، مەن مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ياسىننى قاتتىق سەگىتىپ قويماقچى، سىزنى

زادى قانچىلىك خوتۇن قىلماقچى ئىكەنلىكىنى بىلىپ باقماقچى، ئادەم دېگەن بېشىغا بىر ئىش كەلمىگىچە ھوشنى

تاپمايدىغان مەخلۇق، سىز قورقماي كېلىۋېرىڭ! يەنە دەپ قويىدىغان بىر ئىش، بۇ يەرگە كېلىدىغانلىقىڭىزنى ياسىنغا

ھەرگىز تىنماڭ، ئۇ يوق چاغدا ھېچكىمگە تۇيدۇتماي مېڭىڭ، ياسىن سىزنى تاشلاپ قويۇپ ماڭغاندا، سىزمۇ ئۇنى

تاشلاپ بۇ ياققا مېڭىڭ، ھەممە ئىشىڭىزنى مەن ئورۇنلاشتۇرۇمەن، ئەتىسى سىزنىڭ يوقلۇقىڭىزنى كۆرۈپ قېنى قانداق

قىلىدىكىن!

___ ياق، ياق، ئۇنىڭغا دېمەي ئوغرىلىقچە ئىش قىلسام بولمايدۇ! ___ دېدى رەيھان تۇنجى رەت جىنايەت ئۆتكۈزۈشتىن قورققان ئادەمدەك چۆچۈپ.

___ ئەمىسە ئۇنىڭغا دەمسىز، دېسىڭىز يەنە گەپ تاللىشىسىز، بەلكىم تايلاق يەيسىز. ئۆمەر ئۈچۈن شۇنداق قىلمەن دېسىڭىز ئۇنامدۇ؟ ئۆز ئىنىسىنىڭ ئىشىغا ئۆزى ئالدىرىمىغان ئادەم سىزنىڭ ئۇنداق دېگىنىڭىزگە ئىشىنەمدۇ؟ مەن سىزگە دەي، ياسىن ھازىر شۇ خوتۇننىڭ قوينىغا كىرىپ كەتتى، باشقا ئىشنى ئويلىمايدۇ، ئىنىسى تۈرمىدە ئۆزىنىڭ پوقنى يەپ ياتسىمۇ كارى يوق، سىز بىلەن، بالا بىلەن ھەم كارى يوق. ئۆزىڭىزمۇ دېدىڭىز ئۇنى ئەسكىلىشىپ كەتتى دەپ، بېرىپ ئۇنى ئۇرلامسىز؟ خوتۇندىن ئاجراشتۇرۇپتەلەمسىز؟ قىلالمايسىز، ئۇنىڭ ئالدىنى توسالمايسىز. شۇڭا بۇنىڭغا بىر چارە قىلالى دەۋاتىمەن، بۇنىڭ چارىسى شۇ، ئۇنىڭ ئىچىنى قاينىتىش، ئەگەر سىز ئۇنىڭ قېشىدا تۇرىۋەرسىڭىز تېخىمۇ خارلىنىسىز، يا ئۇنىڭغا رازىلىق بېرىپ ياشايسىز، يا ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپراق ياشايسىز، كۈلى دېگەن مۇشۇنداق يەر، ئادەم دېگەن نۇرغۇن ئىشلارغا دۇچ كېلىدۇ، تاللايسىز، خىلالايسىز، شاللايسىز، كۆڭلىڭىز رازى بولغۇدەك ياشايسىز، بۇنىڭغا كۆنمىسىڭىز ئۆزىڭىزنى قىينايسىز، سىز ئۇنچە دۆت، بوزەك خوتۇن ئەمەس، بولمىسا ياسىنىڭ تالاق قىلمىغىنىغا شۈكرى قىلىپ، قورسىقىڭىز تويسا ئۇخلاپ، بالىڭىزنى بېقىپ ياشاۋېرەتتىڭىز. ئەقلىم بىلەن، غۇرۇرۇم بىلەن ياشايمەن دېگەندىكىن سىزدە شۇنىڭغا چۈشۈك ھەرىكەت بولۇشى كېرەك، ئۆزىڭىز ئوبدان ئويلىنىڭ...

___ ماقۇل، مەن ئويلىنىپ باقاي... ___ دېدى رەيھان ئامالسىز.

ئۇ تېلېفوننى قويۇۋېتىپ كۆڭلىدە ئۆزى بىلەن يەنە بىر قەپەز ئېلىشتى، بېشىدىن جىق ئىش ئۆتكەن بۇ ئادەمنىڭ گەپلىرىنى خاتا دېگىلى بولمايتتى، ئەمما ئۇنىڭ مەقسىتى زادى نېمىدۇ؟ ئۆزىنى ياسىنىغا كۆرسىتىپ قويۇشىمىدۇ؟ ئەمما ياسىن پۇل، بايلىق، نوچىلىق، ھەتتا خوتۇنپۇرۇشلۇقتىمۇ ئۇنىڭغا يېتەلمەيدىغان تۇرسا ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنىڭ نېمە ھاجىتى! ياكى ئۇ رەيھانغا كۆز تاشلاپ، ياسىنىغا ئىچى تارلىق قىلىپ، بۇنى كۆڭلىدە ھازىرغىچە يوشۇرۇپ كەلگەن بولغىمىدى؟! نەچچە ۋاقىتتىن زارىقىپ، بىر كۆرۈشكە تەشنا بولۇپ يۈرگەن

چىرايلىقنى يېنىغا ئەكىلىۋېلىپ كۈندە بولسىمۇ كۆرۈپ تۇرسام، ھەر كۈنى كۆڭلىنى ئالسام، كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوتۇن قىلسام دەپ ئويلايدىغاندۇ؟

ئۇ ”چىرايلىقنىڭ دەردى تولا“ ئىكەنلىكىگە ئىشەندى، ئەمەلىيەتتە ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىگە بەك ئىشىنىپمۇ كەتمەيتتى، چىرايغا زىيادە تەمەننا قويدىغان چوكانلاردەك ياسانچۇقلۇق قىلمايتتى، ياسىغا ئۇنى-بۇنى ئېلىپ بەر دەپ غەلۋە قىلمايتتى؛ چىرايىنىڭ پەقەت تويىدىن ئاۋۋال مۇھىم ئىكەنلىكىنى، توي قىلىپ بالىلىق بولغاندىن كېيىن بولسا خاتىرجەملىكىنىڭ، مېھرى-مۇھەببەتنىڭ مۇھىملىقىنى ھېس قىلغانىدى، ئەمما چىرايى ھېچنېمە بولماي تۇرۇپ ياسىن بۇ چىرايدىن چېنىپ، يەنە بىر چىرايغا ئاشق بولدى؛ ”چىرايلىق چىرايلىق ئەمەس، كۆيگەن چىرايلىق“ دېگەندەك، شۇ ”مىكجىن“غا كۆڭلىنى بېرىۋېتىپ، رەيھاننى تاشلاپ قويدى. ئاقشۋەت، مۇھەببەت نەپرەتكە ئايلىنىپ، بىر-بىرىگە دۈشمەندەك سەت كۆرۈندى.

رەيھان ئۆزىنىڭ ئايال كىشى ئىكەنلىكىنى، ئاجىزلىقىنى تەن ئېلىپ ئېرىگە ”تەسلىم“ بولسا بۇ دۈشمەنلىكىنىڭ يوقايدىغانلىقىنى بىلەتتى، ئەمما باش ئېگىشىنى خالىمىدى، ئېرىنىڭ خاتالىقى كالىسىدىن زادى ئۆتمەيتتى، ئىچى زەرداپ بولۇپ قاينايتتى: نېمە دەپ باش ئېگەتتىم، جاھاندا پەقەت گۇناھ قىلغان ئادەملا بېشىنى ئېگىشى كېرەك، ئۇ ناكەس ماڭا ”بۇ زەھەرنى ئىچ!“ دېسە ئىچەمدىمەن، ئۇ چاغدا ئازابتىن تولغىنىپ تۈگەشمەمدىمەن؟...

ئەمەلىيەتتە بۇ گۈزەل چىرايى ئۇنىڭغا شۇنداق غۇرۇر بېغىشلىغانىدى. چۈنكى ياسىن ئەينى ۋاقىتتا مۇشۇ چىرايغا مەپتۇن بولۇپ ئۇنى خوتۇنلۇققا ئالغان ھەم گۈلشەنگە يولۇقمىچە ئارىلىقتا بۇ گۈزەللىكنى قەدىرلەپ كەلگەنىدى، بۇ گۈزەللىكنى يات ئەردىن كۈنلەيتتى ھەم قوغدايتتى، ھازىرمۇ شۇنداق ئىدى. ئەمما رەيھان ئۇنىڭدىن ئەھدە-ۋاپا، مېھرىبانلىق كۆرەلمىگەنچە ئۇنىڭ ئەركەكلىكى ياسالما نوچىلىق، شەخسىيەتچىلىك، چىدىماسلىقتەك تۇيۇلىدىغان بولۇپ قالدى.

رەيھان كەسكىن بىر قارارغا كېلەلمىگەنچە ياسىندىن شۇنچە قاقشىدى، ياسىندىن قانچە نەپرەتلەنسە كۆڭلى تەسەللى تېپىپ، بۇ يەردىن كېتىشىمۇ شۇنچە ئاسان بولاتتى. ئەجىبا ئۇ ياسىننى ھەقىقىي ياخشى كۆرمەمدۇ؟ ئۆزى

ئاشق بولۇپ تەگمىگەن ئەرگە تويىدىن كېيىن مېھىر بەرسە، بۇ مېھىر-مۇھەببەت شۇنچە ئىشەنچسىز بولامدغاندۇ؟ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ”بوران“ چىقسا ئۇلى بوش تامدەك ئۆرۈلۈپ چۈشەمدىغاندۇ؟ ياسنىمۇ بۇنى بايقاپ، ئۆزىنى ھەقىقىي ياخشى كۆرمەيدىغان خوتۇنغا بارغانچە ئەسكىلىك قىلىۋاتامدغاندۇ؟ توغرا، رەبىھان ياسنى نېمە دېسە لەبەي دەپ تۇرغان، ئۇنىڭغا مۇتلەق بويىسۇنغان بولسا ئېرىنى ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئىپادىلىگەن بولاتتى، بۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالمايتتى...

رەبىھان ئۇنى چىن دىلىدىن سۆيىمگەچكە ئۇنىڭ خىيانەت قىلىشى، ھەددىدىن ئېشىشىنى كەچۈرمەيدۇ. ئۇ قايسى ھالغا رەبىھاننى خارلىغۇدەك؟!

رەبىھان ئۇنى چىن دىلىدىن سۆيىمگەچكە ئۇنىڭ خىيانەت قىلىشى ۋە ھەددىدىن ئېشىشىنى كەچۈرمەيدۇ. چۈنكى چىن مۇھەببەت ئاسىيلىق ۋە ۋاپاسىزلىقنى ھەرگىز سىغدۇرمايدۇ.

بۇنىڭ قايسىسى توغرا، قايسىسى رەبىھاننىڭ چىن ھېسسىياتى؟!

رەبىھان ئۆزىدە بۇ ئىككى ھېسسىياتنىڭ ھەر ئىككىسى بارلىقىنى ھېس قىلدى، ياسنىنى ئەۋلىيادەك چوڭ بىلىپ ئۇلۇغلاپ سۆيىمەيدىغىنى راست، بولمىسا ئۇنىڭغا رايىشلىق بىلەن بويىسۇنۇپ، مۇلايىملىق بىلەن ياشايتتى. ئەمما ئۇنى ھەر قانداق ئەردىن چارە كۆرۈپ قەدىرلەپ سۆيىدىغىنىمۇ راست، بولمىسا ئاجرىشىشتا چىڭ تۇرۇپ، زىرە-ھالقىلىرىنى سېتىپ بولسىمۇ يۇرتىغا كېتەتتى. باشقا يامانراق خوتۇن بولسا بۇ ئەھۋالدا ئېرى بىلەن سەتلىشىپ ئۇرۇشۇپ، تاياق يېسە تەڭ سوقۇشۇپ، تاپقان پۇلنى ئايرىپ، ”ئەركىشى بولساڭ ئۇكاڭنى ئۆزەڭ ئېلىپ چىق!“ دەپ پېشىنى قېقىپ كېتىپ قالاتتى؛ رەبىھان بولسا ئۆزىنىڭ نازۇك مېجەزى، ياسنىغا بولغان ۋاز كېچىلمەس ھېسسىياتى ۋە جىدىن يىغلاپ-قاقشاپ، ھەممىگە چىداپ ياشاپ قالدى... ئەمما قاچانغىچە مۇشۇنداق ياشايدۇ، بۇ ئازابنىڭ چېكى نەدە توختايدۇ؟

بۇنىڭغا غېنى شاڭجاڭ ياخشى جاۋاب بەردى: ئۆزىنى بىلەلمەي قالغان، ئىشتىنىغا پاتماي قالغان شۇ گۈيىدىن ئايرىلىپ ياشاپ كۆرۈپ باققاندا...

ئەمما رەيھان غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانغا كېتىپ قالسا، ياسىن خوتۇنغا بولغان مۇھەببەت ئۈچۈن ئەمەس، ئۆز ئەركەكلىكىگە قىلىنغان ھاقارەت ئۈچۈن غېنى شاڭجاڭ بىلەن قان بولۇشۇپ كېتەرمۇ؟ ئۆتكەندە ھېچنېمە بولماي يېنىپ كەلگەن، ئەمدىچۇ؟ چاتقاننىڭ چوڭى چىقارمۇ؟! ... ئەمەس قانداق قىلىش كېرەك؟

رەيھان ئويلا-ئويلا، نەچچە كۈن ئويلىنىپ، ئاخىرى غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانغا كېتىش قارارىغا كەلدى، چۈنكى ياسىننىڭ غەزىپىدىن كۆرە، ئۆمەرنىڭ تۈرمىدىن چىقىشى مۇھىمراق ئىدى.

ياسىن بۇنداق ياشىغاندەك قىلغان بىلەن كۆڭلىنىڭ بىر يېرىدە قەدىناس خوتۇنغا ھەم بالىسىغا تارتىشماقتى، ھەر ئاخشىمى "كىچىك خوتۇنى" دىن نەپىسى قانغاندىن كېيىن ئىختىيارسىز ئۆتكەن كۈنلىرىنى ئەسلەپ، ئىچى پۇشۇپ ياتاتتى، تاماكنى ئۇلاپ-ئۇلاپ چېكەتتى. بىر چەتتە مۇشۇكتەك ياتقان گۈلشەنگە قاراپ، بۇنىڭدىنمۇ بىر كۈنلەردە زېرىكىپ قالىدىغاندەك ھېس قىلاتتى. ئۇنىڭغا كۆرە، رەيھاننىڭ جاھىللىقى، تەرسالىقى بۇ ئائىلىدىكى چۈشۈنۈش ۋە ھېسسىياتقا توسقۇنلۇق قىلغان بولسىمۇ، ياسىن بۇ ۋەزىيەتنى ھامان ئوڭشاشقا تىرىشكەن، بۇنىڭغا ئىقتىدارى يېتىدىغاندەك ئىشەنچتە ئىدى. گۈلشەنمۇ ھەر ۋاقىت ئۇنىڭغا مەدەت بېرىپ، رەيھاننىڭ كۆڭلىنى كۆپرەك ئېلىشى تەۋسىيە قىلاتتى، ھەتتا بىر كۈنى "يېنىمغا كۈندە كېلىۋەرسىڭىز رەيھان ھەدەمنى قانداق قايىل قىلىسىز، ئۇمۇ ئايال كىشى، كۆڭلىنى چۈشىنىش، بېرىپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش" دېدى، ياسىن شۇنداق قىلماقچى بولدى، بىراق رەيھاننىڭ مۇزدەك چىرايىنى كۆرۈپ جەھلى قېتىپ، رايىدىن يېنىپ، يەنە گۈلشەننىڭ يېنىغا قايتىپ كەلدى. گۈلشەن "بۈگۈن يەنە كەپسىزغۇ، مەنغۇ سىزنى كۈندە كەلسەن دەيمەن، ئەمما رەيھان ھەدەمگىمۇ ئۇۋال-دە، ئۇنىڭدىن قورقامسىز يا؟! ئەمەس نېمىشقا گەپ قىلالمايسىز" دەپ ئەركىلەپ ئۇنىڭ بويىغا ئېسىلدى. ياسىن ھارغىنلىق، روھسىزلىق ئىچىدە گۈلشەننى پوكىنىغا بېسىپ "چوڭ خوتۇننىڭ ھەيۋىتى، كىچىك خوتۇننىڭ جىلۋىسى يامان دېگەننى ئۇقۇماتىڭ" دەپ مەنىسىز ھىجىيىپ قويدى.

ئۇنىڭغا ئايان ئىدىكى، كۈنلىرى مۇشۇنداق ئۆتۈۋەرسە رەيھان بىلەن بالىسىدىن بارغانچە يىراقلىشىپ، ئۆزى ئويلىغان تۇرمۇشقا ئېرىشەلمەيتتى. ئۇ بىرىگە ئېرىشىپ بىرسىدىن قۇرۇق قېلىشنى خالىمايتتى، ئەمما ھەر ئىككىسىگە تەڭ ئېرىشىشنىڭ تەسلىكىنى بىلىۋاتاتتى، "ھەر ئىككى خوتۇننىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشكەن ئەرلەر

قانداق بەختلىك ئەرلەردۇر؟“ دەپ ھەسرەتلىنەتتى، ئەسلىدە ”رەيھان مېنى چوڭ بىلسە ھەر قانداق ئىشىمغا ياق دېمەيدۇ“ دەپ ئۆزىگە ئىشەنگەنىدى، ئەمما رەيھان ئۇنى چوڭ بىلمىدى، بەلكى پەس كۆردى، ”سەن بۇنداق ياشاشقا لايىق ئەمەس، ھالىڭغا بېقىپ ئىش قىل“ دېدى، بۇ گەپتىن ياسىنىڭ غۇرۇرى غۇلاپ چۈشۈپ، رەيھاننىڭ چىن سۆيگۈ-ساداقتىدىن قاتتىق گۇمانلاندى، غەزەپلەندى، ”قانداق قىلاتتىڭ، مەن مۇشۇنداق ياشايمەن، ساڭا ئۆزەمنى كۆرسىتىپ قويىمەن“ دەپ ئۇنى كۈن-كۈنلەپ قىيىندى، ”ئېرنى سۆيىمەيدىغان، ئېرىگە بويسۇنمىغان بۇنداق خوتۇنغا ئىچىمنى ئاغرىتىپ قانداق قىلاي“ دەپ كارى بولمىدى.

ھېلىقى كۈنى ئۇ گۈلشەننى ئاشخانغا باشلاپ بېرىپ رەيھاننى تېرىكتۈرۈپ قويۇپ كەتكەندىن كېيىن ئۆزىنىڭ بارغانچە ھەددىدىن ئېشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى خىرە-شىرە ھېس قىلدى، ھۇجرىسىغا قاراپ قويغاندا ئۇخلاۋاتقان ئوغلىنى قۇچاقلاپ تۈگۈلۈپ ياتقان رەيھان ئېسىدىن پەقەت كەتمىدى. سەت كۆرۈنۈپ كەتكەن چىرايلىق خوتۇنى بىلەن بىللە بولمىغىنىغا، بالىسىنى ھەقىقىي ئىچ كۆيەرلىك بىلەن ئەركىلىتىپ ئويناتمىغىنىغا نەچچە زامانلار بولۇپ كەتكەنلىكىنى ئويلىدى.

ئەمما ئۇ ”كىچىك خوتۇنى“ نىڭ قوينىغا شۇنچىلىك كۆنۈپ قالدىكى، ھەر كۈنى ئىشىنىڭ ئوڭىغا قېچىپ شۇ ياققا كېتىۋالدى. رەيھاننىڭ يوشۇرۇن جەڭ ئېلان قىلىش ئۈچۈن تۈزۈۋاتقان پىلانلىرىدىن خەۋەرسىز قالدى، ياكى بۇ قەلئەدەك مۇستەھكەم خوتۇننىڭ قوينىغا كىرىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلمىدى، بىرەر ئېغىز قاتتىق ياكى تاتلىق گەپ بىلەن بۇ خوتۇننىڭ پىلانىنى ئاستىن-ئۈستۈن قىلالمىدى. خوتۇننى تاشلاپ قويۇۋەرسە ئىش ھەل بولىدىغاندەك خاتا ئويلىدى، باشقا ھەل قىلىش چارىسىنى ھەم تاپالمىدى؛ شەھۋەتپەرەسلىك، مەيلىخۇشلۇققا كۆنۈپ قالغانچە تۇرمۇشتىكى جىددىي مەسىلىلەرنى قايرىپ قويۇپ، ئۆز نەپسى بىلەنلا بولۇپ كەتتى؛ رەيھانغا گەپ قىلسا، رەيھانغا باش ئەگسە خۇددى شەھۋەت ئۈچۈنلا باش ئېگىدىغاندەك، بۇنى رەيھان ھەرگىز قوبۇل قىلمايدىغاندەك ئويلاپ، بۇ نىيەتلىرىدىنمۇ ۋاز كەچتى.

ئادەتتىكىچە ئۆتۈۋاتقان كۈنلەرنى تىنچ ئۆتۈۋاتىدۇ دەپ ئويلامسىز؟ ئۆستەڭنىڭ سۈيى قارىماققا تىنچ ئاققان بىلەن سۇنىڭ ئاستىدىكى دولقۇن، شاۋقۇنلارنى، لاي-لاتقىلارنى، ئەخلەت-چاۋارلارنى كۆرەلمەيسىز. بىر ئادەمنىڭ

چىرايىدىكى تەمكىنلىك، خاتىرجەملىكىنى كۆرۈپ بۇ ئادەمنىڭ كۈنلىرى ئوبدانكەن، غېمى يوقكەن دەپ قالمىڭ، ئۇنىڭ روھى خۇددى ئۆستەڭنىڭ تېگىدىكى قۇم-توپىلارنى ئاقتۇرۇپ كېتىۋاتقان لاي سۇغا ئوخشايدۇ، ئۆمۈر مەنزىلى مۇشۇنداق دوۋالغۇشلار، سىلكنىشلەر، گاھى تۈز، گاھى ئەگرى قېيىشلار بىلەن داۋاملىشىدۇ...

شۇنداق بىر كۈنلەر كېلىدۇكى، ئەر خوتۇنى، خوتۇنمۇ ئېرىنى زادىلا تونۇيالماي قالىدۇ، نەچچە يىل ئۆي تۇتۇپمۇ خۇددى تۈنۈكۈن تونۇشۇپ كاربۇتقا چىقىپ ئەتىسى خوشلاشقانلاردەك بىر-بىرىدىن ئايرىلىدۇ، كېيىن دوڭقۇرۇشۇپ قالسىمۇ تونۇماس بولۇپ ئۆتۈپ كېتىشىدۇ. مانا بۇ ھاياتتىكى چىدىغۇسىز يەڭگىلىك...

رەيھاننىڭ سەۋر-تاقىتى چېكىگە يەتكەن، بىر قارارغا كېلىپ بولغان كۈنى ئاخشىمى ياسىن يەنىلا قەدەملىرىنى توختىتىش مۇمكىن بولمايدىغان ئوچىلىق، بېپەرۋارلىق، تېتىكىلىك بىلەن ئاشخاندىن چىقىپ كەتتى ۋە ئۇدۇلدىكى ساتراچ قىزلارغا كۆز تىكتى، بۇ سېرىق پۇتلار گۈلشەننىڭ پۇتلىرىدىنمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپ كەتتى. شەھۋەت ئۇنى لەيلىتىپ مەست قىلغاچقا لاۋبەن سەتەڭگە بولغان ئۆچمەنلىكىمۇ بۇرۇنقىدىن پەسىيىپ قالغانىدى، ھەتتا نەپسىنىڭ كەينىگە كىرىپ شاپاققا تېپىلغان ئىنسىننىڭ دۆتلۈكىنى ئامالسىزلىق دەپ چۈشىنىدىغان بولۇپ كەتكەنىدى.

ئۇ "ئۇزاققا سوزۇلغان شىرىن ئاي" نىڭ يەنە بىر كېچىسى ئۆتكۈزۈپ، ئەتىسى ئاشخانغا ۋاقىچە كەلدى. ساۋۇت بىلەن ھاشىمۇ چاپاقلىرىنى ئۇۋىلاپ ئىشقا كىرىشىپ كەتتى. رەيھان خېلىغىچە چىقىمغاندىن كېيىن ياسىن ھۇجرىسىغا كىرىپ، ئۆڭسىلى ئۆچكەن ھالدا يېنىپ چىقتى. رەيھانغا تېلېفون قىلدى، ئەمما ئېتىك چىقتى. ساۋۇت بىلەن ھاشىمدىن سورىدى، ئۇلارمۇ ھەيران قېلىشتى. ياسىن بۇ ئەھۋالنىڭ يۈز بېرىشىگە ئىشەنمىگەندەك، ھۇجرىغا قايتا كىرىپ، رەيھاننىڭ نەرسىلىرىگە قاراپ باقتى، ئۇنىڭ ئازراق كىيىم-كېچىكى قالغاندىن باشقا، ئوغلىنىڭ كىيىملىرىنىڭ ھەممىسى يوق تۇراتتى، چاماداندىن بىرسى ئازلىغانىدى.

— ئۇ سىلەردىن پۇل سورىغانمۇ؟— دېدى ياسىن ئاشخانغا قايتىپ چىقىپ.

ساۋۇت بىلەن ھاشىم خۇددى ئېغىر ئەھۋالدا قالغاندەك بىر جوزىغا كېلىپ، بىر-بىرىگە قارىشىپ كۈسۈلدۈشىپ تۇراتتى. ياسىننىڭ كېيىنى ئاڭلاپ بىر ئېغىزدىن "ياق" دەپ جاۋاب بېرىشتى.

— سىلەرگە بىرەر گەپ قىلغانمۇ؟

— ياق، ھېچنېمە دېمىگەن... — دېدى ساۋۇت.

ھاشىم سۈكۈت ئارقىلىق بۇ گەپنى تەستىقلىدى ۋە ياسىنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرايىنى كۆرۈپ كۆڭلىدە خوش بولدى. ياسىن “خوتۇنۇمغا نېمىشقا قاراپ قويمايسىلەر!” دېيەلمەيتتى، ئۆز خوتۇنغا ئۆزى ئىگە بولالمىغان ئادەمنى ئەركىشى دېگىلى بولاتتىمۇ؟

— تۈنۈگۈن مەن كەتكەندە بارمىدى؟

— بار ئىدى، — دېدى ھاشىم ياسىنغا ھېسداشلىق قىلىۋاتقان قىياپەتتە، — ھەر قانچە بولسا كېچىدە بىر ياققا ماڭماس، ئەتىگەندە بىز ئۇخلاپ قالغاندا چىقىپ كەتكەن ئوخشايدۇ.

ياسىن ئەنسىزلىك ئىچىدە ھەر خىل تەخمىنلەرنى قىلىپ باقتى، رەيھان ئىززەت-نومۇسىنى بەك چوڭ بىلىدىغان خوتۇن، ھەرگىز كېچىسى قېچىپ ماڭمايدۇ؛ ئەمما ئۇ ھەم ئېھتىياتچان خوتۇن، كۈندۈزى مېڭىپ بۇلارغا كۆرۈنۈپ قېلىشىمۇ خالىمايدۇ. ئەمەس ئۇ قاچان كەتتى، نەگە كەتتى؟ بارسا يۇرتقا بارىدۇ، لېكىن قانداق ماڭدى؟ نەدىن پۇل تاپتى، ئۇنىڭغا كىم ياردەم قىلدى؟ غېنى شاڭجاڭمۇ؟

ياسىن سىرتقا چىقىپ، ھەر قانداق قىيىن ئىشقا ئۇچرىسا غېنى شاڭجاڭغا دەيدىغان ئادىتى بويىچە شاڭجاڭغا تېلېفون ئالدى، ئەھۋال سورا-سورمايلا جىددىيلىشىپ نەق گەپنى دەۋەتتى:

— ماڭا قارا، ئەتىگەندە ساراڭدەك بىر ئىش يۈز بەردى، خوتۇنۇم يوقاپتۇ، ساڭا بىر گەپ قىلغانىمىدى؟

سەندىن پۇل سورىغانىمىدى؟!...

— خوتۇنۇڭ نېمىشقا يوقاپتۇ؟

— ۋاي، ئارتۇق گەپنى قوي، مەن سەندىن سوراۋاتىمەن، ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ تۇرغانىمىدىڭ؟

— سەن ئېرى تۇرۇپ ئۇنىڭغا پۇل بەرمىگەنمىدەك؟!

— ئا... ئادەم بىلەن تولا چىقىشما ئاكا، گېپىمگە جاۋاب بەرگىن.

— مەن خوتۇنۇڭغا پۇل بېرىپ تۇرمىغان.

— ئەمەسە ئۇ نەگە كېتىدۇ؟!

— بۇنى مەندىن سورايسەنغۇ، ئوبدانراق ئىزدەپ باق، ئويلىمىغان يەردىن چىقىپ قالار.

غېنى شاڭجاڭ تېلېفونىنى بېسىۋەتتى، ياسىن ئۇنىڭ گەپلىرىدىن، تەلەپپۇزىدىن گۇمانلاندى. ئاشخانغا كىرىپ ئورۇندۇقنى بىر چەتكە سۈرۈپ، ئاچچىق بىلەن تاماكا تۇتاشتۇردى، چاقماق تۇتقان قوللىرى تىترەيتتى. ئۇ ئاچچىق ئىسنى ئىچىگە تارتىپ، خوتۇننى ئۇتتۇرۇۋەتكەن قىمارۋازدەك سالپىيىپ، سەپراشپ، ھەممە نەرسىگە ئۆچى باردەك ئالىيىپ قارايتتى. ساۋۇت بىلەن ھاشىم ئۇنىڭ يېنىدا تۇرالماي، قازان بېشىغا كىرىپ كېتىشتى.

ئۇ چۈشكۈچە قويغان-تۇتقىنىنى بىلمەي ساراڭدەك يۈردى، ھۇجرىغا نەچچە قېتىم كىرىپ كارىۋاتتا ئولتۇرۇپ ئىككى يانغا قارىدى، ئۆيىنىڭ ھەر بۇلۇڭىغا غەزەبلىك تىكىلدى، ”بۇ ساراڭ ئېلىشىپ قاپتۇ، خوتۇن خەق دېگەن ئەسلىدىلا ساراڭ، ھەر قانچە بولسىمۇ بۇنداق قىلامدۇ؟ مۇشۇنداق قىلىپ ھەممىنى ۋەيران قىلماقچىمۇ؟ ئەمدى كۆڭۈل ئايدىغان يەر قالماپتۇ...“ دەپ ئويلىدى. تېپىۋالسا ئۇرۇۋېتىدىغاندەك ھاسىرىدى، قوللىرى قىزىدى. بىراق ئۇنى ئۇرغان بىلەنمۇ نېمە پايدىسى؟ ئۇرۇپ بويسۇندۇرۇپ بولالامدۇ؟ رەيھان ئۇ ئەپتىدە تاياققا بويسۇنىدىغان خوتۇن ئەمەس. چۈنكى ھەممە خوتۇن بىلىدۇ، ھازىر دېگەن خوتۇن خەقنى ئۇرۇپ قۇل قىلىدىغان زامان ئەمەس. ئەڭ ياخشى ئۇنى قويۇۋەتكىنى تۈزۈك. رەيھاننىڭ بۇ يەردىن كېتىشى ”مېنى ئەمدى خوتۇن قىلالمايسەن، مېنى ئەركىمگە قويۇۋەت“ دېگىنى ئەمەسمۇ؟! ئەمەلىيەتتە، ئۇنىڭ ئېرىدىن ئۆچ ئالغۇسى بار، ئېرىگە خىيانەت قىلغۇسى بار، نېمە كۆرسەم كۆرەي دەپ بۇزۇلۇپ كەتكۈسى بار!... شۇنداقمۇ قىلارمۇ؟ ياسىن بۇنى ئويلاپ چۆچۈپ كەتتى، ئوتقا چۈشكەن قىلدەك تولغاندى، كۆزلىرى قورقۇنچتىن چەكچەيدى.

ئۇ "ئىككى خوتۇنۇم بار، ئىككىلىسى ھامان ئاستىمدا ياتىدۇ" دەپ ئويلاپ كەتكەنلىرىنىڭ خام خىيال ئىكەنلىكىنى ئەمدى بىلدى، بىرىگە ئېرىشسە يەنە بىرىگە ئېرىشەلمەيدىغان بىتەلەي ئەر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى، ئەمما زادىلا تەن بەرگۈسى كەلمىدى. ئەجىبا رەيھاننىڭ بۇزۇلۇپ كەتكۈسى كەلدىمۇ؟ ئېرىنى كەمستىپ، مۇشۇ ھالغا چۈشۈرۈپ قويدىمۇ؟ بۇ خوتۇننى ئەمدى بۇرۇنقىدەك خوتۇن قىلالامسا، قويۇپ بېرىشكە تېخى چىدىمسا، ئەمەسە قانداق قىلىدۇ؟ ...

كۈلشەندىن نەچچە قېتىم تېلېفون كەلدى، ياسىن ئۈچىنچى قېتىم تېلېفوننى ئېلىپ خوشياقماسلىق بىلەن قۇلىقىغا ياقىتى.

___ تېلېفون ئۇرسام نېمانداق ئالمايسىز؟

___ ئاڭلىماي قاپتىمەن، ھە، دېگەنە، نېمە گېپىڭ بار؟

___ نېمانداق گەپ قىلىسىز، نېمە بولدى سىزگە؟

___ ما گۇيىنىڭ خوتۇنى قېچىپتۇ، بالامنى كۆرەلمەي غەزەپتە تېشىپ ئولتۇرمىەن.

___ نەگە قېچىپتۇ؟

___ قاچسا ماڭا دەپ قويۇپ قاچامتى، بېشىمنى تولا ئاغرىتتا، گېپىڭ بولمىسا خوش.

___ توختاڭ، بىر دەمدە ئەمدى چوڭ خوتۇنىڭىز تەرەپكە ئۆتۈۋالدىڭىزغۇ؟!

___ سېنىڭمۇ ئەمدى كىچىك تىلىڭ چىقىۋاتىدغۇ!

___ كۈنلىسىم بولمامدىكەن؟ مەنمۇ سىزنىڭ خوتۇنىڭىز.

ياسىن بۇ گەپتىن جىلە بولۇپ، ھېچ ۋاقىتتا كۆرۈلمىگەن بىر سوغۇققانلىق ئىچىدە ئۇنىڭدىن بىزار بولۇشقا باشلىدى.

___ مەن بىلەن تولا چوقۇشما، ئىشىك بولمىسا ئىشقا چىققىن.

___ شۇ، يولدا كېتىپ بارمەن، سىزنى ئەسلىپ تېلېفون قىلسام، كۆڭلۈمنى بەك يېرىم قىلىدىغىز.

___ بالام يوقاپ كېتىپ كالىم جايدا ئەمەس، بۇنداق چاغدا ماڭا گەپ خوشياقمايدۇ.

___ بوپتۇ، ئەمەس، خوتۇن-بالىڭىز مەندىن مۇھىم بولغاندىكىن... ___ گۈلشەن خاپا بولۇپ تېلېفوننى

قويۇۋەتتى، ياسىن "بۈگۈن نېمە بولدى بۇ ساراڭغا" دەپ ئاچچىق كۈلدى. ئىشەنگەن خوتۇنى قېپىچ كەتسە،

كۈنلىمەيدىغان خوتۇنى كۈنلىسە... بۇ جاھاندا خوتۇن خەققە ئىشەنمەي ئۆتۈپ كېتىدىغان گەپمۇ!

رەيھاننىڭ بىر ئېغىز گەپمۇ قىلماي كەتكىنى ئەمەلىيەتتە ئېرىنى كېرەك قىلمىغىنى، ئۇنى بۇ دۇنيادا ئۆلدىگە

چىقىرىۋەتكىنى بولماي نېمە؟ پۈتۈن سۈرۈك بىر ئەر تۇرۇپ بۇ ئېغىر زەربىنىڭ ئازابلىرىغا قانچە كۈن چىداشلىق

بېرە، بۇ ھاقارەتنى قانچە كۈن كۆتۈرۈپ يۈرەر؟... ياسىن ئىچ-ئىچىدىن ئاچچىققا تولۇپ ئاشخانغا چىقتى،

كاۋابداننىڭ يېنىغا كەلدى، ئولتۇرۇپ باقتى، قوپۇپ باقتى، رەيھان خۇددى بىر يەردىن پەيدا بولۇپ

قالدىغاندەك تالاغا قاراپ باقتى، ئاچچىق تاماكنى قاتتىق شوراپ، قېقىلىپ يۆتەلدى، كۆزىدىن ياش چىقتى،

ئەمما بۇ ھەرگىز پۇشايمان يېشى ئەمەس ئىدى...

ئاشخانغا ئادەم كىرىشكە باشلىدى، ئېغىر خىيالغا پېتىپ كەتكەن ياسىن خېرىدارنى كۆرۈپ تەمتىرەپ قالدى،

بۇ ئاشخانا ئەمەسمىدى؟ قېنى كۈتكۈچى؟ ئۇ تاماكنى تاشلاپ چاي دەملەشكە ماڭدى، بۈگۈن بىر كۈن

مۇشۇنداق پالاقلاپ ماڭىدۇ، تاماق توشۇيدۇ، قاچا يۇيىدۇ... ئۇنىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى، كەيىياتى قەدەمدە بىر

ئوساللىشىپ، بىر قاچنى ئورنىدىن يۆتكەپ تۇرۇپ ماغدۇرىدىن كەتتى... گۈلشەنگە تېلېفون قىلدى:

___ ئىشىڭنى تاشلاپ ما ئاشخانغا كەل!

— نېمە ئىش بولدى؟

— كەل دېگەندىكىن كەلمەمسەن!

— ئادەمگە ۋاقىرىماڭمۇ ئۇنداق، مېنى مالايىدەك كۆرسىز-ھە سىز!

— ئەتىگەندە مېنى جىلە قىلماي ئىتتىك كەل.

— ئەتىگەن ئەمەس، چۈش ھازىر، مەنمۇ تېخى ھازىر كەلدىم، بىر دەم دېمىنى ئېلىۋالاي.

— دېمىڭنى ئالغاچ ئەتراپىڭغا بىر قاراپ باقە، رەيھان كۆرۈنەمدۇ؟

— كالىڭىز شۇنىڭدىلا قايتۇدە، ئۇ بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟

— قاراپ باق دېگەندىكىن قاراپ باق!

— ئۆزىڭىز كېلىپ ئىزدەڭ.

— سېنىڭمۇ ساراڭلىقنىڭ تۇتتىمۇ ئەمدى؟!

— كىم ساراڭكەن! — دېدى گۈلشەن تەرىپى تۇرۇپ زارلىنىپ، — خوتۇنىڭىز يوقاپ كەتسىمۇ مەندىن

كۆرەمتىڭىز؟!

ياسىن ئاچچىقتىن پىقىراپ كەتتى، ئاندىن ئۆزىنى بېسىۋېلىپ ئاۋزىنى پەسلەتتى:

— ئۇنداق قىلماي ئىزدەپ باققىن، ھازىر قولۇم بىكار ئەمەس.

— ماقۇل، مەن قاراپ باقاي، لېكىن مېنى ئۇنداق پەس كۆرۈپ توڭ گەپ قىلماڭ!

— ماقۇل خوتۇن، بۇندىن كېيىن ئوڭ گەپ قىلماي... — دېدى ياسىن ۋە تېلېفوننى غەزەپ بىلەن بېسىۋەتتى.

گۈلشەن روھسىزلىق بىلەن ئورنىدىن قوپۇپ باشقا قىزلار بىلەن تەڭ ئىشقا كىرىشىپ كەتتى، بۇ يەردە رەيھاننى ئىزدەشنىڭ ئەخمىقانه، بەھۇدە، كۈلكىلىك ئىش ئىكەنلىكىنى ئويلىغاچ، ئۇ ياق-بۇياققا مېڭىپ، ئايرىمخانىلارغا قاراپ چىقتى. ”ياسىنىڭ كاللىسى شۇ خوتۇننىڭ دەردىدە ئېلىشىپ قاپتۇ، ئەگەر مەن بىر كۈن يوقاپ كەتسەم مېنىمۇ شۇنداق ئىزدەرمۇ؟...” دەپ ئاچچىق خىيال سۈردى.

بىر چاغدا غېنى شاخجاڭ رېستۇرانتىدا پەيدا بولۇپ گۈلشەننى ئالدىغا چاقىردى، شاخجاڭنىڭ ئىپادىسى باشقىچە ئىدى، ”بۈگۈن سىز كۈتكۈچىلىك قىلماڭ، قىلىدىغان ئازراق ئىشىڭىز چىقىپ قالدى، مەن بىلەن مېڭىڭ” دەپ ئۇنى باشلاپ رېستۇرانتنىڭ ئارقا ئۆسكىدىن چىقىپ، كەينىدىكى بىناغا ماڭدى، غېنى شاخجاڭ بۇ بىنانىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىن ئىككى يۈرۈش ئۆينى ئىجارىگە ئېلىۋالغان بولۇپ، ئۆز ئېھتىياجى بويىچە خالىغانچە پايدىلىناتتى. بۇ ئۆيلەر گۈلشەنگە تونۇش ئىدى، باياتىن رەيھاننى ئىزدەۋاتقاندا بۇ ئۆيلەر يادىغا يەتكەن بولسىمۇ كىرىشكە جۈرئەت قىلالىمىغان، مانا ئەمدى شاخجاڭ بۇنىڭغا پۇرسەت يارىتىپ بېرىۋاتاتتى. گۈلشەن بۇ يەردە چوقۇم بىر ”ئىش” بارلىقىنى بايقاپ ئۆلگۈردى، شاخجاڭنىڭ ئارقىسىدىن مارقىدەك ئىتتىك ماڭدى. غېنى شاخجاڭ بىنانىڭ بىرىنچى ئۆسكىدىن كىرىپ، ئوڭ تەرەپتىكى ئۆينىڭ ”مۈشۈك كۆز” ئورنىتىلغان ئۆسكىنى چەكتى. ئۆسكىنى ئاچقان قىز غېنى شاخجاڭ ۋە كەينىدىكى گۈلشەنگە قاراپ شوخلۇق بىلەن كۈلۈپ قويدى. گۈلشەن ئۆيگە كىرىپلا سالوندىكى سافادا بالىسى بىلەن بىللە تېلىۋىزورغا قاراپ ئولتۇرغان رەيھانغا قاراپ كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالدى، قورقۇنچتىن پۇتلىرى تىترىدى، ئەمما ئۆزىنى دەررۇ ئوڭشىۋالدى: قورققىدەك نېمە بار ئىدى، ئۇ ياسىنىڭ چوڭ خوتۇنى بولسا، گۈلشەن كىچىك خوتۇنى، غېنى شاخجاڭمۇ بۇنى ئوبدان بىلىدۇ. ئېرنىڭ ۋاپاسىزلىقىنى ئۇ ئېرىدىن كۆرسە بولىدۇ، يا ئۆزىدىن كۆرسە بولىدۇ، گۈلشەندە نېمە گۇناھ؟! ھەر قانچە بولسىمۇ بۇ يەرگە بېشەملىك قىلغىلى كەلمەس، شۇنداقمۇ قىلارمۇ؟ گۈلشەننىڭمۇ ئۇنىڭغا دەيدىغان گەپلىرى بار، تىللاشسا تىللىشىدۇ، ئۇرۇشسا ئۇرۇشىدۇ...

ئۇ رەيھاننىڭ بۇ يەرگە كېلىۋالغىنىدىن تېخىچە ئەجەبلىنىۋاتاتتى، بىچارە خوتۇن ئاچچىقىغا پايلىماي ياسىنى تاشلاپ غېنى شاخجاڭ بىلەن تېپىشىۋالغانىدۇ؟ كېچىدىن ئىككىسى بىللە ياتقانمىدۇ؟ شۇنداق قىلغان بولسا ئەمدى تۈگەشتى دېگەن گەپ، ياسىن ئۇنى ئاشقان تاماقتەك تاشلىۋېتىدۇ، گۈلشەننى بولسا ئىشتىھا بىلەن

”يەۋىرىدۇ“... بۇنىڭغا بۇ خوتۇن چىدامدۇ؟ چىدمايدىغان ئادەم نېمىشقا مۇشۇنداق قىلىدۇ؟! بۇنداق قىلسا ياسىنىڭ ئۆزىنى كېرەك قىلمايدىغانلىقىنى بىلمەمدۇ؟!

رەيھانمۇ گۈلشەنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، كۆزلىرىدىن نەپرەت، يىرگىنىش ئۇچقۇنلىرى چاقىدى، ئاندىن غېنى شاڭجاڭغا ھەيرانلىق ۋە نارازىلىق بىلەن قاراپ:

__ بۇ بىر نېمىنى نېمىشقا ئەكىردىڭىز؟ مېنى قەستەن تېرىكتۇرەي دەمسىز، ئاپىرىڭ، بۇ بىر نېمە بېرىپ ياسىنىڭ يۇنىدىسىنى ئادالىسى، كۆزۈمدىن ھازىرلا يوقىتىڭ! __ دېدى.

گۈلشەن غېنى شاڭجاڭغا بۇيرۇق قىلغۇدەك بولغان بۇ ”ئاچىسى“ نىڭ ھەيۋىتىدىن تىترەپ، ئاچچىقتىن تولغىنىپ كەتتى، بىر نېمىلەرنى دەي-دەي دەپ ئاغزىنى مىتىلدىتىپ تۇرۇپ قالدى.

__ ئۆزىڭىزنى بېسىۋېلىڭ، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ ئۆزگەرمەس تەمكىنلىكى بىلەن، __ گۈلشەن مېنىڭ خىزمەتچىم، قانداق ئىشلەتكۈم كەلسە شۇنداق ئىشلىتىمەن. بۇ ئۆي نەچچە ۋاقىتتىن تازىلانماي تۇرۇپ قالدى، ئامانگۈل يېتىشىپ بولالمايدۇ، گۈلشەن قىزلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن چاققان، شۇڭا ئىشلىرىڭىزغا قارىشىپ بەرسۇن دەپ ئەكىردىم، ھەرگىز باشقا مەقسەت يوق.

__ باشقا قىزلارمۇ جىققۇ، بۇنى كۆزۈم كۆرمىسۇن...

گۈلشەن ئىچىدە ”خەپ“ دېدى، قورسىقى قاتتىق ئاغرىغاندەك تۈگۈلۈپ ئاران چىدىدى، ئۆزىنى ئوسال ئەھۋالدا قويغان شاڭجاڭدىن ئاغرىدى، ئەمما شاڭجاڭ بۇ يەرگە ئۇنى باشلاپ كىرمىسە بۇ مەخپىيەتلىكىنى قانداق بىلىپ، ياسىغا قانداق دوكلات قىلالايتتى؟! كىرگەندىكىن ھەممىگە چىداش كېرەك، شاڭجاڭ چىقىپ كەتكەندە ئوبدان دېيىشىۋالدى...

__ باشقا قىزلار گۈلشەندەك پاكىز ئەمەس، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ يۇمۇر سۆزلەۋاتقاندا، __ بۇنىڭدەك قىلالمايدۇ. مەن ئادەم ئىشلىتىشتە ئەزەلدىن خاتالىشىپ باققان ئەمەس.

رەيھان ئەمدى بەربىر غېنى شاڭجاڭنىڭ گېپىگە ھۆرمەت قىلمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئويلاپ ئامالسىز تۇرۇپ قالدى، شاڭجاڭ مەقسەتسىز ئىش قىلمايتتى، ياسىغا رەيھاننىڭ نەدىلىكىنى، بىخەتەر تۇرۇۋاتقانلىقىنى، كېچىدىن ئامانگۈل بىلەن بىللەن ياتقانلىقىنى گۈلشەننىڭ شاھىدلىقى ئارقىلىق بىلدۈرمەكچى ئىدى، رەيھان بۇنى دەرھال چۈشەندى، كۆڭلى ئېچىلدى.

__ سىز ھۇجرىڭىزغا كىرىپ بالىڭىز بىلەن ئارام ئېلىڭ، __ دېدى غېنى شاڭجاڭ چىقىپ كېتىش ئالدىدا، __ ئۆيىنى تازىلاپ بولغاندىن كېيىن ئامانگۈل سىزگە تاماق ئېتىپ بەرسۇن، بۇ قىز ئۆي تامىقىغا ئۇستا؛ گۈلشەن بالىڭىزنىڭ ئىشتان-پايپاقلىرىنى يۇيۇپ بەرسۇن، ئۆزەم يۇيمەن دەپ جاپا چېكىپ يۈرمەڭ، ھېلىمۇ كۆپ جاپا تارتىپ كەتتىڭىز. ئەمدى بىر ئوبدان كۆرۈشكەندىكىن چىرايلىق مۇخەممەت، ئاچا-سىڭىلدەك ئۆتۈڭلار. كونا خامانى سورۇپ سوقۇشۇپ يۈرسەڭلار سەت تۇرىدۇ، بىر ئەرنى دەپ ئۇنچىلىك قىلىش ئەرزىمەيدۇ، يۈرەك كېسىلى بولۇپ قالسىلەر، ئاخىرىدا زىيان تارتىدىغىنى يەنىلا ئۆزەڭلار... بۇ گېپىمنى ئوبدان ئويلىنىڭلار.

غېنى شاڭجاڭ سالماق قەدەم تاشلاپ ئۆيدىن چىقىپ كەتتى، رەيھان ئوغلىنى ئېلىپ ئىچكىرىكى ھۇجرىغا كىرىپ كەتمەكچى بولىۋىدى، ئوغۇلچاق تېلېفونزوردىكى قوچاق فىلىمغا قاراپ ماڭغىلى ئۇنىماي تۇرۇۋالدى، رەيھان تېلېفونزورنى ئۆچۈرۈۋەتتى، بالىسى يىغلاشقا باشلىدى. بۇ يىغا-زارىدىن تېخىمۇ كۆڭۈلسىزلىك پەيدا بولدى. ئامانگۈل بۇ ئىككىيلەننىڭ ياسىن توغرىلىق زىددىيىتى بارلىقىنى ھېس قىلىپ، گەپتىن قېچىپ تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ ئىشىكىنى بېيىۋالدى.

__ مەيلى، كۆرگىلى قويۇڭ، زورلاپ قانداق قىلىسىز؟ __ دېدى گۈلشەن جان كىرىپ قالغان يىلاندىكە تولغىنىپ ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ، __ مەنمۇ قوچاق كۆرۈشكە بەك ئامراق... __

رەيھان ئۇنىڭغا غەزەپ بىلەن قاراپ قويۇپ، بالىسىنى پەپىلدى.

__ بۇ يەردە كۆرۈشۈپ قالارمىز دەپ پەقەت ئويلىماپتەنمەن.

___ مېنىڭ ئالدىمدا ئازراق نايناقلا، سەندەك نېمىگە گەپ قىلغۇم يوق.

___ باياتىن ئەمەس ئەجەپ چوڭچىلىق قىلىسىزغۇ، شاڭجاڭ بار، شۇڭا قورقمايسىز-دە، شاڭجاڭ بولغاچقا،

ياسىندىنمۇ قورقمايدىكەنسىز دەڭا؟

___ ئىشىڭنى قىل، ھەممە ئادەمنى ئۆزىڭگە ئوخشاتما!

___ مەندەك خوتۇن بولالغان بولسىڭىز ئۆيىڭىزدە ئېسىل ياشايتتىڭىز.

___ شۇنداقمۇ... ___ دەپدى رەيھان مەسخىرىلىك كۆلۈپ، ___ مەن ئەجەپ بىلمەپتىمىنا! مەن سەندەك نايناق،

غىلجىڭ ئەمەس، شۇڭا ئېرىمنىڭ پەس كۆڭلى ساڭا چۈشكەن گەپ...

___ شۇڭا ياسىن سىزنى خۇلقى يوق دەيدىكەن-دە، گەپ ئۆزىڭىزدىكەن، ئەمدى كېلىپ ئېرىڭىز تاشلىۋەتسە

ئۇنى مەندىن كۆرسىڭىز قانداق بولىدۇ؟!

___ ئادەم بار يەردە تولا ئېغىزىمنى ئاچما، بولمىسا بۇ يەردىن چىقىپ كەت!

___ ۋۇي ما گەپنى، مېنى نەگە قوغلايتتىڭىز؟ بۇ ئۆي سىزنىڭمىدى؟ قانداق قىلىپ ئېرىشتىڭىز؟ شاڭجاڭ دارىن

ئالاھىدە ئىلتىپات قىلغان ئوخشىمامدۇ!

___ كۆزۈمگە تولا سەت كۆرۈنمەي چىق، خىيالىڭدا مېنى نېمە چاغلان قالدىڭ، مەن نەگە بارسام بوينۇمنى

تىك تۇتۇپ ياشايدىغان خوتۇن، ئۇقتۇڭمۇ؟ بۇ يەرگە ئادەمدەك ياشاي دەپ كەلدىم، خانىچاڭنىڭ دەردىنى

سەندەك ماڭقىلار چۈشىنىپ بولالمايدۇ، شۇڭا بۇنىڭدىن كېيىن ئېغىزىڭنى يىغىپ يۈر.

___ ۋاي ماقۇلە خانىچا، مەن ماڭقا بولسام سىلى چوڭ خانىش، ئېسىلزا دە مەلىكە، ئۇنچە كېرىلىپ

كەتمىسىلە، مەنمۇ ياسىناخۇنىڭ نىكاھلىق خوتۇنى، مېنىڭمۇ ئۆزۈمگە چۈشلۈك ھۆرمەتتەم بار.

رەيھان بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىچىدە ئاچچىق كۈلدى، تۇرۇپ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىدى، ئەمما ھازىر كىم بىچارە؟

___ ھازىرغىچە ئۆزەڭنى ياسىنىڭ خوتۇنى دەپ ئويلايمسەن؟

___ ئەمەس ئەگەر ئاشنىسى دەپ يۈرسەم بولامتى؟

___ ياسىنىڭ نىكاھ قىلىدىم دېگىنىگە ئىشىنىپ يۈردۈڭمۇ؟ ئەقلىڭ نەگە كەتتى؟ نىكاھ ئوقۇغاندا قېشىڭدا

ئاتا-ئاناڭ بارمىدى؟ گۇۋاھچىڭ كىم؟ تويۇلۇقۇڭغا نېمە ئالدى؟ خەقنى قىچىرىپ توي قىلىدىڭمۇ؟

___ بۇنىڭ بىلەن نېمە كارىم، بۇ يەر دېگەن كۈلى، ھەممە ئىش شارائىتقا بېقىپ بولىدۇ. مەن ئۆزۈم يالغۇز

تېگىۋالسىدىم، يېنىمدا غېنىكاممۇ بار.

___ نېمە؟ نىكاھ ئوقۇغاندا غېنى شاڭجاڭمۇ بارمىدى؟

گۈلشەن دېمەيدىغان گەپنى دەپ سالغاندەك ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالدى، ئەمما گەپنى دەرھال

ئوڭشاپ جاۋاب بېرىۋەردى:

___ شۇ، غېنىكام مەسچىتكە جۈمە ئوقۇغىلى بېرىپتەكەن، ياسىن ئىككىمىزگە ئۇچراپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن

نىكاھىمىزغا قاتنىشىپ بەردى.

___ يوغان ئىش قىلىشىپسەن، ئىككىڭنىڭ ئىشىنى ئىگەم ئاللاھقا قويدۇم، ئەمما مەن سەنلەرنى ھەرگىز

ئەر-خوتۇن دەپ ئويلايمەن.

___ ئىختىيارىڭىز، لېكىن مەن ئۆزەمنى ياسىنىڭ خوتۇنى دەپ ئويلايمەن، مەن سىز ئويلىغاندەك ئۇنداق

ئەسكى قىز ئەمەس، ئېرىڭىزنى يولدىن چىقارغان مەن ئەمەس، ئالىمەن دېدى، تەگدىم. بىر ئەر ئىككى-ئۈچ خوتۇن

ئالسا بولىدىكەنغۇ. سىز بۇنىڭغا ئۇنىمىغان بىلەن مەن ئۇنايمەن، ئەسلىدە سىز بىلەن ياخشى ئۆتۈپ كېتىمەن دەپ

ئويلىغان، لېكىن ھازىر ئويلاپ باقسام بۇ مۇمكىن ئەمەسكەن. راست گەپ قىلايمۇ، سىزنىڭ ئىچىڭىز بەك تاركەن...

___ سېنىڭ بەك كەڭ ئوخشىمامدۇ؟ بىزنىڭ بەختلىك تۇرمۇشىمىزغا ئىچى تارلىق قىلىپ بۇزغان سەن ئەمەسمۇ؟!

___ ھەممىنى ماڭا دۆڭگەپ قويغىلى ئۈستىگە نىسىز خانچا، ياسىن سىزدىن بەختلىك بولغان بولسا ماڭا چاپلىشىپ نېمە قىلاتتى؟ قارىغاندا، بۇرۇن ئۆزىڭىزنى بەختلىك دەپ ئالداپ يۈرگەن ئوخشايسىز.

___ بولدى، بولدى، ئازراق ۋىتىلداپ بېرىپ ئىشىغىنى قىل. مەن كىرىپ بالامنى ئۇخلىتىمەن.

___ ئىشقىلىپ ماڭا بۇنداق سەت قارىماڭ، سىز مېنى مىڭ تىللاپ، قارغىسىڭىزمۇ بىكار، ئۆلۈمىمنى تىلىسىڭىز تېخى سىزدىن ئۇزاقراق ياشاپ قالمىمەن. ھەر كىمىنىڭ خۇدايىم بەرگەن رىزقى بار، ھەر كىم نوچى ياشاشقا، خاتىرجەم ياشاشقا ئىنتىلىدۇ؛ سىزمۇ مانا ياسىنى تاشلاپ بۇ يەرگە كېلىۋاپسىز، ئادەم دېگەن شۇ، سۇ پەسكە ئاقىدۇ، ئادەم دېگەن يۇقىرىغا يامىشىدۇ، مۇشۇنى چۈشەنسىڭىزلا بولدى.

___ بېرىپ ئىشىغىنى قىل، ماڭا ئىش ئۆگەتمىسەڭمۇ بولىدۇ...

___ بالىڭىزنىڭ كىرىلىرىنى ئۆزىڭىز يۇيۇڭ، مەن ئامانگۈلگە ياردەملىشىمەن.

___ مەنمۇ ساڭا بالامنىڭ كىيىملىرىنى تۇتقۇزمايمەن.

___ مېنى پاك ئەمەس دېمەكچىمۇ؟ ئۆزىڭىز گۆھەردەك ساپ ئوخشىمامسىز؟!

___ ھەممە ئادەمنى ئۆزەڭدەك ئويلاپ قالدىڭمۇ؟ تولا ئاغزىمنى ئاچما!

___ مەن قانداقكەنەن، بىز دېگەن جىرىڭ-جىرىڭ قىز باللا، توي قىلدۇق، ئېرىمىز بار، ئۆيىمىز بار، سىزدەك قېچىپ مۈكۈپ يۈرمەيمىز، كېچىسى باشقا يەردە تۈنەپ قالمايمىز.

رەيھان يىلان چاققاندىكە تولغىنىپ كەتتى، ئاچچىقى بىر دەمدەلا چىرايىغا چىقتى، لەۋلىرى تىترىدى:

___ سەن... ھەممە ئادەمنى ئۆزەڭدەك بۇزۇق ئويلايمسەن، نەگە بارسا شۇ يەردە ئېچىپ يېتىپ بېرىدۇ دەمسەن، كۆزۈمگە سەت كۆرۈنمەي بۇ يەردىن چىق، بولمىسا ئادەم چاقىرىمەن.

— قېنى چاقىرىڭ، سىز غېنى شاڭجاڭنى چاقىرسىڭىز، مەن ياسىنى چاقىرىمەن، شۇنىڭ بىلەن سوقاش باشلىنىدۇ، ئۆزىڭىزنى بېسىۋېلىڭ، سىز مەندىن چوڭ بولغان بىلەن مەندەك كالىڭىز ئىشلىمەيدىكەن، ئاچچىقىڭىزنى بۇنداق يامان قىلماڭ، بولمىسا سەت چاندۇرۇپ قويسىز؛ بۇزۇق دېگەن گەپنى ئۆزىڭىز چىقاردىڭىز، كىم بۇزۇقكەن، ئاخىرىدا بۇنى ياسىناخۇن ئايرىيدۇ.

رەيھان شېتىلىقتا، زۇۋاندازلىقتا ۋايىغا يەتكەن بۇ سېكىلەكنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئولتۇرۇپلا قالدى، بۇ يەرگە كېلىشتىن ئاۋۋالقى ئەندىشىلىرى توغرا ئىدى، ئىشلار دائىم ئۆزى ئويلىغاندەك بولمايتتى. غەزەبلىنىش توغرىدەك قىلغان بىلەن يامان ئاقىۋەت كېلىپ چىققاندا بۇنىڭ زىيىنىنى غەزەپ-ئاچچىققا دۆڭگەپلا قۇتۇلغىلى بولامتى؟ ئادەم دائىم غەزەپتىن ئۈنگەن شۇم بۇيىنىڭ ئاچچىق مېۋىلىرىنى يەپلا ئۆتەمدۇ؟! ئەمە غەزەبلەنمىسە قانداق بولىدۇ؟ ناھەقچىلىككە قانداق چىدايدۇ؟ غەزەبلەنمىسە غۇرۇر قانداق قوغدىلىدۇ؟ غەزەبلەنمىسە ئىرادە، ھەرىكەت قانداق مەيدانغا كېلىدۇ؟ ئەنە شۇ غەزەبىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى، غەزىپى پەسەيگەندە بۇ يەرگە كەلگىنىدىن سەل پۇشايمان قىلدى، ئەمما ھەر ۋاقىت ئۆزىنىڭ غۇرۇرى، ئىپپەت-نومۇسى بىلەن ياشايدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، بېشىغا كەلگەن ھەر قانداق ئىشقا دادىل يۈزلىنىش ئىرادىسىگە كەلدى... ئەمما گۈلشەن بۇنى چۈشەنمەيدۇ، ياسىنىمۇ چۈشەنمەيدۇ، ھەر ئىككىلىسى بۇزۇقچىلىققا پېتىپ كەتكەن تۇرسا پاك ئايالنىڭ غۇرۇرى ۋە مۇھەببەت-نەپرىتىنى چۈشەنمەيدۇ!...

— ئۆزەڭنى مەندىن ئەقىللىق چاڭلاپ كەتكەنلىرىڭمۇ بۇ!— دېدى رەيھان ئۆزىنى دەررۇ ئوڭشاپ،— كىچىك بولساڭمۇ مەندىن جىق ئىش كۆرۈپ كەتكەن نېمىسەن، بۇنى بىلىمەن، ئەمما كالاڭ بولسا شۇنى ئويلاپ باق، ئەگەر مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ سەن قانداق قىلاتتىڭ؟ كۈنلەمتىڭ-كۈنلىمەمتىڭ؟ چىدامتىڭ-چىدامتىڭ؟ ساراڭ بولامتىڭ-بولامتىڭ؟

گۈلشەن بۇنى ئاڭلاپ ” نېمە قىلىمەن بۇ خوتۇننى ئەيىبلەپ، بولسا مۇشۇنداق ياشاۋەرسە ياخشى ئەمەسمۇ!“

دېگەنلەرنى ئويلاپ ئىچىدە كۈلدى، گەپلىرىنى يۇمشاتتى:

— ئەلۋەتتە چىدىمايمەن-دە، ئۆزى ياخشى كۆرگەن ئادەمنىڭ ئۇنداق قىلىشىغا كىم چىدايدۇ؟! مەن سىزنى چۈشەنمەيدىغان يەردە ئەمەس، لېكىن ماڭمۇ نېمە ئامال دەيسىز، مەنمۇ بىر ئاجىز قىز بالا، بولسا ئەسلىدە خوتۇنى يوق ئەرگە تەگكەن بولسام بۇنداق ئازاب تارتىپ يۈرمەيتتىم، بۇزۇق دېگەن ئاتاقىمۇ قالمايتتىم، لېكىن بۇ كۈلدا قانداق قىلىمىز دەيسىز، بىزنىڭمۇ ياشغۇمىز كېلىدىكەن، بىر كىم بىزنى قەدىرلىسكەن دەيمىزكەن، بۇزۇلۇپ كەتمەي ياشايلى دەپ ئەرگە تەگكۈمىز كېلىدىكەن، شۇڭا سىزمۇ توغرا چۈشىنىڭ...

رەيھان ئەمدى تۇرۇپلا ئۇنىڭغا يول قويۇۋاتقانلىقىنى، ئويلىمىغان يەردىن ئەپلىشىپ قېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ ئىچى پۇشتى، يەنە دېسە يەنە شۇ، گەپ قىلسا گەپ بەرمەيدۇ، تاكالىشىدۇ، بولغۇلۇق بولۇپ بولغاندا مىڭ قاقشىغان بىكار. يەنە كېلىپ، ئاكتىپلىق بىلەن رەسۋالاشقنى ياسىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ پوقنى ئىككى خوتۇن يۈزىگە سۇۋاپ سەتلىشىپ يۈرۈپتەمدۇ؟

— مەن توغرا چۈشەنمەيمەن، — دېدى رەيھان پېتىنى بۇزماي، — بولىدىغان ئىش بولدى، ئۆزەڭنى ئاقلىغىنىڭ بىكار، مۇشۇ چىرايىڭ بىلەن ساڭا ياسىدىن باشقىسى چىقماستىمى؟ مەن كېلىشتىن بۇرۇن شۇ رەسۋالنى قىلىشىمىغان بولساڭ بەلكىم سېنى قوبۇل قىلاتتىم. قىلىدىغانى قىلىپ بولۇپ، ئوغرىلىقچە قىلىشقان نىكاھىڭنى خۇدايىم راۋا كۆرەمدۇ؟! مەن ياسىنى ئوبدان بىلىمەن، ئۇ پەقەت سېنى ئويناشتىن باشقىنى ئويلىمايدۇ، مېنىڭ ئالدىمدا ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن نىكاھ قىلىدىم دەۋالدى، ئۇنىڭدىن بۇرۇن مېنى ئالدىدى، سەنمۇ ئۇنىڭغا ئالدىنىڭ، يا بولمىسا ئۇ ساڭا ئالدىدى.

— ئۇنداق ئىش يوق، ئۆزىڭىز خاتا ئويلىۋاپسىز... — دېدى گۈلشەن گەپنى كەسكىن بۆلۈپ.

— توختاپ تۇر، مەن ياسىن بىلەن ئۆي تۇتقىلى بەش يىلدىن ئاشتى، ئۇنى تېخى مەندەك چۈشەنمەيسەن. بىز بەك ئوبدان ئۆتكەن. بۇ ھەقتە ساڭا ئارتۇق گەپ قىلغۇم يوق، ئىشقىلىپ يېقىندىن بېرى ئۇ ماڭا كۆرمىگەن كۈنى كۆرسەتتى، ئاجرىشاي دېسەم ئۇنىمىدى، كېتەي دېسەم پۇل بەرمىدى، ساڭا خەجلىگەن پۇلدىن ماڭا بىر سنت خەجلىمىدى. ئۇنىڭ ماڭا سالغان ئازابلىرىنى سەن بىلىسەن، بىلىپ تۇرۇپ تاماشا كۆردۈڭ، مەن بۇنىڭ ھەممىسىگە

چىدىدىم، ئەمدى ئۇنداق ئۆتۈۋەرمەيمەن، مەن ئۇنداق دەسسەسىمە مەجلىپ تۇرۇۋېرىدىغان لاي ئەمەس. مەنمۇ چېنىم بولغاندىكىن مىدىرلىشىم كېرەك، شۇڭا بۇ يەرگە ئىشلەپ پۇل تاپاي دەپ كەلدىم، ئەسقاتمىغان ئېرىم سېنى بېقىپ ئۆتۈۋەرسۇن. مەن بۇ يەردە ئۆزۈمنى ھەم بالامنى بېقىپ ياشايمەن، نەدە ياشسام غۇرۇرۇم، ئىمانىم بىلەن ياشايمەن. شۇڭا ماڭا ئۇنداق-مۇنداق تۆھمەت قىلغۇچى بولما...

— سىزمۇ مېنى ئۇنداق كۆرگەنلا يەردە سەتلىمەڭ، مەنمۇ سىزنى ھېچقاچان تىللاپ باقمىدىم.

— تىللىمىغىنىڭغا رەھمەت دېسەم بولغۇدەك ئەمەس... — رەيھان ئورنىدىن تۇرۇپ، بالىسىنى مەجبۇرلاپ

دېگۈدەك ياتاق ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپ ئىشىكىنى تاقىدى. گۈلشەن ئاغزىغا كەلگەن گەپنى بوغۇزىغا يۇتۇپ، ئىچىگە تىنىپ بىر دەم ئولتۇرغاندىن كېيىن تازىلىق ئۆيىگە كىردى.

— جىددىڭ تۈگىدىمۇ؟— دېدى ئامانگۈل پەس ئاۋازدا.

— نېمە جېدەلنى دەيسەن، بىز ئۇرۇشىمىدۇق، ھەم ئۇرۇشمايمىز. ئۆزىمىزدىن چوڭ خوتۇن بىلەن ئۇرۇشۇپ نېمە قىلىمىز؟

— ئاغزىڭ بەك ئىتتىكىچۇ سېنىڭ، گاھدا ئاڭلاپ ھەيران قالمىمەن.

— سەن گەپ قىلمىساڭ ئۇ گەپ قىلىدۇ، ئۇنداق خوتۇنغا گەپ بەرمىسەڭ بولىدۇ، گەپ دېگەن تاياقتىن يامان.

— ئەمدى چىقسام بولىدىغاندۇ؟

— بولىدۇ، ئىشلىمىسەڭمۇ بولىدۇ. تاماق قىلما، سەن ئۇنىڭ مالىيىمىدىڭ؟

— پەس گەپ قىل، غېنى شاڭجاڭ بۇيرۇغان ئىشنى قىلمىساڭ قانداق بولىدۇ؟

— غېنىڭ ئۇنىڭ نېمىسكەن؟ بىر ئاخشام بىللە ياتقانغا ئۇنىڭ ئېرى بولۇپ قالمىغاندۇ؟

— ھەي... ھەي، ئېغىزىڭنى يامان قىلما، كېچىدىن مەن بۇ چوكان بىلەن مۇشۇ ئۆيدە ياتتىم.

— لېكىن سەن ئۇخلاپ قالغاندا ئىككىسىنىڭ نېمە ئىش قىلغىنىنى بىلمەيسەن-دە!

— قالايمىقان گەپ قىلما ئاداش، بۇ ئايال بالىسىنى قارىتىپ قويۇپ ئۇنداق ئىش قىلماس. بالىسىنى ياتاق

ئۆيگە ئەكىرىپ ئىچىدىن تاقاپ قويۇپ ياتتى. مەن بۇ يەردە كېچىدىن تۈزۈك ئۇخلىغاندەك بولىدىم، ئورۇن

ئالماشام ئۇخلىيالمىدىغان بىر ئىشىم بار، ئەتىگەندە ئازراق ئۇخلىغاندەك بوپتىمەن، ئويغىنىپ كېتىپ قارىسام

بىرسى يىغلايدۇ، ئىشىك يوقۇقىدىن قارىسام بۇ چوكان دۇئا قىلىپ يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ. سەھەر قويۇپ ناماز

ئوقۇيدىكەن، بۇنداق چوكاننى ئۇنداق ئىش قىلىدۇ دېسەڭ، قانداق بولىدۇ؟

— ناماز ئوقۇغىنى بىلەن شەيتىنى يامان خوتۇن بۇ، — دېدى گۈلشەن غۇدۇراپ، — بۈگۈنى قىلمىسا ئەتىسى

قىلىدۇ، بولمىسا بۇ يەرگە نېمە دەپ كېلىدۇ، پۇلى بارغا تېگىمەن دەپ كەلگەندۇ؟ سەن ئۇنىڭ نېمە مەقسەتتە

كەلگەنلىكىنى بىلمەيسەن، قاراپ تۇر، ئەتە-ئۆگۈن غېنىكام بۇنى ئۆزىگە خوتۇن قىلىۋالىدۇ.

— ئۇنداقمۇ ئەمەستۇ، كېچىدىن بۇ چوكان بىلەن ئازراق مۇڭدېشىپ قالدىم، دەردى بەك تولىكەن، ئېرى

يامان خارلاپتۇ، بىچارە بالىسىنى دېمەيسەن، دادام قېنى دەپ سوراپمۇ قويماي دىيەنشىگە قاراپ ئولتۇرىدۇ.

— بۇ يەرگە زادى نېمىگە كەپتۇ، شۇنى دېگىنە!

— گېپىدىن قارىغاندا، غېنى شاخجاڭدىن ياردەم سورىغان چېغىۋا، شاخجاڭ ئۇنى داتاڭ جىڭلى قىلىپ

ئىشلىتىدىكەن.

— بىزنى باشقۇرىدىكەن-دە، ئۇنداق بولسا مەن بۇ يەردە ئىشلىمەيمەن.

— كېتىپ لاۋبەننىياڭ بولمەن دېگىنە، — دېدى ئامانگۈل كۈلۈپ، — ھەممە نەرسە ئىككىڭلارغا ئوڭچە قاپتۇ

ئەمدى!

— نەدىكى گەپنى قىلسەن ئاداش، ئۇ يەردە بىر ئادەم ئېشەكتەك ئىشلەيدىغان گەپ، بۇ خېنىمۇ شۇڭا

چىدىماي كېلىۋاپتۇ. خوتۇن بولدۇم دەپ مەنمۇ ياسىغا بىكارغا ئىشلەرمەنمۇ دەيمەن؟

— ئېرىڭ پۇل تاپسا بەربىر ساڭا خەجلەيدىغاندۇ؟

— نېمىسىنى دەيسەن، تويۇققىمۇ بىر نەرسە ئالمىغان، تاپقىنىنى شۇ ئىجارە تۆلىدى، ئۆيىڭ سۇ، توك پۇللىرىنى

مەن دېمىسەم ئۆزلۈكىدىن تۆلىمەيدۇ. تاپقىنىنى بۇ خوتۇنغا خەجلەدىمىكىن دېسە بۇنىڭغىمۇ خەجلىمەيدىكەن،

ئۆيىگە كەتكىلىمۇ پۇل بەرمەپتىمىش. نېمە قىلىدۇ دەيمەن كەتكىلى قويماي، مۇشۇنداق قىلىپ خوتۇننى بۇزۇپ

بولدۇ. بۇزسا بۇزمامدۇ، نېمە كارىم، بۇ خوتۇننى دەپ ماڭا قارىماي قويىمىسالا، نېمە قىلسا مەيلى!

— ئۇ ئېرىڭگە ئانچە ئىشەنچىڭ يوق ئوخشىمامدۇ؟

— ئىشەنچىمغۇ بار، لېكىن ئەنسىرەيمەن. ئويلاپ باق، بەش يىللىق خوتۇننى بىر دەمدە تاشلىيالىغان ئادەم

مېنى قانچە يىلدا تاشلىۋېتەر؟ ئەمەلىيەتتە بۇ خوتۇننىمۇ قويۇۋېتەلمەيدۇ، ھازىرمۇ مۇشۇ خوتۇنغا تارتىشىپ

ساراڭدەك يۈرۈۋاتىدۇ.

— يۈرسە يۈرمەمدۇ، سېنى تاشلىۋەتمىسالا بولىدىغۇ!

— بۇنىڭغا بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ ئاداش، بۇ خوتۇننىڭ باياتىن دېگەنلىرىنى ئويلىنىپ قالدىم، ئۇ مېنى

راستىنلا ئويناش ئۇچۇنلا خوتۇن قىلغانىمىدۇ؟ مېنى ئالدىغانىمىدۇ؟

— ئۇنداق ئويلىما، سېنى دەپ مۇشۇ چوكانى، بالىسىنى تاشلىۋەتكەن ئادەم سېنى ھەرگىز ئالدىراپ

تاشلىۋەتمەيدۇ.

— سەن بىلمەيسەن، ئۇنىڭ ئەسلىدە بۇ خوتۇننى تاشلىۋەتكۈسى يوق، لېكىن بۇ خوتۇننىڭ مەجەزى يامان،

ئېرىگە ھەرگىز يول قويمايدۇ، ئېرى يامان ئىش قىلىپ سالسا ئۆزىگە ھەرگىز يېقىن كەلتۈرمەيدۇ. شۇڭا ياسىن ئۇنى

قېيىداپ تاشلىۋەتتى، ھەرگىز چىن كۆڭلىدىن تاشلىۋەتمىدى. مەن بۇنى بىلمەن.

— ئۇنداقتا قانداق قىلسەن؟ ئۇ چوكان ئۇنداق قىلىۋەرسە، سەن ئۇنداق قىلمىساڭلا بولىدىكەنمۇ؟

— لېكىن ئەر كىشى دېگەن بۇنىڭدىنمۇ زېرىكىدىكەن، ئەدەمنى بارغانچە پەس كۆرىدىغان بوپ قالىدىكەن.

— ۋاي-ۋۇي ئاداش، نېمانداق مۇرەككەپ ئىشلار بۇ، نېمانداق قاملاشمىغان ئەر ئۇ!

— شۇنى دېسەڭچۇ، شۇڭا پات-پات نېرۋام ئۆرلەپ قالىدىغان بولۇپ قالدى. توختىماي سۆزلىگۈم، بىر كىمنى

تىللىغۇملا كېلىپ تۇرىدۇ.

— ئاي كۆرۈپ قالساڭ شۇنداق بولىدۇ، سەنمۇ بىرنى تۇغقان بولساڭ مۇقىم بولاتتىڭ، ئېرىڭدىن خاپا بولساڭمۇ

بالاڭ يېنىڭدا، زېرىكمەيتتىڭ.

— قويغىنا، مەن كىچىك بالغا ئانچە ئامراق ئەمەس، بۇ ئىشلارنى تېخى ئويلىشىپ باقمىدىم، قاچان

خاتىرجەم بولغاندا شۇ چاغدا تۇغمەن.

— بۇ ئېرىڭدىن تۇغۇڭ يوقما؟

— دېدىمغۇ تۇغمايمەن دەپ، ئۇنىڭمۇ ئۇنداق خىيالى يوق، كۆڭلىدە مېنى تۇغماس چىقىپ قالسىكەن دەپ

يۈرىدۇ.

— ۋۇي، ئۇنداقتا ئۇ سېنى رەسمىي خوتۇن دەپ قارىمايدىكەن — دە!

— شۇڭا ئىچىم پۇشۇدۇ مېنىڭ، مېنى پەقەت ئوينىۋېلىش ئۈچۈن ئالغاندەك ئالدى دەپ

ئويلاۋاتمەن، لېكىن ھازىرچە كاللامنى ساراڭ قىلغۇم يوق، ياخشى ياشسام بولدى، خارلىنىپ قالمىسام

بولدى...

ئىككىسى بىر دەم سوقا سۆھبەتلەردە بولۇپ، ئۆيىنى تازىلاپ، تاماق ئېتىپ ۋە زىپىسىنى ئادا قىلدى؛ ئامانگۈل كىرىپ رەيھاننى تاماققا ئويغاتتى، كېچىدىن تۈزۈك ئۇخلىيالمىدى ئەمدى كۆزى ئۇيقۇغا بېرىپ قالغان رەيھان تەستە ئويغاندى، رەڭگى رويى سولغۇن، ھارغىن، پەرىشان ئىدى.

ياسىن ئاشخانىدا خېرىدار كۈتمەكنىڭ جاپاسىنى ھېس قىلدى، ئەمما بۇ كۈنى ئادەم ئانچە كۆپ كىرمىگە چكە ئۇنىڭغا بىر دەم ئارام ئېلىپ تاماكا چېكىۋالغۇدەك پۇرسەت چىقتى. ھەممىدىن يامىنى خاپىلىق، سەپراق ئىدى، ئادەمنىڭ كەيپىياتى ياخشى بولسا پۇت-قولنى قانچە ئىشقا سالىسىمۇ ھارمايدۇ، كەيپىيات ناچار بولسا بىر قەدەم ئارتۇق مېخسىمۇ مۇشەققەت. شۇ تاپتا ئۇ كىچىككەنە ئىش قىلسا يۈرىكى سالىدىغان بوۋايدەك پات-پات ئولتۇرۇۋالاتتى؛ قاپقىدىن مۇز ياغاتتى، ئاغزى-بۇرىنىدىن چىقۇۋاتقان تاماكا ئىسلىرى قەھرىتان سوغۇقتىكى تۇمانلاردەك سوغۇق، كۆڭۈلسىز ئىدى. گۈلشەن ۋاقتىدا كەلمىگەنچە ئۇنىڭ سەپرايى ئۆرلەشكە باشلىدى، تېلېفوننى يەنە قولغا ئالدى:

___ سەن زادى سۆرۈلۈپ نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن، سەنمۇ ئۆزەڭنى بىر كۆرسىتەي دەۋاتامسەن نېمە؟

___ ئىشىم تۈگىدى، سەل تۇرۇپ بارىمەن، يا بولمىسا غېنىكامغا ئۆزىڭىز تېلېفون قىلىڭ.

___ چاققانراق كەل، ئەمدى ئۇ يەردە ئىشلىمىسەڭمۇ بولىدۇ.

___ ماقۇل، ھازىر بارىمەن.

گۈلشەن تېلېفوندا ياسىنغا ھەممىنى دەي دەپ ئويلىغان بولسىمۇ، دېگۈسى كەلمىدى. نېمىشقا دېگۈدەك، گۈلشەن ئۇنىڭ پايلاقچىسىمىدى؟ نېمە دېسە ھە دەپ كۈچۈكلىنىدىغان يالاقچىسىمىدى؟ دېگەنگە نېمە قىلىپ بېرەتتى؟ ئالتۇن ئۈزۈك ئېلىپ بېرەمتى؟... رەيھان بۇ يەردە قانچە ئۇزاق تۇرسا ياسىن ئۇنىڭدىن شۇنچە گۇمانلىنىدۇ، شۇنچە يىراقلىشىدۇ، شۇنچە كۆڭلى سوۋۇيدۇ. گۈلشەنمۇ ئەمدى شۇ خوتۇننىڭ كارىۋىتىدا خوتۇن بولۇپ كۆرۈپ باقسۇن، ياسىننىڭ ئۆزىنى قانچىلىك ياخشى كۆرىدىغانلىقى ياكى شۇ خوتۇنغا قانچىلىك تارتىشىدىغانلىقىنى بىلىپ

باقسۇن... ئەگەر ياسىن ئاخىر بىلىپ قېلىپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ ئالدىغا بېرىپ "خوتۇنۇمنىڭ نەدىلىكىنى مەندىن نېمىشقا يوشۇرسەن" دېسە، غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭغا "گۈلشەن ساڭا دېمىدىمۇ؟" دېيەلمەيدۇ، دېسە ئۆزىنىڭ ھىيلىگەرلىكى ئاشكارىلىنىپ تېخىمۇ ئوسال بولىدۇ. ئەگەر ياسىن كېيىنچە گۈلشەننىڭ بۇ ئىشنى يوشۇرغانلىقىنى بىلىپ قالسا، گۈلشەن "مەن سىزنى شۇ خوتۇنىڭىزدىن قىزغىنىپ، شۇڭا دېمىگەنمەن" دېسە نېمە دېيەلەيتتى؟ ...

گۈلشەن رېستوراندىن چىقىپ ياسىننىڭ يېنىغا ماڭدى، كېتىۋېتىپ ئىشتىھالىق خىياللىرىنى داۋاملاشتۇردى: شاڭجاڭنىڭ رەيھانى تېتىپ باققۇسى كەلگەنلىكى راست، بولمىسا ياسىننى مات قىلىش خىيالىدا بولامتى؟ ئىككىسى تېخى يېقىن ئاغىنە ئەمەسمىدى؟ غېنى شاڭجاڭ خىيالىدا قىزىلارنى ئىشقا سالماقچى، گۇۋاھچىلىققا تارتماقچى، ئەمما ۋاقتى كەلگەندە بۇ گۇۋاھچىلىق ئاقامدۇ؟ ئەركىشى خوتۇن خەقنىڭ گېپىگە شۇنچە ئاسان ئىشەنمىدۇ؟ ياسىن ئۇنداق كالۋا ئەمەس، غېنى شاڭجاڭدەك ئادەمنىڭ ھۇزۇرىدا تۈنەپ يۈرگەن خوتۇننى كۆڭلى كۆتۈرۈپ يەنە خوتۇن قىلمايدۇ، گۇمان دېگەن قاپقارا نەرسە، يۇيسىمۇ ئاقارمايدۇ،... بۇمۇ ياخشى بولدى، ئىككى قاغا پوق تالاشسا ئوۋچىغا پايدا، ئىككىسى ئادا-جۇدا بولۇشسا "ئىككى خوتۇن" دىن بىرسى قالىدۇ، بىراق گۈلشەن ھەممىگە ئىگە بولالامدۇ؟ ...

بۇنى ئۇ ئۆزىمۇ ئوقمايتتى، ھەممىنى ۋاقتى كەلگەندە كۆرمىسە بولمايتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ھازىر خۇشال ھەم ئەنسىز ئىدى. ئۇ ئەلۋەتتە خۇشال بولۇشى، ئۆزىدىن پەخىرلىنىشى كېرەك، نېمىشقا پەخىرلەنمىسۇن؟ ئۆزىگە چۇشلۇق چىرايى، پىگورى، ناز-خۇلقى بىلەن خوتۇن بالىسى بار ئەرنى ئۆزىگە قارىتالدى، مەيدىسىگە مۇشتلاپ يەرگەن نوچىنى قويندا ئېرىتىپ تاشلىيالىدى، ئۆزىگە ئىشىنىدىغان، چىرايلىق، مەغرۇر چوكانى ئازابقا ئىتتىرىپ، ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىرىلدى ...

بىراق گۈلشەن بۇنىڭدىن تازا خوش بولالمىدى. چۈنكى ئۇ بۇنداق ئاقىۋەتنىڭ كېلىپ چىقىشىنى ئۆزىمۇ ئويلاپ باقمىغانىدى، مۇشۇنداق ئاقىۋەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىمەن دەپ قەستەن ئەسكىلىكىمۇ قىلمىغانىدى، قىلغىنى پەقەت كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرىش، ئۆز ھەۋىسىگە بويسۇنۇش، ياسىننى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن رازى قىلىش، كۆڭلىنى ئېلىش بولدى. ياسىن ھەر ئىككى خوتۇننى رازى قىلىپ يۈرۈۋەرگەن بولسا، گۈلشەن مەيلى دەيتتى، رەيھاندىن ئۇنى

كۈنلەپمۇ كەتمەيتتى. چۈنكى ئۆزىگە ئىشىنەتتى، ئەرلەر ئۈچۈن كونسىغا قارىغاندا يېڭىسىنىڭ ھامان "تاتلىق" بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى.

ئۇلارنىڭ ئۆيى قانداق بۇزۇلدى؟ ئىشنى بۇزغان ياسنىمۇ يا رەيھانمۇ؟ گۈلشەن بۇلارنى زىغىرلاپ ئويلاپ كەتمىدى. ئىشقىلىپ، بۇزۇلدى، بۇزۇلۇشقا قاراپ ماڭدى. مانا شۇنىڭ ئۆزى پاكىت. غېنى شاڭجاڭ خوتۇنغا ئامراق ئادەم، لېكىن رەيھان ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇشقا ئۇنامدۇ؟ ئۇ ھەرگىز رېستۇرانتتىكى قىزلارغا ئوخشىمايدۇ، پۇل ئۈچۈن ئالدىراپ ئۇنداق قىلمايدۇ. ئەمما ئۇنىڭمۇ نەپسى بوش ئەمەس، كۈلغا چىققان خوتۇنلارنىڭ قايسى بىرى قانائەتچان؟ شۇكۈر قىلىپ ئولتۇرغان بولسا كۈلغا چىقامتى؟ ئېھتىمال ئۇمۇ شاڭجاڭنىڭ ئۆيىنى بۇزىمەن دەيدۇ. شۇ شاڭجاڭغا تېگىش مەقسىتى بولمىسا بۇ يەرگە كېلەتتى؟ بولمىسا شۇنچە دەرت تارتىپ ئاخىرىدا چىدىماي قالاتتى؟ ھەر قانداق چوكان قەدىرلىنىمەن دەيدۇ، بۇ خوتۇنمۇ چىرايىنىڭ ئەتىۋارىنى قىلىدىغان بىر لاۋبەنگە تېگىشكە ئالدىرايدۇ. بىراق مۇيەسسەرخانمۇ بوش خوتۇن ئەمەس، ئۈرۈمچىدىن كەلسە رەيھاندىن ھېساب ئالماي قويمايدۇ... غېنى شاڭجاڭ يامان ئادەم بولغان بىلەن خوتۇنى چىشى يولۋاستەك ۋەھشىيلەشسە ئامال قىلالمايدۇ...

گۈلشەن ئۆزىنىڭ قۇشقاچتەك كالىسىدا ئۇچۇپ يۈرگەن ھەررەڭ-سەررەڭ خىياللاردىن زوقلىنىپ كۆلۈپ قويدى، ياسىنىڭ ئاشخانىسىغا بىر دەمدىلا كېلىپ قالغاندەك بولدى، پادىشاھى قاچقان شەھەرگە مەغرۇرلۇق بىلەن كىرىپ كەلگەن قومانداندىك ئاشخانىغا كىرىپ، سەپراشپ ئولتۇرغان ياسىنى كۆرۈپ ئۆزىنىڭ بەك بۇرۇن خوش بولۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

___ ئەتىدىن تېلېفون قىلسام ئەمدى كەلدىڭمۇ؟

___ مانا كەلدىڭمۇ؟! قېنى خېرىدار، چىۋىن قورۇپ ئولتۇرۇپسىزغۇ؟

___ قالغان چىۋىننى سەن قورۇ، تولا مېڭىپ جۇلۇتۇم چىقىپ كەتتى.

___ نېمە ئىش قىلغانغا ھېرىپ كەتتىڭىز، خوتۇن-بالىنىڭ دەردى دەڭا، مەن بۇنى چۈشىنىمەن.

___ ئىزدەپ باقمىدىڭمۇ؟ يوق بولسا يوق دەپ تېلېفونۇمۇ قىلىدىكەن، دېگەن نېمە ئىش قىلىدىكەن؟

___ ئەمدى مەندىن گۇمانلىنامسىز؟! توۋا، بار بولسا بار دەپ تېلېفون قىلىمىدەن، يوق بولسا نېمىشقا

تېلېفون قىلىمەن، نېمىشقا ئۇ يەردە دەپ ئويلايسىز؟

___ ئۇققىلى بولمايدۇ، خوتۇن خەقنىڭ بېشى قايسا نەمۇ نەگە كېتىۋېرىدۇ.

___ ساقچىغا مەلۇم قىلىڭ بولمىسا.

___ يوق گەپنى قىلىما.

___ غېنى شاڭجاڭدىن سوراپ باقسىڭىزمۇ بولىدىغۇ؟

___ سورىدىم، يوق دېگەن.

گۈلشەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ گومۇشتەك تۇرۇپ قالدى؛ شاڭجاڭنىڭ ئىچ سىرىنى ئۇققىلى بولمىغاندىكىن، ھېچ

نېمە دېمەيلا تۇرۇۋالسا بولىدىكەنغۇ؟

___ ئەمىسە ئامال يوقكەن، بىر نەچچە كۈن ساقلاپ بېقىڭ.

___ نەگە كەتكەندۇ دەيمەن بۇ دۆت خوتۇن، ئادەمنى مۇشۇنداقمۇ ساراڭ قىلامدۇ؟! ___ دېدى ياسىن

ئېچىنىشلىق زارلاپ، ئۇنىڭ چىرايىدا قېتىپ قالغان قايغۇ-ئەلەم گۈلشەن كەلگەندىن كېيىنمۇ شۇ پېتى تۇراتتى،

بۇنىڭدىن گۈلشەننىڭ ئىچى سىقىلىشقا باشلىدى.

___ بۇنچە تۈگىشىپ كەتمەڭ، ئوغرى-قاراقچى ئېلىپ قاچمىغاندۇ، جېنى تىرىك بولسا بىر كۈنى پەيدا بولىدۇ...

___ ئۇنى ئوغرى-قاراقچى ئېلىپ قاچسۇن دەمسەن، مۇشۇنداق بولۇشنى تىلەپ تۇرىسەن-ھە!

گۈلشەن ئۇنىڭ سوغۇق ئەلپازىدىن شۈركىنىپ كەتتى:

___ مېنى شۇنداق ئەسكى دەپ ئويلايمسۇز، مەنمۇ ئۇلارغا بىر ئىش بولمىسىكەن دەيمەن. ھەممىگە مەن سەۋەبچى بولغاندەك، مېنىلا سەتلەيدىكەنسىز، بۇنداق قىلىشىڭىز قېشىڭىزدا تۇرمىسام بولغۇدەك...

ياسن ئۇنىڭ ئاچچىقلاپ قالغىنىنى كۆرۈپ گەپ قىلمىدى؛ ئەمما ئىچ-ئىچىدىن زەردىسى ئۆرلەپ، پىغانى قاينايتتى، تاماكىسىنى ھە دېگەندە ئاچچىق-ئاچچىق شورايىتتى.

___ بولدى، بولدى، بۇ توغرىلىق ساڭا گەپ قىلماي، ___ دېدى ئۇ قاپقىنى ساڭىلىتىپ، ___ ئىشىنى قىلىۋەتتى.

گۈلشەن مەينەت قاچا-قۇچىلارنى يىغىشتۇرۇپ، جۈزىلارنى سۈرتۈشكە باشلىدى؛ ئەمما بۇ ئىشلارنى خوش ياقماسلىق بىلەن قىلىۋاتاتتى، كۆڭلى جايدا بولمىغاچقا ھاشىم بىلەن ساۋۇتقىمۇ تۈزۈك سالام-سائەت قىلمىدى. ئىككى ئاشپەز ياتاققا پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى.

___ يامان نېمىكەن جۇمۇ، ___ دېدى ھاشىم كارىۋاتتا يېتىپ مەيدىسىنى قاشلاپ، ___ تالا مۇشۇكى ئۆي مۇشۇكىنى قوغلاپتۇ دېگەن مانا شۇ!

___ ياسن لاۋبەن چاتاق ئىش قىلىۋاتىدۇ، ___ دېدى ساۋۇت ئويغا پېتىپ، ___ ئۆزىنى بىلەلمەي قالغان ئادەمنى شەيتان قاتتىق ئازدۇرىدۇ.

___ گۈلشەننى كىچىك خوتۇنلۇققا ئېلىۋالغىنى راستمىدۇ؟ سەن دەپ باقە، مۇشۇنداق قىلسا بولامدۇ؟

___ قانداق خوتۇنلۇققا ئالدى، ئاللاھ ئۆزى بىلىدۇ. نەپسىمنى قاندۇرىمەن دەپلا ئالغان بولسا نىكاھ بولمايدۇ، ئۆزىنىڭ پاهىشۋالىقىنى ياپقان بولىدۇ؛ رەسىمى خوتۇن قىلىمەن، بالىلىق بولمەن دەپ ئالغان بولسا دۇرۇس بولىدۇ.

___ مېنىڭچە ياسىن لاۋبەن نەپسىمنى قاندۇرۇمەن دەپلا ئالغان، ___ دېدى ھاشىم كەسكىلىك بىلەن، ___ بولمىسا بىر چىرايلىق خوتۇننى تاشلاپ قويامدۇ؟ مېنىڭ بۇنداق چىرايلىق چوكىنىم بولىدىغان بولسا جاھان دېگەن مۇشۇ دەپ قوينىدىن چىقماي ياتاتتىم.

___ شۇڭا خۇدايىم ئېشەككە مۇڭگۈز بەرمىگەن... ___ دېدى ساۋۇت ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ، ___ سەن بولساڭمۇ ئىككى كۈندە زېرىكىپ باشقا خوتۇن تاپاتتىڭمۇ دەيمەن. سېنىڭ نەپسىڭ ياسىن لاۋبەننىڭكىدىنمۇ يامان.

___ بۇنداق ماز گەپ قىلمىساڭچۇ ___ دېدى ھاشىم تېرىكىپ، ___ مەن ساڭا راست گەپ قىلىۋاتىمەن، ياسىن لاۋبەن ئوينىغاندىمۇ سەت ئويناپ قويىدىكەن. قارىمىسەن، خوتۇنى يوقاپ كەتسە چاتقى يوق، ئاشنىسىنى ئەكىلىۋالدى، ئەمدى كۆرسەن بۇ ئىككىسىنىڭ تاماشىسىنى!

___ شۇ ئاچمىزغا ئۇۋال-دە، ئادەمدە ھايا بولمىسا ئېشەكچىلىكمۇ بولالمايدىكەن، بۇ يەردە ھازىر ئىشلىگۈمۇ كەلمەيۋاتىدۇ.

___ شۇڭا مەن غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستۇرانىغا كېتەي دېگەن، ئادەم تولۇق دەپ ئۇنىمىدى.

___ كېتەي دېگەنمۇ تېخى، ساتراشخانا قىزلىرىدىن ئايرىلىشقا قانداق چىدىغانسەن؟

___ مېنى مۇشۇ مەينەتلەرگە چىدىمايدۇ دەۋاتامسەن؟ كۆرسە مالا قۇسىمەن.

___ قۇسۇپ بولۇپ يەنە ئاغزىڭنى يالايسەن-دە، پەخەس بول، كېسەل يۇقىدۇ.

ھاشىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ ساۋۇتقا چەكچىيىپ قاراپ قالدى.

___ نېمانداق سەت قارايسەن، كېسەل يۇقتۇرۇۋالغىنىڭ راستمۇ نېمە؟ مەن قارىسامغۇ ئەيدىزدەكلا كۆرۈنەن،

بېرىپ ئۆزەڭنى تەكشۈرتۈپ باق.

___ ماڭاۋە ئاداش!... ___ دېدى ھاشىم بىردىنلا ئۆڭۈپ، ___ ھېچقىزدەك قاملاشمىغان گەپ قىلىدىكەنەن، ئويىناپ قويغاننىڭ ھەممىسى كېسەل بولامدەكەن؟! ئەگەر مەن كېسەل بولىدىغان بولسام مەشەددىكى ھەممىڭ كېسەل، ئۆزەڭنى ساق دەپ چاغلانسەن تېخى، سەندەك ماز پۇرۇش گۇيىلار ھېچنېمە قىلالمايلا ئادەمنىڭ كەينىدىن گەپ تاپىدۇ...

___ ما گۇيىنى، ئەيدىز دەپ قويسام چىچاڭلاپ كەتتىڭمۇ! ___ دېدى ساۋۇت ئۇنىڭ ئەلپازىدىن ھەيران قېلىپ، ___ قارىغاندا راستىنلا شۇنداق ئوخشايسەن. ئەمدى ئاستا خۇدايىمغا تۆۋە قىلىپ ناماز باشلىۋال.

___ قانداق قىلسام ئۆزەمنىڭ ئىشى، ئۆزەڭنى پاك دەپ چوڭ چاغلاپ كەتمە، خۇدايىم بۇيرۇغان بولسا بىز ساپساق، خۇدايىم جاننى ئالمەن دېسە مەندىن بۇرۇن سەن ئۆلەمسەن تېخى!؟

___ مەن كېتىپ قالساممۇ مۇشۇ نامزىم، مۇشۇ تۆۋەم بىلەن ساق كېتىمەن؛ سەن ئۆلسەڭ قانداق ئۆلەرسەن؟! شۇخا ناماز باشلىۋال دەيمەن.

___ ئەمدى چۈشەندىم، سەن مېنى ئەيدىز دەپ قورقۇتۇپ، ناماز ئوقۇ دېمەكچىكەنەن-دە!

___ ناماز ئوقۇساڭ ماڭا ئوقۇپ بېرەمتىڭ؟ ئۆزەڭ ئۈچۈن ئوقۇيسەن. ھېلىتىن قورقۇپ تاتىرىپ كەتتىڭ، ناماز ئوقۇساڭ خاتىرجەم بولىسەن.

___ ئىشىڭنى قىل، قاچان ئوقۇغۇم كەلسە شۇ چاغدا ئوقۇيمەن.

___ ئەمىسە ئاشۇنداق ئەيدىز بولۇپ يۈرۈشە.

___ نېمە بولسام مەيلى، ماڭا يامانلىق تىلسەڭ ئۆزەڭگە ياندۇ.

___ مەن ساڭا يامانلىق تىلىمىدىم، يامان ئاقشۇتەكە قالما دەۋاتىمەن.

___ سەن مېنى يامان ئاقىۋەتكە قالدۇ دېمەكچىمە؟ سەن ئەۋلىيامىدىڭ؟ ھەر قانچە دا موللا بولۇپ كەتسەڭمۇ بىكار، ماڭا ۋەز ئېيتىمەن دەپ ئاۋارە بولما.

___ ئاڭلىمىساڭ مەيلى، دۈمبەڭدىن تۇڭلۇك ئاچسىمۇ ئىچىڭگە ئىمان نۇرى كىرمەيدىغان گۈيىكەنسەن...

___ شۇڭا چاتقىڭ بولمىسۇن، نېمە بولسام ئۆزۈمنىڭ ئىشى، مەن سەندەك ھېچ ئىش قىلالماي تۇرۇپ ياشىمايمەن. ئوينىغۇم كەلسە ئوينايمەن، پۇخادىن چىقىۋېلىپ نېمە بولسام مەيلى!

___ ياسىن لاۋبەنى مۇت دوراپسەن، ئەمدى ئۇنى تىللىساڭ ئۆزەڭنى تىللىغاندەكلا بولسەن.

___ ئۇنى ماڭا ئوخشاتما، ياسىن لاۋبەن بىر خوتۇن بىلەن بىر مېدە ئېشەكنى ئالدىغا ئەكىلىپ قويسا، قايسى قىزكەن دەيدىغان پاشۋاز.

___ سەنچۇ؟! ___ دېدى ساۋۇت ئۇنى جىلە قىلىپ.

___ بىز ھېچ بولمىغاندا قاراپ باقىمىز.

ساۋۇت بۇ گەپتىن كۈلۈپ يېتىپ قالدى، ھاشىم مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى.

شۇ كۈنى كېچىسى ياسىن گۈلشەن بىلەن كونا ھۇجرىسىدا، كونا كارىۋىتىدا ياتتى، قاپقى زادى ئېچىلمىدى. گۈلشەن ئۇنىڭ رەيھاندىن ئۆچىنى ئېلىۋاتقاندا قىلىۋاتقان ئەسەبى قىلىقلىرىدىن بىزار بولسىمۇ، چىشىنى چىشلەپ ياتتى. ئۇ گۈلشەننى نېمە دەپ ئويلاپ قالدى؟ رەيھانغا بولغان ئاچچىقىدا ئۆز-ئۆزىنى پاراكەندە قىلىپ، خىيالدا ئىككى خوتۇننى ئالماشتۇرۇپ يۈرەمدىغاندۇ؟ ... گۈلشەن ئۇنىڭ غەلتە تۈسكە كىرىپ قالغان چىرايىغا، ئازاب ياكى ھايجاندىنمۇ ئەيتاۋۇر يۇمۇلۇپ كەتكەن كۆزىگە قاراپ، ئۆزىنى باشقا بىر ئەرنىڭ ئاستىدا ياتقاندەك، خورلىنىۋاتقانداك ھېس قىلدى. ھەر ئىككىسى ئىچ-ئىچىدىن ھالسىراپ تۈگىشىپ كېتىۋاتتى.

ياسىن ھەر قېتىم شۇ ئىشتىن كېيىن كارىۋاتقا يۆلىنىپ گۈلشەننىڭ مۇرىسىنى سىلغىچ تاماكا چېكىۋالاتتى، ئەمدى بولسا ئۇنى بىر ياققا ئىتتىرگەندەك قىلىپ پەسكە چۈشۈپ، تاماكىسىنى چىشلىگىنىچە خالاغا كىرىپ كەتتى، ئۇ يەردە ئۇزۇن ئولتۇردى، تاماكىسىنى شۇ يەردە چەكتى. گۈلشەن بولسا ئۇخلىيالمىي ھەسرەت چەكتى: ياسىن بۇ ئۆيدىكى مۇشۇ ئادىتى ئارقىلىق يەنىلا ئاشۇ كونا خوتۇنغا بولغان سېغىنىشىنى ئىپادىلەۋاتامدۇ؟ خالادا شۇنچە ئۇزاق ئولتۇرۇپ نېمىلەرنى ئويلاۋاتقاندىمۇ؟ خوتۇننىڭ نەدىلىكىنى ئۇقىدىغان بولسا بۇ ئەپتىدە كۇسارچان چىقىپلا ئۇنى ئىزدىگۈدەك... دېمەك، رەيھان ئۇنىڭغا يەنىلا مۇھىم، رەيھان ئۇنىڭ غۇرۇرى، رەيھاننى كىم چەيلىسە ئۇنىڭ ئىززەت-غۇرۇرىنى چەيلىگەندەك بولىدۇ... رەيھاننىڭ چىرايىدا قېتىپ قالغان پەرىشانلىق، روھسىزلىق بىلەن ياسىننىڭ چىرايىدىكى قايغۇ-ئەلەم بىر-بىرىگە نەقەدەر يېقىن-ھە! مۇھەببەت بىلەن نەپرەتنى بىر يەرگە يىغسا نېمىگە ئايلىنىدۇ، ساراڭلىققا!

ياسىن بىر ئۇزۇندا چىقىپ، گۈلشەننىڭ يېنىغا كىردى.

___ تېخىچە كۆزۈڭنى پارقىرىتىپ ياتسەنغۇ، ئۇخلىمامسەن؟

___ ئۇخلىيالمىسام... يەنىلا ئاشۇ ئۆي، ئاشۇ كارىۋات ياخشىكەن، بۇ يەرگە پەقەت كۆنەلمىدىم.

___ ھەممىسى ئوخشاش، ئەمدى مۇشۇ ئۆيدە كۆپرەك تۇرىمىز.

___ نېمىشقا؟ ئا ئۆيدە تۇرمامدۇق؟

___ ئەمدى ئۇ ئۆينى قايتۇرۇۋەتسەكمۇ بولىدۇ.

___ ياق، مەن ئاشۇ ئۆينى ياخشى كۆرىمەن.

___ بۇ قانداق گەپ؟ ساڭا مەن لازىمۇ، ئۆيمۇ؟

___ ھەر ئىككىسى لازىم، ئۇ ئۆيىنى قايتۇرماي تۇرايلى، خوتۇن-بالىڭىزنىڭ نەدىلىكىنى تاپماي تۇرۇپ ئالدىراپ كەتمەڭ.

___ خوتۇن-بالىغا بۇ ئۆيىنىڭ ئەمدى لازىمى يوق ___ دېدى ياسىن ئاچچىق تىنىپ، ___ بۇ خوتۇن بىر بولسا مەندىن يوشۇرۇن تىقىپ ساقلىغان پۇللىرىنى خەجلەپ يۇرتقا كەتتى؛ بىر بولسا غېنى شاخجاڭ ئۇنى يولغا سېلىپ قويدى.

___ خوتۇنىڭىز شۇنداق قىلالغانىدۇ؟

___ ئۆيىدىن قاچالغان خوتۇن ماشىنا-پويىزغا ئولتۇرۇپ كېتەلمەي قالارما؟

___ شۇنچە تېز كېتىپ قالارمۇ دەيمەن، ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ.

___ بۇرۇنلا تەبىئىيلىق قىلىپ قويغان گەپ، بىر ياقىتىن يىغلاپ، بىر ياقىتىن مەندىن يۈز ئۆرۈشنىڭ پىلاننى تۈزۈپ بولغان گەپ. بۇ خوتۇن ئۇنداق بوش خوتۇن ئەمەس.

___ سىزگە ئۆزىنى بىر كۆرسىتىپ دەپتۇ، قارىسام راستىنلا ئۇنۇمى بوپتۇ، ھازىرغىچە چىرايىڭىزدا قان يوق.

___ نەدە قان يوق؟ يوق گەپنى قىلما، ئۇ كەتسە مەيلى، بالامدىن ئەنسىرەيمەن-دە!

___ راست گەپ قىلىڭە بىر، بالا دېگەن ئانىسىنىڭ قېشىدا تۇرسا نېمىدىن ئەنسىرەيتتىڭىز؟! خوتۇنۇمدىن ئەنسىرەۋاتىمەن دەپ دېيەلمەيۋاتىسىز-ھە؟ يالغان سۆزلىسىڭىزمۇ تۈزۈك سۆزلەڭ.

___ ئۇمۇ يوق ئەمەس، ئۆيىدىن بىر مۇشۇك قاچسىمۇ، خەق تۇتۇۋالغانىدۇ، ئۆلتۈرۈۋەتكەنمىدۇ دەپ ئەنسىرەيدىغان گەپ. ئۇ دېگەن مەن بىلەن بەش يىل ئۆي تۇتقان خوتۇن-دە!

___ مۇشۇك دېگەن مۇشۇك، خوتۇن دېگەن خوتۇن، يەنە كېلىپ مەندىن ئۆتە چىرايلىق خوتۇن، يېنىڭىزدا بار چېغدا كۆزىڭىزگە كۆرۈنمىگەن خوتۇن، يوق چاغدا كۆزىڭىزدىن ئۇچقان خوتۇن!... مەن ئوبدان بىلەمدىكەنمەن،

ھە، ئۆزىڭىزنى ئۈنچىلىك يوشۇرۇپ كەتمەڭ، مۇشۇنداق قىلغانچە ئۆزىڭىزنى چاندۇرىسىز، ئۇنى ياخشى كۆرىمەن دەپ ماڭا دېيەلمەيۋاتىسىز، لېكىن مەن بۇنچىلىك ئالامەتلەرنى بىر قاراپلا بىلىۋالسىمەن، مەن قاچان سىزگە ئۇنى ياخشى كۆرسىڭىز بولمايدۇ دېدىم، قاچان سىزگە ئۇنى ئۇرۇپ خارلاپ ئۆزىڭىزگە ھەم ماڭا ئۆچ قىلىۋېتىڭ دېدىم. ئەمدى كېلىپ خوتۇنىڭىز قاچقاندا ماڭا گۈلىيىپ، ئۆچىڭىزنى مەندىن ئېلىۋاتقاندا بىر ئىشلارنى قىلىۋاتىسىز، بۇنداق قىلىۋەرسىڭىز، مەن راستىنلا چىدىمايمەن... __ گۈلشەن مىچچىدە يىغلاپ سالىدى.

ياسنىغا ئۇنىڭ يىغلىشى غەلتە تۇيۇلدى، ئىچى پۇشۇپ قاراپ قويدى، بۇنىڭ كۈلكىسى راست، يىغىسى يالغان، ياسنى يالغاندىن تەسىرلەندۈرمەكچى بولۇۋاتىدۇ. يېقىندىن بېرى نازۇكلىشىپ قالدى، كۈنچىلىكى باشلاندى. بۇرۇن ھېچ ئىش يوق ئىدى، خوتۇن بولغاندىن كېيىن گېپى چىقتى. دېمەك، ئويىناپ-كۈلۈپ يۈرۈۋېدىغان قىز پەقەت شۇ قىز ۋاقتىدىلا جەلپ قىلىدىكەن، ئەگەر تەگكەندىن كېيىن چوڭ ئايال، يامان ئايال بولغۇسى كېلىپ، بارا-بارا خۇلقىنى يوقىتىپ تۈگىشىپ كېتىدىكەن...

__ نېمىگە يېشىڭنى ئېقىتىپ كەتتىڭ؟! __ دېدى ياسن كىنوخانىدا كىنو كۆرۈپ يىغلاپ كەتكەن بىر قىزنى كۆرۈپ كۈلگىسى كەلگەندەك ئەلپازدا، __ ساڭا دەخمىزە بولىدىغان خوتۇنمۇ كەتتى، بۇنىڭدىن خوش بولساڭ بولىدۇ؛ بۇ كارىۋاتمۇ ساڭا قالدى، ئېغىناپ ياتساڭ بولىدۇ. ئارتۇق ئويلاپ نېمە قىلسەن!! مېنىڭ ئاچچىقىم كەلگىنى، ئۇ ماڭا تۇيدۇرمايلا قاچتى، مېنى ئەخمەق قىلدى، بالامنى مەندىن ئايرىۋەتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن مانچە يىل ئۆي تۇتقان ئەر تۇرسام، ئەدەمنى مۇشۇنداقمۇ يەرگە ئۇرسا بولامدۇ؟ سەن تېخى مېنى ئۇنى ياخشى كۆرىدۇ دەيسەن، ئۇنى ياخشى كۆرسەم سېنى خوتۇن قىلىپ نېمە قىلسەن؛ بۇمۇ خوتۇن تۇرسا، كۈندە كەچتە سېنىڭ يېنىڭغا كېتىپ قانداق قىلىمەن!؟

__ ياق، سىز ئۇنى ياخشى كۆرگەچكە ئۇنىڭدىن قورقسىز؛ مېنى ياخشى كۆرمىگەچكە مەندىن قورقمايسىز، مېنى خالىغانچە باشقۇرالايسىز؛ خوشىڭىز كەلسە ۋاي دەپ، ئاچچىقىڭىز كەلسە سەتلىەيسىز. كۈنلەرنىڭ بىرىدە زېرىكىپ قالسىڭىز، مېنى تىللاپ تاشلاپ كېتىسىز...

___ نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ، ___ ياسىن جىلە بولۇپ، ___ بىر كىمدىن قورقسام ئۇنى ياخشى كۆرىدىغان

ساراڭمىدىم مەن؟! ئەمىسە، دەپ باقە، سەن جىندىن قورقاسەن؟ ئۇنى ياخشى كۆرەمسەن؟!

___ خوتۇنىڭىز جىن ئەمەس-تە! ئۇنى بەك چوڭ بىلىسىز، ئەيمىنىسىز، شۇڭا يېقىن كېلەلمەيسىز. بولمىسا ئۇنى بۇ

چاغقا بويسۇندۇرۇپ خوتۇن قىلىپ بولاتتىڭىز. خوتۇنىڭىزنى چىن كۆڭلىڭىزدىن ياخشى كۆرمىسىڭىز ئۇنىڭدىن

قۇتۇلغىنىڭىزغا خوش بولۇپ ھاراق ئىچەتتىڭىز، ئازادلىققا چىقتىم دەپ مېنى چىڭ قۇچاقلايتتىڭىز. ئۇنداق

قىلىدىڭىز، تېخى دەردىڭىزنى مەندىن ئالدىڭىز، كىچىك بالىنى سىلكىشىڭىزگە نەدەك سىلكىشىلىدىڭىز، سىزنىڭ

ئالدىڭىزدا مەن ھېچنېمە ئەمەسكەنمەن، پەقەت سىزنىڭ تەلىۋىڭىزنى قاندۇرۇپ تۇرۇشقا يارايدىكەنمەن، مەن ھازىر

سىزنىڭ ئاچچىقىڭىزنى، ئىچ-پۇشۇغىڭىزنى چىقىرىدىغان بىر نېمىگە ئايلىنىپ قالدۇم...

___ ۋاي-ۋوي، بولدى قىل، قۇم زاغۇنىڭ ئۆزى بوپسەن! ___ دېدى ياسىن سەپراششىپ، ___ دەپ تۇرسام

يەنە ئۆزەڭنىڭ كېپىنى قىلسەنغۇ! خوتۇن خەقنىڭ بىرسىمۇ ساق ئەمەسكەن جۇمۇ...

___ مانا مەن گەپ قىلىپ بولغىچە ئاچچىقىڭىز كەلدى، ئەگەر شۇ خوتۇنىڭىز بىلەن دېيىشىپ قالغان بولسىڭىز

ماڭا قىلغان بۇنداق مۇئامىلىنى قىلمايتتىڭىزغۇ دەيمەن؟!

___ شۇ خوتۇنمۇ شۇنداق كوتۇلداپ، مەن بىلەن گەپ تالىشىپ ئاخىر تايىقىنى يېگەن ئۇقتۇڭمۇ؟! سەن ئۇنى

دورايمەن دېمە، مەن سېنىڭ ماڭا بويسۇنىدىغان مۇشۇ يېرىڭنى دەيمەن، ئەگەر شۇ ئاچخانى دورايمەن دەپ چىشىمغا

تەگسەڭ، سەنمۇ تايىقىڭنى يەيسەن!

گۈلشەن بۇنى ئاڭلاپ جىمىپ قالدى، ياسىننىڭ دەۋاتقانلىرى توغرىدەك قىلاتتى. ئامما ئاخىرقى كېيى ئۇنىڭغا

يەنىلا ئېغىر كەلدى.

___ شۇ خوتۇنىڭىزنى ئۇرغاندا يۈرىڭىز ئېچىشقان بولغىدى، مېنى ئۇرۇپ قالسىڭىز كۆزىڭنى مەت

قىلمايسىزغۇ دەيمەن.

___ يوق گەپنى قىلما، مەن خوتۇن خەقنى ئۇرمايمەن، ئامال بولمىغاندا قولۇم تېگىپ كېتىدۇ. سەنمۇ شۇنى بىلىپ قال، ئېرىڭ گەپ قىلىۋاتقاندا ۋاتىلىدما، گەپ تالاشما، گەپ ياندۇرما، ئېرىڭ بىلەن تەڭ تۇرما، بولمىسا شاپلاق يەيسەن، زۇۋانىڭ تۇتۇلدى. سەن شۇنداق بولۇشنى خالامسەن؟! جاھاندا ئەڭ تاياق قېپى، ئوسال خوتۇن ئېرى بىلەن گەپ تالاشدۇ، ئېرىگە گەپ ياندۇرىدۇ. ئېرىنى بويسۇندۇرۇمەن دەپ ساراڭلىق قىلىدۇ، بۇنداق خوتۇن ئەرنىڭ كۆزىگە جىندەك سەت كۆرۈنىدۇ. ئاشۇ خوتۇن، سەن ھازىر كۈنلەۋاتقان ئاچاڭ مېنى شۇنداق تويغۇزۇۋەتكەن. شۇڭا ئۇنى ياخشى كۆرمەيمەن، شۇڭا خاتىرەڭنى جەم قىلىپ ماڭا خوتۇن بول. مېنىڭ سىزغان سىزنىڭمىدىن چىقما، نېمە دېسەم ماقۇل دە، گەپ ياندۇرما؛ نېمە قىلسام ماقۇل دە، بوينۇڭنى تولغىما. بولمىسا سەندىنمۇ ئىككى كۈندە زېرىكىمەن. بۇ جىڭ گەپ!

گۈلشەن بۇنى بىلەتتى، ماقۇل دەيتتى، ئەمما ھازىر چىن كۆڭلىدىن قايىل بولمىدى، قوبۇل قىلمىدى، بەلكى نارازى بولدى، ” مەن نېمىشقا بۇنداق ئۆتۈپىرىدىكەنمەن؟“ دەپ ئويلىدى. ياسىنىڭ گېپىگە جاۋاب بېرىشنى ئۇنتۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە قايتا باھا بەردى. ئەجىبا بۇ نوچىنى بۇرۇنقىدەك ياقىتۇرمايدىغان بولۇپ قالدىمۇ؟ رەيھاننى مەغلۇب قىلىشتىن ئىبارەت ئالىي مەقسىتىگە يېتىپ بولغاندىكىن، ئىشنىڭ قىزىقى تۈگىدىمۇ؟ داۋاملىق ”جەڭ“ قىلىشتىن رايى يېنىپ كەتتىمۇ؟ بولمىسا ياسىغا نېمىشقا بۇرۇنقىدەك قىزغىنلىق، جان پىدالىق كۆرسىتەلمەيدۇ؟ نېمىشقا ئۇنىڭ بىلەن بۇرۇنقىدەك ئەسەبىيلىك بىلەن ياشىيالايدۇ؟ خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ئېلىشنى بىلمەيدىغان، خوتۇننى بويسۇندۇرۇشتىن باشقىنى ئويلىمايدىغان بۇنداق ئەركەك بىلەن قانداق ئۇزاق ياشىغىلى بولىسۇن؟!

ياسىن ئۇنىڭ گەپ قىلماي ياتقىنىنى كۆرۈپ چىرايىغا قارىدى، گۈلشەن نارازىلىقىنى چاندۇرماي تۇرۇۋالدى.

___ سەن ھەرگىز رەيھانغا ئوخشاپ قالما، ئوخشاپ قالساڭ مەندىن يامانلىما...

ياسىن چىراغنى ئۆچۈرۈپ ياتتى، گۈلشەننىڭ كۆزلىرىدە چاقىنغان ئەلەملىك ئۇچقۇنلارنى كۆرەلمىدى.

ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتتى، قارىماققا ھېچ ئىش بولمىغاندەك، ئىشلار ئەسلىدىن مۇشۇنداق بولۇشى كېرەكتەك كېتىۋاتاتتى. ھەر كۈنى ئېغىر قوپىدىغان ياسىن ئەتىگەندەلا ئىچىۋېلىپ، كۈنبويى پەرىشان يۈرەتتى. گۈلشەن ئۇنىڭ قولىدىن بىر دەممۇ تاماكا چۈشۈپ باقمىغانلىقىنى كۆرگەندە ئۇنىڭ خوتۇنىغا بولغان ھېسسىياتىنىڭ ئاشۇ تاماكا چوغىدەك كۆيۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى سېزەتتى. ياسىن ھەر قانچە قىلىسمۇ ئۆزىنى يوشۇرمايتتى، ھەم گۈلشەندىن يوشۇرىمەن دەپ تىترەپ يۈرمەيتتى. گۈلشەن مالايدەك ئىشلىگەنچە ئۆزىنى شۇنچە قەدىرسىز، بەختسىز ھېس قىلدى. كۈلغا چىققان ھەر قانداق ئادەم، ھەتتا ئەر-خوتۇن بولسىمۇ، ئىشلىگەنچە چۈشلۈك ھەق ئېلىشنى كۆڭلىدە پىلانلاپ تۇرىدۇ. “كىچىك خوتۇن” بۇ يەردە قاچانغىچە بىكارغا ئىشلەيدۇ؟ بەش يىللىق خوتۇنغا پۇل بەرمىگەن ئەر تۇنۇگۈن ئېلىۋالغان خوتۇنغا پۇل بېرمەيتتى؟... ئۇنى ھورۇنلۇق باستى، ياسىنغا كۆرسىتىپ تۇرۇپ سۆھبەتلىك قىلىشقا باشلىدى، ئۆزىمۇ ئۇقۇمىغان ھالدا تاۋى نازۇكلىشىپ كەتتى، ياسىننىڭ بۇرۇنقىدەك نوحىلىقى، بۇيرۇقۋازلىقى، ھاكاۋۇرلۇقىغا قارشى نازارەتلىقنى ئىپادىلەپ تۇراتتى، ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇرسىمۇ كۆڭلى باشقا بىرسىگە چۈشۈپ قالغاندەك پەرۋاسىز ئىدى. ھەر قېتىم قاچا توشۇپ، قاچا يۇيۇپ ھېرىپ كەتكەندە غېنى شاخجاڭنىڭ رېستوراندا باشقۇرغۇچى بولۇپ ئىشلەۋاتقان رەيھاننى ئويلىسا ئىچى ئاچچىققا تولۇپ، ياسىنغا ھەممىنى دەۋەتكۈسى كېلەتتى. ئەمما باشتا يوشۇرغاننى ھازىر دەپ ئىشنى بۇزغۇسى كەلمەيتتى. ئۇ بۇ كۈنلەرنىڭ باشقىچە بولۇشىنى، ياسىن بىلەن رەيھاننىڭ تۈزۈك ئادا-جۇدا بولۇپ، ھەقىقىي مۇھەببەت-نەپرەتنىڭ ئېنىق ئايرىلىشىنى كۈتمەكتە ئىدى. ھاشىم بىلەن ساۋۇتقا ئادەتتە زۆرۈر بولمىسا گەپ قىلمايتتى. خېرىدار كەلسە بۇرۇنقىدەك چىراي ئاچمايتتى، چايىنى دەملەپ ئالدىغا تاراقىدە قويۇپ، تاماق تىزىملىكىنى تاشلاپ بېرەتتى.

بىر ھەپتە ئۆتتى، ياسىن گۈلشەننىڭ كېيىگە ئىشىنىپ ئۇ ياققا كۆتۈردى، گۈلشەن كۈتۈۋاتقان ئىشنىڭ ھېچ قايسىسى بولمىدى. رەيھان ھەرگىز ئۆزىنى مەلۇم قىلمايدۇ، غېنى شاخجاڭمۇ بىر قېتىم يوق دەپ بولۇپ، ئەمدى “خوتۇنۇڭ بار ئىدى، كېلىپ كۆرۈپ كەت” دېمەيدۇ. ياسىن كەلسە دەيدىغان گەپلىرى تەييار، ئۇلار گۈلشەننىڭ ئۇنى يوشۇرغانلىقىنى بىلسە نېمە دەپ ئويلاپ قالار؟ مەيلى ئۇلار تىللىسۇن، خوش بولسۇن، بەربىر؛ ھېچكىم گۈلشەننى خەۋەر يەتكۈز دەپ ئېنىق بۇيرۇمىدى.

ياسىن بۇ بىر ھەپتەدە رەيھانغا ھەر كۈنى دېگۈدەك تېلېفون قىلىپ ئالامىدى، ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ قارىم ئاكىسىدىن ئەھۋال سورىغان بولۇپ تېلېفون قىلدى، يالغان گەپ قىلمايدىغان قارىمىنىڭ كېيىدىن قارىغاندىمۇ رەيھان يۇرتقا قايتىمىغانىدى. ياسىن ئەمدى ئەنسىرەشكە باشلىدى، رەيھاننىڭ ئۇنچە تېز، ئۇنداق ئاسان يۇرتقا كېتەلەيدىغانلىقىغا ئۆزىمۇ ئانچە ئىشەنمىگەنىدى، ئەمەسە نەگە كېتىدۇ؟ بالىنى سۆرەپ نەگىمۇ قاچار؟ غېنى شاخجاڭدىن باشقا كىم ئۇنىڭغا ياردەم قىلىدۇ؟... ياسىننىڭ گۇمانى غېنى شاخجاڭغا قايتا مەركەزلەشتى. شۇ كۈنى كەچتە ياسىن ئېلىنماي قالغان تېلېفون خاتىرىسىگە قاراپ، رەيھاننىڭ نومۇرىنى كۆرۈپ دەرھال قايتۇرۇپ ئوردى، يەنە ئېتىك چىقتى. ئەتسى چۈشتىن كېيىن سائەت بەشتە يەسلىدىن ئۇنىڭغا تېلېفون كەلدى، بۇنىڭغا ئەجەبلىنىپ تۇرغاندا ”بالاڭلارنى ئەكەتكىلى قاچان كېلىسىلەر؟“ دېگەن گەپنى ئاڭلاپ تۇرۇپلا قالدى، رەيھان تېلېفونى دائىم ئېتىپ قويغاچقا ئۇلار بۇرۇنقى نومۇرنى تېپىپ ياسىنغا خەۋەر يەتكۈزگەنىدى.

ئۇ تېلېفوننى ئېتىپ، ئالدى-كەينىگە قارىماي مېڭىشقا تەمشەلدى. گۈلشەن ئۇنىڭ بىر خەۋەر ئاڭلىغانلىقىنى پەملىدى.

___ نەگە ماڭدىڭىز؟

___ بالا يەسلىدىكەن، بېرىپ باقاي.

___ كىم تېلېفون ئۇرۇپتۇ؟

___ رەيھان ئۇرۇپتۇ، رەيھان! سەن ئاشخانىغا قارىغاچ تۇر، بېرىپلا كېلىمەن.

ياسىن يەسلىگە بارغاندا تەربىيىچى خانىم بايىلا تېخى ئانىسىنىڭ ئۇنى ئېلىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتتى.

___ بالا قاچان كىردى يەسلىگە؟

___ ئىككى كۈندەك بولدى، ___ دېدى خانىم.

___ بالىنى ئەكەلگەندە ئۆزى كەپتىكەنمۇ يا بىرسى بىللە كەپتىكەنمۇ؟

___ ئۇنى ئوقۇمايمەن، تىزىملىتىشقا مەن مەسئۇل ئەمەس.

ياسىن غېنى شاخجاڭ بىلەن قەتئىي كۆرۈشۈش نىيىتىگە كېلىپ، تاكىسى تۈسۈپ ئۇنىڭ رېستۇرانغا قاراپ ماڭدى. شاخجاڭنىڭ ھۇزۇرىنى بۇزۇش ئۈچۈن، ئاللىقانداق بىر رەسۋاچىلىق ئۈستىدىن چۈشىدىغاندەك تۇيۇقسىز كىرىپ، شاخجاڭنى كۆرۈپ نېمە قىلىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. ئەگەر ئۇ بۇرۇنراق كەلگەن بولسا مېھمانخانلارنىڭ ئىش بېجىرىش ئورنىدەك ئېسىل بېزەلگەن باتەيدە ئايروپىلان خانقىزلىرىدەك ئۆلچەملىك ئىش كىيىمى كىيىپ ئولتۇرغان رەيھاننى كۆرگەن بولاتتى.

غېنى شاخجاڭ ئۇنىڭ ئوساللىق، چارىسىزلىكتە قېتىپ قالغان چىرايىغا قاراپ ھەممىنى چۈشەندى، مۇشۇنداق بولۇشنى ئالدىن بىلىدىغاندەك تەمكىنلىك بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

___ نېمىگە قاراپ تۇرىسەن، جۈرە، گەپ بولسا ئايرىم دېيىشىمىز... دەپ ئايرىمخانىغا باشلاپ ماڭدى.

ياسىن ھامان ھېساب ئالدىغان نۆچىدەك ئۇنىڭغا ئەگەشتى.

ئاۋۋالقىدەك جوزا راستلاندى، سەيلەر چىقتى، ھاراق كەلتۈرۈلدى.

___ ھارىقىنى كېيىن قۇي، ___ دېدى ياسىن قاپقىنى تۇرۇپ، ___ ئاۋۋال ماڭا جاۋاب بەر، خوتۇن-بالام نەدە؟

___ ئاۋۋال بىرنى ئىچكىن.

___ ياق، مەن ئاۋۋال شۇ خوتۇننىڭ چىرايىنى بىر كۆرەي...

___ خوتۇن-بالاڭدىن ئەنسىرىمە، ھەممىسى سالامەت.

___ دېگەن، بۇ زادى نېمە قىلغىنىڭ؟ مېنى مازكۆرۈۋاتامسەن؟

___ بۇ يەرگە كەلگەندىكىن چىرايلىق پاراڭ قىل، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ جىددىي تۈستە، ___ سېنى ئىنىمدەك كۆرىمەن، ئەمما قىلىقىڭغا قاراپ سېنى شۇنداقراق ئويلاپ قالدىم.

غېنى شاڭجاڭنىڭ بۈگۈنكى ئەلپازىمۇ بوش ئەمەستەك قىلاتتى، ياسىن تاماكا ئىسلىرى ئارىسىدا ئۇنىڭغا دۈشمەنلىك بىلەن قارىدى.

___ ئۇنى سەن ئەكىلىۋالدىڭمۇ يا ئۆزى قېچىپ كەلدىمۇ؟

___ مەن ئەزەلدىن ئاكتىپلىق بىلەن ئىش قىلىدىغان ئادەم، شۇنىڭغا ئىشەنسەڭ بولىدۇ. ئەمما مەن ئۆز بۇرادىرىمگە ئۇنداق خۇمىسلىق قىلمايمەن، مېنى ھەرگىز يامان نىيەتتە دەپ ئويلاپ قالما.

___ ئەمىسە بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟

___ خاتا چۈشەنمە، قارىسام بىر ئوبدان خوتۇن-بالاڭنى خارلىغىلى تۇرۇپسەن، ئىككى خوتۇنۇڭغا تەڭ كۆزدە قارا دېسەم گېپىمگە كىرمەپسەن. ئۇنداق خارلاۋەرسەڭ خوتۇن خەق تۈگەشمەمدۇ؟ يەنە تېخى ئۇنىڭغا ئۆمەرنى ئۆزەڭ ئېلىپ چىق دەپسەن، خوتۇنۇڭ يىغلاپ تېلېفون قىلىپ مەندىن ياردەم سورىدى. مەن بىكارغا ياردەم قىلمايمەن، كېلىپ ئىشلەپ بېرىڭ دېدىم.

___ شۇنداق قىلىپ، بۇ دۆت خوتۇننىڭ بېشىنى ئايلىندۇرۇۋەتتىم دېگىنە.

___ سەن ئۇنداق قىلىۋەرسەڭ ساق خوتۇنۇمۇ ساراڭغا ئايلىنىدۇ-دە، مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلاپ خوتۇنۇڭ ھېلىمۇ بىر ھەپتە ئويلىنىدى، شۇ بىر ھەپتىگىچە سەن نېمە ئىش قىلدىڭ؟ خوتۇنۇڭنى ئۇنداق تاشلاپ قويساڭ، ھېلىغۇ ئايال كىشىكەن، ئىت-مۈشۈك بولسىمۇ ئۆيۈڭدە تۇرمايدۇ.

___ ئۇ خوتۇننى تولا ئاقلىما، سېنىڭ زادى نېمە مەقسىتىڭ بار؟ خوتۇنۇمغا كۆرۈڭ چۈشكەن بولساڭ، مەندىن

سوراپ ئالماسەن؟ نېمىشقا ئوغرىلىققە ئەكىلىۋالسىن؟!

___ ما گېپىڭ پەقەت بولمىدى، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ كىچىك بالىنى مەسخىرە قىلىۋاتقاندا، ___ خوتۇنۇڭ كۆزۈمگە ئىسسىق كۆرۈنىدۇ، بۇنى يالغان دېمەيمەن. شۇنداق بىر خوتۇنۇم بولسا دەپ ئويلايمەن، لېكىن ئۇنىڭغا ئېرىشمەن دەپ ئىززەت-ھۆرمىتىمنى ساتمايمەن. ئادەم ئەسكىلىشىپ دېسە بىر دەملىك، ئەمما مەن بەزىلەردەك نامەرت، ھېچقىز ئەمەس، خوتۇن ئالسام ئۆز رازىلىقى بىلەن ئالىمەن، ھەرگىز خەق تاشلاپ بەرگەننى ئالمايمەن. بىز خوتۇن قارىسى كۆرمىگەن ئادەم ئەمەس، ئالغان خوتۇنلىرىمىزمۇ بىر-بىرىدىن چىرايلىق. بىزنىڭ ئۇ ئىشنى قوغلىشىدىغان زامانىمىز كەتتى، ھازىر ئېرىشمەكچى بولغىنىمىز ئەركەكلىك ھۆرمەت. سەن بۇنى چۈشەنمەيسەن، كالاڭدا شۇ ئىشتىن باشقىنى ئويلىمايسەن، ھەممە ئادەمنى ئۆزۈڭدەك پاشۋاز كۆرسەن، مۇشۇ يېرىڭ پەقەت بولمايدۇ.

___ ۋاھ، ما گەپنى، خوتۇنپۇرۇشلۇقنى ئۆگەتكەن سەنغۇ؟! ئەمدى بىر دومىلاپلا چەتكە چىقىۋالدىغۇ؟! مەن سېنىڭ قانداق ئادەملىكىڭنى، خوتۇنۇمغا كۆز تىكىپلا كەلگەنلىكىڭنى بىلمەي قالامدۇم؟

___ نەپسى بار ئادەمنىڭ ھەممىسى چىرايلىق خوتۇنغا كۆز تىكىدۇ، ”خۇدايىم شۇ خوتۇننى ماڭا بەرسىچۇ“ دەپ ئويلىغىلىمۇ قويمايمەن؟ خوتۇنۇڭنى بۇنچىلىك كۈنلىگەن ئادەم ئۇنى نېمىشقا خارلايسەن؟!

___ نېمە قىلسام ئۆزۈمنىڭ ئىشى، سەن ئارىلاشما، مەن بۇ خوتۇننى قەستەن خارلايمەن دېمىدىم، ئۆزىنىڭ شۇنداق ساراڭ بولغۇسى كەلدى، مەن بىلەن تولا ئېتىشىپ كەتتى، دۈمبىسى قىچىشىپ تاياق يېگۈسى كەلدى. ئوتتۇرىمىزدا بولغان ئىشلارنى سەن بىلمەيسەن، شۇڭا ئاز سۆزلەپ ئۇنى چىقىرىپ بەر، ئەكتىپ ئوبدان ئادەم قىلىمەن.

___ ئۇنى ئۇرۇمەن دېگىچە خېتىنى بېرىۋەتسەڭ بولمامدۇ؟ خوتۇن خەقنى مۇشۇنداقمۇ قىيىنغان بارمۇ؟

___ سەن ئۆزۈڭنى بىل، نېمە قىلسام قىلىمەن.

___ ئۇنى ھازىر ئەكتەلمەيسەن، خوتۇنۇڭ بىلەن تۈزۈشكەن توختام بار، ئاز دېگەندە ئىككى ئاي ئىشلەيدۇ...

___ نېمە؟! نېمە توختامكەن ئۇ، ئېرى يوق تۇرۇپ تۈزىدىغان قانداق توختامكەن ئۇ؟ ھەممىسى ئەتكەن! ___ ياسىن ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى.

___ ئولتۇر، ئولتۇرۇپ سۆزلە، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ قولىنى پەسكە شەرەتلەپ، ___ خوتۇنۇڭ ئۆمەرنى ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن ئىشلەۋاتىدۇ، سېنىڭ ئىنىڭ ئۈچۈن شۇنداق قىلىۋاتىدۇ، ئۇقتۇغۇمۇ؟! ئەگەر ئۇنى ئەكەتسەڭ، ئىنىڭنى ئۆزەڭ ئېلىپ چىقالامسەن؟

___ مەن دېگەندە ئەجەپ ماتاڭ چىشلىۋالغانىڭ، خوتۇنۇم دېگەندە ماقۇل دەپسەنغۇ، مەقسىتىڭ ئېنىققۇ، شۇ ئارقىلىق خوتۇنۇمنى ئىندەككە كەلتۈرۈشكۇ؟! ئاغىنە دېگەنمۇ سەندەك بولامدۇ؟

___ ئاغىنەڭ دېگەن مەندەك بولىدۇ، مەن شۇ بالىنى، ئۆزەڭنىڭ ئىنىسىنى ئېلىپ چىقاي دەۋاتىمەنغۇ، خوش بولماقتا يوق، تېخى تېرىكىۋاتامسەن؟! قارىغاندا تېخى ئادەم بولماپسەن. مەن ئەزەلدىن ئەر كىشى دېگەنگە ياردەم قىلمايمەن، ھەتتا ئىنىلىرىم بولسىمۇ كارىم يوق. ئايال خەق دېگەن ئاجىز، ئايال كىشى يىغلىسا ئانام يىغلىغاندەك تەسر قىلىدۇ. شۇڭا ئۇلار ياردەم سورىسا ماقۇل دەيمەن، ئاچا-سىڭىللىرىم پۇل دەپ قالسىمۇ ”ئېرىڭلار بەرسۇن“ دېمەي پۇل بېرىمەن. ئەمدى چۈشەنگەنسەن!؟

___ سېنىڭ بۇ ئىشلىرىڭغا قاراپ ئۆمەرنى ئەچقىدىغىنىڭغا ئىشەنمەيمەن، قارىغاندا سەن شۇ كالۋا خوتۇننى ئالداپ ئىشلىتىۋاتقان ئوخشايسەن. يەنە قانداق نىيەتلىرىڭ بار، خۇدا ئۆزى بىلىدۇ.

___ ماڭا قارا ئۇكا، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ سالماق، قەتئىي تۈستە، ___ ئەمدى خوتۇن كىشىدەك بۇنداق گۇمانخورلۇق قىلىۋەرمە، بۇزۇقنىڭ كۆزىگە كۆچىدىكى ئايالنىڭ ھەممىسى بۇزۇق كۆرۈنىدۇ دېگەندەك ئىش قىلما. ئەگەر نىيىتىمنى بۇزىدىغان بولسام جاھاندا مەندەك ئەسكى ئادەم يوق، يامان ئىشنى ھېچكىمدىن قورقماي

قىلىۋېرىمەن، مەسئۇلىيەتنى ئۈستۈمگە ئېلىۋېرىمەن. رەيھان مەشەگە كەلمەي تۇرۇپلا شەرت قويۇشقا باشلىغان، بىر قىز بىلەن بىللە يېتىپ قوپىدۇ، ئوغلۇڭ دائىم قېشىدا، ھېچقانداق ئايال بالىسى بار يەردە ئۇنداق ئىش قىلمايدۇ، يەنە كېلىپ، سېنىڭ خوتۇنۇڭ نامازخان خوتۇن، ئۇنداق ئىشنى ئۆلىسىمۇ قىلمايدۇ، شۇنچە يىل ئۆي تۇتقان خوتۇنۇڭنى چۈشەنمەمسەن؟ ئۇنىڭ ئەخلاقىغا ئىشەنمەمسەن!؟

___ جاھاندا خوتۇن خەققە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، ساڭمۇ بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ، ___ دېدى ياسىن ھاراقنى قولغا ئېلىپ، ___ قورسىقىدا جىن بولمىسا ماڭا نېمىشقا يالغان سۆزلەيسەن، نېمىشقا بىر ھەپتىگىچە ئۇچۇر بەرمەيسەن؟ مېنى قاپاققا سېلىپ كولدۇرلىتىمەن دېمە...

___ گۈلشەن بىلەتتىغۇ؟! ساڭا ھېچنېمە دېمەپتۇ-دە!

___ ئۇ ماڭا ھېچنېمە دېمىدىغۇ؟!

___ سېنىڭ كاللاڭنىڭ چاتاقلىقىنى بىلگەچكە، سېنى گۇمانلىنىپ قالمىسۇن دەپ گۈلشەنگە رەيھاننىڭ ئۆيىنى كۆرسەتتىم، ئامانگۈل ئىككىسىنى ئۆيىنى تازىلاشقا بۇيرۇپ رەيھانغا خىزمەت قىلدۇردۇم. بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى ساڭا دېمىدىم؟ ئامانگۈلدىن ئاڭلىشىپچە، ئىككىسى خېلى ئوبدان مۇڭدۇشپتۇ.

ياسىن ھەيران قالدى، ئەزەلدىن ھېچقانداق گېپىنى يوشۇرماي سۆزلەپ تۇرىدىغان گۈلشەن نېمىشقا بۇنى يوشۇرىدىغاندۇ؟

___ قارىغاندا سېنى رەيھانغا بەرگۈسى كەلمەپتۇ-دە، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ يەنە ھاراق قۇيغۇچ، ___ بۇمۇ بوپتۇ، خوتۇنلارنىڭ كۆڭلىنى چۈشىنىشكە بولىدۇ...

ياسىن ئارتۇق گەپ قىلماي ئاچچىق ھاراقنى ئارقا-ئارقىدىن ئىچىپ، بىر دەمدە تەڭشىلىپ قالدى.

___ رەيھان قېنى... ر... رەيھان.. رەيھاننى تاپ... دېتتى ئۇ غېنى شاڭجاڭغا قولىنى جۈنۈپ، مەستلىكتە

ئاغزىمۇ گەپكە قولاشماي، ”ر” تاۋۇشىنى ئىلمەك تەلەپپۇز قىلاتتى.

غېنى شاڭجاڭ دەرھال ھاشىمغا تېلېفون قىلدى، بىر دەمدىن كېيىن ھاشىم يېتىپ كېلىپ ياسىنى تاكسىغا بېسىپ ئېلىپ كەتتى.

ياسىنىڭ ھالى خاراپ ئىدى، ئاشخانىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە بولالماي يەرگە ئېگىشىپ قۇسقىلى تەمشەلدى، ھاشىم ئۇنى دەرھال لاۋبەن سەتەڭنىڭ دۇكىنى ئالدىغىراق ئېلىپ باردى، “قۇسە، قۇس، مۇشۇ پاسكىنلارنىڭ دۇكىنى سېسىپ كەتسۇن، كۈچۈكلىرى يالۋالسۇن، ئاچچىقى كەلسە ھەممىسى قانچۇقتەك تالۋالسۇن...” ئىچىدىكى زەرداپنى چىقىرىپ بولالماي قىيىنلىپ كەتكەن ياسىنىڭ كۆزلىرىدىن ياش چىقىپ كەتتى، ئادەتتە ياش تۆكمەيدىغان ئەركەك مۇشۇ باھاندە يېشىنى تۆكۈۋالدى... ھاشىم ئۇنىڭغا قاراپ سەسكىندى، ئىچىنى ھەرگىز ئاغرىتىدى، سەتەڭنىڭ قايسى بىرى چىقىپ قاۋايدىغاندەك ئەنسىزلىكتە دۇكانغا قاراپ-قاراپ قويدى. مەيدىسىنى بوشتان ياسىن سەل ئوڭشىلىپ قالغاندەك بولۇپ ئورنىدىن تۇردى، ئەمما ھېلىلا يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك قالاتتى، ھاشىم ئۇنى يۆلەپ ھۇجرىسىغا ئېلىپ كىردى، كەينىدىن گۈلشەن كىردى. ھاشىم ياسىنىڭ بۇ ھۇجرىسىغا تۇنجى قېتىم تەپسىلىي قاراپ چىقتى، “بۇ ئۆي ئەمەس، ئىشرەتخانا” دەپ ئويلاپ ھەۋەستىن ئۆرتەندى، ياسىنىڭ ئېغىز-بۇرنىنى ئادالاش بىلەن بولۇپ كەتكەن گۈلشەنگە كۆز ئۈزمەي قارىدى. گۈلشەن ئۇنىڭغا قاراپ قويغاندىلا، ئۆزىنى بىلىپ چىقىپ كەتتى، كېتىۋېتىپمۇ گۈلشەننىڭ ساغرىسىغا ئاچكۆزلۈك بىلەن نەزەر تاشلىدى. “لۈبەن گۈيىلار ئىچىدۇ، قۇسدۇ، ئوينايدۇ... مەدكارلارنىڭ كۈنى ئېشەكتىن بەتتەر...”، شەھۋەتلىرى ئىسيان كۆتۈرگەندە جېنى قىيىنلىدىغان ھاشىم پۇخادىن چىقىۋېلىپ ئۆلۈشنى يەنە ئويلاپ قالدى، گۈلشەننى ھېلىلا پوكىنىغا باسىدىغان ياسىنى ئۆزىدەك تەسەۋۋۇر قىلىپ، ئۇ ئادەمنىڭ يەنىلا ئۆزى ئەمەسلىكىنى ئويلاپ ھەسرەتلەندى.

كەچ سائەت توققۇز بولال-بولمايلا ئاشخانا چۆلدەرەپ قالدى، ھاشىم خېرىدار كەلمىسە، قولى بوشارپ قالسا خوش بولاتتى، گۈلشەنمۇ ياسىنىڭ يېنىغا بىر كىرىپ كەتكەنچە چىقماي قويدى، ساۋۇت خۇپتەن نامىزى ئوقۇغىلى كىرىپ كەتتى. ھاشىم ئەرزان باھالىق تاماكىسىنى ئالدىرىماي چېكىپ، بۇرۇنقى ئادىتى بويىچە تالاغا قاراپ ئولتۇردى، سېرىق سەتەڭلەر بۇرۇنقىدىن كۆپىيىپ، يېڭىلىنىپ قالغاندەك قالاتتى. “ھەۋەس قۇتتىمىسا مەيلى، قۇتراپ كەتسە پايلىماق تەس” دەيتتى ھاشىم ۋە بۇ يەردە گويىا ئۇسسۇزلۇقتىن تىلى ساڭگىلاپ قالغان ئىتتەك ھاسىراپ

ئولتۇراتتى، بويىنى باغلاپ تۇرغان ”زەنجىر“ نى ئۈزۈپ تاشلاپ، غالجىرلىشىپ، نەپسىنى قاندۇرۇۋېلىپ، خۇشال تاقلاپ سەكرىگۈسى كېلەتتى. گۈلشەننىڭ ساغرىسىغا كۆز تىككەندىن باشلاپ ئۇنىڭ كاللىسى چۆرۈۋالدى، شۇ بىر نېمە ئۇنىڭ ئىچىگە قۇرتتەك كىرىۋېلىپ سەزگۈرلىرىنى غىدىقلايتتى، نەپسىنى بېسىقتۇر دەيتتى، ئويلايتتى ”گۈلشەن ئۇنىڭ خوتۇنى ئەمەس، ئاشنىسى، رەسۋانى رەسۋا قىلىۋەتسە ھېچنېمە بولمايدۇ...“، ”ئەگەر ئۇنداق قىلسا ياسىدىن پىچاق يەيدۇ، بىر رەسۋانى دەپ ئىككى ئادەم خۇن دەۋاسىغا قالامدۇ؟...“ .. ئۇنىڭ تاماكىدەك خۇمارلىق خىياللىرى كاللىسىنى ئىسلاشتۇرۇپ، روھىنى تۇتۇنۇشقا ئوخشاش لەرزىلەر ئۇچۇرۇپ باراتتى، شۇ ئەسنادا گۈلشەن پەيدا بولۇۋالدى، ئۇ ئەندىكىپ ئورنىدىن قوپۇپ كەتكىلى تاس قالدى. گۈلشەن ”ئاشخاننى بىر دەمدىن كېيىن تاقساق بولىدۇ“ دەپ قويۇپ كىرىپ كەتتى. بۇ گەپ ئۇنىڭ قۇلقىغا كىرمىدى. گۈلشەننىڭ كەينىدىن ھايان، ئەسەبىلىك، قورقۇنچ بىلەن قاراپ قالدى. ئۇ ئىشتىھالىق، دەھشەتلىك خىياللىرىنىڭ ئارىسىغا كىرىپ قېلىپ ھېچ چىقالمىدى، بىر دەم ئولتۇرۇپ بېقىپ ئاشخاننى تاقاپ يولغا چىقتى؛ مەيدىسىنى تۇتۇپ بېقىپ بىر دەم ئىككىلەنگەندىن كېيىن، بېشىنى بۇراپلا باشقا بىر ساتراشخانغا كىرىپ كەتتى.

ياسىن ئەتىسى ساراڭدەك قوپتى، تۇنۇگۈنكى ئىشلارنى ئويلاپ ئاچچىققا تولدى، گۈلشەن غېمىدە يوق ئۇخلاۋاتتى، ياسىن ئۇنىڭ پاچاقلرىغا قاراپ، ”بۇ بىر نېمىمۇ قېرىپتۇ“ دەپ ئويلاپ قالدى. رەيھاننىڭ تاتلىق كۈلۈمسىرەپ ئۇخلىشىنى ئەسلىدى، پەستە ياتىدىغان ئۇغلىنىڭ چوڭ ئادەمدەك تەمكىن ئۇخلىشىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى... شۇ خوتۇننىڭ ئىلگىرىكىدەك بەختىيارلىق جىلۋىلىنىپ تۇرىدىغان شەھلا كۆزلىرىنى كۆرمىگىلى، ئۇغلىنىڭ دادام دەپ ئېسىلىشىرىدىن سۆيۈنمىگىلى قانچە زامانلار بولۇپ كەتتى؟ بەك ئۇزاق ۋاقىت بولدى... خۇددى يەنە بەش يىل ئۆتۈپ كەتكەندەك بولدى. ئىككىسى خۇددى ئاجرىشىپ كەتكەندەك، رەيھان خەقنىڭ خوتۇنى بولۇپ كەتكەندەك، بالىسىمۇ ساقلاندىغا ئايلىنىپ كەتكەندەك بولدى.

ئۇ ئاچچىق ھاراقىنى قۇيۇپ بەرسە ئىچىپ، خوتۇن-بالىسىنى تاشلاپ كەلگەنلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ دەرت-ئەلەمدە تولغاندى. غېنى شاڭجاڭنىڭ رەيھان بىلەن تۈزگەن توختىمىنى، ”خوتۇنۇڭغا چىقىلمايمەن، ئۆمەرنى قاماقتىن بوشتىمەن“ دېگەن ۋەدىلىرىنى ئالدامچىلىق دەپ ئويلىدى، ئەمما قايتا بارسا يەنىلا غېنى

شاخجاڭ بىلەن كۆرۈشۈشى كېرەك، خوتۇننىڭ قولىدىن تارتىپ مېڭىشتىن ئاۋۋال غېنى دېگەن شۇ پور كۆتەكنىڭ بەدىنىدىن دەسسەپ ئۆتۈشى كېرەك. غېنى تاز بوش ئادەم ئەمەس، رەيھانغا بۇرۇندىن كۆز تىكىپ كەلگەن ئادەم ئۇنى ئۇنداق ئاسان قويۇپ بەرمەيدۇ. ”خوتۇن خەقنىڭ چېچى ئۇزۇن، ئەقلى قىسقا“، ”چىرايلىقنىڭ ھەممىسى دۆت“ دېگەننى غېنى تاز ئوبدان بىلىدۇ، شۇ كالتە پەملىك خوتۇننىڭ چېچىدىن تولاپ ئۆزىگە باغلىۋېلىشنىڭ يوللىرىنى پىششىق بىلىدۇ. ئۆتۈپ كەتكەن قاقۋاش تاز، جىنسىي ھەۋسى كۈچلۈك تاز، چىرايلىق خوتۇنلارنىڭ يۈزىنى ئەينەك قىلىپ ئۆز رەڭگىنى كۆرىدىغان تاز! ياسىندەك شوركىلارنى دەريا بويىغا ئاپىرىپ سۇغارماي كېلىدىغان تاز، خەقنىڭ يۈرىكىنى كاۋاب قىلىپ يەپ، كۆز ياشلىرىنى ھاراق بىلەن قوشۇپ پەيزى قىلىپ ئىچىدىغان تاز...

ياسىن زەرداپ بولۇپ ئولتۇرالمىي قالدى، ئۆيىنى بىر دەمدە ئىسلاپ گۈلشەننى ئويغىتىۋەتتى.

___ قوپە ئەمدى، تەخەيدەك ياتماي!

___ نېمە ئىس بۇ ئادەمنى تۇنجۇقتۇرۇپ!... دېدى گۈلشەن كۆزىنى ئېچىپلا تۇمۇشۇقنى تۇرۇپ، ___ ئەتىگەندىلا قوپۇۋاپسىزغۇ؟

___ سەت خاقراپ ئويغىتىۋەتتىڭ، ئاغزىڭ شالدام...

___ مەنمۇ سىزمۇ؟ ئەتىگەندە سەت كۆرۈنۈپ قاپتىمەنغۇ ئەمدى؟!

___ دېگىنە، رەيھان نەدە؟

___ تۈنۈگۈن بېرىپ كۆرۈپ كەلگەنسىز ئۆزىڭىز...

___ ماڭا نېمىشقا دېمەيسەن؟ مېنى مۇشۇنداقمۇ ئەخمەق قىلامسەن؟

___ مەن سىزنى ئەخمەق قىلاي دېمىدىم، رېستورانغا بېرىپ جېدەل تېرىشىڭىزدىن قورقتۇم...

___ يەنجۇ؟

___ سىزدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورقتۇم...

___ پاه ما چىرايلىق گەپنى كۆرۈڭ، نېمە دېسەم گەپ دېگەن تەييار-دە!

___ ئىشقىلىپ، مەن سىزنىڭ خەق بىلەن خوتۇن تالىشىپ يۈرۈشىڭىزنى خالىمايمەن.

___ سېنىڭچە مەن شۇنداق قىلارمەنمۇ؟ غېنى شاڭجاڭ مېنى بىر نېمە قىلىۋېتەرەمۇ؟

___ ئۇقمايمەن، ئىشقىلىپ ئۆزىڭىزگە پەخەس بولۇڭ.

___ خوتۇننى خەققە تارتقۇرۇپ قويسام خوش بولامسەن؟

___ ئۆزىڭىز بىلىڭ.

___ سەنغۇ تىلەپ تۇرسەن، خوتۇن خەقنىڭ ئىچى ئەزەلدىن تار.

___ سىزنىڭ ئىچىڭىز بەك كەڭمۇ؟ كەڭ بولسا خوتۇننىڭىزنى خەققە تاشلاپ بېرىپ يۈرۈۋەرمەمسىز؟

___ ئاغزىڭىنى يۇم، مەن ئۇنداق ھېچقىز ئەمەس.

___ گۈلشەن يەنە ئاغزى ئىتتىكىلىك قىلسا تاياق يەيدىغانلىقىنى پەملەپ، ھازىرلا يىغلىۋەتكۈسى كەلدى.

___ ئەتىگەندە ماڭا بۇنداق ھەيۋە قىلماڭ، ___ دېدى ئۇ پەسكە چۈشۈپ، ___ خوتۇننىڭىزنى ئەكىلەلمىسىڭىزمۇ

ماڭا توۋلامسىز؟ خوتۇننىڭىزدىن ئالالمىغان ئاچچىقىڭىزنى مەندىن ئالامتىڭىز؟

___ ماڭا قاراپ گەپ قىل، سەن ئۇنى كۆرگەن ئادەم ماڭا نېمىشقا دېمەيسەن؟ بىر ھەپتىگىچە مېنى

ئالدامسەن؟ بىر ھەپتىگىچە ئۇ خوتۇنغا بىر ئىش بولسا سەن ئىگە بولامسەن؟

___ خوتۇنىڭىزدىن چاتاق چىقىسىمۇ مەندىن كۆرمەكچىمە، توۋا ما گەپنى، بۇزۇلمايدىغان خوتۇن ئاي-يىللاپ

بۇزۇلمايدۇ، بۇزۇلغۇسى كەلگەن خوتۇن بىر ئاخشامدىلا بۇزۇلىدۇ. ئۇنى ھېچكىم توسۇپ قالالمايدۇ...

___ غېنى تازىنىڭ دېيىشىچە، سەن ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپتىكەنەنغۇ؟ بىر قىز بىللە تۇرۇپتىكەنغۇ؟

___ كۆرگىنىم راست، غېنى شاڭجاڭ مېنى كۆرسۇن دەپ ئەكىرگەن.

___ بۇ ئوغرى ئۆزىنى يېپىش ئۈچۈن قەستەن شۇنداق قىلغان گەپ، ئۇنىڭ كەينىدە بىر گەپ بار. سەن مۇشۇنى

بىلىپ تۇرۇپ دېمەپسەن، غېنى تازمۇ ساڭا ھەيران قالدى. ھەممىدىن قاقۋاش، ھەممىدىن ئەسكىسى سەن بوپسەن..

___ نېمە دېسىڭىز دەڭ، مەن ئۆزۈم توغرا دەپ قىلغان ئىشنى ھېچكىمدىن مەسلىھەت سورىماي قىلىۋېرىمەن.

ئىشقىلىپ، ئۇ خوتۇنىڭىز سىزنى تاشلاپ كەتتى، ئەمدى ئۇنىڭغا ئىشەنەمسىز-ئىشەنمەمسىز؛ يېنىڭىزغا ئەكىلەمسىز-

ئەكىلەمسىز، چاتقىم يوق.

___ كىچىك بولغىنىڭ بىلەن ئىلگىرىكىن يامان نېمىكەنەن! ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئىچى

تتىلداپ.

___ سىزنىڭ ئالدىڭىزدا چوڭ-كىچىك خوتۇنلارنىڭ ھەممىسى يامان، ئەسكى، شۇنداقمۇ؟ ئەمەسە جېنىڭىزنى

بۇنداق قىيىنغىچە ھەممىسىنى تالاق قىلىپ قويۇۋەتسىڭىز بولمامدۇ؟

___ ئوھ، ما گەپنى! خوتۇن بولماق تەس كەلدىمە؟

___ بۇنداق قىلىۋەرسىڭىز كىم چىدايدۇ؟! ئۇنداق ئەدەم باشتىلا شۇ خوتۇننى ياخشى كۆرىمەن دېسىڭىز

بولمامدۇ؟ ھازىر ئەمدى ھەممە بالاغا مەن قالدىم، ئىككى گەپنىڭ بىرى بولسلا ئاچچىقىڭىزنى مەندىن ئالسىز،

ئەتە-ئۆگۈن تېخى ئۇرىدىغاندەكمۇ قىلىسىز. مەن سىزگە دەپ قوياي، توشقانمۇ ئاچچىقى كەلسە چىشلەيدۇ، ئەمدى

مېنى بۇنداق بوزەك قىلىمەن دېمەڭ! ___ گۈلشەن يىغلىمىدى، غەزەپلەندى، چۈنكى يىغلاپ پايدا ئالالمايدىغانلىقىنى

بىلدى.

___ ماقۇل، توشقان، ئەمدى چىشىغا تەگمەي، خېلى مۇلايىم توشقان ئىدىڭ، ئەمدى بىر دەمدە چىشى يولۋاسقا ئايلىنىدىڭ، بۇرۇن قىلغانلىرىڭ يالغانكەن، ئەمدى ئۇقتۇم، خوتۇن خەق ئەسلىدىنلا مۇشۇنداق ساراڭكەن، تېخى غېنى تازنى ئالدامچى، قاقۋاش دەپ يۈرۈپتىمەن، خوتۇن خەق ئۇنىڭدىنمۇ ئۆتە ئالدامچىكەن... ___ ياسىن ئېغىز-بۇرنىدىن چىقىۋاتقان تاماكا ئىسىغا ھەسرەت بىلەن قاراپ ئولتۇرۇپ قالدى.

شۇ كۈنى چۈشتە غېنى شاڭجاڭ ياسىنىڭ ئاشخانىسىغا قەدەم بېسىپ، ھەممىنى ھەيران قالدۇرۇۋەتتى.

___ كەپقايسە نغۇ؟ ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭغا غەلتە قاراپ.

___ كەلسەم بولمامدىكەن!؟

ياسىن ئاچچىقىنى ئىچىگە يۇتۇپ ئۇنى جونغا باشلىدى، گۈلشەن، ھاشىملار پايىپتەك بولۇشۇپ كەتتى.

___ سېنىڭدەك ئايرىمخانىم، ئېسىل ھارنىقىم يوق، نېمە بولسا شۇنى ئىچسەن! ___ دېدى ياسىن قاپقىنى

تۇرۇپ، ئەگەر مەست بولۇشۇپ قالسا، مەشەدىلا ئۇنىڭ تاز بېشىنى يېرىۋېتىشىنىمۇ ئويلىدى.

___ گەپ ھاراقتا ئەمەس، كۆڭۈلدە، ئارتۇق جۇۋاپ كەتمە.

سەي چىقماي تۇرۇپلا ياسىن بىر رۇمكا ھاراقنى قۇيۇپ بولدى، كۆڭلىدە ”بۇ ھاراق ئەمەس، زەھەر بولۇپ

قالسىچۇ...” دەپ ئويلىدى.

___ ھە دېگەن، نېمىگە كەلدىڭ؟

___ سەندىن ئەنسىرەپ بولمامدۇ، كېچىدىن ساق كېلىۋالغانسەن؟

___ قۇرۇق كېيىڭنى قوي، تاماشا كۆرگىلى كەلدىم دېگەن!

__ ئاچچىق تازا كەلدى-دە، كۆڭلۈڭنى چۈشىنىمەن... __ دېدى غېنى شاڭجاڭ ھاراقنى قولغا ئېلىپ، __

تۈنۈگۈن گەپ تۈگەپ بولغىچە كاللاڭدىن كېتىپ قالدىڭ، بۈگۈن ئاخىرنى دېيىشىمىز.

__ سەن كەلمىگەن بولساڭمۇ ئۆزەم باراقتىم...

__ يەنە شۇ ئاچچىقنىڭدا مەست بولۇپ يېتىپ قالساڭچۇ؟! شۇڭا بۈگۈن قېشىڭغا ئۆزەملا كەلدىم...

غېنى شاڭجاڭنىڭ مۇشۇنداق چاغدىمۇ چاقچاق قىلىپ ھېچىپ ئولتۇرۇشى ياسىغا ھار كەلدى، شاڭجاڭنىڭ

ئۆتتۈر چىشىنى تۈكۈۋەتكۈسى كەلدى.

__ سەن بەك ناچارلىق قىلىۋاتسىەن، __ دېدى ياسىن ئۇنىڭغا جىددىي تىكىلىپ، __ مېنىڭ قانداق

ئادەملىكىمنى بىلىپ تۇرۇپ مېنى قەستەن ئەخمەق قىلىۋاتسىەن...

__ سەن ئېسىل يىگىت، ئوغۇل بالا ئەركەك! __ دېدى غېنى شاڭجاڭ زاخلىق قىلىۋاتقاندا، __ خوتۇنىنى

كۈنلىمىگەن ئەرنى ئەر دېمەيمىز. ئادەم تۇرماق، ھايۋان جېنىدا ئۆز جۇپتىنى كۈنلەيدۇ، پەقەت چوشقا ئۇنداق

ئەمەس، چوشقا ھەرگىز كۈنلىمەيدۇ، قالايىمقان جۇپلىشىۋېرىدۇ، شۇڭا ئۇ نىجىس ھايۋان. بىز خەق خوتۇنغا قاش

ئاتقاننىمۇ يامان كۆرىمىز، بۇ جەھەتتىن سېنىڭ قىلغىنىڭ توغرا، مېنى ئۇرۇپ يەرگە ياتتۇرۇۋەتسەڭمۇ، سېنىڭ

قىلغىنىڭنى توغرا دەيمەن. بىراق، مەن خوتۇنۇڭغا يامان نىيەتتە بولۇپ باقمىدىم. خوتۇن قىلاي دەپ ئويلىغىنىم

راست، لېكىن رەيھان بۇنىڭغا ھەرگىز ئۇنىمايدۇ. مېنىڭ شۇنىڭغا ئىچىم پۇشىدۇ، سەن ئۇنى شۇنچە خارلاپ

تاشلىۋەتسەڭمۇ، ئۇ يەنىلا ساڭا تارتىشىدۇ، بىزنىڭ ياردەم قىلساقمۇ قاراپ قويمايدۇ...

غېنى شاڭجاڭ ھە دەپ سۆزلەۋاتقاندا ياسىن ئۇنىڭ چىرايىدىن سەممىيلىك، راستچىللىق ئىزدىدى، بىر

ئىشىنىپ بىر ئىشەنمىدى.

__ سەن رەيھاننى نېمە دەپ ئويلايسىەن، جاھاندا خوتۇن بولار، ئۇنىڭدەك ئېسىل خوتۇن بولماس. ئۇنىڭ

چىرايىغا قارىغان ئادەمنىڭ ھەرگىز ئۇنىڭغا ئەسكىلىك قىلغۇسى كەلمەيدۇ. ئەسكىلىك قىلىشقا بولىدىغان خوتۇننى بىز

بىر قاراپلا بىلىۋالسىمىز، قىچقى باركەن دەيمىز، كۆزىگە قاراپلا نىيەتنى بۇزىمىز، تومۇرنى تۇتۇپ باقمىز، ئېپى كەلسە جۆندەيمىز، بىر بۇلۇڭغا سۆرەيمىز... سەن رەيھانغا ئىشەن، ئۇمۇ سېنىڭ ئىشەنچىڭنى ساقلاپ تۇرۇۋاتىدۇ، بولمىسا ئاللىبۇرۇن ماڭا تېگىپ بولاتتى، ماگەپ چاقچاق-ھە.. خاتا چۈشۈنۈۋالما...

ياسن ئۇنىڭغا لەپىدە قاراپ قويدى، بۇ تازدا ئىشەنچ يوق ئىدى، ئەگەر ياسن چېكىنسە ئاندىن ئىشەنچى پەيدا بولاتتى.

__ تۈنۈگۈن سېنىڭ بارغىنىڭنى رەيھان ئۇقتى، ئەسلىدە ئۇنى يېنىڭغا باشلاپ كەلمەكچى بولغان، لېكىن ئۆمەر چىققىچە ساقلايمەن دېدى. ئۆزىگە ئىشەنگەچكە تۇرۇپ قالدى، سېنىڭ يەنە خارلاپ قويۇشۇڭدىن ئەنسىرىگەچكە تۇرۇپ قالدى، قارىغاندا ئۇنى بەك بوزەك قىلىپسەن، ئۆزەڭگە ئىشەنگۈسىز قىلىۋېتىپسەن. ئۇ سېنىڭ گۇمانخورلۇقۇڭنى، مۇشتۇموزورلۇقۇڭنى ئوبدان بىلىدىكەن، قاچان مۇشۇ يامان ئادىتىڭدىن قول ئۇزىسەڭ ئاندىن كېلىپ خىزمىتىڭنى قىلىدىكەن...

__ ئۇ سېنى ۋەكىل سايلاپ ئەۋەتتىمە؟ مەندىن نېمىشقا قورقىدىكەن؟ مەن بىلەن نېمىشقا يۈز تۇرانە كۆرۈشەلمەيدىكەن؟

__ خوتۇن خەقنىڭ كۆڭلىنى نېمىشقا چۈشەنمەيسەن، يامانلاپ كەتكەن ھەر قانداق خوتۇننىڭ ئاچچىقى بىر-ئىككى كۈندە يانمايدۇ؛ بۇنداق چاغدا ئېرى ئەۋلىيا بولۇپ كەتسىمۇ، كېلىپ مېنى ئەكتىڭ دېمەيدۇ. دېمەك، ئۇنىڭ تېخى ھازىر سېنىڭ چىرايىڭنى كۆرگۈسى يوق، گېپىڭنى ئاڭلىغۇسى يوق. سېنىڭمۇ ھەم شۇنداق، ئاچچىقنىڭ يانمىدى، خوتۇنۇڭنى كۆرسەڭلا غەزىۋىڭ تاشىدۇ، قاراس-قۇرۇس ئۇرۇپ بېرىسەن، شۇنىڭ بىلەن ئىش تېخىمۇ يامانلىشىدۇ، ئاڭغىچە تەخىر قىل، بىر ئاز ۋاقىت ئۆتسۇن...

ئىككىسى ئىچىشىپ ئولتۇرۇپ قىزىشىپ كەتتى، غېنى شاڭجاڭ ئۆمەرنى چوقۇم ئېلىپ چىقىدىغانلىقى توغرىلىق ۋەدە بەردى.

___ مەن بۈگۈن ئاساسلىقى مۇشۇ ئىش ئۈچۈن كەلدىم، ___ دېدى ئۇ قەددىنى رۇسلاپ، ___ ھاراق دېگەننى ئالدىرىماي ئىچىۋالسىمۇ، ئەمدى ماڭا قايسى تۈرمە، شۇنى ئېنىق دەپ بەر. مەن تونۇيدىغان سوجاڭ ئۇلارنىمۇ چوقۇم تونۇيدۇ. يەنە ماۋۇ سېنى قارىغا قويغان تەتەي بىلەن مېنى كۆرۈشتۈرۈپ قوي، ئىشنى ئۆزەم جۈندەيمەن...
___ بۇ شاۋچى پۇل دەيدۇ.

___ پۇل دېسىمۇ مەيلى، بۇ تەتەي مۇھىم، ئۇنىڭمۇ چوقۇم تونۇشلىرى بار، بولمىسا ئۇنداق ئاسان تۇرمىگە سولتىۋېتەلمەيدۇ، يولنى ئاسانراق ماڭسىمۇ.

___ مۇشۇ ئۇدۇلدىكى پاهىشخانغا كىرسەڭ بولىدۇ...

___ ئەمەس مەن ماڭاي، شۇ يەردىن ئۇدۇللا كېتىمەن، ئۇزۇتۇپ چىقما.

___ تەتەيخان بىلەن بوپ كېتىپ، يېتىپ قالساڭ كارىم يوق.

___ ھە... ما گۇيىنى، مېنى دائىم ئۆزەڭدەك بۇزۇق چاغلایسەن-دە...

ياسىن ئۆزىمۇ بىلىپ بىلمەي غېنى شاڭجاڭنى مەنۇنىيەت، چاقچاق بىلەن ئۇزۇتۇپ قويغىنىنى ئويلاپ، غەلتە بولۇپ قالدى. بوتۇلكا بىلەن كاللىسىنى يارىمەن دېگەن خىياللىرىمۇ بىر ياقتا قالغانىدى. ”ھەممىنى قىلغان مۇشۇ ھاراق... كاللىنى ساراڭ قىلغانمۇ مۇشۇ ھاراق، ئاۋۋال ساز، ئاندىن ماز قىلغانمۇ مۇشۇ ھاراق...“ دەپ ئويلاپ، يېرىم قالغان بوتۇلكىغا بىچارىلەرچە قاراپ قويدى.

ئۆمەر قاماقتىن چىقتى، غېنى شاڭجاڭ نوچىلىقىنى يەنە بىر قېتىم كۆرسەتتى، ئۇنىڭدىن كەتكىنى ئۈچ تۈمەنمۇ ئەمەس، نەچچە ۋاقىتتىن مۇۋاپىق باھادا ساتالماي يۈرگەن بىر قاشتېشى بولدى، مۇناسىۋەتلىك ئادەملەرگە يېدۈردى، ئىچۈردى، لاۋبەن سەتەڭنىمۇ ئۆز لايىقىدا رازى قىلدى. شاڭجاڭنىڭ كۆچىدا ماڭسا خەقلەر كەينىدىن قاراپ قالغۇدەك بوي-بەستى، سالاپتى، باشلىق چىراي تەلئەتى، پارقىراپ تۇرغان بېشى، قارا كۆزەينىكى... خەنزۇچىدىمۇ خېلى ۋايىغا يەتكەن زۇۋانى، رېستورانى، ماۋتەيدىن قېلىشمايدىغان ئىلى ئالاھىدە ھارنىقى، خوتەننىڭ

ئۈزۈم ھارىقى، تونۇ كاۋىپى، قولغا سېلىۋالغان قىممەت باھالىق قارا ياقۇت ئۈزۈكى... ئىشقىلىپ ھەممە نېمىسى ئىشنىڭ ئالدى-كەينىدە مۇھىم رول ئوينىدى. تەسىر كۈچ دېگەن ئەنە شۇ! ئىقتىدارىڭ، جاسارىتىڭ، پۇلۇڭ، كۈچۈڭ بولسا ھېچكىم سېنى ئالدىراپ كەمسىتەلمەيدۇ، دۇنيادا ئاجىز مىللەت يوق، ئاجىز ئىنسان بار. مانا بۇ شاخچاڭ دائىم تەكىتلەيدىغان ياشاش مىزانى.

رەيھان ئۆمەرنى كۆرۈپ ھايجاندىن تىترەپ كەتتى، كۆز ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلدى، بېشىنى سالاپ پىشانىسىگە سۆيدى. غېنى شاخچاڭغا ئالەمچە مىننەتدارلىق، سۆيۈنۈش بىلەن قاراپ قويدى. قولىدىن ئىش كېلىدىغان ئەركەك گەرچە تاز بولسىمۇ پىشانىسى ئوڭ، نۇرانە كۆرۈنەتتى. ئۆمەر ئورۇقلاپ كىچىكىنە قالغان بولۇپ، ئويناپ تۇرىدىغان كۆزلىرىدىن چارسىزلىك، دېلىغۇللۇق بالقىيتتى، تېخىچە گۇناھ تۇيغۇسىدىن قۇتۇلالمىغاندەك سالىپ تۇراتتى، ئەركىنلىككە چىققىنىغا تېخىچە ئىشەنمىگەندەك قاماخانا دەرۋازىسىغا ئەنسىز قاراپ قوياتتى. ئازاب ۋە قورقۇنچتىن زادى ئېچىلىپ باقمىغان چىرايى رەيھاننى كۆرگەندە ئېچىلدى، ئانىسى بولغان بولسا قۇچقىغا ئۆزىنى ئېتىپ تازا يىغلىۋالغان بولاتتى، شۇنداقتمۇ رەيھاننىڭ مېھرىبانلىقى ئالدىدا ئۆزىنى ئاران-ئاران تۇتۇپ تۇردى، كۆزىگە ياش ئالدى، يەرگە قاراپ ئۈمچەيدى.

غېنى شاخچاڭ ئىككى يەلنى تاكسىغا سېلىپ، رېستورانغا ماڭدى. ئۆمەر يولدا بارغىچە تارتقان كۈلپەتلىرى ھەققىدە جىق گەپ قىلمىدى، قوشۇمىسىنى تۇرۇپ، ئويغا چۆمۈپ تۇراتتى.

___ شۇنداق قىلىپ بۇ يەرنىمۇ كۆرۈپ باقتىڭ-دە يىگىت، ___ دېدى ئالدىدىكى ئورۇنغا ئاران پېتىپ ئولتۇرغان غېنى شاخچاڭ كەينىگە قاراپ قويۇپ، ___ ھېلىمۇ ۋاقتىدا چىقىۋالدىڭ، بولمىسا ساقلىڭ سۆرۈلۈپ قالغاندا ئە چىقاتتۇق سېنى!

___ بەك ئاتىدارچىلىق قىلدىڭىز، بۇ ياخشىلىقىڭىزنى ھەرگىز ئۇنتۇمايمىز، ___ دېدى رەيھان چىن كۆڭلىدىن تەسلىنىپ.

__ بۇنچىلىك دېيىش كەتمەيدۇ، ياخشىلىق قىلساڭ ياخشىلىق ياندۇ دېگەن گەپ بار، بۇ بالا بىزنىڭ ياخشىلىقىمىزنى بىلسە، كېيىنچە خەققە ياخشىلىق قىلىشنى بىلىدىغان بولىدۇ.

ئۆمەر گەپ قىلماي ئولتۇراتتى، رەيھان ئۇنىڭغا كۆز ئۆزمەي قارايتتى، پات-پات بېشىنى سالايتتى، گەپ سورايتتى. ئۇ بىر ئېغىز گەپكە بىر ئېغىز جاۋاب بېرىپ يەنە شۇك تۇرۇۋالاتتى. ياسىن ئاكىسىنىڭ ئورنىغا غېنى شاخجاڭنىڭ ئالمىشىپ قالغىنىدىن ئەجىللىنىۋاتقان بولسا كېرەك، ئالدىغا قاراپ ئولتۇرغان شاخجاڭغا ھەيرەت كۆزدە قارايتتى. رەيھان بۇنى سەزدى، ئەمما ھازىرقى ۋاقىتتا نېمە دەپ چۈشەندۈرۈشنى ئۇقالمىدى. ئۆمەر مۇ ئۇنى سورىمىدى، ئاكىسى ئەزەلدىن ئۇنىڭغا رەيھان ئاچىسىدەك كۆڭۈل بۆلۈپ باقمىغانىدى.

غېنى شاخجاڭ ئىككى يەلنى ئۆيىگە كىرگۈزۈپ قويۇپ كەينىگە ياندى، رەيھان ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم مىننەتدارلىق، شادلىق ئىلكىدە باقتى، بىر نەرسە دەي دەپ دېيەلمىدى، ئەمما ئۇنى ھېچ ۋاقىتتا كۆرۈلمىگەن خىجىللىق، ئەدەپ-ھايابىلەن ئۇزاتتى.

”نېمىدېگەن چىرايلىق ئايال!... __ دەپ ئويلىغاچ كەينىگە ئۆرۈلدى غېنى شاخجاڭ، __ مۇشۇنداق ئايالنىڭ گۈزەل بېقىشلىرىغا ئېرىشىشمۇ بەخت... ئېسىت، شۇ گۇيغا، مۇشۇنداق خوتۇنغىمۇ خىيانەت قىلامدۇ؟ ئاز دېسە شۇنداقمۇ ئازامدۇ؟ شۇنىڭغا قارىغاندا، ئېشەك خۇيلۇق ئادەملەرنىڭ خۇمارى چاتاقكەن، گۈل پۇرىماي تېزەك پۇرايدىكەن...“

شاخجاڭ ياسىننى ئەيىبلەۋاتقاندا ئۆزىنىڭمۇ ئەيىبلىك ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالدى، گۈلشەننى ئەۋەتتىشىن باشلاپ ئۇنى خوتۇن قىلىپ بېرىشچە قايىسى بىر ئىشتا ئۇنىڭغا يانتايلاق بولمىدى؟ نېمە مەقسەتتە شۇنداق قىلدى؟ رەيھاننى ئۇنىڭدىن ئايرىپ ئۆزى ئېلىۋېلىش ئۈچۈنمۇ؟ قىلغىلى ئىش تاپالماي ياسىننى ساز قىلىپ تاماشىنى كۆرۈش ئۈچۈنمۇ؟ ئىلگىرى دادۇبجاڭلىقتىن قالغان خۇمارى بويىچە ھەر ئىشنى بىر قوللۇق پىلانلاپ نەتىجىسىنى كۆرۈش ئۈچۈنمۇ؟... ھەممىسى بار، شاخجاڭ ئەزەلدىن شۇنداق كالا ئىشلىتىپ كۆنۈپ قالغان، كىچىككەن بولسىمۇ بىر ئىشنى تەۋرىتىپ يۈرمىسە ياشىغاندەك بولمايدۇ، باشقىلارنى ئۆز دېيىغا ئانچە-مۇنچە ئۇسسۇل ئوينىتىپ تۇرمىسا،

رەھبەرلىك خۇمارى قانمايدۇ. مانا، بىر ھېسابتا ئۇ غەلبە قىلدى، ياسىنى ئۆزىنىڭ سەنمىگە دەسسەتتى، رەھبەرنىمۇ ئۇنىڭغا قارشى ئۇسسۇلغا سالدى. بىر يوتقاندىن چىقمايدىغان ئامراق ئەر-خوتۇن ئاۋۋال مۇزدەك قاتتى، ئاندىن چاك-چاك يېرىلدى... مانا بۇ كارامەتلەر غېنى شاڭجاڭنىڭ قولىدىن چىقتى، راست شۇنداق بولدىمۇ؟ شۇنچە ئەقىللىق ئەر-خوتۇن بىلپ تۇرۇپ قاپقانغا چۈشتىمۇ؟ شاڭجاڭ ئۇلارنىڭ ئارىسىنى ئايرىۋېتەلەيدىغان جىنكەش داخانمىدى؟ ئۇلارنىڭ روھى نېمىشقا ئۆز ئىلكىدە تۇرمايدۇ، بۇنىڭ ھەممىسىگە شاڭجاڭ سەۋەبچىمۇ؟...

غېنى شاڭجاڭ ئۆيىگە كىرىپ ساقاغا ئۆزىنى تاشلىدى، تېلۇنۇزورنى ئېچىپ بېقىپ يەنە ئۆچۈرۈۋەتتى، بايا ئويلىغانلىرىغا قايىل بولمىدى، ئۇ ئۆزىنى ھەرگىز ئەۋلىيا چاغلىمايتتى، مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ۋاستە تاللاپ ئولتۇرمايدىغان رەزىللەرگە ئوخشاپ قېلىشنى خالىمايتتى. ئۇ ئۆز تۇرمۇشىنىڭ ھەر ۋاقىت ئۆزگىرىش، رىقابەت، مەنپەئەت ئىچىدە تۇرۇشنى قوغلىشاتتى، ھەر كۈنى يېڭى-يېڭى ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، كۈندىلىك خەۋەرلەرنى قالدۇرماي كۆرەتتى. جەمئىيەتتىكى يېڭىلىقلارنىڭ ھەممىسىگە قىزىقاتتى.

دۇنيانىڭ ئىشلىرى ئويۇن-تاماشىنىڭ ئۆزىلا ئىدى، شاڭجاڭ گويا بۇ يەردىكى ئالاھىدە تۇرمۇش سەھنىسىدە بىر جۇپ ئەر-خوتۇننىڭ رولىغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقان رېژىسورغا ئوخشايتتى، بۇ ئەر-خوتۇنلار يالغاننىمۇ راست، راستنىمۇ راست قىلىپ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ، ئۆزلىرىنى ئۇنتۇپ كېتىشى، نەچچە ۋاقىتتىن بېسىلىپ قالغان بالىق ھېسسىياتى، كەيپىياتى، تۇرمۇش قارىشى، تاللىشى... ھەممە نېمىسىنى ئاشكارىلىدى، ئۆزلىرىنىڭ تەبىئىي ھېسسىياتىغا شۇنچىلىك كىرىشىپ كەتتىكى، بىر چەتتە ھەيرەتتە قاراپ ئولتۇرغان ”رېژىسور“نىمۇ پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقىرىۋېتىشتى...

ئويۇن ئەمدى چىڭغا چىققاندا شاڭجاڭ ئەنسىرەپ قالدى، ئۇنىڭ بۇ ئەر-خوتۇننى ئويىنىتىپ، رەسۋا قىلىپ، ئائىلىسىنى ۋەيران قىلىۋەتكۈسى يوق ئىدى. ئويۇننى ئىككىسى ئوينىغان بىلەن، بالىسى تالادا قالاتتى. شاڭجاڭ ھەر قېتىم شۇ بالىنى ئويلىغاندا ئۆزىنى ئەيىكار سانايىتى، ئەمما كىم ئۇلارنى شۇنچىلىك سەتلىشىپ يامانلىشىپ كەتسۇن دەپتۇ؟ ياسىن بۇزۇلدى، ئەمما ئۇنىڭ ئۈستىدە غېنى شاڭجاڭ قاراپ تۇردىمۇ؟ ئۇنىڭ پاك ياشاشنى تاللاش ئەركىنلىكى بار ئىدىغۇ؟ نەپسىنى يىغىپ ياشىسىمۇ ياشىيالايتتىغۇ؟ چىرايلىق خوتۇندىن زوقلىنىپ

ھەم ھۇزۇرلىنىپ يۈرسە يۈرەلەيتتىغۇ؟ رەيھان ئېرىدىن بىسوراق قاچتى، ئەمما ئۇنىڭمۇ كەلمەسلىك تاللىشى بار ئىدىغۇ؟... دېمەك، ئۇلار بەربىر سەھنىدىكى ئارتىس ئەمەس، كۈنۈپكا بىلەن باشقۇرىدىغان ئويۇنچۇق ياكى قونچاق ئەمەس. شۇڭا ئۇلارمۇ غېنى شاڭجاڭنىڭ سەنمىگە دەسسەگەننى كۆڭلىدە تۇيىسىمۇ، غۇرۇرى يول قويمايدۇ، ئوينىتىلغانلىقىنى ھەرگىز ئېتىراپ قىلمايدۇ، ”ئۆزىمىز قىلغان ئىشقا ئۆزىمىز ئىگە“ دەپ مەغرۇر يۈرۈپىدۇ، ئادەم دېگەن شۇ... .

شاڭجاڭ ئۆزىنىڭ بارلىق ئىشلىرىنى ئاقلاپ، ئېغىر خىياللىرىنىڭ قۇيرۇقىنى لەڭگەكتەك ئۇچۇرتۇپ خاتىرجەم يېتىپ قالدى. چۈشلۈك ئۇيقۇ ئۇنىڭ خان ئۇيقۇسى ئىدى، بۇنداق چاغدا ھېچكىم ئۇنىڭغا دەخلى قىلالمايتتى.

كەچقۇرۇن سودا باشلانغاندا غېنى شاڭجاڭ ئىش ئۈستىدە تۇرۇۋاتقان رەيھاننىڭ چىرايىدىكى جىددىيلىكنى سېزىپ قالدى، ئۇ يەنە ئاشۇ ۋاپاسىز ئېرىنى كۈتۈۋاتاتتى، ئەمدى بۇ يەردىن كېتىشىنى ئويلاۋاتاتتى. ئۇچىمەن دېگەن كەپتەنى قەپەزگە سولاپ قويۇشتىن ھۇزۇرلانغىلى بولامدۇ؟ شاڭجاڭ بۈگۈنلا ئۇنى يولغا سېلىۋېتىشىنى ئويلىسىمۇ، يۈرىكى تارتىشىپ قالدى، ئۇ ”چىن يۈرەكتىن سۆيگەن ياردىن ئايرىلىشقا قانداق چىدىغىلى بولار؟ كۆيۈك ئوتى تېخى ئۆچمىدىمۇ؟! ئۆچمىسە قاچانغىچە يانار؟“ دەپ يۈرۈيدىغان مەجنۇنلاردىن بولمىسىمۇ، بۇ ”مەشۇق“ بەخش ئەتكەن غۇرۇر، خۇرسەنلىكتىن ئايرىلىپ قېلىشىنى پەقەت خالىمايتتى... ئۇ ئۇشتۇمتۇت ھەسرەتلەندى؛ رەيھان كەتسە مۇھەببەت يوقايدۇ، كۈندە كۆرۈپ تۇرىدىغان گۈزەللىك غايىب بولىدۇ، بۇ يەرنى خۇنۇكلۇق، پەرىشانلىق بېسىپ كېتىدۇ... .

ئۇ رەيھانغا يىراقتىن يوشۇرۇن كۆز تاشلاپ قاراپ قويايتتى، ئويلىناتتى، ئىچى پۇشۇپ تولغىناتتى؛ ئۇ تالاغا چىقىپ بىر تال تاماكا چېكىۋەتكەندىن كېيىن روھلىنىپ، رەيھاننىڭ ئالدىغا كەلدى:

___ ئۆمەر ئۆيدە قالدىما؟

___ ھەئە، تېخى ئۇيقۇدىن ئويغانمىدى، پەقەت ئۇخلاپ باقمىغاندەكلا قىلىدۇ بۇ بالا... .

___ تۈرمىدە بىر كۈن يېتىشتىنمۇ خۇدايىم ساقلىسۇن، بۇ بالا مۇشتۇمدەك جېنىدا ھېلىمۇ چىداپتۇ.

___ ھە نېمە بولسا ياردەم قىلىدىڭىز، قانچە رەھمەت ئېيتساممۇ ئازلىق قىلىدۇ سىزگە.

___ ئەمدى بۇ گەپنى قىلماڭ، ئۆمەر چىقتى، ياسىغا خەۋەر قىلامسىز؟

___ قانداق قىلسام بولىدىكەن... دېدى رەيھان بۇنى تېخى ئويلاپ باقمىغاندەك.

___ خەۋەر قىلىشىڭىز، كېلىپ ئەكەتسىمۇ مەيلى، مەشەدە تۇرۇپ قالسۇن دېسىڭىزمۇ مەيلى؛ ياكى ئۆزىڭىز...

بىللە ئېلىپ كەتسىڭىزمۇ مەيلى...

رەيھان غېنى شاڭجاڭنىڭ ئاخىرقى گەپنى ناھايىتى تەستە ئېيتقانلىقىغا دىققەت قىلدى. ئۇنىڭغا ھەيرانلىق،

خۇشاللىق بىلەن لەپىدە قاراپ قويۇپ، گەپ قىلماي تۇرۇۋالدى.

___ ياسىن كېلىپ سىزنى ئېلىپ كەتسۇن، قايسى كۈنى ئۆمەر چىققاندىلا كۆرۈشىسىلەر دەپ ئۆزىڭىمۇ

دېگەن...

___ ئايالىڭىز كەلگىچە ئىشلىمەمدىم؟

___ ياق، بولدى... ئۇنىڭمۇ كېلىدىغان ۋاقتى بوپ قالدى.

___ ئۇنداقتا مەن سىزنىڭ ياردىمىڭىزنى قانداق قايتۇرىمەن؟

___ بۇ گەپنى ياسىن دېسۇن، سىز ھېلىمۇ جىق كۈچەپ كەتتىڭىز، خوتۇن كىشى مۇشۇنچىلىك قىلسا بولار.

غېنى شاڭجاڭ بۇنداق دەپ تۇرغان بىلەن چىرايىدىن غەمكىنلىكى، ئامالسىزلىقىنى ھە دېگەندىلا چاندۇرۇپ

تۇرۇۋاتتى. رەيھان تەڭخىسلىقتا قالدى، دەرھال كېتىپ قېلىشنى ئېغىر كۆردى:

___ بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى ياسىن بىلەن تېخى كۆرۈشۈپ باقمىدىم، مېنى ھازىرلا بۇنداق ئەكەتكەن بىلەن ماڭا قانداق مۇئامىلە قىلدۇ، ئۇقمايمەن. شۇڭا بىر-ئىككى كۈن قاراپ باقسام بولامدىكىن...

___ ئۇنىڭغا نېمىشقا ئىشەنمەيسىز؟

___ ئىشەنمەيمەن ئەمەس، ئەندىشەم بار، ئۇنىڭ ساراڭلىقى نەدىن چىقىدۇ ئۇقمايمەن، ئايال كىشى دېگەن شۇ سەل قورقۇنچاق بولىدىكەن.

___ قورقماڭ، نېمىشقا قورقسىز؟ ئۇنىڭ ئالدىدا قورققىدەك بىر ئىش قىلغانىدىڭىز؟ بىلىمەن، مەشەگە كەلگەندىن بېرى قورقۇپلا كەلدىڭىز، سىزگىمۇ ئاسان ئەمەس، بالغا تېخىمۇ تەس... بۇ يەردە قانچە ئۇزاق تۇرسىڭىز شۇنچە قورقسىز، ئۇنىمۇ ساراڭ قىلىسىز. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى، ۋاقتىدا بىر-بىرىڭلارنى تېپىۋېلىڭلار.

رەيھان ئۇندىمەي تۇرۇپ قالدى، غېنى شاڭجاڭ يەنىلا خاپا چىراي ئىدى، رەيھاننى قولدىن بېرىپ قويۇشتىن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ كەلگۈسىدىن غەم قىلىپ قوشۇمىسىنى تۇرۇۋالغاندەكمۇ قىلاتتى. رەيھان شۇنداق بولۇشنى ئۈمىد قىلدى.

غېنى شاڭجاڭ تالاغا چىقىپ ياسىنغا دەرھال تېلېفون قىلدى:

___ كېلىپ رەيھان بىلەن ئۆمەرنى ئېلىپ كەت، گۈلشەننى بۇرۇنقى جايىڭغا كەتكۈزۈۋەت!

___ قالىتسى ئىش قىلدىڭ-دە، خۇدايىم بۇيرۇسا ئايرىم كۆڭلۈم بار ساڭا...

___ رەيھاننى يېنىڭغا بېرىشقا تەستە كۈندۈردۈم، ماگېمىنى ئاڭلا، ئەگەر ئۇنى بۇرۇنقىدەك خارلايدىغان بولساڭ جېدىلىم سەن بىلەن... رەيھانغا ئىچ كۆيەرلىك قىلىپ كېلىۋاتقان شاڭجاڭ سەل قوپال گەپ قىلىۋەتتى؛ ياسىننىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى، ئەمما چاندۇرمىدى:

___ سەن تۇرساڭ، ئۇنى قانداق بوزەك قىلغىلى بولىسۇن، خاتىرجەم بول...

___ ئىشقىپ، ئۇنىڭغا ياخشى قارا، ھەرگىز بوزەك قىلىش خىيالىدا بولما؛ خوتۇن خەقىنىڭ كۆڭلى بىر قېتىم ئازار

يېدىمۇ، بولدى، ئېرىگە باشقىچە قارايدىغان بولىدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ كۆڭلىنى بەك ئاۋايلا.

___ خوتۇنۇمنى قانداق قىلىشنى ئۆزەم بىلىمەن، ... ئۇنى چوقۇم ئوبدان خوتۇن قىلىمەن.

كەچتە ياسن رەيھان بىلەن ئۆمەرنى ئەكەتكىلى كەلدى. غېنى شاڭجاڭغا قۇرۇق رەھمەتتىن يەنە بىرنى ئېيتتى، ئۇنىڭ بىلەن بىر رۇمكا ھەم ئىچىشىمىدى، شادلىقنى بىللە تەبرىكلەپ كۈلۈشىمىدى... رەيھان چامادىنى ئېلىپ، بالىسىنى يېتىلەپ گەپ قىلماي ماڭدى. ياسن تاكىسى توشۇپ ئالدىغا چىقىپ ئولتۇردى، ئەينەكتىن غېنى شاڭجاڭنىڭ رەيھاننى قىيالماسلىق بىلەن ئۇزاتقانلىقىنى، رەيھاننىڭمۇ كەينىگە قاراپ-قاراپ قويغانلىقىنى كۆردى. يولدا بارغىچە ئەر-خوتۇن تۈزۈك گەپلەشمىدى، ئۆمەرمۇ ياسىغا تۈزۈك گەپ قىلىپ بەرمىدى.

ئۇلار ئاشخانىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە گۈلشەن ئاللىبۇرۇن كەتكەن، ھاشىم بىلەن ساۋۇت ئىشنى تاشلاپ ئۇلارنى ساقلاپ تۇرغانىدى. ياسن ماشىنىدىن چۈشۈپ، رەيھانغا ئىشىك ئېچىپ بەردى، ساۋۇت چامادانى ئالدى، ئۆمەر ماشىنىدىن چۈشۈپلا بىر چەتتە قاراپ تۇرغان ھاشىمنى پالاق-پۇلۇق يىقىتىپ، ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە تەپكىلى تۇرىۋىدى، ھەممىسى ھەيران قالدى... ئۆمەر ئۇنى ۋاقىلدىتىپ تېپەتتى، تۈكۈرەتتى. ياسن كېلىپ ئاجرىتىۋالدى، ئۆمەر بوي بەرمەي تېپىچەكلەيتتى.

___ ھەي... ھەي.. بولدى قىل، ساراڭ بولدىڭمۇ؟ نېمىگە ئۇرسەن ئۇنى؟!

ئۆمەر گەپ قىلمايتتى، ئىنجىقلايتتى، ھاشىمغا نەپرەت بىلەن قارايتتى.

___ ماڭە گۇي ئاشخانىغا، تۇرمىنىڭ تاياقلىرى تېتىمىدىمۇ ساڭا؟!

___ قويۇۋەت مېنى... قويۇۋەت

___ ھېلى قۇلاق تۇتۇڭگە يەيسەن گۇي، ھەددىڭدىن ئاشما!

___ قويۇۋەت... دەيمەن، سەن مېنىڭ ئاكام ئەمەس!

___ ھېلى ما شۇمنى، بىكار تۇرمىگە ئاپىرىپ بېرىمەن سېنى!

___ بولسا شۇنداق قىلىڭ! ___ دېدى رەيھان ئۆزىنى باسالماي، ___ بولسا مېنىمۇ ئاپىرىۋېتىڭ!

___ سەن ئاز گەپ قىل، دەيدىغان گەپنى ھېلى دېگۈزمەن.

___ گېپىڭ بولسا مەشەدە — دە، مېنىڭ ئۇنداق ئۆيىگە كىرگۈم يوق.

___ ۋاھ، نوچىغۇ سەن، غېنى تازدىنمۇ چوڭ گەپ قىلىدىغان بولۇپ كېتىپسەنغۇ ئەمدى، گەپنى ئاز قىلىپ

كىرە ما ئۆيىگە، قالغان گەپنى شۇ يەردە دېيىشىمىز.

ئىككىيلەن ئاشخانغا كىردى، ئۆمەر ئۇكىسىنى يېتىلەپ دالان ئۆيىگە كىرىپ تېلىۋىزورنى ئاچتى، ساۋۇت

چامادانى ئەكىرىپ قويۇپ ياتىقىغا كىرىپ كەتتى، ھاشىم يىقىلغان يېرىدىن تەستە قويۇپ، خورلۇق ۋە

ئىزا-ئاھانەتتىن تىترەپ كەتتى، ئۇ شۇمنى تازا قويۇپ ئاندىن بۇ يەرنى تاشلاپ كېتىش قارارىغا كەلدى.

ياسىن بىر ئورۇندۇقنى سۈرۈپ، پۇتىنى ئالماپ ئولتۇرۇپ تاماكا تۇتاشتۇردى، بۇنداق مەغرۇرلۇق ۋە سەپىرلىقتا

ياخشىلىق يوق ئىدى.

___ گەپنى ئاشخانىدا تۈگەت، مەن سېنىڭ مۇئامىلەڭگە قارايمەن، ياخشى بولساڭ مەنىمۇ

ياخشى، ئەسكىلىك قىلساڭ مەنىمۇ بارار جايىمغا بارىمەن، ___ دېدى رەيھان گەپ قىلىشقا مەجبۇر قالغىنى ئۈچۈنلا

گەپ قىلىۋاتقاندەك ھالسىز، پەرىشان ھالدا.

___ نەگە بارىسەن؟ يەنە شۇ تازنىڭ يېنىغا بارىدىغانسەن تايىنلىق!؟

___ سەن شۇنداق ئويلايمسەن؟ ئەگەر مېنى بۇنداق قىيناۋەرسەڭ شۇ يەردە ئىشلەپ جېنىمنى باقمەن.

___ شاڭجاڭنىڭ ئۆيى ئەجەپ يېقىپ قاپتۇغۇ ساڭا، بۇرۇن ئەجەپ تىللايتتىڭ ئۇ ئوغرىنى، تىللاپ تۇرۇپ

بېرىۋاپسەن، بۇرۇندىن مۇناسىۋىتىڭ بولمىسا نېمە دەپ ئۇ يەرگە بېرىۋالسەن؟ ئۆمەرنى چىقىرىپ بەرگەنگە نېمە بەردىڭ؟

___ ئەگەر ماڭا ئىشەنمىسەڭ، بۇنداق ئۆي تۇتقانىڭ پايدىسى يوق.

___ ساڭا نېمە دەپ ئىشەنگۈدەكمەن؟

___ دېدىمغۇ، ئىشەنمىسەڭ خوتۇن قىلما.

ياسىن رەيھاننىڭ چىرايىدىن قەتئىي ئىشەنچ ۋە بىزارلىقنى كۆرۈپ توختاپ قالدى، ئەمما پاسسىپ ئورۇنغا

چۈشۈپ قېلىشنى زادى خالىمايتتى. خوتۇنغا ئىشىنىپ تۇرۇپ گۇمانلاندى، ئەمدى بولدى قىلپ دەپ تۇرۇپ ئۆزىنى تۇتۇۋالالمىدى:

___ دەپ باقە، ئون كۈن خەقنىڭ يېنىدا يۈرگەن خوتۇنغا مەن قانداق ئىشىنىمەن؟ مەن سېنى ئۇرۇپ تىللاپ

ھەيدەپ چىقىرىۋەتتىمۇ؟! تالاق قىلىپ باشقا ئەر تاپ دېدىممۇ؟ ياكى كوچىغا چىقىپ نومۇسۇڭنى سات دېدىممۇ؟ غېنى تازىنىڭ ئۆيىدە سوۋۇتۇپ قويۇپتەنمۇ؟ قاچىدىغان ئادەم ئۇ يەرگە بارماي ئۇدۇل ئاتاڭنىڭ قېشىغا كەتسەڭ بولمامدۇ؟

___ ماڭا ناھەق گەپ قىلما، پېشانەڭنى سىلاپ يېقىپ گەپ قىل، سەن ماڭا بىر سىنت پۇل بەرمىسەڭ،

كېتەي دېسەم كەتكىلى قويمىساڭ، مەن قانداق قىلىمەن؟ كوچىغا چىقامدەن؟ مېنى شۇنداق قىلىشقا قىستىغان سەنغۇ؟ شۇنداق كېتىۋەتكەن بولسام، سېنىڭ ئالدىڭدا خوتۇن دېسە خوتۇن ئەمەس، سېنىڭ گۆش تاغرىنىڭ ئۆزىلا بولاتتىم، بۇنداق ياشىسام يا ساراڭ بولاتتىم، يا ئۆلۈپلا تۈگىشەتتىم. ھېلىمۇ ئون كۈندە ئۆزەمنى ئوڭشاشۇپ كەلدىم، ئەمدى يەنە مېنى ساراڭ قىلىدىغان بولساڭ، بۇ ئۆيىنى ئۆزەڭ تۇت، مەن ئۆمەرنى ئېلىپ يۇرتقا كېتىمەن!

__ قارا، قارا، تېخى ما گەپلىرىنىڭ نوچىلىقىنى! قىلغۇلۇقنى قىلىپ بولۇپ تېخى مەندىن چوڭ تېگىۋاتسىنەنغۇ؟! مۇشۇ ھاكاۋۇرلۇقۇڭغا بىر كۈنى تويغۇزىمەنغۇ سېنى، ئاناڭ ئۆلۈپ كەتكەندىن بېرى مەن بىلەن ئېتىشىپلا كېلىۋاتسىنەن، قايسى يۈزۈڭ بىلەن ماڭا چوڭ گەپ قىلىسەن؟ مەن تېخى بىر نېمە دېمەي تۇرۇپ، نېمىگە غەلۋە قىلىسەن؟

رەيھان ياسىنىڭ غەزەبلىك چىرايىغا لەپىدە قاراپ قويۇپ گەپ قىلمىدى، ناھەقچىلىكتىن ۋۇجۇدى تىترەپ كەتتى، بۇنداق ئېشەك قۇلاققا گەپ قىلغاندىن تامغا گەپ قىلغان ياخشى دەپ ئويلىدى. ئۇ شۇنچە ئەسكىلىكلەرنى قىلسا ئۆزىنى ھەقىقەت دەپ ئويلايتتى، خوتۇنى سەۋەنلىك ئۆتكۈزۈپ قويسا ھەرگىز كەچۈرمەيتتى. رەيھان بۇنى بىلەتتى، بىلىپ تۇرۇپ شۇنداق قىلدى، بۇ ئەردىن ئاجرىشىشىمۇ كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ قويۇپ شۇنداق قىلدى. ئەمما ياسىن قويۇۋەتمەيمەن دېسە ئۇنىڭ ئەسكىلىكلىرىگە داۋاملىق سۈكۈت قىلىپ ياشاش كېرەكمۇ؟ نەچچە يىلدىن تۈزۈك ئەر بولۇپ كەلگەن بۇ ئىنسان نېمىشقا ئەمدى غەيرى مەخلۇق، غۇرۇرى يوق رودىپايغا ئايلىنىپ قالدى؟! ... رەيھاننىڭ بۇنىڭغا كالىسى يەتمەيتتى، ئۇنىڭ ئويلايدىغىنى پەقەت زېدىلەنگەن قەلبىنى تېخىمۇ زېدە قىلماسلىق، بۇ ئەر ئۆزىنىڭ كۆزىگە تېخىمۇ بەدبەشەرە، رەزىل كۆرۈنۈپ كەتمەستە ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ كېتىش ... ئىدى. بۇرۇنقى ھالىتىگە قايتىش، ھەممىنى يېڭىدىن باشلاشنى شۇنچىلىك ئويلاپ باقسىمۇ بۇنىڭغا ھېچ كۆزى يەتمەيتتى.

__ ئون كۈندىن بېرى زادى نېمە ئىش قىلدىڭ، دېگىنە! مېنى ئويلىمىساڭمۇ، مۇشۇ بالىنى بولسىمۇ ئويلىساڭ بولمامدۇ؟ غېنى تازىنىڭ ئالدىدا مېنى شۇنچە شەرمەندە قىلامسەن؟ ئۇ ئوغرىنىڭ ئالدىدا مېنى شوۋىچى قىلدىڭ، ئۆزەڭنىمۇ رەسۋا قىلدىڭ، مۇشۇنداق قىلىپ ئۆچۈڭنى ئالدىڭ، پاقاڭ قاندىمۇ؟

__ توۋا! توۋا! __ دەۋەتتى رەيھان چىداپ تۇرالماي، __ بۇنداق ماز گەپ قىلغىچە تايىنلىق مېنى ئۇرۇپ قوغلاپ چىقار، يا بولمىسا ئاغزىڭنى يۇم، ئەمدى چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى!

__ يىغلاپ ۋاقىراپ قورقۇتسەن دېمە، مەسلەڭنى ئېنىق تاپشۇرغاندىن كېيىن قالغان ئىشنى ئويلىشىمىز، __ ياسىن ئورنىدىن تۇرۇپ تاماكىسىنى دەسسەپ مەجىۋەتتى.

___ مېنىڭ كاللام زادى ئىشلىمەيدىكەن، سەندەك ئەرنىمۇ ئېرىم دەپ يۈرگەندىكىن ئۆزەمگىمۇ ئاز. ئۆتكەندە غېنى شاخجاڭنىڭ يېنىغا بارغاندا غىڭ قىلالماي كېتىپ قاپسەنغۇ؟! شۇمۇ سېنىڭ ئەركەكلىكىڭ؟! ئالدىمغا كەلدى دەپ كۆرەڭلەپ كەتكىنىڭمۇ بۇ؟!

___ گەپنى ئاز قىلىپ مەسلەڭنى تاپشۇر!

___ ئاۋۋال سەن تاپشۇر، ئاندىن تۈزۈك دېيىشىمىز، ___ دەپدى رەيھان يېشىنى سۇرتۇۋېتىپ، ___ خۇدايىم ھەممىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، سەن خۇدادىن قورقماي رەسۋالىق قىلغان بىلەن، مەن قىلالمايمەن. نەچچە يىل خوتۇن قىلىپ مېنى شۇنچىلىك بىلىمگەن بولساڭ، ئەقلىڭگە ئېشەك تېپىۋەتكەن ئوخشايدۇ.

ياسىنىڭ زەردىسى ئۆرلىدى، قوللىرى قىزىپ كەتتى، غېنى شاخجاڭنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ تۇرۇپ قالدى، ئاندىن ئۆز-ئۆزىدىن تېرىكىپ بوغۇلۇپ كەتتى:

___ زۇۋانغا ھېلى، مەن خوتۇن خەقنى ئوبدان بىلىمەن، سەن ئاشۇ ساراڭلىقىڭدا ھەممە ئىشنى قىلىسەن، ماڭا دېمەي قاجالغان ئادەم باشقا ئىشنىمۇ قىلىسەن، يالغانچىلىق قىلىپ قۇتۇلالمايسەن، بۇ ئىش ھامان ئاشكارىلىنىدۇ... ___ مەن سېنىڭ ئالدىڭدا ئەمەس، خۇدايىمنىڭ ئالدىدا پاك ياشىسام بولىدى. خۇدا ئالدىدا قەسەم قىلىساممۇ ئىشەنمەيسەن، ئىمانسىز ئادەم ھېچنېمىگە ئىشەنمەيدۇ، شۇڭا ساڭا ئارتۇق گېپىم يوق، پاك خوتۇنغا تۆھمەت چاپلىساڭ گۇناھى ئۆزەڭگە!

___ يالغانچى قەسەمخور كېلىدۇ دېگەن مانا شۇ...

___ بۇ گەپنى ئۆزەڭگە دە

___ شۇنداق قىلىپ، سەن ئاپئاق خوتۇن بولۇپ ئالدىمغا كەلدىڭ، شۇنداقما؟

___ خۇدانىڭ ئالدىغا پاك بارسام بولىدى، سەن نېمىتىڭ!؟

بۇ گەپ ياسىنىڭ غۇزۇشىدە نېرۋىسىغا تەگدىيۇ، رەيھاننىڭ شۇ تاپتىكى ئىشەنچى، غۇرۇرى ۋە قورقۇمىسىزلىقىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى. دېمىسىمۇ دەيدىغان گەپنى غېنى تازغا دېيەلمىگەن، خوتۇنىنى ئۇنىڭ يېنىدىن ھەيدەپ كېلەلمىگەن، مانا ئەمدى خوتۇنى ئۆزى كەلسە بېشەم خوتۇندەك ۋاتىلىدىغان ئەر قانچىلىك نېمىتى؟! رەيھاننىڭ ”ئوچىلىقنى ماڭلا قىلامسەن؟“ دەپ باياتىن دەۋاتقانلىرىمۇ شۇ، ئەمدى رەيھانغا ھەيۋە قىلىۋەرسە راستىنلا مازلىشىدۇ، ئۇرۇپ سالسا ئىش چاتاق، رەيھان يەنە قاچىدۇ، قاچما دەپ پۇتىنى ئۇرۇپ چىقىۋەتكىلى بولمايدۇ، غېنى تاز بۇنى بىلسە ياسىنىڭ ”خوتۇنۇڭنى بۇنداق خارلىغىچە قويۇۋەت“ دەپ قىستايدۇ، رەيھاننى تۆتىنچى خوتۇن ياكى ئونىنچى ئاشنىسى قىلىپ يېنىغا ئەكىرىۋالىدۇ، تېخى، بالىچۇ بالا!...

ياسىن پەيلىدىن ياندى، ئۆتكەندە غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىغا بارغاندا ئۇنىڭ ياقىسىدىن ئېلىپ تامغا نىقتاپ ”خوتۇنۇمنى تاپ ئوغرى“ دېگەن بولسا، ئاندىن رەيھاننىڭ كاپتىغا ئىككىنى سېلىپ ئۆيىگە ياندۇرۇپ كېلەلمىگەن بولسا، بۇ ئەركەكلىك بولاتتى... خوتۇنىنى خوتۇن قىلىپ تۇرۇپ ئاندىن نېمە دېسە ئاقىدۇ؛ بولمىسا ئۆزى ئوسال بولىدىغان گەپ... رەيھاندىكى خوتۇنلارغا ساختا ئوچىلىق ئەمەس، ھەقىقىي ئەركەكلىك كېرەك...

”بىراق بۇ خوتۇن شۇ ئەركەكلىكنى تۈگەشتۈرۈۋەتتى... دەپ ئويلىدى ياسىن، بۇ خوتۇن ”كاجىلىق“ قىلمىغان بولسا ئىشلار جايدا كېتىۋېرەتتى، ھەر ئىككىسى بۇرۇنقىدەك ئىناق ياشاۋېرەتتى؛ چىدىماس خوتۇن ئېرىڭمۇ قىلدى، ئۆزىڭمۇ قىلدى، ئېرىنى ئەسلىدىنلا كۆزىگە ئىلمىغاچقا ئۇنىڭ شىرىن چۈشىنى بەربات قىلىۋەتتى؛ ئېرىگە بولغان ئۆچمەنلىكى بىر كۈنمۇ توختاپ قالماي، ئېرىگە ئالايدى، قاپاق تۇردى، ئاغزىنى بۇزۇپمۇ سالدى، ئاندىن قاچتى، ئېرىنى تېخىمۇ ئوسال قىلدى، ئۇنىڭدا يۈز دېگەن نەرسىنى قويمىدى... مانا ئەمدى ”سەن نېمىتىڭ، سەن قانچىلىك ئادەمتىڭ؟“ دەۋاتىدۇ... بۇ خوتۇننىڭ بۇنچە ئاينىپ ئۆزگىرىپ كېتىشى ئۇنىڭ ئەسلىدىلا خوتۇن بولۇشقا يارىمايدىغانلىقى، ئۆز چىرايىغا ئىشىنىپ ھاكاۋۇرلۇق قىلىدىغانلىقى، كۆڭلىنىڭ باشقا ئەركە بۆلۈنۈپ كەتكەنلىكىدىن ئەمەسمۇ؟! غېنى تازنىڭ شاپائىتىنى كۆرۈپ قالغان بۇ خوتۇن ياسىندەكلەرنى ئەمدى كۆزىگە ئىلامدۇ؟

___ سېنىڭ ئالدىڭدا مەن ھېچنېمە ئەمەس، شۇنداقمۇ؟! شۇنچە سەتچىلىكنى قىلىپمۇ تېخى خىجىل بولۇشنى

بىلمەيسىنا؟!

___ سەن بىلەمسەن خىجىل بولۇشنى؟! خوتۇن دېگەن ئېرىگە بېقىپ خوتۇن بولىدۇ.

___ مېنى يامانغا چىقىرىپ ئۆزەڭ يامان بولماقچىما؟ كالاڭنىڭ زادى بىر چاتقى بار سېنىڭ!

___ كاللام ساق بولغاچقا ساق ياشاۋاتمەن، ھېلىمۇ سېنىڭ قىلغان-ئەتكەنلىرىڭگە چىداپ كېلىۋاتمەن.

ئوڭشىلىپ قالار دەۋاتمەن، ئەمدى ئا پاسكىنى كۆزۈمگە كۆرسەتمە، ئەگەر يەنە ئۇنىڭ يېنىغا سوڭۇلدايدىغان

بولساڭ مېنى ئىككىنچى خوتۇن قىلىمەن دېمە، ماگەپ ئوچۇق بولسۇن!

___ ماگەپنىڭ چوڭلۇقىنى! ئىككىنچى بىرىگە تۇر دېمەكچىمۇسەن؟ قاچانغىچە تۈگىمەيدۇ بۇ جاھىللىقنى؟! مەن

سېنىڭ ئىشلىرىڭنى بولدى قىلاي دەۋاتسام، سەن تېخى ماڭا شەرت قويۇۋاتامسەن؟!

___ ئەقلىڭ بولسا، مېنى، بالاڭنى باشتا ئويلا! بىرىگە بىر بولۇق دەپ خام خىيال ئەيلىمە، ماڭا تۆھمەت

قىلىپ تۇرۇپ ئەيىۋىمنى ياپمەن دېمە، سېنىڭ قېشىڭدا يا مەن تۇرىمەن، يا ئاشۇ پاسكىنا تۇرىدۇ.

___ بولدى قىل، ئۆزەڭگە قاراپ بېقىپ گەپ قىل، ___ دېدى ياسن ئىچىگە پاتمايۋاتقان ئاچچىق ۋە

ئامالسىزلىققا بەس كېلەلمەي، ___ ئۆزەڭنى نېمە چاڭايسىن سەن؟ گۈلشەننى پاسكىنا دېيىشتىن ئاۋۋال ئۆزەم

قانچىلىك دەپ ئويلاپ باقتىڭما؟ شۇنچە ئىشنى قىلىپمۇ پېتىڭدىن چۈشمەيسىنا؟!

___ ئۇ پاسكىنا بولماي نېمىكەن؟ يولدىن تېرىۋالغان ئاشاڭنى مەندىن چوڭ كۆرەمسەن؟ سەن مېنى ناھەق

قارىلاپ، ھەممىنى پېشانەمگە تاقاپ ئاندىن خوتۇن قىلماقچىما، ئۇخلاپ چۈشۈڭ! سەن ئەردەك ئەركىشى بولساڭ

مەن ساڭا خوتۇن، ۋىجدانىڭ بولسا مېنى خوتۇن قىل، بولمىسا ئىشىڭنى قىل!

___ ئەجەپ چوڭ سۆزلەيدىغان بوپ كېتىپسىنا، ئارقا تېرىكىڭ كۈچلۈك ئوخشىمامدۇ؟ بارىدىغان جايىڭنى

تەييارلاپ قويۇپ ئاندىن ئالدىمغا كەلدىڭ دېگەن، يوتقان-كۆرپە ئىسمى يىغماي كەلگەنسەن تايىنلىق!

___ بولدى قىل، ئەمدى سەن بىلەن سوقۇشۇپ سەتلىشىپ يۈرگۈم يوق، مەن سېنى ئوبدان بىلىمەن، گەپكە چىدىمغاندا مۇشت كۆتۈرۈپ قوپسەن، ئىككىلىمىزگە پايدىسى يوق، شۇڭا ئەڭ ياخشى ئەزەب كىشىدەك راۋرۇس گەپ قىلىپ، ئىپادەڭنى بىلدۈر. مېنى خوتۇن قىلىمەن دېسەڭ، مانا مەن ئالدىڭدا، خىزمىتىڭنى قىلىمەن. ئەگەر گۈلشەنمۇ مېنىڭ خوتۇنۇم دەپ بۇزۇقچىلىق قىلىۋېرىدىغان بولساڭ، سۆزۈمنى بېرىپ يولغا سال.

ياسىن رەيھاننىڭ بۇ قەتئىيلىكىنى كۆرۈپ بوشىشىپ كەتتى، بۇ خوتۇن بۇرۇنقى رەيھان ئەمەس ئىدى، شۇنداقتىمۇ ياسىن ئۇنىڭغا تەسەرى قىلىپ قالار دەپ كۆڭلىنى ئالدىرىماي چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى:

___ گۈلشەن سېنىڭ نەرىڭگە تاقىشىدۇ دەيمەن، مەن ئىككىڭنى خوتۇن قىلىشقا لايىق ئەمەسمۇ؟ مەن سېنىڭ نەزەرىڭدە شۇنچىلىك چۈپەرەندىمۇ؟ غېنى شاڭجاڭ مەندىن نوحىما؟ مېنى بۇزۇقچىلىق قىلدى دەيسەن، سېنىڭ ئون كۈن يوقاپ كېتىشىڭ نېمىگە ھېساب؟ سەنمۇ مەن بىلەن غېنى شاڭجاڭنىڭ ئارىسىدا قاتراپ ئاران-ئاران قېلىۋاتسىزغۇ؟ ئادەمنىڭ كۆڭلى دېگەن شۇ، بىرىدىن زېرىكسە بىرىگە قىزىقىدۇ. مەن تېخى سەندىن زېرىكىپ گۈلشەننى تاپقىنىم يوق، ھەر ئىككىڭلارغا كۆڭلۈم بار، ھەر ئىككىڭلار مېنىڭ ئامراق خوتۇنۇم، لېكىن سەن مېنى يېقىن كەلتۈرمىگەچكە نەچچە كۈن تاشلاپ قويدۇم، لېكىن كۈندە سېنى ئويلىدىم، سېنى سېغىندىم. ئەمما كۆڭلۈمنى قەتئى چۈشەنمىدىڭ، ساراڭلىق قىلىپ قاچتىڭ. ئەمدى ”بويتۇ، ئازمايدىغان ئىنسان يوق، ئەمدى ياخشى ئۆتۈپ كېتەرمىز“ دەۋاتسام، سەن يەنە مەن بىلەن قېرىشىۋاتسىزغۇ؟! غېنى تازغا كۆڭلۈڭ چۈشۈپ قالدىمۇ نېمە؟ مەندىن ئاجرىشىپ ئۇنىڭغا تەگمەكچىمۇ؟ ئۇنىڭ نەچچە خوتۇنى بار، بىلەمسەن؟ ئۆزەڭ نەچچىنچىسى بىلەمسەن؟! جاھاندا سېنىڭدەك دۆت خوتۇن بولماس!

___ شۇ، دۆتۈكۈمدىن ساڭا تېگىپتىكەنمەنمۇ دەيمەن، مېنى ئەمدى بىلگەن بولساڭ سەنمۇ تايىنلىقكەنسەن، كالاڭ ئىشلىسە ما ئۆيىنى چىرايلىق تۇتالايسەن، بولمىسا ۋەيران قىلىسەن. مەن شۇنچە سەۋر قىلدىم، تۈزۈلۈپ قالار دېدىم، يىغلىدىم، قاقشىدىم، ئەمدى بولدى قىلمايمەن. مېنى خارلايمەن دەيدىكەنسەن، ئۆلسەممۇ ساڭا خوتۇن بولمايمەن!

___ ۋاھ، گەپ قىلمىسام يەنە چوڭ سۆزلەيسىنا! مەشەگە كەلمەستىلا خوتۇن بولماسلىقىنىڭ قازىنىنى ئېسىپ بولغان دېگەن، غېنى تاز ”سىزنى ئالاي“ دېگەن بولسا، ئۆزەڭنى بىلەلمەي قېلىۋاتامسەن نېمە؟

___ سەن تولا چىدىماسلىق قىلما، غېنى شاڭجاڭ تېخى سېنىڭ يۈزۈڭنى قىلىپ مەرتلىك قىلدى، بولمىسا ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ يەنە ساغرىپ، ھارنىقى ئىچىپ يۈرەتتىڭ! مەن ئالدىڭغا چىرايلىق كەلدىم، دەيدىغانى دېدىم، قالغىنىنى ئۆزەڭ بىل!

___ غېنى شاڭجاڭنىڭ ھەممە نېمىسى ساڭا ياراپ كېتىپتۇ-دە، مانا قارا، گېپىڭدىنلا چاندۇرۇپ تۇرسەن ئەمەسمۇ! خوتۇن خەق دېگەن... زادى نومۇسىز!

___ نومۇسىز دېگەن ئۆزەڭ! ___ رەيھان ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى، ___ غېنى شاڭجاڭنى مەرت دەپ قويسام ئىچىڭگە ئوت كەتتىمۇ؟! ئۇ سەندەك نامەرت، پىخسىق ئەمەسكەن، ئۇقتۇڭمۇ؟

___ ما گۇيىنىڭ خوتۇنى، نېمە دەپ پوق چاينىدۇ... ___ ياسىن دەرغەزەپ بولۇپ رەيھاننىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ كېلىپ تەستەكتىن ئىككىنى سېلىۋەتتى، ئاندىن بۇقىدەك ھۆكۈردى:

___ ئەتىدىن يول قويسام ئەجەپ ھەددىڭدىن ئاشسىنا رەسۋا؟! ماڭا قاراپ تۇرۇپ گەپ قىل، مەن كىم؟ ئېرىڭمۇ ئەمەسمۇ؟ ___ ياسىن رەيھاننىڭ ئېڭىكىنى كۆتۈرۈپ ئۆزىگە قاراتماقچى بولۇۋىدى، رەيھان سىلكىۋەتتى، ياسىن يەنە ئۇنىڭ ئېڭىكىنى كۆتۈردى، رەيھان يەنە سىلكىپ چۈشۈرۈۋەتتى، ياسىن ئۇنىڭ يۈزىگە يەنە بىر شاپپاق سالىدى.

___ مەن ئېرىڭمۇ نېمەڭ؟

رەيھان ئۇنىڭغا نەپرەت بىلەن تىغدەك قالدۇدى:

___ سەن بىر ھايۋان...

___ مەن نېمە؟

___ ئەقلى يوق ئېشەك...

رەيھان سۆزىنى تۈگىتىپ بولغىچە يۈزىگە يەنە بىر تەستەك تەگدى، ئاڭغىچە ئۆمەر ئۇلارنىڭ يېنىدا پەيدا بولۇپ قالدى، ساۋۇتمۇ ياتقىدىن چىقىپ ئاجرىتىپ قويۇشقا كەلدى.

ياسىن ئۇلارنى كۆرۈپ قولىنى يىغىۋالدى، رەيھانغا ئۆچمەنلىك، ئۈمىدسىزلىك بىلەن تىكىلىپ:

___ سەن ئەسلى مەن بىلەن سوقۇشۇپ ئاجراشقىلى كەلدىڭ، شۇنداقمۇ؟ بوپتۇ، مۇرادىڭغا يەتكۈزەي، ھازىردىن باشلاپ سەن تالاق، نەگە يوقالساڭ يوقال! ___ دېدى.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ رەيھاننىڭ يۈزىگە مۇجۇلغاندەك بولدى، ئۇجۇدى سوغۇق شامالدا قالغاندەك تىترەپ مۇزلاپ كەتتى. چىرايلىق خوتۇننىڭ ھاڭۋېقىپ قالغىنى، شەھلا كۆزلىرىنىڭ كۆز ياشتىن تىنىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ياسىنمۇ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن بىر ئاغرىقتىن ئىنجىقلاپ تۇرۇپ قالدى، بارلىق ئاچچىقى، ساراڭلىقىنىڭ "تالاق" دېگەن گەپتە توختاپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئۇجۇقۇپ كەتتى. "تالاق" دېگەن سۆزدىكى "ق" تاۋۇشى گويا قىلىچ بولۇپ ئۇنىڭ يۈزىگە بېغىشنى ئۈزۈۋەتكەندى... رەيھاننىڭ ھاڭۋېقىشلىرى، ياسىننىڭ ھالسىز چەكچىيىشلىرى ئەمدى بۇ تۇرمۇشنىڭ تۈگىگەنلىكىدىن بېشارەت بېرىپ تۇراتتى. ساۋۇت ئەمدى بۇ جېدەلنىڭ ئۆزلۈكىدىن بېسىققانلىقىنى كۆرۈپ، ئېچىنىش ئىلكىدە ئارقىسىغا بۇرۇلدى. ئۆمەر تېخىچە ئاكىسىغا ئۆچمەنلىك بىلەن قاراپ تۇراتتى، "ئاچامنى ئەمدى ئۇرىدىغان بولسا قاراپ تۇرمايمەن" دەپ ئويلايتتى، لېكىن بارلىق جېدەلنىڭ بىرلا سۆز بىلەن ئاياغلاشقانلىقىنى بىلمەيتتى.

رەيھان بايا ئولتۇرغان جايدا ئولتۇرۇپ قالدى، ئەجىبا ئۇ راستىنلا ئېرى بىلەن سوقۇشۇپ ئاجرىشىشقا كەلگەن بولغىمىدى؟! ئۇنىڭ بىلەن ئۆي تۇتۇش ئىشەنچى ئاللىبۇرۇن يوقالغان بولغىمىدى؟! نېمىشقا ياسىن بىلەن سوقۇشۇپ توختىمايدۇ؟ يول قويغان بولسا نېمە بولار ئىدى؟! بىرەر ئېغىز گەپتىن قالغان بولسا نېمە بولار ئىدى؟ "ھايۋان،

ئېشەك“ دېگەن گەپ قانداق چىقتى؟!... ئەزەلدىن بۇنداق ھاقارەتنى ئاڭلاپ باقمىغان ياسىغا بۇ سۆزلەر يۈرىكىگە پىچاق سانچىلغاندەك تۇيۇلماسمۇ؟ شۇنىڭ بىلەن ئېغىزىدىن ”تالاق“ دېگەن گەپ چىقماي قالامدۇ؟

رەيھان تاياق يېگەن ئاچچىقىدا ئېغىزىنى بۇزۇپ قويغىنىغا پۇشايمان قىلدى، شۇ ئاچچىققا، شۇ ھاقارەتكە بۇ نومۇسىزنىڭ ئۆزى سەۋەبچى بولغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ پۇشايمان قىلدى، ئازابلاندى... ناھەتچىلىككە پايلمايدىغان مەجەزى ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى زىبالىقى، مۇلايمىلىقى، شىرىن سۇخەنلىكىنى يوقىتىۋەتكەنلىكى راست، ياسىن بۇزۇلغاندىن بېرى شۇ مەجەزىنىڭ ”كاجلىق، جاھىللىق“ دەپ ئاتىلىپ، ئۆزىنى سەت كۆرسىتىۋەتكەنلىكىمۇ راست... ئەمەسە قانداق قىلسا بولاتتى؟ ياسىن نېمە ئىش قىلسا ساراڭدەك ھىجىيىپ، نېمە دېسە بويىسۇنۇپ ياشاۋەرسە بولاتتى؟ ئاللىقاچان بۇلغىنىپ بولغان كارىۋاتتا بۇلغىنىپ كەتكەن ئېرى بىلەن يېتىۋەرسە بولاتتى؟ پاك، سەبىي بالىسىنى بۇزۇقلارنىڭ يېنىدا بىچارىلەرچە بېقىپ چوڭ قىلسا بولاتتى؟ بۇنداق ياشاش نەقەدەر ئازاب، ئۇنىڭدىن كۆرە تالاق قىلىنغىنى ياخشى ئەمەسمۇ؟!

ئەمما رەيھان يەنىلا ئازابلاندى، چۈنكى ئۇ ياسىغا ئىشەنەتتى ”يا مېنى خوتۇن قىل، يا گۈلشەنى، ئىككىنىڭ بىرىگە تۇر“ دېگەن چېغىدىمۇ ياسىغا بولغان ئۈمىدىنى، ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىنى يوقاتىمىغانىدى. ئەمدى نېمە بولدى؟! ئېرىنىڭ كۆڭلىدە ئاشۇ پاسكىنا قانجۇتچىلىك بولالمىدى. ئېرىگە ئەقەدە قىلغان پاك ئايالغا بۇنىڭدىن ئارتۇق ھاقارەت، كۆتۈرۈپ قويۇشۇر ئازاب بولماس، ئۇ ”ئېشەك“ ھېچ بولمىسا ”بالامنىڭ ئانىسى مۇھىم“ دەپ ئويلىيالمىدى... رەيھان كۆڭلىدە يەنە ياسىنى شۇنداق ھاقارەتلەشكە باشلىدى، ئۇنىڭدىن باشقا مۇۋاپىق سۈپەتنى ئويلاپ تاپالمىدى.

رەيھان قانچە ئازابلانغانچە ياسىدىن ئەسلىدە شۇنچە ئۈمىدۋار ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ”مېنى بۇنداق خارلىغىچە قويۇۋەتسەڭ بولمامدۇ؟“ دېگەن بىلەن، ئۇنىڭ چوقۇم شۇنداق قىلىشىنى ھەرگىز ئۈمىد قىلمايتتى، ئۆزگىرىپ قالار، ئادەم بولۇپ قالار، قەدىر-قىممىتىنى بىلىپ قالار دەپ ئويلايتتى. ئەمما ئاقىۋەتتە بۇ قۇرۇق ئارزۇلا بولۇپ قالدى، ياسىن پەقەت ”ماڭا بويىسۇنساڭ خوتۇنۇمسەن، بولمىسا دۈشمىنىمسەن“ دەپ تۇرۇۋېلىپ، بىر ئوبدان

خوتۇننىڭ مەجەزىنى بۇزۇپ ئاخىر ئۇنى سەپرا، ئېغىزى يامان خوتۇنغا ئايلاندۇرۇۋەتتى. گۈزەل خوتۇننى سەتلەشتۈرۈۋېتىپ مانا ئەمدى ئۇنى تالاق قىلدى... بۇنىڭ ئۇۋالى كىمگە!

__ ئېغىزىڭدىن چىققان گەپ راستمۇ؟! __ دېدى رەيھان ياسىنى پۇشايمان قىلدۇرماقچى بولۇۋاتقانداك ھەسرەت بىلەن، ئەمدى بولغۇلۇق بولغاندا ياش تۆكۈپ زارلىنىشى خالىمىدى؛ چۈنكى گۇناھنىڭ چوڭى كۆز ئالدىدا چەكچىيىپ تۇرغان بۇ قارا گەدەندە ئىدى.

__ سەن شۇنداق بولۇشنى تىلەيتتىڭغۇ؟ مۇرادىڭغا يەتكەنسەن ئەمدى؟! بېرىپ غېنى تازغا خۇشخەۋەر يەتكۈز، سۆيۈنچە بېرىپ قولۇڭغا ئالتۇن ئۈزۈك تاقاپ قوياي... __

رەيھان ئاچچىق كۈلدى، ئىچ-ئىچىدىن قاپساپ كېلىۋاتقان دەرت-ئەلىمىنى باسالدى:

__ ئىست، مەن تېخى سېنى مۇشۇ ۋاقىتچە ئېرىم دەپ يۈرۈپتىمەن.

__ مەن سېنى يېنىمدىن قاچقان چاغدىلا خوتۇنۇم ئەمەس دەپ بولغان.

__ ئەمەسە بوپتۇ، شۇ پاسكىنى خوتۇن قىلىپ ئۆتۈۋەرگىن، مەنمۇ سەندىن قۇتۇلغىنىمغا خوش... __ رەيھان پەسكە قارىۋالدى، يىغلىماي دېسىمۇ كۆز ياشلىرى ئىختىيارغا بويسۇنمىدى.

رەيھان ھۇجرىغا كىرىپمۇ قويمىدى، ئۆمەرگە چامادانى ئېلىپ چىقىشى بۇيرۇدى، ئۆمەر كىرىپ كېتىپ چامادانى ۋە بالنى ئېلىپ چىقتى. ئۇنىڭغا بۆرە تەگكەن قويلاردەك پېتىراپ كېتىۋاتقان بۇ بىچارىلەرگە قاراپ ياسىن نېمە قىلارنى بىلمەي ئولتۇرۇپ قالدى، بايقى ئىشلارنى بىر يامان چۈشتەك ئەسلىدى، ئىشەنمەي دېسە ئامالى يوق، ھەممىنى كەينىگە قايتۇرايلىدىغان كۈچ نەدە؟ بۇ خوتۇنمۇ ئاران تۇرغاندەك كەتكىلى قوپتى، دېمەك، ئەسلىدىنلا ئاجرىشىش نىيىتى بار، "ئىككى خوتۇنلۇق" ئېرىنى ۋەيران قىلىۋەتكۈسى بار...

شۇ تاپتا ئۇ ھالسىز، پەرۋاسز ئولتۇرغان بىلەن ئىچى غەزەپ تىتىلدايتتى، ھەممىنى ئۇرۇپ كۈكۈم-تالغان قىلىۋەتكۈسى كېلەتتى. بىراق، ئەركەكلەرگە ئۇششۇقلۇق يارىشامدۇ؟! سۆز دېگەن ئاتقان ئوق، ئېغىزدىن چىققان

گەپنى قايتۇرۇۋالغىلى بولامدۇ؟! خوتۇن تالاق گۇيلار ”تۈكۈرگەن تۈكۈرۈكنى ئېغىزغا ئالغىلى بولمايدۇ“ دېيىشىدۇ، ئېغىزىدىن چىقىپ كەتكەن شۇ بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئىلكىدىن چىقىپ كەتكەن خوتۇننى نېمە قىلالايتتى؟ غېنى تازىنى نېمە قىلالايتتى؟

رەيھان ئاشخانىدىن چىقىپ كېتىۋاتقاندا ئۇ زادىلا چىداپ تۇرالمىدى:

___ بالىنى سۆرەپ يەنە نەگە ماڭسەن!؟

___ بارىدىغان يېرىمگە بارمەن.

___ غېنى تازىنى بەك سېغىنىپ كەتكەن ئوخشامسەن!؟

___ ئۆزەڭ تالاق قىلىۋېتىپ ئەمدى چىدىماسلىق قىلىۋاتامسەن؟

___ چىدىمغۇدەك سەن قانچىلىك نېمىتىڭ؟ مەن ماۋۇ بالامنى نەگە ئاپىرىسەن دەۋاتمەن ساڭا!

___ ئانىسى نەدە بولسا بالىسى شۇ يەردە بولىدۇ، بۇ بالىنى سېنىڭ قانچۇقۇڭ بېقىپ بولالمايدۇ... رەيھان

ئېغىزىنى بۇزماي دېسىمۇ ئاچچىقىدا سېسىق گەپلەر چىقىپ كېتىۋاتاتتى.

___ زۇۋانغىنى ئەمدى باس، مەنمۇ بالامنى غېنىدەك شوۋا گەدەن تازغا تاشلاپ بەرمەيمەن!

___ بالىنى قويۇۋەت.

___ نېمە دەيسەن، بالا مېنىڭكى، ___ ياسىن ئوغلىنى قۇچىقىغا ئېلىۋالدى، بالىسى تېپىچەكلەپ ئانىسىغا

تارتىشىپ يىغلاشقا باشلىدى.

رەيھان بالىسىغا قاراپ چارسىز تۇرۇپ قالدى، ئېرى بىلەن بالا تالاشىپ تۇرۇشۇش نېمىدېگەن نومۇس! بالا بىر ياقتا، ئانا بىر ياقتا يىغلايتتى، ئۆمەر ئاكىسىنىڭ نومۇسىز چىرايىغا غەزەپ بىلەن تىكىلىپ تۇراتتى. ياسىن ئۆزىنى يەنىلا مازلىق قىلىۋاتقاندەك، خوتۇن-بالىسىنى خارلاۋاتقاندەك ھېس قىلىپ پەيلىدىن ياندى:

___ سەن مۇشۇ بالىنى سۆرەپ يەنە غېنى تازىنىڭ قېشىغا بارماقچىما؟

___ ئەمەس سەن بىزنى مەشەگە ئىتتەك باغلاپ قويۇپ خارلىماقچىما؟ ئۇخلاپ چۈشۈڭ! مەن ئەشەدە ئىشلەپ

پۇل تېپىپ، يۇرتقا كېتىمەن!

___ شۇ تازىغا تېگىمەن دېگەن تايىنلىق، كۆڭلۈڭنىڭ پەسلىكىنى كىم بىلمەيدۇ...

___ مېنى ئۆزەڭدەك چاغلانمايمەن؟ تولا گەپ قىلماي بالىنى بەر.

___ غېنى تازىنىڭ ئالدىدا يۈزۈمنى قوي، ئەتە مەن ئۆمەر ئىككىڭنى ئۆزەم يولغا سېلىۋېتىمەن!

رەيھان ياسىننىڭ ئالا-تاغىل بولۇپ كەتكەن چىرايىغا قاراپ ئەجەبلەندى:

___ گېپىڭ راستمۇ؟

___ راست.

رەيھان يەڭگىلەپ قالدى، ئەمما پەقەت خوش بولالمىدى. ياسىن بالدۇرراق مۇشۇنداق ئەقلىگە كەلگەن بولسا قانداق ياخشى بولاتتى؟ "تالاق" دېگەن سۆزنى ئېغىزىدىن چىقارمىغان بولسا، بەلكى ئۇنى گۈلشەن دېگەن ھارام خوتۇنىغا دېگەن بولسا قانداق ياخشى بولاتتى؟...

بىراق بۇ خىياللار رەيھاننىڭ كۆڭلىدە ئاپتاپتەك يورۇپلا ئۆتۈپ كەتتى. ياسىن ئۇنى غېنى شاڭجاڭغا تارتقۇزۇپ قويماستىن، ئۆزىنىڭ بۇزۇقچىلىقىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن شۇنداق قىلماقچى ئىدى... مەيلى، نېمىلا قىلسا شۇنچىلىك قىلالىدى، رەيھاننى بۇرۇنقىدەك يا قويۇپ بەرمەي، يا تۈزۈك خوتۇن قىلماي ئېسىپ قويۇپ توخۇ

پوقىلىق قىلىدى، ئۆمەر قاماقتىن چىققاندىن كېيىن رەيھاننىڭمۇ تارتىشقۇدەك ئىشى قالمىدى، قالدى دېسە، پەقەت غېنى شاخجاغا ئادىمىگە رچىلىك قەرزى قالدى... رەيھان ئەمدى بۇ ئازاب، سىقىلىشلاردىن پاتراق قۇتۇلسا بولاتتى، كۆڭلى شۇنى ئىستەپ قالدى.

رەيھان ئاشخانغا قايتىپ كىردى، ھۇجرىسىغا كىرىپ ئۆينىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىككى تەرەپكە قاراپ تۇرۇپ كەتتى، ئۆزى تۇتقان چىرايلىق ئۆي ئىدى، نەدە قالدى پاكىزلىق؟ ئەمدى بۇ ئۆينى يەنە مەينەتچىلىك بېسىپ كېتىدۇ. ئىست شۇ يوتقان-كۆرپىلەر، گىلەملەر، دېرىزە پەردىلىرى...

ياسىن ئاشخاندا ئۆزى يالغۇز ھاراق ئىچىپ، ئاشخاننى تېشىدىن قۇلۇپلاپ گۈلشەننىڭ يېنىغا كەتتى، "تالاق" دېگەن سۆزنى ھەر بىر ئويلىسا بىئارام بولاتتى، "تۈگۈرگەن تۈگۈرۈكنى ئېغىزغا ئالغىلى بولمايدۇ" دېگەن گەپ كالىسىغا كېلىۋالاتتى، يەنە كېلىپ گۈلشەن بىلەن بىللە رەيھاننى خوتۇن قىلىشقا زادى كۆزى يەتمەيتتى، گۈلشەندىن ئەسلا كېچەلمەيتتى.

ياسىن گۈلشەن تۇرغان بىناغا ئاز قالغاندا غېنى شاخجاڭدىن تېلېفون كەلدى:

__ قانداقراق، ئەپلىشىپ قالدىڭلارمۇ؟

__ ئەپلىشىپ قالدۇق، ھازىر خېلى تۈزۈلۈپ قاپتۇ.

__ ئىشقىلىپ خوتۇنۇڭنى رەنجىتمە، خوتۇن كىشى ئاجىز...

__ بۇنى بىلىمەن، خاتىرجەم بول.

__ ئۇكاڭنى ئەچىقىپ بەرسەم بىر ئېغىز رەھىمتىڭمۇ يوققا؟

__ رەھمەتنى ئايرىم قىلىۋالسىمەن، كۆڭلۈمدە بار، ئۇنتۇپ قالمايمەن.

__ ئەمىسە كەپ تۇر، يوقاپ كەتمە...

___ ماقۇل، بېرىپ تۇرمەن.

ياسن تېلېفوننى ئېتىپ غېنى شاخچاڭنى تىللاپ غۇدۇرلاپ تۇرۇشقا يېنىدىن بىر ماشىنا ئۆتۈپ كەتتى، ياسن بۇ ماشىنىنىڭ نوچىلىقىغا قاراپ شوپۇرىغا ئىختىيارسىز دىققەت قىلدى، بۇ ھېلىقى چاغدا گۈلشەن تۇرۇۋاتقان ئۆيىنى ئىجارىگە بەرگەن ياش خەنزۇ ئىدى. بۇ ئۆيىنىڭ ئىجارىسى توشۇپ قېلىۋاتاتتى، ياسن ئەتە خوتۇن-بالىسىنى يولغا سېلىۋېتىپ، گۈلشەننى يېنىغا ئەكىلىۋېلىشنى، بۇ ئۆيىنى قايتۇرۇۋېتىشنى ئويلىدى.

گۈلشەن ئۇنى قىزغىنلىق بىلەن كۈتۈۋالدى، ياسن لەيلەپ بارغىنىچە كارۋاتقا ئۆزىنى تاشلىدى.

___ دۈم يېتىگە، دۈمبىڭىزنى تۇتۇپ قوياي.

___ كىيىمىڭنى سېلىپ يوتقانغا كىر، بۇ كېچە قانغۇدەك ياشايمىز...

___ نېمە بولدى، يەنە ئىچىپسىزغۇ، خوتۇنىڭىز بىلەن بىر نېمە دېيىشىپ قالمىغانسىز؟

___ ئۇ خوتۇننىڭ گېيىنى قوي، تالاق قىلىپ خېتىنى بېرىۋەتتىم، ئەتە يولغا سالمەن.

___ ۋۇي، ئەجەپ چاققانغۇ؟!

___ ھەممىسى سەن ئۇچۇن، خوش بولغانسەن...

___ ماڭا بەرىبىر، بۇنىمۇ مەندىن كۆرۈپ ماڭا دوق قىلمىسىڭىزلا بولدى...

___ ئۆزەم قىلغان ئىشقا ئۆزەم ئىگە... بولە چاققان، كىيىمىڭنى سال.

___ ما گېيىڭىز جايدا، ئەركىشى دېگەن مۇشۇنداق بولۇشى كېرەك!

بۇ كېچە رەيھان ئىزتىراپ ئىچىدە ياتتى، بەش يىلدىن ئارتۇق بىللە ياشىغان ئەردىن ئەتە ئايرىلىدۇ، خۇشاللىق

ئۇنتۇلۇپ، ئازاب، ھەسرەت ئۇنتۇلمايدىغان بولدى. ئېرىگە باش ئەگكەن بولسا تالاق قىلىنماستىمىدى؟! خۇدانىڭ

ئەمرىنى ئورۇنلىمايدىغان بۇ ھاراقكەشنىڭ تالاق قىلىشى ئىناۋەتكە ئۆتەمدۇ؟ ئۇ بۇنى مەست ئەمەس، ساق چېغدا دېدى، ئۆزىنى مۇسۇلمان دەپ بىلسە ئېغىزىدىن چىققان گەپ ھېساب. دەپ بولۇپ ئۆزىمۇ چۆچۈپ كەتتى، بىر قارىسا چىرايىدا پۇشايمان قىلغانلىقى چىقىپ تۇرىدۇ، ئەمما رەيھان كەتكەندىن كېيىن ھەرگىز پۇشايمان قىلمايدۇ. بىر قېتىم تالاق قىلغاندىكىن ئىككىنچى يالۋۇرۇپ كەلمەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئاجراشقان بولىدۇ، بالا يېتىم بولىدۇ...

رەيھان بالىسىغا قاراپ ئىچى ئاغرىپ كېچىچە ئۇخلىيالمىدى، گاھدا كۆزىگە ياش ئالدى، گاھدا خەپ دەپ لېۋىنى چىشىلدى. ئەمما خەپ دەپ تاپتىن چىققىلى، كۆڭۈل تارتىمىغان ئىشنى قىلىشقا بولمايتتى.

غېنى شاڭجاڭ ياسىغا تېلېفون قىلغاندا ماشىنا ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغاچقا، ئۇنى سىرتتا دەپ ئويلاپ رەيھانغا تېلېفون قىلىۋەردى.

___ ھازىرچە ياخشى، ئۆمەرمۇ ياخشى تۇرۇۋاتىدۇ، ___ دېدى رەيھان قىسقىچە ئەھۋاللاشقاندىن كېيىن، ___ سىزنى كۆپ ئاۋارە قىلىۋەتتىم...

___ ئۇنداق دېمەڭ، ھەر قانداق ئىشىڭىز بولسا ماڭا دەڭ.

___ بولىدۇ، ئىش بولسا سىزنى ئىزدەيمەن.

رەيھان تېلېفوننى ئېتىۋېتىپ ئويغا چۆمدى، شاڭجاڭغا بولغان ئەھۋالنى ئېيتىمىدى، ئەتە خوشمۇ دېمەي كېتىدۇ. ياسىن ھەر قانچە ئەسكىلىك قىلىسىمۇ بەش يىللىق ئېرى، ”غېنى تازىنىڭ ئالدىدا يۈزۈمنى قوي...“ دەپ يېلىنىپ كەتتى، ئەر كىشىگە يۈز-ئابروي خوتۇندىن مۇھىم، مۇشۇ ۋاقىتچە ئۇنىڭ ئەركەكلىكىنى ۋەيران قىلىپ، يۈزىنى تامامەن تۆكىدىغان ئىشنى قىلمىدى، ئېرى خىيانەت قىلىسىمۇ ئۇنىڭغا خىيانەت قىلمىدى، شۇنداق قىلىشنى ئويلاشتىمۇ قورقتى. خوتۇن كىشىنىڭ ئەر خەققە ئوخشىمايدىغان ئېسىللىكى مانا مەشەدە، خۇداغا شۈكرى، ھېلەم بولسىمۇ ئېرىنىڭ يۈزىنى ئاياپ كەتمەكچى بولۇۋاتىدۇ، ياسىن ئەقلى بولسا بىلەر، بىلمىسە ھوشنى تاپقاندا بىلەر...

ئەتسى ياسىن ئەتسىگەندە ئاشخانغا كېلىپ، ھەممە نەرسىنى تەقلەپ تەييار بولغان رەيھانى ئۆمەر ۋە ئوغلى بىلەن بىللە ماشىنىغا سېلىپ، پويىز ئىستانسىسى تەرەپكە قاراپ كەتتى. رەيھان ھەممە ئىشنى تۈگىتىپ بولۇپ سەپەرگە ئاتلىنىۋاتقاندا خاتىرجەم كۆرۈنەتتى، ياسىن ئۇنىڭغا ئوغرىلىقچە پات-پات قاراپ قوياتتى، غېنى شاخجاڭ كەينىدىن كېلىپ قالىدىغاندا، ياكى رەيھان ئۈرۈمچىگە چۈشۈپلا غېنى تازىنىڭ گېپى بىلەن كەينىگە يېنىپ كېلىدىغاندا ئەنسىز خىياللاردا بولۇپ قالاتتى. ئۇ پويىز ئىستانسىسىغا بېرىپ ھايانكەشلەرنىڭ قولىدىن شۇ كۈنلۈك بېلەتنى يۇقىرىراق باھادا سېتىۋالدى، ئۆمەرنىڭ ئىش ھەققى ۋە بالىنىڭ بېقىلىش ھەققى ھېسابىدا رەيھانغا ئىككى مىڭ يۈەننى تۇتقۇزۇپ، ئۇنىڭ بىلەن چىرايلىق ئۈزلىشىپ كەتكەن بولدى. رەيھان ئىككى بالىنى ئېلىپ پويىزغا چىقىپ بولغاندا تاكى پويىز مېڭىپ كەتكىچە قاراپ تۇردى، رەيھان ئۆيگە قايتىش خۇشاللىقىدا تۇرغان ئۆمەرگە ۋە دادىسىغا قاراپمۇ قويماي ئۆمەر بىلەن ئويناۋاتقان بالىسىغا قارايتتى، كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا ياسىننىڭ كۆلەڭگىسى ئەلەڭگىيىتى، پويىز ماڭغاندا ئاندىن ياسىنغا لەپىدە قاراپ قويدى، كۆزىگە غىلىدە ياش كەلدى.

ياسىن خوتۇنىنىڭ كەشنى توغرىلاپ يەڭگىلەپ قالغان بىلەن كۆڭلى يەنىلا پاراكەندە ئىدى، غېنى شاخجاڭ رەيھان بىلەن تېلېفونلىشىپ، ئۈرۈمچىدە كۆرۈشىدىغانغا دېيىشىۋالدىغاندا ئەنسىز خىياللاردا بولۇپ قالاتتى. شاخجاڭ ئايروپىلان بىلەن ئۈرۈمچىگە چۈشۈپ، خوتۇنىنىڭ خېتىنى بېرىۋېتىپ، رەيھانىنى نىكاھقا ئالسا ئېلىۋېرەتتى. ئۇنداق بولمىغان تەقدىردىمۇ رەيھان يۇرتىغا بارسا بىر مەزگىلدىن كېيىن ئەرگە تېگىشى مۇمكىن، چۈنكى ئۇ بىرىنچىدىن، چىرايلىق؛ ئىككىنچىدىن، ياسىنغا ئۆچ؛ ئۈچىنچىدىن، قارىم ئاكىسى ئەمدى ئۇنىڭغا ھازاق ئىچمەيدىغان، تەقۋا بىرەيلەننى سايە قىلىدۇ...

رەيھان ئۈرۈمچىگە چۈشىدىغان كۈنى ياسىن ئۇنىڭغا تېلېفون قىلدى، ئېلىنىدى؛ ئارقىدىن غېنى شاخجاڭغا تېلېفون قىلىپ، ئۇنىڭ بىر ياققا ماڭمىغانلىقىنى ئۇقۇپ خاتىرجەم بولدى.

___ نېمىگە تېلېفون ئۇرۇپ قالدىڭ؟ ___ دېدى غېنى شاخجاڭ توساتتىن.

___ ئەھۋال سوراپ بولمامدۇ، نېمە دەپ ئويلاپ قالدىڭ ئۆزەڭچە؟

___ مېنى تىڭ-تىڭلاپ باقاي دەۋاتىسەن-ھە!؟

___ قىزىق گەپ قىلسەنغۇ، ساڭا تېلېفون قىلغىلىمۇ بولمامدۇ ئەمدى؟

___ بىر ئىشنى مەندىن يوشۇرۇۋاتىسەن، سەن دېمىسەڭمۇ مەن بىلىمەن.

___ بىلىپ تۇرۇپ نېمىشقا سورايسەن؟ ___ دېدى ياسىن جىلە بولۇپ، ___ ھەممە ئىشنى ساڭا دوكلات قىلىشىم

كېرەكما؟

___ خوتۇنۇڭنى نېمىشقا تالاق قىلىپ ھەيدىۋەتتىڭ؟

___ بۇنىڭ سەن بىلەن نېمە ئالاقىسى؟

___ ئەمىسە نېمىشقا ماڭا تېلېفون قىلىسەن؟! مەندىن نېمىشقا گۇمانلىنىسەن؟

ياسىن غېنى شاڭجاڭنىڭ تايغاندەك سەزگۈرلۈكىگە قول قويدى، ئۆزىنى شۇ تايغانغا تۇتۇلغان توشقانداك

چارىسىز، بىچارە ھېس قىلدى.

___ خوتۇن خەقتەك زىللىشىپ كېتىپسەن غېنىكا، سەندىن نېمىشقا گۇمانلىنىمەن؟

___ مېنى ئۆزۈڭدەك بۇزۇق كۆرسەن ئەمەسمۇ، دېگەن، خوتۇنۇڭنى نېمىشقا تالاق قىلدىڭ؟ ئۇنىڭ بىلەن

ئوتتۇرمىزدا ھېچ ئىش بولمىسا نېمىشقا گۇمانلىنىسەن؟

___ ۋاي، ئۇ خوتۇننى تالاق قىلىشىم بىلەن سېنىڭ قىلچە مۇناسىۋىتىڭ يوق، ئۆزىنىڭ ئاجراشقۇسى كېلىپ ئاران

تۇرۇپتىكەن، كېلىپ مەن بىلەن سوقۇشتى، ئېغىزىنى بۇزۇپ تىللىدى، شۇنىڭ بىلەن مەنمۇ ئاچچىققا پايلىماي تالاق

قىلدىم. بولغان ئىش مۇشۇ!

___ شۇنىڭ بىلەن ئۇنى قوغلىۋەتتىم-دە، قالىتسەن سەن؟

___ ئەمەسە قانداق قىلسام بولاتتى، ئۇنى سېنىڭ يېنىڭغا ئاپىرىپ قويسام بولاتتى؟ ___ دېدى ياسىن ئەركەكلىكىنى كۆرسىتىپ، ئۇ بۇ گەپلەرنى تېلېفوندا دېيەلىگەن بىلەن شاھجاڭنىڭ ھارېقىنى ئىچىۋاتقاندا دېيەلمەيتتى.

___ بىر ئوبدان خوتۇنى ۋەيرانە، سەرسانە قىلىۋەتتىڭ - دە! بىچارە خوتۇن ئەمدى كىمەلەرگە ساغرىپ يۈرەر، بۇنداق ناچارلىق قىلىدىغىنىڭنى بىلگەن بولسام ئۇنى قېشىمدا ئەپقالاتتىم ...

___ بۇ نىيىتىڭنى بىلەتتىم، لېكىن چۆچۈرىنى خام ساناپسەن ...

___ دېمەك، سەن قەستەن شۇنداق قىلدىڭ. خوتۇن تالاق گۇياىلار زادى نامەرت كېلىدۇ...

___ كىم نامەرتكەن، تۈزۈك گەپ قىلاۋا ئاكا، ھۆرمەت قىلغانى بىلمەيدىكەن سەن! ___ دېدى ياسىن ئاچچىقتىن تىترەپ.

___ كۆتەر ئۇنداق لاتا قاسقاس ھۆرمەتنى، سەن ئاغىنىدارچىلىققا يارىمايدىكەن سەن!

ياسىن غېنى شاھجاڭنىڭ ئەلپازىنىڭ بۇنداق يامانلىشىپ كېتىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى، ئۇنىڭ بىلەن ئېتىشىپ قېلىشىنى خالىمايتتى.

___ كۈنكۈندۈزدە ئىچىۋاپسەندە... ___ دېدى ئۇ ئېغىر تىنىپ، ___ بولدى سەنمۇ بۇ گەپلەرنى دېمىگەن بول، مەنمۇ ساڭا تېلېفون قىلمىغان بولاي. گەپ مەشەدە تۈگسۇن.

___ خوتۇنۇڭ باشقا خەققە خوتۇن بولۇپ كەتسە چىدايسەن، ماڭا چىدىمايسەن، مەن ساڭا نېمە يامانلىق قىلدىم؟

___ غېنىكا، سۈپىتىڭنى چۈشۈرمە ...

___ مەن قىلغان ئىشىمغا مىننەت قىلمايمەن، لېكىن سەن شۇ ئىش ئۈچۈن مەندىن گۇمانلىنىپ، رەيھانغا قاراپ چاپلاپ، مېنىمۇ ئۇنىڭغا سەت كۆرسىتىۋەتكەندەك قىلىسەن.

___ ئۇنداق ئىش يوق، خاتا چۈشىنىپ قاپسەن.

___ مېنى بىكارغا ئىش قىلمايدۇ دەپ ئويلاپ قالدىڭ، شۇنداقمۇ؟

___ مەن سېنىڭ مەرتلىكىڭنى بىلىدىغان تۇرسام، نېمىشقا ئۇنداق ئويلىغۇدەكمەن؟! ___ ياسىن گە پىنى چىرايلىق تۈگىتىشى ئويلاۋاتاتتى.

___ كېلە ئىچىشىمىز، بۇ گە پىنى تۈزۈك دېيىشىمىز.

___ ئەتە-ئۆگۈن باراي، ھازىر بەك ئالدىراش...

___ كۈندۈزدە يوتقانغا كىرىۋالسىغانسەن، خوتۇن خەق دېگەن ئاشۇنداق بەلەن نېمە، ئەمدى بىر خوتۇن بىلەن قالدىڭ، مېنىڭ رەيھاندىك بىرلا خوتۇنۇم بولغان بولسا كۈندە قۇچىقىغا بېشىمنى قويۇپ ياتاتتىم. تالاق قىلدىم دەپ نوچىلىق قىلىۋاتىسەن، ئەتە-ئۆگۈن كۆزۈڭگە كۆرسىتىپ خوتۇن قىلسام نېمە دەيسەن!؟

___ بىغىسىڭ بولسا شۇنداق قىل! ___ دەۋەتتى ياسىنىمۇ گەپتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ___ ئەمما ئۇ ساخا خوتۇن بولمايدۇ.

___ ئەگەر خوتۇن بولسۇچۇ؟ تويۇمدا سېنى ئىشقا سالىمەن، كاۋاپ پىشۇرۇپ چاي توشۇيسەن.

___ ئاۋۋال ئۆزەڭنى بىل، ___ دېدى ياسىن قىزىشىپ، ___ قۇشناچىمنىڭ قاپىقى يامان دەپ ئاڭلايمەن، ئۈرۈمچىدىن قايتىپ كېلىپ تاپىنىڭدىن ئېسىپ قويسا، مېنى توۋلىساڭمۇ ئاڭلىمايمەن...

___ ئاكاڭنى بوش چاغلانمايمەن؟ خوتۇن دېگەننى ئەپلەپ-سەپلەپ باشقۇرىمىز، غەلۋە قىلسا تەلىۋىنى قاندۇرىمىز، غىدىڭ-پىدىڭ قىلسا بېسىقتۇرىمىز.

بۇ گەپلەر ياسىغا ۋاقتى ئۆتكەن مالدەك ناچار تۇيۇلدى، غېنى شاڭجاڭ ئادەتتىن تاشقىرى سۆزلەپ قالغانىدى، باشقىلارنى ئوينىتىمەن دەپ ئۆزى ئوينىلىپ كەتكەن بۇ ئادەم ئىچ پۇشۇقىغا چىدىماي ئىچىپلا يۈرۈۋاتقاندەك، ياسىن بىلەن رەيھاننى قوشۇپ تىللاۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ ئەسلىدە رەيھاننىڭ تالاق قىلىنغانغا خوش بولسا بولاتتى، ئەمما مەقسىتىگە يېتەلمىگەنلىكى ئۈچۈن خۇددى نەچچە يۈز مىڭ يۈەن قويۇلۇپ كەتكەن ئوقەتچىدەك ئاھ چېكىپ، كۆتىنى ئۇۋىلاپ قالغانىدى.

ياسىن غېنى شاڭجاڭ بىلەن خېلى ئۇزۇن تەگەشتى، گاه سېسىق گەپ، گاه چاقچاق، گاه تۈز گەپ بىلەن جەڭ قىلىشتى. شاڭجاڭ مۇشۇ پۇرسەتنى كۈتۈپ تۇرغاندەك قورساق كۆپۈكىنى بوشۇتۇۋالدى، ياسىنمۇ ”ئېشەك ئېشەكتىن قالسا قۇلقىنى كەس“ دېگەندەك، ئىچىدىكى دەۋالدى؛ ئەگەر ھاراق سورۇنىدا يۈزلەشكەن بولسا بىر-بىرىنىڭ بېشىنى بوتۇلكا بىلەن يېرىۋېتىشى مۇمكىن ئىدى. نىھايەت، ياسىن ئۇنىڭ نازۇ نېمەتلىرىنى كۆپ يېگەن، ھارنىقى ئىچكەن، تونۇشتۇرغان قىزىنى ”خوتۇن“ قىلغان، ئىنىسىنى تۇرمىدىن چىقىرىپ يولغا سالالغان بولغاچقا شاڭجاڭغا بولغان ھۆرمىتىنى ساقلاپ قالدى؛ ئۇنىڭ پەيلىنى ۋە نوپىلىقىنى بىلگەچكە ئۇنىڭ بىلەن يامانلىشىپ قېلىشىنى خالىمىدى؛ ئەمما ئۇنىڭ ئۆزىگە تەن بەرمەيدىغان، مەقسەتكە يەتمىگەچە ئاسانلىقچە بولدى قىلمايدىغان كۆرەڭ جاھىللىقتىن ئەنسىرەپمۇ قالدى. ئۇ نېمىلا قىلسا قىلىپ رەيھاننى ئىندەككە كەلتۈرۈپ خوتۇن قىلىۋالسا ياسىغا قاتتىق ئەلەم بولاتتى؛ ئەگەر خوتۇن قىلالمىسا ياسىغا ئوخشاشلا بېسىم بولاتتى.

ياسىن تېلېفوننى ئېتىپ، كۆڭۈلسىزلىككە پاتتى. بىر دەمدىن كېيىن ھۇجرىسىغا كىرىپ گۈلشەنگە

ئاچچىقلىدى:

___ غېنى شاڭجاڭغا سەن نېمە دېدىڭ؟

___ نېمە دەيتىمەن؟

___ رەيھاننى تالاق قىلىپ يولغا سېلىۋەتكىنىمنى دەپسەنغۇ؟

___ مەن نېمىشقا دەيدىكەنمەن، خوتۇنىڭىز ئۆزى دېگەندۇ، بۇنداق خۇشخەۋەرنى ئۇ دېمەي قالامدۇ؟

رەيھان ئۆزىنىڭ تالاق قىلىنغانلىقىنى خۇشخەۋەر قىلىپ يەتكۈزگەن بولسا، غېنى تاز ئۇنچىلىك ئاچچىقلاپ

كېتەرمىدى؟

___ سەن دەپسەن، غېنىكاڭ ئۆزى ئاشكارىلاپ قويدى، تېنىۋالىمەن دېمە! ___ دېدى ياسىن كەسكىلىك بىلەن.

گۈلشەن گەپ قىلالماي قالدى، بۇنىڭغا قاراپ ياسىننىڭ سەپرايى تۇتتى:

___ ساڭا بۇ ئىشپىيۇنلۇقنى كىم قويدى؟

___ كىم ئىشپىيۇنكەن، ماڭا تولا بەتنام چاپلىماڭ!

___ ئەمىسە نېمىشقا دەيسەن؟ دېگەنگە نەچچە پۇل بەردى؟

___ ئەھۋال سوراپ تېلېفون ئۇرۇپتىكەن، دەپ ساپتىمەن. مەن دېمىسەممۇ ھامان ئوقۇدىغۇ، يوشۇرۇپ

كەتكىدەك ئىش يوققۇ؟

___ ئۇنداقتا ھەممە گەپنى دەۋەرگەن، خالاغا كىرىپ-چىققىنىدىن تارتىپ ھەممىنى دوكلات قىل! غېنىكاڭنىڭ

بىرەر ئىشىنى ماڭا دەپ باقمايسەن، ئەجەپ مېنىڭكىنى دېيىشكە ئالدىرايدىكەنسىنا، بۇندىن كېيىن ئېغىزىڭنى

يىغىپ يۇر، سەن غېنى تازنىڭ غالىپسى ئەمەس، مېنىڭ خوتۇنۇم!

___ ماڭا بۇنداق ھۆكۈمىمەڭ، مەنمۇ سىزنىڭ غالىپسى ئەمەس، ___ دېدى گۈلشەن ئاچچىقتىن قىزىرىپ، ___

غېنىكام سىزگە نېمە يامانلىق قىلدى؟ ئەگەر ئۇ "تاز" دېگىنىڭىزنى ئاڭلاپ قالسا بوش قويمايدۇ.

ياسىنغا بۇ گەپ تولۇمدىن توقماق چىققاندىكە تۇيۇلدى، تېرىكىپ توۋلىدى:

___ يامان بولسا كېسىۋېتەر، بېرىپ ھەممىنى دە!

___ مەن چېقىمچى ئەمەس، تولا ماڭا زەھىرىڭىزنى سانچىماڭ، خوتۇڭىزغا چىدىماي قالغان بولسىڭىز بېرىپ قايتۇرۇپ كېلىڭ، بولمىسا ئەدەمنى بۇنداق قىيىنماڭ، مەن خالغاندا ئويىنىتىپ خالغاندا تېپىدىغان ئىت، مۇشۇڭىز ئەمەس!...

___ سېنى كىم شۇنداق قىلدى؟ ساڭا پەقەت گەپ قىلغىلى بولمامدا؟! خوتۇنى قويۇۋەتسەمۇ يەنە نېمە گېپىڭ تۈگىمەيدۇ، سەن ئۈچۈن خوتۇن-بالىدىن كەچتىم، يەنە نېمە قىلىپ بەرسەم بولىدۇ؟ ماڭا نېمانداق چوڭچىلىق قىلسەن مۇشۇ كۈندە!؟

___ تېخى مەن ئۈچۈن شۇنداق قىلدىڭىزما؟ ___ دېدى گۈلشەن سوغۇق كۈلۈپ، ___ ئۆزىڭىزگە قاراپ بېقىپ گەپ قىلىڭ، خوتۇڭىز مەندىن يامانكەن، غېنىكامنىڭ تەمنى تېتىپ قالغاندىن كېيىن سىزدىن ئاجرىشىشنى نىيەت قىلغاندۇ تاينىلىق، خوتۇن خەقنى بوش چاغلماڭ، ھېلىمۇ سىزگە بەش يىل خوتۇن بوپتۇ، شۇنىڭغا ھەيران قالدىم.

ياسىن گۈلشەنگە ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالدى، خوتۇن خەقنىڭ مەسخىرىلىك كۈلكىسى نېمانچە زەھەرلىك، نېمانچە قورقۇنچلۇق... ئۇنىڭ گېلى قۇرۇپ، دېمى سىقىلغاندەك بولدى:

___ سەن نېمە دېمەكچى، غېنى تازىنىڭ نېمە ئىش قىلغانلىقىنى بىلەمسەن؟

___ ئۇقمايمەن، ئىشقىلىپ خوتۇڭىز شۇ يەرگە بارغاندىن كېيىن ئۆزگىرىپ كەتتى.

ياسىن رەيھاننىڭ ئۆزى بىلەن تىغ تىل تەڭلىشىپ، سەتلىشىپ ئۇرۇشۇپ كەتكەنلىكىنى ئېسىگە ئالدى، ئۇ ھەقىقەتەن بۇرۇنقىدىنمۇ جاھىل، ئاغزى يامان بولۇپ كەتكەندى.

___ سەنمۇ يامانلىشىپ كەتتىڭ، ھازىر سېنىڭمۇ بۇرۇنقى ئەپتىڭ يوق! ___ دېدى ياسىن رەيھان توغۇلۇق بىر نەرسە دېيىشنى خالىماي، ___ سەن خەققە راستىنلا قول قويدۇم.

شۇنىڭدىن كېيىن ياسىن سولۇشۇپ كەتتى، ھۇجرىدا يالغۇز قالغانلىرىدا تۆت بۇلۇڭغا قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى، قولىدىن تاماكا چۈشمەيتتى، پەرىشان ئىسلار ئاغزى-بۇرىنىدىن مورىدىن چىققاندەك چىقىپ

تۇراتتى. رەيھاننىڭ كېتىشى بىلەن غېنى شاڭجاڭ ئۇنى يارىماس ئاغىنە قاتارىغا چىقىرىۋەتتى، مۇناسىۋەتكە دەز كەتتى، ئۇ بىردىنبىر ھاراق سورۇنىدىن ئايرىلىپ قالدى. گۈلشەن رەيھاننىڭ كېتىشىدىن خوش بولماقتا يوق، بارلىق جاپا-مۇشەققەتكە ئۆزى قالغاندەك كۆڭۈلسىز، ھارغىن ئىدى. ئۆزى ياسىنىڭ يېنىدا بولسىمۇ، خىيالى باشقا يەردە، گالۋاڭدەك يۈرەتتى، قورسىقىدا جىن باردەك قىلاتتى. بۇ ھالدا ياسىنىمۇ ئۆزىنىڭ خىيالىدىكىدەك ياشىيالىمىدى، بۇرۇنقىدەك ئەركىن-ئازادە بولالمىدى. مۇلايىملىقى، رايىشلىقى تۈگىگەن "كىچىك خوتۇن" بارا-بارا ئۆزگىرىپ، ئۆزىنىڭ ئەسلى ماھىيىتىگە قايتىۋاتقان دەك قىلاتتى.

ئاشخاننىڭ سودىسى يامان ئەمەس كېتىۋاتاتتى، ئەمما گۈلشەن ئۆزىنى ئايال خوجايىنىدەك ھېس قىلمايتتى، ئاشخاننىڭ ئىشىغا بۇرۇنقىدەك چەبەدەس ئەمەس ئىدى، خېرىدار كەلسىمۇ تۈزۈك مۇئامىلە قىلمايتتى، بىكار بولسا تالادىكى ساتراشخانغا قاراپ خىيالغا چۆكەتتى: ئاشۇ پاسكىنلار جېنىدا كىيىمنىڭ نوچىسىنى كىيىدۇ، بوينىغا ئالتۇن زەنجىر ئاسىدۇ، بىر قېتىم نومۇسنى ساتسا مانچە پۇل ئالىدۇ، ئوينايدىغانلار خوشى تۇتۇپ كەتسە ئۇلارغا بىر-ئىككى يۈز كوپىنى ئارتۇق بېرىۋېتىدۇ. گۈلشەنغۇ ئۇلاردەك بۇزۇق ئەمەس، ئەمما ياسىن گۈلشەننى كېچىسى خوتۇن، كۈندۈزى مالاي قىلغانغا يارىشا تۈزۈك بىر نەرسە ئېلىپ بېرىپ باقتىمۇ؟ نىكاھىمغا ئالدىم دېگەن چاغدىمۇ ئۇزۇك چاغلىق بىر نەرسە ئالمىدىغۇ؟ غېنى شاڭجاڭ ئاددىي بولسىمۇ قىزلارغا مىللىيچە كىيىم تىككۈزۈپ بېرەتتى، بايرام، دەم ئېلىش كۈنلىرى "باغچىغا بېرىپ ئويناپ كېلىڭلار" دەپ ئاز بولسىمۇ پۇل بېرەتتى، "توپلىشىپ مېڭىڭلار، ۋاقتىدا يېنىپ كېلىڭلار" دەپ ئالاھىدە چېكىلەيتتى. ئىش ھەققىنى ۋاقتىدا بېرەتتى، كىمكى كېتىمەن دەپ قالسا ئالاھىدە سورۇن تۈزۈپ ئۆزىنى قويايتتى...

گۈلشەن ياسىندىن ھەم ئۇنىڭ بۇ ئاشخانسىدىن بارا-بارا زېرىكىشكە باشلىدى، ئىلگىرى ئۇ ياسىننى ئۆزىگە قارىتىۋالغىنىدىن پەخىرلەنگەن بولسا، ھازىر بۇنىڭ قىلچە ھاجىتى قالماي، بەلكى ئۆزىگىمۇ بىمەنە تۇيۇلىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ رەيھاننى ياسىنغا سەت كۆرسىتىۋەتكەن بىلەن، رەيھان يەنىلا ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى، غۇرۇرى بىلەن غېنى شاڭجاڭنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە ئېرىشتى، ھەم غېنى شاڭجاڭدەك باي ئادەمنى تاشلاپ يۇرتىغا كەتتى، ياسىننى كېرەك قىلمىدى، خوتۇن بولۇش مەجبۇرىيىتى ۋە بارچە مەينەت ئىشىنى گۈلشەنگە تاشلاپ بېرىپ كەتتى. گۈلشەن ئۆز

خىيالىدا رەيھاننى تۈگەشتۈرۈۋەتتىم دەپ ئالدىراپ خوش بولغان بىلەن، ئاقىۋەتتە ئۆزى بۇ يەردە سىقىلىپ تۈگىشىپ كېتىۋاتتى، بۇ يەردە قاچانغىچە جاپا تارتىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى.

ياسىن بىنا ئۆيىنى قايتۇرۇۋېتىدىغانلىقىنى ئېيتىۋىدى، ئۇ قارشى قوپتى:

___ مەن ئۇ ئۆيگە كۆنۈپ قالدىم، قايتۇرساق بولمايدۇ.

___ مۇشۇ ئۆي بولسا بولدى، ئەمدى ئۇ ئۆيىنىڭ نېمە كېرىكى؟

___ بۇ ئۆيىڭىزگە پەقەت مېھرىم چۈشمىدى، مەن ئاشۇ ئۆيگە ئامراق.

___ ئىجارىسىنى سەن تۆلەمسەن؟

___ سىز تۆلەپ بېرىسىز ئەركىشى بولغاندىكىن... ___ گۈلشەن ياسىننىڭ چىرايىغا مەھكەم تىكىلدى.

___ ئۇششاق بالىدەك غەلۋە قىلما، ئۇ ئۆيىنى ئەمدى قايتۇرمىساق بولمايدۇ.

___ ئەمىسە ماڭا ئايلىق بېرىڭ، ئۆزەم ئىجارە تۆلەپ ئولتۇراي.

___ نېمە؟ نېمە دەۋاتىسەن؟

ياسىننىڭ كۆزلىرى ھەيرانلىقتىن پارقراپ كېتىۋىدى، گۈلشەنمۇ ئۆڭدى:

___ ماڭا ھېچنېمە قىلىپ بەرمەي مۇشۇنداق خوتۇن قىلماقچىمىڭىز؟

___ ئەمدى گەپ چىقىۋاتىدىغۇ ئاغزىڭدىن، كاللاڭغا نېمە جىن كىردى؟

___ قارىغاندا مېنى مۇشۇنداقلا خوتۇن قىلماقچىكەنسىز-دە؟! راست، مېنىڭ كاللامغا جىن كىردى، بۇرۇن

دېمىگەن بولسام ئەمدى دەيمەن، ھازىر ھېچنە دە بىكارلىققا مۇشۇك ئاپتاپقا چىقمايدۇ.

___ دېمىسەڭمۇ سەن مۇشۇك، بۇ نىيىتىڭنى بۇرۇن مەندىن يوشۇرۇپ كەپتىكەنەن-دە!

___ كىمىڭمۇ بىكارلىق خوتۇن بولغۇسى بار، مەن ھېلىمۇ سىزگە گەپ قىلماي كەلدىم.

___ مۇنداق دە، ماڭا نەچچە كۈن خوتۇن بولغىنىڭنى دەپتىرىڭگە يېزىپ قويۇپسەن-دە!

___ مەن دېمىسەم بولاتتى، لېكىن ئۆزىڭنى بىلمەيدىكەنسىز ئەمەسمۇ؟! دەپ بېقىڭ، ماڭا مۇشۇ ۋاقىتچە نېمە

ئېلىپ بېرىپ باقتىڭىز؟ قولۇمغا بىرەر ئۇزۇك چىقىپ باقتىمۇ؟ نېمىشقا مەن بۇ يەردە بىكارغا ئىشلەۋېرىدىكەنمەن؟

ياسىن تېغىرقاپ تۇرۇپ قالدى، كۆز ئالدىدىكى بۇ ”كىچىك خوتۇن“ ياسىنى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرۈپ

ئەمەس، بەلكى نەپ ئۇندۇرۇش ئۈچۈن تەگكەن ئاچكۆز سەتەڭدەك بىلىنىپ كەتتى.

___ سەن زادى نېمە بولدۇڭ؟ ___ دېدى ياسىن يامان چۈشتىن چۆچۈپ ئويغانغاندەك ئەندىكىپ، ___ گە پىلىرىڭ

غەلىتىلا تۇرىدىيە؟ سەن مېنىڭ خوتۇنۇمۇمۇ يا كۆچىدىن كېلىپ قالغان ئىشلەمچىمۇ؟

___ ئىشلەمچى بولغان بولسا ئايلىقىمغا مانچە پۇلدىن ئېلىپ ئىشلەيتتىم، ھازىر بىكارغا ئىشلەۋاتىمەن،

كېچە-كۈندۈز ئارامچىلىق يوق ماڭا، سىزگە خوتۇن بولغان ئادەم شۇنچىلىك جاپاكەش بولامدۇ؟ خوتۇن بولغان

گۇناھىمغا ئۆلگىچە مۇشۇنداق ئىشلەپ ئۆتىدىغان گەپمۇ؟!

___ ئەمەس سەن ماڭا نېمە دەپ تەگكەن؟ قايسى خوتۇن ئۆزىڭنىڭ ئېرىگە قىلغان ئىشنى ساناپ

ئولتۇرىدۇ؟ كېچىدە مانچە ۋاق خوتۇن بولغىنىڭمۇ پۇل ئالامتىڭ يا؟ ئۇنىڭدىن كۆرە تايىنلىق كۆچمىگەن چىقساڭ

بولمامدۇ؟

گۈلشەن ياسىنىڭ غەزەپلىك چىرايىغا قاراپ، گېپىدە چەكتىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدىيۇ، تەن

بەرمىدى، يانغا ئۆتۈپ غۇدۇرلىدى:

___ خوتۇن دېگەنمۇ ئېرىنىڭ قىلغىنىغا قاراپ خوتۇن بولىدۇ...

___ ئاپاڭ شۇنداق دېدىما؟! تويۇق ئۈزۈكنى ئالمىغانلار يېرىم بارغۇ، ئېلىپ بەرسەم بولىدىغۇ؟

___ مەن دېمىسەم ئېسىڭىزگە كەلمەيتتى، قاچان ئېلىپ بېرىسىز؟ ئادەتتىكىسى بولسا بولمايدۇ، ئالماس كۆزۈكتىن ئالسىز، دۇكانغا ئۆزەم بىللە بارىمەن. ئاندىن ئۈچ-تۆت قۇر مودا كىيىم ئالسىز. قاراپ بېقىڭە ئۇچامغا، سەيچى تەتەينىڭ كىيىمىمۇ مېنىڭكىدىن ياخشىراق. يۈزۈم ما ئاشخانىدا ئىسلىشىپ كەتتى، داڭلىق يۈز مايدىن ئېلىپ بېرىڭ؛ ئايغىمنىڭ تايىنى قالمىدى، ياخشىراق ئاياغىن ئىككى-ئۈچىنى...

___ ۋاھ، تاغادا بىر تۈكۈۋەتتىڭىز؟ خوتۇن خەق دېگەننىڭ زادى كۆزى تويمايدۇ، تويۇق ئۈزۈكنى مەن پۇل تاپقاننىڭ ئەتىسىگە چوقۇم ئالمىمەن، قالغىنىغا ئەھۋالغا قاراپ باقارمىز... ئۆزەڭ كۆرۈۋاتسىز، يېقىندىن بېرى تۈزۈك سودا يوق، سەنمۇ سۆرەلىلىك قىلىپ تۈزۈك ئىشلىمەيۋاتسىز، ئىشلىسەڭ پۇل بار، ئۈزۈك بار، بولمىسا يوق...

___ مەن زادى سىزنىڭ شۇنداق دەيدىغانلىقىڭىزنى بىلەتتىم، كۆڭلۈمنى ياساپ بولسىمۇ ئېلىپ بېرىمەن دېيەلمىدىڭىز، سىزگە خوتۇن بولغان ئادەمنىڭ جېنىغا ۋاي، ماڭا ئۇنىمۇ ئېلىپ بەرمەڭ، بۇنىمۇ ئېلىپ بەرمەڭ، ئۆزۈم ئالاي، ھەر ئايدا ئىش ھەققىمنى بېرىڭ.

___ ئېرى خوتۇنغا ئىش ھەققى بەرگەن نەدە بار؟ قورسىقىنى كىم بېقىۋاتىدۇ، ئۆيىنى كىم تەمىنلەۋاتىدۇ؟ گەپنى ئاز قىلىپ ئوبدان ئىشلە، ئاشخانىمىزنىڭ سودىسى ياخشى بولسا ھەممە نېمە بولىدۇ، بولمىسا ھېچنېمە يوق...

___ ھازىر كىم ئاچ قاپتۇ؟ كىم تالادا قاپتۇ؟ غېنى شاخجىڭنىڭ رېستورانغا كەتسەم بۇ يەردىن ياخشىراق ئۆتمەن، زېرىكمەيمەن. ماڭا تولا ئاقمايدىغان گەپ قىلماڭ. ھېچ نېمە قىلىپ بېرىلمىسىڭىزمۇ، شۇ ئۆيىنى ماڭا كىرالاپ بېرىڭ، قالغىنىغا كېيىن بىر گەپ بولار.

___ غېنىكاڭ ساڭا گەپ ئۆگەتكەندەك قىلىدۇ، بولمىسا مەن بىلەن بۇنداق قېرىشمايتتىڭ... دېدى ياسىن سالىيىپ، ___ ئويلاپ باق، ئىككىمىزگە بۇ ئاشخانا قالدى، باي بولساق تەڭ باي بولىمىز، شۇ چاغدا نېمە

دېسەڭ ئېلىپ بېرىمەن. ئەمما ھازىر بۇنىڭغا تېخى بالدۇر، مېنى ھازىر بۇنداق قىستىما... ئۇ ئۆيىنى قايتۇرمىساق بولمايدۇ.

___ غېنى شاڭجاڭ مېنىڭ دادام ئەمەس، ماڭا ھەم گەپ ئۆگەتمەيدۇ، مېنى مۇشۇنچىلىكمۇ كالىسى يوق دەپ قالىدىغىزما؟ ھەر قانداق دۆت خوتۇنمۇ بۇنچىلىك ئىشنى چۈشىنىدۇ. مەن نەچچە ۋاقىتتىن سىزگە ئىشىنىپ گەپ قىلىمىغان، ئەمدى دېمىسەم بولمايدۇ. ھازىرچە ئاشۇ ئۆيىنى كىرالاپ بېرىڭ، مېنىڭ ئۇ ئۆيگە جىق پۇلۇم، ئەجىرىم كەتتى. مەن ئۇ نەرسىلىرىمنى بۇ قاراڭغۇ ئۆيىڭىزگە ئەكىلىشنى خالىمايمەن. بۇ ئۆيدە تۇرۇۋەرسىڭىز بۇرۇنقى خوتۇنڭىز ئېسىڭىزگە كېلىپ قالىدۇ، مېنىڭ راستىنلا بۇ ئۆيدە تۇرغۇم يوق...

___ ئاشخانا نەدە بولسا، ئۆي شۇ يەردە بولمامدۇ؟ بۇ ئۆي ئەپلىك ئەمەسمۇ؟ بىر ياقىدىن پۇل تېپىپ بىر ياقىدىن مۇشۇنداق بۇزاساق قانداق پۇل يىغىلى بولىدۇ؟ ___ دېدى ياسىن چېچىلىپ، ___ بۇ ئۆي نېمىشقا كۆزۈڭگە سىغمايدۇ؟ بۇرۇنقى خوتۇننى مەن ئەسلىمىسەم، سەن نېمىشقا ئەسلىپ قالسىەن؟

___ تولا يالغان سۆزلىمەڭ، قاپقىڭىز كۈن-كۈنلەپ ئېچىلمايدۇ. تاماكنى بۇرۇنقىدىن جىق چېكىۋاتسىز، مۇشۇ ئۆيدىن قۇتۇلۇپ بىنا ئۆيدە ياشىساق ئەركىن بولىمىز. بولمىسا مەن بۇ يەردە سىقىلىپ ئۆلۈپ قالغۇدەكەن.

___ رەيھاندىنمۇ ئۆتە جاھىل نېمىكەنەن! ___ دەۋەتتى ياسىن، ___ خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسى شۇنداق بولامدۇ يا؟! مېنى بۇنداق جاھىللىق قىلىپ بويسۇندۇرۇپ بولالمايسەن، ئۇ ئۆيگە مەن ئەمدى پۇل تۆلىمەيمەن. شۇ پۇلنى يىغىپ ساڭا ئۈزۈك ئېلىپ بېرىمەن. گېپىم شۇ! ___ ياسىن شۇنداق دەپلا تاماكا بىلەن چاقىقىنى كۆتۈرۈپ خالاغا كىرىپ كەتتى.

گۈلشەن تۇمشۇقنى ئۇچلاپ خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ قالدى، نېمىلا بولسۇن كۆڭلىدىكىنى دەۋالغىنىغا خوش ئىدى، گويا قېتىپ كەتكەن مۇزنى چوقۇپ تەشاللىقنى باسقاندەك بولدى، ھېچ بولمىسا بۇ پىخسىقنى ئالماس ئۈزۈك ئېلىشقا كۆندۈردى.

ئاشخانا سودىسى بىر ئىزدا توختاپ قالدى، ياسىنىڭ كۆڭلى پاراگەندە ئىدى، ئاشخانىسىنى بېزەپ، سودىسىنى جانلاندۇرۇشنى ئويلىغان بولسىمۇ مەبلىغى بولمىغاچقا تۇرۇپ قالدى؛ ئۇنىڭغا كېلىۋاتقان بېسىمۇ بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى: سودا-سانائەت ۋە باج ئىدارىسىنىڭ چاپارمەنلىرى پات-پات كېلىپ رەسمىيەت سۈرۈشتۈرەتتى، سەھىيە تارماقلىرىنىڭ ئادەملىرى ئاشخانىدىن قۇسۇر ئىزدەپ پاگەن قويۇپ تۇرۇۋالاتتى. ئۇلار بۇرۇنقىدەك بىكارلىق مېھمان بولۇشنىمۇ خالىمىدى، يۈز-خاتىرە قىلمىدى، ئالدىغاننى ئېلىپ، قويدىغان تەلەپلىرىنى قاتتىق قويۇپ، يەنە داۋاملىق كېلىپ تەكشۈرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ كېتىپ قېلىشتى.

ھاشىم بۇ ئاشخانىنىڭ ئەمدى ئاقمايدىغانلىقىنى، بۇ يەردىكى كۈنلىرىنىڭ ئۇزاققا بارمايدىغانلىقىنى كۆڭلىدە تۇيۇپ تۇراتتى. ئىش ھەققىنى ئېلىۋالسا ئىشى پۈتەتتى، بۇ يەردىن ئالدى-كەينىگە قارمايلا كېتەتتى. ئەمما ياسىناخۇن ئىش ھەققىنى بېرىدىغاندەك، بېرەلەيدىغاندەك تۇرمايتتى. ئىش ھەققىنى سۆزىگە چىكە ھاشىم بىلەن ساۋۇتقا بۇرۇنقىدەك يۇقىرى تەلەپ قويالمايتتى، قاتتىق-قۇرۇق گەپ قىلالمايتتى. “بېشىمغا كەلگەن ئىشلار بەك تولا، ئازراق تەخىر قىلىڭلار” دەيتتى. جاھاندىكى دەرت-ئەلەم، مۇشەققەتنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىلا يۈدۈۋالغاندەك كۈنۈبىي ئىچىپ-چېكىپ، ئېزىلىپ يۈرەتتى، مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنى بىچارە كۆرسىتىشكە تىرىشىۋاتقاندا، ئىش ھەققىنى بەرمەسلىكنىڭ قازىنىنى ئېسىۋاتقاندا قىلاتتى.

بىر كۈنى چۈشتە ئاشخانىغا تېخىمۇ جۈدەپ كەتكەن ئىككى ئەرۋاھ كىرىپ كەلدى، ھەر كۈنى ئاشخانىسىنى چۆڭلەپ، كاۋاپ سېتىپ يۈرگەن ياسىن بۇ كۈتۈلمىگەن مېھمانلارنى ھەيرانلىق بىلەن قارشى ئالدى. پەرھاتنىڭ كۆزى تېخىمۇ ئولتۇرۇشۇپ كەتكەندى، بىر ئاي ئاۋۋال سورۇندا ياسىننى گەپتە چىقىۋالغان، پەرھاتتىن زادىلا ئايرىلمايدىغان ياقۇپ يىلان ئەزەلدىن ياسىننى رەنجىتىپ باقمىغاندەك تەمكىنلىك بىلەن ئولتۇراتتى. ئۇلار ئاق چەكمەيدىغانلىقىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن ئادەتتىكى كەيپ قىلىۋاتقاندا ھۇزۇر، خاتىرجەملىك ئىچىدە بەسلىشىپ تاماكا چېكىپ، ئاشخانىنى بىردەمدىلا ئىسلاپ بولدى.

— ھە، نېمە يەپ، نېمە ئىچىسىلەر؟— دېدى ياسىن تەنە قىلىۋاتقاندا.

— كېلەۋا، سەن بىلەن بىر دەم مۇڭدۇشايلى دەپ كەلدۇق، كۆڭلۈڭ بولسا ياق دېمەيمىز، بولمىسا خاپا بولمايمىز.

ياسىن ئۇلارنى غېنى شاڭجاڭنىڭ ۋەكىللىرى دەپ ئويلاپ، جۈزىنى سەي، كاۋاب بىلەن تولدۇردى؛ خېرىدارغا ئاتاپ قويغان ھاراقلىرىنى ئوتتۇرىغا تىكلدى.

— ئاشخاناڭدىكى ھەممىسىنى چاقىرە، — دېدى پەرھات تەپتارتىماستىن ياسىنغا بۇيرۇق سوقۇپ، — ھەممىسى كەلسۇن، قاچانغىچە بىللە ئولتۇرۇشمايمىز!
ياسىن ئۇنىڭغا ئىككىلىنىپ قالغاندەك قارىدى.

— ئەنسىرىمەۋا، خېرىدار كەلمەيدىغان ئاشخاناڭغا قانچىلىك زىيان بولماقچى؟ زىيان بولسا مەن تۆلەيمەن.

ئۇنىڭ ئوچىلىقىغا ياسىننىڭ قورسىقى كۆپكەن بولسىمۇ، مېھماننىڭ ھۆرمىتى دەپ ئويلاپ ھەممىسىنى جۈزىغا يىغدى.

پەرھات گۈلشەنگە مەغرۇر نەزەردە پات-پات قاراپ قوياتتى، گۈلشەن بۇ سورۇندا دەسلەپتە سەل ئوڭايىسىزلىغان بولسىمۇ، ئەرلەرنىڭ مەست بولۇشىنى، ئاندىن ئەركىن ھاۋادىن نەپەسلىنىشىنى كۈتۈپ ئولتۇراتتى. ساۋۇتتىن باشقىسى دەردى ئېغىر زابويىلاردەك ياندۇرماي ئىچىشتى، ساۋۇتنىڭ ئىچمەسلىكى پەرھاتنىڭ كۆزىگە سىغىدى:

— ئىچمەيدىغان ئىشىڭ بولسا بېرىپ خېرىدار كۈت!

— ياق بولدى، ياتىقىڭغا كىرىپ ئارام ئال، — دېدى ياسىن ساۋۇتقا ئىچى ئاغرىغاندەك قاراپ قويۇپ.

ئىچى سىقىلىپ ئولتۇرغان ساۋۇت ياتىقىغا كىرىپ كەتتى. ئۇنىڭغا بۇنداق سورۇن ئەمدى تېتىمايتتى، ھاراق بىلەن تاماكاملا ھەممە نېمىنى لاۋزا، مەنسىز قىلىشقا يېتىپ ئاشاتتى. ئېغىزنى ئاچسىلا تۆكۈلۈپ چۈشىدىغان، ئاندىن

مەينەتلىككە سىڭىپ كېتىدىغان قۇرۇق گەپ، غەيۋەت-شكايەت خۇددى نېمە دەۋاتقىنىنى بىلمەيدىغان ساراڭلارنىڭ جاۋغىيىدىن ئېقىۋاتقان شۆلگەيدەك يىرگىنىشلىك ئىدى. بۇنى كۆرۈشنى خالىمايدىغان ئادەمنىڭ زورمۇ زور ئۇ يەردە ئولتۇرۇشى ئېچىنىشلىق بىر ئىش ئىدى.

ساۋۇت ئۆزىنىڭ كۆڭۈلچەك، ئەخمەق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى؛ ئۇنداق سورۇندىن قوپۇپ كېتىشى، بولسا ئۇلارغا بولغان نارازىلىقىنى ئىپادىلىشى كېرەك ئىدى. ئۇنداق قىلالىمىدى، ياتىقىغا كىرىپ غېرىبىسىنى ياتتى، يۇرتىنى سېغىندى. بۇ يەردىن پات ئارىدا كېتىشىنى ئويلىدى.

ھاشىم ئۇزۇندىن بېرى سورۇنغا ئېچىرقاپ كەتكەندەك كۈلۈپ ئېچىلىپ ئولتۇراتتى، ئۆزى قورىغان سەيلەرنى چاكىلىدىتىپ يەپ، ھاراقنى ياندۇرماي ئىچىپ تۇراتتى. دەسلەپتە پاراڭلار قولاشمىدى، كېيىن پەرھات ئۆزىنىڭ بۇ بىر ئايلىق كەچمىشلىرىنى سۆزلەپ ھەممىنى ئاغزىغا قاراتتى، ياقۇپ بىر چەتتىن ئاغىنىسىنىڭ گەپلىرىنى تەستىقلاپ تۇراتتى. بۇ ئىككىسى يۈننەننىڭ رۇيلى دېگەن يېرىگە بېرىپ كەلگەن ئىدى.

— ياشايەن دېسەڭ ئالامەت يەركەن دەيمەن، ئىچمەن دەمسەن، چېكىمەن دەمسەن، ئوينايمەن دەمسەن، ھەممىسى ئالدىڭدا تەيياركەن؛ جېنىڭ يايىراپ كېتىدىكەن... — پەرھات قالتىس ياشىۋەتكەندەك ھاياجاندا سۆزلەيتتى. ھاشىم ئۇنىڭغا ھەۋەستىن چەكچىيىپ قارايتتى. گۈلشەن چايغا ماڭغان بولۇپ ئورنىدىن قوپۇپ نېرى كەتتى.

— بېرىمنىڭ دەمدۇ، تايلىنىڭ دەمدۇ، ئەيتاۋۇر بىر-بىرىدىن كىچىك قىزلىرىنى دېمەيسەن، — دېدى پەرھات ھاشىمنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلگەندەك، — ئالدىڭنى توسۇپ تۇرىدۇ، ئەڭ چىرايلىقىنى تاللاپ ئوينايسەن...

— بۇنى ساراڭ قىلما، — دېدى ياسىن مەسخىرىلىك كۈلۈپ، — نېمە دېسەڭ ئىشىنىدىغان نېمە بۇ، ئوينايدىغان ئىش بولسا ئەتىلا ئىشنى تاشلاپ ماڭىدۇ.

— راست شۇنداق قىلامسەن ھاشىم!؟

ھاشىم تەمتىرەپ كەتتى:

— ياقەي، ياسىنكام چاقچاق قىلىۋاتىدۇ...

— لاۋىنىڭدىن قورقۇۋاتامسەن؟ ئۇنداقتا سەن ئۇ يەرگە بولمىغۇدەكسەن! ئۇ يەرگە بىزدەك ئىش

كۆرگەن، قارام ئادەم بارىدۇ.

— مەن ئاڭلىغان، ئۇ يەرگە جېنىدىن تويغان ئادەم بارىدۇ،— دېدى ياسىن ھاشىمغا قاراپ،— ئەڭ يامان

ئاقچى، قاراقچى، سولامچىنىڭ ھەممىسى شۇ يەردە! بارىمەن دېسەڭ مەيلى، لېكىن شۇ يەردە ئۆلۈكۈڭ قالسا كۆمىدىغان ئادەم چىقماي قالامدىكىن.

— ئاڭلىغان ھېساب ئەمەس، كۆرگەن ھېساب،— دېدى پەرھات ياسىنغا مەغرۇرلۇق بىلەن تىكىلىپ،— مانا

بىز بىر ئاي تۇرۇپ كەلدۇق، قانغىچە ياشىدۇق، يەنە ساپساق يېنىپ كەلدۇقتۇ!

— سىلەر ئۇ سودىغا پىشىپ كەتكەن؛ لېكىن بۇ دوغىلاق ھېچنېمىنى ئۇقمايدۇ، ئۇنى بالاغا تىقماڭلار.

— قارا مانىڭ گېپىنى!— دېدى ياقۇپ يىلان سوغۇق كۈلۈپ،— بىزنى نېمە دەپ ئويلاپ قالدىڭ؟ ئۆزەڭنى

لاۋىيەن دەيسەن، سودا قىلىشنى بىلەمسەن؟ قىلالايدىغان ئادەم قىلىدىغان ئىش ئۇ! قورساق ئاچىدۇ، شۇڭا

ئاشخاناڭنىڭ بازىرى چىقىدۇ. خەقنىڭ خۇمارى تۇتىدۇ، شۇڭا بىزدەك ئادەمنى ئىزدەپ تاپىدۇ. خەق ئاق چېكىمىز

دېمىسە بىزمۇ ئۇ ئىشنى قىلمايمىز. بىز ھېچكىمگە ئاق چېكىشنى ئۆگەتمىدۇق، ھەممىسى ئۆزلىرى ئۆگەنگەن، ھېچكىم

زورلىمىغان. ھەممە ئادەم ئۆز كالىسى بويىچە ياشايدۇ، بەزىلىرى ئۆزىنى ئاۋايلاپ ئۇزۇن ياشايەن دەيدۇ؛ بەزىلىرى

خۇماردىن چىقىۋېلىپ ئۆلسەممۇ مەيلى دەيدۇ؛ مۇشۇنداق ئادەملەر قارام كېلىدۇ، ئۆلۈمدىن قورقمايدۇ.

— نوچى گەپ قىلدىڭ،— دېدى پەرھات ئۇنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ قويۇپ،— بىزنىڭ بۇ ئاغىنىمىز ئادەتتە

مۆرىمەيدۇ، ئەمما گەپ قىلىدىغان بولسا بۇقۇدەك ئۇسىدۇ، ئۆلۈشكۈن سورۇندا غېنى ئاكىمىزنىمۇ قاتلاپ قويدى.

— تۇيۇقسىز ئۆسىدىكەن-دە،— دېدى قىزىۋالغان ياسىن ئۆتكەنكى ئاچچىقىنى چىقىرىپ.

— بىز ساڭا ئوخشاش كەلسە-كەلمەس ئۈسۈمە يىمىز.

— كەلتۈرۈپ ئۈسۈمىز دېگەنە، تۇرقۇڭغا قارىسغۇ مۆرەشكىمۇ ماغدۇرۇڭ يەتمەيدىغاندەك كۆرۈنىدۇ.

— بىز ئۈسكەندە ھوشۇڭنى بىلمەي قالسەن.

— ھوشىمىزنى ساڭا ئوخشاش بىر دەمدىلا يوقاتمايمىز.

— گېپىڭ ماز پۇراپ كەتتى، بولدى قىل...

— ساڭا تېگىپ كەتكەن گەپ ئەلۋەتتە ماز پۇرايدۇ-دە!

ياقۇپ يىلان جىم بولۇپ قالدى، ئەگەر يەنە بىر نېمە دېسە ياسىن ئۇنى كەلتۈرۈۋېتىدىغاندەك قىلاتتى. پەرھات ياسىننىڭ گەپتە چاققانلىقىنى ھېس قىلدى.

ياقۇپ ئالدىدىكى ھاراقنى كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتتى، ياسىننىڭ ئاغزى قىچىشتى:

— جانغا چۈشلۈك ئىچ، ئاشقازىنىڭدىكى گۆش كەمپۈت ئېرىپ كەتمىسۇن!

— بۇ چاقچىقنىڭ بولمىدى! — دېدى پەرھات چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، — بىز ئۆزىمىزگە ئۇنداق چاتاق سالىدىغان ئىش قىلمايمىز.

— سەن جىم ئولتۇرە — دېدى ياقۇپ يىلان ئۆزىنى ئوڭشاپ، — گۆش كەمپۈتتەك گەپلىرىنى دەۋالسۇن، بولمىسا ھېلى ئىچىدىن قان كېتىدۇ...

— نەق گېپىڭنى قىلدىڭ-دە، ئاشقازىنىڭ بۇزۇلۇپ، چىرايىڭدا قان دىدارى قالماپتۇ.

— يوق ئىشنى دەۋەرە، چېنىپ قالسەن.

— سەنمۇ كەمپۇت بەرسە يەۋەرمە، قان سىيىپ يېتىپ قالسىەن..

ياسن ئۇنى گەپتە ئوسال قىلىشقا ھەر ۋاقىت تەييار ھالەتتە ئىدى، ھاراقمۇ ئۇنىڭ كەيپىنى ئۆرلىتىپ، ئاغزىنى ئىتتىكىلىتىپ، خۇشاللىقنى ئاۋۇتۇپ بارماقتا ئىدى.

— ئادەمنىڭ غۇرۇرىغا تېگىدىغان گەپ قىلما ئاداش! بىز قورسقىمىز ئاچ قېلىپ كەلمدۇق بۇ ئاشخاناغا! — دېدى پەرھات تېرىكىپ.

— خوتۇن-بالاڭنى كەتكۈزۈۋېتىپ ئەجەپ نوچىلىشىپ كېتىپسەن! — دېدى ياقۇپ چىرايىنى ئۆزگەرتىپ.

ياسننىڭ ھەزىكەشلىك ئويىناپ تۇرغان چىرايى بىردىنلا جىددى تۈسكە كىردى:

— چاقچاقنى كۆتۈرەلمىسەڭلار چاقچاق قىلماڭلار ئاغىنىلەر، بىكاردىن بىكار رەنجىشىپ قالسىمىز.

— بىزنى چىدىماس كۆرۈۋاتامسەن؟! — دېدى پەرھات، — ئۆزەڭچە كېرىلىپ كەتسە، گەپتە يېڭىۋالساڭمۇ ئارقاڭدىن كۈلۈپ قويمىمىز، سورۇن كۆرگەن ئادەم مانا بىزدەك بولىدۇ...

— گەپ قىلغاندا ئىتتەك ھاسىرايدىغان خۇيۇڭ باركەن، چاقچاقنى ئۆپكەڭنى بېسىپراق قىلارسەن، — دېدى ياقۇپ يىلان يەنە زەھەر سانچىپ.

— سېنىڭمۇ تۇيۇقسىز چاقىدىغان خۇيۇڭ باركەن، ئۆزەڭنى چاغلاپ گەپ قىلارسەن.

سورۇن كۈتۈلمىگەن بىر دۈشمەنلىك كەيپىياتىغا كىرىپ قالدى، ھېچكىمنىڭ ئېغىزىدىن ياخشى گەپ چىقمايدىغاندەك قىلاتتى، ھاراق ئۇلارنى خۇشال قىلالىمىغاندا ئىچ-قارنىنى چوقۇم زەرداپ قىلاتتى. ياسن كۆڭلىدە بۇ پەسەندىلەرنىڭ پاتراق كېتىشىنى تىلەپ قالدى، يەنە گەپ تالىشىپ قالسا جېدەللىشىپ قالىدىغاندەكلا قىلاتتى. نىھايەت، پەرھات غېنى ئاكىسىدىن تەلىم ئالغاندەك ئېغىر بېسىقلىق بىلەن ئوتتۇرىغا چۈشۈپ ئىككىسىنىڭ كەيپىياتىنى جىمىقتۇردى. ياسن ئەمدى ئۇلارنى كۈتمەيدىغاندەك بىزارلىق، خاپىلىق بىلەن ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى، كارىۋاتتا

ياتقان گۈلشەننى كۆرۈپ ناتونۇش بىر يەرگە كىرىپ قالغاندەك ئىككى يېنىغا قارىدى، بۇ ئۆينىڭ رەيھان بار ۋاقىتتىكىدىن بەك يېقىمىسىز، سوغۇق بولۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. گۈلشەن بۇنداق بىر خىل ياشاشتىن زېرىككەندەك، سورۇندىن بىرەر يېغىلىق، بىرەر جېدەل، ياكى ئاللىقانداق بىر پالاكەتنىڭ چىقىشىنى كۈتۈۋاتقاندەك، تورۇسقا قاراپ خىيال سۈرۈپ ياتاتتى.

— يېتىشىڭ ئىسسىقنىمۇ سوغۇقنىمۇ؟

— ئەمەس قانداق قىلىمەن، سورۇندا سەت گەپ ئاڭلاپ، ھاراق پۇراپ ئولتۇرمەنمۇ؟

— ئۇلار ھازىر ماڭدۇ، چىقىپ جۈزىنى يىغىشتۇرۇۋەت!

— نېمىشقا كەپتۇ بۇلار؟ ئەگەر ئاق ساتىلى دېسە ئۇنىماڭ.

— ساراڭمۇ مەن بۇ گۈيلەرنىڭ كەينىگە كىرىپ! پۇۋلىسە ئۇچۇپ كېتىدىغان پاشا گۈيلەر بۇ، قان شوراپ

تويغاندا شاپالقتىن بىرنى يەيدۇ، ئۆلىدۇ.

ياسىن قايتىپ چىققاندا ئىككىسى ھاشىم بىلەن گەپ سېتىشىپ، بىر-بىرىنىڭ تېلېفون نومۇرلىرىنى يېزىشقىلى

تۇرغانىدى.

— بىز قايتىلى، دېدى پەرھات ئورنىدىن تۇرۇپ، — يوقاپ كەتمەي ئىزدىشىپ تۇرىلى، كۈلچىلىقتا

بىر-بىرىمىزگە ھامان ئەسقاتىمىز، تېلېفوننى ھاشىمغا دەپ بەردىم، بىرەر ئىش بولسا دەپ قويارسەن.

— بولىدۇ، سىلەرگىمۇ رەھمەت! — دېدى ياسىن ئىككىسىگە تەڭ بېقىپ، — ھەممە گەپ سورۇندا قالدى،

كۆڭلىمىزدە كىر قالمىسۇن.

ياسىن ئۇلارنى تالانچە ئۈزۈتىپ چىقتى، ئاشخانىغا چىققان گۈلشەن دېرىزىدىن ئۇلارغا قاراپ تۇراتتى. خېرىدار

يوق ئاشخانا تولىمۇ مەينەت، كۆڭۈلىسىز ئىدى، چۈشۈنلەر ئۇچۇپ يۈرەتتى، گۈلشەن جۈزىنى يىغىشتۇرۇپ بولغىچە

قولى نەچچە قېتىم ئىشتىن توختىدى، كۆزلىرى بىر نۇقتىدا قېتىپ قالدى. بىر ئوبدان بولدۇرۇلغان خېمىر ئىسسىقتا قېلىپ بۇزۇلۇپ ئېچىپ قالغاندەك، بۇنداق تۇرمۇشتىن سوۋىغان گۈلشەننىڭ كۆڭلىمۇ بۇ يەردە بىخىسپ تۈگىشىپ كېتىۋاتاتتى. پەرھاتنىڭ ئىچ ئاغرىتىشلىرى، مەسخىرە قىلىشلىرى گويا ئۇ پۇۋلىگەن سېسىق تاماكا ئىسلىرىدەك لەيلەپ، گۈلشەننىڭ كۆز ئالدىنى تۇمانلاشتۇرۇپ، دىماغلىرىنى ئېچىشتۇرۇپ تۇراتتى. گۈلشەن ئۇ ئىچىپ ئېشىپ قالغان چايىنى بىر يۇتۇم ئىچىپ كەينىدىن قاچىغا تۆكتى. قاچىلارنى تاراقشىتىپ بىر ئۇزۇندا يۇيۇپ بولدى.

ھاشىم بۇ ئاقسارلار بىلەن ئوبدان مۇڭلىشىپ، تېلېفونلىرىنى يېزىشىۋالغىنىدىن خۇشال ئىدى، بۇ ياققا كەلگەندىن بېرى ھېچكىم ئۇنى تۈزۈك سوراپ قويىمىغان، بىللە ئولتۇرۇپ ئىچىشكۈدەك ئاغىنىلىرى بولۇپ باقمىغانىدى. ئۇلارنىڭ رۇيىلى ھەققىدە ئېيتقانلىرى قاراملىققا ھەۋەسلىنىدىغان، كەيپ دېسە پۈتۈن ئەزايى ھاياجاندىن تىترەيدىغان ھەر قانداق “ئەركەك”نى جەلپ قىلاتتى. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن ھاشىمنىڭ ئىچى پۇشۇپ، پىغانى ئۆرلەپ قالدى. “يىگەن ئېغىز ئۇيۇلدۇ” دەپ، ھاشىم ئەمدى شۇ ئاقسارلارنىڭ باھانىسىدە بىر دەم ئولتۇرۇپ ئىچىپ قويغىنىغا نەچچە ئايلىق ئىش ھەققىنى ياسىن لاۋبەندىن ئالالماسمۇ؟ قاچانغىچە بۇ لاۋبەننىڭ پەس كۆڭلىنى ئاياپ، قارانچۇق خوتۇنىغا ھەۋەسلىنىپ، ساتراشخانىدىكى تەتەيلەرگە شۆلگىيىنى ئېقىتىپ يۈرىدۇ؟ ئۇمۇ ئاشۇ پەرھاتلاردەك تەۋەككۈل قىلىپ، ئەركىن دۇنيانىڭ ئەركەكلىرىدەك راۋرۇس ياشىمامدۇ؟

ئۇ ياتاققا كىرگەندە ساۋۇتىمۇ ئېغىر خىيالغا چۆكۈپ ياتاتتى. ساۋۇت ئۇنىڭ ھاراق پۇراپ كىرگەندىن بىرگىنىسىمۇ ھازىرقى ئەھۋالدا ھېچنېمە دېيەلمەيتتى. ھاشىمۇ ئۇ بىر نېمە دېسە ھازىر بىر نېمە دەيدىغاندەك ئەلپازدا ئىچى تىتىلداپ، ئاغزى تىتىلداپ تۇراتتى.

— كېتىشىمۇ ئۇلار؟! — دېدى ساۋۇت ئۆرە ئولتۇرۇپ، — مەن تېخى كېچىچە ئولتۇرىدىغان ئوخشايدۇ دەپتىمەن.

— ما ئاداش چاقچاق قىلىدىم دەپ نەدىكى سېسىق گەپنى قىلىپ سورۇننى بۇزدى، ئادەم دېگەن بۇنداقمۇ چىدىماس بولامدۇ؟! ئاي-يىللاپ مېھمان كۈتمەيدۇ، ئۆزى بېرىپ خەقنىڭكىنى ئوبدان يەيدۇ، خەق كەلسە

چىدىمايدۇ... قوي جۇمۇ، بۇنداق ناچار گۇيىنىڭ قولىدا ئىشلىگىچە، ئاستا كەتكەن ياخشى... كېتەي دېسە يا ئىش ھەققىمىزنى بەرمەيدۇ، ئويلاپ باق، بىز پۇل ئالماي ئىشلەۋاتقىلى قانچىلىك بولدى؟ مۇشۇ ۋاقىتچە بېرەيمۇ دېمىسە...

— سۆزلەپلا كەتتىڭغۇ، باشقا نېمە ئىچىپ سالىمغانسەن-ھە؟

— ئاھاي، ئاداش، مېنى مەست دەپ قالما، مەن راست گەپ قىلىۋاتىمەن.

— سېنى سۆزلەتكىنى ھاراق دېگەن شۇ نىجىسقۇ تايىنلىق، گېپىڭ بولسا ئۆزىگە بېرىپ دە، مۇشۇ ۋاقىتتا دەۋالمىساڭ باشقا چاغدا دېيەلمەيسەن.

— دېسەم دەۋىرىمەن، لېكىن ئىككىمىز دېسەك ياخشى ئىدى، سەن دائىم بېشىڭنى ئىچىڭگە تىقىۋالسەن، ئۇنىڭغا ياخشى كۆرۈنمەن دەيسەن، لېكىن بۇنىڭ پايدىسى يوق. ئىككىمىز تەك دەيلى، ئاندىن بۇ يەردىن كېتەيلى.

— كېتىپ نەگە بارىمىز؟ ھەر ئىشنىڭ ۋاقتى سائىتى بار، ئالدىراپ قىزىپ كەتكەن بىلەن بولمايدۇ.

— سەن كەتمىسەڭ مەن كېتىمەن، بۈگۈن بولمىسا ئەتە، ئەتە بولمىسا ئۆگۈن، ئىشقىلىپ مۇشۇ بىر ھەپتە ئىچىدە كېتىمەن.

— نەگە بارماقچى؟ پۇلۇڭ بولمىسا ھېچ نەگە مىدىرلىيالمىسەن.

— ئىش ھەققىمىنى ئالالمايدۇ دەمسەن؟ ئۇرۇشۇپ بولسىمۇ ئالىمەن، غېنىكامغا تېلېفون قىلىمەن. بۇ گۇيىغا ئەمدى يۈز-خاتىرە قىلمايمەن.

— پەيلىك يامانغۇ؟! ھاراقنىڭ كۈچى دېگىنە، بىر ئۇخلاپ ئويغانساڭ يوق بۇ گەپلىرىڭ!

— قاراپ تۇر، مەن سەندەك تۈگۈلۈپ يېتىۋەرمەيمەن.

ساۋۇت كۈلۈپ قويۇپ گەپ قىلىدى. ھاشىم بىر دەم ئولتۇرۇپ يېتىپ ئۇيىغا كەتتى.

ھاشىم مەستلىكتىن يېشىلگەندە دەرۋەقە “شىر يۈرەك ئەزىمەت” تىن توخۇ يۈرەك بىر نېمىگە ئايلىنىپ قالدى. بۇ ئاشخانىدىن كېتىشكە نەچچە قېتىم نىيەت قىلىپ يەنە يېنىۋالدى، ساۋۇتمۇ ئۇنىڭ بۇ مەجەزىنى بىلگەچكە نورمال ئىشتەك ھېسابلاپ ئۇنىڭ زىتىغا تېگىدىغان گەپنى قىلمىدى. ئەمما ساۋۇتنىڭ مۇشۇنداق جىم تۇرىۋېلىشى ھاشىمنىڭ ئىچىنى سىقتى، “ئاي توشۇشقا ئون كۈن قالدى، ئون كۈندىن كېيىن ئىش ھەققىنى ئېلىپ بۇ يەردىن كېتىمەن، كەتمەسەم ئوغۇل بالا بولماي كېتەي” دەپ ئويلىدى، ئەمما ۋاقتى كەلگەندە كېتەلمەي قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ساۋۇتقا ھېچنېمە دېمىدى. ئۇ ياسىن لاۋبەنى ئىچىدە تىللىغان بىلەن ئۇنىڭدىن ئەيمىنەتتى، ئۇنىڭ بىلەن ئۆزىنىڭ مەلۇم ئورتاقلىقى باردەك ھېس قىلاتتى، يەنى ھەر ئىككىسى جان بېقىش بىلەن شەھۋەتتىن باشقىنى چوڭ بىلمەيتتى. ئۇ نەچچە ۋاقىتتىن گۈلشەنگە ۋە تالادىكى سېرىق سەتەڭلەرگە تولا قاراپ كۆنۈپ قالغانىدى، بۇلاردىن ئايرىلىپ قېلىشىمۇ خالىمايتتى. ئۇلارنى كۆرۈپ ھۇزۇرلانغان بىلەن نەپسى قانمايتتى، ئەمما ھامان بىر كۈنى قېنىپ قالىدىغاندەك خام خىياللاردا بولاتتى، ئويلىماي دەيتتى، بىراق چىۋىنىدەك بېزەڭ خىياللىرىدىن قۇتۇلالمايتتى.

پەرھات بىلەن ياقۇپ ئەمەلىيەتتە بۇ يەردىكىلەرنىڭ ئەلپازغا قاراپ بېقىش، پىششىقمۇ توغمۇ چېكىپ بېقىش ئۈچۈن كەلگەنىدى. ياسىن لاۋبەن ئۇلارغا قىزىقمىدى، ھاشىم ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ھەۋەسلەنگەن بىلەن، ئاق سۈدىسىغا ئارىلىشىپ قېلىشنىڭ خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى ئويلاپ تۇرۇپ قالدى. ياسىن لاۋبەنمۇ ئارىلىقتا ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويدى. ئەمما كېتىشىنى نىيەت قىلغاندىن باشلاپ ھاشىمنىڭ كاللىسىغا تەۋەككۈلچىلىك ئىدىيىسى كىرىۋالدى، باشقا جايغا بېرىپ جاھان كۆرۈش، نېمىلا قىلسا كۆپ پۇل تېپىش، پۇت سىغقۇدەك ماكانغا ئېرىشىش، بۇ يەردە قانمىغان ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇش خىياللىرى ئىشتىھالىق كېسەلدەك چاپلىشىپ، ئىچىنى قىزىتتى. غېنى شاخچاڭ بىلەن پەرھات ئۇنىڭغا ياردەم قىلالايتتى، ھېچ بولمىسا بىر ئىشنىڭ يولىنى كۆرسىتىپ قويايلايتتى. كۈلغا چىقىشقا تەۋەككۈل قىلالىغان ئادەم كۈلنى شەھەرمۇ شەھەر كېزىشكە نېمىشقا جۈرئەت قىلالمىغۇدەك؟ بىراق يامان ئىشقا ئارىلىشىپ قېلىش خەتەرلىك، ئۇ ئاق چېكەلمەيدۇ، يا ساتالمايدۇ؛ ئۇ ئىشقا قاراملىق، ھېلىگەرىلىك، چۈشەنچە كېرەك؛ ئۇنىڭدا بۇنداق ئالاھىدىلىك كەم. “باشقا كەلگەندە باتۇر” دەپ قاراملىق قىلغان بىلەن تۇيۇقسىز پالاكەت باسىدىغان، ھەتتا جاننى سېلىپ بېرىدىغان ئىش چىقىشى مۇمكىن. ياسىن لاۋبەنمۇ 50 گىرامدىن ئارتۇق خىرىن بىلەن تۇتۇلۇپ قالغان گۇيلارنىڭ ئېتىلىدىغانلىقىنى بىلگەچكە تاپقىنىغا شۈكرى قىلىپ ياشاۋاتىدۇ، ئەگەر

ھاشىمنىڭ كېتىدىغانلىقىنى ئاڭلىسا ئۇ “سەن شۇ گۇپىلارنىڭ كەينىدىن ماڭماقچىمۇ؟” دەپ تۇرۇپلىشى مۇمكىن، بۇمۇ ھاشىمنىڭ دەرھال كېتىمەن دېيەلمەسلىكىدىكى بىر سەۋەب. ئەمما ۋاقتى كەلگەندە ھاشىم ئۇنداق قىلماسلىققا ۋەدە بېرەلەيدۇ. ئاق تاماڭغا چېپىلىپ قالماي غېنى لاۋبەنىڭ رېستۇراندا ياكى رۇيلىدىكى بىرەر ئاشخانىدا ئىشلىسىمۇ بولۇپرىدىغۇ؟!

ھاشىم ئۆزىگە ئۈمىد، ئىشەنچ بېرىدىغان ئىشلارنى كۆپرەك ئويلاشقا تىرىشتى؛ بۇنداق تاللاش پەيتىدە پىلانلىرى ئۆزگىرىپ تۇراتتى، ئۆز ۋاقتىدا ھەرىكەتكە ئۆتۈش خىيالى گاھ شۇنچە كۈچلۈك بولسا، گاھى ئاجىزلاپ قالاتتى. خېمىرىغا يېنىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن ھەركۈنى، ھەرسائەت ئۆزىگە مەدەت بېرىپ تۇراتتى. نەچچە ۋاقىتتىن بېرى خېرىدار يوق، بوش ۋاقىتنىڭ كۆپلۈكىدىن ئىچى پۇشۇپ، ئۇخلاپ ھېرىپ كېتەتتى؛ ئەمدى بۇ كۈنلەردە ئوي-خىياللىرى ئاۋۇپ كەتكەندە خېرىدارلارمۇ غولداپ قالدى، ئاشخانا لىق ئادەمگە ۋە ۋاراڭ-چۇرۇڭغا تولدى، ياسىن لاۋبەنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى، ھاشىمۇ قىزغىنلىق بىلەن ئىشلىدى، سودا ياخشى، كىرىم ئوبدان بولسا ئەلۋەتتە ياسىن لاۋبەنىڭمۇ پۇل دېڭىلى بولاتتى.

بىر كۈنى چۈشتە لاۋبەن سەتەڭ ئۆڭىسىلى ئۆچكەن ھالدا ئاشخانىغا كىرىپ ھاشىمنى چاقىردى. ئالدىراش ئىشلەۋاتقان ھاشىم قولىنى پەرتۇققا سۈرتكىنىچە ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. لاۋبەن سەتەڭ ئۇنىڭ قولىدىن تارتىپ تالاغا سۆرەپ ماڭدى، ئەلپازى يامان ئىدى، ياسىن كاۋابداننى تاشلاپ سەتەڭنىڭ ئالدىغا كەلدى:

— نېمە ئىشك بار؟

— بارغاندا بىلىدۇ، ئالدىمنى توسما.

— بۇ مېنىڭ ئادىمىم، نېمە ئىش بولسا دېمەمسەن؟

— بۇ ئىشقا ئارىلاشما، نېمە بولغىنىنى ھېلى كۆرسىتىمەن.

ھودۇقۇپ كەتكەن ھاشىم ئوڭ-سولىنى تېپىپ بولغىچە ئۆزىنى تالادا كۆردى، سەتەڭنىڭ ئاپئاق بىلىكى ئۇنى چىرماپ تۇراتتى؛ ئاڭغىچە سىرتتا توختىتىپ قويۇلغان ماشىنىدىن قارا كۆزەينەك تاققان ئىككى ئەر چۈشۈپ ئۇنى ئىككى ياندىن تۇتۇشۇپ ماشىنىغا زورلاپ چىقاردى، بۇلارنى كۆرگەن ياسىن نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

— ئەنسىرەپ كەتمە! بىز ئۇنى ھېچنېمە قىلمايمىز، — دېدى لاۋبەن سەتەڭ، — سوداڭغا زىيان بولسا مەن تۆلەپ بېرىمەن.

ماشىنا تېزلىك بىلەن قوزغىلىپ شەھەر مەركىزىگە يۈرۈپ كەتتى. ئاشخانىدىكى ئادەملەر كۈپكۈندۈزدە يۈز بەرگەن بۇ ئىشقا ھەيران قېلىشتى.

ھاشىم ئىككى ئەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا تىترەپ ئولتۇراتتى، كالىسىدا خىلمۇ خىل ۋەھىمە ئەگىيتتى. لاۋبەن سەتەڭ ماشىنىسىنى بىر دوختۇرخانىنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ توختاتتى. ئىككى ئەر ھاشىمنى ماشىنىدىن چۈشۈرۈپ، لاۋبەن سەتەڭنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. دوختۇرخانىنىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ بولغاندا سەتەڭ ئۇ ئىككىسىنى ئامبولاتورىيە زالىدا قويۇپ، ھاشىمغا باشلاپ، كەڭ كارىدورغا كىردى:

— يۇۋاشلىق بىلەن ماڭ، قېنىڭنى تەكشۈرتىمىز، ئەگەر ماڭا ماسلاشمايدىكەنسىن، ئەدەۋىڭنى بېرىمىز.

سەتەڭنىڭ رەھىمسىزلىك، ئەسەبىيلىك يېغىپ تۇرغان خۇنۇك چىرايىنى كۆرۈپ ھاشىم شۈركىنىپ كەتتى، ئېسىدىن چىقىپ قالاي دېگەن “ئەيدىز” ۋەھىمىسى قايتىدىن پەيدا بولدى. بۇ ۋەھىمە ئۇنى كونا كېسەلدەك قىناپ كەلگىلى ئۇزاق بولغانىدى، نەپسىنى ھەر قېتىم قاندۇرۇپ بولغاندا پات-پات تۇتۇپ قالاتتى. بۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۆزلۈكىدىن قان تەكشۈرتۈپ ۋەھىمدىن بىر يوللا ئازاد بولۇشنى ئويلىغان بولسىمۇ، دوختۇرخانىغا بېرىشقا زادىلا جۈرئەت قىلالماي كەلگەنىدى، مانا ئەمدى مەجبۇرىي تۇتۇپ كېلىندى. سەتەڭنىڭ ئەلپازىدىن قارىغاندا دۈككىنىدىكى بىرەرسى ئەيدىزدىن يۇقۇملانغان ياكى ئۆزى... ئۇ كېسەلدىن يۇقۇملىنىپ جېنىدىن تويغان، ئۆزىنى ئوينىغانلاردىن ئوچ ئېلىش ئۈچۈن ھەرىكەتلىنىۋاتقانىدى...

ئۇ چۆچۈپ كەتتى، سەتەڭ ئۇنىڭغا يۇتقۇردىمۇ ياكى ئۇ سەتەڭگە يۇتقۇردىمۇ؟ ئىشقىلىپ، ئىككىنىڭ بىرى؛ ياق، بۇ پاسكىنا ھاشىمىدىن باشقا نەچچە يۈز نەرسە بىلەن بىللە بولغان تۇرسا، باشقىلىرىدىن يۇقماي قالارمىدى! خەقتىن يۇتقۇرۇپ ئاندىن ھاشىمغا كېلىپ ئۇسەمدىكەن؟! ... ھاشىم ئۇنىڭ بېشەملىكىگە غەزەبلەندى، بىراق ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا يۇتقۇرۇپ قويۇشى ئېھتىماللىقىنىمۇ يوق دېگىلى بولمايتتى، سەتەڭ مانا مۇشۇ ئەجەللىك يەرنى تۇتۇۋالغانىدى؛ ئەگەر ئۇ راستىنلا ئەيدىز چىقىپ قالسا سەتەڭ ئۇنى بوش قويمايدۇ، ئۆلتۈرۈۋەتمىگەن تەقدىردىمۇ ھايۋاننى ئۇرغاندەك ئۇرىدۇ، ياكى بىر تۆھمەتنى ئارتىپلا تۇرمىگە سولتىۋېتىدۇ. بۇغۇ ئۆتۈپ كېتەر، ئەڭ يامىنى ئۇ مەرەزنىڭ ئاقىۋىتى يامان، بالدۇر ئۆلىدۇ، ئۆلگەندىمۇ ئىتتىڭ ئۆلۈمىدە خارلىنىپ ئۆلىدىغان گەپ... بۇ دەھشەتلىك ۋەھىمە ۋە مۇدھىش خىيالدىن ھاشىم بەزگەكتەك تىترىگىلى، پۇت قولىدا جان قالمىغىلى تۇردى.

لاۋبەن سەتەڭ ئۇنى قان تەكشۈرۈش بۆلۈمىگە ئېلىپ كەلدى، قان تەكشۈرتىدىغانلار نۇۋەت بىلەن تىزىلىپ تۇراتتى، ھاشىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قېتىلدى، پۈتۈن بەدىنىدە بۇزۇق قان ئېقىۋاتقاندەك بىئارام بولدى. بىلىكىدىن قان ئېلىۋاتقاندا كۆزىنى يۇمۇپ، مۇشۇ قانلىرىنىڭ ساق چىقىشىنى خۇدادىن تىلىدى؛ لاۋبەن سەتەڭ “ ئۈچ سائەتتىن كېيىن نەتىجىسى چىقىدىكەن، ئاغغىچە مىدىرلىمايسەن ” دېگەندە مەڭدەپ قالدى، بۇ ئۈچ سائەتتە ھەر تۈرلۈك قورقۇنچ، غەم-ئەندىشىدىن جىددىيلىشىپ، تىتىلاپ ئولتۇردى؛ ۋاقىت توشۇشقا ئاز قالغانچە يۈرىكى بېغىشىدىن ئۈزۈلۈپ چۈشىدىغاندەك پۇلاڭلاپ كەتتى. لاۋبەن سەتەڭ ئادەتتىن تاشقىرى سەۋرچانلىق، تەمكىنلىك بىلەن ئولتۇراتتى، بۇ ھال ھاشىمنى تېخىمۇ قورقۇتتى، بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلارنى ئويلاشقا جۈرئەت قىلالىدى، ئەمما ئەڭ يامان ئەھۋالنى خىيال قىلماي تۇرالمىتتى: لاۋبەن سەتەڭ تەكشۈرۈش نەتىجىسىنى ئالغاندا دۇمبىقى يېرىلىدۇ، كۆزلىرى چەكچىيىدۇ، غەزەپكە تولدۇ، ئاندىن چىقىرايدۇ، ئاندىن ھاشىمنى خەقنىڭ ئالدىدا ئۇرۇپ تىلاپ رەسۋا قىلىدۇ...

ھاشىم ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىدىغان جىنايەتچىدەك جىددىيلىشىپ، ئەتراپىغا ئۈمىدسىزلىك بىلەن قاراپ قويدى؛ قورقۇنچتىن ھېلىلا جان بېرىدىغاندەك قىلاتتى. باغلاقلىق قويۇمۇ پىچاقنى كۆرگەندە پۇتلىرىنى مىدىرلىتىپ

باقىدۇ، ئەجىبا ئۇ شۇ قويچىلىكىمۇ بولالماسمۇ؟ مۇشۇ يەردىن قوپۇپ قېچىپ كەتسىلا جىمى قورقۇنۇچ ۋە دەھشەتتىن قۇتۇلىدۇ، ھېچنېمىنى كۆرمەيدۇ، ئاڭلىمايدۇ...

ئۇ قېچىپ كېتىش نىيىتىگە كەلدى، قايتا ھوشغا كەلدى، پۇت-قوللىرىغا جان كىردى. لاۋبەن سەتەڭ تەكشۈرۈش نەتىجىسىنى قولغا ئېلىپ كۆزلىرى راستىنلا چەكچىيىپ كەتكەندە ھاشىمۇ جېنىدىن تويىدى، كۆزلىرىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى، تېقىمىدا جان قالمىدى؛ سەتەڭ ئۇ قەغەزنى كۆتۈرۈپ ئېتىلىپ كەلگەندە ئالۋاستىدىن قورققانداك چۆچۈپ كەينىگە بۇرۇلۇپلا قاچتى، سەتەڭ «阳性» (مۇسبەت) دەپ چىققان قان نەتىجىسىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭ كەينىدىن يۈگۈردى، ئادەملىرىگە تېلېفون بەردى. ھاشىم بىر ياقىتىن مۆكۈنگەچ، بىر ياقىتىن قېچىپ دوختۇرخانىنىڭ ئارقا ئۆسكىدىن چىقىپ كەتتى. سەتەڭنىڭ “توختا ھۇي ئىپلاس، ئۆلگۈر...” دېگەن چىقىراق ئاۋازى قۇلقىدىن كەتمەيتتى، بۇ قورقۇنچىلۇق ئاۋاز ئەجەل سىگنالنى چېلىپ ئۇنى جان جەھلى بىلەن قېچىشقا سەپەرۋەر قىلدى، جېنىدىن تويۇشنىڭ چىدىغۇسىز ئازابلىرى ئۇنى غەزەپ ۋە باتۇرلۇققا ئىگە قىلغانىدى، ئۇ شۇ قاچقانچە قېچىپ ئۇدۇل غېنى شاڭخاڭنىڭ رېستۇرانغا باردى.

غېنى شاڭخاڭ بىر ئىش بىلەن سىرتقا چىقىپ كەتكەن بولۇپ، پەرھات بىلەن ياقۇپ يىلان دېرىزە يېنىدىكى جوزىدا خېرىدارلاردەك پاراڭ سوقۇپ، يەپ-ئىچىپ ئولتۇراتتى. پەرھات ئۇنى كۆرۈپلا يېنىغا چاقىردى، ھاشىم روھى چىقىپ كەتكەندەك ھالسىز، پەرۋاسىز ھالدا ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى، دەرۋەقە بايقى ئىش ئۇنىڭ دۇنياسىنى پۈتۈنلەي ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋەتكەن، كەلگۈسى ئوي-پىلانلىرىنىڭ ھەممىسىنى كۆپۈككە ئايلاندۇرۇۋەتكەن بولۇپ، بارلىق غەم-قايغۇسى قاچان، قانداق ئۆلۈشتە قالغانىدى، خالىي يەرنى تېپىپ ھۆكۈرەپ قانغۇدەك يىغلىۋالسا يەڭگىلەپ قالاتتى، شۇنچىلىك پۇرسەتمۇ بولمىدى، شۇ تاپتا ئۇ كەلگۈسى پاجىئەلىرىنى ھەر ۋاقىت، ھەر مىنۇت كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئىچ-ئىچىدىن زارلانماقتا، تەقدىرىگە ئاھ ئۇرۇپ نالە قىلماقتا ئىدى.

—— نېمە بولدىڭ ھوي، كۆزۈڭ پارقىراپلا قاپتىغۇ؟! —— دېدى پەرھات ئۇنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرايىغا قاراپ ھەيران بولۇپ.

ھاشىم جاۋاب بەرمەي ئېغىر تىنىپ ئولتۇرۇپ كەتتى.

— نېمە ئىش بولغان بولسا ئېيت، ھەممە گەپنى قويۇپ ئەمدى سېنىڭ دەردىڭنى تىڭشايمىز،— دېدى ياقۇپ.

ھاشىم قېتىپلا ئولتۇراتتى، كۆزىدىن ياش ئەگىتتى.

— ۋاي-ۋاي، جېنىم تۇغقىنىم، ئوغۇل بالىدەك گاڭگۇڭ بولساڭچۇ!— دېدى پەرھات جۈزىدىكى قەغەزدىن

بىرنى سۇغۇرۇپ ئۇنىڭغا ئۇزىتىپ،— ياسىن لاۋبەن ئۇرۇپ ھەيدىۋەتتىمۇ، يا نېمە ئىش بولدى، دېمەمسەن؟

— نېمە ئىش بولسا دېگەن، بىز ياردەم قىلىمىز،— دېدى ياقۇپ ئۇنىڭ يېشىنى كۆرۈپ تەسلىنىپ.

ھاشىم گەپ قىلمىسا زادى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ بېشىنى كۆتۈردى، ئەمما گەپنى نەدىن باشلاشنى

ئۇقالمىدى، گەپ قىلماي دېسە بوغۇزىغا بىر نەرسە كەپلىشىپ قالغاندەك زۇۋانى چىقىمىدى، ئېغىزىغا ھېچ گەپ

كەلمىدى، شۇ تاپتا نېمىلا دېسە قارا بېسىپ قالغان ئادەمدەك بىر نەرسىلەرنى جۆيلۈپتتى، ئۆزىمۇ

ئۇقالمايتتى... ئەيدىزدىن ئەمەس، باشقا كېسەلدىن ئۆلگەن بولسا چىرايلىقراق ئۆلمەسمىدى؟ بۇ گەپنى دېيىش

كېرەكمۇ، دېمەسلىك كېرەكمۇ؟... ھېچ بىلمىدى.

پەرھات بىلەن ياقۇپ بىر-بىرىگە ئەجەبلىنىپ قاراپ قويۇشتى.

— بۇنىڭ جاجىسى ھاراق، بىرنى ئىچكەندىن كېيىن زۇۋانغا كېلىدۇ،— دېدى پەرھات ھاراق قۇيغۇچى.

ھاشىم شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەك ھاراقنى قولغا ئېلىپلا ئىچىۋەتتى، كۆزىدىن ياش قۇيۇلۇپلا تۇراتتى، ئۇنىمۇ

ھاراق بىلەن قوشۇپ ئىچىۋەتتى. ئىككى رومكا ئىچىپلا ئارقىدىن ياندۇرۇۋەتتى، كۈتكۈچى قىزلار كېلىپ تازىلىدى، بۇ

قىزلارنى كۆرۈپ ئۇ ساراڭدەك جىلە بولدى، بىر دەم كالىچىيىپ كۈلسە، بىر دەم يىغلىدى. ئۇنىڭ راستىنلا مەست ياكى

ساق تۇرۇپ ساراڭ بولۇپ قالغىنىنى ھېچكىم بىلمىدى.

— ياسىن لاۋبەنگە تېلېفون قىلامدۇق؟— دېدى پەرھات، — نېمە ئىش بولغىنىنى بىر ئۇقايلى!

— بولدىلا، ھازىرچە ئەكىرىپ ياتقۇرۇپ قويۇپ تۇرايلى، ئەتە ئۆزى ئوڭشالغاندا بىر نەرسە دەيدۇ.

ئىككى يىلدىن ئۇنى يۆلەپ ئىشلەمچى بالىلارنىڭ ياتقىغا ئەكىرىپ ياتقۇرۇپ قويدى.

ھاشىمى قاچۇرۇپ قويغان لاۋبەن سەتەڭ زالدا مۇگدەپ ئولتۇرغان ئىككى ئادىمىنى تارتقۇشلاپ ئويغاتقاندىن

كېيىن دوختۇرخانىدىن ئالدىراپ چىقىپ، يېقىن ئەتراپنى بىر نەچچە رەت ئايلانغاندىن كېيىن ياسىنىڭ

ئاشخانىسى ئالدىغا كەلدى.

— ھاشىم قېنى؟ — دېدى لاۋبەن سەتەڭ كىرىپلا، — ئۇنى ماڭا تېپىپ بەر!

ياسىن سىرتتا تاماكا چېكىپ تۇرغان ئىككى ئادەمگە قاراپ قويدى.

— بۇ ئىككىسى يەنە كەپتىغۇ، سەن زادى نېمە قىلماقچى؟

— ھاشىم قېچىپ كەتتى، بۇ يەرگە كەلمسە نەگە بارىدۇ؟

— مەن نەدىن بىلەي، ئۇنى سەن تۇتۇپ كەتتىڭ.

— ئۇ ئەبلەخ ماڭا زىيانكەشلىك قىلىپتۇ!

— بۇ نېمە گەپ، ئۇ نېمە قىلىپتۇ؟ بىر نېمە ئىنى ئوغرىلاپتۇمۇ؟

— ئۇ ئىپلاس ماڭا ئەيدىز كېسىلىنى يۇقتۇرۇپتۇ، ئۇقتۇڭمۇ؟ بۈگۈن بېرىپ ساقچىغا مەلۇم قىلىمەن...

ياسىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھاڭ-تاڭ قالدى، لاۋبەن سەتەڭ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئۇ ئىپلاس مۇشۇ دۇكانلارنىڭ ھەممىسىگە كىرىپ، گاندون ئىشلەت دېسە ئۇنىماي، جىق قىزلارغا كېسەل

يۇقتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان قىزلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلماقچى...

— بۇ نېمە دېگەننىڭ، بۇنى قانداق ئىسپاتلايسەن؟

— شىنجاڭلىقتا ئەيدىز ئەڭ كۆپ، مېنى بىلمەيدۇ دېمە! بۇ ئىشتا سېنىڭ مەسئۇلىيىتىڭمۇ بار.

— كىم سېنى ئەيدىز قىلسا شۇنى تاپ — دېدى ياسىن ئاچچىق كۈلۈپ، — ھەر كىم ئۆزىنىڭ ئىشىغا ئۆزى ئىگە.

— ھەممىگە مەسئەلە بار، ھاشىمنىڭ ئەيدىز ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى، سەنمۇ تەكشۈرتۈپ باق، ھاشىمدىن ئاشقانى ئويناپ سالغان بولۇشۇڭ مۇمكىن.

— مەن ئۇنداق مەينەتلەرنى كۆرسەم قۇسمەن، — دېدى ياسىن يەرگە چىرتىدە تۈكۈرۈپ قويۇپ، — ئادەمنى ئاشۇنداق دومىلە باسدۇ.

— ھاشىم كەلسە بىزگە دەپ قوي، ئەگەر ئۇنى يوشۇرساڭ ياكى قاچۇرۇۋەتسەڭ جىنايەتچىنى يوشۇرغان ھېسابلىنىپ، جازاغا تارتىلسەن.

— سەن ئۇنى قانۇنسىز تۇتۇپ كەتتىڭ، ئۇ تېخىچە قايتىپ كەلمىدى، ئۆلۈكمۇ تىرىكمۇ ئېنىق ئەمەس. ئەگەر ئەتىگىچە قايتىپ كەلمىسە مەنمۇ ساقچىغا مەلۇم قىلىمەن، قالغان گەپنى شۇ چاغدا دېيىشىمىز.

— مەلۇم قىلساڭ قىل، بىز ئۆز ھوقۇقىمىزنى قوغدايمىز.

— بۇ گېپىڭ ئاقمايدۇ، سەن ئۇنى تۇتقۇن قىلدىڭ، بۇ بىر جىنايەت. سەن ھېچ ئىش بولمايدۇ دېگەن، مانا ئۇ قېچىپتۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا بىر ئىش بولسا بۇنىڭ ئاقىۋىتىگە ئۆزەڭ مەسئۇل.

— بۇلار دېگەن پۇقراچە كىيىنگەن ساقچى، بىز قانۇنلۇق ئىش قىلىمىز، ئىسپات توپلاپ ئاندىن ھاشىمنى تۇتىمىز.

— ساقچى بولسا كېنىشكىسىنى چىقارسۇن، بولمىسا يالغان ساقچى بولۇۋالغان لۈكچەك دەپ ھازىرلا ساقچى ئىدارىسىگە بارىمەن.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ لاۋبەن سەتەڭ پەيلىدىن ياندى، گېپى ئۆزگەردى:

— ئىشقىلىپ، ئۇ ئىتنىڭ بالىسىنى تاپمىغىچە بولدى قىلمايمەن.

— ھاشىم بولمىسا ئاشخاناغا بىر مۇنچە زىيان بولدى، بۇنى قانداق قىلسەن؟

— سەن ئاشخاناڭنى ئەمەس، ئۆزەڭنى ئويلا. بۇ ئاشخاناڭنى ھامان تاقايىسەن، ئاۋۋال ئۇ ئىپلاسىنى تېپىپ ئاندىن سەندىن ھېساب ئالىمىز.

لاۋبەن سەتەڭ قوڭغىنى چۆرۈپ چىقىپ كەتتى، ياسىن ئەيدىز كېسىلىنىڭ بۇ سەتەڭنى پۈتۈنلەي ئۆزگەرتىپ، چىرايىدىن ئۆچمەنلىك چىقىپ تۇرىدىغان يىرگىنچىلىك مەخلۇققا ئايلىنىۋاتقۇدەك نەرسىنى ھېس قىلدى. سەتەڭنىڭ ۋاتىلداشلىرىنى يېقىندىن ئاڭلاپ تۇرغان ساۋۇت بىلەن گۈلشەنمۇ ھاشىمنىڭ ئەيدىز كېسىلى بولۇپ قالغىنىغا ئېچىندى، ئۇ ئەمدى قايتىپ كېلەلمەيتتى، ئىش ئاقسايىتى، سودا ئاقمايتتى. ئەمما تىجارەتنى داۋاملاشتۇرماي بولمايتتى. ياسىن ھاشىمغا نەچچە قېتىم تېلېفون ئۇردى، بىراق ئۇنىڭ تېلېفونى ياتقىدا قالغانىدى. كەچتە خېرىدارلار كېلىشكە باشلىدى، ئامالسىز قالغان ياسىن ساۋۇتنى ئىشقا سېلىپ، ئەپلەپ-سەپلەپ سەي چىقىرىشقا مەجبۇر بولدى. ساۋۇت ھاشىمدىن كۆرۈۋالغىنى بويىچە سەي قورۇپ، بىر ياقىتىن چۆپ سوزۇپ، ئالدىراش ئىشلىدى.

كەچ سائەت 10 بولماي ئاشخانا خېرىدارسىز قالدى، ئۈچەيلەننىڭ ھەممىسىنىڭ كەيپىياتى ئېغىر، چىرايلىرى تۇتۇق ئىدى. گۈلشەن لاۋبەن سەتەڭنىڭ ياسىنغا دېگەن گەپلىرىنى ئويلايتتى، “ياسىن راستىنلا ھاشىمدىن ئاشقان بۇزۇققا چېپىلىپ قويغانىمىدۇ؟ مەن ساق دەپ مەيدىسىگە مۇشتلاپ يۈرگەن بىلەن، كىم بىلىدۇ، ئۇمۇ ھاشىمدەك كېسەل چىقامدۇ تېخى! ئۇنداقتا ئۇنىڭ كېسىلى گۈلشەنكىمۇ يۇققان بولىدۇ...”. گۈلشەن بىردىنلا

ئەنسىزلىككە چۈشۈپ قالدى، ياسىن بىلەن ھۇجرىغا بىللە كىرگەندە ئۇنىڭغا يات، سوغۇق نەزەردە قارىدى، ئىچى مۇشۇك تاتىلغاندەك بىئارام بولۇپ سۆزلەپ چۈشتى:

— توۋا، ئەركىشى دېگەن نېمانداق توپمايدىغاندۇ؟! بېشىنى يەيدىغان بولدى بۇ ھاشم!

— خەققە شۇملۇق تىلىمە، ئۇ تەتەينىڭ گېپىگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ.

— ئۇنىڭ ئەيدىز چىققانلىقى راست، ئۇنداق قېلىن ئېشەك چوقۇم ئەيدىز بولىدۇ.

— نېمانداق بەزەپ گەپ قىلسەن؟ — دېدى ياسىن گۈلشەننىڭ كوچىدا تاماكا چېكىپ ماڭىدىغان ئاقسا قىزلاردەك ھاكاۋۇرلۇقى، جىلخورلۇقىغا ئەجەبلىنىپ.

— تەتەينىڭ گېپىنى ئاڭلاپ سىزدىنمۇ گۇمانلىنىپ قالىدىم، ئەتە بېرىپ تەكشۈرۈتۈپ كەلسىڭىز بولامدەك؟

— نېمە دېدىڭ؟! — ياسىننىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى، — سەنمۇ شۇ تەتەينىڭ پوقنى يەپسەن دېگەن، ئەتىدىن نېمىگە تۇتۇلۇپ، ئالچوقا سۆزلەيدىكەن دەپتىمەن تېخى!

— ئەرخەق دېگەنگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، مەن يوق چاغدا كىرىپ ئويناپ چىققانىسىز تايىنلىق!

— ئىشىڭنى قىل، ئوينىسام ئوينىدىم دەيمەن؛ ئوينىسام ساڭا قارىتىپ قويۇپ ئويناۋېرىمەن. لېكىن مەن ئۇنداق قىلمايمەن، ئۇنداق مەينەتلەرگە ئۆزەمنى بۇلغىمايمەن، ئۇقتۇڭمۇ!

— خۇدايىم ئۆزى بىلىدۇ، ئەگەر ئەيدىز بولسىڭىز ماڭمۇ يۇقتۇرغان بولسىز...

— ساراڭدەك گەپ قىلما، بەك گۇمانلىنىپ كەتكەن بولساڭ ئەتە ئۆزەڭ بېرىپ تەكشۈرتۈپ كەل، ئەيدىز چىقساڭ شۇ چاغدا بىر گەپ بولار، ئۆلسەك تەڭ ئۆلىمىز.

گۈلشەن يوتقانغا تەستە كىرىپ، ياسىنغا تەنۇر قاراپ يېتىۋالدى.

— ۋاي نېمانداق قىلسەن دەيمەن ئۆزەڭنى قورقۇتۇپ!

— مەن بەك شور پېشانىكەنمەن، ھېچ خۇۋلۇق كۆرمەيلا ئۆلۈپ كېتىدىغان بولدۇم...

— ئەنسىرىمە، سەن ئۆلۈپ كەتكىچە سېنى خوش قىلىمەن، جېنىڭ چىققىچە!

— مېنى ئەمدى كىچىك بالدەك ئالدىماڭ.

— سەن كىچىك بالىمۇ تېخى، قېرى قاقۇش سەن!

— مېنى قېرىتپ بولغانمۇ سىز!

— زاكىسىدىن قېرىپ قالغاننىڭ گېپىنى كۆرۈڭ تېخى!

— مەن قېرى بولسام ئەمەسە قويۇۋېتىڭ.

ياسىن گۈلشەننىڭ تۈرگۈن چىرايىغا قاراپ كەيپى ئۇچتى:

— بۇ گەپنى راست دەۋاتامسەن؟

— راست دەۋاتىمەن.

— ئەرگە تېگىپ ئاجرىشىش ساڭا شۇنداق ئاسانما؟ سەن بۇ يەردە ئويۇن ئويناۋاتمايدىغانسەن؟

— ئويۇن دېگەننى سىزدىن سورايمىز، ئاخشىمى مېنى ئويۇنچۇق، كۈندۈزى قارانچۇق

قىلىۋاتىسىز. مەقسىتىڭىز، كۈندۈزى تازا ئىشلىتىش، ئاخشىمى بولسا نەپسىڭىزنى قاندۇرۇشۇ؟!

— سەن ماڭا نېمە دەپ تەگكەن؟ ساراڭمۇ سەن؟ — دېدى ياسىن تېرىكىپ، — بۈگۈن ماڭا ئارتۇق گەپ

قىلما، ھېلى بىكار تايىقىڭنى يەيسەن!

گۈلشەن ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ پەسكە چۈشتى:

— مېنى ئۇرىدىغان بولساڭ ئۆيۈڭنى ئۆزەڭ تۇت! مەن سېنىڭ خوتۇنۇڭمۇ ئەمەس، ئاشناڭمۇ ئەمەس،

مالىيىڭمۇ ئەمەس! ھېچنېمەڭ ئەمەس!

ياسىن گۈلشەننىڭ بۇ ئەلپازىغا داڭقېتىپ قاراپ قالدى، ھەيرانلىقى دەستىدىن غەزەبلىنىشىمۇ ئۇنتۇپ قالدى،

ئۇرۇش ئەسلا خىيالىغا كەلمىدى.

— مەن بۇنداق ئۆتۈپىرىشتىن تويدۇم! ... مەن ... مەن ئاجرىشىمەن!

بۇ ئەسنادا گۈلشەن ياسىننىڭ قاتتىق غەزەبلىنىشىنى، ئورنىدىن قوپۇپلا ئىككى كاچات ئۇرۇشنى كۈتكەندى،

مۇشۇنداق بولغاندىلا ئاندىن ئاجرىشىشقا، ئادا-جۇدا بولۇشقا يول ئېچىلاتتى. ياسىن ئۇنداق قىلمىدى، شۇ

ئولتۇرغانچە ھەيكەلدەك قېتىپ ئولتۇردى، ئاندىن ئاچچىق كۈلدى، كۈلگەندىمۇ ئۇزاق كۈلدى.

— مەن بۇ يەردە تۇرىۋەرسەم تۈگىشىپ كېتىمەن، ئەڭ ياخشى مېنى قويۇۋېتىڭ!

— قويۇۋەتسەم كىمگە تېگىسەن؟

— ئىككىنچى ئەرگە تەگمەيمەن!

— ئەمىسە كۆچىغا چىقىپ جالاپ بولامسەن!؟

— نېمە بولسام بولىمەن!

ياسىن ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ گۈلشەننىڭ چېچىدىن تولاپ كارىۋاتقا ئەكىلىپ تاشلىدى، ئاندىن قورسىقىغا

مىنىۋېلىپ يۈزىگە بىر تەستەك سالدى:

— كۆچىغا چىقىپ نېمە بولسەن!؟

— سېنىڭ نېمە كارىڭ؟! ئىشقىلىپ مەن پۇل تاپمەن.

— پۇل دېگەنگە توپغۇزمەن سېنى!!!

— ئەمدى قۇرۇق گېپىڭگە ئىشەنمەيمەن، سەن مېنى ئالدىڭ!

ياسن ئۇنىڭ يۈزىگە يەنە بىر تەستەك سالدى:

— مەن سېنى ئالدىممۇ يا سەن مېنى ئالدىڭمۇ؟ كىم كىمنى ئالدى؟ گەپ قىل!

— سەن مېنى ئالدىڭ!

— سەن ماڭا قارا چاپلىماقچىما؟ مانا ئەمىسە ئالدىڭان بولسام... — ياسن شاپىلاقىن يەنە بىرنى سالدى.

— ئەركىشى دېگەن سەندەك بولامدۇ، ۋۇي نامەرت!

ئۇ “نامەرت” دېگەن گەپنى ئىككىنچى قېتىم ئاڭلاپ تېرىكتى، بىرىنچى قېتىم رەيھان شۇنداق دېگەندى.

— ئاغزىڭنى يۇم، تاياق قېپى شۇم! ئەركىشى دېگەن مانا مەندەك بولدۇ!

— خوتۇن كىشىنى ئۇرغانى ئەركىشى دېمەيمىز، ئۆتۈپ كەتكەن ماز...

— ئاغزىڭنى يۇم دەيمەن، ھېلى بىكار ئاغزى-بۇرۇنۇڭنى يالاق قىلىۋېتىمەن!

— كاللىسى ئىشلىمىگەن ئادەم سەندەك بولدۇ، گەپنى ئوڭلاپ قىلالماي مۇشتىنى تەڭلەيدۇ.

— ئاغزىڭنى يىغىۋال دەيمەن شۇم ئېغىز، ھېلى بىكار سەت ئۇرۇۋېتىمەن...

ياسن گۈلشەننى تارتقۇشلاپ سىلكىپ بىر يانغا مۇشۇكىنى ئاتقاندا ئاتتى، ئاندىن ئۆزى ئوڭدا يېتىپ تاماكا

چېكىشكە باشلىدى.

— ئۇرۇپ بولدۇڭمۇ؟ قولۇڭدىن كېلىدىغىنى شۇنچىلىك!

— تاياق يېگۈڭ كېلىپ تۇرۇپتىكەن، ھېلىمۇ ئايغانى بىل!

— ئايىمىساڭ قانداق قىلاتتىڭ؟ مەن سەندىن قورقۇپ قالمايمەن!

— گەپنى ئازقىل، كۆرۈمگە بەك سەت كۆرۈنۈپ كەتتىڭ!

— مەن سەت كۆرۈنەم، كۆزۈڭگە ئاشۇ بۇزۇقلار چىرايلىق كۆرۈنىدۇ دېگەن، سەن چوقۇم ئەيدىز! مەن

ئەيدىز بىلەن ياتمايمەن، سەندىن ئاجرىشىمەن...

— ئۇنداق ئاسان ئىش يوق، مەن قاچان قويۇۋەتسەم شۇ چاغدا يوقىلسەن!

— مەن ساڭا سېتىپ كەتكەن مالاي ئەمەس! مېنىڭمۇ ئەركىنلىكىم بار. سەن مېنى پۇل خەجلەپ

ئالغانىدىڭ؟ ھېلىمۇ بىر تىپىن پۇلۇڭنى كۆرمەي مۇشۇ كۈنگە كەلدىم، بولمىسا سەن بىر نېمىدىن قۇتۇلغىلى

بولماستەن!

— قارا ماۋۇ داپپۇزنى، ئۆيىنى ساڭا كىم كىرالاپ بەردى، باشقا ۋاقىتتا خەجلىگەن پۇللىرىمچۇ؟ كۆزۈڭنى

مۇشۇكتەك يۇمشۇپلىپ غىشىۋەرە!

— قارا ماۋۇ چۈپەيلىكىڭنى، مۇشۇ گېپىڭدىنلا سېنىڭ پىخسىقلىقىڭ چىقىپ تۇرىدۇ...

— مەن بىلەن ئارتۇق تاكالاڭ، مۇشۇنداق ساراڭلىق قىلىدىغان بولساڭ ساڭا پوقمۇ يوق!

— بەرمىسەڭ سىقىپ يالا، مەنمۇ سېنىڭ نامەرتلىكىڭنى كۆرۈپ قويدۇم! لېكىن مەن ساڭا بۇرۇنقى

خوتۇنۇڭدەك بوزەك بولمايمەن. ئەتە چىقىپ دېگىنىمنى ئېلىپ بېرىسەن، ئاندىن چىرايلىق يارىشىپ قالسام قالىمەن،

بولمىسا ئاجرىشىمەن.

— سەندەك نېمىگە پۇل خەجلەپ ساراڭمۇ مەن؟! بىر چاغدا ماڭا ناز قىلىپ “ ھېچنېمىڭىزنىڭ كېرىكى يوق، پەقەت سىز بولسىڭىزلا بولدى ” دەۋاتمامتىڭ! ئىلگىرىكىن يالغانچى، ھىيلىگەر نېمىگە نىسەن، سەندەك نېمىگە ئالدىنىپ بىر ئوبدان ئۆيۈمنى بۇزغاندىكىن، مەنمۇ ئەخمەق!

— كىم سېنى ئۆيۈڭنى بۇز دېدى؟ بۇرۇنقى خوتۇنۇڭنى پۇل بەرمەي قوغلىۋەتتىڭ، ئەمدى مېنىمۇ شۇنداق قىلماقچىما؟ مەن ھەققىمنى ئالماي قويمايمەن، يېگەن تايىقىمنىڭ ھەققىنىمۇ تۆلىتىمەن تېخى!

— نېمانداق پەسلىشىپ كەتتىڭ، مۇشۇنداق ئۇششۇقلۇق قىلىشتىن خىجىل بولمامسەن؟! — دېدى ياسىن ھەيرانلىق ۋە ئېچىنىش بىلەن.

— سەن مېنى كېچە-كۈندۈز قۇلدەك ئىشلىتىشتىن نومۇس قىلمايسەنۇ، مەن ساڭا ئۇ گەپنى دېيىشتىن نېمىشقا خىجىل بولغۇدەكمەن؟ خوتۇن دېگەنگە پۇل خەجلەپ تۇرۇشنى ئۇقمامتىڭ؟

— سەن ماڭا ئەمەس، پۇلغا ئامراق بولغاندىكىن، باشتىلا نەق گېپىڭنى قىلساڭ بولمامدۇ؟

— سېنىڭ بۇنچىلىك پىخسىقلىقىڭنى كىم بىلدى؟

— پۇل دېگەننى خەجلەيدىغان يەردە خەجلەيمىز، سەندەك تاماخور، ئاچكۆز نېمىگە پۇل يوق.

— تويلۇق ھەققىمنى بەرمەي قۇتۇلمايسەن!

— سەندەك پەس نېمىگە ھېچنېمە ئېلىپ بەرمەيمەن! مەن بىلەن قېرىشقانغا تويىسەن! قاراپ باقە ئەپتىڭگە، كوچىدىكى نېمىلەرگە ئوخشاپ قالدىڭ!

— شۇلارمۇ مەندىن ياخشىراق، ئۆزى پۇل تېپىپ خەجلىيەلەيدۇ.

— ئۆزەڭنى پەسلەشتۈرمە! قىز بالا دېگەن مۇشۇنداق قىلىپ بۇزۇلۇپ كېتىدۇ...

ئىككىسى خېلى ئۇزۇن تاكالاشتى، گۈلشەن نەچچە ۋاقىتتىن يىغىلىپ قالغان ئاچچىقنى چىقاردى، تاياق يېسىمۇ كۆڭلىدىكىنى دەۋالدى. ياسىن “بۇ ساراڭ ئەيدىزدىن ئۆزىنى ئۆزى قورقۇتۇپ مۇشۇنداق ئېلىشىپ قالدى” دەپ ئويلىدىمۇ، ئەيتاۋۇر، غەزىپىنى ئىچىگە يۇتتى، قايتا مۇشتۇمۇزورلۇق قىلمىدى. ئاخىرىدا ئىككىسى خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك بىر كارىۋاتتا يېتىشتى.

— ئەمدى بۇنداق ساراڭلىق قىلما، — دېدى ياسىن ئۇنى يېنىغا تارتىپ، لېكىن گۈلشەن ئۇنى سىلكىۋەتتى:

— ماڭا ئىككىنچى يېقىن كەلگۈچى بولما، مەن سېنىڭ خالىساڭ ئۇرۇپ، خالىساڭ ئوينىدىغان ئويۇنچۇقۇڭ

ئەمەس!

— ئېرى دېگەن خوتۇننى ئۇرۇپ تۇرسا ياخشى، تاياق يېمىگەن خوتۇن خوتۇن ئەمەس، سەنمۇ ئاران

تۇرۇپتىكەن سەن ئەمەسمۇ!

— بۇ سەندەك نامەرتلەرنىڭ گېپى!

— ماڭا گەپنى ئىككىنچى قىلما، بولمىسا بۇ قېتىم ئاياپ قويمايمەن.

— ھەيۋەڭدىن قورقۇپ قالمايمەن، خوتۇن كىشىگىلا كۈچى يېتىدىغان قاپاق نوچىغۇسەن!

— بوشراق ۋىتىلدا، بولمىسا كۆتۈڭگە تېپىپ چىقىرىۋېتىمەن.

— مەن سېنىڭ ئالدىڭدا ئىت-مۈشۈك ئەمەس قوغلىسا كېتىدىغان، مېنى بۇرۇنقى خوتۇنۇڭدەك بوزەك چاغلان

قالدىڭما؟! مەن ئۇنداق دۆت ئەمەس، ئالدىڭنىمى ئېلىپ ماڭمەن. ئۆزۈم خالىغاندا كېتىمەن، ئەمدى مېنى

بۇرۇنقىدەك مالاي قىلمەن دەپ خام خىيال قىلما!

— قېنى كۆرەرمىز، ئەمدى زۇۋانىڭنى يىغىپ جىم يات.

گۈلشەن يەنە بىر نەرسىلەرنى دەپ غوتۇلدۇشۇدى، ياسىن پەرۋا قىلمىدى. ئۇ ھەقىقەتەن گۈلشەنگە مۇھتاج ئىدى، بىر كېچە ئۇخلاپ ئويغانسا ئەتىسى كۆڭلىنى ئېلىۋالسىمەن دەپ ئويلايتتى. ئەمما گۈلشەن قۇرۇق گەپكە گول بولمايدىغاندەك قىلاتتى. ئۇنى داۋاملىق خوتۇن قىلىش، ئاشخانىدا ئىشلىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ماددىي تەلەپلىرىنى قاندۇرمىسا بولمايتتى. ياسىن ئۇنىڭ قاچاندىن بېرى بۇنچە ئاچكۆزلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئۇقالماي قالدى، ئۇنى قانچىلىك رازى قىلىپ، قاچانغىچە خوتۇن قىلالايدىغانلىقىنى ھېچ بىلەلمىدى؛ ئىشقىلىپ، بەدەل تۆلىمەي تۇرۇپ ھازىرقى تۇرمۇشنى ساقلاپ قالالمايتتى، ئارتۇق چىقىمىدىن، زىياندىن، تۈگمەس باش ئاغرىقىدىن قۇتۇلالمايتتى؛ ئىلگىرى خوتۇن-بالىسىغا خەجلىشكە كۆزى قىيىمىغان پۇللىرىنى توم-توم خەجلىشكە مەجبۇر بولاتتى.

ئەتىسى ئەتىگەندە ياسىن گۆش ئالغىلى كەتتى، قايتىپ كېلىپ گۈلشەننىڭ يوقلۇقىنى كۆردى، ھۇجرىدا ئۇنىڭ كىيىملىرىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ياسىن دەككە-دۈككەگە چۈشۈپ پۇل قويغان چامادانىنى ئاخشۇرۇپ باقتى، پۇل جايدا ئىدى؛ ياسىن قوپقورۇق ئاشخانىغا كىرىپ، ئەمدى بۇ ئاشخانىنى ماغدۇرۇپ بولغانلىقىنى ھېس قىلدى. كېچىدىكى جېدەللىرىنى ئويلاپ، گۈلشەننى ئۇرۇپ خاتا قىلغانلىقىنى، ئۇنىڭ سېسىق گەپلىرىنى ئېتىۋارغا ئالماي، كۆڭلىنى ياساپ، ئالداپ-سلاپ ئەيۋەشكە كەلتۈرگەن بولسا، بۇنداق ئىشنىڭ يۈز بەرمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئىچى پۇشتى؛ بىر تۇرۇپ “ئۇنىڭ قورسىقىغا جىن كىردى” دەپ ئويلىدى؛ بىر تۇرۇپ، “ئۇنىڭغا غېنى تاز ئىش ئۆگىتىۋاتامدۇ نېمە؟! ” دەپ ئويلاپ قالدى. ئاشخانىدا ئاز دېگەندە يەنە ئىككى-ئۈچ ئادەم بولمىسا يېتىشىپ بولغىلى بولمايتتى. ياسىننى غەم باستى، بۇرۇن ھەر قېتىم قىيىنچىلىققا يولۇققاندا غېنى شاڭجاڭدىن ياردەم، مەسلىھەت سورايتتى. ئەمدى بۇنداق قىلىشى تەس، كۆڭۈلدىكى كىر-داغنى يوقاتمىقى ئاسان ئەمەس ئىدى. ئەمما كۈتۈلمىگەندە غېنى شاڭجاڭ ئۆزى تېلېفون ئۇرۇپ قالدى:

— قانداقراق ئەھۋال!؟

— يامان ئەمەسقۇ!— دېدى ياسىن سوغۇققانلىق بىلەن.

— يامان ئەمەس دېگىنى، ھاشىمغا نېمە بولدى؟

ياسىن بولغان ئەھۋاللارنى بىر قۇر سۆزلەپ ئۆتتى.

— بۇنىڭ زۇۋانى تۇتۇلۇپ قاپتۇ، ئاغزىغا پەقەت گەپ كەلمەيدۇ. ھېچنېمىسىنى ئۇقالمدۇق، شۇڭا سوراپ

باقايلى دەپ تېلېفون قىلغان.

— بېرىپ ئەكىلىۋالسام بولاتتى، لېكىن ما تەتەينىڭ ئەلپازى يامان، پۈتۈن ساتراشخانىدىكى ئەيدىزلەرنى

يىغىپ ئۇنى ساقچىغا تۇتۇپ بېرەمدىكىن دەيمەن.

— ئەمدى ئۇ قېشىغا بارمىسۇن، نېرۋىسىدىن ئادىشىپ قالغاندەكمۇ قىلىدۇ، ئوڭشالغاندا بىر گەپ بولار.

ياسىن بۇنىڭغا بىر نەرسە دېيەلمەي قالدى، غېنى شاڭجاڭ “ ئۇنى ئەمدى ساراڭلار دوختۇرخانىسىغا ئاپىرىپ

داۋالات ” دېگەن بولسىمۇ، غىڭ قىلالمايتتى.

— ئادىمىڭ يوقاپ كەتسىمۇ كارىڭ يوق يۈرەمسىنا؟ بىز بىلەن ئەمدى ئالاقە قىلماس بولدۇڭمۇ؟

— ئۇنداق ئەمەس، تېلېفون ئۇرىمەن دەپ ئۇرۇپ بولالمىدىم.

— ئۇنداق قىلىشىپ كەتمەيلى، خوتۇن خەقتەك قېيىدىغاننىڭ پايدىسى يوق.

— قېيىدىمىدۇققۇ؟ پەرھاتلاردىن سالام ئېيتتىم، ساڭا دېمىدىمۇ؟

— دېدى، ئوبدان كۈتۈۋاپسەن. بۇ تەرەپلەرگە كەلگەن.

— بولمىسا كەچ تەرەپتە باراي.

ياسىن بۇ كۈنى ئاشخانىسىنى ئاچماسلىقىنى ئويلىغان بولسىمۇ زىياندىن ئەنسىرەپ يەنىلا ئاچتى، ئاشخانا بىر

كۈن تاقالسا خېرىدار تېزىپ كېتەتتى. ساۋۇت ئىككەيلەن بۇ كۈنى پۇت-قولغا تەگمەي ئىشلەپ خېرىدار كۈتتى،

ئارىلىقتا ياسىن گۈلشەنگە نەچچە قېتىم تېلېفون قىلىپ ئالامىدى، ئۇلانغاندا قارشى تەرەپ بېسىۋېتەتتى.

كەچتە خېرىدارنىڭ ئايىغى بېسىققاندا ياسىن غېنى شاخچاڭنىڭ رېستورانغا ماڭدى. شاخچاڭ ئۇنى بۇرۇنقىدەك قىزغىن كۈتۈپ كەتمىسىمۇ، ھۆرمىتىنى جايدا قىلىپ جوزا راستلىدى. پەرھات بىلەن ياقۇپلارمۇ ھاشىمنى ئېلىپ كېلىپ ياسىن بىلەن كۆرۈشتى. ھاشىم راستىنلا غەلىتە بولۇپ قالغانىدى؛ ھېچنېمىگە ئالدىنمايدىغاندەك، تەسرىلەنمەيدىغاندەك، ئۆلۈمدىن باشقا ئىشنى تاماشا، بىمەنلىك دەپ ئويلايدىغاندەك قىلاتتى؛ ياسىنغا گويا ئۇنى تونۇمايدىغاندەك ياكى ئۇنىڭ خوجايىنلىقىنى مەنسىتمەيدىغاندەك ئەلپازدا ھالسىز، پەرۋاسىز قاراپ قويدى. ياسىنمۇ ئەيدىز كېسىلىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ باقماقچى بولغاندەك ھاشىمغا يېڭىۋاشتىن سەپسالىدى، ئېچىندى، غەزەبلەندى:

— مېنىڭچە، بۇنى ئەيدىز دەپ بەك قورقۇتۇۋېتىپتۇ، كالىسىغا قاتتىق ئۇرۇۋەتكەندەكمۇ قىلىدۇ...

— ياق، ئۇرماپتۇ، ئۇرسا بىلىنىدۇ. تۇنۇگۇن كېلىپلا يىغلاپ كەتتى، كېسەلدىن بەك قورقۇپ كېتىپتۇ... دەپدى پەرھات ھاشىمغا قاراپ قويۇپ، — ئەتىدىن بېرى جىق گەپ قىلدۇق، “ئۇ تەتەي ساڭا ئۆزىنىڭ كېسەل قەغىزىنى كۆرسىتىپ قورقۇتۇپتۇ، سەن خەنزۇچە خەتنى تونۇمسالاڭ، ئەيدىز چىققىنىنى نەدىن بىلسەن؟” دەپدۇق، مۇشۇ گەپنى ئاڭلاپ سەل ئوڭشالدى، بولمىسا ھوشىنى پەقەت بىلمەيتتى بۇ...

— شۇنى دەيمەن، تۇتۇپ كېتىپ تەكشۈرگەندىكىن، بۇنىڭدا بىر يالغانچىلىق بار، — دەپدى ياقۇپ يىلان،
— بۇنى قەستەن قورقۇتۇۋەتكەن گەپ!

— ئادەم تۇتۇپمۇ شۇنداق قىلغان بارمۇ؟ ھەقىقەتەن يامان نېمىكەن، — دەپدى غېنى شاخچاڭ ياسىنغا قاراپ،
— قايتىپ بېرىپ ساڭا تەھدىت ساپتۇ-دە!

— مەنغۇ قورقۇپ قالدىم، داۋلى سۆزلىدىم، لېكىن ئۇ دېگىنىنى قىلىدىغان بىر نېمە، ئۆمەرنىمۇ شۇنداق قىلىپ تۇرمىگە سولتىۋەتكەن!

— دېمەك، ئۇنىڭ ھاشىمدا ئەمەس، سەندە بىر ئۆچى باركەن، — دېدى غېنى شاھجاڭ، — ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ قويغان ئوخشىماسەن!؟

— نەدىكىنى، بۇرۇن چىقىشىپ ئۆتەتتۇق، دائىم كىرىپ كاۋاپ يەيتتى، چىرايلىق گەپ قىلاتتى. كېيىن نېمە بولدى، ئۆزىچە قېيىداپ قالدى؛ ئۆمەر ئىش تېرىپ قويۇپلا، مەن بىلەن قاتتىق قېرىشتى...

— چۈشەندىم، سەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشنى ئۇقۇمىغان گەپ.

— يېگۈزمىگەن گەپ، ئىچكۈزمىگەن گەپ! — دېدى پەرھات گەپ قوشۇپ.

— دېمىسەڭلارمۇ شۇ، بۇرۇنقى خوتۇننىڭ كۆڭلىنى ئاياپ، ئىشنى جايلاپ قىلالىمىغان! — دېدى ياسىن ھاراقنى قولغا ئېلىپ، — جاھاندا خوتۇن خەقتەك يۈزىنى نېمە يوقكەن، ياخشىلىق قىلسا بىلمەيدىكەن، بۇنداق چاغدا تايماقتىن باشقىسى بىكار!

— ئاڭلىدىم، گۈلشەننى ئۇرۇپسەن...

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ياسىننىڭ قاپىقى تۇرۇلدى:

— ئاغزىنى بۇزسا ئۇرۇپ قويۇش كېرەك، بۇنداق خوتۇنغا تايماق دورا...

— سەن كۆڭۈل ئاياش دېگەننى ئۇقمايدىكەنسىن-دە!؟

ياسىن قېيىناتىسىنىڭ ئىستەك-سورىقىغا دۇچ كەلگەن ناچار كۇيۇغۇلدەك جىلە بولدى:

— ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلايدىغان بولساڭ، يېگەن تايىقىنى ھەقكەن دەيتتىڭ. قاراپ تۇرۇپ مېنى ئەيدىزگە چىقاردى، ھېچ گەپتىن ھېچ يوق ئاجرىشىمەن دېدى...

— سەنمۇ مۇشۇ ۋاقىتقا ئۇنىڭغا ھېچنېمە ئېلىپ بەرمەپسەن، ئازراق بىر نېمە ئېلىپ بېرىپ كۆڭلىنى ئالساڭ بولمايدۇ؟!

— سەنمۇ شۇنى دەيدىكەنسەن، مەن ئېلىپ بېرىدىم، “ئالماس ئۈزۈك دېگەن قىممەت نېمە، ئاشخاننىڭ سودىسى ياخشى ئەمەس، بىر ئاز پۇل تېپىپ ئېلىپ بېرى” دېدىم؛ يوتقانغا قاراپ پۇت سۇنمىساق بولمايدۇ-دە!

— ھېچنېمە يوق قەلەندەر بولۇپ كەتمىگەنسەن؟ سەن يا قىمار ئوينىمىساڭ، يا ئاق چەكمىسەڭ، نېمەڭگە پۇلۇڭ قالمايدۇ؟ خوتۇن خەقنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ ئاندىن ئېشەكتەك ئىشلەتسەڭمۇ مەيلى ئەمەسمۇ؟!

— مەسلە پۇلدا ئەمەس، ئۇ ماڭا راستىنلا خوتۇن بولىدىغان بولسا ماڭا بويسۇناتتى، بارنى تەڭ يەپ تەڭ باي بولاتتۇق. لېكىن ئۇ ئۆزگىرىپ كەتتى، ھازىر ئۇنىڭ مەقسىتى مەندىن نەپ ئۇندۇرۇش...

— دېمەك، سەندە پۇل جىقكەن! — دېدى غېنى شاڭجاڭ سوغۇق كۈلۈپ قويۇپ، — پۇل دېگەننى خەجلەپ تۇرساڭ ئاندىن يانچۇققا كىرىدۇ، تاپقىنىڭنى خوتۇنغا خەجلىمەي كىمگە خەجلەيسەن؟ شۇنداق قىلىپ بۇ خوتۇننىڭنىمۇ قاچۇرىدىغان بويسەن-دە!

— قاچسا ئۆزىگە، مەن ئەزەلدىن خوتۇن خەققە يالۋۇرۇپ بارمايمەن.

— ئۇچىنچى خوتۇنلۇققا بىرسىنى كۆزلەپ قويدۇڭ دېگىنە، — دېدى پەرھات ھىجىيىپ، — لېكىن رېستۇراندكى قىزلار بولمايدۇ.

— ئەمدى ساڭا بىكارلىق خوتۇن يوق! — دېدى ياقۇپ يىلان.

ياسىن ئاچچىقتىن تولغاندى، زەردىسى چىرايىغا چىقتى.

— يەڭگەمدەكلا گەپ قىلىدىكەن — دېدى ئۇ ياقۇپ يىلانغا مەسخىرىلىك تىكىلىپ، — قىممەت خوتۇندىن بىرنى تېپىپ قويغان ئوخشىماسەن؟! ياخشى خوتۇن بولسالا مەيلى جۇمۇ، ئاشخاننى سېتىپ بولسىمۇ ئالمەن.

— خوتۇننىمۇ ساڭا مەن تېپىپ بېرەتتىم؟

— ئەمىسە ئەر كىشىنىڭ ئىشىغا ئارىلاشما...

بۇ گەپلەر چاقچاق ئەمەس، ھەرىدەك چېقىش ئىدى. ھاراق ئۇلارنىڭ ئىچ-باغرىنى قىزىتىپ، بىر-بىرىگە بولغان ئاللىقانداق ئۆچمەنلىك ئوتىنى تۇتاشتۇرۇۋاتقانداق قىلاتتى.

ياسىن بۇ سورۇندا كۆڭۈللۈك ئولتۇرالمىدى، غېنى شاخجاڭ ئاق كۆڭۈللۈك قىلىپ رەيھاننى قولدىن بېرىپ قويغىنىغا تېخىچە پۇشايمان قىلىۋاتقانداق پەرىشان، غەمكىن كۆرۈنەتتى؛ ئىككى گەپنىڭ بىرى بولسا ياسىنغا تەنبە بېرىشكە، ھەتتا مەسخىرە قىلىشقا ئاران تۇراتتى. ئىككى گۇپپاچىمۇ گەپتە يېڭىلىگىنىگە تەن بەرمەي، ياسىننى چۈشۈرۈشكە، چېقىۋېلىشقا، تېرىكتۇرۇشكە قەستلەيتتى. ياسىن بۇلاردىن ئۆزىنى قاجۇرۇپ، ھاشىمغا پات-پات قاراپ قوياتتى، ھەر قارىسا ئىچى پۇشاتتى. ئىچى بىر يەرگە بارغاندا ئۇ ئورنىدىن قوپتى:

— غېنىكا، مەن ماڭاي، ئاشخانىدا ساۋۇت يالغۇز قالدى.

— گۈلشەننى قانداق قىلسەن؟

— ئەتىگىچە بىر گەپ بولار.

— ھاشىمنى مۇشۇنداق تاشلاپ قويساڭ بولامدۇ؟

— ئەمىسە قانداق قىلمەن، بايا دېيىشتۇققۇ، ئۇ يەرگە بارسا چاتاق!

— ساراڭغا سوت يوق، تۇرمىگە سولمايدۇ.

— ئەمىسە مەن ئەكتەي، نېمە ئىش بولسا شۇ چاغدا كۆرەي! — دېدى ياسىن جىلە بولۇپ.

— بولدى قالسۇن، ئاۋۋال ئۆزەڭنىڭ ئىشىنى ئوڭشاپ كەل.

— ھاشىمغا بىز قارايمىز،— دېدى پەرھات،— ساڭا قالسا كۈنى تەس.

ياسىن ئارتۇق تېرىكىمدى، ھاشىمغا مۇنداقلا قاراپ قويۇپ ماڭغىلى تەمشلىۋىدى، ئۇ تۇيۇقسىز ئورنىدىن قوپۇپ ياسىننىڭ بىلىكىگە ئېسىلدى:

— نەگە... ئىش ھەققىم... ئىش ھەققىمنى...

ياسىن گەدىنىگە بىر شاپىلاق يېگەندەك جىمىدە تۇرۇپ قالدى.

— ئىش ھەققىمنى بەردەۋاتىدۇ،— دېدى ياقۇپ يىلان،— سەن تېخىچە ئۇنى بىكىرىغا ئىشلىتىپ كەپسەن-دە!

ئەڭ ياخشى پۇلنى ھازىر بېرىۋەت!

— دېمىسىمۇ بېرىمەن، مەن خەقنىڭ ھەققىنى يەيدىغانلاردىن ئەمەس!— دېدى ياسىن ئوڭۇپ،— ئەتىلا

كېلىپ بېرىۋېتىمەن.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھاشىم ئۇنىڭ بىلىكىنى قويۇۋەتتى، ياسىن ئۇنىڭغا ئەجەبلىنىپ قاراپ قويۇپ سىرتقا ماڭدى،

غېنى شاڭجاڭ تالاغا چىقىپ ئۇزاتىمىدى.

قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەندى، ياسىننىڭ كەيپى ئۆرلەپ قالدى، بۇرۇن شىركە يىپىلىكتە لەيلەپ قايتاتتى، ئەمما

بۇ قېتىم سەپىرىدىن بېشى قايدى. شۇ ماڭغانچە ئۇدۇل گۈلشەن تۇرۇۋاتقان بىنانىڭ يېنىغا كەلدى. دەۋرۋازىدىن

كىرەي دەپ تۇرۇشىغا بىر ماشىنا ئۇنىڭ يېنىدىن سىپاپ دېگۈدەك دەۋرۋازىدىن كىرىپ كەتتى-دە، بىنانىڭ ئالدىغا

كېلىپ توختىدى، بىنا ئالدىغا كېلىۋاتقان ياسىن ماشىنىدىن چۈشۈۋاتقان گۈلشەننى كۆرۈپ جايىدىلا تۇرۇپ قالدى.

گۈلشەنگە ئىشىك ئېچىپ بەرگەن ئادەم دەل ئۆيىنى ئىجارىگە بەرگەن خەنزۇ ئىدى. بۇ ئۆيىنىڭ ئىجارە ۋاقتى توشۇپ

كەتسىمۇ، گۈلشەن داۋاملىق ئولتۇرۇۋاتاتتى.

ئىككىسى بىناغا بىللە كىرىپ كەتتى، ياسىن بىناغا چىقىپ ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە ئۆيىنىڭ ئىچىدە پاراخلار باشلىنىپ كەتكەنىدى. “بويۇمۇ؟” دەيتتى گۈلشەن. “ئۆزىڭىزدەك چىرايلىق قىلىۋېتىپسىز،— دەيتتى ئۇ خەنزۇ زوق-شوخ بىلەن،— قاچانغىچە ئولتۇرىمەن دېسىڭىز ئولتۇرىۋېرىڭ...”

ياسىن تاقەت قىلالماي ئىشىكىنى چەكتى، “كىم؟” دېدى گۈلشەن ئەنسىز توۋلاپ.

— مەن! — دېدى ياسىن غەزەپ بىلەن،— ئاچە ئىشىكى!

ھايات ئۆتمەي ئىشىك ئېچىلدى، گۈلشەن كۆزىنى پارقىرىتىپ قاراپ تۇراتتى، ئەمما ياسىندىن قورقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

— ئىككىڭ نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن بۇ يەردە؟!

— ئۆي كۆرۈۋاتىمىز.

— ئۆي كۆرۈۋاتىمىز؟ ئۇنى باشلاپ كىرىپ نېمە قىلماقچى؟

— كىم نېمە ئىش قىپتۇ؟ ئۆيىنىڭ ۋاقتى توشتى دەپ كەپتىكەن، مەن يەنە ئولتۇرىمەن دەپ بۇنىڭ بىلەن دېيىشىۋاتىمەن.

— بۇ گېپىڭنى كۈندۈزى دېمەي، ئاخشىمى دەمتىڭ؟

— بۇنىڭ قاچان ۋاقتى چىقسا شۇ چاغدا دېمەمدىمەن؟

— ۋاي ما يۈزى قېلىننىڭ گېپىنى، بايا ماشىنىدىن بىللە چۈشۈڭغۇ، كۈندۈزى ئويىناپ قانمىغاندا ئاخشىمى بىللە ياتماقچى، شۇنداقمۇ؟!

— كىم ئۇنداق قىلىمەن دەپتۇ، ئادەمگە تولا قارا چاپلىماڭ.

— ئەمەسە نەچچە ۋاقىتتىن كۆچ دېسەم نېمىشقا كۆچمەيسەن؟! يا بۇ خەنزۇنى ئاشنا تۇتۇپ ئولتۇرماقچىمىدىك؟!

گۈلشەن چەكچىيىپ تۇرۇپ قالدى، ئەپتى-بەشرىسىنى بىراقلا ئاشكارىلاش ياكى يوشۇرۇپ قېلىش ئارىسىدا ئىككىلىنىۋاتقاندا، بۇ چاتاقىن قۇتۇلۇشقا كالىسى دەماللىققا ئىشلىمەيۋاتقاندا قىلاتتى.

— بۈگۈن نېمىشقا غىپىدە قاچتىڭ، نەگە باردىڭ؟ نەدە ئوينىدىڭ؟

— غىپىكىمنىڭ رېستورانغا باردىم، قايتىپ كېلىۋاتسام بۇ خەنزۇ ئۇچراپ قالدى، ئۆيىنىڭ ئىشىنى دېيىشىپ ئاندىن بۇ يەرگە كەلدۇق...

— يالغان سۆزلىمە، نەچچە سائەتتىن بېرى مەن شۇ يەردە، غىپىكاڭغا ھازىر تېلېفون قىلىدىغان بولسام رەسۋايىڭ چۇۋۇلىدۇ.

گۈلشەن سەل ھودۇقتى، ئەمما ئۆزىنى دەرھال ئوڭشاپ جاۋاب بەردى:

— سېنى مېھمان قىلسام دېدى، سىرتتا تاماق يېدۇق شۇ...

— كۈدە-كۆرپەڭنى ئېلىپ مەن بىلەن ماڭ، بۇ ئۆيىنى ئەمدى قايتۇرىمىز.

— مەن بۇ ئۆيىنى قايتۇرمايمەن! — دېدى گۈلشەن تەتۈر قاراپ.

— نېمىشقا قايتۇرمايسەن؟ قايسى پۇلۇڭغا ئولتۇرسەن بۇ ئۆيدە؟! بىر ئاخشام يېتىپ بەرگەنگە بېرىۋەتتىمۇ يا

بۇ ئۆيىنى ساڭا، گەپ قىلە!!

— نېمە قىلسام ئۆزەمنىڭ ئىشى! — دېدى گۈلشەن تەرنى تۇرۇپ، — مەن خەقنىڭ سېتىۋالغان قۇلى ئەمەس!!

ئاڭغىچە ئۆي ئىگىسى خەنزۇ تازىلىق ئۆيىدىن چىقىپ، “ نېمە ئىش! ” دېگىنچە ئىككىسىنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ بۇنداق جېدەلنىڭ چىقىشىغا ھەيران قېلىۋاتقاندا، گۈلشەن ئۈچۈن ئىككى ئېغىز گەپ قىلىپ قويغۇسى باردەك ئىنتىلىپ تۇراتتى.

— ماڭا قارا — دېدى ياسن ئۇنىڭغا، — بىزنىڭ ئۆيىمىز بار، بۇ ئۆينى قايتۇرىمىز.

— مەن مۇشۇ ئۆيدە ئولتۇرىمەن! — دېدى گۈلشەن قەتئىيلىك بىلەن، — بىز توي قىلمىغان، توي خېتىمۇ ئالمىغان، سەن ماڭا ھېچنېمە ئالمىغان، ھازىرغىچە ھېچنېمە ئېلىپ بېرىپ باقمىدىڭ، مالايدەك ئىشلەتتىڭ، ئەمدى چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى، قېشىڭغا ھەرگىز بارمايمەن، ئۆز ئالدىمغا ياشايمەن!

— سەن مېنىڭ خوتۇنۇم، بۇنداق قارا يۈزلۈك قىلما!

— خوتۇنۇم دەيدىغان ئىسپاتنىڭ قېنى؟ بىر تال ئۈزۈك چاغلىق نەرسە ڭمۇ يوققۇ؟!

— ئەمدى ئېلىپ بېرىمەن دېدىمغۇ؟! نېمانداق ساراڭلىق قىلىسەن!؟

— ئەمدى لازىمى يوق، ماڭا خەجلەشكە چىدىمىغان شۇ پۇللىرىڭنى چېكەڭگە قىسشال!

ئىككىسىنىڭ جېدەلگە ئارىلىشىپ قېلىشىنى خالىمىغان خەنزۇ “ نېمە گەپ بولسا چىرايلىق دېيىشىڭلار، مېنىڭ ئازراق ئىشىم بار، ماڭغاچ تۇراي ” دەپ كېتىپ قالدى.

زەردىسى قايناپ تۇرغان ياسن گۈلشەننى ئىتتىرىپلا ئۆيگە ئەكىرىپ ئىشىكىنى تاقىۋالدى.

— گەپ قىلمىسام نېمانداق ھەددىڭدىن ئاشسەن، ۋۇي رەسۋا!

— ئەركىشى بولساڭ ماڭا قول تەڭلىمە!

— ئۆتەپ بارە يۈزىزىز شاۋچى، — ياسن “ پاس-پۇس ” قىلىپ تەستەكتىن ئىككىنى سېلىۋەتتى.

— ئۇرە، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەتسەنمۇ سەندەك نېمىگە خوتۇن بولمايمەن!

— سەن ئۆلسەڭ ئۆلۈكۈڭنى ئىتمۇ يېمەيدۇ ۋۇي پاسكنا!

— يەنە ئۇرىدىغان بولساڭ غېنىكامغا تېلېفون قىلىمەن، تۈنۈگۈنمۇ ئۇردۇڭ، غېنىكام ھەممىنى بىلىدۇ؛ مېنى

ئىگىسى يوق چاغلان قالما!

— رەسۋالىقنى بىلسە غېنىكاممۇ ئەدىۋىنى بېرىدۇ.

— مەن رەسۋا بولىدىغان بولسام ئاللىبۇرۇن كوچىغا چىقاتتىم، سەندەك قەلەندەرگە خوتۇن بولمايتتىم،

ئۇقتۇغۇمۇ؟

بۇ گەپ ياسىنىڭ جان-جېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى، بىر چاغلاردىكى ئەقىللىق، چىرايلىق، مۇلايىم قىز مۇشۇ

ئەمەسمىدى؟ ياسىنى ئۆزىگە خۇمار قىلىۋەتكەن مەپتۇنكار “خوتۇن” مۇشۇ ئەمەسمىدى؟ ئۇنىڭ ئەقلى ھېلىگە رىك

بىلەن، چىرايلىقلىقى ئاچكۆزلۈك بىلەن، مۇلايىملىقلىقى ياسالماق بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەنچە، ياسىناخۇن ئۇنىڭ

ئىچى مەجەزنى بىلەلمىگەن گەپ؛ كونسىدىن بىزار بولغانچە يېڭىياچە خوتۇننىڭ ھەممە يېرى گۈزەل تۇيۇلۇپ

كەتكەن گەپ. رەيھان دېگەندەك، “كۆزىگە ئىشتان كىيىۋالغان” گەپ!

— دېمەك، مەن قەلەندەردىن زادى قۇتۇلمىساڭ بولمايدۇ، شۇنداقمۇ؟ مۇشۇ ئۆيى دەپ مەندىن يۈز

كۆرۈيسەن، شۇنداقمۇ؟! بۇ ئىشنىڭ ھەممىسىنى غېنىكام ئۆگەتتى، شۇنداقمۇ؟

— غېنىكامنىڭ بۇ ئىش بىلەن چاتقى يوق، مېنىڭمۇ كاللام بار.

— شۇ، كاللاڭ ئېشەكتەك ئىشلەپ قويدىكەن؛ ئەمەلىيەتتە سەن ئىلگىرىدىن دۆت نېمە، شۇ تازىنىڭ گېپىگە

كېرىپ ماڭا تەگدىڭ، قەستەن سوقۇشتۇڭ، قەستەن يۈز ئۆرىدىڭ... غېنىكامغا “بۇ قەلەندەردىن نەپ

چىقمايدىكەن” دېگەن سەن ھەقىچان؟

— مەن دەپمەنمۇ ئۆزى بىلىدىغاندۇ سېنىڭ قانداقلىقىڭنى؟! ...

ياسىنىڭ گۈلشەنگە بولغان بارلىق ھېسسىياتى، زوقمەنلىكى، ئۈمىد-تاماسى سېپىدىن ئۈزۈلگەن غورىدەك تېزلا سولاشتى، كەينى-كەينىدىن دەسسەپ مەجىلدى.

— ماڭاۋە يۈزىڭنى شاۋچى! بۈگۈندىن باشلاپ سەن ئۈچ تالاق! ئەتىدىن باشلاپ كوچىغا چىقامسەن، ساتامسەن، ياتامسەن، ئۆلەمسەن، كارىم يوق!

گۈلشەن مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى، بۇ كۈلكىدە ئازراق ھەسرەت بار ئىدى، ئۇ ئىلگىرى ياسىنى ئىختىيارسىز ياققۇرۇپ، قەستەن ياخشى كۆرگەن بولسا، ئەمدى ئۇ ئىشلىرىنى ئۆتمۈشتىكى بىمەنە ئويۇنلىرىدەك ھېس قىلىپ مەسخىرە قىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتاتتى.

ياسىن بۇ ئۆيدىن چىقىپ كېتىش ئالدىدا ئاخىرقى قېتىم گۈلشەنگە زورلۇق قىلغۇسى كەلدى، ئاچچىقى بىلەن تەڭ پەيدا بولغان شەھۋىتى ھەدەپ ئۇنى شۇنىڭغا كۈشكۈرتەتتى. ئەمما ئۆزى بايا “پاسكىنا” دەپ تىللاپ بولغان بۇ رەسۋا خوتۇننىڭ ئالدىدا ئەرلىك غۇرۇرىنى دەپسەندە قىلغۇسى كەلمىدى. بۇ “خوتۇن” ئېرىنىڭ ئاخىر سۆزىنى بېرىۋەتكىنىدىن خۇشال بولۇپ، نېمىلا قىلسا بۇ ئۆيگە ئېرىشىپ بەخت سۇرىدىغاندەك ئۈمىدلىنىپ ئولتۇراتتى، ياسىن ئۇنىڭغا نەپرەت بىلەن بىر قاراپ قويۇپ، تالاي “شىرىن” ئەسلىملىرى قالغان بۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتتى.

ياسىن ئاشخانغا كەلگەندە ساۋۇت قويۇرۇق ئاشخاندا ھوقۇشتەك ئولتۇراتتى.

— كىرىپ ئۇخلا، — دېدى ياسىن ئىشكىنى ئىچىدىن تاقاپ، — ھاشىم پۈتۈنلەي ساراڭ بوپتۇ، بۇ ئاشخاننى قانچىلىك ماغدۇرساق شۇنچىلىك ماغدۇرۇپ تۇرايلى، ئاقماي قالسا ئىجارىسىنى ئېلىشقا سېتىپ شىنجاڭغا چىقىپ كېتىمىز...

ئەتىدىن باشلاپ ئاشخاندا ئىككەيلەن كۈچنىڭ يېتىشىچە ئىشلەپ باققان بولسىمۇ تۈزۈك سودا بولمىدى. ئۇدۇلدىكى لاۋبەن تەتەي كۈندە دېگۈدەك ئاشخانغا كىرىپ ھاشىمنى سورايتتى، ساقچىلارمۇ پات-پات

كېلىپ قاراپ قويۇپ كېتەتتى. ياسىن بۇ ئاشخانىنى ئېچىۋېرىشتىن يالتىيىپ قالدى، ئۇنىڭ ئەسلى كەسپى كاۋاپچىلىق ئىدى، ئاشخانىنىڭ جاپاسىغا باققاندا كاۋاپچىلىق ئاسانراق ئىدى ھەم كۆپ پۇل تاپقىلى بولاتتى. ياسىن ئىككى كۈن ئويلىنىپ بۇ ئاشخانىنى بىرسىگە ئۆتكۈزۈۋېتىش قارارىغا كەلدى. ھاشىمنىڭ ئىش ھەققىنى ئاپىرىپ بەرگەچ غېنى شاڭجاڭنىڭ رېستورانغا بېرىپ ئۇنىڭغا مەسلىھەت سالماقچى بولدى، ئەمما گۈلشەننى ئۈچ تالاق قىلغانلىقىنى بىلسە غېنى شاڭجاڭ ئاچچىقلاپ كېتەرمۇ؟! ئەگەر گۈلشەن ئۆزىنىڭ رەسۋاچىلىقىدىن ئەنسىرەپ شاڭجاڭغا ھېچنەمە دېمىگەن بولسۇچۇ؟

ياسىن نېمىلا بولسۇن غېنى شاڭجاڭغا تېلېفون ئۇرۇپ ئۇنى تىك-تىڭلاپ باقماقچى بولدى.

— مەن ئۆتكۈزۈۋالسامغۇ بولاتتى، لېكىن ماڭا بولمايدۇ، مەن ئاچسام چوڭىنى ئاچمەن — دېدى غېنى شاڭجاڭ تېلېفوندا، ئۇ مۇشۇ باھانىدە ياسىننى قەستەن چۈشۈرۈۋاتقاندىك قىلاتتى، — ئالدىنغان ئادەم چىقىدۇ، كۈتۈپ باق.

— سېنىڭ تونۇشلىرىڭ بار، ئاچىدىغانلار بولسا ئۇقۇشۇپ بەرسەڭ ...

— ئۆزەڭ بىلسەن، بىز خەقتىن بۇ يەردە ئاشخانا ئاچمىز دەيدىغانلار يوق، ئاقچى-يانچۇقچىلارغا بەرگىلى بولمايدۇ. ئەڭ ياخشىسى “جۈنراڭ” دېگەن خەتتىن بىرنى چاپلاپ قويۇپ ئاشخاناڭنى ئېچىۋەر، دۇكان ئاچىدىغانلار ئۆزى كېلىدۇ.

— بۇمۇ بولغىدەك، ھاشىم قانداقراق؟

— بۇرۇنقىدەكلا تۇرىدىغۇ بۇ! گەپ قىلسا بەزگەكتەك تىترەيدۇ...

— ئىش ھەققىنى ئاپىرىپ بېرىمەن دەپ ھېچ بېرىپ بولالمىدىم، ئاشخانىدا ھازىر ساۋۇت ئىككىمىزلا قالدۇق، ئاشخانىنى ئۆتكۈزۈۋەتكەندە ئاپىرىپ بېرەي ئەمدى!

— گۈلشەننى قانداق قىلدىڭ؟ ھازىر يېنىڭدا ئەمەسمە؟

— ۋاي ئۇنىڭ گېپىنى قىلما، ھېلىقى ئاخشىمى بولغان ئىشنى دېمەيسەن، سەن بىلەن خوشلىشىپ ئۇنى چىرايلىق ئىزدەپ باردىم، بىنا ئالدىغا كەلسەم فاڭدۇڭ خەنزۇنىڭ ماشىنىسىدىن چۈشۈۋاتىدۇ. قاراپ تۇرسام ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. ئارقىسىدىن بېرىپ “بۇ نېمە ئىش؟” دېسەم، مەندىن يوغان تېگىدۇ. ئاچچىقىمدا ئىككى تەستەك ئۇرۇۋەتتىم. ئاغزىنى بۇزۇپ تىللىدى، شۇ ئاچچىقىمدا تالاق قىلىۋېتىپ ئاشخانغا يېنىپ كەلدىم. ئۇنىڭدىن كېيىن بولغان ئىشنى ئۇقمايمەن...

— خوتۇنۇڭغا ئۆزەڭ ئىگە بولالمىساڭ خەقنىڭ كەينىدىن ماڭدۇ شۇ!

— بۇ نېمە دېگىنىڭ؟! — دېدى ياسىن ئاچچىقتىن تىترەپ، — ئۇنىڭ خوتۇن بولغۇسى بولمىسا زورلاپ خوتۇن

قىلامدىمەن؟

— نېمە قىلىشنى ساڭا ئۆگەتەمدىمەن؟ ئۆزەڭنى ئەركىشى دېسەڭ، خوتۇن خەقتىن ھەرگىز يامانلىما!

— بولدى، بولدى، بۇ گەپلەرنى ساڭا دېمىدىم! — دېدى ياسىن غەزەپ بىلەن.

— خوتۇن خەقنى ئوڭشايدىغانمۇ، بۇزىدىغانمۇ ئۆزەڭ، بۇندىن كېيىن خوتۇن ئالساڭ ئۆزەڭگە چۈشلۈك

خوتۇن ئالارسەن...

ياسىن بۇ سېسىق گەپلەردىن تۇنجۇقۇپلا قالدى، “ئاناڭنى تاز، نېمە قىلسام چاتقىڭ نېمە” دەپ ئاغزىنى

بۇزغىلى قىل قالدى، ئەمما تېرىكش ئۆزىنىڭ مازلىقىنى ئېتىراپ قىلىش ئىدى؛ ئاچچىقىنى زەھەر يۇتقاندەك چىداپ

يۇتۇۋەتسە بۇرۇنقى نوچىلىقىنى ساقلاپ قالالايتتى؛ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئۇنىڭ تاماقلېرىنى يېدى، ھاراقلىرىنى

ئىچتى، ئەڭ چىرايلىق كۈتكۈچىسىنى خوتۇن قىلدى، بۇلارنىڭ يۈزىنى قىلىشى كېرەك؛ ئۇنىڭ سېسىق گەپلىرى

رەيھانغا ئېرىشەلمىگەندىن كېيىنكى ئاچچىقىنى چىقىرىشتىن باشقا ئىش ئەمەس. رەيھانغا ئېرىشەلمىگەندىن كېيىن

ئەمدى گۈلشەننىڭ ياسىنغا خوتۇن بولۇش-بولماسلىقى بىلەن نېمە چاتقى، ھەر قانچە چىرايلىق قىز بىر قېتىم

بۇزۇلغاندىن كېيىن پېتىدىن چۈشىدۇ، تۈگىشىدۇ، غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭ نېمىسىگە قىيالىمايتتى؟ تاشتەكتىكى گۈلنى

ئاسرىغاندەك ئاسراپ نېمە قىلاتتى؟ ئۆزى غاجاپ قويۇپ ياسىغا سوۋغا قىلغان ئالىمنى ياسىن تاشلىۋەتسە، ئۇنىڭغا قانداق ئىچى ئاغرىسۇن؟!

ياسىن غېنى شاڭجاڭنى ئىچىدە بىر ھازا تىللىدى، ئىلگىرى ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورىغانلىرىنىڭ ئەمەلىيەتتە ئۆتۈپ كەتكەن ئەخمەقلىق ئىكەنلىكىنى، ئەمدى ۋاقتىدا ھوشنى تېپىپ، ئۆز ئالدىغا ئىش قىلىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئاشخانسىنىڭ ئەينىكىگە «جۈەنراڭ» (ئىجارىسى ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى) دېگەن خەتنى چاپلاپ قويۇپ، كاۋاپچىلىقنى قىلىۋەردى. خېمىر يۇغۇرىدىغان ھاشىمنىڭ ئەمدى بۇ يەردە ئىشى قالمىغاندى، شۇڭا بۇ يەردىن كەتمەكچى بولدى. ياسىن ئۆزى ئىچىپ-چىكىپ يۈرگىنى بىلەن ساۋۇتتەك ناماز ئوقۇيدىغانلارنى، كەيپ-ساپادىن يىراق تۇرالايدىغانلارنى ھۆرمەتلەيتتى، شۇڭا ئۇنىڭ ھەقىقىي تولۇق بەردى، ساۋۇتمۇ رازى بولدى.

— ئەمدى نەگە باراي دەيسەن؟ يۇرتقا كېتەمسەن؟

— ھە ئە، ئۇزۇن بولدى بارمىغىلى، — دېدى ساۋۇت ئىنتىزارلىق بىلەن، — چوڭلار قېرىپ قالدى، قېشىدىراق تۇراي دەيمەن.

— ئىش-ئوقەتنىڭ تايىنى بولمىسا يېنىپ كېلەرسەن.

— قاراپ باقارمەن، رىسقىمىز بولسا كۆتۈرۈلۈپ قالارمىز.

شۇنداق قىلىپ ھاشىم كەتتى، ياسىن ئۇنى ئۇزىتىپ قويۇپ غېرىبلىققا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ كەتتى. قاچانغىچە بۇ قۇرۇق ئاشخانغا باغلىنىپ ئۆتۈپىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. بىرەر ئىجارىكەش كەلگىچە قالدۇق دەسمايسىنى ساقلاپ، ئىش-ئوقىتىنى قۇدرىتىنىڭ يېتىشىچە داۋاملاشتۇرۇشقا مەجبۇر ئىدى. ئۇ غېنى شاڭجاڭ بىر چاغدا “قۇل بازىرى” دەپ كۆرسىتىپ قويغان ئىشلەمچىلەر بازىرىغا بېرىپ، بىر خەنزۇ ئايالىنى باشلاپ كېلىپ، كاۋاپ ئۆتكۈزگىلى سالىدى، بىر زىخ كاۋاپ ئۆتكۈزسە ئىككى مو بېرىدىغان بولدى، كۈنلۈك ئىش ھەقىقىي كۈندە ھېسابلاپ بەردى. ئاشخانسىدا كۈندە ئىككى-ئۈچ يۈز زىخ كاۋاپ، ئىككى-ئۈچ يېشىك پىۋا تۈگەپ تۇراتتى، بۇنىڭدىن تەڭمۇتەڭ پايدا قىلاتتى.

ياسىن بۇ كۈنلىرىگىمۇ شۇكىرى قىلدى، ئەمما كەچلىرى يالغۇزلۇققا چىدىماي قالاتتى. گۈلشەننى دەپ ھەيدىۋەتكەن خوتۇن-بالىسىنى ئويلاپ كۆڭلى غەش بولاتتى، رەيھان بىلەن ئۆتكەن خۇشال كۈنلىرىنى، ئۇنىڭ ھايالىق، جۇلالىق كۆزلىرىنى ئەسلەيتتى؛ ئۇنىڭ ناماز ئوقۇۋاتقان چاغدىكى پاك، گۈزەل، مۇلايىم، ئىتائەتكار تۇرقىنى ئەسلەنگىندە مۇشۇنداق خوتۇننى خارلىغانلىقىم ئۈچۈن خۇدايىم مانا كۆزۈمگە كۆرسىتىۋاتىدۇ دەپ ئويلايتتى. ئەمما نېمىشقىدۇر گۈلشەننى سېغىنىپ قالغىنىدا ئۆزىنىڭ گېلىنى بوغۇۋەتكۈدەك جىلە بولاتتى، “ئۇ ئىپلاستا نومۇس دېگەن نېمە قالمىدى، شۇڭا ئۇنى ئويلاشمۇ نومۇس، ئىزدەپ بېرىشمۇ نومۇس، ئەگەر شۇنداق قىلىدىغان بولسام مەندىمۇ نومۇس دېگەن نەرسە قالمىغان بولىدۇ، غۇرۇرۇمغا ئېشەك تېپىۋەتكەن بولىدۇ” دەپ ئويلاپ، ئاچچىقنى باساتتى.

بىراق، ئۆزى ئايرىم ئىككى سەر قېقىۋالغان بىر ئاخشىمى ئۇ يالغۇزلۇققا چىدىمىدى، ئويلىمايمەن، قىلمايمەن دېگەن ئىشنى قېرىشقاندا كۈچەپ ئويلاۋەردى، ئەسەبىي ئىستەكلىرىگە بەس كېلەلمەي بۆرىدەك سىلكىنىدى، قاپلاندىك سەكرەپ قوپتى، غەزەپ-نەپرەت بىلەن ھاۋايى ھەۋەس ئۇنىڭ ئىككى قولىدىن، ئىككى پۇتىدىن تارتىپ تالاغا سۆرىدى.

ئۇ گۈلشەن تۇرۇۋاتقان ئۆينىڭ ئۆزىدە بار بىر تال ئاچقۇچنى تېپىپ ئۇدۇل شۇ بىناغا ماڭدى، تاكسىدا ئولتۇرۇشنىڭ راھىتى ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ خوجايىنلىقىنى، پۇلدارلىقىنى، ئاز-تولا پۇل تاپقاندىن كېيىن ھۇزۇرلىنىش كېرەكلىكىنى ئېسىگە سالدى؛ كۈلچىلىقتا ئىشلار نېمىدېگەن تولا، ئۆزگىرىش نەقەدەر تېز-ھە! تىنچ جان باقمەن دەيدىغانلارمۇ تىنچ ياشىيالمايدۇ، ھەر كۈنى ھەر خىل ئىشلارغا يولۇقۇپ تۇرىدۇ، ئۆز ئىچىدىن ۋەيران بولۇپ تۇگىشىپ كېتىدىغانلار ساماندىك، بۇنداقلارنى ياسىن ئىلگىرى بېيجىڭدا جىق كۆرگەن؛ ياسىن ئەگەر ھازىر شۇ شەھەردە بولىدىغان بولسا بۇ ئەپتى بىلەن ھەرگىز تىرىكچىلىك قىلالمايدۇ، كىچىك شەھەرنىڭ ئۇششاق ئادەملەرنى سىغدۇرىدىغان مۇشۇنداق ئەۋزەللىكى بار؛ ياسىن بۇ شەھەردە خاتىرجەم، باياشات كۈن كەچۈرەلەيدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى، ئەمدى نېمە بولدى؟ خوتۇن-بالىسىدىنمۇ ئايرىلدى، ھەممىسى كېتىپ ئۆزى قالدى، بىر ھېسابتا ۋەيران بولدى، ۋەيران بولىدىمۇ؟ ئۇ ئۆزىدىن بۇ سوئالنى سوراپ باقتى، ئۇ ئاق چېكىپ، قىمار ئويناپ، ئادەم ئۆلتۈرۈپ ۋەيران بولغانلارنى ھەقىقىي ۋەيران بولغان دەپ ئويلايتتى، شۇڭا ئۆزىنى ئۇ قاتاردا ھېسابلىمىدى. پۇل دېگەننى

تاپقىلى بولىدۇ، خوتۇن دېگەننىمۇ تاپقىلى بولىدۇ، ئاشخانىسى ھېلىمۇ مەزمۇت تۇرۇپتۇ، فاغدۇڭ خەنزۇ ”پۇل تاپالمىساڭ بۇ يەردىن كەت“ دېمىدى، ئۇنىڭ بۇرۇنقىدەك پۇل تېپىش ئىشەنچى تېخى يوقالمىدى، ئاشخانىنى ئۆتكۈزۈۋەتسە كاۋاپچىلىق قىلىدۇ، يەنە ئادەم ئىشلىتىپ خوجايىنلىق قىلىدۇ، ئۆزىنى قەلەندەر دېگەنلەرگە ھامان بىر كۈنى نوچىلىقنى كۆرسىتىپ قويدۇ...

ئۇ ئاچقۇچنى تىقىپ ئۆيگە كىرىۋىدى، گۈلشەن ئوغرىنى كۆرگەندەك چۆچۈپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ بۇ ئۆينىڭ قۇلۇپىنى ئالماشتۇرۇۋەتمىگىنىگە پۇشايمان قىلىۋاتقاندەك، دۆتلۈكتە ئۆزىنى ئەيسىلەۋاتقاندەك، ئەمدى بۇ رودىپايغا قانداق تاقابىل تۇرۇشنى بىلەلمەيۋاتقاندەك تەمتىرەپ تۇراتتى.

___ چەكچىيىپ تۇرسەنغۇ، ئۆيگە بىر كىمنى سولمايمىغانسەن؟

___ نېمە قىلسام كارىڭ نېمە، ئۆزەمنىڭ ئۆيى بۇ!

___ فاغدۇڭ خەنزۇغا خوتۇن بولغان ئوخشىماسەن؟

___ نېمە بولسام ئۆزەمنىڭ ئىشى، ماڭا ھېچكىم ئارىلىشالمايدۇ!

___ شۇڭا بۇ ئۆينى ماڭا بېرىۋەتتى دېگىن، ئەجەپ مەرت نېمىكىنا ئۇ! مەرت بولغاچقا ساڭا ياراپ كېتىپتۇ-دە!

___ دېمىسەڭمۇ شۇ...

___ خوتۇن بولدۇم-دە، بىر دەمدىلا بۇ ئۆينىڭ ئىگىسى بوپسەن ئەمەس...

___ ئۆزەڭچە مېنى يەنە مالاي خوتۇن قىلاي دېگەنمىدىڭ؟

___ خوتۇنمىش تېخى، ھا-ھا، ئاشنىسى دېگىنە، سەندەك نېمىنى خوتۇن قىلسا ئۆزىنىڭ خوتۇنىغا قانداق

قارايدۇ، شۇنداق قىلىپ پۇلغا سېتىلدىڭ دېگىنە، سەن رەسۋانىڭ بۇ غەرىزىنى بۇرۇن ئەجەپ بىلمەپتەكەنمىنا!

___ بۇرۇن بىلىمگەن بولساڭ ئەمدى بىلىۋال.

___ ماڭا بىر قارىغىنە، قارا يۈزۈڭگە ئوبدان بىر قاراپ باقاي!

___ مەن ئەمدى سېنىڭ خوتۇنۇڭ ئەمەس، ماڭا چېقىلغۇچى بولما! ___ دېدى گۈلشەن ياسىغا غەزەپ بىلەن تىكىلىپ.

___ بوشراق سەكرە، ___ دېدى ياسىن ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ___ مەن گەپ قىلغاندىكىن يۇۋاشراق بول، سەن شاۋچىغا پەقەت چىدىمىدىم، كېچىسى ئۇيغا يوق ماڭا، مەن ئەمدى قانداق قىلىمەن؟!

___ مەن قانداق قىلىمەن؟! ___ دېدى گۈلشەن چىرايىنى ھېچ ئۆزگەرتىمەي، ___ مەندەك پاسكىنا ساڭا ئەمدى كېرەك ئەمەس. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى، بۇرۇنقى خوتۇنۇڭنى تېپىۋال.

___ بۇرۇنقى خوتۇننى سەن بەزدۈرۈۋەتتىڭ، شۇڭا ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆزەڭ خوتۇن بولسەن!

___ مېنى قويۇۋەت، مەن ساڭا ئەمدى خوتۇن بولمايمەن.

___ مەن چىرايلىق گەپ قىلىۋاتىمەن ساڭا، تولا ھەددىڭدىن ئاشما!

___ بۇ گەپلىرىڭنىڭ ئەمدى لازىمى يوق، سەن مېنى ئۈچ تالاق قىلىۋەتكەن، ئەركىشى دېگەن قىلغان ئىشىغا ئىگە بولۇشى كېرەك.

___ خوتۇنۇم بولمىساڭ ئاشنام بولارسەن، بۇرۇنقى گۈلشەن سەن شۇغۇ...ئۇنداق جاھىللىق قىلما! خەققىمۇ بېرىدىغىنىنى بېرىپسەن، مەندىن نېمەنى ئايايسەن؟ ھە.. گەپ قىلە.

___ بەك مازلىشىپ كەتتىڭ، مەن ھەرگىز ئاشنا بولمايمەن، نېمەڭگە ئاشنا بولاتتىم...

___ زۇۋانىڭنى يىغىپ چاققان بول، بولمىسا مۇشۇ ئاچچىقىمدا سېنى بىر نېمە قىلىۋېتىمەن.

___ ئەگەر ماڭا باسقۇنچىلىق قىلىمەن دەيدىكەنسىن، ۋاقتىمەن، ساقچىغا تېلېفون قىلىمەن.

___ ئەگەر ۋاقتىمەن دېگەن سەن گېلىڭغا پىچاق، كۆردۈڭمۇ مانى!

گۈلشەن پىچاقنى كۆرۈپ چۆچىدى، ئىچىۋېلىپ كەلگەن ياسىن شۇ تاپتا زەردىسى قايناپ تۇرغاندا نېمە قىلسا قىلىۋېتەتتى، گۈلشەن غۇرۇرنى دەپ ئۇنىڭ بىلەن قارشىلىشىپ ئۆلسۈنمۇ؟ ئۇ ئۆزىدە قانچە غۇرۇر بار دېگەنچە ياسىن شۇنچە غەزەبلىنىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ نەزەرىدە گۈلشەن ئاللىقاچان غۇرۇرنى ساتقان بىر پاسكىنا.

گۈلشەن تامدەك تاتىرىپ، كارىۋاتقا چىقىپ ھەيكەلدەك ياتتى.

ھاشىم ئىچىگە كىرىۋالغان قورقۇنچىتىن قۇتۇلالىدى، ئۆزىگە ھەسرەتلىنىپ، ئۆزىگە ھەۋەسلىنىپ ياكى ھەسەت قىلىپ ئىچى پۇشۇپ يۈرەتتى؛ غېنى شاڭجاڭ ”ئىشلىسە كاللىسى ئوڭشىلىدۇ“ دەپ ئۇنى يۈگۈر-يېتىم ئىشلارغا سالدى، ئۇ بېشىنى ئىچىگە تىقىپ كالىدەك ئىشلەۋاتقان بىلەن كاللىسى جايدا ئەمەس ئىدى، قاچا يۇيۇۋاتقاندا چىنە-قاچىلارنى پات-پات چىقىپ قوياتتى، كۈتكۈچى قىزلارنىڭ چىشىغا تېگىپ سالاتتى، پۇت-قوللىرىنى سۇنۇپ ياتقان ۋاقىتتا گەرچە ئىچىۋالغان بولسىمۇ ئۆلۈمنىڭ ئاچچىق پۇرىقىنى ھېلىتىن سېزىۋاتقاندا بەشى قېيىپ كېتەتتى، ئۆلۈمنى ئويلىماسلىققا تىرىشىپ باقاتتى، ئەيدىز كېسەللىرىنىڭ تۆت-بەش يىل، بولمىسا ئون يىل ياشايدىغانلىقىنى، قالغان ئۆمرىنى بولسىمۇ ياخشىراق ياشاپ ئۆتكۈزۈشنى ئويلاپ قالاتتى، ئەمما بۇ تۆت-بەش يىل ۋە ئون يىل دېگەنلەر ئۇنىڭغا تۆت-بەش كۈندەك تۇيۇلاتتى؛ بۇ ۋاقىت ئىچىدە كېسەل تارتىپ ئورۇقلاپ قىيىلىپ كەتمەمدۇ، باشقىلارغا پاسىق مەخلۇقتەك كۆرۈنۈپ، لەنەت-نەپرەت ئىچىدە ئۆلمەمدۇ؟... بۇلارنى ئويلىسا ئۇنىڭ پۇت-قوللىرى سىقىراپ، تېخى قانمىغان ھاۋايى ھەۋەسلىرى چوشقىدەك چىقىراپ كېتەتتى.

پەرھات ئۇنىڭغا ھەركۈنى دېگۈدەك ئىچىشىپ بەردى، كۆڭلىنى توختىماي ياسىدى، ئەمما ھېچقايسىسى ئۇنۇم بەرمىدى.

___ ئەمىسە ئاق چەك، ھامان ئۆلىدىغان بولغاندىكىن بالدۇرراق ئۆل، ___ دېدى پەرھات بىر كۈنى ياتاقتا ئۇنىڭغا.

___ ئۇنى ئۇنىڭغا ئۆگەتمەيلى، ___ دېدى ياقۇپ يىلان، ___ نېمىسىگە چېكىدۇ ئۇنى؟!

___ ئەمىسە قانداق قىلىمىز بۇ گۈيىنى؟!

___ ئوڭشىلىدۇ، ئوڭشالمىسا ئۆزىمىز ئوڭشايمىز.

___ قانداق ئوڭشايمىز؟!

___ ساتراشخانلارغا ئاپىرىمىز، زەھەرنى زەھەر بىلەن قايتۇرىمىز.

___ ساقچىلار بۇنى ئىزدەپ يۈرۈۋاتسا، ئۆزىمىزگە ئىش تاپمايلى ئاداش.

___ ھەممە يەرگە ئەيدىز دەپ بۇنىڭ رەسىمىنى چىقىرىپ قويىمىغاندۇ؟

___ ئۇنداق قىلمىغان بىلەن، بۇ ئۆزىنى چاندۇرۇپ قويدۇ.

ھاشىم بۇ ئىككىسىگە قاراپ، نېرۋىسىغا تەگكۈدەك بىر گەپ ئاڭلاشنى تىلەپ ئولتۇردى؛ شۇنداق بولغاندا كالىسى سەل ئارام تاپاتتى.

___ ئەتە ئۆلىدىغان ئىشىڭ بولسىمۇ بۈگۈن قورقماي ياشىمامسەن دەيمەن؟! ___ دېدى پەرھات ئۇنىڭغا

ئاچچىقلاپ، ___ مۇشۇنداق يۈرىدىغان بولساڭ ئەجىلغىدىن بۇرۇن ئۆلسەن قاراپ تۇر..

___ بىرسى قاتتىقراق ئوسۇرۇپ سالىسلا جېنى چىقىپ كېتەمدىكىن دەيمەن بۇنىڭ! ___ دېدى ياقۇپ يىلان.

ئىككىسى كۈلۈشۈپ كەتتى، ھاشىمنىڭ ئاچچىقى كەلدى، نېرۋىسى ئوڭشالغاندەك بولدى.

___ ھە، گەپ قىلە، زادى نېمە دەردىڭ بار؟ دوختۇرخانىغا بېرىپ ئۆزىمىز ئېنىقلاپ باقمىزمۇ يا؟ ___ دېدى

پەرھات كۈلكىدىن دەرھال توختاپ.

___ ياق... دېدى ھاشىم.

___ تەتەينىڭ گېپىنى ئاڭلاپلا ئىشتىنىغا چىقىرىۋەتكەن گەپ، ئەمدى بارسا بىزگە ئۆلۈپ بېرىدۇ...

___ بۇنىڭغا قاراپ مەنمۇ قورقۇپ قېلىۋاتمەن، ___ دېدى پەرھات ياقۇپقا قاراپ، ___ قاراپ باقە ئۇنىڭدا

ئادەم چىرايى بارمۇ!

___ ئۆزىنى ئۆزى قورقۇتۇپ ساراڭ قىلىۋېتىپ بارغان گەپ، ئوڭشىلىدۇ، پەقەت بولمىسا ئۆزىنى قورقۇتۇپ

ئۆلتۈرىدۇ، جازاسىنى ئۆزى بېرىدۇ...

___ سىلەر... ئۇقمايسىلەر، ___ دېدى ھاشىم تۇيۇقسىز ئېغىز ئېچىپ، ___ مەن ... مۇشۇنداق بولۇشتىن بەك

قورقاتتىم، دەل ... مۇشۇنداق بولدى.

___ قورققان يەردە جىن بار دېگەن شۇ ___ دېدى پەرھات، ___ ئۇنى بىلگەن ئادەم پاشاۋازلىق قىلغاندا

نېمىشقا قورقمىغان؟!

___ ئۇ چاغدا بۇ بۇقغا ئايلىنىپ كەتكەن تۇرسا، نېمىدىن قورقىدۇ؟ ___ دېدى ياقۇپ يىلان مەسخىرىلىك

كۈلۈپ، ___ ئەمدى بۇنىڭدىن ئاشۇ بۇقا نوچىراق بولۇپ قالدى، بۇقا دېگەن قورقۇشنى بىلمەيدۇ.

___ ھازىر بۇ بۇقا ئەمەس، بۇقنىمۇ دورىيالىمايدۇ، قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلىدۇ-دە.

___ پۇشايمان قىلامسەن ھاشىم، ___ دېدى ياقۇپ يىلان، ___ ئوغۇل بالدەك گەپ قىلە قېنى؟!

ھاشىم نېمە دېيىشنى بىلمەي مەنسىز ئىلجىيىپ قويدى، قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلمىسا نەچچە

ۋاقتتىن ئاھ ئۇرۇپ، زارلىنىپ يۈرەمتى؟ كۆڭلىدە ”ئوغۇل بالا دېگەن قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلمايدۇ“ دەپ

ئويلىسىمۇ، بۇنىڭلىق بىلەن ئۆزىگە ھەرگىز تەسەللىي بېرەلمەيتتى؛ تەلپىي كېلىپ بالا-قازادىن ئامان قالغان بولسا شۇنداق دېيەلەيتتى، لېكىن ھازىرچۇ؟ ئۆز بېشىغا كەلگەن بۇ پالاكەتتىن ئۇنى كىم قۇتۇلدۇرالايتتى؟!

___ بۇنى سۆزلەتكەننىڭ پايدىسى يوق، چىرايدىنلا چىقىپ تۇرمامدۇ؟ ___ دېدى پەرھات، ___ قىلىدىغانى قىلىپ بولدۇم، پۇشايمان قىلساممۇ بىكار، بولۇشۇم شۇ، تۇرۇشۇم شۇ، نېمە دېسەڭلار دەڭلار... دەيدۇ.

___ پېشانەڭگە مۇشۇنداق ئىش پۈتۈلگەن بولسا، بېشىڭنى مىڭ تاشقا ئۇرساڭمۇ بىكار! ___ دېدى ياقۇپ يىلان ھاشىمنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، ___ بىر كۈن بولسىمۇ نوچىراق ياشاي دەپ ئويلا، بىز رۇيلىدە سەندەك ئەيدىزلىرىنى تولا كۆرگەن، ئۇلار ھەر چوڭ سودىنى پۈتتۈرىدۇ، قانغۇدەك ياشايدۇ، سەندەك بۇنداق قورقۇپ تۈگۈلۈپ ئولتۇرۇۋالمايدۇ.

___ بەك بولمىسا سېنى رۇيلىگە ئەكتىپ شۇ يەردە ئوڭشايمىز، ئۇ يەردە ئۆزەڭنى ئادەتتىكى ئادەمدەك ھېس قىلسەن. ئەيدىز نوچىلىرىغا قېتىلىپ پەيزى ياشايسەن، قانداق؟!

ھاشىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۈمىدلىنىپ قالدى، ئەمما ئۇلار قىلىدىغان چوڭ سودا چوقۇم خىروئىن سودىسى، ئەيدىزلىرى ئەڭ خەتەرلىك سودىغا ماڭىدۇ، چۈنكى ساق ئادەملەر ئۇزاقراق ياشىسام دەيدۇ، ئەيدىزلىرى بولسا نەچچە يىللىق ئۆمرى قالغاندىكىن ئۆلۈمدىن ئانچە قورقۇپ كەتمەيدۇ، ئۇلارنىڭ قورقىدىغىنى باشقىلارنىڭ كەمسىتىشى ۋە ئۆلۈشتىن ئاۋۋال خارلىنىپ قېلىش، نەپسىنى قاندۇرالماسلىق. مۇشۇ چاغدا ھاشىم ئۆزىنىڭمۇ ئۆلۈمدىن ئەمەس، خارلىنىپ ئۆلۈشتىن، ئۆلۈشتىن ئاۋۋال نەپسىنى قاندۇرالماسلىقتىن بەكرەك قورقىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

ياقۇپ يىلان ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ چىققاندا كىلا سۆزلىدى:

___ ساڭا ئەڭ ياخشى شۇ يەر بولدى، پۇل تېپىشنى ئوڭىتىمىز، چىرايلىق قىز دېگەننى ئالدىڭغا تىزىۋېتىمىز، پۇخادىن چىققۇدەك ياشايسەن، جېنىڭ يايىراپ كېتىدۇ، ئۆمرۈڭمۇ ئۇزۇن بولىدۇ.

___ باياتىن ساڭا ئۇنى-بۇنى دەپ سالدۇق، لېكىن ساڭا ياخشى بولسۇن دېدۇق، سېنى ئوڭشايىمىز دېدۇق، ___ دېدى پەرھات ئەستايىدىللىق بىلەن، ___ كۆڭلۈڭدە نېمە بولسا دېگەن، بىرەرسىدە ئۆچكۈڭ بارمۇ، يا بىرەرسىگە كۆڭلۈڭ بارمۇ؟ ھەممىنى ئېيت، قولىمىزدىن كەلسە مەقسىتىڭگە يەتكۈزۈمىز. ئىشقىلىپ، بۇ يەردە تارتىشىدىغان ھېچنېمە ئالمىسۇن.

ھاشىم بۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ئەجەبلىنىپ قالدى، بىر قارىسا غەمخورلۇققا ئېرىشىۋاتقاندەك، بىر قارىسا مەسخىرە قىلىنىۋاتقاندەك...

___ ياسىدا پۇلۇڭ قالغان بولسا تېلېفون قىلساق ئەكىلىپ بېرىدۇ، بولمىسا ئۆزۈمىز بارىمىز، ئۇنىڭدا باشقا ئۆچ-ئاداۋىتىڭ بارمۇ-يوق!؟

___ يوق، ___ دېدى ھاشىم پەس ئاۋازدا.

___ ئۇنىڭ چىرايلىق خوتۇنىغا كۆز تاشلىغانمۇ!؟

___ قايسى خوتۇنىغا دەيسەن؟! ___ دېدى ياقۇپ يىلان.

___ بۇرۇنقىسىنى دەيمەن.

___ يوق گەپنى قىلىشمايلى، ھاشىم ئۆزى دېسۇن.

ھاشىمنىڭ گەپ قىلماي ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ پەرھات سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

___ بۇنىڭ دەردىنى چۈشىنىپ قالدۇم، ياسىن ئىككى خوتۇنى خوتۇن قىلىپ يۈرگەندە بۇ بىچارە كۈندە ئۇلارنىڭ نەغمىسىنى تىڭشاپ چىدىمىغان گەپ، ئاندىن ساتراشخانىدىكى بۇزۇقلارغا چېپىلىپ، ئۆزىگە كېسەل تېپىۋالغان گەپ. بۇ ئۆزى گەپ قىلمىغان بىلەن ياسىنغا قاتتىق ئاچچىقى بار؛ ئۇنىڭدا ئۆچۈم يوق دېگەن بىلەن تازا ئۆچى بار.

___ بولدىلا ئاداش، ئاقمايدىغان گەپ قىلمايلى، ___ دېدى ياقۇپ يىلان گەپنى يىغىشتۇرۇشقا ئالدىراپ، ___ ياسىنىڭ ئۆزىمۇ ۋەيران بوپتۇ، ساۋۇتمۇ كېتىپتۇ، گۈلشەننىڭ نېمە بولۇپ كەتكىنىنى ئۆزەڭ بىلسەنغۇ...

___ گۈلشەن... نېمە بوپتۇ؟ ___ دېدى ھاشىم ئۈندەرەپ.

___ سوراپ قالدغۇ؟ ئۇنىڭدا نېمە ئىشك بار ئىدى!؟

___ مەن دېمەي تۇرۇپ گەپنى ئۆزى چىقاردى مانا! ___ دېدى پەرھات كۈلۈپ، ___ بۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى مانا مەن بىلىمەن، كېچىسى ”گۈلشەن... مەنمۇ بىر“ دەپ جۆيلۈپ قويدۇ بۇ!

ھاشىم بوش ھىجىيىپ قويدى، ئۇنىڭ ھىجىيىشلىرىمۇ غەلتە ئىدى، كۆزى جىم تۇرۇپ، جاۋغايلىرى تارتىشىپ كېتەتتى.

___ جۆيلەسە جۆيلەمەمدۇ، رۇيلىغا بارغاندا گۈلشەندىنمۇ سەتەڭ نېمىلەرنى ئويىناپ نەپسى قاندۇ.

شۇنداق قىلىپ، ئىككەيلەن ھاشىمنى رۇيلىگە ئاپىرىپ ئوڭشايدىغان بولدى، بىر ھېسابتا ئۇنىڭغا كەلگۈسىنىڭ پىلان-خەرىتىسىنى سىزىپ كۆرسەتتى؛ ئۈمىدۋارلىق، تەمەگەرلىك، ياشاش ئىشەنچى، ھۇزۇرلىنىش ئارزۇسى بەخش ئەتتى. بۇنىڭدىن ئاۋۋال ھاشىمنىڭ كاللىسىدا ئۆلۈمدىن باشقا ھەممە ئىش دىققەت قىلىشقا، كۆڭۈل بۆلۈشكە ئەرزىمەيدىغان ئۇششاق ئىشلاردەك، يا بولمىسا بۇ ئىشلار ئەمدى ئۇنىڭ بىلەن ئالاقىسى يوقتەك كۆرۈنگەندى. ئەمدى بولسا قانغۇدەك ياشاش، ھەۋەسىنى قاندۇرۇپ ياشاش چوڭ ئىشتەك بىلىنىپ قالدى؛ بىردىنبىر قۇتۇلۇش يولى ئەگەر مۇشۇ بولسا، ھاشىم ئۇلار باشلىغان يولدا ماڭىدۇ، ئوتقا كىر دېسە ئوتقا كىرىدۇ. بېشىدا بىكاردىن بىكار دىۋەيلەپ تۇرغان، ئازابتىن باشقىنى ئېلىپ كەلمەيدىغان ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىن كۆرە ھەقىقىي خەۋپ-خەتەر، تەۋەككۈلچىلىك ئارقىلىق بۇ ئۆلۈم ۋەھىمىسىنى ۋاقىتلىق بولسىمۇ يېڭىش ياخشىراق ئەمەسمۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئېرىشىدىغان راھەتچۇ تېخى! بۇ يەردە بىكاردىن بىكار قورقۇپ يۈرگەندىن ئۇ يەردە جېنى چىققۇدەك

تەۋەككۈل قىلسا ھۇزۇرلىنىدۇ، ئەگەر خەتەردىن ئامان قالسا ئۆلۈم گىردابىدىن قۇتۇلغان ھېسابلىنىپ، ئۆلۈمدىنمۇ قورقمايدىغان بولۇپ كېتىدۇ...

ھاشىمنىڭ كاللىسى ئانچە ئىشلىمىگەن بىلەن كۆڭلى بۇنداق نازۇك تۇيغۇلارغا باي ئىدى، شۇڭا ئۆزىنىڭ بىردىنبىر قۇتۇلۇش يولىنىڭ قاراملىق ئارقىلىق ھۇزۇرلىنىش ئىكەنلىكىنى، قانچە قورقسا شۇنچە بۇرۇن ئۆلىدىغانلىقىنى ھېس قىلالىدى. بۇ تۇيغۇغا ئېرىشكەندىن باشلاپ روھىغا تىرەك بولىدىغان بىر نەرسىگە، بىر باھانىگە ئېرىشتى.

رۇيلىگە ماڭمىز دەپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە پەرھات ھاشىمنى چاقىرىپ ئايرىمخانىدا سىرداشتى.

___ سەن گۈلشەننىڭ ساغرىسىنى سالاپ باقمىغان، شۇنداقمۇ؟

___ ياق... دېدى ھاشىم بۇ قېتىم تۈزۈك ھىجىيىپ.

___ قولىنىڭ ئۇچىنىمۇ تۇتۇپ باقمىغان دېگەن!

ھاشىم مۇشۇنچىلىكىمۇ قىلالىمىغىغا ئۆكۈنگەندەك بېشىنى چايقىدى.

___ ياسىن ئۇنى خوتۇن قىلىشتىن ئاۋۋال بىزنىڭ خوتۇن ئىدى. ھازىرمۇ خالىسام خوتۇن قىلىۋېرىمەن، نەچچە

قېتىم ئۆيىگە بېرىپ قونۇپ كەلدىم. لېكىن ھازىر كۆڭلۈم كۆتۈرمەيدىغان بولۇپ قالدى، بۇرۇنقىدەك پەيزى يوق، ھالىمۇ سەل يوغىناپ قاپتۇ...

ھاشىم بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ باشقىچە جانلىنىپ، ئىگىسىدىن بىر پارچە گۆش تەمە قىلىپ شۆلگەيلىرىنى

ئېقىتىۋاتقان ئىتتەك ھاسىراپ ئولتۇرالمى كەتتى.

___ قايسى كۈنى ئاخشىمى ئەمدى كارىۋاتقا چىقىۋاتسام ”ئاشنامدىن تېلېفون كېلىپ قالدى“ دەپ مېنى

ئۆيىدىن قوغلىدى، ماڭا بەك ھار كەلدى، كەتكىچە ئۇنىڭ ئەدەۋىنى بەرمىسەم مەنمۇ ساراڭ بولۇپ قالمىمەن.

ھاشىم ئۇنىڭ سۆزىنىڭ داۋامىغا تەلۈمۈرۈپ قاراپ تۇراتتى.

___ تۈنۈگۈن ئۇنىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىدى، بىزگە نۆۋەت تەگمىدى، ئۇ ئۆزىچە بىزنى كۆزگە ئىلمىغان بىلەن بىزمۇ ئۇنى ئېلىۋەتكەن تىرماققا تەڭ قىلمايمىز، لېكىن چاندۇرمايمىز. شۇڭا بۈگۈن ئۆتكۈزۈپ بېرىپ دېدىم. ئۆيىگە بارمايمەن، مېھمانخانىدىن ياتاق ئاچتۇرىمەن، دەنگاۋ ئاپارمايمەن، توخۇ پاچىقىنى يېگۈزۈپ، قىزىل ھاراقنى تازا ئىچۈرۈپ غەرق قىلىمەن...

ھاشىم نېپىز كالىپۇكىنى يالاپ قويدى، كۆزىدىن ئىنتىزارلىق، تەمەگەرلىك چىقىپلا تۇراتتى.

___ ياسىن لاۋبەن پۇلۇڭنى بەردىمۇ؟ ھە، ئەمدى شۇ پۇلۇڭنى خەجلەيدىغان يەرگە كەلدۇق. مەن ياتاق ئالغاندا سەنمۇ بىللە بېرىپ قوشنا ياتاقنى ياكى شۇ قەۋەتتىن بىر ياتاق ئالسەن. گۈلشەن سېنىڭ بۇ يەردىكىڭنى بىلمەي قالدۇ. مەن ئىشنى توغرىلاپ بولغاندىن كېيىن ساڭا تېلېفون ئۇرۇپ قويۇۋېتىمەن، قالغىنىنى ئۆزەڭ جۆندەيسەن. ئەمما قاراپ تۇرۇپ ئۇنى ئەيدىز قىلىپ قويساڭ بولمايدۇ، ئۇنىڭغا بىر چارە قوللان...

___ بۇنى بىلىمەن، شۇنداق قىلىمەن... دېدى ھاشىم ھايجانلىنىپ.

___ بىزنىڭ مەقسىتىمىز گۈلشەننى ئەيدىز قىلىش ئەمەس، سېنى ئارزۇيۇڭغا يەتكۈزۈپ، يۈرەك كېسىلىڭنى

داۋالاش.

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن پەرھات ھاشىمنى باشلاپ، يېقىن ئەتراپتىكى ياخشى مېھمانخانىلارنى ئارىلاپ، مۇۋاپىق بىرسىنى تاپتى، ياتاقلارنى كۆزدىن كەچۈردى.

___ بۇ يەر بولىدىكەن، ___ دېدى پەرھات كارىۋاتلارغا قاراۋېتىپ، ___ سەن مەندىن بۇرۇنراق كېلىپ ياتىقىڭدا ساقلاپ تۇرارسەن؛ نەغمە-ناۋا ئاڭلاپ قالساڭ چىداپ ياتارسەن.

پەرھات چىرايلىق ياسانغان، زىبۇزىننەت تاقىغان گۈلشەننى باشلاپ ياتاققا كىرگەندە ھاشىم تامنىڭ ئۇ تەرىپىدە بولغۇسى ئىشلارنى خىيال قىلىپ ئولتۇراتتى، گۈلشەننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ جىددىيەلەشتى، ئۇلارنىڭ تۇشىغا قۇلاق سالغاق ئۆزىنىڭ يۈرەك سوقۇشلىرىنى تىڭشاپ ياتتى. ئۇلار كونا ئاشق-مەشۇقلاردەك ياكى روماننىڭ

ئەر-خوتۇنلار دەك قىزغىن پاراڭلىشىپ، كۈلۈشۈپ بىر نەچچە سائەتنى ئۆتكۈزدى، ھاشىم تېلېفوننى پەس ئاۋازدا ئېچىپ قويغان بىلەن دىققىتى ئۇلاردا ئىدى، قاچانلاردا تېلېفون كېلىپ قالار دەپ تېلېفونغا پات-پات قاراپ قوياتتى. كېچە سائەت 11 گىچە تېلېفون سايرىمىدى، ئۇ ئۇيقۇسىنى ئېچىش ئۈچۈن تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ يۈزىنى سوغۇق سۇدا يۇيۇپ چىقتى. بىر چاغدا ئۇلارنىڭ زۇۋانى جىمىقپ، ئەسەبىي تىنچلىرى ئاڭلىنىشقا باشلىدى، ھاشىم ئۇنىڭغا پۈتۈن دىققىتى بىلەن قۇلاق سالدى، نېرۋىسى چىڭقىلىپ، كالىسى بىر نۇقتىدا قېتىپ قالدى. بىر دەمدىن كېيىن بۇ ئاۋازلارمۇ يوقالدى. تېلېفون يەنە سايرىمىدى، ھاشىم ئۆزىنى ئەخمەق قىلىنغاندەك ھېس قىلىپ، ئىچى تىتىلداپ ئولتۇرالمىي كەتتى، ئۇيقۇسى قاچتى. ئاشقان-تاشقاننى ئوينايدىغانلىقى ئۇنىڭدا ئەمدى ھايان ئەمەس، بەلكى ئاچچىق پەيدا قىلىۋاتاتتى؛ گۈلشەننى چوڭ بىلىپ كېتىشتىن شەكىللەنگەن قورقۇنچ، ئەنسىرەش دېگەنلەر قالمىغانىدى. نەپسى تاقىلداپلا تۇراتتىكى، مەقسىتىگە يېتەلمىسە ساراڭ بولۇپ، غالجىرلىشىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى. ئەمما ئۇ ئۇزاقتىن بېرى تەلمۈرۈپ، ئويلاپ يۈرگەن نەرسىگە ئېرىشىدىغانلىقىنى ئويلاپ سەۋر قىلدى. يېرىم سائەت شۇنچە تەستە ئۆتتى. ئۇلار مەستلىك ۋە ھارغىنلىقتىن ئۇخلاپ كەتكەن بولسىچۇ؟... ئۇ ئاچچىقىدا قوپۇپ كەتتى، پەرھاتقا ئۆزى تېلېفون قىلسا گۈلشەن ئويغىنىپ كېتىدۇ-دە، ئىش بۇزۇلىدۇ. ئەمەس قانداق قىلىشى كېرەك؟ ئۇ جىلە بولۇپ ئىككىلىنىپ تۇرغاندا تېلېفونى بىر سايراپلا توختاپ قالدى. ئۇ ياتىقىدىن ئالدىراپ چىقىپ، ئۇلارنىڭ ياتىقى ئالدىغا كەلدى؛ پەرھات ئىشكىنى ئېچىپ ھاشىمنى كىرگۈزۈۋەتتى-دە ئۆزى ھاشىمنىڭ ياتىقىغا كىرىپ يېتىپ قالدى.

ھاشىم ئۆپكەسىنى سەل بېسىۋېلىپ گۈلشەننىڭ يېنىغا كىرگەندە ئۇ يالغۇچ ھالدا ھېچنېمىنى تۇيماي ياتاتتى. ھاشىم ئۇنىڭدىن كېلىۋاتقان ھاراق پۇرىقىنى خاتىرجەملىك بىلەن پۇرىدى، ”بۇنچە مەست بولۇپ كەتكەن نېمىنىڭ يۈزى ئەلۋەتتە قېلىن بولىدۇ، ئۇيقۇلۇقتا ئەمەس، ئويغاق ۋاقتىدىمۇ نېمە ئىش بولغىنىنى بىلمەيدۇ...” دەپ ئويلىدى؛ گۈلشەننىڭ مەست ۋە ئۇيقۇلۇق چىرايى ئۇنىڭغا شۇنچىلىك يات، غەلىتە كۆرۈنۈپ كەتتىكى، شۇمۇ ئەمەسمۇ دەپ سىنچىلاپ قاراپ باقتى، ئۆزى كۆرگەن ۋاقتىدىكىگە ھېچ ئوخشاشالمىدى. ئەمما بۇلارنى بەك ئويلاپ كەتمىدى...

گۈلشەن ئۇيۇلۇق ۋە مەستلىكتە چۈش كۆرۈۋاتقاندا قىلاتتى، شۇنداقتىمۇ ھاشىم ئۇنىڭ ئويغىنىپ كېتىپ ئۆزىنى تونۇپ قېلىشىنى، قەلبىدە ئۆلگىچە يوقالمايدىغان ئۆچمەنلىك پەيدا قىلىپ قويۇشنى خالىمايتتى. ئۇ يوتقاننىڭ بىر ئۇچىنى ئۇنىڭ يۈزىگە ئارتىپ قويۇپ، قورقۇنچ ۋە ھاياجان بىلەن جىنايى ھەرىكىتىنى داۋاملاشتۇردى، ئېغىر غەپلەتتە قالغان گۈلشەن خۇددى يۈزى يېپىپ قويۇلغان ئۆلۈكتەك ياتاتتى...

ھاشىم ياتىقىغا كىرىپ پەرھاتنى ئويغاتتى.

___ قانداق بولدى؟ ___ دېدى پەرھات خۇددى چۈشىدىمۇ مۇشۇ ئىشنى ئويلاپ تۇرغاندا.

___ بولدى، گۈلشەن شۇمۇ ئەمەسمۇ، بىلمەي قالدىم.

___ ماڭاۋە كالۋا، ئەتىدىن چۈش كۆرمىگەنسەن؟

___ ئۇقىمىدىم... كۆزىنى ئاچمايلا ياتتى.

___ ھاراققا ئازراق بىر نېمە ئارىلاشتۇرۇۋەتكەن، بولمىسا مەست بولسىمۇ ساڭا يېتىپ بېرىدىغان گۈلشەن ئەمەس

ئۇ!

___ ساڭا رەھمەت، ئىشقىلىپ پەيزى بولدى.

___ كېسىلىڭنى ئۇنىڭغا يۇرتۇرۇپ يۈرمىگەنسەن-ھە.. مەن دېگەندەك قىلىدىغىمۇ؟

ھاشىم پەرھاتنىڭ بىلەن جاۋاب بەردى:

___ بىر قېتىمغا كېسەل يۇقىمايدۇ.

___ ھوي كالۋا، مەن ساڭا نېمە دېگەن؟ قاراپ تۇرۇپ ئۇنى ئەيدىز قىلىۋەتسەڭ قانداق بولىدۇ؟

___ مەن ئەيدىز ئەمەس، ئۇمۇ ئەيدىز بولمايدۇ.

___ كالاڭ ئەمدى ئوڭشالدىمۇ نېمە، دېمەك، مېنىڭ داۋالاشىم ئۈنۈم بېرىپتۇ ساڭا!

___ ساڭا رەھمەت، ئەمدى سەن نەگە دېسەڭ شۇ يەرگە بارىمەن.

___ رۈيلىگە كېتىمىز، بۇ يەردىن ئېسىل ياشايمىز.

ئەمما پەرھاتنىڭ بۇ پىلانى غېنى شاڭجاڭنىڭ بېشىغا كەلگەن ئىشلار بىلەن توختاپ قالدى. شاڭجاڭنىڭ ئۈرۈمچىلىك خوتۇنى رېستوراندىكى قىزلاردىن ئېرىنىڭ ئىشلىرىنى ئاڭلىغاچقا تېخى كۆرۈپ باقمىغان رەيھاننى كۈنلەپ تېلېفوندىلا شاڭجاڭ بىلەن غىرىلدىشىپ يۈرۈۋاتاتتى. ئەسلىدىنلا كەيپى ئۇچۇپ يۈرگەن غېنى شاڭجاڭ ئۇ خوتۇننى تېلېفوندىلا تىلاپ، خېتىڭنى ئال دەپ تەھدىت سالدى. خوتۇنى كېلىپ ئالدىغان ھەققىنى ئېلىپ كەتتى. غېنى شاڭجاڭ شۇندىن كېيىن كۈن-كۈنلەپ تۈزۈك گەپ قىلمايدىغان، جاھاندارچىلىق ئىشلىرىغا ئانچە ئالدىرمايدىغان، نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايدىغان بولۇپ كەتتى، كۆپ ھاللاردا غەمكىن، خاپا يۈرەتتى. ئەمدىلىكتە توساتتىن بېيجىڭغا كېسەل داۋالاتقىلى بارىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

___ نېمە كېسەل؟ قاچان يېنىپ كېلسەن؟! ___ دېدى پەرھات ھەيران قېلىپ.

___ چوڭ چاتاق يوق، بېرىپ تەكشۈرتۈپلا كېلسەن؛ مەن كەلگىچە رېستورانغا قارىغىچ تۇرغىن.

غېنى شاڭجاڭ بېيجىڭغا يالغۇز كەتتى، بىر چاغلاردا ياسىغا ماختىنىپ تۇرۇپ ئېيتقان ئۈچ خوتۇننىڭ ھازىر بىرسىمۇ يوق ئىدى.

ياسىن ئىككىنچى قېتىم ئاچقۇچىنى تىققاندا قۇلۇپ ئېچىلمىدى، مۇشۇنداق بولۇشنى پەرەز قىلغانىدى، ئەگەر ئېچىلسا گۈلشەننىڭ ھېلىمۇ ئۇنىڭغا مەيلى بارلىقىنى، زورلىسىمۇ رازى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى. ئەمدى بۇ پۈتۈنلەي خام خىيال بولۇپ چىقتى. ياسىن لېقتىن چۈشۈپ پىستە كۈچۈكلىرىنى يېتىلىۋالغان خەنزۇلارنى كۆرۈپ ”كۆڭۈل ياتقان يەردە ئىت ياتمايدۇ“ دېگەننى ئويلىدى، شۇ پەس كۆڭۈلنى دەپ مازلىشىۋاتقىنىغا ئىچى پۇشتى. ”بۇ شاۋچىنىڭ ئالدىدا خارلىشىپ يۈرگىچە رەيھانغا يېلىنسام بولمامدۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا قانچە

كۈچۈكلەنسەممۇ مەيلى ئەمەسمۇ؟“ دېدى ئىچىدە. ئەمما ئۇنىڭ ئالدىدا گۈلشەنگە قىلغاندەك غىلجىڭلىق قىلىدىغان بولسا نومۇسقا قالاتتى، رەيھان ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئۆچ بولۇپ كېتەتتى. رەيھان ئۇنىڭ خوتۇن خەقتەك ئەۋرىشىملىكىنى ئەمەس، ئەر كىشىگە خاس تۈزلۈكىنى ياخشى كۆرەتتى.

ئۇ نەچچە قېتىم تېلېفون قىلىپ بالىسىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. رەيھان ھەر قېتىم يېرىم-ياتا، سوغۇق گەپ قىلىپ گەپنى تۈگەتتى. ئۇنىڭ قىزغىنلىقى رەيھانغا ياسالماقتەك، شىرىن گەپلىرى لاۋزىلىقتەك تۇيۇلىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ ھەر قېتىم قىزغىن بولاي دېگەندە رەيھان ئۇنىڭ بۇنداق بولۇشىنى كۈتمەيدىغاندەك، ئەگەر شۇنداق مۇئامىلەگە ئۇچرىسا بىئارام بولىدىغاندەك تۈزلا پاراڭ قىلىپ گەپنى تۈگەتەتتى؛ ھەر ۋاقىت ”سەن ئەر كىشى بولغاندىكىن سۈپىتىڭنى ساقلا“ دېمەكچى بولاتتى، ئەمما ياسىن ھەر قېتىم مۇشۇ ئەرلىك سۈپەتكە پۈتلىشىپ، كۆڭلىدىكىنى دېيەلمەي جىلە بولاتتى.

ئۇ ئىككىلا خوتۇننى قولدىن بېرىپ قويغىنىدىن ئۆكۈندى، ئىككىلىسىنى تالاق قىلغان بىلەن ئەمەلىيەتتە ئۆز تۇرمۇشىدىن ئۆزىنى قوغلاپ چىقارغانىدى؛ بۇ خوتۇنلارنى كۆزدىن يىراق قىلىپ تۇرمۇشنى يېڭىدىن باشلايمەن، تۈزۈك ياشايمەن دېگەن بىلەن بۇنداق قىلىش تۈگۈل، بۇرۇنقىدەك ياشىيالمىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى. يالغۇزلۇق ئۇنىڭ جېنىغا پېتىپ ئارام بەرمەيتتى، ئوقەت قىلىپ تۈمەنلەپ پۇل تاپقان بىلەن خەجلىمەسە نېمە پايدىسى؟ خوتۇنسىز تۇرمۇشنىڭ نېمە لەززىتى؟ ئەمما خوتۇنلىرى يېنىدا چاغدا نېمىشقا پىخسىقلىق قىلىدۇ؟ بۇ چۆپەيلىك نەدىن كەلدى؟ پۇلنى خەجلىمەي پەقەت يىغىش ئارقىلىق باي بولغىلى بولامدۇ؟ بۇنداق باي بولغاننىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟!... ياسىن ئۆزىگە پۇل خەجلىپ ھۇزۇرلىناي دەيتتى، ئەمما قانداق ھۇزۇرلىنىشى بىلمەيتتى. ھاراق دېسە ئۆزىدە بار، كاۋاب دېسە تەييار. ئوينايدىغان دېسە ئالدىدا سەتەڭلەر پۇتىنى چىقىرىپ ئولتۇرىدۇ، لېكىن ھەممىسى مەينەت، كېسەل. دوستلىرىنى مېھمان قىلىپ ماختىناي دېسە بىرسىمۇ يوق. ئەڭ ئالىي مېھمانخانىدا يېتىپ باھاسى قىممەت سەتەڭلەرنى ئوينايدىغان دېسە ئۇنىڭغا چىدىغۇدەك پۇلدار ئەمەسلىكىنى بىلىدۇ... سۈرىدىغان لەززىتى ھاراق، تاماكىدىن ئىبارەت ئەڭ ئادەتتىكى، ئەڭ زىيانلىق، ئەڭ سېسىق، ئەمما خۇمارى كۈچلۈك كەيپ-ساپاغا

مەركەزلىشىپ قالدى... مۇشۇنداق ياشايدىغان گەپمۇ؟ بىلىپ تۇرۇپ ئۆزىنى مەست قىلىپ، پەس قىلىپ، چۈشكۈنلىشىپ ياشاش كېرەكمۇ؟!

ئۇنىڭ بۇ كۈنلەردىكى مەنسىزلىكىنى بىلگەندەك غېنى شاڭجاڭ تېلېفون ئۇرۇپ قالدى.

__ ئاشخانىنى ئۆتكۈزۈۋەتتىڭمۇ؟ __ دېدى شاڭجاڭ قىسقىچە ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن.

__ ياق تېخى، تۈزۈك ئادەم چىقمايۋاتىدۇ.

__ ئۇنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ مېنىڭ رېستۇرانىدا كاۋاپچىلىق قىلساڭ بولاتتى.

__ مەن ساڭا كاۋاپچىلىق قىلمايمەن.

__ ئاندىن ساڭا رېستۇرانى ئۆتكۈزۈپ بېرەتتىم.

__ ئادەمنى ساز قىلما، بىز ئۇنداق چوڭ ئوقەتنى قىلالمايمىز.

__ سەن ئاچساڭ ئاچالايسەن، مەن چاقچاق قىلىدىم.

ياسىن بۇ گەپكە يەنلا ئىشەنمىدى، ئەمما شاڭجاڭنىڭ بۇنداق گەپ قىلمىقى ئاسان ئەمەس ئىدى.

__ بىر ئوبدان مېڭىۋاتقان رېستۇرانى نېمىشقا ساتماقچى بولۇپ قالدىڭ؟

__ كېسەل داۋالاقىلى بېيجىڭغا كەلگەن، مەن كېتىپلا ئىشتىن چاتاق چىقىپ، ئاشپەزدىن ئىككىسى يۇرتىغا

كېتىپتۇ، قىزلاردىن بىر نەچچىسى يوقاپ كېتىپتۇ... پەرھاتنىڭ ھېچقانداق ئىش بىلەن كارى بولماپتۇ. مەن بۇ گۇيغا

ئامالنىڭ يوقىدىن رېستۇرانى تۇتقۇزۇپ قويغان، ئۆزەمنىڭ تۇغقىنى دەپتىكەنمەن، ئەمدى بېشىمغا سىيگىلى تۇرۇپتۇ.

ئاقچىلىق قىلىدىغان نېمىلەردىنغۇ زادى ياخشىلىق كەلمەيدۇ، ئاشخانا ئېچىشنى ئەسلى بىلمەيدۇ. شۇڭا ھازىر سەن

بېرىپ باشقۇرۇپ تۇرساڭ، مەن بىر باسقۇچلۇق داۋالنىشىمنى تۈگىتىپ قايتىپ بارمەن. قالغان گەپنى بارغاندا دېيىشىمىز.

___ مەن بېرىپ قارىشىپ بەرسەم بېرەي، لېكىن ھازىرچە باشقۇرالمىمەن، ___ دېدى ياسىن غېنى شاڭجاڭنىڭ ئۆزىگە شۇ قەدەر ئىشەنگەنلىكىگە ھەيران قېلىپ، ___ ئۆزەڭ بىلىسەن، مەنمۇ ئۆز ئالدىمغا جان بېقىۋاتمەن.

___ كۈچۈڭنىڭ يېتىشىچە قاراپ تۇر، مەن تېلېفوندا پەرھاتقا دەپ قويدۇم، ئۇنىڭ ماڭا قارشى چىقىدىغان ھەددى يوق، تاپقان پۇلنى كۈندە يەپ تۈگەتسىمۇ مەيلى، رېستوراننى قەرزگە بوغۇپ قويىمىسلا بولىدۇ، سەن بۇنىڭغا كۆز-قۇلاق بولۇپ تۇرارسەن.

ياسىن بۇنىڭغا ۋەدە بەردى، ئۆزىنى غېنى شاڭجاڭ بىلەن تەڭ ئادەمدەك ھېس قىلىپ روھلىنىپ كەتتى. ئەمما رېستورانغا بارغاندا ئۇ ھېچقانداق ئىشقا ئارىلىشالمىدى، پەرھات بىلەن ياقۇپ يىلان بىرلىشىۋېلىپ، ئۇنى ھېچقانداق ئىشقا قول تىققۇزمىدى. رېستوران بەكلا چۆلدەرەپ قالغانىدى. ئامالنىڭ يوقىدىن ئىشلەپ قالغان ئىشلەمچىلەر كۈنلەرنىڭ بىرىدە چىقىش يولى تاپسا بۇ يەردىن كېتىدىغاندەك قىلاتتى. ھاشىم خېلىلا ئوڭشىلىپ قالغان بولۇپ، پەرھات بىلەن ياقۇپنىڭ سايىسىدىن چىقماي، بىللە ئىچىپ-چېكىپ يۈرەتتى. ياسىن بۇلارنىڭ ئىشىغا بەكرەك ئارىلىشاي دېسە ئوتتۇرىدا جېدەل چىقاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ جان پىدالىقى ئۈچۈن نېمىلەرگە ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى بىلمەيتتى.

غېنى شاڭجاڭنىڭ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى رەيھانغا تېلېفون ئۇرۇپ يۈرگەنلىكىنى ياسىن ئۇقمايتتى. رەيھان دەسلەپتە ئۇنىڭ تېلېفونىنى ئالمىغان بولسىمۇ ئەمما ياسىن ھەققىدە ئۇچۇر ئاڭلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

___ ئۇ يەنە كاۋاپچىلىق قىلىۋاتىدۇ، ___ دېدى غېنى شاڭجاڭ دوختۇرخانىنىڭ كىچىك باغچىسىدا ئايالانغاچ، ___ ئاشخانىسىنى ئۆتكۈزۈۋالدىغان ئادەم چىقمايۋاتىدۇ.

___ گۈلشەن دېگەن پاسكىنى يەنە ئىزدەپ يۈرۈۋاتقاندۇ؟!

___ فاڭدۇڭغا ئاشنا بولدى دەپ تالاق قىلىۋەتكەن تۇرسا يەنە ئىزدەپ بارامدۇ؟!

___ ئۇققىلى بولمايدۇ، ئەر خەقنىڭ كۆڭلى ھەممە نېمىنى كۆتۈرىدۇ.

___ سىز ئۇنداق ئويلىماڭ، ئۇنىڭ كۆڭلى ئۇنچىلىك پەس ئەمەس.

___ شۇ چاغدا سىز گۈلشەننى داملاپ خوتۇنلۇققا ئېلىپ بەرمىگەن بولسىڭىز مۇشۇ ئىشمۇ يوق!

___ شۇ چاغدا نېمە ئويلىغىنىمنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ، بۇلارنى سىزگە دەپ ئولتۇرغۇم يوق.

___ ماڭا ھازىرمۇ بەك ھىيلىگەر كۆرۈنسىز، خەقنى ئۆز دېپىمغا ئۇسسۇل ئويناتساملا دەيدىكەنسىز، لېكىن

ئويلاپ باقسام سىزمۇ ئۆتۈپ كەتكەن بىچارىكەنسىز.

___ راست دەيسىز، مانا مۇشۇ تاپتا دوختۇرخانىدا يۈرۈپتىمەن، ئۆزۈم تىكەندەك يالغۇز، دوختۇرلار ياتاقتا

يات دەيدۇ، ”مەن ھېچكىم ماڭا ھەمراھ بولمىسا يالغۇز ياتامدىمەن“ دەيمەن. ئويلاپ بېقىڭ، مەن بىچارە بولماي

كىم بىچارە؟!

___ زادى نېمە كېسەلكەن؟

___ ئاشقازان راكى دەيدۇ، مۇشۇ ۋاقىتچە نەدە يۈردۈڭ دەپ سۆزلەپ كەتتى. مەن تېخى ئاشقازان يارىسى

دەپ يۈرۈپتىمەن، نەدىن بىلەي بۇنداق كېسەلنى! ئۇلارنىڭ دېيىشىچە، داۋالانسام بىر يىل، بولمىسا بىر نەچچە ئاي

ياشايدىكەنمەن.

___ ۋاي خۇدايىمەي، نېمە دەيدىغانسىز ئەمدى!

__ ئۆمرۈم شۇنچىلىككەن، جاھاننىڭ ئىشلىرىمۇ شۇنچىلىككەن، بايا بىر دەم ئولتۇرۇپ ھەممىنى چۈشەندىم. ئادەمنىڭ بېشىغا ئۆلۈم كەلگەندە قىلمىغان خىياللىرى قالمايدىكەن. ئۆتكەن كۈنلىرىنى ئەسلەپ باقىدىكەن، قىلغان ئىشلىرىدىن خۇلاسە چىقىرىدىكەن. ئويلاپ باقسام تېخى تۈزۈك ياشماپتىمەن. نۇرغۇن پىلانلىرىم سۇغا چىلىشىپ قاپتۇ. مەن كىچىكىمدىن شۇنداق پىلان بويىچە ئىش قىلىشقا ئامراق، كىچىكىم بولسىمۇ بىر ئىشلارنى تەۋرىتىشكە ئۇرۇنۇپ باقمەن. قۇرۇپ باقمەن، چۇۋۇپ باقمەن. ئادەم دېگەن شۇنداق نەرسىكەن، بىر قولىدا ياسىغاننى بىر قولىدا بۇزۇشقا تەييار تۇرىدىكەن؛ بىر دۆلەتمۇ بىر ياقىدىن قۇرۇپ بىر ياقىدىن بۇزۇپ ئىسلاھ قىلىپ تۇرىدىغۇ! لېكىن بىر ئادەمنىڭ كۈچى يەنىلا ئاجىز بولىدىكەن، پۈتۈن ئۆمرىنى قۇرۇش ھەم بۇزۇش بىلەن ئۆتكۈزۈۋەتسە ئاقىۋەتتە ھېچ ئىش قىلمىغاندەكلا بولىدىكەن، بۇنداق ياشىغاننىڭ نېمە پايدىسى! مانا مەن تولا خوتۇن ئالدىم، ھەممىنى قويۇپ بەردىم. نەچچە بالىلىق بولدۇم، ھەممىسى خەقنىڭ بولدى. مىڭ جاپادا ئوقەت قىلىپ پۇل تاپتىم-دە كېسەل بولدۇم، تاپقان پۇللىرىم بىر نەچچە ئاي داۋالانساملا تۈگەيدۇ، رېستوراننى مەن ئاچقان بىلەن ئۆي-زېمىن مېنىڭ ئەمەس، ئىجارىسى ۋاقىتلىق؛ چىقىمىنى چىقىرىۋەتسە تاپقان پۇلىمىز تايىنلىق. ئاقىۋەت نېمە قالدى؟ ئىسسىق جان قالدى، بۇ جانمۇ چىقىپ كەتسە قۇرۇق تېنىمىز قالدۇ. مەن شۇنداق ئويلايمەن، ياراتقۇچى ئاللاھ ئەسلىدە ئەڭ چوڭ پىلانلىغۇچى، ئۇ توختىماي يارىتىپ پىلانلاپ تۇرىدۇ. بىز ئۇنى-بۇنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنۇپ باقساقمۇ، يەنە ئۇنىڭ پىلانىدىن چىقالمايمىز...

غېنى شاھجاڭنىڭ بۇ سۆزلىرىنى رەيھان زېرىكمەي ئاڭلىدى، ئۆلۈم ئالدىدا ھەر كىم بېشى چىڭقىلىپ كەتكۈدەك ئويلىنىدۇ، ئازابلىنىدۇ، تەن بېرىدۇ، سەۋر قىلىدۇ، ئامانەت جاننىڭ ئىگىسى ئاللاھنى ياد ئېتىدۇ، تەقدىرى، بارىدىغان قارارگاھى ھەققىدە ئىزتىراپلىق خىياللارغا چۆكىدۇ...

__ گەپلىرىڭىز توغرا، __ دېدى رەيھان ئېغىر تىنىپ، __ ئادەم ئۆز بېشىغا كەلمىگىچە بەزى ئىشلارنى چۈشەنمەي ئۆتۈپ كېتىدۇ.

__ ئۆزەمنىڭ تولىمۇ كۆرەڭلەپ كەتكەن ۋاقىتلىرىمنى ھەر بىر ئويلىسام ئاچچىق كۈلىدىغان بولۇپ قالدىم.

___ ئۇنداق دېمەك، ھەر بىر ئادەمنىڭ ئەسكىلىشىپ قالىدىغان ۋاقىتلىرى بولىدۇ.

___ مېنى ئەسكى دەپ ئويلىسىڭىز بولىدۇ، سىزگە كۆزۈم چۈشكىنى راست، ياسىنى ئازدۇرغىنىم راست، سىزگە ئېرىشەكچى بولغىنىمۇ راست... لېكىن شۇ كۆزلىرىڭىزدىن ئەيمىنىپ ئاخىر بولدى قىلدىم. كۆڭلىڭىزنى ئۆتمەن دەپ ئويلىغان، لېكىن قارىسام كۆڭلىڭىزنى ياسىغا بېرىپ بويسىز، ئۇنىڭدىنمۇ ئۈمىد ئۈزدۈم...

رەيھان بىر دەم جىمىپ كېتىپ، گەپنى ئەپقاچتى:

___ ياسىنىڭ ئۇنداق قىلىشىنى پۈتۈنلەي سىزدىن كۆرگىلى بولمايدۇ، بايا ئۆزىڭىز دېدىڭىزغۇ، ئاۋۋال ياراتقۇچى ئاللاھ، ئاندىن قالسا بەندە. ياسىنى ئاۋۋال شەيتان ئازدۇرغان، ئۆزىدىمۇ ئىمان بەك ئاز. ئۇ ئىماننى يوقىتىپ قارا كۆڭۈل بىر نېمە بولۇپ كەتمىسلا، باشقىسىدىن ئەنسىرەپ كەتمەيمەن.

___ ئۇنىڭغا يەنىلا سىز بولمىسىڭىز بولمايدۇ، شۇڭا ئەڭ ياخشى ئۇنىڭ بىلەن يارىشىپ قېلىڭ. شۇنداق قىلىسىڭىز مەنمۇ خاتىرجەم بولىمەن.

___ يارىشىپ قالمەن، لېكىن مۇناسىۋىتىمىز بۇرۇنقىدەك بولمايدۇ.

___ بۇرۇنقىدىن ياخشى بولۇپ كېتەمسىلەر تېخى، ئۇققىلى بولمايدۇ.

___ شۇنداق بولسا ياخشى، بولماي قالسا ئۇنى كۆرەرمىز.

___ مەن رېستوراننى ياسىغا ئۆتكۈزۈپ بېرى دەيمەن، ئەگەر ياسى بولمايدىغان بولسا سىزگە ئۇنى شۇنداقلا قالدۇرۇپ قوياتتىم، ئۆمرۈمدە قالغان ئېسىل نەرسە شۇ كۆڭلۈم بولۇپ قالاتتى.

___ بۇ كۆڭلىڭىزگە رەھمەت! ___ دەۋەتتى رەيھان تەسلىنىپ، ___ ئەمما بۇ رېستوراننى بىز ئېچىپ

بولالمايمىز مېكىن.

___ سىلەر ئاچمىساڭلار باشقا ئادەم ئېچىپ بولالمايدۇ، مەن جىق نەرسە تەلەپ قىلمايمەن، ئەگەر پۇلۇقلار

بولمىسا قەرز ئېلىشقا مەن ياردەملىشىمەن.

___ قېنى بىز ئويلىنىپ باقايلى.

___ ياسىن بىلەن پاتراق يارىشىپ قېلىڭ.

___ ئۇ مېنىڭ ئالدىمغا كەلمىسە مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بارمايمەن.

___ ئالتە كۈنلۈك ئالەمدە قاچانغىچە قېيىداپ، ئۆچمەنلىشىپ يۈرۈپسەن. بۇنىڭ كىمگە، نېمىگە پايدىسى بار؟

___ بىز شۇنداق خەق ئىكەنمىز، بىلىپ تۇرۇپ خاتا قىلىمىز، ئۆزىمىز بىلەن دۈشمەندەك قېرىشىمىز.

غېنى شاڭجاڭ بىرىنچى باسقۇچلۇق داۋالنىشىنى تۈگىتىپ قايتىپ كېلىپ ياسىن بىلەن كۆرۈشتى. ياسىن

ئۇنىڭ ياداڭ قانلىقىنى كۆرۈپ چاقچاق قىلدى:

___ ئورۇقلىتىش مەركىزىگە بېرىپ داۋالنىپ كەلدىڭمۇ نېمە؟

___ ھەئە، ئاجايىپ تېز ئۈنۈم بېرىدىكەن.

___ يوقلاپمۇ بارالمدۇق، قانداق، سالامەت كېلىۋالدىڭ!؟

___ خۇداغا شۈكرى، مۇشۇنچىلىك تۇرۇپتۇق. ئۆزەڭچۇ، دۈكسىڭنى قانداق قىلدىڭ؟

___ ئەتە بىر خۇيزۇ كەلمەكچى، ئازراق ئەرزىن بولسىمۇ ئۆتكۈزۈۋېتىپلا قۇتۇلاي دەيمەن.

___ شۇنداق قىل، ئاندىن قەرز ئېلىپ بۇ رېستوراننى ئۆتكۈزۈۋال.

___ راست ئاچامدىمەن؟

___ ئەركىشى بولساڭ تەۋەككۈل قىل.

___ ئۆزۈڭچۇ، باشقا ئىش-ئوقەت قىلاي دەمسەن؟

___ مەن ئۈرۈمچىگە كېتىپ داۋالنىمەن، ئىش-ئوقەتنى ئالدىرىماي قىلىۋالارمىز.

___ نېمانداق تۈگىمەيدىغان داۋالنىش ئۇ، قەن سېيش كېسىلىگە قالمىغانسەن!؟

___ شۇنداق دېسەڭمۇ بولىدۇ، قارىمىزغا تولا يەپ كېسەل تاپتۇق.

ئەتىسى ياسىن كونا ئاشخانىسىنىڭ ئىجارىسىنى ئۇنىڭ ئىچىدىكى تەئەللۇقات بىلەن بىراقلا 40 مىڭ يۈەنگە ئۆتكۈزۈۋېتىپ، غېنى شاڭجاڭنىڭ يېنىغا كۆچۈپ كەلدى؛ غېنى شاڭجاڭ ئۇنىڭغا بۇ شەھەرلىك لاۋبەن ئاغىنىسىدىن 150 مىڭ يۈەن قەرز ئېلىپ بەردى. ئىجارىسى، بېزەكلىرى، تەئەللۇقاتلىرى قوشۇلۇپ 300 مىڭ يۈەنگە يارايدىغان بۇ رېستوراننى ياسىن 240 مىڭ يۈەنگە ئۆتكۈزۈۋالدى، نېسى قالغان پۇلنى كېيىن بېرىدىغان بولدى. غېنى شاڭجاڭ بىر ھەپتە ئىچىدە رېستوراننىڭ بارلىق رەسمىيەتلىرىنى ياسىننىڭ نامىغا بېجىرىپ بېرىپ، 150 مىڭ يۈەننى نەق ئالدى؛ قالغىنىنى ياسىنغا ئىشلىتىپ تۇرۇشقا بەردى، ئىشلەمچىلىرىنىڭ ئىش ھەققىنى بېرىۋەتتى. پەرھات بىلەن ياقۇپ يىلان بۇ ئىشلارغا لېۋىنى چىشلەپ قالدى. ئۇلارنىڭ بەربىر بۇ يەردە تۇرغۇسى يوق ئىدى، شۇڭا ھاشىمىنى ئېلىپ رۇيلىگە كېتىشتى.

ياسىننىڭ سەھەر قوپۇپ كەچ يېتىپ تىرىشىچانلىق بىلەن ئىشلىشى نەتىجىسىدە رېستوراننىڭ سودىسى بارا-بارا ئەسلىگە كەلدى. گەدەنگە بىر مۇنچە قەرزنى ئارتىۋالغاندىن كېيىن جان پىدالىق كۆرسەتمەي بولمايتتى؛ ئۇ ئىككى خۇيزۇ ئاشپەزنى تەكلىپ قىلىپ كەتكەنلەرنىڭ ئورنىنى تولۇقلىدى. كۈتكۈچىلىككە خەنزۇ قىزىدىن ئىككى ئالدى. خېرىدارلارنى كۆندۈرۈپ بولغىچە كاۋابنى ئۆزى بىر قوللۇق تەييارلاپ ئۆزى پىشۇردى. سودا كۈنىدىن كۈنگە ياخشى بولۇپ كېتىۋاتتاتتى. ياسىندا ئىشەنچ ۋە خاتىرجەملىك پەيدا بولدى؛ رەيھان بىلەنمۇ بۇرۇنقىدىن قىزغىن پاراڭلىشىدىغان، تېلېفوندا ئوغلنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلايدىغان بولدى.

___ ئۆزۈم ئالدىڭغا بارسام بولاتتى، ئەھۋال مۇشۇنداق بولۇپ قالدى.

___ ئالدىمغا كەلمسەڭ يەنە خارلىشىپ يېنىڭغا بارامدەن؟

___ ئەمدى خوتۇن، ئوقەتنىڭ بېشىنى تۇتۇپ قالدۇق. ئۆزەڭ كېلىپ بۇرۇن ئىشلىگەن جايىڭدا تۇرۇپ بەرمىسەڭ بولمايدۇ.

___ چوڭ لاۋبەن بولدۇم دەپ ئەمدى نوچىلىق قىلمايدىغانسەن؟

___ ۋاي قويا، قانچىلىك لاۋبەن بىز، شۇ تاپتا كۈيدەك قارىداپ ئىشلەۋاتمەن.

___ پۇل تاپقاندا بۇزۇلۇپ كەتمەيدىغانسەن؟

___ ئوڭشايدىغان سەن بار ئەمەسمۇ!

___ چاقچىقنى قويۇپ تۈزۈك گەپ قىل.

___ ئىللا بىللا، ھەرگىز بۇزۇلمايمەن، ئالدىڭدا قەسەم ئىچىپ بېرىي.

ئۇ رەيھانغا بىر مۇنچە ۋەدىلەرنى بەردى، بۇ ۋەدىسىدە چوقۇم چىڭ تۇرىدىغانلىقىغا ئۆزۈم ئىشىنەتتى.

رەيھان ئوغلىنى ئېلىپ ئاخىر كەلدى، ياسىن بېكەتكە چىقىپ ئۇلار بىلەن خۇشاللىق ۋە ھاياجان بىلەن

كۆرۈشتى، ئوغلىنى قۇچاقلاپ كۆتۈرۈپ مەڭزىگە سۆيىدى. رەيھاننىڭ بۇرۇنقىدەكلا چىرايلىق، لاتاپەتلىك تۇرقىنى

كۆرۈپ، ئىنتىلىپ قارىدى، خىجىللىقتىن بېشىنى ئەگدى...

ياسىن بىر نەچچە كۈن ئائىلە ھۇزۇرىغا چۆمۈلۈپ دۇنياغا قايتا تۈرەلگەندەك ھېسسىياتقا كەلدى، ئاداۋەتلەر،

قاباھەتلەر بارا-بارا يوقالدى. كۈنلەر ھەر كۈنى ئالدىراش ئۆتمەكتە ئىدى، بەختىيارلىق تۇيغۇسى خۇددى گۈلگە

ئوخشايتتى، پەرۋىش قىلمىسا سولشىپ قالاتتى. ئەر-خوتۇن نۆۋەتلىشىپ بۇ تۇيغۇنى قەدىرلەشكە، ئۇنىڭدىن

ھۇزۇرلىنىشقا مۇھتاج ئىدى. ھېسسىيات قانچە نازۇك بولسا ئۇنى شۇنچە ئاۋايلاشقا توغرا كېلەتتى. شۇڭا رەيھان بۇ قېتىم ئۈرۈمچىدىن كېلەشە غېنى شاخجاڭنى يوقلاپ ئۆتكەنلىكىنى، ھاياتلىق شامى ئۆچەي دەپ قالغان شاخجاڭنىڭ كۆزلىرىدىن بالىقىغان مۇھەببەت، تەشلىق ئۇچقۇنلىرىنى كۆرۈپ كۆزىگە ياش ئېلىپ يەرگە قارىۋالغانلىقىنى ياسىغا تىنىدى. ياسىنىمۇ قايسى كۈنى گۈلشەندىن تېلېفون كەلگەنلىكىنى رەيھانغا ئېيتىدى، گۈلشەن تېلېفوندا ئۆزىنى بىر مۇنچە چۈشەندۈرگەندىن كېيىن ئۆتكەندە ئۆزىنىڭ كىچىكلىك، ئەخمەقلىق قىلىپ قويغانلىقىنى، ياسى بىلەن بىللە بولغان شىرىن كۈنلىرىنى ئۇنتۇيالمايغانلىقىنى، ئەگەر ياسى قانچە خالىسا ئۇنىڭغا ھەر ۋاقىت ئىشىكى ئوچۇق ئىكەنلىكىنى ناز بىلەن، يۈزى قېلىنلىق بىلەن ئېيتىۋىدى، ياسى كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىدە پەيدا بولغان ۋەسۋەسىدىن چۆچۈپ ئۇنىڭغا قاتتىق تەگدى ۋە ئەمدى ئىككىنچى تېلېفون قىلماسلىقىنى ئېيتىپ گەپنى ئۈزدى.

ئەر-خوتۇن بىر-بىرىگە ئىناق-ئىجىل بولۇشى. رەيھان ياسىنىڭ بىر كۈنلەردە ئاينىپ بۇزۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى جۈمەگە بېرىشقا، ناماز ئوقۇشقا بۇيرۇدى. ياسى دەسلەپتە خوتۇنغا يۈز كېلەلمەي ناماز باشلىغان بولدى، كېيىن كۆنۈپ قالدى، ئۆزىنى پالاکەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ مۇشۇ كۈنلەرگە ئۇلاشتۇرغان رەببىگە تائەت-ئىبادەت بىلەن باش ئېگىشنىڭ قەرزلىكىنى، پەرزلىكىنى تونۇدى، ئىماننىڭ ھۇزۇرنى ھېس قىلغانچە تەقۋالىق بىلەن ياشاش ئانچە ئېغىر كەلمەيدىغان بولدى، پاكىز ياشىغانچە ئۆزىنى باشقىچە روھلۇق ھېس قىلدى، ئائىلىسىنى، خوتۇن-بالىسىنى تېخىمۇ قەدرلەيدىغان بولدى.

(تۈگدى)

مەنبە: ئەرتۈرك ئەسەرلىرى بىلوگى <http://www.erturk.cn>